Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.
GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE

TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,

GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS

omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. BRODAEI, Io. IENSII, LUD. KUSTERI, LAMB. BOSII,
HOR. VITRINGAE, IOAN. DE LA FAYE, ED. LEEDES,
aliisque ineditis, ac praecipue

MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit

IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

AMSTELODAMI,
Sumptibus JACOBI WETSTENII.
CIↃ IↃ CC XLIII.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι.

LUCIANI SAMOSATENSIS
D I A L O G I.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B1.&2. H.P.* &c. Πάντιμον *J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς εἰς * Πολυδεύκη τὸ ὀνοματολόγον λουκιανόμορφον Λυκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τίχοιμι δ' ἂν ὅτου † λόγῳ ὠφελοῦντα, σωφρονοῦντα δὲ λίξιον ἀδιάκριτον ‡ ὑφιστάντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φάσκουσιν εἰρῆσθαι· ἐπεὶ ἐ συγχρόνω ἄμφω Λυκιανὸς ἐ Πολυδεύκης. ἐπὶ γὰρ Μάρκου τοῦ Αὐτοκράτορος. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγου corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Ὑφιστάντα] Συνίστανται, *coradentem* pro ὑείστανται corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praeferrem. Sed συνίστανται & ὑφίστανται ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

A D N O T A T I O N E S.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ἐ Λήδας. &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀριστίνας σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα] Hæc duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδιον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδιον πάχος ἱερούλεον ὄντα, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore πάνδιόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστήν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

δόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φῂς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ ἢ δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχος εἶναι, καὶ ἀνυπόστατος, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπιβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄχθος τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ὅπῃ τοῦτο ἀγούσας ὁδούς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ ἀβλὴς φθόνος, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα ἡ συμβουλὴν οὖσαν, καθάπερ νῦν σύ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοί, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτά, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδόν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δέομενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisce re. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

a Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* fine commate post σὺ. *b* Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *A1*. *c* Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* *d* Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *Vz.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* actate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστι ἡ συμβουλή. Vid. *Steph. gnom.* p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. σκόπει ταῦτα ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλῆς. *Long. Past.* IV. pr. ὁ θεὸς ἔοικε πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμάχων. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γέρων βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοί] Ἄκουε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckheimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τό γε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; *Opt.* c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖα ὁδὸς τῆς ῥητορικῆς ὁδός, & τάχιστα — τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἰδρῶτος μοῖραν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἔτι δ' ἄλλο] *L. Bos* de Ellipsi p. 108. vertit, *aliquid — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes propo-
nitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, *multa cum voluptate atque oblectatione*, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ὑποδεεῖναι ἄξιον. σκόπει γοῦν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέστατοι ἔδοξαν ἀπὸ τοῦ λόγου.

Ὅμως δὲ μὴ δείδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [e] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διεφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τῆς συνήθους ἐκείνης ἡγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καμαληρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε πας' ἡμῖν ἐξαίρετον τῆς συμβουλῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ βραχυτάτην, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνιδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις ὑπὲρ καμὼν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμων, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τοὺς ἀνόδους.

e Γε] Abeſt a *Fl.* *f* Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπιπολὺ *J.* *g* Ἀγρεύσεις] Αἱρήσεις L. & marg. *A1W.* *h* Ἐκείνους] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκεινος cett. male. Ἔκεινος *Marcil.* fruſtra. Ἐκεῖνος etiam marg. *A1.* Sed deletum deinde. *Geſner.* vulgatum tuori conatur.

dum differimus. Sed Cl. *Geſnerus* jam ſita ſponte emendavit. *J.F.R.*

40. Ὑπιλαῖον ἐς κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J.F.R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M.duS.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμων, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic ὁδοποιΐαν, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Marcilius* legit καλακείμενος ἔκπονος pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλακείμενος ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μᾶλλον ἄγαμαί φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J.F.*

46. Ἔκπονος] Ἔκπονος ut ἴκνομος, ἴκδικος, ἴκνος, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μοναυχὶ καθεύδων λαθών. Et p. 440. λάνηστι. *Th.M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἔκπονος. *M.duS.*

Ἔκπονος, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄπνους eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἴκπνους, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἴκπνους & deinde ἀνάπαυλας κ. τ. λ. *J.M.G.*

δυ. ἔτι γὰρ δυσβάτων καὶ ὀλιθηρῶν τὰ κρημνῶν μόλις ἀνέρπουσας, ἀποκυλιομένους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, καὶ πολλὰ τραύματα λαμβάνουσας καὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἔστιν ἀγαθὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων λαβών.

adſcenſum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa aſperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim ſupra coronatus, feliciſſimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona ſunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

55

Ἡ μὴν ὑπόσχεσις ἔτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διὸς, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα καὶ ἡδίστα σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, καὶ ἤδε θεῶν καὶ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔργον τῆς ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τὴν ταχίστην ὁδὸν;

4. Promiſſio ſane quam magna; Sed per ego te amicitiae praeſidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, ſi facillima ſimul & ſuaviſſima haec tibi nos oſtenſuros eſſe dicimus. Si enim Heſiodus, paucis ex Helicone ſumtis foliis, poëta ſtatim de paſtore factus eſt, & Deorum genera atque hominum, a Muſis obſeſſus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam eſt, brevi tempore fieri poſſe negabimus, ſi celerrimam quis viam ediſcat?

Ὡς ἔγωγε καὶ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, καὶ τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρεῖον καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τῆς ἀρχῆς διελθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπεριιέναι γὰρ

5. Quorſum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit ſucceſſu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Perſis Alexander, poſt devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes diſcurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Perſis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. *A1*. b Διὸς] Non habet *Fl*. c Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W*.

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etſi ſupra *Tim*. c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε neceſſario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl*. omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepſerit: nam & alibi ſolet ſine Jovis mentione *Philium* ſolum dicere, ut *Tox*. c. 11. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti ſolet Ζεύς. *Ariſtoph*. Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiaſt. ibi exponat τὸν φίλιον Δία, facile ex ſimili gloſſa illud Διὸς huc irrepſerit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἢ γὰρ. *An*. *F.G*. Non plane opus eſſe arbitror, quia ex ſequenti interrogatione ſenſus etiam τῷ εἰ eſt apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Heſiod*. Θεογ. 30. *M.du S*.

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἴσαι, niſi fortaſſe exciderit reponendum poſt τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inſpiciendi. *F G*. Nihil in Codd. ſubſidii reperio; ſed nec adeo deſidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Abſurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophiſtam* petebat, de quo in *Demon*. vita, c. 14. *M.du S*.

70. Ἦδη] Conf. ſupra Συνθ. c. ult. verſus fin. *M.du S*. Nihil peculiare hoc habet; hac enim poteſtate τὸ ἤδη ſaepius occurrit, ut *Quom. Hiſt*. c. 1. Λυτιμαχὸς ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλάσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam ſupra *Alex*. c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall*. c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J*. & *V2*. melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter spem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ὧν Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τοιούτους [d] διανύσαντας. ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ὅτι τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι παρακινεῖν ἀκούων, οὐκ εἶχε διατακέων ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτῶν. τότε [e] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὸς ἔσται· ἣ εἶχεν οὕτω. πολλὴν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γὰρ πειρώμενος ὡς ῥᾴδιόν σε [f] κωλύσει ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς ἢ δ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερβαλόντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γράψαντι τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσαι) ἣν ἐρᾷν ἢ μᾶλλόν μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἢν μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω, πά-

[d] Διανύσαντας] Rescriptum ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. [e] Δὴ] Δὲ *Fl.* [f] Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύει *J.* & marg. *AlW.*

in reliquis διανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, ἣν εἶχεν οὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Ἑβδόμη, Φρόνιχος, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρότολιν τῶν πεδίων, ista καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρώτους δὴ οὐ ῥᾳστὸν, ἐπειδὴ ἀπειράκισται γενέσθαι ἐπὶ τὰ ἄκρα, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ δ' Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις [a] καρποῖς ὑπόβρυον· ἐν δατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι δὲ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀναλαχόθεν περιπλεκόμενοι περιπετόμενοι. [b] εἶτα τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσιθι δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀπελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῖς γεγαμηκόσιν.

jam in alto ſedeat, pulchra undique, Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum puerulos, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

[a] Καρποῖς] Omiſit *Fl.* [b] Εἶτα τὸν Νεῖλον] Recte *Fl. Fr. B. H. S.* &c. Ἦτα male *J.* cum *V2.* [c] Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hae nutricaverunt illum capra cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Graecis αἴξ ὑράνιος, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii praemium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἶτα τὸν] Ut Συγγρ. c. 23. ἐοικέναι παιδίῳ εἶτα τὸν Ἔρωτα &c. *Ven.* utraque ἦτα, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus.* (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e biſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀδύρεται, παιδία ξυμμιμήματα τοῦ ὑποκειμένου. *F.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16.

25-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse posses.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τ' ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, [d] ἀπόξυρον αὐτὴν ἁπανταχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις εὐπτῆναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲ ἀτραπός ἐστι γε, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γὰρ ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ἐπιδείξας αὐτὴν, ὥστε [e] οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, [f] καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ [g] καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

Πλὴν τό γε [h] τοσοῦτο προσθῆσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲ τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

ὥ

d Ἀπόξυρον] Ἀπόξηρον *Fl.* male. *e* Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεήσει *J.* & L. Quod edidimus est in reliquis. *f* Καὶ] Abest a *Fl.* *g* Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. *h* Τοσοῦτο] Ita *Fl. J. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδιὰ vocat ξύμμιξιν τῷ ὀνόματι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *J.M.G.*

18. Πρόσει] *Ades.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte jungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὅτι τάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. J. S.* aliisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φασὶν ὅτι μεγίστῳ. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλείστῳ χρυσῷ. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *J.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. XI. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄόρνις etiam scribitur *Herm.* c. 4. *J.F.R.*

35 Ἡσίοδος] *Hesiod.* I. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagoreae litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἔνυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *J.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epist.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τὴν πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον κακὸν; Noster fere ubique. Sic παρὰ τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίου τοσοῦτου. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris.* 1. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον ἀθροισθήσομεν enim legitur. Et sic τοιοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοιοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοιοῦτον & τοσοῦτον pro τοιοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *J.F.R.*

49. Τὸν

ὐ πολλὰ ἴχνη τ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· χ ἐγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ οὖσα, χ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γὰρ ἑώρων νέος ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ ποιητὴν ἐκεῖνον ἀληθεύειν ᾤμην, λέγοντα, ἐκ τ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν ὕτως. ὑπονητὶ γὰρ ὁρῶ τὺς πολλὺς μειζόνων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ τ αἱρέσεως τ τ λόγων χ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τ ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, χ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς ἂν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὀπὶ τὸ ἀκρόκολον ἀναβήσῃ, χ εὐδαιμονήσεις, χαὶ γαμήσεις, χ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπαληθῆναι, χ ποιῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα χ ἀνήροτα φυέσθω πάντα, καθάπερ ὀπὶ τ Κρόνου.

Εὐθὺς ἂν προσεισί σοι καλερός τις ἀνὴρ, buiſſe viatorum veſtigia: ſi vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miſer per illam aſcendi, tot ſuſceptis ſine cauſſa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis ſit, conſpecta eſt: non qui ipſe ea iverim, nec enim, juvenis cum eſſem, videbam, quod ſit melius, ſed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus naſci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim ſine labore plerosque majora conſequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utrinsque viae* delatus, dubitabis, ſcio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime eſcendas in ſummum, & beatus ſis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim eſt, quod ipſe deceptus laboravi. At tibi ſine ſemine & aratro naſcantur omnia, ut ſub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robuſtus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. Va. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ *d Vien. Pell.* b Ὡς ἂν] Ὡς ἂν *J.* ſola. Ὃ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Heſiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ δ' ὃν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ δ' ἂν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ δ' ὃν εἰς] Haec corrupta eſſe bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπεὶ non habet, quo ſatis commode referatur: ſequitur enim ὡς ἂν. Equidem aut ἔπειτ' ἂν legendum putem, aut dicam, τὸν εἰς eſſe gloſſam τ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expreſſi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ δ' ὃν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. noſtrae; ſed quod *Marcil.* & εἰ ſcribat, pro εἰς, ſi modo ſcripſerit, nihili eſt. Interim cum *Geſnero* malim ἔπειτ' pro ἔπειθ'. & paullo poſt ἂν receperim, ne illud repetitum ὃν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ἂν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ἂν. *M. du S.*

Ὡς ἂν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; niſi ἅπως quis malit; quod tamen non opus eſſe credo, quia utrumque non ſemel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in ſola marg. *Aldinae Weſſ.* invenio, adſcriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legiſſe videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priſcus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipſum.* Id quod licebat, ſervata etiam vulgata. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα & ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* eſt, & ſic apud Noſtrum jam crebro quoque ante adlegatur hic verſus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Paraſit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. ſupra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex diviſione *Hemſterhuſii* jam eſt §. 54. *J. F. R.*

73. Φήσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui ſequens κελεύσει, & iterum ſequens φήσει poſt ἀπαραίτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἴσως παραδείγματα ὠφελιμωτάτους τ λόγων, ἃ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν Ἡγησίου, χ τ ἀμφὶ Κράτητα, χ Νησιώτου] Vertunt: *Inde te priſcos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetuſtae ſunt conſtructionis, Hegeſii, Cratetis, Neſiotae.* Primum vertendum *Hegeſiae.* Ἡγησίας enim Magneſius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Chariſii voluit ſimilis eſſe, ac ſe ita putavit Atticum, ut viros illos prae ſe pene agreſtes putaret. *At*, inquit Cic. *quid eſt tam fractum, tam imminutum, tam in ipſa, quam tamen conſequitur,* con-

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quidam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera, concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas inciſiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὸν Ἀμφότερον, καὶ τὸ περὶ τὰ τριαίνης ἴχνη τὸ σημεῖον. ἐφ' ὧν Ἑλλάδα, καὶ τὰ ἐφ' ὑμῶν γίγνεται μόνης. Ἐκεῖσε Λευκάτην. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι διηγήσασθαι κατ' ἐν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leucorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τὰ ἀμφὶ Κράτητα ἐκ Νησιώτου. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diciſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *huic*, inquit, *aetati ſupparet Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus vigueris, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτου vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νῆσος dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τὸν ἥλιον ὅτι τῷ σώματι δεικνὺς, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, καὶ τραχείας ἐκείνης ὁδοῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁμάταις διεξιὼν πρὸς σὲ, ἔπειτα οἱ τοῦ Δημοσθένους κελευόμεθα, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μέν, καὶ ὑπὲρ τὸν νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ [d] φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τὴν ῥητορικὴν, εἰ οὕτω [e] τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ὅτι τὸν καλὸν βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τῆς εὐθείας, ἢ ὅτι θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, καὶ ἀγόντων ὅτι τὸν γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα προτιθεὶς τῶν λόγων, ἃ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίου, καὶ τοῦ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτου, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

d Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. *e* Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. *f* Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AlW.* *g* Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιον L. Κρίτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἴππ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτιον] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino Φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτου] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui Φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σιληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτελεσθέντα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φήσει. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων διανῦσαι τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὴν ἀκοὴν, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τὴν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ σὺ μὴ ἀγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲ ταῦτα φήσει ἀλαζὼν, καὶ δεξιὸς ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προτιθεὶς, καὶ ἀναζητεῖν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωργυμένους, ὡς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ ζη-

& accurate intentis *quaſi* lineis deſcripta: laborem porro & vigilium, & potum aquae, & cultum neglectiorem, neceſſaria eſſe dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non poſſe, ut viam abſque his emetiare. Quod vero omnium eſt moleſtiſſimum, *illud eſt*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praeſcribet, annos multos, non ſecundum dies aut menſes, ſed ſecundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante ſuccumbat & renunciet labori, & longum valere ſperatam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poſcere auſit talium malorum, neque viae ſe ducem praeſtiterit, niſi magnum quiddam ante acceperit.

1-10. Ille quidem iſta dicet, inſolens homo & obſoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te poſtulet rationes olim ſepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatiſtae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſſ. *Gruter.* & marg. *A*IIV. Ἀλειπαρὲς Edd. priores: b Ὅλας] Deſideratur in *Pl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A*1. recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προτιθεὶς] Προτίθησι *Pl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένην λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ.—γραμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτελεσθέντα] A pictura ducta eſt metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ & ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα & ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & ſqualorem, haec omnia neceſſaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non deſideratur in ſtudioſis eloquentiae. Mſſ. λιπαρὲς *aſſiduitatem*, quod reponendum. ſuperius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſſ. Gr. In Impreſſis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hiſt.* c. 1. λιπαρῶ τῷ πυρετῷ *febri continua*, ſ. magna, ubi & ex *Abdir.* c. 4. πρόθυμός & λιπαρῆ adduxi, quod *Geſn.* reddidit, *multo ſtudio*. At quum hic dedit, *cultum negligentiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuiſſe. Jam vero verterem, *aſſiduitatem*, immo *indulgentiam*, cum *Heſychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ ἐπιμελὲς exponit, καὶ τὸ πανηγυρικὸν, ἀπὸ τῶν λίαν πανηγύρεων; unde & λιπαρῶς ἐπιζητῶ, κολακεύω. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; ſed aliorum gratiam auxiliumve rogandi neceſſitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. ſupra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto ſcriptum fuiſſe ἀποτίνει, ut cum reliquis ad diſcipulum referatur. In Impr. nihil hic ſubſidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil ſani poſſum exſculpere ex infinito, quod habent, quorum inſpiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus ſum, quaſi legeretur ἀπαιτοῦς, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν ſenſum commodum non fundit, quod & priſtinus Interpres ſenſit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ. nec invito, credo, Cl. *Geſnero*, cujus verſio eodem redit, licet ἀπαιτοῦς ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem ſit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Pl. vſ. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demoſthenem deſignat, de cujus patre diximus ad *Encom.* c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνην. *F.G.* Idem etiam adſcripſerat *M. V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æſchinem, de cujus patre multa *Demoſthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & ſeqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nescius quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte assumtum evertat, aut denique ante tempus ut consenescas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, escendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omnium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, inζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ἐπιόντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [e]ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα. Σὺ δὲ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f]ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g]ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h]μή σε ἐκτραχηλίσῃ του παλαιῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις παρασκευάσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i]ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k]ἴθι τῷ [l]δασεῖ τούτῳ, καὶ [m]πέραν τῆς μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾷν δύνηται, ἀπάγειν, καλαλιπὼν [n]ἀσθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o]Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [p]πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, ἀμφισαλευόμενον τὸ βάδισμα, ὑπεκλασμένον τὴν αὐχένα

e Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. f Ταχεῖα ἐ ἀπρ.] Βραχέα ἐ ἀπράγμονα O. g Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. h Μή σε] Καί σε O. i Ὡς] Non habet O. k Ἴθι] Recepi ex O. Ἴσθι Edd. l Δασεῖ] Λασεῖ male O. m Πέραν] Et sic Fl. n Ἀσθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα ἐ ἱδ. π. συνόντα O. & Fl. o Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. Ald. p Πολλοὺς μὲ ἐ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε παίζεσθαι] Συνῆθες τοῦτο ἐ ποιητοῖς ἐ λογογράφοις ἀπαραμφόροις χρῆσθαι ἀντὶ προσκλητικῶν, ὡς [*]καὶ σὺν ἔτι ἀντὶ τοῦ μὴ πεῖθε, οὔτε παίζω. τοῦτο δὲ οὐκ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπαγορεύσεως ἢ ἔπους πρόσωσιν, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, ἢ μὴ διδάσκων τῷ τρόπῳ· ἀντὶ τοῦ προτρεπτικοῦ τὸ ἀπαράμφατον μόνον. V.

* Καὶ] Non aderat in editis. Addidit M. du S.

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρῶας verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρωμέους, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. *Philostr.* p. 506. M. du S.

Ibid. Γραμματείων] Supra Mscr. c. 4. M. du S.

10. Κεκαινοτόμηται] Τὸ καινοτομεῖν λέγε ἐ σκευοποιικῆς translatum videtur. F.G. *Viam sternere*, ab aratoribus potius translatum puto. J. J. Weist.

13. Ἐκπεπληγμένον] Ab equestri arte metaphora. F.G.

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mss. ἴσθι, mendose. Vide etiam *Somnium* c. 28. M. du S.

19. Πέραν τοῦ μετρίου] Πέραν sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit *Solan.* quia sic tum scribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. J. F. R.

20. Καίειν λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγειν. F.G. Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi junctis χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. J. F. R.

25. Μὲν] Ex Mss. O. ante καὶ ἄλλους. M. du S.

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. M. du S.

26. Πάγκαλον — ἀμφισ. — ὑπεκλασ. &c.] Jam eleganti rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hist.* c. 35. Adde *Asin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Parasit.* c. 13. μάθημα, πόνος, φόβος, πλαγάς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καί. J. F. R.

Ibid. Διασισαλδμβόν] Sic supra *de Merced.* c. 33. f. Ἀμφισαλευόμενον τὸ βλίμμα. J. F. R.

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέουσα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τ᾽ κεφαλὴν κνώμωνα. ὀλίγας μὲν ἔτι, ἔλλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, τρυφερόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τ᾽ τραγῳδίας ἐπέρασον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ἔτω θεσπέσιον χρῆμα, καὶ Φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, λελάθοι. καίτοι τί φημι; κἂν εἰ μύοντι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τ᾽ συνήθη φωνὴν ἀφίῃ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τ᾽ καθ᾽ ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἱ χερὸς καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ ὁμιλῶν [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ [c] ἔσῃ, καὶ βλέπτος, καὶ, ὡς ὀνομάζῃ αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καθαστήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta spirantem, summo digito scalpentem caput, paucos illos jam quidem, sed crispos ferrugineo colore capillos studiose componentem, delicatissimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipsum, venustum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoscas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & consuetam vocem emittat, statim agnoscas, non esse de nostro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, sed peregrinum quoddam monstrum, rore pastum vel ambrosia. Ad hunc igitur si accesseris, huic te si tradideris, e vestigio Rhetor eris, & conspicuus, & ut ipse appellat, rex in dicendo sine labore constitueris, quadrigis orationis invectus assum-

a Τίς] Abest ab O. b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. c Ἔσῃ] Non adest in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. supra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J.F.R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. καταγελάσεται. *G.C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famosum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtæ tragici splendidi & liberalis meminit *Aristoph.* in Thesmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G.C.*

Ἀγάθωνα] De hoc consule eruditissimi *Bentleji* Dissertationem de Epist. *Eur.* & *Philostr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Aristoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Arist.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Aristoph.* Vide & *Vossium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἴδμεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel sic ederem, si plures addicerent. Vid. ad *Paras.* c. 8. *Asin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum est ad normam, quis id moveret? *J.F.R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomastici auctorem non tangi hoc libello, cum satis luculenter ostenderit V. Cl. *Hemsterhusius*, non opus est ut operam ea in re ponamus: sed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τριβώνιος τῷ λόγῳ in Onomastico exstare, ut scilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec est quod quis dicat, in aliis libris iis verbis usum: non enim profecto talia omisisset in Onomastico. Illius porro singulorum librorum praefationes longissime absunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctissimo, non agimus. *J.M.G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδε πῶς ἀσπασάμενος ἐκόσον ἔτι λοιπὸν τ᾽ κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum subridens.* Ubi est in Graeco *tibi?* *Theod. Marcilius* legit ἀποπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. sed Mss. legit ἐκπασάμενος, hoc est capillos promittens, pectendo scilicet & comendo, non discipuli, sed suos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐκπασάλῳ πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Discipulus non multum comae amiserat, sed magister erat calvaster, ideoque dicit ἐκόσον ἔτι λοιπὸν τ᾽ κόμης. Mox pro αὐτοδιδάκτου Mss. αὐτὸς διδάσκου. *J.G.G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omni-

no

ſſumtum enim te prima ſtatim iſta docebit.

12. Potius vero ipſe te alloquatur: ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus ſit* ne lapſus alicubi *perſonam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc ſupereſt comae demulſerit, ac venuſtulum illud atque molle, ut ſolet, ſubriſerit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus: ruſticus enim eſt virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeſte admodum de ſe, *Numquid te, vir optime, Pythius miſit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti ſe interroganti oſtendit, quis eſ-*

θριπα ἐλαύνων τῇ λόγῳ. διδάξει γάρ σε τραγικῶν τὰ τρῶτα μὴ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω τρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ τοιεῖσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω τι τῶν τρώων τ' ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη [d] ἂν τοιγαροῦν τρὸς σὲ ἁδὲ τως, [e] ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλὸν, οἷον εἴωθεν, [f] Αὐτοθαίδα τ' κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ τροσηνεῖ τοῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ ὃ τρὸς [g] ἀβρᾶ καὶ ἐρασμίᾳ ῥήτορος.

Φήσει [h] δ' ἂν τάνυ μειριάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· μῶν σε, [i] ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος [k] ἐπεμψε τρὸς μὲ, ῥητόρων τ' ἄριστον τροσειπών, [l] ὅστε Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d [a] Αν] Deſideratur haec particula in O. e Ἐπισπασάμενος] Reſtitutum ex L. G. O. & marg. *Al.* Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος *Fl.* etiam recte. f Αὐτοθαίδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. g Ἁβρᾶ] Τῇ ἁβρᾷ O. h Δ' ἄν] Sic *Fl. B1.* & 2. *H. P. S.* Δ' ἄ male *J. Tarin* O. i Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ γαθὲ magis Attice O. k Ἐπεμψε τρὸς μὲ] Ἐπεμψεν ἐν' ἐμοὶ O. l Ὅστε] Ὅ O.

no videtur. *F.G.*

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, niſi quod *Fl.* ἰσπ— mendoſe habet. Confer Z. τρ. c. 16. *M.du S.*

Ἀσπασάμενος — τ' κόμης] Eſt inter geſtus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac conſtitutione ſunt quaedam non indecentes, ut appellant ſcenici, morae*, caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, ſimulare conatum, ſuſpiratione ſollicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum ſignificat, quam declarat *Euſtath.* ad Odyſſ. Γ, 35. χεῖρὸν ἰσπάζοιτο, ἀντὶ τοῦ ἐπεσπᾶτο ἐ εἶλκον ἀφ' ἑαυτοὺς εἰς ἑαυτοὺς κ. τ. λ. pluſcula enim ſunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. *J.M.G.*

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th.M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Geſn.* retinuiſſem vulgatum ἀσπ— ſi ἀσπάζοιτ' κόμας aut κόμης dici poſſe, noviſſem; nam cum abſt. χερσὶν alia res eſt. Cumque vel quatuor Codd. probent ἰσπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adſumſiſſe id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi ſic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipſum poterit dici natum eſſe ex compendio ſcribendi τῷ ἐπισπ. Codicum ergo ſcripturam praeferre debui. *J.F.R.*

57. Αὐτοθαίδα] Conf. ſupra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβορίας, aliaque ſimilia compoſita obiter indicantur. No. 86. *J.F.R.*

62. Δ' ἄν] Mſ. O. τοίνυν. *Ven.* utraque mendoſe δ' ἄ. *M.du S.*

65. Ὅστε Χαιρεφῶν] *Diog. Laert.* p. 42. D.E. τρὸς τ' Πυθίας ἱμαρτυρήθη,

Χαιρεφῶντι δοκεῖ τοῦτο ἐκεῖνος δὴ τὸ σοφώτατον,
Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen ſpernendum quod ex antiquo Scriptore *Ariſtophanis* Scholiaſtes obſervat ad Nub. τοῦτον τ' χρησμὸν ὁμολογοῦσι καὶ τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φασι τὴν Πυθίαν τοὺς δὲ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum ſic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiaſtae ad *Diog. Laert.* p. 56. D. *M.du S.*

[a] αὐτῷ ὅτις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος· αὐτὸς ἥξεις ἀκοὴν ἀπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἴσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥξεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἦν Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τερατῶδες. ἐπεὶ τὰς γε ἄλλας τοσαύτας ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ αἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλητίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νόμους

sat eorum, qui tuum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſpontè venis, cum omnes medias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque ſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale huic vel illi queas comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus ne*

ati

a Αὐτῷ] Abeſt ab O. b Ὑποπεπηχότων] Ὑπεπτ. O. c Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *F. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. d Χοροὶ] Χορικοὶ *F.* Vulgato adſentitur O. e Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. f Κλητίου] Κλυτίου *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ • ὑπὲρ δ μοι πολλὴ φροντὶς ἔσται. *V.*

• Ὑπὲρ δ] Ita ex V. reſtituum, cum ante ederetur ὑπὲρ σοῦ.

66. Ὁ σοφώτατος] Σοφώτατος. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἐπισκ. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. Β. 38. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J. F. R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *F.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantilenam, auſpicantes. ἐνδύσιμον auſpicatus, ἀρχὴ τοῦ ᾠδῆς.* *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδύσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J. M. G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδύσιμον laudatum eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Gravianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδίδοναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδίδοναι & ἐνδύσιμον δίδοναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo erant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδύσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾄσματα ἐνδύσιμα (vel ἐνδυσιμαῖα) καὶ κελευστικὰ πρὸς ἔργα, *cantilenae incentivae & hortatoriae ad*

„ ope-

aut jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterrimus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam sibi sternit. Nihil enim ibi opus erit. Sed illaris pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

15. *Dicam vero prius, quae oportet ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ne quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

85 [g] παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, [h] μηδὲ πλησθεὶς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ παισὶ μετὰ πολλοῦ καμάτου ὁδοποιεῖ· οὐδὲν αὐτῇ [i] δεήσει. ἀλλ' ἀνίπλοις [k] τοῖς ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, εἰ μεῖον ἔχων ἀφ' οὗ τοῦτο, εἰδ' ἂν τὸ κοινότατον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ τι [l] πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

90 Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε οἴκοθεν ἔχοντα ἦναι ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν, καὶ ὅπως ὁπλισάμενος, ὡς ἂν τάχιστα διανύσαι δυνηθείης. [m] ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἅμα μὲν προϊόντι ὑποδείκνυς τὴν ὁδὸν, ἅμα δὲ καὶ

95 ἐνδιανύσαι, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτὸς εἰμι, ἀναμε-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. h Μηδὲ πλησθεὶς] Μὴ δὲ πλησθῇς O. Μὴ δὲ discretim etiam F. aliaeque quaedam, hic & fere ubique. i Δεήσει] Δεήσει O. k Τοῖς] Omittit O. l Πάντα] Restitut. ex Fl. & O. Nam πρὸ Edd. vulgo. In O. vero Πάντα ταῦτα, omisso πάντα. m Ἔπειτα ἐ] Ἔπειτα δὲ ἐ Thom. Mag.

98. Ἅ μὲν — ἃ δὲ] Ἅ μὲν, ἃ δὲ μὴ εἶπεν· ἀλλὰ τὰ μὲν, τὰ δὲ. εἰ δὲ Λουκιανὸς λέγει ἐνταῦθα σὺν οἷς οἶδα εἶπε παίζων, εἴτε σπουδάζων, τῷ πάλαι σὺ Τίμαρε, δῆλος ἐστὶ τοῖς δικαίοις, ἅ μὲν πάντα δικαίοις, ἃ δὲ μέσα, ἃ δὲ ἀποτέλεστα. ὁ δὲ αὐτὸς ἔν[ο]ν ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ † Φιλοπλουτῳ αὐτοῦ. V.

† Φιλοπλουτῳ] Lege Φιλοπάτριδι, & sic Th. Magister, unde totum habet Scholion. M. du S. Recte quidem in Th. Mag. Φιλοπλάτωνι edidit Blanch. At in aliis Thomae exemplaribus male legi Φιλοπλούτῳ, adscriptum habeo in marg. Thomae; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. Φιλοπλούτου quoque dedisse, suspicari licet. F.F.R.

o opera. Perperam ibi Cornarius, remissa. F.F.R.

82. Ἔστω μόνον, ὦ Κλυτίου μέλημα οἷς ἂν πάσχω, καὶ ζῆλα πάντα] Interpres insulse: solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare. Num κλύτου est gloriola? Verte O Clytii delicium, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. F.G.G.

Ibid. Ω κλυτίε] An κλυτίου Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ἑκάτου, φύξιου, & simil.? Interpres κλύτιον a κλέος gloriolam exponit,) sed qua analogia? F.G.

Ibid. Κλυτίου μέλημα] M— amatorium esse jam observavit Casaub. ad Ath. 845. Mea cura. V. Eur. Or. 418. & 486. πάντων' ἐμῶν, σύγγυρ' ἐμόν. Vid. etiam Eur. Hip. A. p. 309. A. Anacr. Od. νὺξ μόλυβδος. Pind. Pyth. X. ὦ τὰ πολλοτέρπους Νύμφαν τε πατρίαν μέλημα. Κλύτιον μ— legere jubet Kuhnius praef. ad Pollucem; quod Cl. Hemsterhusio non placet praef. ad Poll. p. 26. M. du S.

90. Δεήσει] Hoc praefero; licet & alterum imper-

sonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad Imag. c. 5. & hic c. 18. F.F.R.

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Erasm. Paroemiogr. F.B.

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, illotis manibus. Sed ἀνίπτους γε ποσὶ habuimus etiam supra Demon. §. 4. pr. F.F.R.

94. Πρὶ πάντα] Παρὰ πάντα. Th. M. Idem praecipiunt schedae F. Gujeti.

Παρὰ] Ed. Fl. uti conjecerat Mare. Mf. Ox. etiam ἀφ', & πάντα omittit. Impr. περί. M. du S.

98. Ἅ μὲν — ἃ δὲ] Th. Mag. Lit. A. p. 1. Ἅ μὲν, ἃ δὲ, μὴ εἶπε, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. Tim. c. 57. ubi cum nemo Th. Magistro objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. Matth. XXI. 35. ὃν μὲν — ὃν δὲ — ὃν δὲ. Diod. Sic. IV. 31. ὃς μὲν & ὃς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. Wessel. aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo ὃς μὲν, ὃς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum Herodian. VIII. 1. 8. Ἅ μὲν ἐκφοβούσας, ἃ δὲ καλλωπίσας. Et V. 7. 11. ὃς μὲν ἀπώλετο, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. Item III. 8. 12.

ὃν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τοῦ λέγειν ἐπιχειρήντων [a] ἔχων. νόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τῆς ἀμαθίας, εἶτα θράσος ὅπῃ [b] τούτοις καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναισχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἐστὶν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τοῦ Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς ἀμφαίνειν τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἢ ἐμβὰς Σικυωνία, φίλως τοῖς λευκοῖς ὑπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συλλεῖν.

controverſiam primas & medias & ultimas ferant eorum qui audent dicere. Affer igitur maximum quidem inſcitiam, deinde confidentiam poſt haec, & praeſertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modeſtiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, inceſſumque, qualis meus eſt. Haec vero neceſſaria omnino, & quae ſola interdum ſufficiant. Veſtis autem ſit florida, & candida, de Tarentino textrino, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa ſciſſilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pediſſequi multi, & ſemper liber. Et haec ipſum te conferre oportet.

16. *Re-*

a Ἔχων. νόμιζε] Deeſt ἔχων in O. & pro νόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις καὶ ἄλ. δή] Pro his τούτῳ C tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deeſt in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινήνης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὴς] Πολυχιδὴς, τὸ νῦν ῥῆτον. ἱμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ δῆλον ἀφ' ὧν φίλος αὐτὴν ὑπιπρέπουσα τοῖς λευκοῖς † ὅγ' οὐκ ἂν εἰκὸς ἄλλως γένοιτ' ἂν ὑποδήματος. *V.*

* Ὑπιπρέπουσα] In Impreſſ. ὑπιπρέπουσα erat. In textu Luciani recte legitur ὑπιπρέπουσα, unde legendum & hic ὑπιπρέπων, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. *G.* legitur ὑπιστρέπουσα. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἡ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲ ὑπιστολὰς προπομίζων. — εἰς δὲ ὦρα ὑπισθίζων πιμφθέντα. Ergo non joci cauſſa ſic ſcriptit Lucianus; ſi non prorſus Attice, at κοινῶς, & uſitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophiſtas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντίνιδιον. Eſt autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα ἀμφαινὲς ἐκ λεπτοῦ τοῦ Ταραντίνου διαφανέστερον τοῦτο καλεσκιάζοντες. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον ἀμφιὲς ἐστιν ἔνδυμα, ὀνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραντίνων χρήσεως ἐν τρυφῇ. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Ariſtaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philoſtrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς ἀμφαίνειν τὸ σῶμα] Dixi de his veſtibus ad illud *Petronii*,

Palam proſtare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς ἀμφαίνειν τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὸν
Ὑπὸ πορφύρεοι πίπλοις·
Διαφανέστερον δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλεγχον.

Plura ſimilia congeſſit in Animady. ad *Andr.* p. 81; non omiſſo hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὲς] Vix dubium, idem eſſe genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχισταὶ πολυτελεῖς ὑπόδημα, καὶ θρυλλεῖται ταύτας δὲ ὁ λεπτοχιδὴς ὀνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἢ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδες & ἐμβάδες uno tempore ut induat aliquis, non videtur poſſe fieri: quare pro ἢ ἐμβὰς legendum puto εἰ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condenſata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adſcribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ὑποτιθέμενος πῖλος ἔτος ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ τοῖς ποσὶ, ὃν δηλοῖ Κρατῖνος· ὁ δὲ Μαλθακοῖς (ut verisimile eſt ergo, in deſcriptione hominis μαλθακῶν, qualis hic noſter) λέγων, λάσιος (ut hic) ὑπὸ ποσὶ ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων τὸ συμποσίῳ (ſub fin. p. m. 335. B.) — ὑποπεπεδημένον τοὺς πόδας οἷς πίλοις τισὶ καὶ ἀφανέσιν. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere,

pag.

16. *Reliqua in via jam inter progrediendum vide atque audi. Nimirum leges tibi explico, quibus utentem agnoſcet te Rhetorice atque admittet, neque averſabitur & jubebit faceſſere, tanquam non initiatum & myſteriorum exploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda eſt, & decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecumque collecta, eaque diligenti meditatione comprehenſa, in promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα & κᾶτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶτε, & ſimilia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adſperge: reliquorum vero nulla cura ſit, ſi diſſimilia his, & ex alia quaſi tribu ſint, & abſona. Purpura mo-*

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊών, ὅρα καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τοὺς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωρίσει καὶ προσήσεται, [i] οὐδὲ ἀποτραφήσεται καὶ σκοράκιει, καθάπερ [k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου τῆς ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πεντεκαίδεκά που, [n] ἢ καὶ πλείω γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας πόθεν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἄττα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶτε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπασι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπιπάσῃ αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

ἢ

h Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* *i* Οὐδὲ ἀπ.] Quaedam ὑδὲ ut ſolent. *k* Ἀτέλεστον] Ἀτελέσατον O. *l* Ἀλλὰ] Deeſt in *Fl.* *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὴ O. *n* Ἢ καί] Omiſit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* *r* Ἀσύμφυλα] Recte ſic *P. S. f.* Ἀσύμφηλα male *Fl. Ald. B1. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. *D. Meretr.* XIV.) *J.B.*

Ἐμβὰς Σικυωνία] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σαφρακιεῖ] Quaſi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ὁ κόραξ. Illuſtrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*

Σαφρακιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὸν Αἰγύπτιον ἔμαθον ὡς ἀπιστεφάνιστον; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Geſnerum* eodem jam remiſiſſe. *J.F.R.*

31. Ἄττα] Eundem vocum Atticarum uſum affectatum perſtringit *Themiſtius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Creſſolio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶτε, *Philoſtr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄττα] Κᾶτα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abſtinet Lucianus, Ἄττα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum uſum etiam perſtringi a *Themiſtio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Creſoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philoſtr.* Sophiſt. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Salmas.* ei ſublegit. *J.F.R.*

33. Ἐπίπαττε] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐπίπαττε δὴ ἐς τὰς ἰφύας. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά] Lexicographi non ἀσύμφηλα legunt, ſed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex lind. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hiſt. ſcribenda.* Ex quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legiſſe videri poteſt, *Tuſc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum ſi amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφηλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφηλον magis quam ἀσύφυλον legiſſe, ex illa interpretatione argui poteſt. Scriptura vero illa ἀσύμφηλα & ἀσύφηλα ex Criticae gentis delirationibus orta eſt, quas apud Etymologiſtam legere licet. Oratoria vox eſt ἀσύμφυλον, & Poetica, neceſſitate carminis ἀσύφυλον, ὁ ἔξω τοῦ φύλου αὐτοῦ, ἢ ὃν ἐν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem ſuam, ſive extraneus genti ſuae, ut nunc ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά, quaſi quae extra gentem ſuam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hiſt. ſcribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἐς ἀνέρμοστον, quam ut nunc eſt, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poetica. *Heſychius* tamen ἀσύφηλον inquit, ἀδόκιμον, μηδενὸς ἄξιον, ἄτιμον. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλον. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἔπω σοι ἄκυσα κακὸν ἔπος, ὑδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, ὑδ' ἀσύφυλον, quaſi dicat Helena, verbum erga me quaſi extraneam, aut quaſi peregrinam, neque gentis ejusdem. Pateſcet locum ipſum inſpectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλον μ' ἔρεξε, melius ἀσύφυλον μ' ἔρεξε, *infamem fecit me* nempe quaſi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque ſcriptura illa fateor ἀσύμφηλον & ἀσύφηλον: ſed etiam Saturniae Lemae veteres ſunt. *Th.M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me paſſus ſum a viris doctis ad πῶς ἴσῃ. c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris eſſe, idque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, καὶ σισύρα τὸ παχειῶν τὸ ἱμάτιον ἦ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπανιάκις ὑπὸ τῶν [a] πάλαι εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειρι-ζόμενος [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. ὅτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ὑπολήψονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοῦ. εἰ ἀποσλεγγίσασθαι [c] μὲ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, τὸν [d] ἀρράβωνα δὲ [e] προτίμιον, τὸν ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνοματοθέτει τὸ μὲ ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸν συνετὸν, σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυ-

do pulchra ſit, & florida, licet craſſa de pellibus penula ſit ipſum veſtimentum.

17. *Poſtea abſtruſa ſunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari poſſis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te reſpicient, atque admirandum hominem putabant, cujus ſupra captum ſuum ſit eruditio, ſi ἀποσλεγγίσασθαι dicas pro deſtringi & pro ſole uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomines προτίμιον, & diluculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipſe facies, ac pones rebus, nova & abſurda nomina, vocans eum, qui* eloquendo valet, *εὔλεξιν, & prudentem σοφόνουν, ſaltatorem vero χειρόσοφον. Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara ſingula protuleris; unum ſit remedium, im-*

a Πάλαι] Et ſic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* *b* Ἐς] Πρὸς O. *c* Μὲν] Omittit O. *d* Ἀρραβῶνα] Recte ſic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. Bl. H. P. S.* *e* Προτίμιον] Προτόμιον G. O. & marg. *A1.* In vulgato conſpirant Edd. *f* Ὀνοματοθέτει] Νομοθετεῖ O. *g* Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος ſcilicet. Haec μεταφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum reſpicit, & ad praetextam togae purpuram, ſ. ἰδῆται ἀξιπόφυρον. Abſurdam nempe hujus Praeceptoris orationem ſic declarat, ut dicat ſimilem centoni miſero, de levidenſi panno, filo craſſo, vel de pellibus adeo hirſutis, cui attexta vel aſſuta ſit purpura. Nempe σισύρας nomen non ſatis definitam habet notionem, & iſta complecti poteſt omnia; quod apparet, ſi quis conferre velit, quae ad *Ariſtoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mſſ. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Ruſticorum indumentum, ſic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένος, penula ſcortea ex pellibus ovillis conſarcinata, de qua *Caſaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποσλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, uſurpari jam deſierat. *M. du S.*

Ἀποσλεγγίσασθαι] Habet, verum eſt, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum eſt, quo nihil contra *Hemſterhuſianam* diſputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum niſi conſultum videretur in ipſa interpretatione ſignare, quorundam lectorum cauſa, voces damnatas, poſſit forte etiam affingendis de Latino fonte verbis oſtendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποσλεγγίσασθαι eſſet *deſtrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum eſſe, Foeſiana oſtendit oeconomia) *ſolicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὲς *ſummicrepuſculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρράβωνα δὲ προτίμιον] Mſ. τὸ ἀρράβωνα δὲ προτόμιον. *pro arrabo dicunt* προτόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, eſt *mulcta*. ſed προτιμία ἡ, & προτόμιον τὸ eſt praerogativa, ut conſtat ex *Suida*, & *Heſychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum eſſe pro ἀρραβών, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ ſit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aeſtimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum ſcripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixiſſe, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante juſtum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procuſa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi conſenſu. Et ſic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφος legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, ſive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; ſed in compoſitis uſus magis ſpectandus, qui ab analogia ſaepe recedit, ut bene monet Cl. *Caſaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compoſitas voces originem ſaepe diſſimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμιροδρόμος ait, dicimus, non ἡμιραδρόμος: ſic ἡμιρόκαυστος, non ἡμιράκαυστος, δεξίκαυστος, θαλασσίκαυστος, & ſimilia multa.

Er-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecunque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· καὶ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὄντινος, ὅτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκρότατον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὁρμᾶσθαι ἐν καιρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου πρωαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσι τινὰς ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τῶν λόγων, ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ἡ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς ὑδὲν ὅλως ἀνδρώδες αὐτῶν ἐλομένων·

b Ἢ] Abeſt ab O. *i* Ἀκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & *Fl.* *k* Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. *l* Μηδὲ εἴ] Μηδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἰ *J.* & aliae quaedam. *m* Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρῆσασθαι marg. *Al.* *n* Καὶ] Deeſt in O. *o* Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. *p* Τῶν] Sine articulo *Fl.* *q* Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δρυμοῖος ἄγαν ὁ βωμολόχος ἐς γόης τῷ λόγῳ παθίστατο τῶν ἰσάσιν λοιδορησάμενος ἀρετήν. τῷ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς ἐς ὕπτιον, λῆρον ἐκάλεσε· τῷ δὲ τὸ γοργὸν ἐς πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέσκωψε· τῷ δὲ τὸ ἀφελὲς τι ἐς ἰλαθέριον ἐς κατὰ πᾶσαν ἰδέαν ὑμιλαχείρισον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κοφακῖνος, non κοφακῶνος, ut & ἀγγειλιαφόρος, non ἀγγειλιοφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβικὴ. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρόσοφος an χειρέσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χεὶρ compoſita o praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροβαρὴς, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J. F. R.*

53. Οὔτε ὅντος — ὅτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Weiſt.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe καὶ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J. F. R.*

67. Ὁπόσα ἂν ἡ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſuperpoſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἐλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅτι καν ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυσχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo εὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γεῖα κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἐλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μελλήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſo mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samoſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J. M. G.*

69. Ἐλομένων] Ἐλόμενος legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

μθύων· καὶ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἵκοιτο [b] ἐπὶ γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμεληθείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἂν καὶ ἔστι πρῶτον, ἐρεῖς ἐν χαμρῷ [c] προσηκούσῃ, καὶ τὸ δεύτερον μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖνο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἢν οὕτω τύχῃ, ἐπὶ τῷ μετώπῳ μὲν ἡ κνημὶς, ἐπὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς. πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώπα μόνον. κἂν ἐπὶ ὑβριστῇ τινι, ἢ μοιχῷ λέγῃς Ἀθηναίοις, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος στεγευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης φευγέτω, καὶ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω, καὶ τὰ Ὀθρυάδεω γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά, καὶ [g] ἐπίπαγα [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀγόησον

70 cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, ſicut nempe primum eſt, ſuo tempore dicas, & ſecundum poſt hoc, & poſt illud tertium: ſed quod ſubierit primum, primum dicatur; ac ſi ita uſu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum inſta, & verba continua, & modo ne tace. Et ſi de ſtupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, ſine quibus nihil fiat: & ſemper navigetur Athos, & pedibus tranſeatur Helleſpontus, tegaturque ſol a ſagittis Perſicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione ſit, & legantur ſanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemiſium, ac Plataeae. Multa haec ſunto & crebra: tum ad-ſperſa pauca illa nomina in ſummo quaſi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. A1. δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί κε] Sine κε Fl. c Προσήκοντι] Τῷ προσηκοῦσι O. d Περσικῶν] Μηδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. Fl. Λεωνίδης marg. A1. f Πλαταιαὶ] Reſtitutum ex O. Πλατειαὶ Edd. ma e. g Ἐπίπαγα] Ἐπὶ πᾶσι Fl. & marg. A1. h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent J. Fl. V2. Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῳ ἱστόρηται, ἡ τὸ Μαραθῶνι τῇ Περσῶν μάχῃ, Περσῶν μὲν Δάτιδι ἡγεμόνι, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδῃ, τὸ ἢ ὁ Κυνέγειρος πολεμῶν, καὶ τὴν κ.φαλὴν ἀφαιρεθείς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς εἰστήκει ὑπὸ τῶν περὶ τὸ πόλεμον προθυμίας, ὅθ' ἁπεργάσατο τὸ ἰδιωτικὸν τοῖς ἔργοις σκάφιον, καὶ ὅσα ἄλλα. V.

ῥ Ἀπειργάσατο] In editis ἀπηργάσατο. Mutavit M. du S.

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam noſtram ad Ἀποκ. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a Benedicto recte mutatum fuerat. M. du S.

Ibid. Ὅπλιτο &c.] Haec verba ex aliquo poëta deſumta videntur. F. G.

Ὅπλιτο] Vid. Not. ad Συγχ. c. 32. M. du S.

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. M. du S.

86. Λεωνίδας] Non male Λεωνίδης marg. A1. quia idem eſt, credo, qui Aeliano III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδου praepoſitus educando Alexandro ſcribitur Plutarcho in Al. p. 667. B. Item Ag. & Cleom. p. 797. A. & ubique ſic ap. eumdem; etſi non ubique idem homo deſignatur. J. F. R.

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδεω γράμματα] Plutarch. in Parallelis c. 3. Th. M.

Ibid. Ὀθρυάδεω] Vid. ſupra Ἐπιστ. c. ult. M. du S.

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί· nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſicut ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἴτερον, & ἑταῖρον, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes Theocriti ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γεα, unde γεωλόφου, ἀνάγειον, κατώγειον, &c. E. contrario apud Heſychium legas Φαναχίζει, Φαι-

na-

natent; *& florum inſtar praeniteant: perpetuumque ſit illud ἄττα, atque ὄπτουθεν, licet nusquam illis ſit opus: pulchra enim ſunt, etiam cum dicuntur temere.*

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur, cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas, quod cantari aptum ſit, appellandis, flexa in cantum voce, judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum! frequens eſto, & percutiatur femur, tum modulanti gutture pronuncia, & ſtreatu verba diſtingue, & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent, indignator illis, & maledicito: ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi, ad abeundum parati, aſſidere illos jubeto, atque in univerſum, regnum quoddam exerceto.*

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam, ab Iliacis inde temporibus facto initio, aut, per Jovem, a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis, ſi videatur, ad illum qui*

μαλα ἐπιπολαζέτω, καὶ [i] ἐπανθείτω, καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ ὄπτωθεν, κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτοῦ δέῃ· καλὰ γὰρ ἔστι καὶ εἰκῇ λεγόμενα.

95 Ἢν δὲ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [l] πάντα ᾀδέσθω, καὶ μέλη γινέσθω· κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παιέσθω, καὶ λαρύγιζε, καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν συγήν. καὶ ἢν μέν σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδορεῖ αὐτούς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν, ὡς πρὸς τὴν αἰχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὸν λόγων, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀρξάμενος, ἢ καὶ, νὴ Δία, ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῇ, καταβίβαζε τὸν λόγον ἐπὶ τὰ

i Ἐπανθείτω] Συνανθείτω Oc. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σὺ ᾀδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *Fl.*

1. Καὶ μηρὸς παιέσθω] Οἶκ ἐμοὶ ταυτὶ τὸ μιαρὸν ἐκ κατάπτυστον ἔργον τὸ τὸν μηρὸν πατάσσειν, ἀρχαῖον ὄν. *V.*

2. Καλάμυζε] Λαμύγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voſſ.* hoc Scholion plenius legitur ſic: Λαμύγιζε] Λαμυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν ἐ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν βαθυτέραν τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

ναισθῆς, Φυσαιασμός· ubi tamen Φυσαίζω, &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φυσαιζομένῃ, at in Mſ. *Wittii* extat Φυσαιζομένῃ.) *J. J.*

Ibid. Πλαταιαῖ] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Fenſius.* Reliqui corrupte Πλατσαί. *M. du S.*

Πλαταιαῖ] Πλαταιαὶ hic omnino legendum videtur. E.G. Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ἀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ἀσύμβολα] Supra dicta illa ἄττα, κἄτα, μὴν, &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδεμιᾷ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit, & recte credo; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖν vel δέομαι conſtruere cum ἀδὲν & μηδέν. Ut modo c. 24. ἀδὲν δὲ αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. ἀδὲν δέομαι &c. *Icar.* c. 14. ἀδὲν γε —— ἐμοῦ δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. 2. m. ἀδὲν δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν, ἀδὲν δέον. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam*, ut *Epict.* Man. c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἰπῇς φιλόσοφον; ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παιέσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire, quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon, & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαμύγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαμύγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαμυγγίζειν, qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχείῳ quodam augere modulatioremque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσονται εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] τὸ χῆμα, τὴν φωνήν, [d] τὸ βάδισμα, τὸ σεῖσαι, τὸ μέλος, τὸ κρηπῖδα, τὸ τὸ ἄσθμα σου ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, τὸ τὰ ἱδρῶτα ὁρῶντες, τὸ τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε τὸ τὸ ταχὺ τοῦτο, ὃ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, τὸ θαῦμα πολὺ τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, τὸ μισθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἴσθοιντό σε καλαπεσήμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, τὸ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μελαξὺ τῶν ἐπαίνων ἀφελείμμασι. χρὴ γὰρ αὖ τὸ τῦδε μελέτω σοι τῶν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, τὸ συναδοῦλα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, τὸ πεῖσαι ὧν ἔφης μελαξὺ [l] ἀφαλαμβάνοντα. τὸ ἢν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc eſt ſtatus rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: ſi quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & inceſſum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα admirabuntur, ac viſo ſudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem eſſe. In primis vero etiam illa extemporalitas excuſationem non parvam praeſtat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam ſcribas, aut poſt aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in iſta enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem ſemper plaudant pedibus, & mercedem ſolvant coenarum, ſi quando labare te ſentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occaſionem ſuppeditantes. Nam illud quoque tibi curae ſit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem obſervanda tibi in ipſis orationibus. Poſt ea vero prodeuntem te deducant, ſuo tectum ſatellitio, & de his, quae dixiſti, diſputantem. Et ſi quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & ſupra*

a Οἱ] Καὶ O. *b* Καὶ] Hic vero abeſt καὶ ab O. *c* Καὶ χῆμα] Τὸ χῆμα ſine καὶ O. *d* Καὶ βάδισμα] Utrumque omiſit *Fl.* *e* Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. *f* Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἔχουσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. *g* Σμικρὰν] Μικρὰν O. *h* Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. *i* Οἰκεῖον] Omiſit O. *k* Προϊόντα] Προσιόντα male *Fl.* *l* Ἀφαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. *m* Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. B1. P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἕξειν, ille ex Scholiaſte obſervat, μὴ poſt ἀπιστεῖν Ἀττικῶς abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonaſmum poſt ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω obſervare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemiſſa negatione poſt ἀπαρνοῦμαι ſequi negationem, ut *Soph. Aj.* 96. σὺν ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abeſt μὴ, ut οὐ πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & paſſim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etſi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen ſervo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. conſentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. paritex & Codd. Et Noſter promiſcue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc neſcit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μελαξὺ] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris ſuſtinentur, & memoria illorum aſſuevit certis intervallis quieſcere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀφελείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium diſſimulandi haeſitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod ſolebant interdum oratores ejus notae, quam deſcribit noſter, *reſiſtere ſubito, & laudem ſilentio poſcere*, ut ait *Fabius* l. c. f. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari poteſt, cum reprehendit 2, 2, 9. *aſſurgendi* exſultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophiſtarum rationes & fraudes perſequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Creſſolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipſe lauda, ut gravis ei ſis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? *Et,* Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? *& id genus alia.*

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & jusjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

χὴ ὑποπαίνῃ, καὶ ἐπαχθὴς γίγνῃ αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; ἢ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλαστον λεγόντων, ἢν μή τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, καὶ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν [n] δοκεῖτω· ἢν δὲ μέτριος [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ἐπιλήψιμα. καὶ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕστερον γάρ· καὶ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπειπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ἐπιτρέφοντα, καὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἄπαντας ἐπὶ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα. [r] ἐπισείσης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, καὶ δῆλος [s] γίγνῃ μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, καὶ ἄρχος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, καὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, καὶ μῖσος, καὶ βλασφημία, καὶ

n Δοκείτω] Δόκει τῶν O. *o* Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. male. *r* Ἐπισείσῃς] Καὶ ἐπισ. O. *s* Γίγνῃ] Γίνῃ O. in *Fl.* *x* Τὸ ψεῦσμα] Ψεῦδος, & fine artic. O. *p* Ἐπειπεῖν] Εἰπεῖν O. *q* Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα *Fl.* *t* Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. *v* Τὰ ὦτα] Deſunt

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J. M. G.*

36. Διαλαμβάνοντα] Forſan λαλοῦντα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quaedam Athenienſis fuerit. *G. C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius haec dixit.* *J. P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Bis. Accuſ.* c. 31. *J. R. R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Haec interrogative pronuntianda videntur. *F. G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J. F. R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπισείσῃς]. Ἀποσείσῃ legit Interpres. *F. G.*

51. Ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra Διαλ. c. 28. & Συνθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲ φορητὴν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφῆς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J. M. G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G. C.*

70. Ὑπὸ

καὶ ἀμφίβολαι πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ περίλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲ τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γεγραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καί σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' οὗτό [f] σε καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμεῖντος· καὶ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὅτι τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης καὶ ταῦτα γενειήτης, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔστωσαν οἱ καὶ ὅτι τοῦτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσαγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορῶν θειοτῶς, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττοῦσθαι χρὴ μάλιστα μὲ

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conspicuum facient. Atque talia sunto quae extra sunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum sit, aleatorem esse, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etsi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas ostendere scriptas a mulieribus. Etenim pulcher esse velle debes, & hoc agere, ut mulieres studiose videantur te sectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quasi ea caussa in ipsa quoque gynaeconitide gratiosus sis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori sit, etsi a viris alterius rei caussa amari videare, idque barbatus cum jam sis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed sint, qui etiam hac ipsa caussa semper tecum sint. Si vero non sint, servi certe sufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedent: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores sint mulieres, & abunde maledicant ac supra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime sa-*

[a] Καὶ περίλεπτον] Omiserat O. sed in marg. additum. [b] Ἰδίᾳ] Bene sic *Ald. H. P.* &c. Male sine puncto *F.* & *Fl.* [c] Αὐχεῖν] Ἢ αὐχῶν O. [d] Γε] Hoc reposuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. [e] Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. [f] Σε — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* [g] Τὸ] Τὸν *Fl.* [h] Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *F. Vr.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. [i] Κἂν] Εἰ καὶ O. [k] Οἱ] Caret artic. O. [l] Πάσχοις] Ex O. sic dedi, cum πάσχεις Edd. [m] Διοίσεις] Καὶ καίπερ τοιούτῳ διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. si tanti est, *Beryl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. similes phrases adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπό, ut in *Alciphr.* editum. *F. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ περιπίσασθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία ὁ θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciscano:

Nec mihi displiceat primo muliebria passus
Flore avi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *F. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Cistell. *Largiloqua exemplo sumus, plus loquimur quam fas est.* *Eurip.* in Phoeniss.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῆς λόγου,
Πλείας ἐπισφέρουσιν. ἡδονὴ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀπτόλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταυτίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id sedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mort.* c. 33. dictum est. *M. du S.*

94. Ὑποτιλῶν] *Fellare*, obscoenae significationis. *F. G.*

95. Ἔρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γονιμωτέρα] Τὸ τὴν γονὴν ἐκμυζᾶν scil. *F. G.*

Ge-

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones, tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloecismos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. ἡ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , ἡ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὰς λόγους, ἡ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύηται. δύναται δὲ ὁ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀλιγορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ ψευδομαρτύρειν, ἡ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ ἡ νύκτωρ τι ἄλλο ὑπολελεῖν· ἡ μάλιστα ἂν πρὸς ὕτω πολλὰς τὰς ἔρωτας μὴ [p] ἀμορκέσης, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπισάσθω, ἡ γοητικωτέρα γιγνέσθω, ἡ μηδὲν ἀποτρεφέσθω.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris, potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

[r] Ἢν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι σὲ οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , ἡ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ [s] παρὰ τῆς Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [t] γὰρ ἐμὲ, ὃς πάλαι μὲ ἀφανῆ, ἡ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν ἡ Θμοῦϊν δεδουλευκότος, μητρὸς δὲ ἀχετρίας, [u] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ [v] ὥραν οὐ πανάπασιν ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαμάρτῃς] Διαμάρτοις O. & marg. *A1.* q Γε] Τι *Fl.* r Ἢν] Ἐν male O. s Παρὰ] Omiſit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίου O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A1.* v Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γοητικωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόητον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum nativam reddidit, *fecundam ſublimitatis* alii , alii *putam, genuinam.* *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν ἡ Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xois* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμουΐτης nominabantur. *J.P.a G.*

Ibid. Ξόϊν ἡ Θμοῦϊν] Τὼς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M.du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀχετρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice, in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδον & ἄμφοδος eſt δίοδος , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀχετρίας ἐπαφροδίτου τινὸς , *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀχετρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodemerrore haec corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπαδρηστιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quae quidem fient optima , ſi legas ἀχετρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὀποταρταρίους , licet hi apud poëtas praecipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σιωπῶν τινι παιδευομένῳ γλίσχρῳ ἐρωτῇ interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt haec corrigere, quae nullius , niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praebat, & quia tolerabilius erat, quam hic. Eſt quidem, ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lect. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας; τὸ μὲν πρῶτον ὅτι φιλῶ τῶ τρέφοντι συνῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίχρῳ ἐρασθῆναι. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην οὖσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ πρόσθεν ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε ἀφ' ἧς τὴν πενίαν ὑφίστάμην τὸν ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ σοροῦ φιλήματα, ὑπνώδιστά μοι ἐποίει

temnenda, primo solorum alimenterum pretio fui cum amatore misero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam esse facillimam, eamque emensus in summo jam essem, (Aderant mihi enim, parce cara Adrastea! praesidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, insciti, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, sed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus sum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum simulo mulierem septuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipsos. Verumtamen paupertatis causa laborem sustinui, cum frigida illa de capulo oscula suavissima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male *B1.* & 2. Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντούτιδος] Ἑβδομηκοντώδους *Th. Mag.* V. τριακοντούτιδος. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπόν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ἂν καυχώμενον εἰσάγῃ ὁ μιαρὸς οὗτος διδάσκαλος, ὥσπερ ἐκμεμιαισόμενος τὴν δαίμονα * ἀνδυφήνησε τῶν ὕβρεως αὐτὴν, ἤτοι ἐπεβόησε. *V.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐντεῦθεν ἀναστρέφει ἤδη ὡς Πολυδεύκη ἀφσύρει ὁ παρὼν λόγος, εἴγε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ἔστιν ὁμώνυμος ὁ ἀφσυρόμενος ῥήτωρ διδάσκαλος. *V.*

* Ἀνυφήμησε] Ita, pro vulgato ἀνεφήμησε dedit *M. du S.*

admiseris, ad ἄρας pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. *Bis Accus.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δεσπότῃ εἶναι δοκεῖν. &c. Accusativum *Paras.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. *Jov. Conf.* c. 7. f. ἃ δὲ ἀπόχρησαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι' αἰσχύνης λαθεῖν, ἅνηρ αὐτουργὸς & γέρων ὀνείδεσι πρὸς τὴν βωλὴν ἐκφέρειν. Nisi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ φιλῷ τῷ τρίφοντι] Non satis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius sit *nudi* vel *solius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίχρῳ] Vertunt *suavi*. Redde, *tenaci*, *parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς & Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem subsannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (sic enim legendum, non πότεινὸν.) Deinde Διόσκορον vel Διοσκορίδην vocarum fuisse. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze*. Sed jam sub init. dictum contra Pollucem haec non scripta. *J. F. R.*

19. Διὸς & Λήδας π. ὁμώ.] Pollux eatenus designari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατίτης. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *servus*, Philostrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum sit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magister*, ipse etiam *Hesychius*, ac *Suidas*, cum ajunt significare hanc vocem λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἐμπιπλᾶσθαι, κερᾶσθαι, χορτάσαι, λαμπρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophisticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc solam significationem antiquorum esse ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percussione: cum nondum, quod sciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἑταιρ. *Dial.* Chelid. & Dros. vers. fin.) testimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum sit; pluscula autem sint apud ipsum parentem Atticissimi Aristophanem, ubi ven-

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca ntor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὧν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωσθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ Φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τῇ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόταλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὑπ' μικρὸν ἔμοιγε δο-

g Αὐτὴν] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. h Καὶν] Recte *F. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, κᾶν male *El. P. Bl.* i Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. k Πρὸς] Πρὸ male O. l Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. Υ. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐρρῶσθαι χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. I, 217. *F. M. G.*

Ἐγαστριζόμενος] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων τούτων; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολλοῦ τὸν, οὐκ ἔμοιγε κινδυνεύω τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονήν, nam illico ſubjungit, καὶ τὰ ἐκ λιμοῦ θάνατον διδότες, τὴν μὲν κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *F. F. R.*

26. Τὸν ἆθλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur Corn. Nep. in Themiſtocle. *H. V.*

Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae cum fere erant. V. Ἀ. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. *F. G.* Quum in Pariſ. verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. Geſn. melius rem tetigerit. *J. F. R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palmae.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *F. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, ut ad θύρα referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *F. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto ἀπὸ τῶν κοινῶν verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *F. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *F. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι ὦ Ἀφροδίτη, [a] νὴ [b] τὴν πάνδη-
μον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας,
καὶ χάριν ἐμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισπασά-
μην.

Εἶεν· ὁ μὲν [b] γενάδας εἰπὼν ταῦτα [c] πε-
παύσεται· σὺ δὲ ἤν πειθῆς τοῖς εἰρημένοις,
καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οὗπερ ἐξαρχῆς ἐπόθεις
ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον [d] τῷ νό-
μῳ ἔνθα τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν
τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἐπέρασον εἶναι,
καὶ γαμεῖν δὲ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθ-
άπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ
καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικήν, ὡς τὸ τοῦ
Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο πλησίον ἅρμα ἐλαύνουσα
φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν φῶ σεαυ-
τοῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ φῶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ
(ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκστήσομαι ὑμῖν
τῆς ὁδοῦ, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀπιπολά-
ζων, [h] ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ
ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι.
ὥστε ἀκονιτὶ ἀναχηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε,
μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
ἡμῶν κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλ-
λὰ τῷ ῥᾴστην καὶ πραεῖαν τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

quidem videtur. Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. b Γενάδας] Γενάσθας male O. c Πεπαύσεται] Πέπαυται male O. d Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. e Κρατεῖν] Κρατεῖν male O. f Ἐκεῖνο] Omissum in O. g Πρέπειν] Et hoc neglexit O. h Ἀσύμβολος] Restitui ex V2. Ἀσύμβολος cett. & O. i Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Τὴν Ἀφροδίτην φησί. ὄμνυσι δὲ ταύτην οὖν, ἢ διὰ τὸν προηγησαμένην εὐχρήστως τῇ γραΐ, ἢ διὰ τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ ἐπὶ τούτου μὴ τὰ ἄλλων καλῶν ἔχουσιν αἱ πόρναι, ὃ μιμεῖσθαι ἐπιβάλλεται τοὺς ἄλλους διδάσκει. V.

47. Καὶ χάριν] Γράφεται καὶ χάριν ἐμικρὰν ἐπισπασάμην αὐτούς. V.

* Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγασμένην, quod nihili erat. J. F. R.

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. J. F. R.

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λογύσας, εἶεν ἐρῶ καὶ ἀναπαύσομαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. *Katapl.* J. M. G.

51. Οὗπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βύλομαι. M. du S.

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάχ. c. 22. Δίκ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. M. du S.

Ibid. Ἐλαύνουσα] Sic forte legendum: ἐλαύνουσί σοι μᾶλλον &c. F. G.

59. Φέρεσθαι] Glossema est. F. G. Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μὲν γὰρ ὑμέτερος Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκείνου τὸ

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus causſa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

ΤΥΧ.

1 ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστίν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίοις ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα, 10 φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τοῦ χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν ἤτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτῶν ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅπῃ σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶ τε αὐτοῦ ψυχὴν ἀγόμενον, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τοῦ χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ ἂν ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὡς † ἐρόμην. *V.*

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. *G.*

† Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito ἐρόμην.

τῶν Πλάτωνος, φήσεσθαι ἐλαύνοντα πεντηκόντορον ἅρμα. Jam age omittas φήσεσθαι, non habebit unde pendeat accusativus ἐλαύνοντα. *F. F. R.*

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιπολάζ.] Ἐπιπολάζων forsan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *V2.* recte. In reliquis ἀσύμβουλος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβουλος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam* spectata, (i. e. *eum illa*) *conciliare nequeunt.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλομαι *conjicio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβουλος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὸν & ὑμέτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *F. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Oreſt. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. *G. C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ] Proverb. *F. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀριθμῷ] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἐδέμιᾳ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ἂν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt; eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλανενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστὶ πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητὰς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἰ γε τὸ χείρισον] Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ * κάνω ἅμα ταῦτα διεξιών. *V.*

* Κάνω] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan* ? an πρὸ τῆ ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τῆ ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Fenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Elliſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἐκεῖνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν πάρα. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior, quam ut te juvare poſſit praeſens* Sed quid ſi περὶ cum *Euſtath.* accipias pro πολιώτερον; hoc diſquiram in Addendis. *J. F. R.*

22. Τούτους ἂν ἰδέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιίας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα, τί ποθ' βούλονται λογοποιοῦντες. ἢ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ & ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἑαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Fenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλοὺς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Jerem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Fenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop.* Fab. 128. προσκρουσάσης δὲ τῆ κιφαλῆς — ὑπὸ κλασθείσης. *J. F. R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G. C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διῆκεῖας τὸ ψεῦδος, ἐκ διαδοχῆς ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γὰρ πολλάκις αἰδεῖας ὑπὲς αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν οὐρανοῦ τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὴν ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις ἐς ὄρνεον ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τεράστια μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια. τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεας, πῶς οὐ γελοῖον; εὖ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον οὖτοι τῶν Θηβαίων, οἳ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

ὁ Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. Ar.

50. Καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ἡ Φιλομήλα καὶ Κελμιστή, ἢ μὴ εἰς ἄρκτον Πρόκνη δὲ ἡ Φιλομήλα εἰς ὄρνεον μεταβληθεῖσαι. V.

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρόδοτον δὲ Κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ δὲ τὴν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, & larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττεια eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videtur paulo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τὸ δράκος ſic eſſe accipienda, ut ἀποφαλοπομπαία exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, οὐκ ἄξω, inquit, τὺ τέκνον. Μορμὼ, δάκνει ἵππος. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J. M. G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar provenijſe.* Vulgo γῆς omittitur, itaque vertit interpres *in Attica.* τὴν abſorpſerat γῆς. *J. G. G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι] *Satives quoſdam* pro-

βεβλαστηκέναι διηγῶν. ὃς δ' ἂν ἓν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κορο[ί]βῳ τινὸς, ἢ Μαργίτῃ νομίζοι τὸ πεῖθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι ἀφ' ἅρματος ἐπὶ δρακόντων ἱπταμένων, ἢ Πάνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα. ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπαθῆναι, ἀσεβὴς ἔτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ὅτῳ προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲ ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲ τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγότατον ὂν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅτῳ μάλιστα δέον πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἀποφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς ποιητὰς αὐτῆς ἀφανισθῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τοῖς ξένοις τἀληθὲς ἀκούειν

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κορο[ί]βῳ τινὸς] Ὁ μὲ Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύει ἄνθρωπος καὶ ὕστερος, ὡς τε γυναῖκα * ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλάσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ, ἀφ' οὗ τὸν ὑὸν τὸν πατρὸς αὐτοῦ φόβον. καὶ ὕστερος ἰχθύων τοῦτον παρθενεύειν αὐτὸν, μέχρι ἂν τὸ γυναικὸς † σκιφαμύσῃς, τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καθαψαμένου, ὅτε τὴν κοινωνίαν τῇ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὁ αὐτὸς, τὰ κύμβαλα μιτρῶν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενος] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκιφαμύσῃς] Apud Cl. *Gracevium* ἰχ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem aeque ac ab Graecis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κορο[ί]βῳ] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ὅτος μωρός τις ἀπομνημονεύει. ὡς γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἀνήλάσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ ἀφ' ὃ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ φόβου, καὶ ὕτως ἰχθύων παρθενεύειν αὐτὸν, μέχρις ἂν τὸ γυναικὸς ἰσφαμύσῃς τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καθαψαμένου, ὅτε τὴν κοινωνίαν τῇ γάμου γενέσθαι. Nulla est causa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτῃ] Conf. supra Ἑρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πάνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Graecis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πάνα] In Jove Tragoedo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἡ Πάνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτους τοῦ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσμασι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel *ſuſtinere* poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ ὦ Εὐκράτης ἥκω σοι τῶ ἀνδρὶ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ὠχόμην, ὑπὸ φέρων τὸ πράγματον τὴν ὀργὴν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τερατώδη καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστός ὁ Εὐκράτης ὤν, καὶ ὑδεὶς ἂν ὑδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἐκεῖνος, ὅστις βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, ὄχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὑπιστώσαιτο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, ὦμοσησάμενος τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέποντα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνότα, καὶ ἔξω εἴη τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] Διεξιόντα] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διεξιόντις vult *Solanus:* Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντις] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντα, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διεξιόντα] Primo intuitu διεξιόντις blanditur, quaſi ad Ἐρινύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντες abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἰσὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Κἀγὼ γ' Εὐκράτους σὺκ ὀλίγῳ καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ἔστι δὲ δασύτριχα καμωδεῖται, ἦν δὲ ῥήτωρ ἐ δημαγωγὸς, ἔστι μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπικαλεῖτο σακεσφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παρασησάμενος τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς ἐ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψευδὴς, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat ὠμοσησάμενος τὰ παιδία *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribuſque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον φερόμενος, ἕως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίαν, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἥν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν καὶ ἄλλοσε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δέομενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτει ἑωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐρθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταμανθάνοντα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ πανάρετους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκά-

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam *rogo*, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρελαβεῖν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πεπιθανολογοῦντος, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἰφικλείου ἐχάφας αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

36. Καὶ πανάριστος; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, ἀδεσίμους ἀπαλλαγὰς] Haec *V.* Fortsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἡρῷος προσωπεῖον φερόμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀνάχ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μᾶλλον εἰσὶν ἐπήκοον] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήκοον — nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Καγὼ μάλα περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμένος. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. J.*

49. Περιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμένως, uti περισμένως usurpat *Aelianus* II.

rei est, de unaquaque secta, venerabiles omnes, ac tantum non adspectu ipso terribiles. Insuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi caussa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus: defluxio enim iterum in pedes illi descenderat. Igitur assidere me apud se in lectulo jussit Eucrates, submissa paullum ad infirmitatem significandam voce, cum me vidisset, quamquam clamantem illum, & contenta voce aliquid dicentem, in ipso ingressu audirem. Et ego summa cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem, excusatione illa vulgari prolata, me morbum ipsius ignorasse, audito autem, cursim statim venisse, prope illum assedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant, partim adhuc disputabant, insuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas subjiciebant. Nam Cleodemus, *si ergo*, inquit, *sinistra aliquis humi tollat dentem mustelae, ita uti dixi interfectae, & excoriati modo leonis pelle deliget, ac deinde circumponat cruribus; statim cessat dolor. Non*

ης προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονυχὶ φοβερὸς τῷ πρόσωπον. ἔτι γὰρ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, καὶ χρείαν, οἶμαι, τῆς νόσου ἐπικληθείς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τῶν συνήθων ἦν. τὸ ῥεῦμα γὰρ, ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί τε οὖν με παρ' αὐτὸν ὀλίγα τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἰδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ διατεινομένου, τί μέλλοι εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] πεφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἔλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ἐπιβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸ ὀδόντα τοῦ μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

a Πεφυλαγμενως] Πεφυλαγμένος *B2.* sola. b Ἔλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. *A1W.* c Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* sola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen *B2.* Editor, fecitque πεφυλαγμένος. *M. du S.*

Πεφυλαγμένως] Non ausus sum hoc mutare ob solam Basil. 2. Nam persaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐγρηγόρως (de quo frustra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque similia passim occurrentia, ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπληροφορημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur, ubi adjectivo locus esset, ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὸ πάντα πολυπόνως ἐπιγνούς. *Omnia miseriarum plena videns.* *Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγεννῶς μοι προκεῖται τοῖς λόγοις. Pro ἀγεννῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (est, videtur) *incumbere in dicendi studium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλα. Nam ait: τὸ γὰρ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet, Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. Epist. ad *Philippens.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatissima illa ὁ ἀεὶ χρόνος, ἡ πάνυ τυφλὴ, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum, ad verba τὴν πρὶν ἀσχολίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiscuum usum, in ὅλος & ὅλως εἰμὶ σὺ πράγματι, de quo Cl. *Jens.* etiam egit ad *Hermot.* sub init. Sed & vicissim adjectivum adhibetur, ubi usitatius adverbio locus est, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δασυλῶν pro δασυφιλῶν, ad quae peritissimus *Wesseling.* plura similia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non satis conveniens est Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελευταῖα μονονυχὶ τοὺς παριόντας ἡρέμα ὑπεισμένως κατὰ τὴν ἱματίων διάκενσις. nec aliud demonstrat, quam adverbia sic a participio formari solere, dum structura ap. Lucian. est alia. Nec ego, etsi dedi quae propius accedunt, πεφυλαγμένως esse sanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος, licet ad postremum ἐκαθεζόμην referendo stare queat, atque ideo nihil immutarim. *J.F.R.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reines.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M.V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντος, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα οὕτω πιθανώτερον· ὠκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐπίσαιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τὴν οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ὠκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμεδίδαξέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τὸν Λίβυν.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γάρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν προσαρτήμασι, τῷ κακῷ ἔνδον ἀφατρίβοντος; ἐγέλασαν ὅτι τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπισταίμην τὰ προδήλοτατα, καὶ ὃν οὐδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἥδεσθαι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὲν τὸ τέχνης, οἶνόν τε προσαγγέλλων ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖσθαι τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, ſed cervae virginis & nondum initae: & probabilior ſic res eſt: celere enim cervae & robuſtum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, ſi quis cum ſuo quodque carmine adhibere poſſit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipſe quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem eſſe, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir ſapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, velociores eſſe leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam perſecuti.* Laudabant praeſentes Libyn, qui recte dixiſſet.

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia ſedari, aut rebus extra appenſis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc ſermone meo, ac manifeſtum erat condemnari ab illis multam meam inſcitiam, quando neſcirem, quae eſſent manifeſtiſſima, ac de quibus nemo ſanus contradiceret, quaſi non ita ſe haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte ſua afferre vellet Eucrati, & vino illum abſtinere jubens, & veſci oleribus, & in univerſum de contentione remittere. Cleodemus ergo ſubridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύναται marg. *Ar.* b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J.* ſola fruſtra, cum marg. *Ar.*

84. Καταγνωκότες μου] Καταγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte εἰ χρῆναι *licet uti*, vel *utendum eſt*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖν ἐπαοιδῶν occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem ruſus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quorſum τόνου hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; interim vult videri Medico lo-

thiade? *Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos?* *Mihi vero*, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, profint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τ̃ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τ̃ ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύσειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μὴ ῥηματίων, ὡς φατέ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τ̃ ἴασιν ὀπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, οὐδ' ἂν ἐς τὸν Νεμαῖον λέοντα τὸ δέρμα [d] ἐνδήσῃ τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν ἑαυτὸν τ̃ λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γοῦν ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν ὑποδέξασθαι ταῦτα, τ̃ ἐκ πρόσω πυρετοῦ τὰς ἀποπομπὰς, καὶ τ̃ ἑρπετοῦ τὰς καταθέλξεις, καὶ βυβώνων ἰάσεις, καὶ τἆλλα ὁπόσα καὶ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἄπαντα, [g] τί δὴ πολὺ οὐχὶ ταῦτα οἴῃσῃ γίγνεσθαι τοῖς τ̃ ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἥλω, φασὶν, ἐκκρεὺς τ̃ ἥλου. οὐδὲ γὰρ ἃ φῄς, ταῦτα δῆλα μὴ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἢν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τ̃ λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τοῦ τε πυρετοῦ, καὶ τοῦ οἰδήματος δεδιότος, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ἅμα τοῦτο ἐκ τοῦ βυ-

c Οὐκ ἂν] Οἷς ἂν male *F.* οὐκ cett. Δὶ οἷς ἂν etiam marg. *A*1. d Ἐνδήσῃ] Ἐνδύσῃ *F.* ſola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδήσας pejus marg. *A*1. e Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόκῳ male *F.* & marg. *A*1. f Ὠφελεῖ] Ὠφελεῖν *Fl.* g Τί] Ὅτι marg. *A*1. & *Fl.* male. h Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* i Τοῦ τε] Οὕτω τι τοῦ *F.* cum *V*2. & marg. *A*1.

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τ̃ ἧλον] Παροιμία ἐπὶ τ̃ ἀνωμοίοις ἀνόμοια πειρωμένων, ὥσπερ ἐπὶ τ̃ ψευδῶν εἰρῆ τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *J. F. R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Clariſſ. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *J. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τ̃ ἧλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *J. F. R.*

βυβῶνος δραπετεύοντος, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, μήδε θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἤπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας περιάπτοντες.

Ἕα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μοι ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη σχεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι περιπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ τὸ μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεὸν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare, qui*

[a] Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὴν *J.* & *V2.*

37. Ἤπια φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγοράν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus omtrent de Beurstijdt. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῳ μέρει τετέλεσαι σοι τῆς ἡμέρας, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σαθρᾶν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem auctо calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. ὡς τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ περὶ τὴν „ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθεῖ ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγοράν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* „ ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipſum in grabato adferri a conſervis , totum tumoribus inflatum , luridum , putreſcentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc ſpirantem. Triſti autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo , *inquit* , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , ſtatim arceſſo , qui ſanabit hominem. *Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , reſtituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret inſuper pedi illius lapidem , quem de columella ſepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortaſſis mediocre videatur : quamquam ipſe Midas , ſublato in quo portatus fuerat grabato , diſcedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de ſepulcro.*

δὲ οἰμώζειν, ὑπὸ ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο, καὶ τὸν Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὑπὸ σκίμποδος ἔτι τῆς ὁμοδέλων προσκομιζόμενον, ὅλον ᾠδηκότα, πελιδνὸν, μυδῶντα τὴν ὀπφάνειαν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ, τῶν φίλων τις [b] παρὼν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων, ὃς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς [c] ἰάσεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μακρολογῶ λέγων, ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδαν, ἐπῳδῇ τινι ἐξελάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἀράμενος τὸν σίμποδα, ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο, ᾤχετο εἰς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη, καὶ ὁ λιθίτης ἐκεῖνος λίθος.

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiiſſet , mane, pronunciatis ex veteri libro ſanctis ſeptem nominibus , loco per ſulphur & facem tribus circuitibus luſtrato , quotquot intra fines illos fuerant ſerpentes ejecit. Veniebant igitur veluti tracti ad incantationem angues multi & aſpides , & viperae , ac ceraſtae , & jaculi ,*

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια, ὡς ἀληθῶς. εἰς γὰρ τὸν ἀγρὸν ἐλθὼν ἑωθεν, ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγίσας τὸν τόπον, περιελθὼν εἰς τρὶς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τῶν ὅρων. ἦκον δὴ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ ἀκοντίαι,

b Περσὼν] Πχριλὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἰάσαιτο *Fl.* Ἰάσιτο marg. *AIW.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *A1.* *e* Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kuſterum* „ ad Suidam in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Caſaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθούσης ἀγορᾶς captatum exponit , & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo deſinerent homines eſſe frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum eſſe in frequentiſſimo populi conſpectu , ut res coram tot teſtibus acta eo minus negari queat. *J. F. R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemſterhuſii* evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apoſtoli c. 28. 4. ὡδὶ οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, aliaque ſimilia adfert. Quae non exſcribam, quia magis nota. *J. F. R.*

66. Λύτης ἀραχθῶ] Ut paralyticus in Evangelio. *M. V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non poſſum quin adſcribam hic, quae in margine veteris Codicis hic ſunt adnotata ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φέσι Ἰαμβλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. *J. G. G.*

73. Θείῳ & δᾳδὶ καθαγίσας] Vid. *C. Barthii* Adverſ. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum ſulphur ad falcinationes adhibitum aliquot poëtarum teſtimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum ſulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo ſtupefacti obmuteſcunt, & ſe quocumque abſtrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J. F. R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Conſultiſſ. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J. F. R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De phyſalo Rubri maris vide *Ælianum* de anim. III. 18. qui *piſcem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συπ-

τίαι, φρῦνοί τε, καὶ φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὲν δυνάμενος, ὀκνήσας τὸ προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειρολονήσας, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ὅτι τὸν δράκοντα, καὶ μικρὸν ἧκε καλεῖν. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα [b] μάλα καλεχαύθη ἅπαντα ὑπὸ τοῦ φυσήματος, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σοῦ πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γοῦν οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι) [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ὑπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὑπὸ πολὺ ἀντιχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας ὕσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion*, dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis*, Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec*, inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem vo-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *A1.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἄν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Peregr. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Aelian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐπειδὴ συναλισθῶσι πολλοί. Sed quia συνηυλ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συνηυλήθησαν daretur a συναυλοῦμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil fine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio*. At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit

ſe

volare ; & ſuper aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur : ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodeviginti annorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita ; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia : ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tum enim plerumque talia ſacra perage-

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ἐποδεδεμένου γε καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ἐποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἐρωτας ὑπεμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καλάσπων.

Ἐγὼ γοῦν διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίου τοῦ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, τὰ μὲν χρήματα καὶ τὴν οὐσίαν, ἠράθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἰ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπησχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μέλεληλύθει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὅτι μναῖς τέτταρσι μὴ τὸ πλεῖστον. ἔδει γὰρ προλέξαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] Ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦ-

[d] Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀνεξ— habent. [e] Δημαινέτου] Sic *El. J. Fr.* &c. Δημοου Schol. [f] Ἐπιτοπολὺ] Sic *J. P. H. S.* &c. Ἐπιτολὺ *El.*

7. Καρβατίνας] Καρβατῦναι τὰ τραχέα ἐκ βοείων ἐπιδήματα, ἃ ἐκ ἀρχόλας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφε ἐκ Δημέα. *V.*

ται ἄγων ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βίᾳ τοῦ ἑρπύσαι τὸ αἱθέριον τινὸς τῆς οἰκίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐκείνη πάντοτε τὴν θύραν ἐκ ἀνεῴγουσα verſata eſt cum Glaucia. Itaque τὸν Γλαυκίαν nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum τὸν Ἀμφιλόχου, τὸν Εὐφράτου. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀνεξικλέα ; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. *J.G.*

Ἐν Γλαυκίου] Sic infra c. 38. τὸν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. *J.F.R.*

Ibid. Ἀνεξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀνεξ— legendum ; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀνεξ— reſcripſerat. Ego Ἀλεξικλέα ἐμαίνετο invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. *J.F.R.*

23. Ἀσίλου] Optimo ſane conſilio ſic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιυργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενον ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, ἐς μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίδος, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολυμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαντάζόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλον, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ὧν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξεπήδα, καὶ μὴν μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὴν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἥτε σελήνη ἀνέπτατο ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτὸ που χεδὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι-

guntur, fossa in subdivali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

[a] Ἀναξίκλεα] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. [b] Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AIW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενον] *Heliod.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἰσ. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύγη seu λύγη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγὲς, pro λυγόφως, λυγαυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *F. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπίστευσεν ἐργάζεσθαι] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.*

Me-

drem enim, ea si vidisſem. Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute ut vos videre talia possum. Verum enim vero, novi enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob causſam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum si qua tinniat, venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Magum admiror, si cum possit ipse amari a ditissimis mulieribus, & solida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis sordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid sentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed norunt omnes Syrum illum e Palaestina, talium curationum Sophistam: quot ille traditos sibi*

σευον γὼ ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώ-
ομη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν
ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὼ τ Χρυσίδα· ἣν λέ-
γεις, [c] ἐραστὴν γυναῖκα κ) πρόχειρον· ἐχ
ὁρῶ δὲ τίν' ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτιὼ τῦ
πηλίνυ πρεσβευτῦ, κ) μάγυ τῦ ἐξ Ὑπερ-
βορέων, κ) σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχ-
μῶ ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέυς δυνατὸν ἦν.
πάνυ γὼ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτιω τ ἐπωδὴν ἡ
γυνὴ, κ) τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπον-
θεν. ἐκεῖνα μ γὼ ἦν φόφον ἀκύσῃ χαλκῦ,
ἢ σιδήρυ πέφευγε. κ) ταῦτα γὼ ὑμεῖς φάτε.
αὐτὴ δὲ ἂν ἀργύριόν πυ ψοφῇ, ἔρχε) πρὸς
τ ἦχον· ἄλλως τε κ) θαυμάζω αὐτῦ τῦ
μάγυ, εἰ δυνάμν@ αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς
τῶν πλυσιωτάτων γυναικῶν, κ) τάλαντα
ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττά-
ρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγ@ ὤν, Γλαυ-
κίαν ἐπέρασεν ἐργάζε). [d] γελοῖα ποιεῖς,
ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί. περὶ
τούτων φῄς, ὅσοι τὺς δαιμονῶντας ἀπαλ-
λάτ]σι τ δειμάτων, ὕτω σαφῶς ἐξάδοντες
κ) τὰ φάσματα. κ) ταῦτα οὐκ ἐμὲ
χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τ Σύ-
ρον τ ἐκ τ Παλαιστίνης, τ ὅτι [f] τούτων
σοφιστὴν, ὅσους πολλαχῶν καλαπίπτοντας
πρὸς

c Ἐραστὴν] Et sic *Fl.* cum cett. d Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. *Al.* e Πάντες] Abest a *Fl.* f Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Meraе nugae. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope *Magi* cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glauciam reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia adfert, quibus demonstret δαιμονᾶν & κακοδαιμονᾶν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ] Chrjstianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τ — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palæstina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* prædixerat, subjecta erant dæmonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa ætate ecclesiæ. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui praeest, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καλαστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τ θεραπείας αὐτοῦ. Ac sine verbo, ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὸ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ὑγιέας, ὅταν μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τοὺς δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὀπίσω χειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ᾖ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. [b] ὦ μέγα, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ὥγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῖν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνῳ γὰρ Ἴωνι, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; distorquentes oculos; spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, & si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit; *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

[a] Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* sine μὴ. [b] Οὐ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A1.* [c] Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A1.* Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. [d] Μόνῳ] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A1.*

c. 29. pr. ὁ ἐπὶ δισμῶν *praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὁμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ὑγιέας, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.] Sermo est Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam concidissent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν, quod facile ex affinitate ultimae in ὑγιέας syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ὑγιέας, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutassis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. de S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dediisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ver-

har. Jam vero ob conſuetudinem inuſitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore annulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : niſi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, non credam Eucrati Dinonis F. ſapientiſſimo viro, & libere quae ſibi videntur, & cum auctoritate, domi ſuae dicenti?

18. Illud enim de ſtatua, inquit Eucrates, quod domeſticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adoleſcentibus, & ſenibus, illud igitur non ex me ſolo audias, ſed ex noſtris omnibus. De qua, inquam, ſtatua? Non vidiſti, inquit, ingrediens, in aula ſtans ſignum pulcherrimum, Demetrii opus ſtatuarum humanarum artificis? Num diſcobolon, inquam, dicis, incurvantem ſe ad habitum emittendi jam diſci, reflexo vultu ad eam quae diſcum attulit, paullum ſubmiſſo genu altero, ut in ipſo ſtatim jactu ſurreſturus una videatur? Non, inquit, illud

ἐπὶ τῷ ἔθει, οὐδέν τι θαυμάσιον ὁρᾶν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα, ἐξ οὗ μοι ὁ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὸ [c] ἐπῳδὴν ἐδίδαξε τὸ πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ καμοὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ [f] μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα [g] οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας;

Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὅσας νύκτας [h] φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο μὲν παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσεσθαι ἂν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποῖον, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα πάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθρωποποιοῦ; μῶν τὸν δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῄς, τὸν ὀπισθεκυφότα καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεστραμμένον εἰς [i] τὸν δισκοφόρον, ὀπρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα [k] ξυναναστησομένῳ μετὰ τῆς βολῆς· Οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὃς,

e Ἐπῳδὴν] Ἐπωιδὴν Fl. f Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἰλιν. Fl. g Οἱ λέγοντι οἶκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας Fl. h Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit Soulius. i Τὸν] Sic Edd. omnes. Excepta Amſt. quae τὸ. caſu magis, quam conſilio. k Ξυναναστησομένῳ] Συναστησομένου Fl. male.

vero ſuſpicarer eum non bene adſecutum Crezii manum, Clariſſ. virum J. Odé conſului, qui eruditiſſimo libro de Angelis conſcripto, in hac materia eſt verſatiſſimus : isque mihi indicavit, ſine dubio Pſellum reſcribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Pariſ. 1576. & an. 1615. notis illuſtratum a Gilberto Gaulmino, recuſumque Graece ac Latine in forma minore. J.F.R.

98. Οἱ μόγις] Sic ſupra Δημων. c. 30. f. M. du S.

12. Ἐκ τῶν σταυρῶν] Cave & hoc ad Chriſtianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an ſuperſtitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores iſti nempe faciebant quod hodieque fere a ſtultis hominibus fit, qui ſuſpenſorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Chriſtianiſmi luce hujusmodi etiamnum ſuperſtitiones, ab ipſis derisas Ethnicis, apud ipſos Reformatos multis in locis conſpici, quas Romanenſibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaeſtui ſunt. M. du S.

21. Φαινόμενον] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita ſententia poſtulabat, mutavi. M. du S.

Φαινόμενον] Etſi φαινομένῳ non improbo ; nihil tamen ſine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quaſi ſubſtantive, pro adparitione acceptum intelligi poteſt eod. modo, ut Phaenomena philoſophi ponere ſolent; & ſic τὸ φαινόμενον τῷ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. J.F.R.

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκίθεν oriundus dicitur, infra c. 20. M. du S.

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. Caſaub. ad lib. 1. Athen. J.B.

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu diſcum geſtante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Zuſ. c. 4. M. du S.

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur ſtatuae duae, feminae miniſtrantis diſcum, & jaculantis viri. Sed non ſatis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admiſſae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος poſſit eſſe via & quaſi linea, ad quam projiciendus eſt diſcus, ut dicatur hic diſcobolus tanquam metas reſpicere & ſuperare conari ſigna aliorum, qui ante ipſum projecere. Putabam ut ἡ λεωφόρος eſt via, qua commeat ὁ λεώς· ſic δισκοφόρον poſſe vocari viam, & lineam ad quam diſcus dirigitur. J.M.G.

Τὸν δισκοφόρον] Ignoſcet Cl. Geſnerus, ſi recte ſen-

ὡς, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημι, τ̃ ἀμφιδεδεμένον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τὰς μὲ ὅπῃ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠμεμαγμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ὀλίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορινθίων στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ.

quandoquidem Myronis operum & ipſum eſt, diſcobolus, quem dicis. Neque illud juxta ſtans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; iſtud enim Polycleti opus. Sed omittite, quae ſunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Neſiotae opera ſtant, Tyrannicidae. Tu vero ſi quam vidiſti ſtatuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, ſeminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, inſignes habentem venas, indiſcreta hominis ſimilitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

Νὴ Δί, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὅπῃ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον στέλλοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἀμφὶ τρίτης ἤδη τοῦ ἡπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum eſt. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me ſanaſſet, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Eſt; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo poſt ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* b Κιχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κιχρησωμένον male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γὰρ] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἔφη ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται θαυμάζω. *V.*

50. Ἡπιάλου] Ἡπιάλου εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

sisse *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα ſenſus eſt facilis. Id autem ſubſtantivi ſaepe intelligi, ſatis ipſe novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoetg.* *J.F.R.*

32. Μύρωνος — δισκοβ.] Hujus ipſius ſtatuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam diſtortum & elaboratum, quam eſt ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλου] Barbarum hoc foret, ſi *Th. Magiſtro* fides, ſcribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ὁ δὴ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J.F.R.*

35. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiaſten Mſ. notare Polycletum fuiſſe pictorem, non ſtatuarium, itaque ſe non intelligere, qui in ſtatuariorum numerum referatur a Luciano, niſi forte ſit alius Polycletus. Verba enim ſunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἔφη ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται, θαυμάζω ἢ ὥσπερ ἕτερος ἦν ὁ Πολύκλειτος. Verum quis neſcit Polycletum Sicyonium Angeladae diſcipulum, & ejus Canonem, & tot ſtatuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone ſive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* conſtat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J.G.G.*

Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus ſermo fuit. Ad hunc locum Scholiaſtes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται θαυμάζω. Inſcitiſſime quidem hoc, ſi umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaſte ſcriptum eſt. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi eſt ars*, inquit, *in qua praeſtantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyſippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

ut vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi decedatur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνήρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται οὗτος ὁ ξέσας σὲ γελῶμεν ἀνδριάς, ἢ καὶ νομίζεις τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἠπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἥπιος οὕτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' ὃν καὶ ἄλλο [d] ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧ ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντι· καὶ οὐκ ἔστιν ὁντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γοῦν χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ [e] τοῦ Μίνω ἦν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, περιπολητὴς Κρήτης. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦ, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐποίησε, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὁ Δημητρίου ἔργον

[d] Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Ποιοῦντα male *J.* [e] Τοῦ] Τὸν Exc. Τῷ *Fl. J.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Πολυκλείτου] Vid. *Jenſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ῥητ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίων] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοβορέᾳ ὅμοιον] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτοσοφίας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tuta divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptam, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre virum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχία, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόκωπις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πίλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στεφάνους] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περὶ τὴν ἰσιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους οὐ καὶ αὐταῖς οὐ χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περιπολοῦ] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Εἰκ. c. 23. *M. du S.*

γον εἶναι, ἀλλὰ τ Δαιδάλου τεχνημάτων. δραπετεύει γοῦν, ὡς φησ, ἀπὸ τ [a] βάσεως ᾗ ἕστ.

75 unum de Daedali artificiis. Nam, ut ais, fugit de ſua baſi hic quoque.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μεταμελήσῃ τοῦ σκώμματος ὕστερον. οἶδα ἐγώ, εἰκὸς ἔπαθεν ὁ τοὺς ὀβολοὺς ὑφελόμενος, ὃς τὴν νεμηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ· φάνδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς οὖν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὔκρατες; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπιστήσῃ. πολλοί, ἦ δ' ὅς, ἐκεινο ὀβολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ, καὶ ἄλλα νομίσματα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημένα, καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲρ τῆς ἰάσεως, ὁπόσοι δ' αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατος ἱπποκόμος. ὅτε ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα, καὶ ὑφείλετο καλαβεβηκότα ἤδη τηνίκα τ ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω διεσεσυλημένος ὁ Πέλιχος, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, καὶ καλεφώρασε τ Λίβυν. δι' ὅλης γὰρ τ νυκτὸς ἔδει ἐν κύκλῳ τ αὐλὴν [d] ἄθλιος, ἐξελθεῖν δὲ δυνάμενος, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ καλεληφθη ἔχων τὰ φώγια, γενομένης [e] τ ἡμέρας. καὶ τότε μὲν

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis novilunniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *obeli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt noctu ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλιος] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τῆς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τ Δαιδάλου τεχνημάτων] Τοῦτο ὑ μάτην εἶπεν. ἀλλ' ἐπειδὴ † πρῶτος Δαίδαλος ἄγαλμα εἰργάσατο ἀφεστηκὸς, τ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβηκότα τὸν ποδὶ λιθοτελούτων, πάροχα φήμῃ, ὡς § τὰ τοῦ Δαιδάλου ἀγάλματα κινεῖται αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρῶτος] Πάντων eſt in *V.* quo forſan Παντὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβηκότα] Συμβεβηκότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Cler.*

88. Κηρῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσθαι uſitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμενος πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχεσθαι *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχόμενον, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἐνὸς τούτου ἔχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare, in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλωπεκίδην] Ut Τοξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπεκιδῆν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλωπεκίδην] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut

ΕΠ

*paucas. Non diu vero cum supervixisset, malus male periit, qui diceret, singulis se nocti*bus *flagellari, adeo ut vibices etiam postridie illius in corpore apparerent. Post haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates*, inquam, *quam diu quod aes est, aes erit, & opus illud Demetrius Alopeciensis elaboraverit, non Deorum faber, sed hominum statuarius; nunquam ego statuam Pelichi timuero, quem, neque si vivus mihi minatus esset, valde metuissem.*

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλλ' εἰ τολὺν δὲ ὕστερον χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, κατὰ τὰ νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτῷ ὕστερ τῷ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, κἀμὲ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνωος ἡλικιώτην, παραπαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὐκράτες, ἦν δ' ἐγὼ, ἐς ὃν ὁ χαλκὸς μὴ χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος, ἢ, εἰ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὢν, ὅπότε φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides everſit, medicamenta confundit, convertit januam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo*, inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καὶμοὶ, ὦ Εὐκράτες, Ἱπποκράτης ἔστι χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς ὁμόσε ἐπειδὰν ἡ [k] Θρυαλλὶς ἀποσβῇ, σείει τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ φοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν θεὶς τρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν παραλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γὰρ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγανακτεῖ, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τῷ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῦ *F.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκιῶθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγων male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *El.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *F. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὐφ'.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλαπεκιῶν quoque ſcribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδιδίειν] Lege *ἰδιδίειν ἂν. M. V. La Croze.*

27. Ἀγανακτεῖ &c.] Scribe ἀγανακτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. ὕεια ἱερεῖα caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν ποιμνίων ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ'. nifi quod *Fl.* habet ὐφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἐστιαθῇ] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur λύειν τι σάν δεῖπνῳ, & ſimilia, quae *Stepham.* notavit; vel abundet interdum ἡ λύειν, ut λύειν μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἐστιᾶσθαι λύειν ἱερῶν, quando λύειν id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia δεῖπνῶν λύειν τι τινος partitivum potius eſt, & ἐφ' hic melius ſatisfacit tempori, totumque

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίκρατον ὑποσπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat; aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπ' μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὴν ἀγρὸν μεσούσης τὴν ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπήειν, μέλαξυ φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καὶ ἐγὼ εἰκάζον Μνάσωνα τὸν υἱὸν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τοῦτο οὐκ εἶχεν οὕτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμοῦ τινος γενομένου, καὶ βοῆς οἵαν ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμιπαλαίαν κολοσσιαίαν· τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἕνερθεν ὀφιώδης ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τοῦ προσώπου, καὶ ἀντὶ τῶν κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέκειτο, εἱλυμένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ ὑπὲρ τῶν ὤμων ἑνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξυ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθοὺς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus causſa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Vidite*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

a ὁ] Ὦ male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρυκῶδες male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἰλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Παντάπασιν ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, κατεῖτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariss. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐστειρ— sed ἐσπειρ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a σπείρω-μαι *in gyrum contrabo*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c—

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli , quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi , quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant* , inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam pergentes & tribus cum amicis & cognatis agunt , accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

Ὁ γοῦν Δεινόμαχος, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράλες , οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων, ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοί, καὶ λάσιοι, [f] παιπαλῇ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἐκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τοὔδαφος, ἐποίησε χάσμα παμμέγεθες, ἠλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὠχέλο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη εἰς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι δι' κεφαλήν· εἶτα εἶδον τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα, τὸν Πυριφλεγέθοντα, τὸν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκρούς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν καλέσαμεν. τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὐκράλες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν δι' [i] τοῦ ἀσφοδέλου κατακείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Παιπαλῇ] Bene *V2.* Παιπαλῆ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίου *J.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Παῖον,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδίκνευν referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς πρεῖττον ἰκάνω. *Rhet. Praec.* c. 18. ὅτ' ἴκανον ἐπί τι ῥῆμα γλῶττα ἐλθεῖν. Bis *Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἥλπισα τὸν Δικήλογον, ἢ τοιοῦτόν τι περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. P.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Παιπαλῇ] Ita *V2.* Reliquae παιπαλῆ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. φάσμασι ᾗ Ἑκατικοῖς φωτοειδέσιν αὐτοπτούμενος ὠμίλησεν. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα ϑ φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

93. Ἱερῶ

ἀντιλεγέτωσαν ἢν ἔτι, ἦ δ' ὃς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τ' Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῆς ψυχῆς λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τ' Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τ' Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τ' Σωκράτη ἔγωγε, ἦ δ' ὃς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τ' Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμιε, καί τινες τ' οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπου τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος εἰπέ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα μέχρι τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τ' δαδός μοι ἐδόκει. κἀγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμεμρησαντος τοῦ μάρτυρος τ' ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐγὼ πρὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη γάρ τις ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] κάτοχος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλείσαντες τὰς θύρας, ἔξω ἐμενέμηνον. ὅτε γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε τε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορόσι adhuc, inquit Ion, *Epicuri divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem & Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clausus est, & quidam servorum requirentes me, & in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis sublucere de face mihi videbatur.* Et ego risi, corollarium addente teste latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non visa aliis haec spectasti: cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis foribus extra expectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere. Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὗπου] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕπου *J.* b Ἐπιμεμρησαντος] Alii ἐπιμεμυρίσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Κατοχος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦστος σφοδρότατος θερμότερος G. d Ἐπικλεισάμενοι] Ἐγκλεισ. marg. *Al.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορόσι] Ἐγρηγορῶτι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφε, ἑωρακὼς ἑωράκει. *V.*
9. Ἐπιμεμρησαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμεμυρίσαντος] Γρ. ἐπιμεμρησαντος.

e Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκεις, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat. π. ψυχ.* *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forsan εἰκάζω. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδες ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. *J.F.R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non est mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto existimabis non esse mentiri fas?* *M. du S.*
9. Ἐπιμεμρησαντος] Quid proprie significet, patet ex *Dial. Mort. V. Plutonis & Mercur.* §. 1. ἀπὸ τοῦ ἐπιμύκοντα ὕπνου, ἢ βιβλίων, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocose usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris*, *superaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμεμετρησαντος. *J.F.R.*
25. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καύστου σφοδρότερος] Bene-

vimus, veſte candida indutus: deinde ſurgere me juſſum deduxit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, *inquit,* impletum illius filum eſt: abeat igitur. Tu vero jam ſafbrum adduc Demylum: jam enim ſupra colum vivit. *Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denunciabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum: in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.*

τι, πάγκαλον, λευκὸν ἱμάτιον ἐνδεβληκώς· εἶτα ἀναστήσας, ἄγε δή με τινὸς χάσματος ἐς τὸ Ἅιδου, ὡς αὐτίκα ἐγγώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τἆλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ ἦλθον τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς ὁ Πλούτων (ἔμοιγε δοκεῖ) καθῆστο, ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὧν ἤδη ἐτέθρητο καὶ ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε ὑπὲρ τὸν ἕκτον χίλιον ἤδη βιοῦ. κἀγὼ ἀσμένως ἀνεδραμόμην, αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ὤν, ὁ δὲ ἀπήγγελλον ἅπασιν, ὡς τεθνήξεται Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μὴν μικρὰν ὑστερομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ.

26. *Quid mirabile,* ait Antigonus? *Ego enim novi quendam vicesimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo,* inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam ſuſraſti.*

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδα τινὰ μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευες.

Ἅμα

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. h Ἤδη] Deeſt in Fl. i Ἀπήγγελλον] Ἀπήγγελον Fl. k Αὐτῷ] Αὐτὸν B] H. Hs B. ac marg. A1. m Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. A1.

nedictus: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſ. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότατος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* J.G.G.

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. J.F.R.

30. Δοκεῖ] Mallem δοκῶν. M. du S.

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκῶν hic locum habet. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. J.F.R.

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] Th. Mag. v. ἐπιλέγειν. haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. Blankardi, dum dedit: Λευκιμὸς ὁ τῶν φιλοψευδῶν ἢ ἀπίστων ἐπιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀπίστων pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδῶν eſt, poſt ἀπίστων collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. J.F.R.

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus Auguſtinus c. 12. De cura pro mortuis. Ceſarius Monachus hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. Th. M.

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; Plin. 140. f. Vid. Tim. §. 4. M. du S.

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῦ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲν ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπῃ τ κλίνης τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. ἡ δ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὀπτάλλων [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σὲ ἐρῶ. τ [d] μακαρίτην με γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς οἷόν τε αὐτὴν ἔπραξα ἐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ ἡ ἀπέθανε, τόν τε κόσμιον ἅπαντα συγκαταφλέξας, ἡ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθημυθούμενος τό γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γοῦν τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μεταξὺ ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [e] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης ἐτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀνακω-

27. Haec dum loquimur, ſuperveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaeſtra, quorum alter jam ex ephebis exceſſit, alter circa quintum decimum annum eſt. Hi, cum ſalutaſſent nos, aſſident in lecto apud patrem: mihi vero illata eſt ſella. Et Eucrates, quaſi admonitus ad conſpectum filiorum, *Ita*, inquit, *hiſce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius cauſſa feci non viventis modo, ſed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, veſtem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus ſolatia quaerens: ſilentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec ſupervenit Demaeneta ipſa illa, & prope aſſidet, ut nunc Eucratides hic*, oſtendens filium ſuum juniorem: qui ſtatim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacruma-*

a Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abeſt a *Fl.* d Μακαρίτην] Μακαρίτλω *P.* male. e Καθέζεται] Καθίσει marg. *AlW.* An καθίζει; adſcripſit *J.J.Weiſs.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo poſt & alibi ſcriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *J.F.R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνὸς ὢν ἐ φιλτάτῳ ὄγκου σεαυτοῦ — *bene tibi ſit ex te ipſo.* Ubi plura exempla, non omiſſo hoc Luciani, dedit peritiſſimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Aſin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Jac. Elſn.* in Epiſt. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam ſimilia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phraſi, *frui aliquo*, interpretetur. *J.F.R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλ.] Alio ordine infra *Muſc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυρίδιον — Μιλησιαῖον] Vid. ſupra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Symp.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ εἰς τὰς πυγὰς — παίοντος] De puerili, item ſervili & contumelioſa hac ſolearum ac ſandaliorum caſtigatione veteribus uſitatiſſima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *J.F.R.*

95. Ἀριγνώτου] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πέλικαν] Confer *Symp.* c. 6. ξύφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐ κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic eſt. *M. du S.*

4. Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Proverb. *J.F.*

Ibid. Ἐπεισκυκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F.G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris noſtris legebatur, nempe ἐπεισκλυθ—. Sed certa eſt Cl. *Kuſteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Ariſtoph.* Theſmoph. vſ. 272. εἴθε τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L.K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non paſſa me clamare, ſed accuſavit, quod reliquis in rebus omnibus ſibi gratificatus, alterum ſandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidiſſe vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenisſemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exſecrabilis quaedam ſub lecto canicula Melitenſis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, ſub arca repertum, poſtridie ejus diei crematum eſt.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα φοῦν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, ἐκαλαχαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ, καὶ ἅμα τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν ἀμφιλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ· καὶ κατεκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum cenſes, manifeſtis adeo, & quae ſingulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo ſandalio nates, puerulorum inſtar, caedantur, ſi qui recuſent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατ' ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: noſti illum ſapientiae cauſſa celebrem, divini cognomine inſignem. Atque ego illo conſpecto reſpirabam, illud ipſum venire mihi ratus, ſecurim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *iſtis hic obturabit vir ſapiens, prodigioſa adeo narrantibus.* Et, quod eſt in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ὑπὸ τῆς σοφίας, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ μὲν, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, φέλεκύν τινα τῶν ψευσμάτων. ὑποτομεῖν γὰρ αὐτοὺς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τεράστια διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ὁπόταν † τὸ παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἴδοι, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ἐκ τῶν παρ' ἑκάτερα τοῦ μίσσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὖται δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλάγιαι ἀνοίγεται, ἔνθ' ἡ σκηνὴ ἐστὶ τὸ προσκήνιον ὃ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἢ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς ἐστὶ ἥρωας ἐνιφέντες παρενθῦ, ὥσπερ λύσιν φέροντες τῶν ἀμηχάνων, καὶ τοῦτο παραδηλοῦντες, ὡς ἐκ χρὴ ἀπίστοις τοῖς θεωμένοις, ἐπὶ θεὸς παρῇ τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ὃ τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν ἐστὶ συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων ἐπικράτησε τὸ ἐκ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδοξον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Addiditque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in„ tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weitz.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. G.

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὠμὴν [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπεκρίνατο αὐτῷ τῦ Κλεοδήμυ, πρῶτα μὲ φησὶ τ νόσυ ἤρετο· κ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκυσε παρ' τῦ Εὐκράτυς· Τί δέ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλυς [c] φιλοσοφεῖτε; μέλλω γὰρ εἰσιὼν [d] ἐπήκυσα καὶ μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν ἀφορμὴν τ λόγων τριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοῦτο τ ἀδαμαντίνον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, κ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, κ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα, κ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὔκρατες, μὴ τῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περιφοιτεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τῦ βίυ, τὰς δὲ τ κατὰ μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἦν γὰρ τῦτο λέγῃ, οὐ πάνυ ἀποδεκτα φήσω. μὰ Δί', ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἶμαι.

Πῶς λέγεις, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθαι δοκεῖ, κ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησαι, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦ δ' ὃς, ἢν ποτε εἰς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῦ ἔνθα ἔστιν ἡ Εὐβατίδυ οἰκία, κ ἐπειδάν σοι δειχθῇ παρ' τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν εἰς ταύτην λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas earum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia quæ simili ratione de vita egressus sit; reliquorum autem suo mortiorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejiciendum dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, torvum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixerim, videamus? Jam causam pro me dixisti*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

[a] Ἀπὸ] Et sic *Fl.* [b] Ἀλλήλυς] Αὐτοὺς marg. *Ai.* cum *Fl.* [c] Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl.* Φιλοσοφεῖτε cett. [d] Ἐπήκυσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* [e] Ἀπολελόγησαι] Ἀπολογήσομαι *L.* Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *Ai.* Vulgatum servant cett. [f] Ἐρῦ] Ἔρα, accentu mutato marg. *Ai.* [g] Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. Bi. H. Alt. S.* Κράνιον *P.*

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J. M. G.*

11. Ἐπήκυσα] Forsan ὑπήκυσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μέλλεις εἰσιὼν ὑπήκυσον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ σὲ ὁ Ζεὺς ταῦτα ὑπήκυσέ σε. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ὑπακούσῃ τ ἀδαμάντων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J. F. R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συνεῖναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. *Quid vero hoc erat? o Arignote*, interrogabat Eucrates. *Deſerta fuerat*, inquit, *diu propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & deſituere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libres, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſidens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus ſit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-*

πρὸς τ᾽ θυρωρὸν Τίβιον, ὃς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τὸν δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείαν τὴν οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητον ἦν, ἔφη, διὰ τοὺς ἐνοχλοῦντας δαιμόνων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβερᾶς καὶ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν οὖν ἤδη, καὶ ἡ στέγη κατέρρει, καὶ ὅλως ἀθλίως ἦν ὁ θαρρήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τοιούτων) ἦκον εἰς τὴν οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, ἀποτρέποντος τοῦ ξένου, καὶ [i] μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακόν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβών, μόνος εἰσέρχομαι. καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθεσθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, χαμαὶ καθεζόμενος. ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων, ἐπὶ τινὰ τῶν πολλῶν ἥκειν νομίζων, καὶ δεδίττεται καμὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρός, καὶ κομήτης, καὶ μελάντερος τοῦ ζόφου. καὶ ὁ μὲν ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό μου πανταχόθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, καὶ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τὴν Φρικωδεστάτην ἐπῴδὴν ᾐγύπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα κατάδων αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, καὶ πικρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

b Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. i Μόνου οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1.* Μονοῦ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

νόμι, φόβου ἴχνος. Nimirum συνίστασθαι vel συνίστασθαι, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κρανίων] Sic ſcribitur etiam N. A. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κρανίων] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. Τιμ. c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητον ἦν, ἤδη ὡς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δαιμόνων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

περὶ τὰς ἄλλας προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ τὴν ἀδείμαντον ἤδη ἕξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ παραλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (εἰ-πόντος γὰρ τοῦ παραδόξου ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἔνθα καταδεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καταορυγμοῦ τις νεκρὸς ἔνλος, μόνα τὰ ὀστᾶ κατ' σχῆμα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

venturum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & liganibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura compositi jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, ὀλίγοι ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐκ ἂν κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς ἀληθείας, καπνοῦ μεστὸς καὶ ἐνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. σὺ δὲ εἰδὼς ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones appares? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πρόειμι] Προσέρχομαι marg. *A*1. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἔνλος] Τὸ ἔνλος λαμβάνει ὁ ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διαφόρου. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ὅδεν μέρος καθαρὸν ἦδη ἀκίνδυνον ὑπὸ λησῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Aelian.* V.H. II. 4. ἰσχυρῶς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μῆμα] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥσγε hic apud Nostrum lege ὥστε. *M. du S.*

9. Στιλπνῷμοι νεκρικῶς] Ad ista verba στιλπνῷμοι νεκρικῶς ἰσθῆτι μιλαίνῃ, notat antiquus Scholiastes ineditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μιλαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι οἱ τὰς ψυχὰς θνητὰς φασὶ εἶναι, ὥσπερ οἱ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπεῖοις ἐς τὰ κράνια μεμιμημένοις] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas

vel

dignorem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα σὲ τ τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τ Ἀβδηρόθεν ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ἴσως ἆρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον· [c] ὥστε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τ νεανίσκων, ἐρεχθελεῖν βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ δεισιδαίμονα, στειλάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις σεστάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ὑπὸ πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ὅτε εἶδεισε τ προσποίησιν [d] αὐτῶν, ὅτε ὅλως [e] ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μεταξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· οὕτω βεβαίως ὑπίστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τ σωμάτων. τοῦτο φὴς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τ Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε ὄντως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, ἃ παρ' ἄλλου ἀκούσας. [f] τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβαθείης πρὸς τ ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὤν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπὲρ παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

[c] Ὥστε] Sic Edd. Lege ὥσε. [d] Αὐτῶν] Αὐτὸν male *J.* sola. [e] Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A*1. Ἐνέβλεψε vulgo. [f] Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *J. V*2. & L. cum marg. *A*1.

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἐς ἣν φασι τὸν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τ υἱὸν ἀναζητῆσαι μαθοῦσαι δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὸν κόλπον * τὴν ἑαυτῆς ἐκκύψαι, παρ' ὃ & Κοπτὸς ὀνομάσθη ἡ πόλις. ἐδείκνυτο δὲ & ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄξιόν τι τριχῶν πλόκος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἶκάσαι. † *V.*

* Τὸν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὸν in editis non comparens insertum *M. du S.*

† A Graeculis hoc fictum, qui prius debuissent ostendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales; quae in speciem simul & formam cranii vel calvariae; vel diu mortui capitis fictae essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Iside p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅτι τ̀ Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τ̀ ἥλιον. ἐκείνης μὲν οὖν ἤκουσα, οὐχ τ̀ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

Κατὰ δὲ τ̀ ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τ̀ [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τ̀ σοφίαν, καὶ τ̀ παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τ̀ [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπογαίοις ἀσκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τ̀ Ἴσιδος. Παγκράτιδι, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐνοθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπτικὴν, σιμὸν, [e] προχείλου, ὑπολελεπτυσμένα τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦν δ' ὅς, ἐκεῖνον τ̀ Παγκράτιδι· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τεράστια ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅτι κροκοδείλων ὀχθήμενον, καὶ συνέντα τοῖς

fluminis petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

34. *In reditu autem navigabat forte nobiſcum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten ditis*, inquit Arignotus, *meum praeceptorem, virum divinum, raſtro, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum*, inquit, *Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter belluas, has vero illi ſub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *F. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed vòlens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Aut pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον αὖ νοήμονα. d καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Πρόχειλῆ *Fl.*

28. *Μέμνονα*] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter *ἐπιμυρρῆται*, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & *Tex.* c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40, 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα — ἠχοῦντα] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub.* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: *τὸ Μεμνόνιον — Πετίσιος δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστῃ ψόφος — ἀποτελεῖται.* Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. Annal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memnonis ſaxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro„ nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 250. Vid. omnino Lu„ cianum Ἀτέξιον" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe quod intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *J. F. R.*

32. *Ἀνοίξας τὸ στόμα τὸ ἔπεσιν ἑπτὰ*] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. *ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἐν παραβολαῖς.* Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi *ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς*, Rever. *J. Elſner.* phraſin *ἀνοίγειν τὸ στόμα* firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem *τὸ στόμα*, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. *σφίγξ τὸ στόμα τὸ παιδὸς ἁπαλοῦ.* Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. *ἀμυνοῦμαι αὐτὴν, ἂν τὸ στόμα σου, ἂν τὸ βλα-*

ſubmittere, & adulari candis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita viximus.

δηρίοις, τὰ δὲ ἐποπτήσιμα, καὶ σαίνοντα ταῖς ὀφρυσῖν, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τὰ ἀπόῤῥητα καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ἀναγκαιοτάτων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὑπερον, περιβαλὼν ἱματίοις, ἐπεπόν τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὼν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς θεραπείας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὑπερον τὸ ὑπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπεπόν, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ἕ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίαις. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσωμεν ὡς ὄντως δαιδάλοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. ὡς παιδιᾶς ἀμίγνυσθαι. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τέχνης θαυμαζόμενος δαίδαλος. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ἁπᾶσι, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὀμματι ἑστῶτες. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καθαλλόμενον. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τοῖς ἀλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J. F. R.*

36. Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματίων, θαυμάσιον τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. XI. *Tunc ex his unus, quem cunctis Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato, ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur.* Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματικούς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματέων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιον. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non nili initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum, Diodorum Siculum, Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J. G. G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματίων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὁσοιπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματέων, quam γραμμάτων. Intelligi autem τῶν vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. εἴ γάρ τι φίλων, aliisque. *J. F. R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M. du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J. H. P. B.* &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδιᾶς Αἰγύπτιος bene connectitur. *J. F. R.*

39. Ἀδύτοις] Conf. ſupra Ἀλιεύτ. c. 18. *M. du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει ἕ διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ θεραπεύω. Λουκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπιστῶν δεξιῶς ὑπηρέτησεν ἕ διηκονεῖτο ἡμῖν. *J. F. R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δέ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τῆς ἐπῳδῆς, ἦν δὲ τρισύλλαβος, ᾠχετο ἐν σκόλειῳ τινὶ ὑποστάς. ἐγὼ ὁ μὲν ᾠχόμην εἰς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι χρήσιμον ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὕπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, ἐγὼ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος, τὴν οἰκίαν [d] ἐπανέλῃν. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διακόπτω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφορεῖ, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥσπερ ἦν πρὸ τῆς [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾠχετο ἀπιών. νῦν δὴν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦδ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· ἐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσῃ

promtissimus. At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepissem pistillo, quid facto opus esset.

36. Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset; desine, inquam, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aquâ haurienda domum oppleviſſet. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur, inquit Dinomachus, adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem, inquit, ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν Fl. b Ἔδει] Sic P. S. Ἔδοι Fl. J. Ald. H. &c. Lege igitur δοι. c Ἐκέλευον] Ita Fl. Ald. P. S. aliaeque. Ἐκίλευσα J. d Ἐπανέλῃν] Ἀπανέλῃν male Fl. e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. A1. f Ἀμφορέα] Ἀμφορέας Fl. g Ἐπῳδῆς] Ἐπαοιδῆς marg. A1.

76. Ἐς σκοτεινὴν ὑποστάς] Sic & Th. Mag. v. ὀφίσαμαι. M. du S.

3. Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην] Et quae venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausta refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. J. G.

Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην] Certissima est meo judicio, Eruditissimi Gronovii mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in Timone T. I. §. 18. φάσαι βυλόμενος τὴν ἐπιφορὰν, μὴ ὑπάνταλος εἴσεσθαι, ἐπικλύσω αὐτόν. J. J.

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. Gronovii omnino necessariam. M. du S.

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. Wess. ad Diod. Sic. IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. J. F. R.

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτετυπωμένην τῇ σφραγίδι, καὶ ὅτι

aquarius: ſed eluceretur nobis illo ſemper hauriente domus.

37. *Non deſinitis*, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in aliud tempus differte incredibiles iſtas horribilesque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque aſſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *ſuperſtitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens fututa ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam annulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ὑπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαύλυμήν.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ καὶν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον καιρὸν ὑπερβάλλεσθε τὰς ὑπερδόξους ταύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δεισμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ καὶ παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσει, ποικίλης τε δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσπεσίων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμελῆ φοιτομανῆ, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσης τὸ σφραγίδος, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φοιτᾷ πρὸς ἐμέ, οὐ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυσθῆναι] Ἐπικλυσθῶσι Edd. priores. i Ἐκτυπώσης τὸ σφραγίδος] Ἐκτυπῶσαν τὸν σφραγίδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος θεσπίζει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

* θεσπίζω] Ἀμφιλοχός τι σπίζω antea lectum miſere. J.F.R.

ὃ Ἀπόλλων φοιτᾷ πρὸς ἐμὲ, οὐ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* J.G.G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & Paus. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. M.du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. b Γλαυκίᾳ. Vid. Bos de Ellipſ. J.F.R.

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. M.du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἐξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήκειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦ μαντεῖον ἐπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερον ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον δῴη τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παρόδῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἷ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς ἐπὶ μικρᾶς ἐνήρχετο τὰ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, ἐδόκει οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι παραπλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ἀπιζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὶ ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλημψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰκότως, ὡς τὸ εἰκός,

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi conventa opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

&

a Οἷ] Οἱ *F.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* sine dubio ex *Fl.* c Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνίων; d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθ *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθές.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δὲ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: ὃ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *F. F. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *F. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *Ba.* & *S. M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thom. Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπέλαυσα quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *F. F. R.*

68. Ἀπέλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσα. *M. du S.*

69. Λυττῶν] Λυσσῶν supra *Nigr.* in fin. ὧν αὐτοὶ μέτοι λυσσῶσιν. At λυττώντων πωνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *F. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

αὐτὺς, ϗ ἐνεφορῆντο τ̃ ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, ὡγὼ Εὐκράτ ἀκούσας ἦκω, νὴ τ̃ Δία, ὥσπερ οἱ τ̃ γλεύκους πιόντες, ἐμπεφυσημδ ϗ τ̃ γαςέρα, ἐμέτυ δεόμδ. ἡδέως δ' ἄν ποθεν ὅπ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὧν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτ̃ ἐνοικυρῆσα. τέρατα γᾶν, ϗ δαίμονας, ϗ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

[c] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τ̃ διηγήσεως. Φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, ϗ τὸ ὕδως φοδεῖ, ὁπόσους ἂν οἱ λυττ̃ντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἄν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπ δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνα τὸ δῆγμα· ϗ τὰ αὐτὰ κἀκεῖν φοδεῖται. ϗ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτυς δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μέλαδεδωκέναι κἀμοὶ τ̃ δήγματ. ὕτω δαιμόνων μοι τ̃ ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ φιλότης, μέγα τ̃ τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τ̃ ἀλήθειαν, ϗ τ̃ ὀρθὸν ὅπ πᾶσι λόγον ὀρθόν. ὦ χρωμένυς ἡμᾶς, [h] ὃς οὐδὲν ὅ μὴ ταράξῃ τ̃ κενῶν ϗ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

e ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. f Ἀπήλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *A1W.* etiam adſcivit. Ἀπήλαυσα cett. male. g ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* h Οὐδὲν ὅ] Μηδὲν ſine ὅ *Fl.*

80. Οὐδὲν ὅ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. οὐχ ἥξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ — ἀγανακτήσειν εἶναί σε, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέχοιντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τοὺς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐβεβαίωσαντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅτῳ νῦν ἔχων ἐστὶ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μελετᾶται νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαί τι κατ' αὐτὴν μεμελεπκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τῷ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας ἐβεβαμένος, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τοὺς στρατηγῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως ἀρίστους κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ παραινεῖν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τῶν πάλαι μὲν Ἀ-

1 ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Et enim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex.

[a] Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω δὲ Φανιλίδης φησὶ, Τὸν σοφὸν σοφὸς ἰδέσθαι, τίχοις δ' ὁμότιχον. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΑΝ.] Praeludia, ut aliae nonnullae, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est. nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt. *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecismum usitatissimum, ut *Ælian.* V. H. I. 10. Κρῆτις τοξεύειν ἀγαθὸς, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris G. O. *Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noveritque τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adferendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmuriensis. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere & futiliter historiae narrationem me ostentare velo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν μὲ Πτολεμαίου χειρωσάμενον, καὶ τὸν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemaeo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemaeus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiae. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὸν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemaeus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemaeo Cerauno dicto incidit mihi quaedam suspicio haec intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemaeus ille Ceraunus dictus vir praeceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

et antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quandoquidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

γαμέμνονα ϗ Ἀχιλλέα, τ̃ κάτω δὲ τ̃ Ἀλέξανδρον ϗ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ϗ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυμι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ϗ τ̃ μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ἐπὶ τ̃ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, ϗ μνημόσυνα ὅμως τ̃ τέχνης, ϗ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τ̃ Ἀρχιμήδην γενέσθαι, ϗ τ̃ Κνίδιον Σώστρατον τ̃ μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, ϗ τ̃ Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποστροφῇ ϗ ἀμαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τ̃ δὲ τὰς τ̃ πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. ϗ

Θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* [c] Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter *J.* quae Πτολεμαίων. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

31. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης τὸ Σικελίᾳ ἂν κατεσκεύασεν τὰ χαλκοῦν πυροφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπεῴρισεν ἀπὸ μὲν τοῦ ἰσωτάτου τόλυ μήκεσθαι· αὖ· ἀναστύλαντος τοῦ ἡλίου, ϗ προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀνατανυκλωμένας πρὸς τ̃ τόλον, ἐξάλθοι ἐξ αὐτῶν πῦρ, ϗ ἴφθεγκτο τὰς νῆας ἀπάσας τ̃ ἐναντίων. *V.*

[*] Καὶ] Τῇ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemaei I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemaeo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argaeum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam praecipitis audaciae Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturae credendum est, ista haec mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τῷ μὲ Πτολεμαίῳ] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίου legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defecisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in κ— suspicor. Ut ut fit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φεγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλιξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus somnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸ στρατόν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τῆς στρατοπέδης μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἐξήγαγεν, ὁ μηχανικὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς ὁ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαλασθῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis destendisse in illum dicitur.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίου τουτουὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν ὃν τινα βούλῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τῆς τέχνης ὑποδοχεσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποδοχέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ηὐτύχησαν, χρῆν δὲ τὸ γεωμετρικὸν λόγον,

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a ηὐτύχησαν] Εὐτύχησαν Fl.

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis.* Κροίσου, ᾧ ἐπὶ τὸν Ἅλυν ὑποσχόμενος ἄνευ γεφύρας περάσαι, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J.F.R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri diserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τῆς στρατιῆς ἀρξάμενον, διώρυχα βαθὺν ὀρύσσειν, ἄγοντα μηνοειδέα, ὡς ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ νότου λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J.M.G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τοῦ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιαύταις — σωισαμένου] Spuria haec videntur & insititia. *F.G.*

49. Ὑποχέσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσεσιν, ut non ita multo post, κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum postulatum fuerit, construere. *J.M.G.*

50. Ηὐτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae νῦν— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμουν. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτρέπισε, non νῦν— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλογῆσε in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράνθη. *Act.* II. 26. ac passim. *J.F.R. Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis *frequens balnei aedificatio*, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis plānitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ὅτι τ̀ δοθείσης, φασίν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιςαμένε. καίτοι τ̀ γε ἄλλων ἕκας@ ἔν τι τ̀ ἐπις@ήμης ἔργον ἀποτεμόμεν@, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῆς, καὶ μουσικῶν φαίνε@· καὶ ὅμως ἕκας@ τούτων αὐτὸς ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπις@άμεν@. τ̀ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχ@ ἰδὼν αὐτοῦ τ̀ ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. καινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου κατασκευή· περίοικα δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαςή. Τόπ@ μὲν γὰρ ἦν οὐκ ὀπίπεδ@, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθι@, ὃν ὡς ἀμφοτέρωθεν κατὰ θάτερα

[b] Συνιςαμένε] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. [c] Σύνεσις] Σύντεσις male *Fl.* cum marg. *A1.*

66. Περίοικα] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτω. c. 5. & Ἐρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνιςάμενοι. *M. du S.*

51. Ἐπὶ τ̀ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν. ἔτι δὲ ἁρμονικῶν ἢ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque juſſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Bruno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὁ παραλλάττων κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὑποβολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτην ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενον, καὶ θεμελίων θέσει τὰ ἐπιλιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενον, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραυνάμενον· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆς καλασκευῆς ἁρμοδιώτατα, καὶ τῇ τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιον μᾶλλον ἢ ὄρθιον πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις ἀφατριβήν· ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῆς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσσαι, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendum latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, *situs* ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενον] Βαλόμενον *Fl.* b Ὕψεσι] Ἄψεσι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τῆ *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri aequavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτην ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλόμενον, καὶ θεμελίων θέσει τὰ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενον. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiae existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi edificii certitudinem confirmaret.* At religiosior in his Oplopoeus aequare voluit Graeca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi edificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripae, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponendae aedificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — ϑ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κραυνάμενον] Et haec insititia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adscripserat *Solan.* conferend. Διαπ. p. 236. Id est Δικαστηρ. s. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα κατόμενον, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κραυνάμενον non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμοις, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum:* ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιον μᾶλλον ἢ ὄρθιον, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alienissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, εὐ ἀριστερᾷ δὲ τῆς εἰς τρυφὴν παρεσκευ-

gus, ſupervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at neceſſarius, quatenus beatis hominibus recipiendis deſtinatum eſt. Poſt hunc ab utraque parte, quae ſufficiant exuere ſe volentibus, ſpoliaria; & medius *inter ea* oecus altiſſimus & *multa* luce laetiſſimus, aquae frigidae deſcenſiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide veteſti operis Hygeae una, altera Aeſculapii.

6. Progreſſos excipit oecus leniter tepidus, calore non moleſto occurrens, longus, utrinque rotundus: poſt quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaeſtra recipiens. Tum poſt hunc oecus

μεν αὐτῷ οἶκος, θερμὸς μὲν ὡς πρὸς τὸ λουτρὸν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὴν τῶν εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὕψει τε ὑψηλότατος, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρῷ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένῳ, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ῥεῖθρα χλιαρὰ λόμβῳ οἴκου, οὐκ ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προσπαντῶν, ὀπτικῆς ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, ἐν ᾧ μάλα φαιδρὸς ἀλείφασι προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, Φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ἐπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

d Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτὶ *Fl. Fr. J. W.* e Κεκοσμημένῳ] Reſtitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκοσμισμένῳ: male *W. P.* Κεκομψευμένῳ *H1.* & 2. Unde κεκομισμένῳ deinde natum videtur.

σεδασμένων οἰκημάτων (Βαλανείῳ δ' ἂν ἐ ταῦτα πρεπωδίσαιμι) χωρίσεται ἐ φωτὶ πολλῷ καλλιλαμπόμενος ὑποχωρήσις. Et verte; *ad lavam vero conclavium ad delicias comparatorum (quippe & hac balneo aptiſſima) venuſti & multa luce fulgentes receſſus.* Vulgo enim vides arenas ſine calce. Et ſicut nunc οἰκήματα non vertimus *aedicules*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) ſed *conclavia*; ſic quoque οἶκος quae vox frequenter ab Luciano in hac deſcriptione uſurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeſo quot ab illis domus hic ſupponuntur?) ſed cubiculum aut conclave, aut *aedes*, ut eam vocem in iſta ſignificatione propriam ſibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipſum paſſim non obſervatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λακαίνου utique non ſufficit, ſi cum Salmuriensi reddas *marmorea imagines* (an credidit marmor non eſſe niſi candidum?) ſed potius cum Opſopoeo *ex albo lapide*. *J. G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τὸ πυλῶνα ἐνδέχεται οἶκος. &c. *F. G.*

83. Οἶκος] *Oecos Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noſter περὶ τῆς αὐλῆς) atrium illud magnum & commune, ita conſtitutum eſt, ut ſiniſtrum ſit conclavium, ſive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per vestibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem ſunt, niſi fallor, οἰκηματίοις & ὑποχωρήσις, quae non recte diſtinxit doctiſſimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J. M. G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deeſt, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρασκευασμένα οἰκήματα. *F. G.*

Τῶν ἐς] Adſentior *Gujeto*, aut ex praemiſſo iterum intelligendum ἔχων ἀλφιτρίδα, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀλφιτρίδα non ſatis convenit alteri huic membro. *J. F. R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic ſupra Prot. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare deſcriptionem oeci, in quo adhuc verſatus eſt, ſed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc deſcripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας ſignificare debet, *progreſſos* ad interiora: & hoc ſecuti ſumus. *J. M. G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam ſi ἐξελθόντας reperirem, lubentiſſime id cum *Geſnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐνδέχεται, alia ratio eſt. *J. F. R.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Poſt. F. G.* I. e. *Benedictus* dederat: *ſupra hanc*, quod Noſter recte corrigit, *poſt hanc*; ſive quae deinceps ſequitur. Nam ἐπὶ cum caſu dandi ſaepiſſime τὸ ſequens notare qui neſcit, adeat *Homer.* Il. H. 163. -64. 65. ubi vel quater ita poſitum eſt, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ἧστο — Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες — Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεύς — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

κῶ, οἴκων ἁπάντων κάλλιστος, σηναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατος, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατος, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται λαβρόμος, Νομάδι λίθῳ λαχνοκολλημμένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστος, καὶ ὡς πορφύρα διηνθισμένος.

Τρεῖς καὶ ὧδε θερμὰς πυέλους παρέχει λουσαμένῳ δέ, ἔνεστί σοι μὴ διὰ τῶν αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ τοχεῖαν ἴθ' ὅπῃ τὸ ψυχρὸν, δι' ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ παντὶ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κτᾶ δὴ τὸ καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τοῦ [c] φωταγωγῶν μεμηχανημένου. ὁ δὴ σοφὸς ὡς

alius, oecorum omnium pulcherrimus; ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχυμένου marg. *Aiw.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωταγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Εὐρύτολος — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ λαχνοκολλημένος] Sic vertit Obſopoeus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum λαχνοκολλημένος male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πυέλους] Conf. ſupra Ις. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald. Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἄρχει) ἰνιαυτός. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ χρησιν μέλλει, πράγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud foemininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere Τ & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τοῦ φωταγωγοῦ; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

ἀληθῶς Ἱππίας τ᾽ ἦ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] Βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τῦ μεσημβρινῦ ἀέρος· τῦς δὲ πολλῆ τῦ θάλπυς δεομένυς, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter caussa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum susscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

Τί ἄν σοι [e] τὸ ὅπι τύτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τ᾽ ἱματιοφυλακύντων καλασκευὰς, ταχείαν τ᾽ ὅπι τὸ λυτρὸν, καὶ μὴ διὰ μακρᾶ τ᾽ ὁδὸν ἐχύσας, τῆ χρησίμυ τε καὶ ἀβλαβῦς ἕνεκα; καὶ μή με τωλάδῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι. τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὅπινοῆσαι κάλλυς δείγματα, ὐ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείυ ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφεγγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τ᾽ χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ ἀστειότητι κεκοσμημένον, [g] ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων [h] δυσὶν ἀναχωρήσε-

d Βορρᾶν] Βορέαν Edd. priores male. e Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. f Πάσας] Πᾶσας male *J.* g Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. h Δυσὶν] Sic recte L. *B*1. *P.* Δυσὶν *Fl. J. V*2, *H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἄφοδον ὁ ἀκόλαστος. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, τ᾽ μὲ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς Βορέαν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέου (vel βορρᾶ, siquidem & βορρᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in borean spectans.* Quod hic εἰς βορέου προχωρεῖν, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄνεμον Βορέαν ἀποκεκρῖσθαι dicitur. *J. F.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τῆ αὐγῆς. *F. G.*

28. Φιλαγωγῶν] Quod Cl. *Jens.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H. P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορέου] Cl. *Jens.* Prave antea in omnibus βορέου legebatur. *M. du S.*

Βορρᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰς enim *esca* est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ᾽ ὑμᾶς βορᾶ ἰχθύων θύσω. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τῦ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus affluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & *B*2. δυσὶν pro corrupto ceterorum δυοῖν. *M. du S.*

Ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεων quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυσὶν legendum esse, non δυοῖν, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καὶ τι τ᾽ ἀναγκαίων ποιήσαιλο, δύνηζαι ἐκεῖνα τὰ μέρη. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρᾶν δὲ διττὰς δηλώσεις, ἢ μὲν ὕδατος μυκήματος, ἢ δὲ δι' ἡλίου ὀπτὸν δεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδῦναι τὸ πρέπον ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμείψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς πολλοῖς καὶ λούσασθαί ποτε, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξων τοὺς κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus ſeceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

ΟΤε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

a Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. b Ἀλλὰ καὶ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* c Μοι] Μὴ male *F.* d Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Oſiopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *F.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium.* *F.G.* Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οὐδὲ θυρῶσαι χρυσοῦν θύραις. *F.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ἐρᾶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lect. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *F.F.R.*

Ὡρᾶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *F.M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος καὶ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio finit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus.* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *F.F.R.*

60. Πολλοὺς δὲ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί δ', ἐὰν ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς δὲ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. 11. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. εἰ μὲν πολλὰ μὲν δὲ ἄλλα ἀναθήματα θεωροῦμεν. *F.F.R.*

9. Ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Οὐ γάρ τοι ὑπὲρ σέθεν αἴχεα' ἀκούω. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adde-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contenta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae miserarentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν ὅτω καλλαφροῦσαι αὐτῆ τὰ πρῶτα τὴς ἀνθρώπους τὴς ἐκεῖ, ὥστε καλαγελᾶν ἁπάντω, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαλησομένω τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γὰρ, οἶμαι, τὰ σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τὰ πραοτιᾶς αὐτῆ ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲ φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν, ἔκφρονες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοφόρητα καὶ ταῦτα, καὶ τινα σκελτάρια κοῖλα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, ὁρᾶς ἔχοντας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις πεφύκασι.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαλησομένω] Sic recte *Fl. Fr.* B2. *P. S.* Συμπατησομένου *F.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *F.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato conspirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν καλαστόκων. *G.*
17. Ἀγροίκους νεαν.] Ε Σατύρων. *G.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προλαλιὰ ὁ Διόνυσ. In C. vero Προλαλιὰ ἢ Διόνυσ. *F. F. R.*

18. † Κέρδακα] Ε κὰπεπῶς ἐ αἰχρᾶς ἰρχήσεως ὠδηπλησίας ‡ τῇ συμφίχῃ. *V.*

† Κέρδακα] Κέρδακ Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *F. F. R.*

‡ Τῇ συμφίχῃ] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset συμφίχης, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιωτικῶς κέρδακα. *F. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βεβούλευ), quod etsi *super nobis consuluit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἰκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἰκαζον ἐ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἔχοντας κεράστας] Οὐρὰς ἔχοντας ἐ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἐπιλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δεῖπν. c. 3. ὁμοιότερον δὴ, οἷα τοῖς — πατρίσι τὰ πτερά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα· & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio diffiderem urbano; sed ita COMPRESSA EST, ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐπαινοῦντες. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀθηναίων refert αὐτοῖς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα καλαμίνθινα sequente αὐτῷ. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν σφάλητλάτῳ αὐτῷ, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, εἰδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειὰν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποστρατηγεῖν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, ἀπόπαχυν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ἀποτρόμου, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συστρατάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τερατῶδες ἄνθρωπον, τράγου τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ σείειν ἠρεμαίας τὰς κόμας, ὁπότε προσοίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἱ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S.* sola. Κροκωτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἱ. *Fl.* Εὖ οἷ *P. H.*

25. Μίτρᾳ] Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπου ἄκρῳ χρυσοῦν ἔχουσα ψέλλιον, ἀρχῆς ἂν εἴη ἢ βασιλείας σύμβολον. *V.*
27. Τρ. πρεσβύτην] * Εἰδ. Ἰκαρ. *V.*
28. Προγάστορα] Μεγαλοκοίλιον. *V.*
32. Ἕτερον δὲ τερατῶδες] Εἰδ. Πανός. *V.*

* Εἰδ. Ἰκαρ.] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten erraste patebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingeniose ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F. G.*

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum*, brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύτοις ἀνδράσι. Sic τεῖχος βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Πρεσβύτην] Σειληνὸν. *F. G.*

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἄτε-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὴν δεσπότιν· τὰς δ' ἔτι ποίμνας, διηρπασμένας ἤδη ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ διασπωμένας ἔτι ζώντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γάρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ παντάπασι ἠξίουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, οἱ πλησίον γένοιντο, ὤφισι δὲ καὶ πᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, καὶ φονεύειν γύναια μεμηνότα, καὶ [f] θηλύμιτρην ἄρχοντα, καὶ μεθύον σμικρὸν γεροντίον, καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, καὶ γυμνητας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ [g] ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ Θεὸς ἤδη τὴν χώραν, καὶ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, καὶ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, καὶ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν [h] πυρὸς ἐμπεπλῆσθαι (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῷον αὐτῷ, βροντῆς τῆς κεραυνοῦ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδὴ ἀνελαμ-

e Τοῦτο] Τοῦτον *Pell.* f Θηλύμιτρην] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L. g Ἠγγέλλετο] Ἠγγελτο *Fl.* & marg. *AlW.* h Πυρὸς] *J.M.G.*

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius.* *M. du S.*

Πιθανὸν] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J.F.R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πάνα. *F.G.*

33. Τράγιον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς & τραγείους. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. l. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* l. III. aliquoties. *J.F.R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐπεὶ πνιγὼς καὶ οἱ ἀπὸ μεσάων χαλεπὸς περὶ μοῖρα κάθηται. *J.M.G.*

40. Εἰσὶ — δεσπότιν] Omissa viris summis *Bochartо* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4. 4. 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριον. Qui divisérunt hanc vocem & εἰσὶ vel εὖ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo יהושע — conveniret, quod in Judaica ilia thyriophoria (Βακχεῖον & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J.M.G.*

Εὖ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M.V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὴν δεσπότιν] Mirror, cur vertant, *quo nomine earum dominam vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J.G.*

48. Ἀλλ' εἴπερ] Ἀλλ' ἵππερ. *F.G.*

52. Θηλύμιτρην] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλύμιτρις legendum, pro Θηλύμιτρην. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτρην] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatus Maeonia mentum mitra subnixus* — *J.E.R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ὀπασάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καίπερ φρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνερίψαι σπεύδοντες αὐτῷ σφαλοπέδῳ τὸ ἀγένειον ἐκεῖνον στρατηλάτην.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τῷ δεξιῷ μὲν ὁ Σειληνός, τῷ εὐωνύμῳ δὲ ὁ Πάν, ἡγεῖτο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήυλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, καὶ τὰ θύρσων ἄκρα ἀπογυμνώσαι τὸ σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. B1.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscripsit marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante εὖ οἱ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπεξάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄλλο τοὺς ἱστοριογράφους, ὅσον δὴ τῇ αἰδοῖ ‡ εἰκάσαι τὸ Ἰκαρίου ἴδιόν ἐστι τὸ Πανός· ἐνταῦθα ὑπομνηματίζεται τὸ Σειληνὸν παρέργως. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω ταὐτὸν αὐτοῖς τὸ Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic offendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*

† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*

‡ Εἰκάσαι] Εἰκάσθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαλαγεῖτο] Alibi πλαταγῇ dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν ἢ χοροῖς τὸ παράπαν, ὡς ὄνου φθεγξομένου ἀμφιρρύς. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac leniissima mutatione unius prope apicis posse restitui, οἰόμενοι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt.* Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

ἐκκλίναντες, σὺν ὠδῇ κάσμῳ ἔφευγον, οὐδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι τολμήσαντες, ἀλλὰ τέλος κτὶ κράτει ἑαλώκεσαν, καὶ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *non eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, inoἈλλὰ τί πρὸς τὸν [e] Διόνυσον ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκεῖσι (καὶ πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τὰς καινὰς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον καὶ πρὸς τὰς ἐμάς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, καὶ γελοῖά τινα, καὶ κωμῳδῇ κωμικὰ πάνυ ἡμᾶς [f] ἀκούειν, τοιαῦτα περιφέρουσιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν οὖν δὴ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς οὐδὲν ἰδέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, καὶ σκιρτήμασι Σατυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ἐπὶ τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, οὐδ' ἕτοιμοι ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ δοκοῦντι τοῦ πρά-

[e] Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. [f] Ἀκούειν] Ἀκούσεσθαι *Fl.* quod *Salm.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι. *V.*

ho ἀΐομαι, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούω uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούειν. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in οἴομαι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούειν] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Exc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀκουσόντων habet, pro ἀκουόντων. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούειν bene procedere. Sed οἴομαι ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν]: Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illi de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet ἐς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt.* Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν γὰρ μηδὲ τοῦ ἐλέγχου ἔχοντας. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὡς εἰδὲ τὴν ἀρχὴν πυρᾶς ἐξύ. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἑτοίμους τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſi. Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum ergo

πράγματος τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥοῦν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν πού τι [a] τελετὴν ἐθελήσωσιν ὀπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τοῦ τότε χαιρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς χόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτοὺς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἶ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιείτων ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, εἰ χρὴ ῥεῦν αὐτὸν βλέπεις, ὀπισθομένοις, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· παρὰ τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν εὐφράκτῳ, καὶ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφὲς δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διαυγεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τῶν Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τοῦ Πανικοῦ· τοῦ δὲ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad siniſtra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελευτὴν male *J.* b Κώμων] Κόμων male *J.* sola. c Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* d Εὖ οἶ] Εὐοὶ rursus *Fl.* Εὖ οἱ *P.* e Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex *L.* & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. f Διαυγεστάτου] Διαυγεστάτου male *B2.* Recte cett. g Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἱκανεῖν levi discrimine ἱκανεύειν vel ἱκανεῦσαι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἱκανεῖν, quod vix apice distaret ab ἱκανεῦν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἱκανεύω, sed ex ἱκάνωμαι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J. M. G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F. G.*

Οὐχ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. *L.* & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo supersit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J. M. G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον cὐ Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλ. οὐ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th. M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἃ μὲν οὖν τοῖς νεανίσκοις ἐπιγίγνεται μεθυσθεῖσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, ἡ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρῶντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· ὥσθ' ὅπως σιωπήσας παύσεως αὐτὸν μὴ οἷός τε ᾖς λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν οὖν πάντα καὶ κόσμια, καὶ τὸν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσι γὰρ ἐοικότα χειμερίοις διεξέρχονται. ὥστε ἀποχρήσει σοι κύκνοις καὶ τῇ ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ῥητορικὸν συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τοὐντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μὲν οὖν δοξοκοπώτατον οὐδέπω εἶπον. ἦν γὰρ ἀτελὴς ὁ γέρων μεταξὺ καταλείπῃ ὃν διεξεῖναι [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ὅπως τέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγων ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

Ταῦτά μοι καὶ τὸν Μῶμον εἰς ἑαυτὸν ἀπε-

h Καρηβαρῶντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* i Τὸν] Deeſt in *Fl.* l Ἐπιξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

k Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος Cod. *Abb.*

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὸν ἐστὶ τὸ ὅτι (lege ὁ) ψυχρόμενος ἄνω ἐστὶ κάτω μεταφέρων. *G.* (In Cod. *Abb.* δύνοντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano Δύντος. Sed quia & Δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui δύνοντος fecit, adparet eum Δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τῶν Μαχλιέων] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τρώων] *Perſans. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Μεγάρων eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. 2. τρ. c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγῶδές τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.* Τεττιγοδῶν] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορητὰ ἰὼ λοὶ τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ἦ, μὰ τὸν Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη παθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραπαίωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ φανεῖται τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἰδωλον τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, καὶ μεμελανευμένος ἐς τὸ μελάντατον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν, ἔχει ὅμως τὰ σκευὴ τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὰ διφθέρα ἐνῆπται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὰ γωρυτὸν παρῆρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστί.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

21. Ita-

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prima Edd. Η] Ὁ *Sobol.* Vulgatum servant *Ft. J. W. P.* &c. a Ἐνῆπται] Ἐνεῖται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. ἡ Ὦχος οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄνον ἐπάλεσε. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Plurimaque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἰδωλον — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* I, 1. p. 7: & commode huc referunt locum ex *Caesonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὰ διφθέρα ἐνῆπται τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Mss. legitur *ἐνεῖται*. Nam sicut apud Homerum est ἕεται *indutus est*, sic & *ἐνεῖται* hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὁλος Ἡρακλῆς ἐστιν, & *Necyom.* 1. *Μανίππους ὅλους.* Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, refupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἔν ἐφ' ὅτῳ ἢ [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα καθυβρίζειν τοὺς Κελτοὺς ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τὴν ἑσπερίαν γενῶν.

Καίτοι τὸ καταδοξότατον εἰδέναι ἔφη εἰκός. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἕλκει ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἠλύσεσιν ἀπὸ τῶν ὤτων ἀπηλλαγμένους. δεσμὰ δὲ εἶναι αἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅμοιαι ἐνωτίοις τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὅτων ἀδυνάτων ἀγόμενοι, ὅτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι δὲ εὐμαρῶς, ὅτε ὅλως ἀντιβαίνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὴν ἀγωγὸν ἐπαινοῦντες ἑπεσθόμενοι ἄπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλοντα τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεδονοφόροις, εἰ λυθήσοιτο. ὃ δὲ τούτων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἐδόκει, οὐκ ὀλιγωρήσω καὶ τοῦτο εἰπεῖν. ἐπεὶ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τὴν δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τὴν λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τῷ θεῷ

[b] Ταῦτά γε] Hunc priori §. connectere malit Cl. *J. J. Wopkinius.* [c] Ἑλληνίων] Sic & *Pl.* cum *J. Pr. W. P.* &c. [d] Λείαν] Λίαν male *Wech.*

17. [a] Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

[a] Titulus horum Scholior. in V. erat Πρωτεὺς, ὁ Ἡρακλῆς. In C. σφόδρα καὶ ὁ Ἡρακλῆς. *J. F. K.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ἔτῳ καλούμενος, pro ἔτι, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ παρελαμπρύνθῃ, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi πιφυλαγμένως pro πιφυλαγμένῳ, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλληνίων] Miror nullam Ed. habere Ἑλληνικῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἰκέτευε Ἑλληνίους ὁ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλήνιος Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῶν σειρῶν. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεῦ ἡ γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὅπως πολὺ εἱστήκειν ὁρῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τὴν γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτῷ. τὸν λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν εἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τῷ Ἑρμῇ ἰσχυρότερος ἐστι. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἀτελῆ ἐπιδείκνυσθαι τὴν ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῖν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅπλοις μὲν αἱ τῶν ἁπλοτέρων φρένες ἠρέθονται.

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι καὶ τῷ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τῆς γλώττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τῶν Τρώων τὸν ὄπα τὴν λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τῶν ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν γλῶτταν ὁ γέρων ἕπεται Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τὴν τῶν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· ἐδ' ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τέτρυται Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego ſtabam intuens nec ſine admiratione, dubius ſimul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adſtans, non ineruditus etiam noſtris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium ſuorum more, ut arbitror, philoſophus, *Ego vero*, inquit, *ſolvam tibi, hoſpes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus eſſe, ſed Herculi illam aſſimilamus, quod hic Mercurio multum eſt fortior. Si vero ſenex repraeſentatus eſt, noli mirari. Sola enim eloquentia in ſenectute ſolet plenam vim & maturitatem oſtendere, ſi quidem verum dixere veſtri poëtae,*

Suſpenſa incerto eſt juvenum ſententia motu:

Dicit ſenex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Neſtoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc eſt* floridam; (florum inſtar ſuavem) flores *enim, ſi rectè memini, ſunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, ſi auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipſum eſt, hac parte perforatum eſſe. Memini enim,* per-

a Ἑρμῆν] Et ſic *Fl.* cum cett. ὁ Ὁ λόγος] Ὁ λόγις conjicit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *V.*

62. Ὅπλοις μὲ &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, ſi Τὸ δὲ γῆρας abſcideris, quod male in unum verſum compactum eſt in P. in aliis plane non diſtinctum; tum ſenarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. Α. 249. Et quod ſequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Reſpicit ad Il. Γ. 152. ubi, quod ad finem praecedentis opuſculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor ſenes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλην Δένδρῳ ἐφιζόωσαι ὄπα λιγυόσσαν ἱεῖσιν. Proxime itaque cicadis tribuit λιριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος esſe λείριον, ſed ut recte hic *Euſtathius*, εἶδος ἄνθους, & ſpeciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, ſcil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λάλοις] Τοῖς γὰρ λαλοῦσιν ἐξ ἄκρου. Ἡ γλ- &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jam-*
dudum, quos a vobis didici,

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sunt, acutae, collineantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium ausorum, qui imaginis propositae aequalis sim.

75 πῆ). μέμνημαι γᾶν ἔφη τ̀ χωμικῶν τινων
ἰαμβείων, ὡς ὑμῶν μαθών,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν c ἐστὶ τε-
τρυπημένη.

80 Τὸ δ' ὅλον τ̀ αὐτὸν ἡμεῖς τ̀ Ἡρακλέα
λόγῳ τὰ πάντα ἡγούμεθα ἐξεργάσασθαι,
σοφὸν γενόμενον, τ̀ πείθοι τὰ πλεῖστα βιά-
σασθαι. τ̀ τά γε βέλη αὐτῷ οἱ λόγοι εἰ-
σὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, τ̀ εὔστοχοι, τ̀ ταχεῖς,
85 τ̀ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γᾶν
τὰ ἔπη τ̀ ὑμεῖς φάσκειν εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ
Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα περὶ τ̀ δεῦρο παρόδου
ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἰ μοι κα-
90 λῶς ἔχοι, τηλικῷδε ὄντι τ̀ πάλαι τ̀ ἐπι-
δείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ
ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, τ̀ χαμ-
ᾶθεν ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τ̀ εἰκόνος. τέως
μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ
95 μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, τ̀ πάσης ἡλικίας
νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος
ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. τ̀
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε,

1 Ἡπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες
δέ τοι ἵπποι·

ἐς τὼς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν
ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους,
5 πάντα ποιεῖν προάγομαι, τ̀ οὐκ αἰδοῦμαι
τοιαῦτα τολμᾶν, ἡλικιώτης ὢν τ̀ εἰκόνος.

Ὥστε

c Ἐστὶ] Ἐσι melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*
Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — ταῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐσὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐσι τετρυπημένη.

F. G.

88: Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. εὐδοκιμοῦντα πάροδον. *M. du S.* Πάροδον etiam esse *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δόξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ἐπᾴξει. Usus sum horum versiculorum versione Obsopoeiana, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ. 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲν καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαίρετω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήιε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέναν εἰ βέλεσι πωτερύγων, ἢ ἀετοῖς ἐπιπετέοιτο, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης ἐ φροντιεῖ. τῷ λάγῳ δὲ νῦν ἐν μάλιστα ἀκμᾶσαι, καὶ ἀυθῆσαι, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἶη, καὶ ἕλκειν τε ὀϊστοὺς, ὅσους ἂν πλείστους δύνῃ, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς ἐδέν γε δεῖ, μὴ κενεαθεὶς λάθοι ὁ γαμετὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως ἀποκωμῳδῶμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ ἀφ' τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι γεγαλκημένον τὸ ἀκάτιον καθελκύσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπανευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ πρὸς ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλαυσίου τε, καὶ ἐφέλκῃ, καὶ ἑταίρου ἀέρος δεόμεθα. Sed quod addit ἢ ex ἐποίησε orirà potuisse: pro ἀμφὶ, nempe aliquem notasse ἀμφὶ, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀμφὶ, nondum video. Florentinae χρυσοφαέναν modo vox probà sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermiscet. *J.F.R.*

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, sensim cavente mente, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praevolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa caussa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

[a] Χρυσοφαέναν] Χρυσοφάεα *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* [b] Τοξεύειν] Τοξεύω *Fl.*

9. Ὦ Τήιε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ἢ λυρικόν. *V.*
12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῖν λογισμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐπερίφρονον παραχωρούντων. *V.*

Ἱπποκλείδης] In V. Ἱπποκλείδῃ prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδών με] An εἰσιδὼν μὲ ὑποπόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδὼν μὲ ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἐπίχω. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδὼν με] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetus*, planior enim foret sententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente articulo, quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφάεναν] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βελέσι πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφάεναν] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαές. *M. du S.*

Χρυσοφάεναν — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφάεναν, sic enim respondet-dativus-dativo ἀετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφάεναν] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J.G. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαέεσσι πτέρυξι, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent, vel potius χρυσοφάεσσιν cum Cl. *Gesnero*.

17. Λάγῳ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F.G.*

27. Οἷον ὅτε] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici persona deposita, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in his accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos illa esstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαιτε, ὁρᾶτε &c. unum ut ὅτι ὄρα &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ὧδε δὲ σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ. &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-
cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis ſenior tam vilibus effert!

25 μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φανοίμεθα, καὶ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει·

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

DE electro nimirum nobis etiam fabula perſuaſit, populos ad Eridanum flumen eam ſtillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & ſorores quidem eſſe populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adoleſcentulum mutatas eſſe in arbores, & ſtillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipſe quoque cum audiſſem poëtis canentibus, ſperabam, ſi quando eſſem ad Eridanum, me ſubiturum

ΗΛΕΚΤΡΟΝ τέρι τοι [c] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὅτι τῷ Ἠριδανῷ παλαιοῦ δάκρυον αὐτὸ, θρηνήσας τὸν Φαέθοντα, καὶ ἀδελφὰς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἔτι στάζειν ἔτι αὐτῶν δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τῶν ποιητῶν ᾠδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γε-
νοίμην ὅτε τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μέσαι τῶν αἰ-

[c] Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.* [d] Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξαιτό *Fl.* [e] Ἡμᾶς] Reſtripſi ex *J.* marg. *A1.* & *Pa.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἱστιοπλοΐαν δὲ ἐδήλωσεν ἀπὸ τῆς γόνυ. *G.*

vero, non dixit ἰσχίας. Sed ἰσχίου. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Neſcio quid in mentem fuerit viro docto cum iſta ſcriberet. Eſt προσαλαλιὰ caeteris ſimilis, tota Sophiſtica. Illud de clepſydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρου] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρου] Vid. ſi lubet, *Olear.* ad *Philoſtr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etſi ὑμᾶς quoque *Pariſ.* tamen ejus Interpres *Obſop. nobis fidem fecit* dederat. Et ſic ſolet in hoc pronomine ſequi quod verum exiſtimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ λιπαρόζειν — δάκρυον] Conf. ſupr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῇ δακρύειν. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam ſuſpicio hic poſſit eſſe, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; ſed nihil opus eſt; nam *electrum* ipſum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, ſi quid mutandum, ferret animus legere τοῦ-
των δάκρυον, ut conſtructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. ὧν ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ὀνομάζει τῷ λόγῳ. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ] Culpa tua factum eſt, Luciane, ut tua te ſpes falleret. Legiſſes *Plinium* 37, 3. & alia te docuiſſet. Quin tuum conſuluiſſes *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, eſſe qui dicant, Ἠριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγῳ ἐσ κ. τ. λ. Probabile eſt in illa vicinia litorum Pruſſicorum, ubi invenitur hodieque ſuccinum, fuiſſe appellationem, quae ob ſimilitudinem qualemcumque ſoni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel ſimile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita ſimpliciter dicit *Pauſanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri poſſit ipſe quoque hujus erroris, cujus ſe accuſat Lucianus, non immunis fuiſſe. Quod ut fatemur, ſic depellendam cenſuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina verſione, male intellecta, illum confudiſſe inſimulat electrum ſ. ſuccinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lipſ.* 1733, p. 109. ſeqq. *J. M. G.*

15. Ἠεὶ]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ πρόκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὑπὸ πολλῶν, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἠριδανὸν, οὔτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοὔνομα τῆς Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γάρ ἐμοῦ καὶ ἀφαπυνθανομένου, πότε δὲ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι πρὸς τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' [c] ἡμῖν, ἵνα δὴ καὶ κατέπεσεν ὅπου τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχου τινὰ ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῂς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέτας ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλωτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν μέλιτος καθικέσθαι μου καὶ ἐσιώπησα ἀχθεσθείς, ὅτι

populorum unam, & expanso sinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et sane non ita diu est, cum alterius quidem rei causa, sed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverso Eridano navigare. sed nec populos vidi, diligenter licet circumspiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, postulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipsis enarro, Phaëthontem fuisse Solis filium, & hunc, adultus cum esset, petiisse a patre currus ipsius agendi facultatem, ut & ipse diem unum faceret: illum dedisse, hunc excussum curru periisse, & sorores ipsius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas esse, & lacrimari propter eum succina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impostor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid esset tale, putasne nos duorum obolorum causa remigaturos, aut tracturos adverso flumine navigia, cum divitibus nobis esse liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic sermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἧκον vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῖν] Restitut. ex L. & *Venet.* Ἰμῶν cett.

15. Ἦκον] In omnibus libris nostris antea ἧκον legebatur. Ego sic necessario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipse contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noster. At quis dixerit adeo male omissum? nam quia satis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & λιπαίζειν, forsan id jam per ellipsin vult intelligi, aut ἰχῶρας tacite supplendum, quod frequentissime omitti, abunde ostensum supra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ παιδικά, *Bis Accus.* c. 9. & 20. ὁ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῖν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam nostram ad §. 1. in reliquis ὑμῖν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλωτεῖν, ἀναλεγοντας] Transitus ille ab dativo ad accus. etiam est in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρῆγγειλε ταχέως ἀφιστοπιεῖσθαι, ὡς ἐν ᾗδῃ διαπορευσόμενος, quod frustra suspectum esse *Stephano* & *Rhodomano* docet *Wessel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Et-

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

παιδίω τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς λέγεσθαι αὐτούς. μιᾶς δὴ ταύτης ἐλπίδος ὑ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσα γε ἤδη ἀνέπλατον ὅσα ἢ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

Ἐκεῖνο δὲ ἢ πάνυ [d] ἀληθῶς ᾄμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ὀπὶ ταῖς ὄχθαις τῦ ποταμῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, φίλοι, ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεζῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν ἢ ἔνθεν; Φασὶ γῦν Ἀπόλλωνος παρέδρυς αὐτὺς ὄντας, ὠδικὺς ἀνθρώπυς, ἐνταῦθά πω ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἀφ' τῦτο ᾄδειν ἔτι, ὐκ ἐκλαθομένυς τῆς μυσικῆς.

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quiddam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos perveneriut.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, ὑ παύσῃ τήμερον καὶ ψευδόμενος τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ τῦ ποταμῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, ἢ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγυς μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τῦ ποταμῦ, καὶ κρώζυσιν ἔτοι πάνυ ἄμυσον καὶ ἀδυνές, ὡς τὺς κόρακας ἢ τὺς κολοιὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτύς· ᾀδόντων δὲ ἡδὺ, καὶ οἷον σὺ φὴς, ὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν. ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὴς *Fl.* e Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* f Ἡμῶν] Recte L. & *J.* Ὑμῶν *Pl.* cum cett. male. g Ἄδυσιν] *Fl.* ἄδυσιν ſine puncto ſubſcripto. h Μὲν] Non habet *Fl.*

Εἶτα δὲ τούτοις — ὠδηκόντας ἐπιμελῶς. Ubi *Dukerus* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοὶ ὠδηκόσι — ἴσως λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita ὡς hic regitur ab ἔξεσι, & ἀναλίσκοντας ab infinito πλυτεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ὥστε ἀναλίσκοντας πλυτῶσι. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον δ' πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ μισεῖσθαι, ὑμνοῦντας μὲν τὰ ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' τὰ ταῖς τ' ἀγαθῶν μνήμαις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόναις δ' αὐταῖς σὺκ ἐξεγένετο σὺ τ' ἁμαρτημάτων μεθοῦσαι περὶ τ' λοιπῶν ἄμεινον βυλεύσασθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παιδῦς] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Davis.* not. *M. du S.*

56. Παιδῦς] Addendi hi πάρεδροι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαληθῆναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἔκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου οὔτε ἐμοῦ οὔτε ὑμεῖς, οὔτε ἄλλῳ πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ ποτε. ἄλλοις μὲν οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus poteſt, ſi quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc ſum ſolicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum ſperaretis, diſcedatis paullo poſt irridentes illos, qui pretioſa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego teſtor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam eſſe. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, ſed aurum ipſum orationis ſtillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis ſim jam videtis, ſimplex, literarum expers; neque cantus adeſt. Igitur vide, ſi quis majora de nobis ſperas, ne tibi accidat, quod his, qui aquis ſubmerſa vident. Arbitrati enim, tanta eſſe illa, quanta deſuper adſpicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἂν] Ἐντύχῃς ſine ἂν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & F. Ἄμυθον Fl. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ. V. (Nota δοτικῇ συντέλεγμένον. habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id eſt frequens. Noſter ſupra *Paraſ.* §. 17. ἔστι γὰρ αὐλεῖν ὅτι *Aristoph.* Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κἀνδιῶ· ἐν τοῖ πράγμασι, ubi Illuſtr. *Spanh.* ex Demoſth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. *F. Elſn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde *Theogn.* vſ. 1000. — ἐν προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod. Sic. Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Periz.* in Addend. ad *Ael.* p. 981. Ed. minor.' *F. F. R.*

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam ſit ſimplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi inſit modulatio.* Haec eſt verſio Salmurienſis. Sed in Mſ. eſt ἄμυσον pro ἄμυθον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam ſit ſimplex & inerudita*, ſic ſua ipſe per modeſtiam elevat, *& quam nihil in ipſa ſit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Craſſus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui ſe illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* eſt, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, ſic circumſcribit, τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ τραύσεσιν ἱφηδύνειν. *Vocem accuratis quibusdam ſonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μύθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophiſtae ſuis orationibus adſpergebant fabulas, non contendam, ſi quis pro vulgata ſtet acrius. *F. G. G.*

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non ſatis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuiſſe noſtrum, non negaverim. Sed nec obeſſe illi debet uſus horum nominum. Nempe σκιὰ eſt ſpecies in oculos incurrens, praeſertim, cui nihil ſolidi ſubeſt, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum eſt: αὐγὴ ſunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa ſpecies. Sic poſuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis eſt, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ eſt. *Plin.* 36, 26. ſ. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra ; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομένης δὲ σκιᾶς πρὸς τὴν αὐγὴν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη οὖν σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τἀμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, μὴ σαυτὸν αἰτιάσῃ δὲ ἐλπίδος.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur : sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis ; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Ἡ Μυῖα ἔστι μὲν [d] οὐ τὸ σμικρόταλον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις τῶνδε βάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει πρόσχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπει. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἅπαντα χόθεν κομᾶν τὸ σῶμα, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας,

[d] Οὐ τὸ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὕτω L. [e] Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερον κώνωψ ἐμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα ἐν ἐμπίδι, ὡς Μιφίλας. *V.* (Οἷον πρὸς τὴν γνώμην ἔχειν τοὺς ἐμπίδας κατὰ τὸ σόμ' ἄδειν ἢ κατ' ἐρεπύγιον. *G.*) In V. altero legitur sic: Ἐμπὶς ἐν τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωδίου.

* Ἕτερον] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. *J. F. R.*

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἐμπίδας Edita. Mutavit. *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marsilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora : ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι δὲ κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas ; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum generis* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπαλλαχόθεν κομᾶν τὸ σῶμα τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo : *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus : *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἰλίφασι. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Διψάδ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέτιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερον, τοσοῦτον ἁπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερά, ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· χαίρει μὲν [b] δίνθισαι τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτίκα, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

& cicadarum, apiumque; pinnas habet membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε τοὺς κυκλερίδας εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε τοὺς ἀκρίδας μετὰ σπάσματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τῷ ἀέρι. καὶ μὴν καὶ κεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς φέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειληλικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

2. Volatus illius eſt non qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſilentio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minacesque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτοις τοῖς αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγον, καὶ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τῆς κεφαλῆς ἔχοντες ὑπέρογκον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, καὶ οὐ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

a Μὲν] Non comparet in *Fl.* b Δίνθισαι] Δίνθεσθαι *Wech.* c Ἀπηνῶς] Sic Edd. conſtanter. Ἀπτηνῶς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll* Αἰγὶ δ' ἄρρεν μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον θύτερον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, patet etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οὐ μώζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τοιχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀχθεσθῆναι μὲν ὑμᾶς — θαυμαστὸν οὐδὲν, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπτηνῶς] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οἱ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis quae-

in veſpis adſtricti. Alvus munita ipſa quoque eſt, thoraci ſimilis, zonas latas & ſquamas habens. Ulciſcitur ſe non circa noviſſimam alvi partem, uti veſpa, & apis, ſed ore ac proboſcide, qua eo modo quo elephanti inſtructa & ante ſe paſcitur, & comprehendit, & adhaereſcens continet, quum acetabulo extrema parte ſit ſimilis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat ſanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: ſed ſuavis illi etiam ſanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor ſolis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus ſublatum eſculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Naſcitur non ſtatim talis, ſed vermis primum, ſive ex hominibus, ſive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muſcam paullo poſt futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται καὶ αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι καὶ τὸ ὀρρωδύγιον ὡς σφῆξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ὑπολαμβάνει, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὼς προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν καὶ γάλακτος, ἥδιον δὲ αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα, ἀμὲ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντουμένων. ἐξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καθάπερ χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ἐπὶ τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως ὁπωσοῦν, καὶ καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν ἢ μυῖαν ὑστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα,

d Προνομεύει] Προνομεύει *Wech.* male. e Ὀδὼς] Ὀδὼς adſpirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνες αἱ τῶ πολύποδι πλεκτάναι. *V.*

queſo cervix locuſtarum? Certe Lucianus ullam eſſe prorſus per has voces negat, quæ verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut eſt locuſtarum*, non eſt continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locuſtis, ſed poſt caput eſt velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & ſic poſſit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo poſt etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, præcipue quum loricas ſquammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ὁ κατὰ τὸ ὀρρωδύγιον reddidit inſcite, *non aculeo*, quaſi vocis hujus ſignificatio & diſcrimen, quod inter muſcam & alia inſecta notat auctor, reſpiceret formam, & non potius locum ubi ſitus ejus, in extrema nempe parte diverſa, quam eſt in veſpis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδὼς] Florentinam recte ὀδὼς habere adpinxit *Selan.* neſcio quare; nam ſi dentis ſignificatum retinere voluit, cur ſcripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τριόδους de fuſcina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae raſtrorum, dentes vocantur, quid obſtat quo minus & proboſcidem muſcae aculeatam dentis nomine inſigniret Noſter? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foeſ.* in Oecon. Hipp. ſecundam Hippocrati hoc nomine inſigniri docens; ſed nihil hic refert, dum a ſimilitudine dentis canini aculeati tamen traxiſſe nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adſpirate habet Mſ. unum *Pollucis*, Editores id recte ſpreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae faices veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omiſit) Noſtri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non ſatis ex fide hiſtoriae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μύται ἀκύμορος ὅσα (πάνυ γὰρ ἐς γῆρας ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρῃ μάλιστα, καὶ τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηχε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & menſa utatur, omnia guſtat praeter oleum, quippe quod bibiſſe illi mors eſt. Verum brevis aevi cum ſit, omnino enim arctis vita illius terminis circumſcripta eſt; luce gaudet maxime, & in ea verſatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, ſed contrahit ſe & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ καὶ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸ ἐπίβουλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸ ἀράχνιον ἀραδιδράσκῃ· λοχωντά τε γὰρ ἐπιτηρεῖ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ περιπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸ γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ πάρδαλι, ἢ συὶ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *ineſſe*, cum inſidiatorem & hoſtem ſuum araneum effugiat. Inſidiantem enim obſervat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros beſtiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, ſed poëtarum magniloquentiſſimum. Nam laudare ſtudens Heroum praeſtantiſſimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, ſed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In noſtris nihil varietatis eſt.

71. Ἰχὼν] Γραῦς. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obverſatur*. Verte, *negotiatur*. *F.G.* Idem addit *ὑπέπτηχε ſubſidit* eſſe vertendum, ac dein pro *contrahitur*, *ſubſidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει] Pugnat ſecum ipſe fine encomii, nam eis pauca dicturus eſt, eam πᾶσι τοῖς κοιμωμένοις τὸ ὕπνον φθονεῖν, &c. nempe quia turbat eis ſomnum morſu & cantu. Sed dici poteſt, generatim accepto muſcae nomine, & muſcas & culices contineri, & ſomni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muſcas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρίαν ſemper ſcribendum, & ſic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρία *Herodianus* ubique, item *oi* LXX. *Aelian. Epict. Thucyd.* etiam plerumque; ſed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noſter T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis ſervavimus. Ut igitur fruſtra Rhodomanus contendit ἀνδρία ſemper ſcribendum, ita jam minus etiam certam habeo obſervationem *Stephani* contrarium docentis; ſed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρίαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλικον fuiſſet enim ἄλλα τὸν μεγαλεφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸ γὰρ &c. Ὀλίζημα ſtili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui ſubſcribo, quamquam delendo ſequens γὰρ conſuli ſententiae poſſit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barneſium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem ſuam ibi facientia, ſed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano alluſum. *M.du S.*

76. Τῇ θάρσει τῆς μυίας] *Hom.* Il. P. 570. *M.du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺν, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus diſcrimen inter θρασὺν & θάρσος, idque ait antiquiſſimum eſſe, & *Homero* jam obſervatum Il. P. 570. ubi Menelao Minerva μυίης θάρσος ἐνέθηκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alceſtin 604. obſervat *Barneſius*, non nimis religioſe id eſſe poëtis notatum, defenditque poëtam ſuum contra reprehenſionem veteris ſcholiaſtae ad *Medeae* vſ. 469. ubi θάρσος vocatur παράσημα τῆς ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θρασὺς δὲ ὁ ἀλόγιστος τόλμης. His ſimilia *Euſtath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva Δῶκε μένος καὶ θάρσος. it. ad Od. Z. p. 547, 28. *Baſ.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h.v. Cumque θάρσος ſit pla-

sed audaciae muscae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi inesse, sed fortitudinem. Nam etiam repulsa, ait, tamen non desistit, sed morsum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muscam, ut non semel, neque paucis mentionem illius injiciat, sed saepe: adeo commemoratione illius ornantur versiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem suum curanti, muscam rursus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robusta est, ut morsu

ὁ τῷ θάρσει τὴ μυίας, καὶ τῷ ἀτρέστῳ, καὶ λιπαρεῖ τὴ ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ εἰργομένην, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα), ἀλλ' ἐφίε) τῷ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζε) τὴ μυῖαν, ὥστε οὐκ ἄπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνη) αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲ γὰρ τὴ ἀγελαίαν προῆκεν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχε), ἄρτι δὲ τὴ Ἀθηνᾶν ὁπότε τῷ Μενέλεω τὸ βέλος ἀποκρύε), ὡς μὴ ἐπὶ τὰ καιριώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένῳ αὐτῇ τῷ βρέφει, τὴ μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παιδείγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, καὶ τὴ ἀγέλην αὐτῆς ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

ὁ Τῷ] Τὸ male *Ald.* c Ἀποκρύπτει] Ἀποκρύσι) *Fl.* male, ex qua tamen idem adscriptum marg. *A1.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἰδιωτικίας, vulgo *Demetrius Phal.* s. 114. ubi παράκειται, ait, Φασὶ τινα ἀσκὸν τιτὶν εἶναι θάρρει μὲ τῷ θράσει, ἡ δὲ ἰσχὺς τῇ εὐδοξίᾳ. Observavit hoc discrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀμαθίᾳ μὲ θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος εὐψυχίᾳ de honesta fiducia. Observavit *Aristophanes*, &, puto, ut quisque est accuratissimus. Ista paullo copiosius non ad lucem modo Luciani, sed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem sic legitur, in ipsa quoque splendidissima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ὡς ἔοικεν ἀπειρία ἐ θράσος γυναῖ, καὶ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum sit, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre sententiam expressit interpres, *Una rameritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane sententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θησαυρὸς — διλλής τι ἐ θρασύστητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid superfit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipsa vita Fabii. De Minucio ejusque insolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον ὡς φήμαις ἐ θράσος ἀνειμένος. De eodem P. 325. post med. αὐτὸν τε μεγαλαυχίας ἐμπίπτειν, καὶ θράσος τὸ ταπεινοτάτων ἐμπεπλησμένον. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τι νῦ Μινουκίου τὸ θράσος καθαπτόμενον. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάρρος παρέστη. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Wessel.* etiam profert distinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος ἐ θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζοι, πλεῖον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲ γὰρ εὐ τοῖς τολμητίοις θαρρεῖν ἀνδρίας ἐστίν. — ὃ δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμόσε χωρεῖν ἐ ἀθίζειν — θράσος. Sed quia Cl. *Gesner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. F.*

81. Οὐχ ἅπαξ — μέμνη) &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum est notio hujus epitheti. *Eustath.* Od. Φ, 326. p. 817, 35. *Bas.* ad verba poëtae Σειρήνων ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τῆ ἡδυφώνων, ἀδικῶς. παρὰ τὸ ἄδιν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. πίπτει γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνει. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελιοσάων ἀδινάων. οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν στοναχῆσαι· ἡδὺ, ἤγουν ἡδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τῷ σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν ἐ ἰχνὸν, οἷοι ἀμφ' ἀδινὸν κῦρ. καὶ ἀπρεπὲς, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸς ἀνευκαλὸς φώνησέ τε. Inter haec ipse *Eustathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Bas.* eligit ἢ τὰς λιπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐ ἀθρόως πλεομένας. Posterior intellectus ad Luciani mentem aptior: nisi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, nisi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam est densare ordines. *J. M. G.*

5. Ἀπο-

δάκνη, τίρδοκ᾽ οὐκ ἀνθρώπου δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππου, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτῆ παρεισδυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλὴ τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· καὶ ὁ ἄῤῥην οὐ κατὰ τοὺς ἀλεκτρυόνας ὄπισθας εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ᾽ ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὀπιπολύ· καὶ ἐκείνη φέρει τὸ νυμφίον, καὶ συμπέτονται ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae ſauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

Ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτο δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται, καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι καὶ ἐκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, καὶ πέτεσθαι τὴν μυῖαν ποιεῖ· καὶ [c] ἐπαληθεύσει τὸν περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμει καθ᾽ ἑαυτόν· εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρου αὖθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere refurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, proſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύσει] Ἐπαληθεύσει male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατος] Ἐῤῥ' ἰς μυίας, βωμολόχε. *G.*

18. Πέτεσθαι τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῶν τοῖς ἰχνεμόνιον πεπεισθομένη μυῖα σὺν ἀφίσει τῷ δηγματος λαπαρᾶς, ὅταν δὴ ἐ αὐτὰς σὺν ἀπόχῳ, βωμολόχοι, ἐλάττονα τὰ φλυαρῶν ἐ ἀποκάπτων ἰς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' † ἰς μυίας. *V.*

* Περὶ τῶ] Lege ὑπὲ σῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid exciderit facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Ælianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίστα] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. I. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, καὶ γὰρ εἰ. (malim καὶ ἢν καὶ) ζώου ἐστὶ θρασυτάτη — καὶ ἂν ταῦτα λάπτῃ). εἰ δὲ αὐτὴν ἐξέλοις τοῦ ὕδατος, καὶ τέφραν ἐπιπάσας, καὶ καταθάλψας ὑπὸ ἡλίῳ αὖθις, ἀναβιώσεται τὸν μυῖαν. Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ ὕδατος legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad Tit. III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſti-

8. Jam ipſa muſca vacua opere & ſolum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique menſa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muſcis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opſonia, & regibus ipſis praeguſtat, menſisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero ſuam aut nidum non uno loco conſtituit, ſed volatum erraticum Scytharum more ſuſcipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem ſibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam ſe turpe facere, quod in luce factum pudori eſſe ſibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muſcam, olim fuiſſe, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuiſſe. Deinde cum dormientem adoleſcentem ſubinde ludibriis ſuis, & cantionibus, & comiſſationibus, excitaret, aegre tuliſſe illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutaſſe: atque ideo omnibus illam nunc invidere ſomno,

[e] Ἀργὸς δὲ αὐτὴ ἡ ἄνετος ὕσα, τὰ τοῦ ἄλλων πονούμενα καρπῶται, ἡ πλήρης αὐτῇ παίλαχθι τράπεζα. ἡ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, ἡ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυίαις [f] ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, ἡ [g] οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, ἡ βασιλέων αὐτῇ προγεύεται, ἡ ταῖς τραπέζαις ἐμπερινατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, ἡ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐκ ἐνὶ τόπῳ καλεσήσαλο, ἀλλὰ πλάνητα τοῖς πτῆσιν χρῆται Σκύθας ἐπαμπεμφθή, ὅπου ἂν τύχῃ νυκτὸς καλαληφθεῖσα, ἐκεῖ ἡ ἑστίαν ἡ εὐνὴν ποιεῖται. νυκτὸς σκότῳ μὴν τοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράξασα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ [h] δράμνον αἰσχυνεῖ αὐτήν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος ἡ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μήτοι γε ἡ σωφρονικὴν, ἡ ᾠδικὴν, ἡ ἀντεραστῆναί γε τῇ Σελήνῃ περὶ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τοῦ Ἐνδυμίωνος. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεθίζουσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, τὸ μὲν ἀγανακτῆσαι, τὴν δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο τὴν Μυῖαν μεταβαλεῖν· καὶ διὰ τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

e Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f Ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abeſt a *Fl.* h Δράμνον] Forſan ἐράμνον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐπεστέλλουσα] Ἡ φλυαρία, ὡς δοκεῖ τὸ ἔργον ὁ τῶν χιλίων ἴσχυν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elſnerum* in Obſ. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, ſi quid opus, *Long.* Paſſ. III. p. 94. Ἐκ θανάτου παλιγγενεσίαν. *J. F. R.*

19. Ἑρμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Hiſtoriam habet *Apollonius Dyſcolus* c. 3. & *Orig.* c. Celſ. p. 129. f. *M. du S.*

Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixiſſe narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. ſ. 53. dedit Harduinus: copioſe in primis id jam egit *Huetius* demonſtr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἢ ἀνθρώπους] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non poſſet, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαμπεμφθή] An ἐπαμπεμφθῇ, ſublato altero η; certe ſic debet, ſi ab πέμπω compoſitum eſt; ita τοὺς ἐξαμπέμπους ab ἐξαίρω extollo, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐξαμπεμφθῶσι elatus *Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφαμπέμπω ab ἀφαφῶ, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφαμπεμφθῶσι. *Eſai.* XVI. 2. Quid multis? ſimplex αἰρόμαι facit ἠράμην, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἤρμαι, ἠρμένος, vid. *Ælian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναφῶ φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid eſt. *J. F. R.*

43. Ἀντεραστῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parentheſi, ut aliquatenus ſenſui conſulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἁπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τῶν αἱμάτων ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γὰρ δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαναίζεται.

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τῶν παλαιῶν καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀθηναίων ἐπιφανὴς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μοῦσα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας· ὥστε οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μούσης ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἠδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μούσης, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μοῦσαν ἀλκίμῳ δόρει
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθῇ φόνου.

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μούσης τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμον ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ità neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγιστάι τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸ βόμβον, καὶ τὴν ὠκὴν ὠκύταται. αἴγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαχαρίζονται, ὑπεμπηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diss. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honestissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adsperſis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μοῦσ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisatidibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum testimonia addidit; nam non inseruit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἔχουσι τὸ μέρος ἑκάτερος ἑκάτερα. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίας] Εἰ μὴ τὸ Διογενιανὸν ἐκ καλαικόφθας αὐτὰ τεκμαίρεσθαι, καὶ συμβούλους τοὺς σίας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν ἀγα-

praesertim mirabile est, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo se inscendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum supersint quae dicam, desinam, ne, quod est in proverbio, *elephantem facere ex musca* videar.

χαίρειν θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω τοῦ παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium est consilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipsum quoque visum iri esse aliquid, si studiose pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipsum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, sed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac thesaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoscere posses, qui sint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: nisi ex eo, quod exesi & pertusi sunt, judices, & consiliarias ad hanc inquisitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἔρξιν ᾧ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει μὲ γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπεδὴν συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι περὶ τὰ ἑκάτερα χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαίου εἰ τῷ τὰ τοιαῦτα ὑπευδοκιμοῦντι τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι ἀναγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ ἀναβερῶσαι, καὶ καλαχεχόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ὑπὲρ τῆς ἐξέτασιν ποιῇ;

---

[a] Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *AIW.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *AIW.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ἀτοπόν ἐστιν ἀνάσσειν βιβλίων, αὐτίους τινὰ, Λυκιανὲ, καὶ μὴ λαῶν, καλῷ τούτῳ δικαιοῦσθαι δὲ αἰῶνος * ἡμιέψου αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εὐθείας τοῦ σεὺς, σεμαίνει ὃ τοὺς † σῆτας. *V.*

* Ἡμιέψου] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum edinum esset ἡμιέψου. Obsecundavi tamen, ut fieret secund. perf. ab ἡμιέψημαι. *J. F. R.*

† Σῆτας] Σῆτας misere edita.

Δημαιβάσιος; Benedictus: *Nisi inde conjicias quod arrosi sint ac mutili: tineasque his dijudicandis in consilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non sunt *tineae*, sed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, saltem in casibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto esse decepti. Glossae veteres: Σής, ὁ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J. G. G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Aristoph.* in Lysistr. vs. 731. ubi σητῶν per versum stare non potest. *L. K.*

ª παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῦ ἀκριβῦς, ἢ τῦ ἀσφαλῦς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία ἀφήγησις;

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖν@ ἐς κάλλ@, ἢ ὁ ἀοίδι-2 μ@ Ἀτθικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελ@, ὦ θαυμάσιε, τῦ κτήματ@, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλ@ αὐτῷ, ὅτε χρησαμβύῳ ποτὲ ὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλυς παι-2 δικῶν; σὺ δὲ ἀπωγμβύοις μὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶς τὰ βιβλία, ἡ, νὴ Δία, καλαχόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντ@ τῦ ὀφθαλμῦ τὸ σῶμα. ὐδέπω δὲ τῦτό μοι ἱκανὸν, ἢν μὴ εἰδῇς τ' ἀρετλώ,3 καὶ κακίαν ἑκάστυ τ' ἐγγεγραμμβύων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲ ὁ νῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τ' ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τ' ὀρθὸν κανόνα

doquidem curae exquisitae, & certae fidei; quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, eorum possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

ª Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖν@ ἐς κάλλ@] Καλλιγράφοι ἔτοι γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

29. Φθάνοντ@] * Προλαμβάνοντ@. *V.*

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σάκας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Gravium*: & ostenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἤμυς ἐκτὸ τ' σάκυ καλλικτοπόμβα, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σὴς, δρὺξ ligna, cornua ἄψ, vineas ἰξ, πρὸξ legumina, ficus ψὴν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σκὼλ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνεις. *F. G.* Adsciscerem, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῦ@] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀτθικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Σκυθ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ παμὴν ἱκῦ@] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ ἀφ' ἑτέρυς τοιαύτας] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῦ εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῦ σὺ παισὶν] Forsan ἤ μὴν. *Hesych.* ἤ μὴν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῦ σὺ παισὶν] Τὸ ἡμῦ hic locum habere non videtur. An legendum ἤ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἤ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῦ σὺ παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἤ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δ' ἐ μιμηθῆς] Σοὶ δὴ ἐ μιμηθῆναι. *Th. M.*

46. Πρὸς τ' Λιβανίτιδ@] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per πανδήμους, & γυναικυλλίδα & πυθόκλων, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

ſcriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeceſne etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti; puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſe ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωϑ), ϗ ὅσα κίϑηλα
35 ϗ νόθα, ϗ [b] ϖϖδιακεκομμένα.

Τί ϑὴν φῄς, ϗ ταῦτα μὴ μαϑὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόϑεν εἰ μή ϖόλε ϖϖδ' τ Μυσῶν κλῶνα δάφνης, καθάϖϖ ὁ ϖοιμὴν ἐκεῖνϖ, λαϐών; Ἑλικῶνα μ' φ', ἵνα ϖϖδτρίϐειν αἱ ϑεαὶ λέγονϖ), ϑδὲ ἀκήκοας, οἶμαί, ϖόλε, ϑδὲ ϖϖδτριϐὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν ϖαισὶν ἐποιῆ· σοὶ ϗ μεμνῆϖϖ Μυσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γϖ τῷ ϖοιμένι μ' οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, ϗ δασεῖ, ϗ ϖολὺν τ
45 ἥλιον ϐϖτὶ τῷ σώματι ἐμφαίνονϖι, οἵῳ δέ σοί, ϗ μοι, ϖρὸς τ Λιϐανίτιδϖ, ἄφες ἐν τῷ ϖαρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, ϑδὲ ἐγγὺς γενέϖϖ ϖοτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλήξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τ δάφνης μυρρίνῃ ἂν ἢ
50 ϗ μαλάχης φύλλοις μαστιγῶσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τ τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τ [e] Ὀλμειὸν, μήτε τ τῦ ἵππϖ κρήνην, ἄ-

ϖφ

[b] Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. [c] Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* [d] Ἡμῖν] Ἢ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* [e] Ὀλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μ'] Ὁρϖ ὅτϖ αἱ Μοῦσαι ϖϖδτρίϐειν λέγονται. *V.*

46. † Λιϐανίτιδϖ.] Ἔοικε Σόφϖ εἶναι ὁ ϐιϐλιοκάπηλϖ ὅτος ϗ Δαμασκηνὸς, ὅτϖ λάϐ τ Λιϐανίτιδϖ ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ὅτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τῦ Ἑλικῶνϖ· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρϖ ἐστὶ Βοιώτιον, ὃ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατώκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξεἰργασαι, ϑαυμάσιόν τι ἄγαλμα ἰδεῖν. περὶ τ Ἑλικῶνα δὲ φησι ϵ Ἡσίοδϖ νύμφων τὰς Μούσας ἰδεῖν, ϗ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαϐεῖν. *V.*

† Λίϐ.] Huc retulit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶναι ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρίνῃ ἄν. Ed. *Clev.* Et mox ἐξεἰργασαι, item τῇ Ἑλικῶνα. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσϖ ϵ τίδρϖ — αὐχμοῦ ἀλείμονι Ἀφροδίτης, ὃν ἀκριϐείας μάλιστα τῦ Λιϐάνϖ ἐν ἀφάκοις ἰδρυμένον. Σχολή τις ἦν αὐτῇ κακουργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλῇ τε ῥᾳστώνῃ (sic Ro. Steph. Sed malim πολλή τε ῥᾳστώνη, ut referatur ad χολὴ) διαφθορὰν τὸ σῶμα. Γύναιδες γοῦν τινες ἄνδρες ὄντες ἦσαν, τὸ σεμνὸν τ Φύσεως ἀπαρνησάμενοι, ϑηλείᾳ νόσῳ τὸ δύμονα ἰλιοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, πλείονάρσεναί τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητοί τε ϵ ἐπῤῥήτοις πράξεις, ὧν ἰ ἀνόμου ϵ λύσσης χάριν κατὰ τόνδε τ νεὼν ἐπιχειροῦντο. Ἔφησι τε ἀδὴς ἦν τ πραττομένων, τᾷ μηδένα σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παρεῖναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιϐανίτιδϖ] Venus. *M. du S.*

Λιϐανίτιδϖ] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνῃ] An μυρίκῃ; *F. G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. ſ. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 2, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλασαν. *F. G.*

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ῳ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμαίνουσι τόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ μὲν ἀναίσχυντός εἶ, καὶ ἀνδρεῖος τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε περὶ τὸν πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλου σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

fontes gregibus sitientibus alioquin, & puris oris pastoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens sis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum esse, aut unquam curae tibi fuisse arctiorem cum libris consuetudinem, aut hunc magistrum tuum fuisse, aut illum condiscipulum.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] κτᾷ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα περὶ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μελεγεγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; κἂν ὑποβαλλόμενα αὐτὰ ὑπακούσῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενα περιοδεύῃς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τὰ δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα

4. Sed uno hoc solo omnia te illa jam emensurum speras, multis libris comparandis. Hactenus sane habe tibi collecta illa Demosthenis *exemplaria*, quae sua manu scripsit orator, & illa Thucydidis, quae a Demosthene & ipsa octies descripta pulchre inventa sunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis misit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat accessio? etsi subtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel vestis instar circumpositа circumferas. *Simia enim simia est*, ait proverbium, *etiam si aurea gestet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis semper: eorum vero quae legis nescis nihil, sed asinus lyram audis movens auriculas. Nam si eruditum redderet dominum librorum possessio, quantivis certe

a Ποιμένων] Rescripsi ex L. Va. S. Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τᾷ] Τὸ male *Fl.* e Κατὰ] Καὶ *Graev.* Κᾶτα *Fl.* In vulgato conspirant cett. mox ἴχε recte *Fl. J. H. S.* ἴιχε *P.* f Κτήσῃ] Omisit *Fl.* g Τὰ] Abest a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενα αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ὑπομιμεῖσθαι τοὺς Ὁμήρου ποιήματος. *V.*

ὁ Περμησσὸς ἐν ὁ Ὀλμειὸς ὲκ τῆ Ἑλικῶνι συμβάλλουσις ἀλλήλοις εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κασταλίδα τῆ Ἀλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*
Ἐν χρῷ] Supra Ζεύξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τῷ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἴχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *si hoc es animo, age conquire quaecunque Demosthenes orator propria manu scripsit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα est Graecis, *si hoc es animo?* Videtur scribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἴχε, *Habe sane ista, conquisitis quaecunque Demosthenes propria manu scripsit.* Haec in addendis supplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis historia a Demosthene octies descripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. supra Ζεύξ. c. 3. & quae ibi de statuis a Sulla Romam missis annotata sunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noster; sed Plutarchus rem tantam non satis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narrasset Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis sepositam missis aliis, ait tantum *Aristotelis* & *Theophrasti* opera in ea fuisse multa ea aetate non satis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnasse. p. 856. A. *M. du S.*
Ibid.

re illa poſſeſſio pretii eſſet; & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῷ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, ἢ μόνον ὑμῖν τ πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοιντο. τις δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σου τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τ φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τὺς μηδὲν τ καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτοῖς ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτως καὶ μεθ' ἡμέραν ἀφ' χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθοῦ ἕνεκα ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τ βιβλίων ἡγῇ πεπαιδεῦσθαι, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὑπένευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὑπίσταμενος, κτήσαιτο τὺς Τιμοθέου αὐλὺς, ἢ τὺς Ἰσμηνίου, ὧν ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα ἀφ' τούτου καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, ὅσον ὑπίσταμαι χρήσασθαι τ τέχνην; εὖγε ἀνέ-

h Ἐθέλοις] Ἐθέλοις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ἕνεκα ταῦτα] Προσυπακουτέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκα, ὃ ἢ τίνος ἂν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκα. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ὕστερον καλέμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ὅτι τ ὁμωνυμίας, ὡς ὁ τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, υἱοῦς αὐτοπρόσωπος ὢν Ἰσμηνίας. ἐώνηται μὲν, ὡς μέντοι ὁ πλέον τοῦ † ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἐπιλπίσαι. In V. ἐπιλπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3. 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Πιθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Δια χειρος] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* ἀφὲ χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ἃ ἀφ' χειρὸς ἴσχεις, niſi rem notam ſcirem. *Long. Paſſ.* I. p. 19. ἀφ' χειρῶν ἐπιβίσεσθαι τῇ χλόῃ. *Ael.* V. H. VII. I. ἀφ' χειρὸς ὁ γνώμης ἴσχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίᾳ] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. A. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. 2. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294, 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἀρμον. c. 1. *M. du S.*

6. Ὁλύμ-

ἀνένευσας, οὐδὲ γὰρ τὸν Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου
κλήσαμενον, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ'
εἴ τις τὸν Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο,
μὴ φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναται ἐντείνασθαί
τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι
καὶ ὔτον δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b] ἐπιδείξασθαί τι
ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. ἀλλ'
ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱπ-
πεύειν μὴ μεμελετηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλί-
στην ἐσθλάδοι τοῖς ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος
καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην,
ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην,
ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι,
ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d] ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ
τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαί-
δευτος ὢν ἀνοῖτο πολλὰ βιβλία, ἢ σκώμ-
μαλα ὕτος εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ
ἐκφέρῃ; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγ-
χος γὰρ, οἶμαι, σαφὴς ὕτος, καὶ τὸ ὁρώ-

que enim ſi vel Marſyae aut Olympi *tibiam* quis poſſideat, canat, niſi didicerit. Quid vero ſi quis Herculis cum arcu ſagittas habens, ipſe non ſit Philoctetes, qui poſſit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus ſagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare neſcit, & equeſtrem rationem non exercuit, ſi iſte quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de ſtirpe, aut coppa inſignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti poſſint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, ſi quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem ſuam contra ſe ipſum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim iſtud eſt argumentum, videntiumque unusquisque ſtarim

a Ἐπὶ σκοπόν] Ἐπίσκοπα marg. *A1*. b Ἐπιδείξαιτ] Conſtanter ita legi addit *Solan*. c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan*. Κοππαφόρον *Fl. P. H.* marg. *A1*. Καππαφόρον *J. B1. S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B1. P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A1*.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππων ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὅσοι ἦσαν οἱ ἵππα τοῖς σίγμασι, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ ζήτημον † κάππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν ἐκ παρωνομάζοντο καὶ τοῦ κάππα κοππατίαι, καὶ δὴ τοῦ § σίγμα σαμπόραι. Μῆδον δὲ ἵππον ὁ Νισαῖος ἢ Νίσα δὲ πεδίον Μηδίας, ἢ αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβίδες ἡμιόνιδραι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἱπποφορβοῦσαι γοναίους· κενταυρίδας δὲ ἵππους, οἱ ἀπὸ ¶ Λαρίσης τῆς Θετταλίας, τάχα ἀπὸ τοῦ Κενταύρου εἰρόμενοι. *V.*

* Κοντουρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κάππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμπόραι] Pro *σίγμα* iterum *σάμπι* legendum monet *Solan*. nil tamen mutavit; ſed *σαμπόραι* in textum ſeccepit ex C. cum *σαμπόραι* tantum editum eſſet. in V. vero σ̄. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖος pro Νισαῖος, item Νῖσα pro Νίσα, ac *Mediae* pro *Mediae* legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσσης V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Muſ. 1075. . . Marſyae hic diſcipulus, qui muſicae ſacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus muſicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo ſeu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. Α. p. 267. B. Utriusque meminit *Baſilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philoſtr.* 574. Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου, καὶ Ὀλύμπου τοῦ αὐλητοῦ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adſcripſit *Solan*. An τ'αυτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Theſſalum: nam & equi Theſſali olim in pretio, & Centauri Pelium Theſſaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui inuſta erat nota K. talis *Ariſtophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiaſten. *J. P. a G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρον, niſi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Ariſtophanem* & *Philoſtratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen eſt, legimus ipſo fere *Nubium* initio; ubi Scholiaſtes, quamquam depravatiſſimus, inde dictos docet, quia ſignum *Coppae* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus ſignabatur. Ea autem figura erat P. inverſum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctiſſimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi ſuo ad *Euſebii* Chron. inſeruit *diſſertatione*, poſter-

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo esset corruptus, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

τῶν ἑκάστου εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[c]Καί τις ἐγένετο πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνήρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πολὺ μὲν χιὼν ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ἐπεὶ τοίνυν τοῦτο μὲν ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας ποιησάμενος, καὶ τούτοις ὑποδήμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπῖδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεί, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ἃ ταῦτα οὖν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f]χρυσᾶς ἐμβάδας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ποσὶν ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

e Καί] Nil mut. Edd. *Καίτα* vult *Marcil.* f Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur, Κόππα apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat Coppa Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud *ἰσόσημον* in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϙ. Ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem semori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἴχνευσι

V. Ἀναϐ. c. 47. πιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τίμνειν esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοι docent. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *ficulnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπρίω πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῆς λαβὼν τὴν Βῆτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς πρὸς σέ. ποιητὴς δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παραγέλοιος ἄνθρωπος, ἀλφηστροφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνον τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης οὗτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως παννυχίδα, οἴει ὅτι αὐτίκα ἅμα τοῦτο καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑποπηδήσειε μὲν τὸν πολέμιον, ἐπιθολώσει δὲ αὐτῶν τὸ ῥεῖθρον τῷ Φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν δύνασθαι τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; Οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῆς ἀσπίδι, καὶ ὅτι τόμα καλαπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὀπάτας ἀναπεύσει, δεικνὺς τοὺς ἀγκυλωτοὺς ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν δεσπότην.

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Elle ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & forte futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & praegravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *A1.*

54. Καὶ * ὑποπηδήσει] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιῶν. *V.*

* Ὑποπηδήσεται] Ὑποπηδήσειεν Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex *P.* editum, quum *J. Bl. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & *al* male exaratum pro *ai ἐμβάται.* In differentia τῶν ἐμβάδος & ἐμβάτου, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam *ὁ ἐμβάς* dicendum, *ὁ ἐμβάτης. Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, καμπικὰ ὑποδήματα ἐμβάτα (immo ἐμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra *ἐμβὰς calceamentum tragic. ἐμβάται comico. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod *ἐμβάται*, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ & ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ καμπικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὄνομα τοῖς καμπικοῖς ὑποδήμασιν. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, αὐτὰλις μὲν ὑπόδημα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἴσικε. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi κατᾶδας ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδες legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσᾶς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῇ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γεγόνων. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de so-

lea

Idem vero tibi quoque uſu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque diſtorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum ſunt, adulatoribus, qui tamen & ipſi ad ſe invicem converſi frequenter ridٍent?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen ſtatim ſupra ſe eſſe videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus eſſet: cithara vero & cantu facile ſe victurum, perſuaderi ſibi a ſacerrimis hominibus, familiaribus ſuis, paſſus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera ſplendidus, tum quod intextam auro veſtem ſibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri ſmaπόδιν. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσῆν δὲ τὴν ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καλαμαύρων, καὶ διαστρέφων, ὥστε μὲν τοὺς πεπαιδευμένους καταγελώμενον, ὥστε δὲ τοὺς ξυόντων σοι σκολάκων ἐπαινούμενον. οἱ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνον, Εὐάγγελον τοὔνομα, τὸν οὐκ ἀφανῆ ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατα εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ὠκύτητα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείσθη ὥστε τοὺς καλλάτους ἀνθρώπους, ὃς εἶχε φίλους αὐτόν, ἐπαινοῦντας, καὶ βοῶντας, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀναχρήσαιτο. ἦλθεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενος, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς πάγκαλλιστον, ὡς ἀντὶ καρποῦ τῆς δάφνης σμαράγ-

[c] Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρᾶν Edd. vulgo.

lea calceove ſenum adhibetur. Sed ſpatii anguſtia non finit haec fuſius exponere; alioqui pluribus traderem, τὸ ἰμβάδας generalius eſſe, τὸ ἰμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius ſenſiſſe, quam *Pollucem*. *J. F. R.*

47. Βῆτα — βαψῳδ.] Hinc uſu receptam jamtum fuiſſe eam rationem conſtat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τ' Ἰλιάδ.] Si certa eſt ſcriptura, patet hinc non ſolum libros Homericos jam tempore Luciani ſic diviſos, ſed literas illas adpoſitas non mere numerales fuiſſe, verum elementarias. Et ita ap. *Euſtath.* ad Il. A. Nota 1. διὸ καὶ τὰς εἴκοσι τόσαρας τραγικὰς τὰ Ὁμηρικὰς τυπώσας — τὸ μόνον ἄλφα καὶ βῆτα καὶ γάμμα ἀνομάζοντας, καὶ τὰ ἑξῆς, ἀπλῶς καὶ γραμματικὰ καλοῦν). atque apud alios Schol. non ſemel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipſo *Homero* profectam diviſionem, ſatis norunt eruditi. A Grammaticis Homero poſterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Juriſc. p. 103. Vulgo *Ariſtarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegit *Caſaub.* & *Fabric.* *J. F. R.*

49. Δημηγορῶν, παγγέλοιος] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑακινθόστεπτα] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀσφ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & ſeqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. τὸ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accuſ.* c. 15. Et perſaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ δὲ γέλωτα ὄφλῃ. *Ariſtoph.* Nub. 1031. τὸ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J. F. R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πυθοῖν non eſſe adverbia, uti vulgus Grammaticorum ſtatuit, ſed ablativos obſoletorum nominum Πυθὼ & Πυθὼν, quae in tertio & ſexto caſu habent οῖ, contracte οῖ, ut Ἀιδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi ὸ, contendit *L. Bos* de Ellipſ. p. 282. & ſeq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adſcripſerat *Hemſterh.* adnotaveratque ſimul, quod verſum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J. F. R.*

78. Βοάγγελον] Similem Hiſtor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

ράγδως εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. ἡ μέν γε κιθάραν αὐτῷ ὑφφυές τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσῷ μὲν τὸ ἀκρατον πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις καλλιχροσμημένην, Μουσῶν μέλα-95 ξυ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντέλουευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ὧν πόλε καὶ ἦκεν ἡ τῶν ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτῶν ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὃς φαύλως ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται ὧν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διεφαίνετο. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ πόλε καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύνταχτον, ἀποῤῥηγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται πόρρωθέν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τοῦ θεάτρου· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ἐπὶ τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημάλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens si-

gi-

a Καὶ] Omisit *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τὸν τέχνης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσιν] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤνησο] Ὠνίσω legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ἔτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων· ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷττιαι] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸν μέλανα πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Μέ-

gilla citharae, quae exciderant ſcilicet cum vapularet una cum ipſo etiam cithara.

χαμόθεν τ̃ κιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γ̃, κἀκείνης [c] ξυμμαστιγωμένης αὐτῷ.)

10. Parvo autem poſt illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Elienſis, citharam habens veterem, cujus lignei eſſent verticilli, veſtem vero vix cum ipſa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantaſſet, & lege artis tractaſſet citharam, vicit, & praeconio ornatus eſt, & deriſit Evangelum, fruſtra ſibi placentem cithara illa ſua & ſigillis, ac dixiſſe illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum ſolum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miſerante quoquam te victum, hinc diſcedis, ſed exoſus omnibus propter artis illam expertem atque ſupervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas riſum ſpectatorum.

Μικρὸν δὲ ὕπεχὼν μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' οὗτός γε ἅσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Εὐαγγέλῳ καλλεγέλᾳ, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γ̃, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὄνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος προσέτι ἀφ' ἁπάντων σὺ ταύτῃ καὶ περιττῇ τρυφῇ. [e] περὶ πόδα δή σοι καὶ Εὐάγγελος οὗτος, πᾶς ὅσον σοί γε ἐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τ̃ θεατ̃.

11. Neque vero intempeſtivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Threſſae mulieres diſcerpſiſſent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapſum in ſinum Melana delatum eſſe, ajunt; atque innataſſe caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, ſuc-

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρηνόν τινα [g] ὑπὲρ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτῇ ὑπηχεῖν τοῖς ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

[c] Ξυμμαστιγωμένης] Ζυμμαστιγωμ. male *B1.* [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J.* & *V2.* quae κόλλοπας. [e] Περὶ] Ita bene *Ald. J. H. P B1. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1.* [f] Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & ſeqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ deſunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ παρακαλίσκοι τ̃ κιθάρας, ὧν ἐκδέονται αἱ νεῦραι. *V.*

37. Ὄνησο] Γράε Ὤνησαι. *G.*

40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ πόδα αὐτῇ [h] καλλιπεφρονημένως· ἐπεὶ ὁ παρ' ἡμῖν εὐκαλλιφρόνησα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει. *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

[h] Καλλιπεφρονημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλλιπεφροπημένῳ, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F.G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M. du S.*

58. Νίκη-

ταῖς χορδαῖς· ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀναλομένους τὴν κεφαλὴν καθαθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστι· τὴν λύραν δὲ ἀναθεῖναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερὸν, καὶ ὅπι πολύ γε σώζεσθαι αὐτόθι.

cinuerit, & ſic cum cantu appulſam Lesbo: illosque ſublatum caput ſepeliiſſe, ubi nunc Baccheum illis eſt, lyram vero Apollinis in templo dedicaſſe, ubi diu ſervata ſit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τοῦ Πιττακοῦ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας [a] πυθανόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν τὰ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθεῖραι τὸν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι δὲ καὶ ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συντιτάνειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὴν Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui iſtaec de lyra audiſſet, ut animalia, & plantas, & ſaxa demulſerit, ac poſt Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae iacidiſſe, corruptoque magna vi pecuniae ſacerdoti perſuaſiſſe, ut ſubjecta alia ſimili, Orphei ſibi lyram daret. Cum vero accepiſſet, interdiu quidem in urbe ea uti non ſatis tutum putaſſe; noctu vero illa ſinu condita ſolum progreſſum eſſe in locum ſuburbanum, eaque depromta, pulſaſſe & perturbaſſe fides adoleſcentem artis & Muſarum expertem, qui ſperaret, carmina quaedam divina reddituram eſſe lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum poſſet, beatum ſe fore Muſicae Orphei heredem; donec convenientes ad ſonum

a Πυθανόμενον] Ita *Fl. Bl. H.* &c. Πυθανόμενον *J.* & *Fr.* Forſan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σε Ἀττικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia*. *M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & ſupra T. 2. *Quom. Hiſt.* c. 20. Verum & cum accuſandi caſu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἔτυχον δὲ πλούσιον κεκληρονόμηκα πατέρα τὸ μειράκιον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi poſſe, lyram & barbiton idem fuiſſe. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A ſolo Luciano hoc memoratur; ſed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi ſenis ſermo incidit, operae pretium eſt ex ipſo Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea uſus ſit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito ſtrepitu ſublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique cauſſam ſatis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus eſt eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone; Speuſippi Philoſophi ab Ariſtotele, immenſo pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorſus ratio eſt. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ δά. *F. G.*

93. Τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι] Serio Epictetum laudat: neque enim ſemper ridet Lucianus, neque omnia. Qui ſi Socratem ipſum aliquando inclementius tractarit, ſuſpiciebat tamen. Senem fuiſſe docent & alii Scriptores, & ipſe apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philoſopho nobili — recentior eſt memoria, quam ut ſcribi quaſi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxiſſe, auctor eſt *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo poſt Peregrini mortem itaque haec ſcripta ſunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Προτέρων] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τεγεάτας τῷ Καλυδωνίῳ] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pauſan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ἔτι

tum canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae sola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

πρὸς τ' ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διασπάσαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, ἢ μόνος [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτιπερ καὶ σαφέστατα ἄφθη, ὡς οὐκ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adstituram sibi per quietem, seque similem seni admirabili futurum.

Καὶ τί σοι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Νέανθον λέγω, ὅπερ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τριακοσίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γάρ, οἶμαι, καθεύδειν, εἰ τὴν νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὅναρ ὀπτήσειν, καὶ ὅμοιον ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem deposuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τὴν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου κατεῖναι ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου,

[b] Ἐφ'] Ἰφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. Ht.* & 2. *Bl. P. S. Amst.*

77. Διασπάσαι αὐτὸν] Ἐπὶ κακῷ· ὑπὸ τῶν κυνῶν διασπάσθη. *V.*

82. †Παρὰ τῆς μητρὸς] Καλλιόπης ἢ τῆς Μούσης μυθεύει γοητεῖαι τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται ὁ ἄρτι πρώην, ὡς ἐχρῆσατο ὁ Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Περεγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita merito emendarat *Salm.* cum legeretur Κυῶν.

† Παρὰ τῆς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebatur hoc Schol. & schol. sequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

[b] Ἐφ', inquit, τὸ δέρμα ὡς τοῦ Καλυδωνίου διοτιοῦν δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου ὁ ἐς ἄστον ἦν πρῶτον ὠδὴ ψιλόν. *J. M. G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34. 20. in Lydiae urbe non magna, Τηλέφου θήκας, inventa, narrat, post audatum a tempestatibus scollem., ὀστᾶ τὸ χῆμα εὐθὺς ἐφαίνετο ἐς πύστιν ὡς ὄστα ἀνθρώπου· ὅτου μὲν οὖν ὄστα ἦν οὐκ ἔστιν ἔτι ἐς ἀκοὰς ἀφικέσθαι. (conformatio suasit humana esse, magnitudo dephenatum potius aut cetum suasisset) Αὐτίκα δὲ λόγος ἦλθεν ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ χρυσάορος εἶναι ταῦτα τὰ ὀστᾶ κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post Θρᾷκίου, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverso respectu vocant Graeci) breviter indicat *Ez. Spanhemius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *J. M. G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνος diserte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon, onis?* Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνη in *Ha.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου consentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Loydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆος a Γηρυονεύς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τῶ Γηρυ-

ονέως

καὶ Μεμφῖται τὸν Ἶσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τῆς θαυμαστῆς κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ἐφορμήσοντα. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίξεσαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γοῦν καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὼ ἐς τὰς λαύρας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὕτως τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγέλᾶται, τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κεκτήμενος αὐτὸ, ὠήθη ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ ἐκεῖνο τὸ Δωρικὸν, ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνὴ, καὶ πάλιν οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γοῦν ἐκ τοῦ πυ-

& Memphitae cincinnos Isidis. Ipse vero admirabilis rei dominus, vel ipsum te insscitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*in-*5*cusso*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionysius tyrannus scripsisse tragoediam, male sane & ridicule, adeo ut saepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui risum continere non posset. Hic ergo derideri se audiens, pugillares Aeschyli, in quibus ille scribere solitus fuerat, studiose emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen studio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipsis *tabellis* longe etiam magis ridicula scripsit, quale illud Doricum, *Advenit Dionysii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam istuc etiam de pu-

a Ἐγελᾶται] Hoc pertinaciter servant Edd. Ἠγέλατο adscript. marg. *F.*

ρυίου ἀφεκαλλεῖς ὄσαι βόες. Et *Ptol. Hephaest.* p. 310. f. Ἥρα συναραχοῦσα τοῦ Γηρυόνη. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνου βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Aristoph.* quem vid. Acharn. vs. 1081. Ideoque jam nulla mendi suspicio: nec scio ubi Γήρυων aut Γήρυον inveniatur. *F. F. R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis passivis imperson. positis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accusativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται προσελθεῖν Ἄμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Ξέρξου πατέρα — ἐπιστῆσαι. L. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μεμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ ὁ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ ὁ Διωνύσῳ. Item c. 36. Λέγεται δὲ ὁ Ῥῆσον ὑπαι. *Aesop.* f. 86. Λέγεται ταῦτα. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲ τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* sex, septem alia simil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθ. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγεται δ' ὅτι ὁ γονεῖς γενέσθαι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἁρπάσαι. *F. F. R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum est: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G. C.*

Διονύσιον] Dionysius tyrannus. *F. G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἡ γὰρ Τυραννὶς ἀδελφὰς μήτηρ ἴσθι, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philostr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemsterh.* adeundum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. Disp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionysio tyranno: *musicorum vero perstudioso poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Davis. autem: „ *Themist.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἰαμβεῖς γράφων, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννου ἰαμβεῖς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene sentiunt reliqui, & in horum sententia „ fuisse se non obscure docet *Tullius*. *Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionysium intentasse Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem proprios* „ *versus* absurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, solus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas conjecto testimonia corrasit *Fac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionysii tragoediis vide *Scheffe-* „ *rum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Davisii* „ adscribere non piguit. *F. F. R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni historia disertissime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. post pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παίδευσις. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam causam conjecti a Dionysio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galatea, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Aristoph.* ad Plut. 290. Tragoedia sunt Dionysii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illustratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J. M. G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸν γέλωτα] Aliam causam assignat

pugillaribus : & illud , *Stulti ſibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es , qui ſic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit , ſed *immane* , ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίφει, ᾗ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτοί. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. ᾗ ἀφ' τοῦτο χρυσῶσαι αὐτοῖς ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα ᾗ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, ᾗ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, ᾗ ἀφ' κολλᾷς, ᾗ φθειρόπλεις, ᾗ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, καὶ τῇ κέδρῳ, ᾗ διφθέρας περιβάλλεις, ᾗ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι ἀφ' ἧς ὠνήν, ὃς τοιαῦτα μὲ φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς μὲν εἰπεῖν καλόν· μισος δὲ ἀγριόν, [e] φασι, πάντων ἔχεις ὅτι τῇ βδελυρίᾳ· ὡς εἰ τοιούτους ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐτῶν.

Δυοῖν

[b] Ἢ] ἢ delet *Geſn.* [c] Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *Aldd.* [d] Ἐντίθεις] Ἐντίθης vult *Gujet.* [e] Φασὶ] Sic *F. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς ἐδ' ἐκεῖ καλὸν] Καινοπρεπὲς ⊖ τοῦτο, ὡς ἐδ' ἐκεῖ καλὸν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς ἐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

signat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo eſt obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγ[ε]λᾶται] Lege ἤγελλαι & vid. *Paraſc.* c. 40. vel potius ἰγελᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. F. quamvis de alio illic ſermo. De hac veterum curioſitate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob ſimilitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuiſſe fertur, quaſi eodem afflatu inſpirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωρὶν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat, Xeneti viri civium ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦεν ὁ Διονυσίῳ] Non puto, ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μᾶλλα ἰὼς. — ἢ τῷ Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit, aut ἰὼς ἐχάτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Haec omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem eſt ſive legas, ut in editis habetur ᾗ ἀνελίττεις ἀεὶ, ſive , ut in Mſ. extat, ᾗ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim ſignificat *libros , verſus , evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert, ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , ᾗ ἀφ' κολλᾷς ⊖ φθειρόπλεις, *congmentas , ſpolias* , cum vertendum ſit *conglutinas , circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ ἀφ' κολλᾷς, ᾗ φθειρόπλεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret εἰς pro ης, ut c. 19. f. πρυτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra *Z. Tp.* c. 35. Ἀλεκτ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν τῷ τις παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ διατριβὰς ὠνεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ κἀκεῖνο αἰσχρὸν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ὅ τινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ὄσι; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πρᾴως εἴποις τοῦτό γε· εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῷτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσῃς, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν καθ' σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης ἀφιέρων τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, καθ' ὃ ἄγγελος δὲ ἦν ὁ διηγούμενος τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ὄσι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητοῦντος

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανῶν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάπτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Ald.*

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωΰφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐπιτίκτουσα πτερυκὸς, * ἐπιμήκη κέρκον ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λεπτὸν ἢ πίλιον· εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, πανοφθὲν § ἀποβάλλει. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis cautae cur vulgatum defererem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμηκες distinguas, construasque ζωΰφιον ἐπίμηκες, κέρκον ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τοῦτο] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedi, quia ex C. est, etsi neque ἀδύνατον vulgatum ab Scholiasta profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγκρίψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀποβάλλει] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀποβάλλεται C. etiam, nisi quod τοῦτο pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum πωλεῖ, non πίλιον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάπτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] Usque ad hanc diem. *F. G.*

73. Μὴ] Lege πῆ. *M. du S.*

76. Καὶ

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei causſa tantum ſtudii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi causſa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut ſpeculum caecus, aut ſurdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὕπως ἡ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαί τίνος ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῶν ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. οὐ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητρίδα, ἢ πλαλακὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἀπειρόγεως κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου διαθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἤδη λιμῷ καὶ ἀγορὰν προὔτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ἐ δὴ ἐκεῖνο πεπεισμένον ὑπὸ τῶν κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ, καὶ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥήτωρ, καὶ συγγραφεὺς, οἷος οὐκ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ὑπὸ δείπνου, καὶ κείνους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳστος εἶ καὶ ῥινὸς ἕλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὃς πόλε κἀκείνο ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὴν ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* d Καὶμὲ] Non habet *Fl.* e Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. f Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* g Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* h Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A1.* i Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* k Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ἀνοῖξαι τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνει· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήτε ἔσφαλε τὰ τῆς γραφῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθλιπται τὸ Ε τῆς συνδέσμου. *V.* Exstat etiam in C.

76. Καὶμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat *ex Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμπῶσαι, ἐμφαγεῖν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίοις βατράχοις δίκην διψῶντα κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, ἢ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, ἢ ὁ τὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων, ἢ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τέλαγμῶν.

ut commenticius ille Alexander, & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προηεις ἐξυπιάζων, ἢ μιμούμενος βάδισμα, ἢ σχῆμα, ἢ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου ἢ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, οὕτως ὑπὸ κολάκων ὑπὸ τῶν ὁμοίων ποτὲ διαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν ἢ τοῦ Πύρρου εἰκόνα, ἢ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τῷ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκα μὲν δὴ τούτων ὕβρισταί μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα τοῦτο αὐτῷ. τὸ

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & V2. quae δὶς tantum omisit. Cett. male: τῶν Μουσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν *Μουσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὁμοίων τῇ παροιμίᾳ τῇ διαφωνούσῃ χωρὶς τὰ Μουσῶν ἢ Φρυγῶν ὁρίσματα. V.

*Μουσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. J.F.R.

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. J.M.G.

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit.* L. Bos.

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 2. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. J.M.G.

95. Ψευδνέρων] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. J.M.G.

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτητα ἀναγραφομένων ἐν ὑπὸ τῷ κυνὶ τεταγμένῳ. In Revivisc entibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἀναστάσιον τύχην τεταγμένοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces cratsius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Revivisc entibus in verbo multis praepositio φίλος. J.G.

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. F.G. Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt.* J.F.R.

6. Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit V2. in qua tantum desideratur δὶς, in aliis depravate prorsus legitur Μουσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer ἀ. μισθ. c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μουσῶν ἢ Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kuste-*

rium

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Larissae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Larissa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾧ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπαρχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τὰληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· ᾧ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ᾧ τινι μὴ τῶν τοῖς ὀρχηστοῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας; οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

b Ὄνομα] Abest a *Fl.* Adest in cett. Forsan τὄνομα adscript. marg. *F.*

tum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἐξῆς ἐπὶ τὰ τότια μέρη τῶν τόπων τούτων ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τε Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα ἴδια· παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ. τ. λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium allusurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod ἀλλ' ἀνάντων dictum putamus, pro vulgatiore ἀλλ' ἀνάγκην, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἀλλ' ἀναγκαίως (intell. ἀλγήματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9. 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δῆλος δὲ ὁ διὰ πάσων] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wessel.* in Observ. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμουσος forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719, ubi ad *Ptolem. Harmon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύρρῳ] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀβελτηρίαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τιθή σοι ἰσί; cum respondisset Socrates τί δή; ὅτι τοι σὲ, inquit, κορυζῶντα ὁρῶμεν, καὶ οὐκ ἀπομύττει δόμενον. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. νοσοδείᾳ, καὶ τύφῳ, καὶ πολλῇ κόρυζα. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲ τὴν ῥῖνα, λύμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio cum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inserere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ἔπειτα θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανός ἐστιν ὕτω ζωγράφος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λήρεις; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία σοι περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ μὴ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καταείδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινόημας, καὶ ἐλπίδας ἐμικρὰς ἔχεις περὶ τῷ πράγματι, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνὴ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ σοι ἔσεσθαί σου νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καταχεῦσθαι αὐτῷ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μόνον σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷαι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἵοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; οὐκ οἶσθα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ ἤδη πεφανῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [b] καὶ λούμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἂν ἀποδύσωνταί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόρρητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

ode imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *Fl.* c Δοκεῖ] Δοκεῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γὰρ ἦν ὁ Λυκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μικρὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκον C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burmann.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάτταλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet; quid visum iri putas spectantibus? Herculemne illum esse? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, ἢ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, ἢ ἀθυρτίλλεσθαι, ἢ πάσχειν, ἢ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, ἢ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε ἢ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ὅσα τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ χήμαλι, βάδισμα, ἢ βλέμμα, ἢ φωνὴ, ἢ τράχηλος ὀπισθοκλασμένος, ἢ ψιμύθιον, ἢ μαστίχη, ἢ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, ἢ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, ῥᾷον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ἀδυνατόν. προδώσει γάρ σε, ἢ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἀπὸ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, ἢ τῆς καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον καινὸν ἢ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, ἢ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους; Οὐκ ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, ἢ πρὸς ἑκατὸν πενίας ξυνε-

d Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male *Fl.* e Οὐκ] Omittit *Fl.* f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσως τοιαύταις λήμας. *V.*

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG. X. 823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui compositit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. εἰ μὴ λημᾶς κολοκύτας. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λουκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον, οὐκ ὤκνησεν εἰπεῖν χύτραις λημῶντες. *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν χύτραις λημᾶν, καὶ κολοκύντας ἐπὶ τῶν ἀμυθήτων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Νεφ. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Aristen.* Epist. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque factitant Asiatici. Vide supra notam ad Μισθ. c. 33. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν & Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Κα-

ξυνελάσουσας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαντα ἀποδόσθαι μού τινι τῶν πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τὸ [b] νεόκλιστον ταύτην οἰκίαν· ἀποδοῦναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρος γῆν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων.

Καὶ γὰρ καίτοι περὶ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδασας, βιβλίων τε τῶν πολυτελῶν κτῆσιν, καὶ μειρακίων τῶν ἐξώρων, καὶ ἤδη καρπερῶν ὠνὴν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζεται, καὶ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς ἄμφω ἀθρόως ἐρρωμένως. σκόπει τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τῶν μηδὲν προσηκόντων, τῶν ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἴκοθεν, μέλας ἑλλοιό τινας τῶν ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθεῖν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μέχρι τῶν πότου, οἷα καὶ πρώην αἴσχιστα περὶ σοῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρνος, ἔτι καὶ [d] δείγματα ὑπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρεχοίμην τοὺς

& ad extremum paupertatis adigent: qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de multis, quae illis debentur.

25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti, in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis, jamque robuſtis coëmendis: eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emere, ne deficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσαντα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαντα *B1. γ. P.* Σωφρονίσαντα *H.* b Νέοκτιστον] Νέοκτητον *Fl.* ſola. c Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* d Δείγματα] Conſtans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Καίτοι] Non liquet. *M. du S.* In marg. *γρ.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi καὶ γὰρ καίτοι nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud καὶ γὰρ καί, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel καίτοι, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Ælian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτὴν τε ἐκείνην καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δημοδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim τἀυτὰ, tumque τἀυτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque: *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit: *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, καὶ γὰρ καίτοι δυοῖν ἐστούδακας, *& in iſta valide incubuiſti, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἱερώτατοι τῶν ποιητῶν ἀγαθὴν ἀκμάσαις καὶ ἐξώρους. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴ] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus: Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ὄντα. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinet temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκτησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιστ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ ἀγαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἴκοι καὶ σὺ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὴ γὰρ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; ἐπεὶ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτοδραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ἀγεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἄλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῶν, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τὴν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, ὥστε τῶν βιβλίων κωλύει γὰρ οὐδὲν καιρέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἥδιστος δ' ἂν καὶ ἑτοίμως σε, τὰ τοσαῦτα βι-

---

e Λόγους] Sic Edd. omn. *Λοιπῶς Marcil.*

99. Τοὺς ἐπιμήτους] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧν δ' ὅπως μὴ ἐπιλειπόντων σε τὸ οἰκεῖον] Ut eis panca, καὶ φύλαττε ὡς οἴκοι. *Th. M.*

Ὧν δ' ὅπως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἀξιῶ σε ἀφιέμενον — θεραπεύειν, καὶ τοὺς ἐπιμήτους — quid expectamus? non profecto ὧν δὲ, sed ἀνθ' ὧν, nec ὅπως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique ὧν mutandum censeo in ὧν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ἀνθ' ὧν peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλοις] Μιλησίλλοις forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλοις] Ante hanc vocem excidisse puto μυθ. *M. du S.*

3. Λαβοῦσα] Subaudi τὶ, δῶρα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ διγάμεθα ἐπιδιωκὰς] Ἔστι δὲ διγάμματα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγεμένους] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ἔστι γὰρ κύων ἐκσκυτραγεῖν μαθοῦσα ἀ τέχνης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοδραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam absterrebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti Οἰν. c. 2. aut potius *palpare*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῷ; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώναχτος; ἢ τούτων μὲν ὑφορρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀφ' χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τοῦ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τὸ δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν οὐδέπω; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τάχει καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γῆν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων ἄπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδείς ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον Ὑπερβολῶνος ἤδη ἐκείνους; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι, μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἄπτει] Ἅπτει Ff & L. male. prius *Ald.* *J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ὑπερβολῶνος] Ἐπιστατμῶνος *Ff.* sola, quod & adscivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J.F.R.*

35. Τιμάρχου] Τῶ κατακόγωνος scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδύηται] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδύεσθαι, puto ut indicet, eum personas turpes V.G. Hyperboli, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς παρῳδιῶν libellus *Aristophanis* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀπεσταλῆναι εἰς τὴν Θάλασσαν ὑπ' ἐκείνου, εἰς ἃς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotyto.* Vetus Scholiastes ad h. l. suppliet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Atheniensis ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπται gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J.M.G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτους legend. videtur. Βάπται. Eupolidis drama, in quo τῶν βαπτῶν τῶν Κοττυτοῦς sacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto*, ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J.F.R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros verses.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *aversari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμως, tam προκάρδιοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Haec intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βιαιοπαθὲς Lucian-

28. Quin tu relinquis libros & tuam solum rem agis! Quamquam nec istuc amplius oportebat, sed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horror ulla lecti consciae,
Vocemque, si gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perseverare in morbo *tibi* decretum est, abi, eme libros, & domi conclusos tibi habe, & fraere gloria possessionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *istius* veterum virorum orationes & poëmata subjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem frustra me ista nugatum esse, meque Aethiopem, quod est in proverbio, lavare conatum esse. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότος φρίσσουσι συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποθ' φθογγὴν ἀφῆ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, ἴθι, ὠνοῦ μὲν βιβλία, καὶ εἶτα καλαχλείσας ἔχε, καὶ χαῖρε τῇ δόξῃ τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέπω, μηδὲ ἀναγνῷς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδέν σε δεινόν εἰργασμένα. οἶδα ἐς πάτλιν ταῦτά μοι λελήθοτα, καὶ, ἐς τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶν· σὺ γὰρ ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς ἔδεα, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἐκ-

χρῆν

ἐ Δι] Sic Edd. omn. Δὴ vult *Marcil.* ᵈ Ἴθι] Bene *Fl. Er. M. P.* aliaeque. Ἴθι male *J.* ᵉ Εἶτα] Οἶκαδ' *Fl.*

sus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Pro *τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων*, ἄπτῃ τούτων. Nam & ἄπτῃ pro ἄπτεται legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Etiam hic infeliciter rem cessisse arbitror *Marcilio*. Vult sine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non scripsisse videtur *τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων*. verum *τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων*, vel *τί ποτε ψυχῆς ἴσχων*. Lysias in narratione, quam refert in ipsius vita Halicarnassensis Dionysius, ex persona mulieris pro filiis suis, contra suum patrem, agentis, interrogat, *τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων ἐξῆν ποτὲ τὸν παῖδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι*; *quo tandem animo*? Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J. M. G.*

42. Ἄπτῃ] Sic emendare necesse duximus pro vulgato ἄπτει, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἅπτει. sed quid hoc ad rem, quaeso? Contra aptissimum est illud ἄπτῃ, facillimusque librariorum lapsus, qui ἄπτει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugisse miror; cum statim recte ἀντιλήψεται eodem halitu sequatur. Ut enim ἄπτεις, quod unum restat, scripserit, a me impetrare non possum, ut credam. *M. du S.*

Ἄπτει] Delerat posteriorem syllabam *Solan.* & ἄπτῃ sua auctoritate dederat. Fateor sensus perspicuitati ita consuli; verum quia ex seq. ἀντιλήψεται facile intelligitur, etiam secundam pers. requiri, eaque Atticis saepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut *βούλεσθαι, ὤμεσθα, ὄψεσθαι* fere perpetuo faciunt *βούλει, ὦ, ὄψει* pro *ὄψῃ*, in secunda sing. forsan & ἄπτεσθαι, ἄπτει formavit Noster. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐπιτιθέασι *scisciteris* ap. *Aristoph.* Plut. 60. Item *τύπτει*, ψιθύει ac permulta similia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipsum ἄπτει quod hic occurrit, indicat ab iis usurpatum, dum ait: ἄπτει, *καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν ῥητόρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν.* *J. F. R.*

46. Ἡδη ἐκείνοις] Libidinibus illis probrosis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid est? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, si per Codd. liceret, ἔργων. Quorsum enim illud λόγων, nisi cum *Fl.* pro ἐπιτεταμμένῳ, ἐπιτελαγμένῳ legas? quod ferri hic non posse ego quidem existimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδὲ] De triplici illa negatione vid. supra *Philops.* c. ult. *οὐδὲν ἐμὲ μὴ παρέξῃ.* Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Revis.* c. 18. *Οὐδὲν ἐμὲ μὴ γένηται ἄδικον.* *J. F. R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τὸν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum satis probatum sit, fuisse fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barnesius*; hic autem locus sit in Hippolyto vs. 418. & ibi ex persona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba sic accipere, quasi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότος] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. supra *Pro.* c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, supple impura, a fellatione scil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶν] Parœmiogr. *J. B.*

χρη ὠφελῆσαι, οὐκ ἐκ τῆς καλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς φωνῆς καὶ τῆς γνώμης τῶν γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est; non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν τὴν ἀπαιδευσίαν καὶ ἐπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους κάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲν οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθών δέ τις εἰς τὸ μέσον τῶν μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἴῶν τἄλλα μέσον, ἀπήλλαξε τῆς ὀδύνης τὸν νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέραν τινὰ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κουρέας τούτους θεάσῃ, καὶ ὄψει τοὺς μὲν τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πολλῷ μαχαιριδίων προλιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, οὐ μὴν λήσειν γε ὀλίγα ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι χείρονες μὲν οἱ πολλοὶ τῶν γειτόνων αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse insscitiam tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos confidera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se curent,

a Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *Alii.*

Λίθίασα σμίχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνθρώπους. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. supra Ἀνάχ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τῆς κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. Αὐθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? nisi forsan λύπῃ. eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum facit περὶ ἀγνοίας. V. μὰ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum possit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae*. Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam ψεῦδος, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum; non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. Δεινὸν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἰπόμεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia*: sed vim vocis δεινὸν non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia*. Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbruterunt) quae lumen est, ut Philosophi volunt, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id est, lumen, dixisse existimat, ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἑαυτὸν διὰ συγγένειαν ἧκιστα ἐμπίπτουσιν αὐτῷ τι τῶν ψυχῆς ἴνιοι τῶν φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ οὐσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλως τε χρώμενοι τοιμηρίως, καὶ ὅτι τὸ ὄντως μάλιστα τὸν μὲν ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσπαχιτῶ, καὶ πᾶν τὸ ἀφιγγὲς ἐκφεύγει, καὶ τὸ

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως τὰ βιβλία· χρήσας δὲ αὐτὸς οὐκ ἀν-95δύναιο. καίτοι εἰδὲ ἔχρησας εἰδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ ἡ κυνὸς ποιεῖς, ἡ ἐν τῇ Φάτνῃ [b] καθακυμβήσης, ἣ ἔτε αὐτὴ τὴ κριθῶν ἐδίου, ἔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ Φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σὲ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα ἢ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκόμη πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗ.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καθαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ὀθνειάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-

χα-

b Καθακυμβήσης] Κειμένης Fl. ΔΙΑΒΟΛΗ.] Bene ſic Fl. Διαβολῆ etiam Bz. S. ΔΙΑΒΟΛΗΙ male J. P. H. Ald. Fr.

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Καλῶς δὲ εἶχε τῷ δεηθέντι τούτῳ μεταλαβεῖν, μὴ καθ' ὃ τὴν βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην πρᾶσιν Λυκίνῳ τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ἢ τοιούτῳ σοφιστῇ καθ' ὁποιονοῦν τρόπον ἐπι-

* Ἐγκρατῶσι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατήσαντα. M. du S.

† Ἐπιλογίζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα] repoſuerat M. du S. Sed addidit legendum ἐπιλογίζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπιλογίζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπιλογίζουσα. „ Unde etiam ἐλλὴν reponimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἀγνοια". Ego recepi illud ἐπιλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Schotii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπεσκιάζουσα? J. F. R.

* ἐγκρατῶσαι βιβλιθ. V.

4. † Ἐπιλογίζουσα] Ἀντὶ τῆς ἐπισκιάζουσα ἢ ἐπιχρίστουσα ἢ ἐπισκοτίζουσα. ἀλλ' οὐκ ἔχω ἢ τί λέγεται. V.

ταράττει) τὸν σπουδαῖον, φῶς ἢ ἀναψύξεως ὄντα πλήρη πρὸς αὐτόν. *Quod autemque noſtrum ob cognationem cum lumine aeris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſophorum LUMEN ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem animae magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebriſque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caeca!
Qualibus in tenebris vitae, quantiſque periclis,
Degitur hoc aevi quodcunque eſt!

Phaedrus f. XX. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumnia.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* J. T.

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόν-
θαμεν, τῷ μὲ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ
δὲ ὑποβαίνοντες εἰδέναι δέον, καὶ τὸ μὲ πλη-
σίον [b] καὶ πρὸ πόδας ἐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ
πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνο-
χλῆν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
πραττομένων ἐ λελείπομεν τὰ πολλὰ
ἀλιθαίνοντες. παγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς
[e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέχηται, τοὺς
Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ
τούτοις πρόσπλησια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι
τις ἂν ἐκεῖθεν τὴν ἀγνοίας, καθάπερ ἐκεῖθεν
τραγικῆς [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα.
λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲ ἀποβλέπων,
μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς καὶ τῶν
συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ
οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem, partim altra quam par eſt progredimur, non videntes quod ante pedes eſt ; quod vero procul eſt, & longe diſtat, tanquam moleſtum quiddam metuentes. Atque in univerſum, in unoquoque negotio labi multum non intermittimus ; licet infinita jam tragoedarum ſcriptoribus ſcribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit, Labdaci Pelopisque progeniem, & horum ſimilia. Pleraque enim fere, quae in ſcenam aſcendunt, mala inveniat aliquis ab ignorantia, vélut a tragico quodam daemone, ſubminiſtrata. Dico autem iſtuc cum ad alia reſpiciens, tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes : quarum opera jam & everſae domus ſunt, & urbes vaſtatae funditus, patresque

in

a Τὸ δὴ] Ita *J. Vr. L.* & Mſ. *Bav.* Τῷδὴ Edd. cett. b Καὶ] Abeſt in B. c Καὶ] Iterum abeſt in B. d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* h Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *ô pectora caca!* ſic *Plato* τοὺς ἀγνοοῦντας κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὸν τυφλότητα μὴ βλέπουσι ; teſte *Plutarcho* in Lyſandro. Id eſt, *ignorantiam, ignorantibus haud minus eſſe malum, quam caecitatem non videntibus.* *J. T.*

7. Τὸ δὴ] Forſan τὸ δὲ. *F. G.*

Τὸ δὴ] Sic *Ven.* utraque, Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τὸ δὲ. *M. du S.*

8. Τὸ μὲ πλησίον] *Tertullianus* : in Apologetico : *Sed caecitatis duae ſpecies facile concurrunt, ut, qui non vident quae ſunt, videre videantur, quae non ſunt.* *J. T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia caecis
In tenebris metuunt : ſic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae ſunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J. T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notiſſima fabula eſt, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J. T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyeſten, eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fuſius. *J. T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyeſten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; niſi viderem aberraſſe Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epiſt. *Cic.* ſelect. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem ſpectantia, quando ait : *ut ibi eſſes, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J. F. R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praeſtantiſſima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epiſtola : χείλη δὲ, inquit, κατήγορα, καὶ συκοφαντίας ἀποτρίψω· πολλάκις γὰρ παῖδες κατὰ πατέρων, καὶ πατέρες ἐξέμυσαν κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχιστι συζυγίας, καὶ συγγενικὰς ἐπιπλοκὰς πατ' ἀλλήλων καὶ τί λέγω ; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accuſatoria & Sycophantica aſpernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitae vincula & connexiones diſruperunt, & in ſe invicem conſanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro ? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras ſubvertit ſaepe.* Qui locus hinc deſumtus eſſe videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diverſa ſunt, quae apud *Themiſtium* in Orat. III. leguntur : ἀβδολη δὲ χαλεπὸν μὲ, inquit, ἀσπιδαχοῦ κ πολεμιστοῦ, ὃ ἀντιταξόμενον, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δράμα ἐκείνης κ ὁ Ἱππόλυτος. *Calumnia porro ubique perniciſſima eſt, rixasque & contentiones ubique provocat, quocumque ſe inſinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae rescissae, & confusae domus sunt ab illa calumniarum probabili specie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quasi in tabula quadam ostendere volo, quale quid sit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Ephesius olim imaginem illam occupavit. Nam ipse quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, socius fuisset. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis esset Theodotas, noverat, nisi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum esse, cui Phoenice commissa esset. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

συμπαλάσαι, πατέρες τε καὶ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ καὶ ὁμογενῶν, καὶ παῖδες καὶ τῶν γεγαμηκότων, καὶ ἐρασταὶ καὶ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῆς καὶ τὰς 30 ἀληθοῦς πιθανότητος.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα εἰς αὐτὰς ἐμπίπτωμεν, ἐπιδεῖξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅτί τινος γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ ἀληθὴς, καὶ πόθεν ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην προὔλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος ἀληθεὶς πρὸς Πτολεμαῖον, ὡς μετεχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδόταν, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ καὶ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον· ἀλλ' ὅμως τὴν ἀντιτέχνων τις

Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. k Περιπίπτωμεν] Admisi ex M. f. Περιπίπτομεν vulgo cum CB. l Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. Alii. m Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. n Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] Astl τὰ ἐπιτροπὴν τῶν περὶ Φοινίκην χώραν. M.

mittis: *a quo illa est de Hippolyto Tragoedia excitata.* Praeclare igitur *Menander*: ψεύδεις ἀληθοῦς τὸν βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium est apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius P. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis causa fuit. Sed & ipse Alexander vel solus posset sufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, ostendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Vellejus* lib. II. *Nos memores professionis universam imaginem principatus ejus oculis animisque subjecimus.* Ubi τὸ *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri possit; neque est tamen. ὁ ἀληθοῦς. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad distinctionem istius Apellis, qui sub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum Διόπολις, id est adoptione, fuit Ephesius, teste *Suida*, Pamphili Amphipolitae discipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Casauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Eusebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una cum opera restituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, ἀπὸ τὸ φύλλα κισσοῦ καθίσχεσθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· ἐπὶ γὰρ τῶν Διονυσιακῶν τελετῶν κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Gallos Magnae Matris foliis hedera. & Ptolemaeum quoque compunctum fuisse, hoc est, stigmata foliorum hederae inusta ipsi fuisse.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legisse: nec video quomodo aliquis foliis compungi possit, aut quomodo foliorum stigmata alicui inuri queant: nisi pejore, quam pessimi στιγματίαι, conditione futuri sint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καθίσχεσθαι. Et hoc liquet e sequenti voce ἐστέφανοῦντο. Nam, si vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μετεχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδότας; *Polybius* semper Θεοδότου vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, eum vide libro 5. historiarum. *Palm. Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc historiam lib. v. fuse narrat. *J. T.*

ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, historiam habes apud *Polybium* l. V. p. 404. & seqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. l. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & seqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντιφίλου τέκνα, ὑπὸ φθόνου δὴ, ὡς ἔοικε, βασιλεῖ τιμῆς, καὶ δὴ καὶ τέχνης ζηλοτυπίας, καθεῖπεν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκωμωκὼς τὸν ὅλον, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ, καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ἓς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου καὶ Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem; quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciſſe Tyrum & Pelusium captam de Apellis consilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς δὴ [b] κάρτα, καὶ τἄλλ' εὖ πάνυ φρενήρης τις ὢν, ἀλλ' ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, sed adulationi innutritus

a Καὶ παρ'] Haec & seqq. octo verba a καὶ ad καὶ omisit B. Sed margini inferiori adscripta sunt. b Κάρτα, καὶ τἄλλ' εὖ πάνυ] Κατα ἄλλ' ὑ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ' ὑ πάντα Graev. In vulgato consentiunt Edd.

47. * Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῶν ἐπιτηδευόντων τῷ Θεοδότῃ. V.

53. Κάρτα] Σημεῖον πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμος. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκωμωκὼς relatum legebatur, & seq. Scholion κάρτα ad ὑ πάνυ φρενήρης τις ὤν. utrumque absurde. Quare id sequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότῃ. J.F.R.

44. Ἀντιφίλου] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recensent perquam eximia. J.T.

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto coena tempore.* J.T.

Ibid. Πρὸς τὸ ἓς αὐτὸ κοινολογούμενον] Probabile sit mendacium oportet. ergo a consuetudine eorum, qui, quæ alios nescire volunt secreta, in aurem dicunt, desumta similitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noster in Gallo, de regum curis: λοιπὸν δ' ἄλλον Δίωνα πρὸς οὓς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενον. *Alium Dionem, cum Syracusanorum quibusdam in aurem consilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἀγχοῦ χὰρ κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι,
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Erasmus* in Adagiis, qui respici poterit. J.T.

51. Πηλουσίου καταλήψιν] Non Pelusii, sed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* constat. nam Pelusii castrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adversus Antiochum proficisceretur. J.T.

53. Ὁ δὴ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα ἓ τἄλλ' ὑ πάνυ φρενήρης τις ἂν] Salmuriensis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non esset admodum prudens.* In hac versione κάρτα omittitur, inepte, etiam si φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ὑ πάνυ, ineptius interponitur & sine sententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui suffragante Mſ. sic sanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ὑ πάντα φρενήρης τις ἄν. *qui quidem valde, sed non in omnibus desipiebat.* Nam φρενήρης etiam est παράφρων, ut *Suidas* ostendit, frustra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis sententiam firmet. Nam si hic φρενήρης est prudens, quam quaeso sententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim est? *qui quidem summopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem sanum loqui, nec sanus juret Oreſtes. Vides igitur recte locum inquinatissimum esse purgatum, & φρενήρης esse *imprudens.* F.G.G.

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud festinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam esse *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων esse dicitur, manifestus error est, forte nec ipsi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppositum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kusterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Eustathius*, ita explicat, ut ἀφρόνων τὴν φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis sic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiastae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης est ἀντίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀφαμαρτούσας. Sic ipsum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* φρόνιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem respici hic etiam a Luciano, suadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipsum locum invenire, sperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praesidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte serius ocius vel firmabit locus iste, vel nihili esse ostendet. Nempe apposuisse aliquem puto glossam τὸ κάρτα, vocabulum πάνυ. Posteriorum aliquis eam forte assumsit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, sic restituendum, ὁ δὴ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν ἓ τἄλλα

tus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 σχολαικείᾳ δεσποίνῃ τεθραμμένῳ, ὅταν ἐξεκαύθη καὶ συνελαράχθη πρὸς τὴν ὑποδοχὴν ταύτης ἀβουλίας, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενον, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνον ἦν ὁ Ἀβάλλαιον, μηδ' ὅτι μικρότερον ἢ χεὶρ [d] τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφον· καὶ ταῦτα, ὧν πιστοῦται ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [e] παρ' ὀντινῶν τὴν ὁμοτέχνων τετιμημένον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρᾶγμα, [f] ὡς εἰ ἐξέπλωσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔαδε μηνίειν, καὶ βοᾶς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὴν ἀχά-

e Λογισάμενον] Συλλογισάμενον B. d Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. e Παρ' ὀντινῶν] Παρά του ὄν. B. f Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. g Ἔαδε] Ἔαδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρεσεν. *V.*

† Ἤρεσεν] Ἤρεσε edim. Ἤρεσεν C. & V. unde ἤρεσεν dedit *M. du S.*

λὰ ὑ κάρτα φρενήρης τις ὢν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum κὴ τὰ ἄλλ', quod, missō odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Eur.* Ἀλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, κὴ τ' ἄλλ' ὑ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adscripteratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ὑ πά„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, κὴ τὰ ἄλλ' ὑ πά„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le„ gere non valerem, an κάρτα vel κὴ τὰ scriptum es„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J. F. R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognosces e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J. T.*

Ibid. Ἐν σχολαικείᾳ δεσποίνῃ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J. T.*

55. Τεθραμμένῳ] *Fractus* verterat Interpres *Parisinae*, quasi legerit τετριμμένῳ. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J. F. R.*

56. Τῇ παραδόξῳ ταύτης ἀβουλίας] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *J. T.*

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat, animo perpendens,*

non, quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c. *J. T.*

Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est*: teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *J. T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνον] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντίθησα τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἁρίμια ἀντιπαρεξάγειν εἰς φιλίαλον. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum eandem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *J. T.*

59. Ὅτι μικρότερον] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J. T.*

61. Εὖ πιστοῦται] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J. T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur ὑ ὡς. *J. M. G.*

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta scenarii dimidium videtur. *F. G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ἤσις videtur e Dorico poëta sumta. *J. M. G.*

Ibid.

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ τὸν ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καταλεήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο δὲν τὴν κεφαλὴν, καὶ τῷ πολυπλανήτῳ τὸν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam causſae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσατο· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παραδέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιάδε τινὶ εἰκόνι ἠμύναστο τὴν ἀβουλίαν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤρχετο? *Coll.* b Μεταγνῶναι] Αἰσχυνθῆναι G. B. & marg. *A1.* c Παραδέδωκεν] Παρέδωκεν B.

Ibid. Μηνίειν] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: *Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τῇ πόλει πολλάκις ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστε καὶ πολὺν χρόνον ἀβελτεροῦσα, παρὰ μὲν τῶν ἐξεταζόντων δίκαιον λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ ἀβούλητας ἀδίκως ἂν ἄδικον ἀμύνασθαι πρότερον πράττοντας. Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali pœna affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, ὅτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, ὅτω λέγεται αἰσχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰσχυνθῆναι, ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τὰ Μίδα] Aures Midæ etiam adagio notatæ ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Midæ rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— *Nec Delius aures*
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trabit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellæ referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia præditi. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio arumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. 1. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυῤῥωτὸν πλαγίως ὑπολίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliqueque volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ τεταραγμένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τὴν λύτταν] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

San-

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μεμεγέθηκε ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόντι τῇ Διαβολῇ. περὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, Ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ Ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολὴ, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν πάγκαλον, ὑπόθερμον δὲ καὶ παρακεκινημένον, οἷον δὴ τὴν λύσσαν, καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

d Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τοῦ Μίδου τῇ ἀρχῇ κιχρημένου, καὶ ὑπὲρ τοῦ πάντα μανθάνειν πολλοὺς ἔχοντος κατὰ πάσης τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐμυθολόγησάν τινες τῶν ἀρχαίων, ὡς ὄνους ἴχοι ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μήκιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας εὐήκοον, ὡς καὶ τῶν λανθανόντων ψόφων αἰσθάνεσθαι. *V.*

Ibid. Τὰ ὦτα — τοῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palaephatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina felle. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲν ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſa mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſa* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τὸν κόμης ἐξέλκει. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & aequum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, καὶ τὰ δίκαια λογίζοντο παρακλῆσαι, τὰς χεῖρας ἀραντες εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνέφαγον ὀδυρμῷ καὶ ἀγανακτήσει μεμιγμένην κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſtae cauſae advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς καὶ ἀμορφος &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ὠχριῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ σε καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & haec familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει δὲ φθονερῶν ὄμματα, καὶ πραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus

ἄμορφος, ὀξὺ διόρασις, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ συνεξέλκουσαι, καὶ καλλωπιζόμεναι τὴν ἀληθολήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ παρηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καλλιπαραγωγήσασα, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπιστρέφετο γοῦν ἐς τοὐπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲν ὁ Ἀπελλῆς τὴν ἑαυτοῦ κίνδυνον ὅπως τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

[a] Γοῦν] Abest a B. [b] Παρομαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. [c] Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. [d] Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε) *ὁμαρτοῦσαι. *V.*
99. Ὁ παρηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἢ μετάνοια μελανείμων. *V.*

* Ὁμαρτοῦσαι] Ὁ παρτοῦσαι misere edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο παρτοῦσαι. utrumque emendante *M. du S.*

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque moerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & pernicio sius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim arugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* *J.T.*

94. Ὀξὺ διόρασις] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ διόρασι. *Invicem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ὑδὼρ ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχῇ νόσημα φθόνου τε καὶ βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὅσῳπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ καὶ τὰ πόῤῥω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπε βασκαναίνεις κακὸν ὀξυδρακεῖς, τὸ δ' ἴδιον οὐ διαβλέπεις: *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* *J.T.*

96. Τὸν φθόνον] Recte sine livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσιν συγιφάκης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisa vultu.
J.T.

99. Ὁ παρηγητὴς τῆς εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque describit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. *J.T.*

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. περιηγήσαι μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2 *M. du S.*
Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ κ᾽ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν Ἐφεσίαν ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ προγράψαντες αὐτήν. ἔστω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γενήσεται. Ἔστι τοίνυν διαβολὴ κατηγορία ἴστις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, τὸ κατηγορούμενον λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνακρινόμενος πιστευομένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ᾽ ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ διαβάλλοντος, καὶ τοῦ διαβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίγνεται, καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

e Γενήσεται] Γίνεται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν κατηγορούμενον] Τοῦ κατηγορουμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύτης βουλὴ μὲν ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰεὶ φιλεομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo præstat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐπιστρέφεται γοῦν] *Qua convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. *O magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quæ se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque fictas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μειζόνως θεὸν τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις κατασκευάσαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μειζόνως αὐτῇ προστάξαι δύναμιν· πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐπειδὴ δὲ ἐκ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μετὰ τοῦ ψεύδους τατταμένη, οὐκ εἰδ᾽ ὅπως αὐτὴ δι᾽ αὑτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀκροατῶν· καὶ ποτὲ μὲν ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ τὴν αὑτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι᾽ ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam hæc cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjecturæ a mendacio fieri: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum se insinuat, & modo repente illam suam vim exerit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. quum novercæ scelus privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatæ calumniæ. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quæ in calumnia spectanda sunt:* vel, *quæ calumniæ adsunt.* *J. T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ᾽ ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, διστόστομον· ἐν τῇ δύο μὲν ἀδικέουσι, ἑνὶ δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει ἀπόντα κακηγορέων· ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπειθόμενος, πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθοι· ὁ δὲ δὴ ἀπεὼν τοῦ λόγου τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθεὶς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J. T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, προαγάγωμεν τὸν τὴν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τὸν Διαβολῆς. οὗτος δὲ δή, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισεῖσθαι παρασκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὸ μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se tuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τοῦ πρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἀνθρώπου εἰσάγοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accusset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τὸν λεγόντων, ὡς ἐστι μέγιστον κακὸν Διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης πανουργότερον; ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παρέστησε τοῖς ἀκούουσιν, ὃν ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? qua facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: quae denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτε ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸν μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸν δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. *Et ex aquo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράτων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀποτειχίσειεν, ἀποκρύψειεν, ἀποκλείειν in not. *Toll.* adlegatum. Item Nostr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀτέφρα — ξί σοι ἐς τόμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἕνορκον ποιησάμενοι] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ἐν ᾧ πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius caussa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ὁ διωκίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ καὶ τῶν ἀπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετεριζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καθασκευάζων αὐτὰ, ὑπὸ τῆς διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐκ τῆς ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τῷ δευτέρῳ λόγῳ πιστευθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸν ἀπο-

ἄλλοις δικαίοις ἐ τοῦτο γεγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, qua aequa forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας ἐ τὰς διαβολὰς, αἷς ἂν τὸ πρότερον λόγιον ὁ δικῶν ἰσχύσει, οὐκ ἔνι τοῖ φεύγοντι παραλθεῖν, εἰ μὴ τῶν δικαζόντων ἕκαστον ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξηται, καὶ παραχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ἔπειτα τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, pravalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὁμοῦνται μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἡ μὲν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν κατηγορούντων, καὶ τῶν ἀπολογουμένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & Plato lib. XII. de leg. Νόμῳ δὲ κεῖσθω, δικαστὴν μὲν ὁμοίως δικάζειν μέλλοντα. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cognoscturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Prinsquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκλω κρίνοιεν, ἢ γναίη λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba?

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Æquum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decurionum deprecari, partim popularis compescere, ut rite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbarica feritatis, vel tyrannica impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.
J. T.

53. Πρὶν δ' γε ἀντεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαταγινώσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Αὐ-

ἀπολογίαν τῇ καθηγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν καὶ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὲ καθηγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ καθηγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιωπῶντες, καταψηφιζοίμεθα τῷ προτέρῳ λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικὸν, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραινοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, παιτιῶ μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπα-

mini defenſio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati ſunt. Etenim ipſos quoque indignari Deos dixerimus, ſi accuſatori ſine metu dicere permittamus, quae velit; obturatis vero defendenti auribus, vel ipſo oris ſilentio calculum contra alterorum, priore oratione ſubacti feramus. Igitur non ex juſto, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non ſatis digni fide videantur legislatores, cum jubent ſic juſta & in neutram partem propenſa judicia facere; Poëta optimus inducendus

a Μὲν] Non habet B. b Ἐπαγαγεῖν] Ἐπαγεῖν B.

65. Δικαίας δ' ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μέρος καλειληφυίας. V. Ἤτοι μὴ ἐτεροῤῥεπεῖς. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam cauſam recte cognoverit,
Is homo improbus eſt, ut qui temere crediderit.
J.T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium eſt Juliani Imperatoris reſponſum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonenſis paulo ante rectorem, accuſatum ut furem, inuſitato cenſorio vigore pro tribunali palam admiſſis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec poſſet in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentiſſime Ceſar, nocens eſſe poterit usque, ſi negare ſuffecerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens eſſe poterit, ſi accuſaſſe ſufficiet?*
J.T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ τὰς δίκας ἀλλοτρίων ὑπ' ἀρχῆς τὰς παλαιὰς, τὴν χεῖρα τοῦ ὠτὸς τοῦ ἑτέρου προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντος, ὅπως τοῦ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάττῃ τὸ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia diſceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accuſator, admovere ſolitum, reo ut alteram integram & intactam ſervaret a calumniis.* A qua tamen conſuetudine poſtea deſcivit. J.T.

63. Εἰ δὲ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum ſit, τὸ ἀξιόπιστοι ſignificat. Latini *idoneos auctores* dicerent. J.T.

66. Ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme hæc verba ex *Ariſtophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. J.T.

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non ſuccurrit) hunc verſum legere,

Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσας. Porro praecipuum, quod obſervare ſoleant Calumniatores, illud eſſe Noſter ait, quod ubi in quempiam amici ſui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, ſi quis ſit pietati ſummopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infeſtum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici ſui defenſionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ προδέξῃ τὴν ἀκροάσεως. (dictae calumniae) ὡς ἀληθῶς προκαλειλημμένον. Cur hic haeſitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amſt.* nihil cauſſae. Τὸ, ἀληθῶς eodem, quo praecedens παραδέξῃ, modo ſe habet; ſatisque ſenſus patet; eumque recte interpretatus eſt Interpres. J.J.

Ibid. Μήτε δίκλω δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorſus leguntur in Demodoco ſuſpecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, ſed paulo aliter, apud *Ariſtophanem* in Veſp. 484. AB. ἦτα σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς ἓκ' ἂν δικάσαις; ſunt etiam qui *Heſiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demoſth.* de Cor. ipſo initio ex quo patet jurejurando adſtrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum eſſet, niſi Scholiaſtes Phocylideum eſſe doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non ſit, movere nos non debet. Pro ea ſententia Chriſtianam hanc perſonatus hic Phocylides ſup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἠπίσταλο γὰρ, οἶμαι, ὡ ἦτορ, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, ὧν οὐκ ἄν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, ἢ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι· ὅθεν ἐξ ἅπαντος ὁ ἀβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν ἀβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς καλυγορίας ἀφαιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & Fl. d Ἀκούσῃς] Ἀκούσεις Fl. e Ἀκρίτους] Ἀμύητους B.

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδου ποιητὴν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.*

Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ εἰκότα. μηδεὶ (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτο inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτε ἀπέδιξεν ὁ πρότερος εἰκὸς, οὐκ ἀκυρίον τὸ δευτέρου λέγοντος πίστας γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὐκ ἀπέδιξεν, ὅμοιον γὰρ ὡς [εἰ] μηδὲ ὑπήκουσε κληθείς, ἢ ὑπακούσας ἐτρέτισεν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδιξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδιξεν.) οὐκ ἀκυρίον ἄρα τὸ δευτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἰρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἦλυε δὲ σοφίσμασι, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκέλευε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδιξε (Pl. ἢ ἀπέδιξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδιξε τὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἀδύτερον ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως ἄμεινον ἐσιώπα μάταιον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ ὀργὴ φάσκειν, Λυκιανή. *V.*

suppoſuit; vſ. 8. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον [Ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὺ θεὸς μετέπειτα δικάσει. *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Senſio* ἂν infero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἴδμεν — Et Z. 81. Πάντη ἰσαχομένοι, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρας γυναικῶν Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἰσαινούσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἄν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Juſtina* ἄν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J. F. R.*

72. Χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακουργότερον οὐδὲν ἀβελτερίας ἔστι πω,
Λύπης γὰρ ἀπατήσασα τὸν πεπεισμένον,
Μισοῦσ' ἀναπλάττει πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,

Odium excitat adverſum eum, qui nihil eſt commeritus. *J. T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula ſumma judicaturo tibi res ſine teſte non probaretur; teſtis ſine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne ſemel audires. Magis enim veritas elucet, quo ſaepius ad manum venit. Amicum condemnas de praeſentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accuſatorem ſuum noſſe liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαλαγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιητὴς ἐστι πιστεύσας κακῶς.

J. T.

79. Ἀπαρρησίας] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipſe, qui ad te detulit, deſinet dicere, ſi probare debuerit. Non eſt*, inquit, *quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil umquam tibi dicam. Eodem tempore & inſtigat, & ipſe ſe certamini & pugnae ſubtrahit. Qui dicere tibi niſi clam non vult, pane non dicit.* Verumtamen ubi deprehenſi jubentur incoram accuſare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falſo Aratos cogeretur praeſentes arguere. Hiſtoria eſt apud *Polyb.* lib. IV. *J. T.*

τοιῦτος ἄνθρωπος, ὐδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὁ μέγιστον ὄφλοι σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ καταγορεύοι ἑαυτῷ συνεπίστατο, οὕτως, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ ὐδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο καὶ τοῖς πολεμίοις.

Ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ ὡς ἐπὶ τὰς τῶν δε-

80 meticulosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereun-

85 dum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione con-

90 tra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

a Τὸ ἐμφανὲς] Τἐμφανὲς B. magis Attice. b Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τᾷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἵπεται λόχος. *Obscura quivis comitatur dolus.* J.T.

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Savit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam
Auctorem, nec quo se ardens immittere possit.
J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* J.T.

85. Ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τῆς συκοφαντίας, ὅτι μακρὰν ἥκουσι τῶν ἐλέγχων, *esse id ipsum calumniae indicium, quod procul probationibus venissent:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. J.T.

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* J.T.

89. Διευθύνει & ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit:* vel, *judicio cum eo experitur.* J.T.

90. Ὥσπερ ὐδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, & *furum ista solertia est*, &c. J.T.

Ὥσπερ ὐδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere possit, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* J.T.

91. Ἐνέδρᾳ ποτὲ] Q. *Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύπτε δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι.
Clanculum autem imbelles semper praestantioribus insidiantur. J.T.

93. Ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: Ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λεκύθῳ ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἁρούραισι πυροφόροις, ὅταν τὴν κολακείαν ὁρῶμεν οὐ παῖδας, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦσαν, ἀλλ' οἴκων τε & πραγμάτων μεγάλων ὀλίσθημα & νόσημα γινομένην, πολλάκις δὲ & βασιλείας καὶ ὑγιαινούσας ἀνατρέπουσαν. *Atque ut Simonides ait, equos alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui saepe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἑώρων γάρ & τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερόγκους, & τι ἰδιωτῶν, καὶ & μοναρχῶν, χεῖρον οὐσαν ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους & μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς ἡδονὴν μᾶλλον αἰσχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας τροφούσας, ἢ κακοῦ ὄντος μείζονος γυναῖκα πλοῦτός τε & ἡ & ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiae, altaeque potentiae generant.* Q. *Curtius* adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes saepius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. propriorum affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἐὰν ἴδῃς αὐτὸν ἐπὶ τὰς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων ϗ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμεῖν τας, ἔνθα πολὺς μὲ ὁ φθόν⊙, μυρίαι δὲ ὑπόνοιαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν ϗ λοιδορολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα ϗ οἱ φθόνοι χαλεπώ- Ιτεροι, ϗ τὰ μίση ὀπισθαλέστερα, ϗ ζη λοτυπίαι κακόηχέστεραι. πάντες ἐν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, ϗ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ἐπιτηροῦσιν, εἴ που τι γυμνωθὲν μέρ⊙ τοῦ σώματ⊙. ϗ πρῶτ⊙ αὐτὸς ἕκας⊙ εἶναι βυλόμεν⊙, παρωθεῖται, ϗ παραγκωνίζε[d] τὸ πλησίον, ϗ τὸ πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, ϗ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς ἀτεχνῶς οὐ-

c Ἐλπίδες] Deest in B. d Πλησίον] Πόλεμον marg. A1. e Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] Οἷον τοῦτο εἶπας ἀληθέστατον. V.

Τ πλουσίου τι Ϲ πολὺ δυναμένου, ἢ Ϲ τὰς Τ μοναρχῶν αὐλὰς ἀπιόντα σωτηρίως, γίγνωσκε μάτην ἀκηκοέναι τ ἄνθρωπον τοῦτον ἀληθεύειν ἄπαιδα· ταῖς γὰρ τοιαύταις καλαπείαις ὕπεσι Ϲ τὸ ψεύδος. *Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* J.T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοτεχνήσεραι] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ὑπ⊙ εὕρηται τρόπ⊙ διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· εὕρηται δὲ μάλιστα Ϲ πρῶτον τοιαύτη κακοτρόπεια, ϗ βασκανία, ϗ δόλ⊙ ὰν Τ περὶ τὰς αὐλὰς διατριβόντων, ϗ τ τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας ϗ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Qua malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum emulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolæ vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* J.T.

4. Ἐπιτηροῦσιν εἴ που τι] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκε⊙, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi caderet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.
J.T.

5. Καὶ πρῶτ⊙ αὐτὸς ἕκας⊙ εἶναι βυλόμε⊙] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, oblisi quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentiæ.* J.T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντερασὰς βυλόμε⊙, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. J.F.R.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὑτ⊙ δὲ τοὺς ἀληθινοὺς ἀποσοβεῖ φίλους, ϗ σὺν ἐᾶ πλησιάζειν· ἂν δὲ μὴ δύηται, φαιδρὰς μὲ ὑποσείσει, ϗ ῥᾴδιος, ϗ τίθηπεν, ὡς ἀμείνονας, λάθρα δ' ὑφίσί τινας Ϲ ὑποστείρει λοιδορολάς· κρυφίᾳ δὲ λόγῳ κνίσαντ⊙ ἕλκ⊙, κἂν μὴ παῖελῶς εὐθὺς ἐξεργάσηται, τὸ τῆ Μηδίᾳ φυλάττει μιμνημόν⊙ ἦν δὲ ὁ Μήδ⊙ τῆ περὶ Τ Ἀλέξανδρον χορηῶ Τ κολάκων εἷον ἔξαρχ⊙, ϗ σοφιστὴς καὶ φαῖ⊙ ἐπὶ τοὺς ἀρίστους σωτῆλογμόν⊙. ἐκάλυν ὖν θαῤῥοῦντας ἀττικῶς ϗ δέκνυσι ταῖς διαβολαῖς, διδάσκων, ὅτι κἂν θηρεύσῃ τὸ ἕλκ⊙ ὁ διδηγμό⊙, ἡ ὕλη μένει τ διαβολῆς· ταύταις μέντοι ταῖς ὕλαις, μᾶλλον δὲ γαγγραίναις Ϲ καρκινώμασι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρ⊙ ἀπώλεσε Ϲ Καλλισθένη, ϗ Παρμενίωνα, ϗ Φίλωτον, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris pruri-*

εὐθὺς ἀνατέτραπται, καὶ πρὸς τέσυρται, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τῦ Ὁμήρυ πάντυ ἐπαληθεύυσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' ἀτανέουλα κατέκτα.

τοιγαρῦν ὡς ἐπὶ μικρῶν τῦ ἀγῶνος ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδὰς ἐπιτρέπυσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ ὑφ' Ἡμιονιόλης· ἡ μὲν ἀρχὴν ἀπὸ φθόνυ [c] ἡμισευέλπιδος λαμβάνυσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγυσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλῦν ἐστι τῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲ

exclusoque tandem cum ignominia : floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

[a] Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. [b] Τὸν] Τι *Homer.* [c] Ἡμισευέλπιδος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἢ μίσος ἢ ἐλπίδος forsan legend. adpinxit aliquis margini.

tum excitavit, si non statim rem perfecit, memoria tamen tenet atque observat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum summus, praestantissimis imminens. Jubebat autem suos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametsi admorsus ulcus sanarit, tamen calumnia cicatricem manuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corrosus Alexander Callisthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae historiam ab aemulo Cratero per calumniam subversi operae pretium est legisse apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum haec, & sequentia illustrat. *J. T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens superat: quandoquidem exemplo suo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius saepe & victorem stravit ovantem.

J. T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoscunt hunc articulum; reliquae respuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γὰρ τῦ Ὁμήρυ] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τῦ νόμυ ποιῶ, quibus verbis *Elsner.* haec Luciani aliaque similia addit. *J. F. R.*

16. Ξυνὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba sunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum saepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miscet utrimque manus.* *Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J. T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κτανέ.] Adscripserat *Solan.* τι in *Homero* esse pro τὸν, recte; sed quod etiam adleverat *B.* i. e. Basilienses, sic habere, erravit; nam utraque *Bas.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forsan Codicem B. significare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipso Homero legi potest. *J. F. R.*

19. Ποικίλας — ὁδὰς ἐπιτρέπυσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον θηρίον *Photius* vocat, epist. prima, commate νς'. *J. T.*

22. Ἡμισευέλπιδος] Scriptum fuisse ἢ μίσος ἢ ἐλπίδος, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipse Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲ τίχυσις] Vere, nam, ut ait *Plautus* Captiv. 11. 1.

Doli non doli sunt, nisi astu colas:
Sed malum maximum, si id palam provenit.

J. T.

30. Οὐδ' ἂν κατίχυσι] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo saepe multorum improbitate depressa veritas emergit, & innocentia defensio intercluso respirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi sunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta est, a consiliis malitia deseruntur. Quod si aut confidens astutia, aut callida esset audacia, vix ullo resisti modo posset.* *J. T.*

35. Ὁ τιμώμενος] *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illustrioribus claruerunt meritis, acrius invidia toxicato dente roduntur. Velleius Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia caruit.*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. εἰ γὰρ ἦν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰδ' ἂν κατίσχυσε τῶν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο χάριν τῶν ἀκουόντων.

Διαβάλλει μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα τὸν τιμώμενον, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ὀπίσθιον ἄπαντες γίνονται τῷ δ' ἐπιτοξάζοντι, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τὴν φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὑπὸ τῶν δρομέων γίγνεται. κἀκεῖ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, τὴν ὕσπληγγα εὐθὺς καλα-

d Κατίσχυσι] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. e Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυε] Καθεδνιάσειε. *G.*
43. Τῆς ὕσπληγγος] Καὶ ὁ τόξος καὶ ὁ σ. ο. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὸν ἀφιστῆρα σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φαγίλλιον, καὶ βούκιστρον, καὶ μώνπα. *G.*

rent. Livius lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium liveris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magna felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζονται] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τὸν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitiae gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνισσα τύχας
Καὶ μαρναμένων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἰκέσθαι.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρίσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τίχνα καλαμάρψασα.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortuna etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῶν δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγγος εὐθὺς καλαπεσούσης] Ὑσπληγξ ſive βαλ-

καὶ ἀπεσύσης, μόνον τῷ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν ἀφύλακτον ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, [a] καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τῆς τάχους ἐλπίδα, ὅπῃ τις καχεξίαν ἐτράπελο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὰ τρέχοντα ἐπιχὼν, [b] ἢ ἐμποδίσας, ἐπισκομεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἂν ποτε νικῆσαι δυνάμενος. [c] ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ ταῖς φιλίαις τῶν [d] εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ γὰρ πρόσω, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

lum, ſolum anteriora petens, & ad metam intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶ] Recte *F. S.* Καὶ male *P.* Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὅμως male *Fl.* d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλεῖς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *F.T.*

Τῆς ὑσπληγος — καλαπισούσης] Conſtat jam ſatis, docente praeſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ὑσπληγα eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ὑσπληγξ ſubito utrinque laxata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλῶδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλβίς. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *F.M.G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τὰ πρωτεῖα legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενος, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

— — Signoque repente
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὴν ἀφύλακτον ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *F.T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν συναγωνιστῶν legendum videtur. *F.G.*

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *F.T.*

53. Ἐπισκομεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ὑπὸ τὸ πόδα ἴσως τὸ ὑπόδημα, μὴ ἐπισκομίσῃ μέ φησιν ἐμπεριπατοῦσαν. F G. Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *F. F. R.*

56. Ὁ γὰρ πρόσω] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat:* ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

F. T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Prælatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindicta locum.* *F.T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ ληφθεὶς] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

— Hoſtemque unum loca non ſua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in cœtum media traxere caterva.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentia defenſio ſaepe multorum improbitate intercluſa reſpirat.* *F. T.*

64. Ἢ ἐ ἀλλότριον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δὲ. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἀλλότριον] Lege ἠδὲ, i. e. καὶ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F.G.* Adeo placet, ut putem *in* con-

cos, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀνηρπάσθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [e] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἔστιν ἔργον, δεδοικόσι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσι, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐνίο-

[e] Φίλοι] Φίλοι B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστιν tantum adscivit. [f] Προσάψαι] Προσάψιται B. [g] Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *A1.* & *V2.* & *J. Mad P. S Amst.* Μὴ δὲ *Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. Μηδ' B.

contextum recipiendum. *J.F.R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J.T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλουσι] *Basilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ ταῖς τῶν τὸ χεῖρον ὠδέτροπαῖς τὸ ἐπαινετὸν διαστρέψαι, καὶ ἐκ γείτονος κακίας τὴν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem est, in pejus deflectendo, quod laudabile est, culpare, & e malitiae vicinia virtutem criminari. Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledictus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως *est, immunda & foetida* ἄκοσμος.
Caesia παλλάδιον, *nervosa & lignea* δρυὰς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέουτι τὺ πάντες,
Ἰσχνάν, ἀλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
O *Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,*
Tenuem, sole adustam. ego vero solus flavam mellis instar.

Est item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μέν τις τὸν νέον, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις παρὰ σοὶ πλῆθεις ἐπαινεῖται· τῇ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἔφης· τὸ δὲ μέσον τούτων ἡμῖν ἐμμετρότητα ἔχειν· μελανας δὲ ἀνδρικὰς ὀνομάζεις, λάδικους δὲ θεῶν παῖδας περσείρηκας· μελιχρόους δὲ οἶδε τύραννόν τινα, ἀλλ' ὃ ποίημα εἶναι. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προσποίημα mutatum esset, χρῶμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλόρους δὲ & τύραννα οἶδε τινὸς ἄλλα ποίημα, ἢ ἱκανοῦ ὑποκορίζονται τε & εὐχερῶς φέρουσιν τὴν ἐκκρότησιν, ἐὰν ἐπὶ ὥραν ᾖ. Lege, μελαγχλώρους, (sive μελίχρους, ut alii malunt) δὲ καὶ τύραννα οὐδὲ ἀλλ' ὃ χρῶμα εἶναι ἱκανοῦ &c. ad plures illi sermo institutus est, sic ut τὸ οἶδε vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ ποίημα *facies* verti: nisi quis προσποίημα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi aeruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J.T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyranni ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J.T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ἐπιβάλλει τὰς διαβολὰς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου κρυφὴ τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπετέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ὑ μάλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικῶς· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ βλέμματα. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τύπτω μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐκέλευσέ σε Φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμελπτα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παροψύμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀγνοῦμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipſe, qui audit, diverſam calumniandi rationem ſubjicit, ut maligni, ad ipſius ſe mores dum componunt, ſcopum feriant. Si enim Zelotypum eſſe videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: viciſſim ad illum Stratonice reſpexit non ſane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praeſto ſunt*, quaedam etiam aliae de ipſius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re ſibi placeat, *Per Jovem*, ait, *riſit verſus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos eſſe dixit, & male compoſitos.* Apud religioſum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum reſpuat, & neget providen-

a Φασι] Sic reſtituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φᾶ. *b* Ἀπιδύαξε] Sic Edd. Ἐξένυξε B. Forſan ὑπισύαξε. *c* Ἀηδῶς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. *d* Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἧς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἠρασθεὶς πεισθεὶς τῷ πατρὶ ‡ ταύτης ἀπεχωρήσαι τῷ υἱῷ· πεισθεὶς δὲ νόσῳ ἀλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γεγονὼς τὸ θανεῖν διὰ τὴν Στρατονίκην ἤρατο. ὡς ἀμηχανίᾳ γὰρ τοῦ πατρὸς γεγονότος Σελεύκου, διὰ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τοῦ παραιτίου τὸν νόσου τοῦ ἔρωτος, ὑπιξίση ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiaſtes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἠρασθεὶς] In C. ἠράσθη . . . ὡς νοσῆσαι καὶ θανεῖν ἀπιλεῖν τῷ πατρὶ.

‡ Ταύτης ἀπαχωρῆσαι] C. D. male αὐτῇ ἀπαχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur ἀπαχωρησάσθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γεγονὼς —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θανεῖν τῷ διὰ τὴν πρός. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omiſſum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum ſe τυραννικὸν ſimulat apud Dionem Syracuſanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris noſtris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Alluſit partim ad hiſtoriam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercæ amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac ſi Stratonices manifeſtarius adulter eſſet. Utramque noſter fuſe exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetæ: quam breviter item noſter attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐρῶντα Στρατονίκης διανύοντα λάθρᾳ τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonicae novercae innuentem.* Ex hac hiſtoria effictam habes narratiunculam apud *Ariſtaenetum* lib. I. epiſt. XIII. Repoſui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad hiſtoriam reſpicitur, quam expoſuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adverſantur haec fidei hiſtoriae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem ſubodoratus erat; quem ars Heraſiſtrati ſola detexit: ſed & alibi noſter in eundem incidit errorem. V. Ἰναρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδῶς] Mſ. Ox. uti conjecerat *Tollius*. In reliquis ἀηδῶς. *M. du S.*

Ἀηδῶς] Cl. *Jenſ.* ad *Hermot.* ſub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & poteſt mihi etiam ea ratione defendi, quod εἶχε intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Geſner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρωτικὴ] Ἐρωτικῶς. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens obſervat rariſſime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. ſupra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionyſii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detruſus eſt: unde Tarentum aufugiens Dionyſio revocanti epiſtolam miſit una litera O, id eſt *u*, no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si causſam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀφ' τῦ ὠτὸς τυπεὶς, ἀφαχέται ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τ φίλον, ὁ θεμείνας τ ἀκριβῆ 90 ἔλεγχον.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυάμενα προκαλέσασθαι τ ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [e] πρωτός ἐστιν ἑκάστῳ ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, 95 ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τέλαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσιέσθαι τῷ παραδόξῳ τ ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένου.

Ἀνυσιμώτατον γὰρ [i] ὂν τὸ εἶδος τ διαβο-

notatam. plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμουσος] *Hiulca*, interpres, Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλος ἀφεώμενος] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δ' ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut œstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratæ inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim ejusmodi mendacia confingunt, quæ maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ὅθι πρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestè ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspiciosa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppææ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Dolituram amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro πρωτὸς, vertitque *& qua parte præstat.* nos emendavimus & contextum, & interpretationem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Πρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mſ. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate præoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθῆ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Jensii*. *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώτατον γὰρ ὂν] Atticismus, pro ἀνυσιμώτατον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἣτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ὁπότε malim, ὅς ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώτατον γὰρ ὂν τὸ εἶδος τ ἀφοσιώσεως, τὸ ὑποπτεύειν τ τῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὁπότε ὁ ὧδε Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπιπληθείτω, ἐγένετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

e Πρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. *f* Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. *g* Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. *h* Ἀληθῆ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* *i* Ὂν] Omittit B. Ὄντως vult *Jens.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Διαφέρον αὐτῦ σπουδῆς. *G.*

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῇ ἀκροατῇ ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τὴν ἄλλων γυναικεῖαν οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς πρὸς vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κληθεὶς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας popenda τελείαν στιγμὴν, nec aliter video feciisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J. J.*

Ἀνυσιμώτατον γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ἐπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ἐπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς ἀκροάσεως movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῆς ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V.G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ οἶδε] Impressi omnes ὃν τὸ οἶδε. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὅν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζων putes, sive participium pro ὄντι positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. οἷός τε ἀδύνατον ὂν δύο διαχειρίζειν βασιλείας. Sed vel magis abundat verbum εἰμὶ ibid. V. 8. 8. εἴθε ἦν ὄντα αὐτὸν ἐλάσθαι, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ἦν δ'. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὂν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ὄντα, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo ὄντα addita. Conf. mox c. 20. ἐστὶ — ἀδελφή τις ὄντα. *J. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νίκῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Differte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Aulete*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νίκος ideo Νίκος dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemaeorum. *J. T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖαν] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & inusitatum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quae mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris volutatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipavat.* *J. T.*

10. Ταραντινίδιον] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τό γε ταραντινίδιον ἀλεφαντίς ἐστιν ἔνδυμα, ἀνομασμένον ἀπὸ τῶν Ταραν-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

ἢ λαβὼν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε ἢ προσωρχήσαλο, ἀπολώλη ἂν, ὡς οὐχ ἡδόμενος τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ὤν, καὶ ἀντίτεχνος τοῦ Πτολεμαίου τρυφῆς.

Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἐν ἁπασῶν ἀβουλὴ λέγοιλο, εἰ ἕλοιτό τις μὴ

[d] Ταραντινίδιον] Ταραντινίδιον male B. [e] Τε] Omittit B. [f] Τότε ἂν απ.] Ποτὲ πασῶν δὲ B. Ἂν ποτὲ απ. Fl. Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θήλυμον λεπτὸν ἐ διαφανὲς ἱμάτιον ἐ πάντως πορφυροῦν. V.

Ταραντῖνον χρῆσιος ἐ τρυφῆς. Est autem pellucida vestis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata. Hesychius: *Ταραντινὸν*, sive, ut alii legunt, *ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, κρόσσας ἔχον ἀπὸ τῶν ἑνὸς μέρους. Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. *Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὖσα ἀλλόσιον, οὐχ ὁρᾶσα, ὁ ταραντινίδιον ἔχουσα.* Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtae, *Παρθένῳ δ' ἔοικε δοκεῖ, φορῶν κροσσωτὸν, ἐ γυναικεῖαν στολήν. Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragoedi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata*. Apud eundem *Pollucem*, *Λυδὸν χιτῶν τις βασσάραν, διονυσιακὸς, ποδήρης.* Et apud Hesych. *βασσάραι χιτῶνες, ἃς ἐφόρουν αἱ Θρᾴτται βάκχαι.* Hinc & Bacchus *βασσαρεὺς* dictus. Commentator vetus Horat. l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Baccharum*: unde & *Baccha* Bassaridem *dicta Pers.* Bassaris & *Lyncem*. Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiae*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* J.T.

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τι] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: praesertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemaeo Philopatore, lib. XXX. *adduntur instrumenta luxuriae, tympana & crepundia*; sive, ut alii malunt, *crepitacula*. Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens Plutarch. tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milesi. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compelluns.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex aere, vel e buxo, quae mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tensis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et feries nudos veste fluente pedes.
Mollia Dircaeae pulsabunt tympana Thebae;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idaeos cymbala ranca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σωτήριοι· ἴκελα δ' ὅπλα
Νεβρὸς, λειοντὴ, κύμβαλα δὲ, πλεκτάνη.
Sudorumque pares metae, paria arma: leonis
Exuvia, hinnuleus, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & fericatus & crepidam aratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtinniret, cymbalo incessit.* J.T.

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. J.T.

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaestionem deferebatur.* J.T.

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τ' Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῷ ἔρωτι Ἀλεξάνδρῳ ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τ' τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίωνα. εἰ δέ τις ἢ μεθιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τ' μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum ſibi neque adorandum ſumſiſſet Hephaeſtionem. Cum enim deceſſiſſet Hephaeſtion, prae amore illius Alexander reliquae ſuae hoc etiam adſtruere magnificentiae voluit, & Deum ſuo ſuffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca conſecrari & arae, atque ſacrificia, feſtique dies novo Deo parari, ſanctiſſimumque omnibus jusjurandum eſſe Hephaeſtion. Si quis vero ſubrideret ad iſta, aut non ſatis religioſus eſſe videretur; mortis illi poena erat propoſita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis ſtatim eam incenderunt, excitaruntque, qui immiſſa ſibi ab Hephaeſtione inſomnia narrarent, praeſentiamque ſibi illius oblatam, & ſanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem ſacrificarunt velut

Aſ-

a Ἀνέστησαν] Ἀνήσασαν marg. *Ar.* b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Ἀντὶ τοῦ * προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τῷ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος †Συλεκάκας ‡ λέγεται Λέοντα τ' βασιλέα ὅτι ἐξεβάκχευε περὶ Θεοφάνους πολλὰ § τετραυδῆ λέξαν ἐνόησεν, ἅττα καὶ ἄλλη, ἵνα μόνον εὐδοκιμήσῃ ψευδόμαντις. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— *V.*

† Συλεκάκας] C. D. male Συλακάκας λ. ὅτε τ. β. βακχεύων. *M. du S.*

‡ Magiſtri fuit ſumma dignitas in aula Conſtantinopolitana, de qua vide *Meurſium* in Lexico Graeco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Iſauricus, vel Coprony-mi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiaſtam noſtrum ſaltem ante 1229. annos non viviſſe, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

§ Ἅττα καὶ ἄλλη] Exc. *G.* ἅττα καὶ ἄκα Barbare. Sed tamen genuinam puto eſſe ſcripturam. In C. ἅττα καὶ ἄκα, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι ἐπὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Praeceſſit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit.* Et ſequitur prompte Benedictus verba haec ipſa ſic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & verſionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorſus in Graecis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλουργία non patitur, ut de impenſa pecuniaria intelligatur, Graecis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec conſideratio magnificentiae funeris poteſt hic locum habere. Majora deſiderantur, quae habebis, ſi recte vertas mecum *ad reliquam rerum ſuarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta ſua referri voluit, ipſum ex mortuo feciſſe Deum. *J. G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J. T.*

24. Καὶ ὁ μάγιστρος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Druſillam documenta nunquam deinceps niſi *per numen Druſillae* de-jeraſſe. Idem in morte Julii Caeſaris narrat, controverſias quasdam a plebe *interpoſito per Caeſarem jurejurando* diſtractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* ſibi *neque ſanctius*, neque *crebrius* inſtituiſſe, quam *per Auguſtum*: quin & violata perjurio numina iſta gravius vindicata, quam ſi quis per ipſum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Caeſaris pejeratur.* *J. T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis ſigna. Unde & aegrotantes, & futura praenoſcere cupientes, in Deûm, Æſculapii praecipue, & Serapidis, nec non Apollinis, ſeſe templa conferebant, per ſomnium illorum voluntatem, reſponſave expiſcaturi. *J. T.*

32. Ἐπιφανείας] Illuſtravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illuſtris *Ez. Spanhemius* in V. Diſſertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatiſſimum. *J. T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Æmulatus eſt in Antinoo Hadria-

Assessori Depulsorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere sibi, qui non Dei modo filius esset, sed facere etiam posset Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiisse Hephaestionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea caussa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui sepulcrum Hephaestionis praeteriens flevisset. Verum succurrisse illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipsumque

λ῾ ἔθυον παρέδρῳ, ϗ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρ῾ ἥδετό τε ἀκούων, ϗ τὰ τελευταῖα ὑπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ϗ θεῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ ϗ θεοὺς ποιεῖν δυνάμεν῾. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τ῾ Ἀλεξάνδρου φίλων [g] ᾠδὶ τ῾ χαιρὸν ἐκεῖνον ὑπολαῦσαι τ῾ Ἡφαιστίων῾ θειότητ῾; ἀχθεσθέντας, ὡς ϗ τιμῶσι τ῾ κοινὸν ἁπάντων θεὸν, ϗ ἀχθ῾ τοῦτο ἐξελαθέντας, ϗ τ῾ τοῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε ϗ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμι῾ τα-ξιαρχῶν πα῾ Ἀλεξάνδρῳ, ϗ τιμώμεν῾ πα῾ αὐτοῦ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀχθεσθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τ῾ Ἡφαιστίων῾ τάφον. ἀλλ᾽ ἐκείνῳ μὲ λέγεται βαηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμεν῾ κατ᾽ ἁπάντων [i] τ῾ θεῶν, ϗ κατ᾽ Ἡφαιστίων῾,

d Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. *e* Πόσους] Ὅσους B. *f* Οἰόμεθα] Οὖν B. *g* Παρὰ] Et sic *Fl.* cum cett. *h* Τότε] Ὅτι B. recte, ait *Solan.* *i* Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non secus ipse, ac Hephæstionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graci quidem volente Hadriano eum consecraverunt, oracula per eum dari asserentes, qua Hadrianus ipse composuisse jactatur.* *J.T.*

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius est numen conjunctum Diane, ut matri Deûm Attis, Minerve Erichthonius, Veneri Adonis.* Id est πάρεδρ῾. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teste *Hesychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores existimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus sese apud nostrum in dialogo sui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρεδρ῾] Ælianus de Demade V. 12. ἐψηφίσαλο θεὸν τ῾ Ἀλέξανδρον τριπαιδικαῖον, id est πάρεδρον τ῾ διδύμα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmasius*. Unicuique Deorum suos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idæos Dactylos, Æsculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et sic aliis alios assessores. *M. du S.*

Παρέδρου ϵ̓ ἀλεξικάκου] Πάρεδρον hic esse praesentem auxilio, & tanquam *assidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus observatis adjiciendum, quod *Salmas.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Justino M. & Eusebio, jungi etiam solere παρέδρους & ὁμοπατρίους δαίμονας. Ἐπιφώνημα etiam de somniis dici, ibidem monet vir summus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diss. 7. divini operis p. 425. seq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκου] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pausanias* in Atticis, pag. 71. *J.T.*

36. Ἐπίστωι] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant cristæ. Nihil est, quod credere de se
Non possit, cum laudatur dis aqua potestas.
J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, seu gentibus Dii; *Auson.* in Cæsaribus:

Æneadum genetris qui sextus & ultimus heres,
Polluit, & clausit Julia sacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina desiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Augustini* de Civitate Dei, cap. 8. & passim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad historiam Lysimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμεν῾] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus usus, interfecto, seu discerpto a Patribus Romulo, quo desiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

νος, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, Φανέντα ἐναργῆ τὸν Θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, Φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. ὃ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὑπὲρ νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὰ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύσαι.

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ἐπὶ τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· ὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ ὑποσάθρον, καὶ εὐεπίβατον, τούτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλαμβομένου, [d] μηδὲ τὴν ἔφοδον [e] αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύσαι] *Μνημονεύσαιλε* B. & *Fl.* b Ἐν] Etiam adest in *Fl.* c Αἴσθωνται] *Αἰσθωται* B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic *Fl. B*1. *P.* &c. An *αἰσθανομένου*; adscripsit *Solan.*

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἰδὴ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρίλκει. *J.T.*

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est *Oppianus* lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενίων βριαρὸς λόχος ἀντιόωσι
Λάθρῃ ἐμπελάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
Εὕδοντας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεϊ σὺμβιότους, ἀνιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῳ τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι στεύδουσι, πυρὸς βίλος, ἄσπετος ἅπτιν,
Δαλὸν ἐϋδμήτων μεγάρων αἰσχύνοντες φῶτες
Ὡς τότε &c.

Ac veluti insidiis media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nacta sub Marte quieto,
Cedunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casura signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae paventes cogitationes invadunt.* *J.T.*

61. Ἀλλ' οὐ ᾗ] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ ᾗ. Possis quidem intelligere χώρᾳ· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ἔνθα, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J.M.G.*

65. Ὅτι ἂν ἀσθενὲς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅπου ἂν αἴσθηται αὐτὴν εὐπραγοῦσαν, ῥῆμα εἰσεικυσαμένη κατὰ σμικρὸν ὑποφύτευε καὶ ἐλέγχει τὸ ἄφρακτόν τι καὶ ἀσθενῶ. *Quae ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* *J.T.*

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* *J.T.*

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. *J.T.*

78. Συγγενὴς] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* *J.T.*

82. Διατριβὰς] Et hic secutus sum Ed. *J.* quod enim

gunt; qualia nempe victo animo & in servitutem redacto, fieri probabile est.

20. Machinae autem illis contra absentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba assiduitas, & impudentia & sexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio est, cognata vel soror potius delationis. Nemo enim tam generosus est, & adamantino muro sic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praesertim velut cuniculis quibusdam fundamenta subruat delatio.

21. Et extra quidem sunt ista. Intus vero proditiones multae *hostem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura inest omnibus hominibus; & illud celere eorum, quae vix attigimus, fastidium: tum quod mirabiles auditiones sectamur. Gaudemus enim, nescio quomodo, universi

ἢ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἀλισκομένης ψυχῆς, ἢ ἐξηνδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥ τε ἀπάτη, καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ ἡ ἐπιορκία, καὶ προσλιπάρησις, καὶ ἀναισχυντία, καὶ ἄλλα μυρία ῥαδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς διαβολῆς. οὐδεὶς γὰρ οὕτω γενναδας ἐστὶ, καὶ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένον, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] διαβολάς· καὶ ταῦτα ὑποῤῥυττούσης, καὶ τὰς θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, καὶ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, καὶ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. εὖ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, καὶ πρὸς

[f] Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀκούοντος *J.* & *V2.* [g] Διαβολάς] Sic B. cum *Fl. Fr. H. V2.* &c. Διατριβὰς *J.* sola, & marg. *A1.* [h] Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adspirate *Fl. B. P.* [i] Λαθρηδὰ] Constans lectio, ait *Salm. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Gesn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως, καὶ τὸ κόρος, ὁ εὐθέως κόρον λαμβάνων, καὶ ταχέως πληρούμενος. καινοπρεπὲς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα δ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐμπαθωμιλημένον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα δ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐμπαθωμιλημένον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & post χῆμα omnia omissa.)

* Οὐκ οἶδα] In C. hic novum scholion constitutum, quod jam supra alicubi habuimus. In Editis vero ὡς omissum implevit aliaque menda conexit *M. du S.*

nim in aliis erat διαβολὰς, ferri nequaquam potest, cum statim sequatur καὶ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hist. cap. 1. *Est natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epist. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὸν δ' ἀοιδὴ μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat assidues copia longa viros.

Monetque *Isocrates* ad evitandam illam satietatem, τὰς ἐπιθέσεις μὴ πυκνὰς ποιεῖν τοῖς αὐτοῖς. *ne saepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum est apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum esse debent, sicut aliarum rerum, satietates. Veterrima quaque, ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debent suavissima: verumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitia munus expletum sit, novitates autem, si spem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illae quidem repudianda: vetustas tamen suo loco conservanda est. J. T.*

93. Λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθρηδὰ ἐμπαθῶς πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μετὰ ἐπιστοσίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi fausti, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid in

a πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μετὰς ὑποψίας
b ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ἅτως ἡδέως
c ψαλλομένους, ὥσπερ τοὺς πτεροῖς κινουμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἱρήσουσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τῷ δὲ ψαλλομένῳ δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντι. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ ψαλλόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis Inixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

a Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μετὰ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. b Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. c Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. ὐ. γ. ὀ. ὁ. ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας ἐ μετὰς ὑποψίας ἀκούοντες. Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, supereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, π. ςεφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. *Φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορίᾳ ἐ τῷ κατηγορίᾳ ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἐχθεῖ. Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* M. du S.

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, ἡδόμεθα πάντες, λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λαθρηδὰ λεγομένας καὶ μετὰς ὑποψίας ἀκοάς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui seperatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, eum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὃς vel τ' ὃς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ καὶ πρὸς τ' ὃς λεγόμενα, καὶ μετὰς ὑποψίας ἀκούοντες. J. M. G.

94. Πρὸς τὰς λεγομένας ἐ μετὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ διάπτυον πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ κοινολογούμενον. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα ἐ μετὰ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὃς vel τὰς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? J. F. R.

Ibid. Μετὰς ὑποψίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινὸν ἐςιν ἀνθρώποις κακὸν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑποψίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* Ausonius in epist. ad Paulinum:

Nec quae compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miserrimum est, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali sibi sit conscius, & consueta loquiturque ac facit, undique insidiis circumventus miser. Alter vero, si quid generosi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, statim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admissa defensione intelligit, se frustra contra amicum incitatum fuisse.

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲ οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχε᾽ τῷ φίλῳ Φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπισταμένῳ, καὶ τὰ συνήθη λέγῃ, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος [e] ἐνηδρευμένος. ὁ δὲ, ἢν μὲ [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέῤῥηξε τὴ ὀργὴν, καὶ τὸ θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος, τὴ ἀπολογίαν [h] προαισθόμενος, ἔγνω μάτην κατὰ τῦ φίλυ [i] παροξυμένου.

24. Si vero minus generosus sit atque humilior, admittit ille quidem, & summis labris arridet; sed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἢν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲ καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τὺς ὀδόντας ἀφαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, θυσό-

dο-

d Συνεπισάμενος] Ἐφισάμενος B. e Ἐνηδρευμένος] Ita Edd. & B. Ἐπηδρευόμενος V2. f Ἔχῃ] Ἔχει B. g Ἐξέῤῥηξε] Διέῤῥηξε Coll. h Προαισθόμενος] Nil mut. Edd. nec B. An προσισόμενος; marg. J. i Παροξυμένου] Παροξυμμένου B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίστευε τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικᾶται Ἀλήθεια. G.

Ita enim illic legendum: non, *male fuada credula causis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Composita causa* sunt fictae calumniae. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis causis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἰσῆ᾽ πάντες πρὸς τὰς λαθροδὰς λογοδρόμους, καὶ μ. ὑπ. ἀμφιβολάς. J. T.

6. Τῶν ἐκείνων ἀγνοῶν] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam est adversarius, facile cavendo vitare possis: hoc vero occultum, intestinum, ac domesticum malum non modo non existit, verum etiam opprimit, antequam perspicere atque explorare potueris.* Facete Hispani,

Del agua mansa me guarde Dios, que de la brava me guardaré.
Id est,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praestet: A torrente facile me ipse tutabor.
J. T.

15. Ἐξέῤῥηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid est iniquius, quam secreto credere, palam irasci?* J. T.

17. Προσίεται] In omnibus libris nostris hic legebatur antea προαισθόμενος, quo quid absurdius dici potest? Immo vero προσίεται, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προσιέμενος] Si *praesentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλος; Suspicor scripsisse Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel si quod verbum ejusdem potestatis propius ad literas verbi προαισθόμενος accedit. J. M. G.

Προαισθόμενος] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi potest, quod satisfaciat, vitiosam lectionem exhibeo, donec Codd. subsidio veniant. J. F. R.

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc est, non ex animo. Sic *summis labiis hospitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noster autem, ἀπ᾽ ἄκρυ χείλυς φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ᾽ ἄκρυ τῦ χείλυς τοὺς ὅρκυς ἔχειν. plura *Erasm.* in Adagiis. J. T.

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσ. ϱ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεῦντες.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσ. ϑ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Est & apud *Hesiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occulens. Hesych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀποκρυπτόμενος βουλεύεται, καὶ οὐκ βάθυς. Noster in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω ϵ κάτω ϑεσπολῶν, κεφαλαλγοφροντιστικὰς. J. T.

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira quae tegitur, nocet:
Professa perdunt odia vindictae locum.
J. T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Hesiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ ——ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phrasis. *M. du S.*

δομεύει τ' ὀργήν. ἔ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δυλοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τ' χολὴν, καὶ τὸ μῖσος ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲ κεύθοντα ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα πεπαθῆ τινα καὶ πένθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re- nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine ἐν Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Πέπαθῆ τινα] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲ κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni porta,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens. ——

Et tamen, ut P. *Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲ κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M. du S.

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio* ὑποκρινόμενον. mox lego: κακῶν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα πεπαθῆ τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen πεπαθῆ non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις apud *Athenaeum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. πεπαθὲς τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινεῖσθαι τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνεσθαι eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. κἀκεῖνα μέμνηται ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ὑπανιὼν, τοῖς ὀρχησαῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus: Quid enim γέμουσα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii.* *aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν, quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκινούμενον. M. du S.

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινόμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖσθαι forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. K.

ver-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum cauſſam dicunt: quod fide dignam accuſationem ex longa, quam putant, amicitia praeſumunt, neque hoc cogitant, multas ſaepe inter amiciſſimas certe ad ſaltantes referri; nemo, puto, dubitat. Sic *Ariſtoph.* Nεφ. 296. *Μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σεμνῷ ἀοιδαῖς*, loqui videtur de modulato ingreſſu & ſaltatione, id eſt choro, nubium. Jam *ὑποκινεῖσθαι ἑλαρῷ προσώπῳ τραγῳδίαν* videtur idem ſignificare quod *κινεῖσθαι ὑπὸ προσώπῳ τραγῳδίαν*, motus tragicos edere ſub perſona ridente. *Τραγῳδίαν γέμουσαν* ſimpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis uſus eſt vir doctiſſimus, de illis non idem per omnia exiſtimem. *J. M. G.*

Ὑποκρινόμενον] Hoc recepi, quia veriſſime reſpondet *κωμικῷ προσώπῳ*; nam comoedorum propria hypocriſis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Geſner.* vulgatum *ὑποκινούμενον* verterat, *agere*: Ego *ſimulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. *Ἱλαρῷ δὲ κωμικῷ*] *Claudianus* in 1. Conſ. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non virus in alto
Condere; non laetam ſpeciem praetendere fraudi:
Sed certum mensique parem compenere vultum.
J. T.

29. *Περιπαθῆ τινα δὲ γέμουσαν τραγῳδίαν*] Quum ſimpliciter & pari vocum ordine reddidiſſet Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam meram & nihil non triſte patientem*: Benedictus illud nudum *γέμουσαν* gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam ſe extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant ſupplendam orationem, ut legatur *κακῶν γέμουσαν*. Quod omnino nequeo probare, etſi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus *καὶ γέμουσαν τραγῳδίαν*, ſimul tacite intelligit *plenam* eorum caſuum, qui ſolent eſſe proprii tragoediarum. Quod ipſum ſolent ſaepe omittere. Sic paulo ante dixit *μακρὰς ὑποψίας*, non addito quibus rebus eſſent repletae. Sic in Sympoſio. *οἱ σοφοὶ δὲ ἀπέλιπον, καὶ ἱλαροῦντο καὶ ὑπερεπῄμπλασθε δὲ ἐκπράγματος*. Utique nec hic ſpeciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc *πρὸς Ἄπωνα πομπὴν δὲ ἀγῶνα δὲ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ προσεῖτο γέμουσι τὰ σκάφη*. nunc *αἱ μὲν γὰρ πῆς γέμουσαι δυχρήσως διεκεῖτο πρὸς πόδωσιν*. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. *Πάντως*] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omiſſum, tam Mſſ. quam impreſſis. Sed genuina omnino ſcriptura, ut *Συγγρ.* c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. *ὁ δίκαιος ἀταραχώτατος. ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμει*. Cl. *Bentlejus* reposuit, & pro *γέμουσαι, εἶναι*, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. *Γέμουσαι*] Lege *εἶναι*. *F. G.*

Ibid. *Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσι*] Verte: *Hoc autem cum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam ſtruit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus eſſe viſus, eodem modo facit.* *J. T.*

31. *Ἐπειδὰν πάλαι φίλος*] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὅτω βλάπτει μισῶν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
Ὡσπερ ὁ τὸν πλησίον ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα.
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ἀπροφυλακτόμεθα.
Ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαίνον, ὃς ποτε λάθρᾳ
Τὴν δόλῳ τὴν φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.
Non ita nocet, qui odium ſuum pra ſe fert,
Atque ille, qui ſinceram ſimulat amicitiam.
Nam inimicum praeſcientes evitamus.
At ab eo, qui ſe amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiae fidem injuriam facit.
J. T.

33. *Ποιῆται ὁμοίως*] Interpretatus ſum, quaſi legeretur *ὅμως*, quod placuit etiam Caſelio. *J. M. G.*

Ibid *Τότε γὰρ ὅτε φαίνη*] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim ſemel & concuſſa mens ei ſervit, a quo impellitur.* *J. T.*

d Οὔτι] Οὐκ marg. *Ax.*

37. *Ὅτι πολλάκις*] Οἶσθ γὰρ ὅτι, *Axiochi*, κατὰ τὴν καρδίαν, ὥσπερ *ἀκαρτίας ἐ μύρμ ὃς πᾶσαν ὑπόνοιαν τῶν ἀληθῶν. V.*

* *Ἀκαρτίας καὶ*] In editis fuit *ἀκαλέσῃ*, quod emendavit *Salm.* addens: C. D. *ἀκαρτίας καὶ*, & ſic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie deſignare voluit. Certe ſic tacite mutare, & *ἀκαλέσῃ* edere, ut in Impr. factum eſt, non decet.

σιν αἰτίαις τὰς ἄλλας λανθάνωσι. καὶ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καὶηγόρησε τῶν πλησίον, ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. καὶ ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἀπιστοῦσι γὰρ [a] αὐτόθι ἡ καὶηγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲν τῶν οἰκειοτάτων ἀπέχουσι.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶ μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτούς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἄρτεια,

mos cauſſas odii incidere, quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Aut

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *f.* & *V2.* ac marg. *A1.* *b* Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέτι Edd. priores. *c* Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. *d* Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τὸ Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ. *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ †ἑμμενῆ· ἡ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος αἰνίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ‡ αὐτὸς παρ-

ὁμοίων αὐτοῦ πείσεσθαι εἰς τὴν τῆς Προίτου γυναῖκα Ἄρτειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος· οὐ ‡ Ζ, καὶ τὴν χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτός. ἐ πολὺ δὲ τὸ σὺν μίσει διαφορ. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. in S.* Καὶ ex legend. probe monet Cl. *Weſſelnius.*
† Ἑμμενῆ] Ὡσμενῆ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὡσμενῆ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἰφιμενῆ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret *hujus* ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἰφιμενῆ legitur, ι & ρ ita conjunctis, ut facile ὡς credas, non ιφ. expreſſum. *M. du S.*
‡ Ζ] ξ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. XV. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. φύονται δέ τινες ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀλώπεκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπεια σμικρά τε καὶ ἀνελεύθερα, τὰς ἀλώπεκας ὄπισθεν ἑλκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν σὺν ἀλώπεκας, ἀλλὰ δράκοντας ἰοῦ χαλεποῦ ἐν ἀτέκνοις μοχθηρίας, καὶ κρυπτομένους αἰσχίστης καὶ φιλαυθρωπίας ἐπιτηδεύμασιν, ὡς ἀπαλαύσει χρεὼν καὶ ἀπεσκεῦσθαι παντάπασιν. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpecula quaedam, ſive homunciones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum astrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Syneſium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae venitantis, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eo-

rum

Aut morere, inquit, o Proete, aut interfice Bellerophontem
Qui nostrum invitae voluit conscendere lectum:

cum tamen ipsa prius pudore illius tentato repulsam tulisset. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit suae temperantiae, & pudoris adversus hospitem, ut libidinosae mulieris insidiis peteretur. Phaedra autem ipsa quoque similia cum detulisset contra suum privignum, effecit ut exsecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patrasset.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam est delator, qui justus caetera & prudens esse videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiserit.* Numquid ergo est aliquis Aristide justior? Sed tamen ille etiam coivit

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ [e] κάκλαυε Βελλεροφόντιν,
Ὃς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑποφθεῖσα. καὶ μικρῷ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχών, καὶ ἡ πρὸς τὸν ξένον αἰδὼς ὑπὸ [f] μάχλου γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένου. ἡ δὲ Φαίδρα, κἀκείνη τὰ ὅμοια καλειπῶσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέσθαι τοῦ πατρὸς, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ διαβάλλων ἀνὴρ, τάτε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ [g] ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ἅτε μηδὲν ἂν [h] τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' οὖν τοῦ Ἀριστείδου ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος συνέστη ὅτε

[e] Κάκλαυε] Al. male κάτθανε Coll. [f] Μάχλου] Μάχλης Th. Mag. [g] Ἐχρῆν] Χρῆν B. [h] Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάκλαυε] Grm. κάκτανε. G.

sum sese fingit misereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Osiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἀναγκαζόμενα τὰ παιδάρια, καὶ οἰκτεῖρε προσπεσόντα. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari cepit, benivolentiam hac commiseratione assimulans.* J.T.

47. Ἐπὶ τὸ ἰσχύον συμφέρειν] Cicero l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injustitiae nulla capitalior est, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur.* Origines lib. VI. contra Celsum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ χύσει εἰς κακίας, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς ὕπαι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ κρεῖττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis pervenisse notatur, cum speciem sibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi se simulat, tunc est pessimus. J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mss. Ox. ordinem vulgatum Impressorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσλέγειν. M. du S.

58. Τθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. M. du S.

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. F.G. Necessario, ideoque vel sine auctoritate alia parui. J.F.R.

Ἔθελε] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris nostris est ἴθελε. M. du S.

62. Αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notissima Faustæ & Crispi Cæsaris; minus celebris illa Damasippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. est & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. Plura exempla *Muretus* congessit cap. XII. lib. I. Var. Lect. J.T.

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μισ. c. 4. T. II. Ὀρχ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. M. du S.

66. Μάχλου] *Thomas Magister* μάχλης in suo codice videtur legisse. Sic iterum usurpat Noster Ὀν. c. 4. M. du S.

Μάχλου] Pro vulgato facit, quod & supra, *Asin.* c. 4. habuimus μάγου γάρ ἐστι δηπου ὁ μάχλος. quare & hic nihil mutaverim. J.F.R.

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipsa Phædra apud *Senecam*:

— *Falsa memoravi; & nefas,*
Quod ipsa demens pectore insano hauseram,
Mentita finxi. Vana punisti, pater:
Juvenisque castus crimine incesta jacet,
Pudicus, insons. J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, nescio. *Plutarchus* certe, in Arist. dis vita, negat

ὀθ' ὁ Θεμιστοκλέα, καὶ συμπαρώξυνε τὸ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινὰς, καὶ ἐμίσει.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τὴν ἐπιβουλὴν καὶ ἐνέδραν ὑπὸ φθόνου φύσει συνιθεικὼς τὸν ἀνδρὸς ὁμαίμυ, καὶ φίλυ, καὶ ὀπὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος· οὕτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

contra Themiſtoclem; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iſte civilis ambitionis pruritu ſolicitatus. Scilicet juſtus, ſi cum aliis comparetur, Ariſtides: at homo erat ipſe quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

28. Et, ſi vera eſt illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentiſſimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque inſidias invidia compoſuiſſe deprehenditur contra virum conſanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem ſocietatem periculi una navigaverat. Adeo inſitum eſt hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male φασιν, ſed φ̄ per compend. B. M. Fr. b Χολὴν] Bene ſic P. A. χολᾶν male S. M. B1. & 2. χολῶν Ald. Fr. & H. ſine puncto ſubſcripto, item B. c Τινὰς] Τινὰ Fl. & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταὐτὸν ἐστὶ ὑποκεκνισμένος αὐτὸ τῷ λέγ ταὐτὸν λέγ. φθονούμενος αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν * ἀεὶ Θεμιστοκλέους Ἀριστείδης. διὸ ἐν αὐτῷ

* Ἀεὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς δὲ Ἀριστείδου δέ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. A. modo legitur, niſi quod διὸ recte habet, non διὰ, ut illa. M. du S.

πρισβύτης πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βούλει, φησὶ, ἐπὶ τῶν † ὁρίων, Θεμιστόκλεις, τὴν ἔχθραν ἀπολίπωμεν, ἐν χερὶ δικῇ, πάλιν αὖτὴν ἐπανιόντες ‡ ἀναλαμβάνωμεν. V.

† Ὁρίων] Nullo ſenſu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam repoſui ex C. eſt, & V. ipſo. M. du S. Fors ὅρων.

‡ Ἀναλαμβάνωμεν] Ἀναλαβ. editum antea. Emendavit M. du S.

gat ab eo Themiſtoclem vel dicto, vel facto læſum. J. T.

78. Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. Th. M.

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans.* J. T.

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Poſt inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & poſt φασιν in plerisque erat, ſublato, nihil opus eſt *Marciliana* τῦ εἶχε inverſione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὁ. quo facilius medicinam admittunt. J. F. R.

Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An ſic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκνισμένος. Vel ſic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπο κεκνισμένος. Sic *Electr.* 1. ἠλέκτρυ πάρι. F. G. Sed dein vidit vulgatam ſanam eſſe, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. Sic infra: τὸν δὲ τῶν ἡρίμα διολιθαίνεσαν τὸ καμάτου. Plura adderem, ſi ſpatium daretur. J. F. R.

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνος in Impr. & Mſ. Ox. ſed verba haec, cum Luciani non ſint, ſed ſcriptoris Anonymi, ita reſcribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyaen.* Strat. I. p. 45. M. du S.

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* J. T.

81. Χολᾶν εἶχε] An χολὴν εἶχε; F. G.

83. Εἴγε ἀληθὴς ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo ſilet *Homerus*: cui objectioni quid reſpondeatur, apud *Philoſtratum*, docebit te Caſaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyſſis, cujus fraude perierat Palamedes, conſuleretur. M. du S.

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ἔστι ψεύδεα πολλὰ λόγοις ἐτύμοισιν ὁμοια. *Noverat mendacia multa dicere veris ſimilia*, ut ait Poëta. Fecit autem has inſidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretenſis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulyſſes conſilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adverſum dolores animi, & invidiæ plenum, anteiri ſe a meliore haud facile patitur. Apuleius* lib. X. Mileſ. *Vel cum falſis inſimulationibus eruditione doctrinaque praepollens Palamedes proditionis damnatur.* J. T.

Ὁ συνετώτ.] Ulyſſes. Hiſtoriam hanc tangit etiam *Polyaen.* in Prooem. L. I. M. du S.

87. Ὁμαίμυ] Quomodo conſanguinei Palamedes & Ulyſſes, alii doceant, ego ignoro. M. du S.

Ibid. Ἐπὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum ſocio.* J. T.

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὸν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. J. Elſn. ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τὸ ἔμφυτον λόγ-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἄν τις εἴη τὸ Σωκράτει λέγοι, τὸ ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸ Θεμιστοκλέα, ἢ τὸ Μιλτιάδην τοὺς μὴ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑπόπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praeternavigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione qua-

Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τόν γε νοῦν [e] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, Ἰοῖμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίττεται, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῆς ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνέδην αὐτὰ ἀναπεπταννύειν τοῖς [f] πάθει προειλημμένοις, ἀλλ'

[e] Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* [f] Πάθει] Πάθεις male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίττεται] Οὐκοῦν τὸ τῦ Ὀδυσσέως περὶ Σειρῆνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὑ μὴν αἰσθητῶς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyss. M.)

λόγων pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J.F.R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito*, *injuria*. *J.T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis hæc sunt, nec indigent explanatore. At, sicubi pœnitentia locum habuit, sicubi sera licet in iræ locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim hæc tantum rescissa est, sed & illius damnati sunt ab Athenienſibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J.T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accusatum esse *corruptae ab eo juventutis*. *M. du S.*

98. Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν] Legendum puto χρῆν, quod etiam dedit *Caseilius*, & interpretes. *J.M.G.*

Ibid. Χρῆναι ποιεῖν] Adscripserat Vir Doct. χρῆν legendum; (forsi. pro ἰχρῆν) *Gujetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemisso τις λέγοι. Ni malis χρὴ ἐ ποιεῖν. Vid. *Nav.* c. 11 *J.F.R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censco. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀποτειχιστέον δὲ αὐτὴν, καὶ ἀπωκοδομητέον τῇ ἀπιστίᾳ, ἰσχυρὸν οὕτως ἀκοπῆς ἀκριβωτέον ἀμῦναι τὸ φυλακτήριον ὥστε πείθεσθαι αὐτῆς ἀφροσύνῃ τοὺς ἐπιβουλάς, καὶ μάλιστα μὲ ἀπόκλειστοι πρασπύσαι, καὶ ἀπωθοῦ· ὑ φλ' ὅτι τὰ λάθη παρισόδυσα, μήτοι καλακρύπτειν ἐσδιξάμενον, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπηλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν· ὄψει γὰρ ἐλεγχόμενα εὐθέως, καὶ λυγιζόμενα, καὶ βασκαρίζοντα, καὶ οὐκ ἔχοντα, ὅ, τι χρήσεται. καὶ εἰ τοῦτο ὑπομένειεν ἅπαξ, ὑ μήποτε ἐπιχλήσει λοιπὸν, ἀλλ' ὑδ' ἂν ἀπατηθέντα ἐπιστῆναι· ὅσοι δὲ αὐτῇ τῶν ἀνοήτων ἡδονάν τι προσιούσῃ, καὶ τὸ θυρίον εἰμενῶς ἀνέπλασαν, ὕτοι δὲ ἥκιστα ἀπολαύουσι τῆς φιλανθρωπίας· ἐξίεσαι γὰρ ὑπ' αὐτῆς, καὶ ὑδὲν ἀφέρουσι τῶν μυμηθέντων, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejicienda ac propulsanda sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam oculis, aut intra ades tuas admittere procures. sed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam subita vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis haesitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fuerit, in posterum molesta esse desinet, sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque inepti homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis suae minime ferunt. de potestate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant*, &c. *P. Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Episc. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσίρχεται. *Muni auditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitia ingrediuntur.* *J.T.*

7. Τὰ

ἀλλ' ὁπόσα ἀκριβῆ θυρωρὸν τὸν λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις; τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι καὶ παραβάλλεσθαι, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τοὺς μὲν οἰκίας θυρωροὺς [a] καθιστάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τὴν διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

dam ſunt occupati: ſed apponere curioſi janitoris inſtar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admiſſione*, atque adſumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores conſtituere, aures autem ac mentem apertas ſinere.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν, μήτε ἡλικίαν τὸν λέγοντα ὁρῶντα, μήτε τὸν ἄλλον βίον, μήτε τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερος, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τῆς ἐξετάσεως. οὐ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τοῦ καλήσαντος, ἀλλ' ἑαυτῷ τὴν ἐξέτασιν φυλακτέον, τὴν ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τὸν φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τὸν ἔλεγχον τῆς ἑκατέρου διανοίας, καὶ [g] μισεῖν ὕστερον, καὶ ἀγαπᾶν τὸν δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τῆς πρώτης

31. Cum igitur dicens talia aliquis acceſſerit, ipſum per ſe explorare negotium oportet, neque aetate conſiderata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in ſermonibus illius forte ineſt, ſolertia. Quo enim quis probabilior eſt, eo curioſiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accuſantis, ſed examen veritatis ſibi ſervare, ſuamque ſibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente ſit in claram lucem protrahere, ac ſic demum vel amare vel odiſſe, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάναι] Καθεστάναι Fl. & B. b Τοίνυν] Omiſit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epiſt. 1. ſectione λή: Ἔχει τὰ ἄτα τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἠνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τῶν ἀδικούντων εἰσαγωγὰς καὶ πιθανολογίας ἀποκλεισμένα. *Aures prabe patulas injuria affectis; clauſas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* *J.T.*

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. περιβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, ſolligere.* πλοῦτον περιβαλλόμενος *Polybius.* *F.G.*

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipſam apud te.* malim: *rem ipſam per ſe expendas.* *J.T.*

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod ſi damnanda perſcrutatus crimina
Paterfamilias eſſet; ſi mendacium
Subtiliter limaſſet a radicibus,
Non evertiſſet ſcelere funeſto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius;
Quam ſtulta prave judicet ſententia.

Et mox:

Nil ſpernat auris, nec tamen credat ſtatim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes;
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere ſimplices etiam poteſt,
Opinione alterius nequid ponderent;
Ambitio namque diſſidens mortalium
Aut gratia ſubſcribit, aut odio ſuo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus ſenior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τῶν λεγομένων εὐκόλως μηδ' ἀκρίτως μηδενὸς πιστεύειν. ὅταν δὲ κατὰ τινὸς τῶν φίλων ἐγκλημάτων προσπίπτῃ τις αὐτῷ λόγος, τὴν ἀκριβεστάτην ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconſiderate eorum, qua audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut ſocii accuſatio aliqua delata fuerit, diligentiſſime ut omnia prius inquirat, quam accuſationi fidem habeat. nam & regium hoc eſſe, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Juſtinus Martyr.* Paraenet. 1. ad Graecos: Ἡ γὰρ τῶν χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δίκαια καλῶς ἔχειν ποιεῖται ἀλλοτρίᾳ διάνοιᾳ, ἀκριβεστέρᾳ πείρᾳ τἀληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquiſitio etiam ea, qua antea bene ſe habere videbantur, ſaepe aliter affecta eſſe oſtendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* *J.T.*

22. Τὸν φθόνον] Ἀν λόγον. I.e. *dicendi facultatem.* F.G.

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legiſſe videtur. F.G.

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν] Hæc omiſſa ſunt ab interprete. Id eſt, *ut in initio diximus.* *J.T.*

tione ; quam puerile eſt , bone Hercules! & humile , & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa , quam principio dicebamus , ignorantia , & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint , utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio , locum nempe , rebus a veritate colluſtratis , non jam habitura.

ἀμαθολῆς κεκινημένον, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ πως εἶναι τὰ ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῖν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] ἐς τὸ βάραθρον ἡ ἀμαθολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωλισμένων τῶν πραγμάτων ἔτι τῆς ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

ΑΛΛ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοῦνομα τὴν Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

[h] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Ἐς] Καὶ ἐς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *Va.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδες ἡμέραι , καὶ ἀποφράδες [*] ἀστὰς καλοῦμεν τὰς συμφορωμένους. παρῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε. ἦν τις τῶν Ἀθηναίων τοὺς κακούργους καὶ ἀδικομένους ἔξω φέρων τῆς πόλεως, καὶ διδοὺς αὐτοῖς τὴν ἀνάγκαιαν ὁδὸν ἐξήγαγεν οὗτος αὐτοὺς ἀπὸ τῶν συμφορωμένων πυλῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς συνήθους τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἃς τινες ἱεράλιν ἀποφράδα. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

[*] Ἀστὰς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀποφράσας π. τὰς συναμμένας. Etiam C. niſi quod ἀνάμεις habet. *M. du S.*

[†] Αὐτοὺς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M. du S.*

34. Ὡς ἂν πεφωτισμένων] Menti namque , (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J. T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in ἰσόχρονος, & in Πολύευκτος. *Th. M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματος ἰσοχρόνους προσθήκῃ τιμήσαντές σε Ἀτιμαρχον ἐπώνυμον, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus , negat credibile eſſe , Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J. M. G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt ; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit , Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J. F. R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati , quibus publica non licebat agere. Ἄνθρωπος ἀποφράς ἐστι βλάπτων ἀπιστίαν. *G. C.*

ἀν ἠτιῶ βάρβαρον εἶναί με τ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ ἀπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιόν εἴης; ([b] τ γὰρ τρόπον σε, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ κατὰ πάσαν ἀνήκοόν ἦσθα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ μὲ ἀποφράδα, ὅ, τι καὶ βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ στερεοῦ συνείληφας. εἶπες τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] θερπετοῖς ἐοικότας τῇ [e] χολῇ τ ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τ ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ στερεοῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, Φύσει μὲ λάλον ὄντα καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ στερεοῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ἐπὶ

stum. Qui enim accusares me hoc ipso nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, esse te Apophradi, *hoc est atro diei* simile? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei assimilare) si omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid sibi velit, paullo post te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendisti!* si quidem jamborum quendam poëtam nosti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti solitum, nec cunctantem maledicere, si vel maxime laesurus videretur eos, qui in bilem jamborum suorum incidissent. Hic igitur, cum male ipsi a quodam ex illo genere dictum esset, dicebat, alis prehensam ab eo esse cicadam, ipsum se cicadae comparans Archilochus, strepero natura sua, etiam nemine cogente, *animali*, si vero etiam ala prehendatur, clamanti sonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix, quid tibi vis, cum loquacem in te poëtam concitas, oc-*

a Ἠτιῶ] Παρὰ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Restitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν γὰρ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic *P. J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περπετοῖς] Περιπαθεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipsa clamat. Σχολῇ Edd. misere. f Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἑαυτῷ sine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adscivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τραυώτερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Glossema videtur. *F.G.*

Ἐπ' αὐτῷ ἀπόντα] Sententia manifesta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι ἄπον; *J.M.G.*

5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ γὰρ τρόπον. *F.G.*

Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τ γὰρ τρόπων. *M. du S.*

Τῶν γὰρ τρόπων σε] Aut legendum videtur τ τρόπον σε, aut τ τρόπων (ἴσκα) σε κ. τ. λ. Certe accusativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*

9. Βούλεταί εἶναι] De hac phrasi cum Belgicismo conveniente, frater Consult. *G.O. Reitz.* in Belg. Graecis. agens p. 447. Nostrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, καὶ εἶγε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemsterh.* ac rursus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105, τόδε ἐστὶ τοῦτο βούλεται λέγειν. *J.E.R.*

11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*

16. Περπετοῖς] *Jambl.* Nr. 184. ταυτολογοῦσι τὰ αὐτὰ θερπετῇ γυόμβῳ τῷ ἑρμοίνῃ τ φθιριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυάκτης ἰάμβος & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*

Ibid. Χολῇ] Ita W. Mss. Hipponactis χωλοὶ ἰαμβοι ab antiquis memorantur; unde subierat fortasse hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impressis prave ante hoc scriptum est χολῇ. *M. du S.*

22. Γεγωνότερον] Conf. supra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*

27. Ταῦτά σοι] An ταὐτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis est mutatio, sic edi curavi. *J.F.R.*

29. Πόθεν;] Forsan Πόθεν δ quaesivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemsterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & sic infra, c. 29. πόθεν; τίς ἔτως ὁ λόγοις μεγαλόστολμος; *J.F.R.*

Ibid. Παλαιοῦ γε ὄντος] Hujus phraseos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lysiae* Orat. adversus delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta jambis quaeren-sem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeσεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

g Ταὐτά σοι γὰ αὐτὸς ἀπειλῶ, ὦ, μὰ h Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δέω· σοὶ δὲ μυρία συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βδελυρώματα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἀρκέσαι, προσπαρακαλέσας καὶ τὸν Σιμωνίδην, καὶ τὸν Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ καθ' ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, i Ὀροδοικίδην, καὶ τὸν Λυκάμβην, καὶ τὸν k Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. καὶ ἔοικε θεῶν τις ὅπα χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸν γέλων ὅπα τῇ ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲν Σκυθῶν καλαφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, δέχειν δὲ εὔλογον πρὸς ἄνδρα τὰ κατὰ σὲ λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, καὶ οἴκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, καὶ μηδὲν l ὑποσχεμένῳ τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξιπεῖν μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-

g Ταὐτὰ] Ταῦτα Edd. priores. h Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. i Ὀροδοικίδην] Ὀροκίδην Fl. Ὀροδοκίδην W. Vulgatum tenent Edd. k Βούπαλον] Βυπόλον male Fl. l Ὑποσχεμένῳ] Ὑποσχολομένῳ Fl.

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ὀλίγου δεῖν λέγω. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δέω & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceio hic diversus. *M. du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M. du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαυλα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοκίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M. du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ κοινὰ ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἴκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M. du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅτε πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ ἧττον, ἐν παιδείας νόμῳ παῤῥησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πόθεν βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὀπτίμησιν, ἢ μᾶλλον ἢ κάνθαρος μεταπεισθείη ἄν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὅτ' εἰναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ σὲ σοῦ πολμώμενα, καὶ ἀχέρων ἄνθρωπος ἐς [b] ἑαυτὸν ἀφικνούμενος. [c] οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τῷ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καινήλιος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ φειμένης ὀγκωμένου προσέτι ἀκοῦσαι. οὕτω πάλαι καὶ πρὸς ἐμοῦ, καὶ παρὰ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὴν Συβαρίτιδα [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua; nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dediscat volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Χαίτοι male *J.* b Ἑαυτὸν] [Et sic *Fl.* cum cett. c Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec M. d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forsi. Ἡμιθίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ὕτος λοιδορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ σωὸν, κίναιδος δὲ ἦν Ἀριστοφάνης. Ἀριφράδης ἐστὶ μὲν ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐβούλετο· ἔστι δ' ὁ μόνον ποιητὴς, εἰ δὲ οὐδ' ἂν γένοιτο οὐδὲ παντόπορος, ἀλλὰ καὶ προσεξυφαίνει τι τῶν αὐτῷ γλίσχρως † αἰσχρῶς ἔχον. τοιοῦτος

* Παντόπορος] Exc. *G.* Παντοπρέπ. † Αἰσχρῶς ἔχον] Exc. *G.* αἰσχρὸς ἰδεῖν.

‡ Ἀβρικτοποιεῖ] Lege ἀ—οῖ. *M. du S.*

§ Πάντα] Exc. *G.* αὐτοῦ.

48. Ἐκείνους] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ἢν κυλίσωσι κόπρον, εἰς ταύτην φωλεύουσί τε τὴν χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄβηλυ ζῶόν ἐστι· σπέρμα δὲ εἰς τὴν σφαῖραν, ἣν κυλίει, οὐκ ἔστιν ὅτε εἰκοσι ἡμερῶν τοῦτο δράσας, καὶ θάλψας αὐτὴν, εἶτα μόνος τῇ ἐκ ταύτης, προάγει τὴν γενεάν. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris* &c. per. *μιξομιξόχοιρα*

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus erit.

J.M.G.

57. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Οὔτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th.M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀναφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mss. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλὴς. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς ἀκρίβαντον similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. *J.F.B.*

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀναξ. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] I. e. ὁ Κύμης ἢ Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀναξ. c. 32. & Δραπ. c. 13. In *Ers-*

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [c] Βάτταν, ἢ ὅτι τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ῥητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἔωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ ὦ ἔλεγχε ἡμῖν ἢ Μενάνδρου πρόλογον εἶς, ὁ ἔλεγχος, φίλος ἀληθείας καὶ παῤῥησίας θεός, οὐχ ὁ ἀσημότατος ἢ ὅτι τὴν σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τὴν γλῶτταν αὐτῶν, πάντα καὶ εἰδότος, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γὰρ τοῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ὅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαντα τὰ δράματος ἢ λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ πρόλογον καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ἆρα ὅπως σαφῶς προδιδάξῃς τοὺς ἀκούοντας, ὡς οὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, καὶ ἢ παροιμίαν, ὅπι τόνδε ἢ λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἰδίόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες ἢ ἄνθρωπον ὅπι τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδών, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

[c] Βάτταν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσον adscripsit *Solan.* [f] Κατάλιπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀντεύμοις, καὶ χωρὶς τινὸς ὑποστάσης. παροιμία ἐστὶ ἢ ἀμαθῶς ἐπί τινὶ ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. *V.*

88. Βδελυρία] Λιχνεία. *V.*

¶ Ἀντεύμοις] Lege ἀντεύμασι. *M. du S.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἰμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista* c. 19. *M. du S.*

67. Ἀμφιάλου] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσθωνα] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & Ἀπατ. c. 23. *M. du S.*

69. Βάτταν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad Ἀπατ. c. 23. *M. du S.*

73. Πρόλογον εἶς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius *Menandri*, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philet. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convictionis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. *F. G.*

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc conciunatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῆς παῤῥησίας, τῆς τ' Ἀληθείας φίλος.

totique fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείας καὶ παῤῥησίας θεός. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείας καὶ παῤῥησίας θεὸς] Senarius. *F. G.*

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἐκποδὼν] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλτατε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνων προσόντα προεκχέῃς αὔτως· ἐ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ὅπῃ [b] τόμα σοι ἐλθεῖν τὰς περὶ τῶν ὧδε καταπτύστων λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς οὗτος εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυρίσταις. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενός τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τῶν [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur; & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* Iait, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleuſiniis intereſſe, tanquam Barbarus, quod ipſe dictitaverat* Py-

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *Al.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὔτως] *Matthiæ. V.* 99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχος. *V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀτίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur T—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mss. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσασθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudis. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκουσομένους. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσωπ. κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἔωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accuſ.* c. 25. μὴ ἴωλον εἶναι τὸν κρίσιν. Et *Schol.* 10. No. 6. ἰωλὰς ἄρτους exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτίαν τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Iſaeus*, qui & ipse *poſcebas controverſias plures, electionem auditoribus permittebat. Poſcebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον] Quum nihil haberet τοῦ quo referretur, omnino censebam scribendum τὸν, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνίστησι τὸ θέατρον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τοῦ lecto τὸν, praeferas, quum ἐκεῖνον λόγον sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. F.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τοῦ ἐκείνου λόγου. Reliquae τὸν —— ἐκεῖνον λόγον. Si *Fl.* sequaris, ἐκεῖνον non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τὸν —— ἐκεῖνον λόγον. *M. du S.*

20. Ἀνθ' ὧν ὁ τῇ ὑποκρίσει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa ad Aesopicae cornicolae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Patrensis, in caussis multum versatus homo) cum argumenta posceret dicendi, Pythagoram ut ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, καὶ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ τῶν Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βυλόμενος δὲ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τῶν συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. καὶ ὅτως ἀνὴρ ἐποίησε, καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον.

5. *Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesenti hominis impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, καὶ μεμελετημένα, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἅσα ἐπήμυνε, καὶ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *A1.* Αὐτοῦ *H P. S. Fl. Bt. Ald. Fr.* ὁ Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* *f* Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* *g* Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγου mox haberent. Τῶν — ἐκείνου λόγον *Fl.* Ἐκεῖνος Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι σχέδια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεβοήθει. *C.*

† Ἐπεβοήθει] Recepi ex *C.* Ἐπιβάλλεται *V.* & edita. Ἐπιβάλλεται Exc. *G.* quod propius accedit ad *C.*

sta, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. *V. G.* recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat *ille* aestus, illa solicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctilian.* 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μαγίστα. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ὅτι sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς Æsop. fab. 128. ὅτι μαγίστη φωνὴ apud Nostr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vs. 62. ὅπως ὅτιμαγίστη ὠφέλεια γένοιτο. tamen & adverbia saepe pro adjectivis poni, non solum in tritissimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ περὶ ἀσθενείας, sed & in aliis, satis jam saepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut supra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vs. 13. ὅτι τάχιστα εὔρημα εἶναι Ἀλκιβιάδου σοφόν. Quae tamen non ita similia fateor, ut nihil regeri possit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἅσα] Locus mihi, & Cl. *Kustero* suspectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅσα] Nisi aliud quid hic desit, *V. G.* nomen παράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidisse puto syllabam, s. praepositionem participio praemissam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus sum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅσα] Etsi Cl. *Gesn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro hic inveniri, nondum tamen vulgatum muto; quia potest pleonasmus esse, ut supra *de Calumn.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρῆσιν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τιμιώτερον εἶναι τῶν γαλήνης ἱστόρησεν. ubi *Bergl.* plura similia. Addo etiam *Long. Past.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δίδωσι. Nostrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφίαν εἶναι δοκεῖν ἐποιήσατο. Omitto quae satis multa de hoc pleonasmo notata servo. Sufficient, si addas duo illa, quae Cl. *Hemst.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noster. ὁ δὲ ταῦρος εἶναι ὑπὸ τούτου μὴ ἐδημιουργήθη. Sed si haec non esse prorsus similia huic ἅσα, dixeris, superius ὂν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ἅσα, hic non efficax plane sit, pro *vera*, uti ex *Demosth.* ἡ ἅσα ἀρχή, *verus principatus*, & οὐκ ἅσα *falsus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare possem, si liceret plura commentari. *J. F. R.*

35. Ἀλ-

χεῖρα ὄρεγε, καὶ συμπαγιάζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, ἐς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλωσαν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, παρ' ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχωσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτου ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλαμβαῖς μελέταις σοφιστῶν.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ τοσοῦτος φανεῖ, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι καὶ πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρηνόν τινα ἐπῳδὴν τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὅτου κιθαρίζειν [c] παρῳδοῦντος ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἠδὺ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἰδὼν ὑπεγράφεις. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε ποτὲ αὐτοὺς ἔναγχος.

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ τὸ ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostura ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

6. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Qui enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Qui*, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quae-dam*

a Ἔχωσι] Ἔχουσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Παρῳδοῦντος] Recte M. *Fl. P.* &c. Παρῴδουν male *f. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσεν male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λυκιανός. *G.*
39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ συγγραμμα. *G.*
45. Ἐξεπολέμωσεν. Πολεμίους ἐποίησεν. (ἴσως ἐξεπολέμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F. G.*
39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*
43. Ὁ ποιητὴς οὗτος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F. G.*
Ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *f. M. G.*
45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωκε, ait: πεπολέμωκε, ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιόν τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *f. F. R.*
48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. *Bona* dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Ezech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque *Ἱερομηνία* vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *f. M. G.*

48. Τρί-

dum pro toto anno; & sacra faciunt, a Numa rege praescripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur festo die atque sacro, is qui referat Olympiae insiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conspuendum istum atque superbum alienae orationis histrionem, cujus etiam mores accurate nosset, & reliquam vitae istius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehensus fuerat, Suadeo, *inquit ad sodalium quendam*, devitemus infelicis occursus hoc spectaculum, qui sua praesentia jucundissimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipsum nomen* Apophrada *audiens Sophista, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen statim risit, & prioris illius risus nomine virum ulius est, ut quidem sibi videbatur, & apud omnes usurpabat hoc ipsum,* Apophras! Quid vero id rei est? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an esculentorum quiddam vel poculentorum est *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid sibi velit.

9. *Talia iste contra hunc meum se disputare opinabatur, multumque* Apophradi *risum conflabat, ignarus nempe, ultimum se hoc ru-*

ναις, ϗ [e] θύσει, Νυμᾶ τῷ βασιλέως καλαγησαμένῳ τὰς ἱερουργίας αὐτοῖς, ϗ πεπιστεύκασι τοὺς θεοὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ ϗ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκείνῳ [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τ' κατάπτυστον, ϗ ἀλαζόνα, τ' τ' ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ ϗ τ' τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτοῦ, ϗ τ' ἄλλην ἀσέλγειαν, ϗ μιαρίαν τοῦ βίου, ϗ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, ϗ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τ' ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντητον τοῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τ' ἡδίστην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] τοῦτ' ἀκούσας ὁ σοφιστὴς τ' Ἀποφράδα, ὥς τι ξένον ϗ ἀλλότριον τ' Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθύς, ϗ τ' ἄνδρα τοῦ πάλαι ἐκείνου γέλωτος ἡμύνετο, ὡς γῆν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, Ἀποφράς, τί [h] δὲ τοῦτό ἐστι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τ' ἐσθιομένων ἢ πινομένων τί ἐστιν Ἀποφράς; ἐγὼ μὲν οὔτε ἤκουσα πώποτε, οὔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι ϗ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο κατὰ τούτου διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ Ἀποφράδι τ' [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὐτοῦ τὸ ὕψαλον τεκμήριον ἀπαι-

e Θύσει Νυμᾶ] Θύσειν ἅμα W. male. f Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A1.* Ὑπὸ Edd. & M. g Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *A1.* h Δὲ] Δαὶ W. solus. i Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. k Γέλων] Constare lectionem notat *Solan.* l Καθ' αὐτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ὕψαλον τὸ μόγις] Euripides: οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ἐκπλῆξαι ἔπος, ἥτοι τὸν ὑπερέχοντα, τὸν βασιλικόν. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τ' νέων Καλανδῶν ἣ ϗ νῦν αἱ ἀρχαῖαι σύνοδοι) ϗ θύουσιν ὑπὲρ τῆς ἀγυιᾶς. V. *Schot.* Obs. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipsius, quod non probo, vid. *Lips.* excurs. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum summa & eruditione, & industria conspicuum miror hunc Luciani locum fugisse, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, scriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F.G.*

Ὁ τότε γελάσας ϗ Ὀλυμπίᾳ ἐκείνῳ ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia risit super supposititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ sub *supposititio isto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid sibi velit, nemo dixerit. *F.G.G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem distinguendum. ὁ τότε γελάσας ϗ Ὀλυμπίᾳ ἐκείνῳ ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *super Pythagora.* F.G. Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma post ἐκείνῳ sustuli. *F.F.R.*

77. Καθ' αὐτοῦ] In omnibus libris nostris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισαγαγὼν ὑμῖν, ἵνα δείξειε τὸν ἀείδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὅπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων ἀνδρες. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

diatis contra se iudicium proferre. Haec igitur caussa hunc libellum conscripsit ille Poëta meus, qui me ad vos praemisit, ut ostendat nobilem Sophistam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt. Ista quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τοῦ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σε τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἐξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἅπερ κεφαλαιωδέστατα τῆς ἀνοίας τῆς σῆς, καὶ κορυφὴ, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδὸς ἐμαυτῷ ἀπεφάνθην, χαίρειν ἤδη σοι ἀκοῦσαι τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipse fuscepi quod reliquum est fabulae) jure meo jam possem, ista *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaestina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac super omnia, quae nunc Ephesi, quae quidem maxime capitalia & fastigium amentiae tuae, & *impositum* moribus tuis coronis. Cum enim, quod est in proverbio, *Ilienfis ipse tragoedes conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· σὲ δὲ

11. Sed potius ista nondum: de *Apophra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκριμένα μοι, ἀληθῆ δή. G. (Corrupte scriptum erat κεκριμένου)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ἐμὲ προεισαγαγὼν ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα κἀν] Forsan καὶ ὁπόσα ἂν ἐν οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. παλαίστρα μαγίστρα τῶν Φοινίκης ἀπάντων vocat. Vide etiam Ἀπολ. c. 19. M. du S.

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc est quod Ephesi hunc libellum scriptum fuisse colligo; vid. etiam c. 22. M. du S.

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδὸς] Proverb. pag. 892. J.B.

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀπολ. c. 38. Polyaen. Strat. III. p. 229. Ilienfium meminit. M. du S.

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων, καὶ Κυβήβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, absurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον esse Veneris epitheton, nimirum est quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mf. legitur πρὸς τὴν Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. sic sane & *Aristoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μάλα, ὦ πότνια Γενετυλλίς,
Καὶ θηλυριῶδες, καὶ κατιγλωττισμένον.

Quam suavis cantilena, o venerandae Genetyllides; & effeminata & lasciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἦ δι' αὖ μύρα, κρόκα καὶ αγλωττισμάτων,
Ἁπαλότης, λαφυγμοῦ, καλιάδος, Γενετυλλίδος ἕζει.

Haec vero unguentum, crocum obscoena basia.
Et fumus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur esse dii sive Deae praesides generationis. Vide antiqua scholia. Recte vero κυβήβη docti viri emendarunt. Non est Venus sed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inscriptionibus, & in antiquis membranis sic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remensi, ut olim mihi ostendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae est a consiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas secunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, rescribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod verissimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinsius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia lasciviissima fertur fuisse, ut ipse Lucianus in dialogis Deorum indicavit. J.G.G.

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 722. L. g. — Εἰ μὲν ἓν μία ἐστὶν Ἀφροδίτη, ἡ δίττας, Οὐρανία τις ἡ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ὅτιγε μὴν οὐ χωρὶς ἑκατέρα βωμοί τε εἰσὶ καὶ ναοὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ ἀθλυργότεραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Nostrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. M. du S.

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phradis autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τ' ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παιδήμου, ἢ [c] Γενετυλλίδα, ἢ [d] Κυβήβης, πῆ σοι μεμπτὸν, ἢ γέλωτος ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', ἐπεὶ γ' ἦν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τ πρὸς Κελτῶν ἢ Θρᾳκας, ἢ Σκύθας, ὀπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶδα τὰ τ' Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, ἢ ἐξεκήρυξας τῆ Ἑλληνικῆ. ἢ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ἐπιβαίνω τῆς ὁρους τῆς Ἀτθικῆς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ὀπιχώριον, ὡς τοῦτο τὄνομα, φαῖεν ἂν οἵγε σῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, ἢ τ Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, ἢ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τ ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν ἢ αὐτόχθονα τ Ἀτθικῆς.

Πολ-

b Παιδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *J.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *J.* Κυβίβης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βυλόμενος τ καλλιδείμονα τυτονὶ, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὀνόμασιν ὀρκῶσαι διέγνωκεν, ἃ πρόδηλος τ αἰχρᾶς Ἀφροδίτης εἰσὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς δαίμων ἅδε τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτίος. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἄρτεμιν φασιν τ τοιούτων ἰφόρους. ἢ πάλιν ἅδε τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἢδη τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες, ἢ θηλυδριῶδες ἐ καλλιγλωττισμόβιον, ἢ μανθυλωτόν. Γενέτυλλις, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanitidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio.* Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam.* *J. M. G.*

Πρὸς Παιδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδωνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς θεῶν. item c. 28. πρὸς θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διὸς. Ac *Diſſ.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τ Λιβανίτιδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *J. F. R.*

Ibid. Γενετυλλίδων] In *J.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβίβης] Corrige Κυβήβης. *Heſych.* Κυβήβη, ἡ μήτηρ τ θεῶν, ἢ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβήκη legitur, pro Κυβήβη. *Suid. Euſt.* *F. G.*

Κυβήβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθνους aut ſimile quid ſubauditur. *F. G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἑλληνικοτάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ἐπότων ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλ' ἀποφράδες ὄσι. *Plutarch.* οὐκ ἐν ἴσῃ σήμερον ἀγωνισώμεθα προθέμενος, ἵνα ἐ ταύτην ἐξ ἀποφράδος ἐ σκυθρωπῆς ἱλαρὰν, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ. Halic.* Τὴν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μελαινάν τε ἐ ἀποφράδα τίθεται. Id eſt atram, inauſpicatam & neſaſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicuntur*

Πολλὰ γὰρ ἔστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ καὶ τἄλλα τὰ αὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ παρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφὰς ἡμέρα.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἀνηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μελαπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἔστι τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γάρ, ὦ ἄνθρωπε; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τῆς πολλῆς πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, οὐδὲ βουληθεὶς ἂν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, [b] φησί τις.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

12. Multa enim sunt; quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

13. Illud vero aliis aliisque de caussis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ Fl. b Φησί τις] Nil mut. Edd. & M. Leg. *Φήσει.*

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico:* quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico.* His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur.* Horat. *Ille & nefasto te posuit die.* Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico.* &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem, sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τῷ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, τελεία στιγμὴ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φησί τις] Ita emendandum fuit, pro Φησὶ, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησί] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum

alia dicenda sunt ; alia minus: quae nimirum non usitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum versamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, si ad te ista de te dixissem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi essent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum est. Deinde cum Attici etiam diversis temporibus multa in lingua sua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remansit, ita semper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine usi sunt, nisi & ea ratione te perturbaturus essem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & historicorum nomina recensendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum si ostenderis antiquorum non usum eo nomine, aureus, ajunt, stabis Olympiae. Etsi, quisquam senex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem esse in Attica, & in Isthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneso.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λικτέα, τὰ δ' οὔ, ὁπόσα αὐτῆς μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τιμῶσκοιμεν τοὺς συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα οὐκ εἰπὼν, ἥμαρτον, ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα· τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρή. εἶτα καὶ τῆς Ἀττικῶν τε καὶ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τὴν αὐτῆς φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τέθνηκεν διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῆς λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τῶν πάλαι δείξας ὃ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] στάθητι. χαίρω, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲ ὄνο-

c Ἕως] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* d Διεξιών] Bene sic plurimae. Διεξιὼν *J.* e Στάθητι] Στάχνω W. male.

64. Ἀφῆλιξ] *Προσδύτης. V.*

librorum vulgo scribo. *J. F. R.*

42. Οὐ, ὁπόσα] Cur sequente vocali adspirata non scriptum est ὃχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ, ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus claudituri, vel saltem vox quiescit post οὔ, & vel punctum minus potuisset poni, ideo non opus erat οὐχ scribere, quia sic adspiratio sequens non conjungitur cum οὔ. *J. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris nostris ἴως, quod cum ferri non posset, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνεῖναι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνέρχομαι, συνῆκα &c. *conversor, conversatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hist.* c. 15. ὡ λόγων ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 14. κάλλει τῶν πάλαι ἐν τοῖς μάλιστα. Vid. de hac phrasi Cl. *Hemsterh.* T. I. p. 3. ἐν τοῖς μάλιστα ἰσόθεμεν. *J. F. R.*

62. Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι] Proverb. *J. B.*

Χρυσοῦς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo. M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *J. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparative utitur scribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικώτερος, καὶ γεγηρακὼς πάλαι συνών. *J. F. R.*

ὄνομα ἤδεις, ἡ δὲ χρῆσιν αὐτῆ ἄκαιρον ἠτιάσω· φέρε δὴ καὶ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλει τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ καὶ τότε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτῆ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις καταδήμασιν· ὁ δὲ Λυπάλην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὢν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὸν σπουδὴν τοῦ δήμου· [b] μὴ δῆτα ἂν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

dicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi feriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. *b* Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμφω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἐρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὃ δὲ κόθορνος ἑκάτερον ἀμφοῖν τοῦν ποδοῖν. ὅθεν καὶ τὸν Θηραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' ὧν περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτεριστὴν ἦν. *J. M. G.*

80. Λυπάλην] An Δυσάλην; quaſi δυσαλῆ ἄνεμον. Placet. *F. G.*

Λυπάλην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χώτα etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάλην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάλη, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in αν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hae ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις καὶ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Procum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομαγόρου. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum, flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, πανπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς δὲ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, καὶ μάλιστα εἰ ἔωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. καὶ εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ σίθηκον, εὐθὺς ἐξιὼν ἐπ' οἰκίας, ὅτι πόδα ἀναστρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, τοῦ πονηροῦ τοῦ πρώτου καὶ δυσφήμου κληδονίσματος. ἐν δὲ τῇ θύραις, καὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, καὶ ἔωθεν τοῦ ἔαρος ὅτε, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, καὶ ἀπόρρητα ποιοῦντα, καὶ πάσχοντα, ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπερρωγότα, καὶ μονονουχὶ τὸ νόμισμα τὸ ἔργον αὐτοῦ ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

c Τούτῳ] Τούτου W.

pollini ſacer; (v. Graev. not. ad Heſ. ἐνιαυτ. 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro H. Grotio fraudi fuiſſe video. Adde Plut. Συμπ. VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. Meurſ. Gr. fer. in ἑβδόμῃ. Et Spanh. 657. Et Noſtr. Δικ. c. 12. M. du S.

85. Μὴ δῆς ἔν καίρου] Δῶς ἔν καίροὶ, extrita negatione. Th. M.

Μὴ δῆς &c.] Non dederis? &c. interrogative. F.G. Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam deſiderandum. J.F.R.

Μὴ δῆς ἔν καίρου πρὸς Ἀδώνιδ' κινήσας πανπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ & ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet Marcilius. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet κιναιδίαν. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt κιναιδίας, jactarunt (erant enim etiam tum, ut verosimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaën, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae adſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. J.J.

86. Πρὸς Ἀδώνιδ'] Similis obteſtatio iis, quas per Πάνδημον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. XI. J.M.G.

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. *more Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus*, & dextrae claudicatis occurſum. J.M.G.

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. M. du S.

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχω. F.G.

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. M. du S. Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. J.F.R.

96. Κληδονίσματος] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκληδονίσεων fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. J.F.R.

98. Τῷ ἄπαντ' ἔτει] Subaudi τὸ, ἄγε, i. e. ἄγε πάντος ἔτους. F.G.

4. Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σήν, ὅσον γε μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σου ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ περιβόητος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ ἐλέγξαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖναι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ποθὲν [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος περιυχιδὲς ἐργασάμενος, ἐξέσωσε.

18. Verum nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Καὶ ἐκεῖνα [c] μέμνηνται, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς συγκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρό σου ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τέκνωμα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postulares. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σεαυτὸν] Ζαυτὸν W. c Μέμνηνται] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνηται male V2. ait Solan. sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν κακούργων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως (1) ἀπαλύψωσι. Ἀμφοφάκης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε; κύφων δὲ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ (2) καλοὺς ὀνομάζουσιν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἀνθρωπον κύφων τέρσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφωνισμοὺς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυτέρως τὸ οὐ τῷ νόμῳ παρ' ὕδωρ (5) ποιήσηται, διδόσθω οὐ κύφωνι πρὸς τῇ ἀρχείῳ ἡμέρᾳ ἢν'. ἐπιῤῥιόμβῳ μίλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ᾖ μελίτεσις καὶ μύσεις δῆπτον. (6) τῷ δὲ χρόνῳ διελθόντος κατὰ κρημνῶν ἀθεῖσθαι, φόλιν γυναικείαν (7) ἀποκαλόντα. V.

20. (8) Νεανιεύεσθαι] Νέα ἔργα ποιεῖν, κομπάζεσθαι, τόλμα (9) τολμᾶν, ἐγκαυχᾶσθαι. V.

(1) Erat in Ms. prima duntaxat hujus vocis syllaba, sed reliquas ex Suida supplevimus, indidemque quaedam in sequentibus manifesto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione satis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex Suida emendata. J. Cler.

(2) Καλοὺς] Exc. G. κλοιὸν, οἱ δὲ καλοὺς. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλοὺς.

(3) Κυφωνισμοὺς] Exc. G. κυφωνισμὸς. Lege κυφωνισμούς. C. κυφωνισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ στυγερός.

(5) Ποιήσηται] Ποιῶνται Edita, mutavit T. H.

(6) Τῷ δὲ χρόνῳ] In Exc. G. Τὸν δὲ χρόνον διε—— καὶ κρημνῶν. nisi quod pro voce ultima legit κρημνὸν, mendose τ. δ. χ. διελθόντος, n. m. C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit M. duo S. Περιβάλλοντες emendarat T. H.

(8) Νεανιεύεσθαι] Νεανιεύεται edita; sed ex mendosa Codicis scriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit Solan. pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων παρὰ τὸ κυρτὸς seu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro catasta, seu numella, aut collari aliove instrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μεταφορικῶς de scelerato dicitur & maleficio; sic Latine carcer, crux, scelus, & sim. F. G.

Κύφωνα] De propria vocis significatione, in quantum

praemittebare ; benevolentiam petiturus a theatro , coronas ferens , diſcedens cum plauſu , jam tum honoratus ab illis ; ſed modo orator ac Sophiſta. Itaque cum audient quondam talia de te illi , illud ſane quod eſt in Tragoedia , duo ſibi ſoles videre videbuntur ac Thebas duplices : atque in promtu ſtatim erit omnibus , *Iſtene ? qui tum ? poſt iſta ?* Itaque ipſe , prudenti ſane conſilio , omnino non accedis ad illos , neque in iſta regione verſaris , ſed ſponte exulas e patria , nec mala per hiemem , neque gravi per aeſtatem , ſed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice ſunt omnium. Nempe redargui , & verſari cum ſcientibus & recordantibus antiquorum illorum , vere tibi ſuſpendium eſt. Verum quid ita deliro ? Quem enim tu verereris ? Quid ultimorum turpe putares ? Audio vero etiam poſſeſſiones apud illos magnas tibi eſſe , miſeram illam turriculam adeo , ut Sinopenſis

εισεπέμπου , εὐμοίρειαν αἰτήσων παρὰ τοῦ θεάτρου , στεφάνους κομίζων , καὶ κρότῳ ἀπιὼν , ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς καὶ λέγε τοῦτο ὀφθῆναί φασι τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι , τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας , δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι , διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ , Ἐκεῖνος , ὁ τότε , καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς τοιῶν , οὐκ ἐπιβαίνεις τοῦ πάππου , οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς , ἀλλὰ φεύγεις ἑκὼν παλίρροιαν , οὔτε χεῖμα κακὸν , οὔτε θέρος [d] ἀργαλέην , ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι , καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν πάλαι ἐκείνων συνεῖναι , βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστί σοι. καίτοι τί ταῦτα λήρῳ ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων ; πυνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς , τὸ δύσηνον ἐκεῖνο πυργίον , ὡς τὴν τοῦ [e] Σινωπέως πίθον ,

[d] Ἀργαλέην] Ἀργαλέαν W. Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπέως] Conſentiunt Edd. & M.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum , cui collum inſeritur , ut κύπτειν cogatur , qui ita vinctus eſt , plura *Salmaſ.* de Mod. Uſur. p. 814. ſeq. *J.M.G.*

15. Ὀλίθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλίθρῳ ἰκτίνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλιθρίῳ? ut ſupra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλιθροι ἰκτῖνοι *Παφλαγόνες* malit ὀλίθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat , quam hic ſingularis ? At ſubſtantivum hic ab Luciano adhibitum , non modo ex praemiſſo ὄλιθρον , κύφωνα , patet ; ſed & alibi ſic ſolet , ut *de Salt.* c. 5. ὀλίθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανὸς ἰκτῖνος ὄλεθρος. Ac *Paraſ.* c. 42. Et quis neſcit ſubſtantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *peſtis* pro homine peſtilente *Act. Apoſt.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν. Et ſexcenta ſimilia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρῃ] Scholium ad hanc vocem habet *Conſtantinus* in Lexico pro συμπεριπόησις αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἢ μιαρᾶς ἀφροσύνης. Ego tamen συμπεριφύρῃ legendum cenſeo. *M.duS.*

18. Ῥάκος πολυχειδὲς ἐργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχειδὲς] Conf. ſupra T. I. *Tim.* c. 32. ἀποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto , de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemſterhuſii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μίμνηται] Sic neceſſario ſcribendum , non μίμνηται , quia non ad ἰκτῖνα , ſed ad πολίταις pertinet , de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem eſſe & Sophiſtam ſcilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲ ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et ſolem geminum , & duplices ſe oſtendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M.duS.*

Δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. ſeq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲ ἡλίους δοκῶ , Διπλᾶς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4, 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furioſos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic , uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opuſculi dictum eſt. *M.duS.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Heſiod.* Ἔργ. 638. *M.duS.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Heſiodi* Ἔργ. 640. qui patrem ſuum habitaſſe dicit , οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ , Θέρει ἀργαλέῃ , οὐδ' ἔαρι ἐρατεινῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστην καὶ μεγίστην] Ἀντιόχειαν ſcilicet. *F.G.*

τ᾽ Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τὸς μὲ δὴ πολίτας ὐδαμῆ ὐδαμῶς μεταπείσειας ἂν, μὴ ὐχὶ τ᾽ ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ᾽ ἂν τὸς ἄλλος τὸς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲ Ἀντιόχεια ὐ τὸργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ᾽ Ταρσόθεν ἤγαγε ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ ὐ [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, ὐ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ἑπόμενοι, ὐ σὲ μὲ ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶδα [b] ὅ, τι ὐ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ὀπλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum venientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquinisentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioſus es.

Ἀλλ᾽ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τὸς ἐν Συρίᾳ θαυμαστὸς ἄθλος ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ᾽ οἷς εἶπον, ὑπὸ τ᾽ ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ᾽ ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ᾽ οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, ὐδὲ, μὰ Δί᾽, ἐχρῆν δευτέραν τ᾽ Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτήν· ἀλλ᾽ ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, ὐ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ ὀπιμανεστέρα, ὐ τὸ νόμα ὀπὶ τούτοις μεῖζον, ὐ ὀπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὀπίσευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] ὐ

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale fecisse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγών] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγών] Conf. supra *Bis Accus.* c. 16. Et *Jens.* ad T. I. *Tim.* §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶδα ὅτι ϵ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.J.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) *Kuster.* Ἐπιμανῶς habes *Is.* β. 25. ἐμμανέσταλα autem Φιλοψ. c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανέστερον] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τὸ νόμα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes *Petroniani* ad illud c. 7. *operui caput.* J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατέση ὁ τελευταῖος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατέση ὁ τελευτ. Illud autem εἷς μόνος ἂν ἐπίσευσέ σοι &c. accipe cum ironia. *Unus ille solus*, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th. M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra *Amor.* c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus ; qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere ? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem ? ipsum opus cum videret ? Non : nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora ? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

75 βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισθοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς ἀρίστοις Ῥωμαίων. τὄνομα δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ
80 συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου τοῦ οἰνοχόου τοῦ Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ὑπέλαβεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε
85 μὴ παντάπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας τῆς οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαΐα μὲν δὴ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέ-
90 πλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅπερ ἀληθέστατον, πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ
95 τὰ πρῶτά σε ἤδεισαν; καίτοι καινόν γε ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ δεῖ πόδα ἐν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι
1 ἀξιώσειας ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γὰρ τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίωνος] Οἰνοπίων penultima brevi W. f Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. g Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ἐν cum cett. h Ἀξιώσειας] Ἀξιώσεις W. *Fl.* & marg. *Al.*

97. *Παρὰ πόδα*] Ἐγγὺς, πλησίον. G.

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te faſſe.* F.G. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc ſcriptum oportet; quod ſuperius jam ad cap. 10. annotatum eſt. *M.du S.*

95. Πρῶτά σε ἤδεισαν] Interpres οὐκ ἤδεισαν legiſſe videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐκ ἐθαύμαζον &c. F.G.

Πρῶτά σε] *Non noſſent* Bened. dederat. *Noſſent* Micyllus. Lectio quidem *Gujeti* adjuvatur ſigno etiam interrogandi addito. Poteſt interim & οὐκ ita accipi, quaſi: *quomodo non mirarentur, ſi priora noſſent ?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, ſenſu eodem manente ac ſi omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) ſed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri poſſet, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, — ῥᾷστα κρατήσαι. *quis dubitet, quin nunc tantarum acceſſione virium — facile profligaturi ſitis ?* Nec ibi poteſt abeſſe negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τὴν ἀρετήν; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum eſſe, vid. ad *Aſin.* c. 20. Etſi & alibi cum παρὰ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῦ σῦ στόματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμυσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπι τύτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδυνευόμενον, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τῦ σῦ φιλήματος, καὶ τῦ ἰῦ ἐκείνυ, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακύσειεν ἔτι εὐχομένυ; πόσων περιῤῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

Καὶ τοιῦτος αὐτὸς ὢν, καὶ λέγελας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὴ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, ἢ ὅπως εἰπὼν ἀργηθείην ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγυς λέγοντα, καὶ τροπομάδλησας, καὶ ῥησιμελρεῖν, καὶ Ἀθηνιῶ, [a] τὸ Ἀθηνῶν ὀπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοκρατεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημᾶσθ. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημᾶσθαι. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοκρατεῖν] Sic *J. B1. P. H. S.* &c. Ἀνθοκρατεῖν *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *A1.* Ἀνθοκρωατῶν W. c Σφενδικίζειν] Σφενδακίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὰ κακὰ ἀπολαύσιν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *absuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρωμολόγυς] Forsan βρομολόγυς. βρόμος *sonitus, fragor.* *F. G.*

Βρωμολόγυς] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδικίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφένδιξ, & χειροβλημᾶσθ voluit esse *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem.* *J. M. G.*

23. Τροπομάδλητας] Μάδλης *lorum, flagrum.* *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημᾶσθ] Ψηλαφᾶν, χειροτριβεῖν. *F. G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγγράφω. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 47. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμως ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πάθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius I. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e.

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut floreres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. ποῦ γὰρ ταῦτα τὰ βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλοῤῥυγμένα, εὐ-
30ρῶτος καὶ ἀράχνίων μεστὰ, ἢ που ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς ἀφ' χειρὸς ἔχεις· σοῦ μέντοι, καὶ τοῦ σοῦ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη (θῶμεν γὰρ ὕβρεως) ἀδική-
35ματος, ἢ, τὸ μειρακιῶδες, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν
40ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔδοσκον, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας τύτας λόγυς ὑποκρινόμε-
45νον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μηδὲν προσήκυσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖ, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-

χί-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* quae Μητίοχον, cum marg. *A1.* e Εἰς] Ἐς W. f Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλίμων] Καταδεδυμένων, ἀνυσήνων, ἀθλίων, ἀδυτὰς ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλίμων] In Parisina Ἰαλέμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlutione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἐρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ἕνεκα. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μητριῶδες ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μητριῶδες videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μητριῶδες, ἀδικήματος, διώκοι. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6. 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μητίχιον tribunal; de quo consule *Porterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V.La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναισχυντίαν ἴσως. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖς] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum-*

χιστα, ἢ ὑπουργίας καταπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπη ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τοὺς τοσούτους ὕθλους ἢ λήρους ἀφυλεῖν, μᾶλλον δὲ τὸ βόρβορον τῶν λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τὴν κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ παῖδμαι, ἢ [a] μιαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὀξὺ μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προστέτακται. ὡς ὤφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τὴν Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γάρ μοι αἱ γλῶτται τῶν τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τὸν πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τὸν Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τοῦτῳ ἐνδοξος ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω ῥᾳδίως ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καταρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumera-

res

a Μιαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. *Μαίνομαι* male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀντί; vult *Gron.*

neſas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι ἀφτίθης] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τὰ αὐτὰ τοῦτο ἀφιθῶσι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δακῶσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι ἀφιθείη, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J.F.R.*

52. Διαντλεῖν] An *exſequi?* *F.G.*

55. Μιαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, *μαίνομαι furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J.F.R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim καὶ ἀν τί γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decreviſti?* *J.G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J.F.R.*

71. Πόθεν ἂν] Malim πόθεν γὰρ. *F.G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἂν legas. *J.F.R.*

73. Καταριθμήσειν αὐτῇ] Καταριθμήσειν αὐτὴ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero caussa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

Θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σε προσηγορίας, ὁπόσας ποτ' ἔθνη προσείληφας, ὁ μὲν θαυμάζω, ὅτι τὴν ἀποφράδα ἐδυσχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυσσε μέλαξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικροῦ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες ἐδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ κείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πόλε καὶ πρὸς ἀρχαίαν παρασκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκεισο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βινητῶν] Συνουσιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus' connectitur: πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καθαριθμήσειν αὐτὴ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καθαριθμήσειν omnino legendum videtur pro καθαριθμήσειν. *F.G.*

Καθαριθμήσειν] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν ἀποκρίναιο; Itaque suspicor καθαριθμήσαις vel καθαριθμήσειας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M.du S.*

90. Ἀτίμαρχος] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M.du S.*

Ibid. Κάκείνῳ τι θειοτέρου] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; εἰδει γὰρ κακείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχος appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχος. *H.V.*

Κάκείνῳ τι θειοτέρου] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur κάκείνῳ. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem venisse Athenienſibus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

νίας δὲ ὑπόμισθος, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅτι σε Ὀδυσεύς τις ἐπήει, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν.

Καὐτὸν μὲν ἁμαρτὴ, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ὑψόσε νείατον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἐνὶ πλατυτάτῳ κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητῶν καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι εἰς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτῶν, αἰσχύνῃ τὴν ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν καὐτὰ [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα πού τισι ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut famili-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. b Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεστύθη marg. *A1.* male duplicato σ. c Λέγωσιν] Λίγωσιν W. quod verum credo.

2. Καὐτὸν] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Καὐτὸν μὲν ἁμαρτὴ] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδης μὲν ἁμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἴτραπετ' ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ὑψόσε νείατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μίγνυσθαι διημαρτημένον, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani definit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξῴρμησε, ἐλήλυθε. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεστύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ σίφνοιο διαστύλου μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰσχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε & φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκύλαξ. Σκύλαξ χῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τὴν φοινικίζοντων. *Gal.* ἀλλὰ & τὴν αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τὴν λεσβιάζοντων. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoeniciſſare*, memoria lapſus, *phicidiſſare*, & Φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi ; noſti , *Apophrada* autem ſolam ut ignotam reſpuis , & tuorum catalogo nominum excludis ? Haec cum ita ſint, non leves nobis poenas luis , ſed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres , bene edocta de omnibus optima illa mulier , *Non admiſerim* , inquit , *virum, qui virum ipſe quaerat.*

29. Deinde cum hic loci ſint res tuae, nomina curas , & rides , & deſpuis alios ? Merito ſane. Nec enim , qualia tu, dicere omnes poſſumus. Unde ? Quis ita audax in verbis , ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poſcat ? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat , *tricuſpide oratione deſtruxiſſe eminentes urbes :* & rurſus, *extridentaſſe illum* (tridente illo expugnaſſe) *Graeciam* , & eſſe *in dicendo Cerberum ?* Nuper quidem etiam *accenſa lucerna quaerebas* fratrem quendam , puto , perditum : & ſexcenta alia , quorum neque meminiſſe operae

ταῦτα μὲ λέγ᾽ τὸ σύντροφον οἶδα, ἢ ἀπο-
φράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ
ἀποκλείεις τῶ καταλόγω τ᾽ ὀνομάτων; τα-
γαρῆν δ᾽ μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας,
ἀλλὰ μέχρι καὶ τ᾽ γυναικωνίτιδ@ πεισόμη-
τ@ εἶ. πρώην γῆν ἐπειδή τινα γάμον ἐν
Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκ-
πεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ,
Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, καὶ αὐτὸν
ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέ-
λει, καὶ γελᾷς, καὶ τ᾽ ἄλλων καταπτύεις;
εἰκότως. ὃ γ᾽ ἂν ἅπαντες ὁμοιά σοι λέγειν
δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις με-
γαλότολμ@, ὡς ὅπου μὲ τὸς τρεῖς μοιχὸς,
ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; τ᾽ δὲ Θεόπομ-
πον ὅπου τῷ Τρικαράνῳ κρίνοντα φάναι,
τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς
πρὸ χώσας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκτριαινῶσαι
αὐτὸν τ᾽ Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς
λόγοις; πρώην γ᾽ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις
ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλ-
λα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνε
ἐκεί-

38. Τρικαράνῳ] Τρικάρανο@ φρούριόν ἐστι τ᾽ Ἀργείας ὕστε λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Pariſ. eamque ſecutus *Graev.* plurima omittentes, poſſem haec addere ; verum in re tam turpi nolim. *J.F.R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ ſuppreſſum , ut ſupra c. 2. *J.F.R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχοὺς] Nempe in declamatione finxerat , a marito tres uxoris ſuae moechos deprehenſos : maritum poſcere non gladium , ſed ita magnum tridentem , uti tres uno ictu poſſet confodere. *J.M.G.*

37. Θεόπομπον] V. Δραπ. c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obſcurus, cui tamen ſi non plenam lucem adferre , at tenebrarum aliquid diſcutere forte licebit. Theopompus hic eſſe videtur nobilis hiſtoricus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi , Alexandri , Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros hiſtoriarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuiſſe perditos : multas ibi παρεκβάσεις παιδοδαπῆς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. ſeq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praeſertim facit, quod *Stephanus* in Τρικάρανα, quod φρούριον eſſe ait τ᾽ Φλιασίας , laudat Θεόπομπον πεντηκοστῷ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo ſuae aetatis hiſtoriam tractavit , cum a fine *Thucydidis* incepiſſet) commemoraſſe actionem aliquam ſuam Theopompus , qua de Tricarano (quaſi tu *Tricipitem* dicas , quorſum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit : hanc porro illius actionem laudaſſe inimicus Luciani iis verbis , quorum ipſa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit : nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem ſignificationis ſunt: & ad tridentem illum piſcatorium pertinent, quo majores piſces percutiunt ; a quo etiam fictum eſt illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνᾳ ἐκπολιορκεῖν, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus , ut etiam Graeci ſermonis non ſatis periti , quid reprehendatur ſentire melius poſſint. *J.M.G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis hiſtoriam. *F.G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amaſium? *Petronius.* *F.G.*

ἐκείνῳ, ὅτῳ οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλησίος τις, οἶμαι, ἦν δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μέλλοντι τῷ πλησίον λέγειν, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, φησὶ, καὶ ἀναπληρῶν τὸ ἡμαρτημένον, Οὐκ ἐβουλόμην, ἔφης, ἀλλὰ ἕτερον αὐτὸς ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ δεκαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνηνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, θάτερον *pauperum* (alterum, τῶν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον*. Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνηνεμία (pro νηνεμία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ἐγὼ τὴν πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γάρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, ὑπεξελάθηκας παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβών, εἶτα ἐπιώρκησεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύσας *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & *M.*

48. Θάτερον] Καλῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Καλῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀλλ' ἕτερος λέγεται γὰρ τῶν ὁ ἕτερος (1) συναλειφθεὶς ἕτερος λέγεται, καὶ ἄτερος ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὕτη τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δυϊκὸν τῶν τριῶν ἐπαγόμενον. ἐσαύτως δύσφημον δὲ τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τῷ περιττοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) μὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ἐπεὶ καὶ μὲ ἐπίσης ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύνω δὲ ὑδάτων ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ ὑδὶ τὸ πέταμαι. ὁ γὰρ ἵστημι, ἀλλὰ πίτνω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πίτνομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ὃ δὲ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς δὲ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δεῖ πετόμενον τινὰ διώκειν; πέταμαι δὲ, ὑδαμοῦς, ἀλλ' ἢ ἄφα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπταμαι, ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵστημι ἂν ἵσαμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προδήλως βάρβαρον. (4) δυϊκοῦ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥσπερ καλὸν δύσφημον δὲ τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ περιττοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) μὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν δὲ ἀδιόρθωτον, (6) χύνω γὰρ ὧδε ἐπίσταται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ ὑδὶ τὸ πέταμαι· ὑ γὰρ ἐστι πίτνημι, ἀλλὰ πέτω, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ὃ δὲ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος· ὡς δὲ Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δεῖ διώκειν πετόμενόν τινα; πέταμαι δὲ, ὑδαμῶς· ἀλλ' ἢ ἄφα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπταμαι· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἵστημι ἂν ἵσαμαι. *V.*

54. Ἐκχύνειν] Καὶ ἀδιόρθωτον· χύνω (sic scriptum erat) γὰρ ὧδε ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύνω δὲ ὑδάτων ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δεῖλαιόν εἶναι λέγουσι ταύτῃ τοὺς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένους ὑποτιμῶσαι. *V.*

(1) Συναλειφθεὶς] Συλληφθεὶς. C.

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὴ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo hic ibi C. & G. Cod. V. v. tantum habebat, ex quo τῶν in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μετοχὰ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Δυϊκὸν] Sic etiam C. Lege tamen δυϊκᾶ. *M. du S.* (vel τῷ pro τὸ.)

(5) Νὴ] Μὴ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ ὧδε] Ἐστὶ χέω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*

(8) Τί δεῖ;] Sic rescriptum ex M. Τί δὲ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ρ vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρᾳ, θατέρου, θ' ἑτέρᾳ, θατέρῳ, τἄτερον, ἄτεροι, τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πέ-

tius; & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere volo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] εἰ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνῳ γὰρ ὑδεὶς ἐξ ἅπαντος ἀμύνασθαι ἢ πορίαν· ἐκεῖνο δὲ ἐκέτι φορητὸν, πένητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως τοῦτο σὺ πεπραγμένον, ὁπότε τῆς Τισίου τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνοήτῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσοῦς τριακοσίους· ὁ δὲ ἀφ' ἑτέρου Τισίαν, ἀντὶ τῆς βιβλίου, πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφισθείς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. ὑδή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A1. Ven.* 2. & *f.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B1.* & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αἰτεῖ. *G.*

70. Τισίᾳ] Τισίᾳ λέγω τῷ Κόρακος τῷ Σικελῷ μαθητῇ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ἐ αὐτὸς καλασοφισάμενός τινα προσέπλευσε ἰφγάσιλο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγω τῷ Κόρακος, ſcribat: Τούτῳ λέγω τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχα, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

64. Πέπραμαι] Τὸ πέπραμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπέπραμαι inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἔσχηκεν] Τὸ ἐσχήκειν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἔσχηκα uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut ὑδὴ legendum, aut ἢ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῆ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ὁπότε τῆ Τ. τὴν τέχνην εἰδὼς, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπότε τῆ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν πρῶτος, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τοῦτον. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *F.G.G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 225. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* διοκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem διοκ——, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῇ Τισίᾳ τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *F.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριακοσίους] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἑ ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *F.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. ὃ γὰρ ὅσιον ὑπὲρ τὴν αὐτὴν ἑστίαν τὸν ταῦτα ἀφροδίσια ποιοῦντα καλεῖν, καὶ φιλοσοφίας προπίνειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς ὑπὸ πολλοῦ ἀποφράδα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, καὶ πεῖσον ἅπαξ φιλικῆς ἀποφαινέσεως ἠξιωμένην, καὶ ἐκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ πιττοῦσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγοι, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς πρόκαλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, καὶ τούτῳ, καὶ μάλιστα τῷ πώγωνι αὐτῷ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apaphras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, aufer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc patet*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vir

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμοὶ] Pro κατὰ τὸ ἐμοὶ μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἅμαξαν ἐπισπάσω] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὄρν. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνόπαλον κίναδον, σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλην dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. Κίναδος vulpes eſt. Nempe κίναδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κιναδεῖν & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appeller auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen; quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναιδος] Forſan κίναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖν. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. *F. G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* II *b.* Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγὼ σε, ὦ Γέτελλε, συγῶ, τοῦτο μὲ βδελυττομένη τὸ βάρος τῆς σαπρίας, καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκτρεπομένη — quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναιδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. E. R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, ποικίλον — εὐμηχάνημα. *F. G.*

13. Κίναιδος] Forſan Κίναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων στομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τέλος δυσυχία.

Et

32. Vides ; quanto melius tibi fuiſſet non moviſſe Camarinam, nec deriſiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris*, & *ſtupor is impii ſolet eſſe finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν τὴν ἀποφράδα, ἣ σοι ἀποφράδα τὸν βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν ἤποτ' ἐλλείψει; εὐδέπω γὰρ οἶδα ὡς ὅλην τὴν ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ [a] κίναιδος, ὑποπτήσσειν εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τῶν σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἐν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

[a] Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει ἀβεκαμοῦσαν, ὁμώνυμον αὐτῇ· ἣν βυλομένοις Καμαριναίοις μιᾶσχετῦσαι, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖ Καμαρίναν. Οἱ δὲ τοῦ Θεοῦ ὠλιγωρήσαντες ἐβλάβησαν, ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμάρῳ, ἃ τοὺς κλάδους ἀφαιρούμενοι ἀνέῳγεν ὄζειν. *V.*

8. Παιπάλημα] Παιπάλαμα ὁ παιδάριον ἄνθρωπος

* Ὁ αἰσχρὸς] Ὡς παρὰ Edita : ex *Voſſ.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συναλλεσμοῖς] Sic V. & M. Συναλλεισμοῖς Exc. *G.*

‡ Διαστιγμαίοις] Διαστιγμμαίοις Exc. *G. V. M.*

Et ſic laudatur etiam ſuprà Ἀλι. c. 3. *J. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

ΕΙτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λύσασθαι, καλόν τε καὶ ἀφυγῆ τὸ ῥόλαμβρον ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ ῥᾴξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὑπὲρ προσθήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τῆς λύσεως ἀποσχέσθαι· οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρότατον, καὶ χρυσῷ στιλπνότατον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον, οὐκ ἂν ὑπεθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ ἀγαθέσθαι, εἰ τύχοι περὶ τούτους ἀγωνιζόμενος, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπών, μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ τις ἀναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

Ἡράκλεις, ὦ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφόταλα ἐρωτικῶς τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὸν ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιῶν, καὶ τὰ καλλίστων ἀποζευγνύν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲ ἀποχρῆ τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀναχύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ὑπασείσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡδῆναι,

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος σὺν τῷ Κύδνῳ λυσαμένῳ, ὡ μικρῶς ἠρρώστησε, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὰ * πλατυνόμενα τοῦ ζώου ἴσως ἐμποιοῦσα τῷ † ῥεύματι τούτου ἐγχρονίζοντα. V. (Sed & tu lege Q. *Curtium* ſuper hoc. C.)

* Πλατυνωμένα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat πλατυνομένα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam ſirmantes. *M. du S.*

† Ῥεύματι] Ῥεύματι male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δεῖ τῶ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ἀλλ' ἂν ἐπομεῖναι ἄφωνος θεατὴς τῶ κάλλους γενέσθαι. πειράσει δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῶ οἴκου μόνον (τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ὑπερεκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ὑράνῳ καλὰ, τ ἐλέφανθα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὺς βελτίστους συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῶ ἐπαίνου καὶ τοῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερήδιστον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπαμένος, καὶ ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολουθῶν, καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἅμα μνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λεγόντα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιούσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις που τοῖς κρημνοῖς καθοικοῦσαν, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμα

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νέον ἐν βόσκει] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νέον νοσοῦμεν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ἡσυχίαν ἰδιῶται] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρίψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὸν] Lege αὐτὸν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

[a] Ἔμοι γῶν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἶκον πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι καὶ ὑποβαλλούσης τῆς θέας. κεδνὸν γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὅπη τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, ἢ ὄψιν τῶν ὅπλων ὑπτεῖναι καὶ τὸν φρυγῶν ἵππων ὁρμὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενον, ἐπαρθῆναι καὶ στερωθῆναι πρὸς τὸ τοῦ πολέμου ὑπιθυμίαν· λόγους δὲ σπουδὴν μὴ ὑπιτείνειν πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀκεῖνα καθεζόμενον, Φαίδρου τὲ τοῦ Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ τὸν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ὑπίσχνευεν ἥξειν αὐτὰς ὅπη τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγον. καὶ οὐκ ἠχύνετο γέρων ἄνθρωπος, παρθένους καλῶν παρθένους, [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

65. Videtur enim mihi; cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induisset, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

Καὶ μὴν ὑ κατά γε σκιὰν μόνην, ὐδὲ τὴν πλατάνου κάλλος, ἡ ὑποδοχὴ, ὐδ' ὁ

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

[a] Ἔμοι] Rescripsi ex *Fl.* L. marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* [b] Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. H. S. B1.* & 2. Συνεψομένας *J.* & *V2.* Συνησομένας *Pell.* Forsi. συνεψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὅ μοι γοῦν δοκεῖ ὃ ξυνεξαίρεσθαι οἶκον πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' ὖν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. excepta *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγους δὲ σπουδὴν μὴ ἐκτεινέσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἶθ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δὲ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συμπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνεψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδεραστικὰ] Legendumne συνησομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνίσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J.M.G.*

Συνεσομένας] Συνησομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen vi—

etiam si relicta ista ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Istius enim in solo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commensurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: sed barbaricum spectaculum, divitiae solum, quibus inviderent spectantes, beati possidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arsacidae, neque ad delectationem hominum visui exponere sua solebant, neque curabant, laudaturine essent spectatores; sed id solum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, sed divitiarum studiosi sunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta est*, neque ad Persicam superbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem solum sed ingeniosum spectatorem postulat, cui non in solis oculis fit judicium, sed ratiocinatio etiam dicta consequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem spectat (est autem pulcherrima, & amabilissima pars principium) & tollentem statim caput solem excipit; quod valvis apertis luce ad satietatem repletur; quo positu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅπι τῷ Ἰλιαστῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγης τ χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὼ ἐν τῇ πολυλελείᾳ μόνῃ τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλ@, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμελρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ὐ συνείργαστο, ὐδὲ καλεμέμικλο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλῆτ@ μόνον, καὶ φθόν@ τ ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τ ἐχόντων. ἔπαιν@ δὲ ὐδαμῦ πρόσῆν· ὐδὲ γὼ ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τ καλῶν, ὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ὀπδείξεις, ὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονῦ οἱ θεαταί, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονῦ. ὐ φιλόκαλοι γὼ, ἀλλὰ φιλόπλυστοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τύτυ δὲ τῦ οἴκυ τὸ κάλλ@, ὐ κτ βαρβαρικὺς τινας ὀφθαλμὺς, ὐδὲ κτ Περσικὴν ᵉ ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, ὐδὲ πένητ@ μόνον, ἀλλὰ εὐφυῦς θεατῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολυθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὼ τ τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ σθεινόταλον ἡ ἀρχὴ) καὶ τ ἥλιον ᶠ ὑπανύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεαῖ, καὶ τῦ φωτὸς ἐμπίπλαῖ ἐς κόρον, ἀναπεπαμένων τ θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέπονλα ἐποίυν

ᵉ Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* ᵈ Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. ᵉ Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. ᶠ Ὑπερκύψαντα] Ὑποκύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τ Περσῶν φησι βασιλεῖς, λὸ Ἀρσάκυ τῦ * παλαιοτάτυ τὰς γονὰς ἴλκοῦσας. *V.*

* Παλαιοτάτυ] Παλαιτάτυ. V.

vitandae ambiguitatis ergo, consueto more η adhibere; maxime cum & sic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud suppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλίως] Quam regiam designet, invenire non possum, cum Arsacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὴν βασιλίως — τὴν χρυσῆν] Haec est illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. s. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, saepissime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachronismus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arsacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forsan ἀλαζονείαν quaesivit *Solan.* haud immerito. Nam sic scribi amat. At quia scribae ει & ι saepe promiscue in aliis exarant, nihil mutare sustinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod est praemissum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; *F. G.*

ἐποίησι οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῦ μήκυς πρὸς τὸ πλάτ☉, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψ☉ εὔρυθμον, καὶ τ̃ Φωλαγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔτοχον, πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τ̃ ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῦ χρυσῦ ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ὀπίφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἐρκέσῃ ὀπισημότερον ἐργάσασθ τὸ κάλλ☉, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμ☉, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορ☉, ἢ ἐν τοῖν ὤτοιν ἑλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τ̃ κόμης συνδέουσα, τοσῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτ̃ν, καὶ τ̃ ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τ̃ δειρὴν χρυσῆν πεποίησθαι, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προσθέσῃ τῷ ἔξωθεν τερπνῷ προμυθούμεναι. [e] ἡγοῦν☉ γὰρ καὶ τ̃ ὠλένην [f] αὐτ̃ν λιπαρωτέραν [g] φαίνεσθ συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθ, τῷ φαεινοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲ ὕτως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲ τὰ ἐρκοῦντα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προσχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλ☉, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet : quod fenestrae sunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte disposita : quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Insuper admiretur aliquis, quod in formoso lacunari nihil superfluum, in ornato nihil quod reprehendi possit, illa auri decora & commensurata distinctio, nihil habens in usu invidiosum ; sed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam insigniorem reddendam sufficiat, aut otenue circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum vesti purpura. At meretrices, praesertim si qua est deformior, & vestem totam purpuream, & collum sibi faciunt aureum, ipso pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deest, extra apponendis, quae aliquam suavitatem habent, solantes. Putant enim, & brachium sibi candidius visum iri, aurum si una refulgeat ; & pes quod minus circumscripte formosus est, illud occultatum iri sub aureo sandalio ; ipsam faciem visum iri amabiliorem, si una cum eo, quod splendidissimum est, adspiciatur. Atque istae quidem hoc modo. Verum modesta mulier auro, quantum satis est, & ad necessaria tantum utitur : suam vero pulchritudinem nequе nudam ostendere erubescat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forsan αὐθαιρον adpictum margini *J.* b Εὔτοχον] Recepi ex *J.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἔχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et sic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθ] Ἔσεσθ *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἐκ τὴν ὠλένην αὐταῖς λιπαρωτέραν ἔσεσθ σ. τ. χ. κ. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem : sed magis placeret, si reperiatur in libro bono ὧν δεῖ· *praeter usus necessarios, certe decoros.* *J.M.G.*

31. Εὔφορ☉] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F.G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφ☉ πορφύρα scil. *F.G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F.G.*

56. Διαλείμματ☉] Lege ἀλλείμματ☉. *F.G.* Non video quare. *J.F.R.*

69. Ὑψό-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formoſum quidem per ſe quoque, auro eatenus ornatum eſt, quatenus etiam caelum noctu a ſtellis per intervalla colluſtratum, & ignibus per interſtitia quaedam a ſe remotis floret. Si vero totum eſſet ignis, non pulchrum nobis, ſed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otioſum aurum, neque ſolius delectationis cauſſa reliquo ornatui adſperſum; verum ſplendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permiſtumque illi eſt, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris ſerenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῃ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲ καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ὁ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τ ἀστέρων ἐκ διαστημάτων διειλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἔργον ἐνταῦθα τ χρυσοῦ, οὐδὲ μόνον τῆ τέρποντος εἵνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἐπολάμπει, καὶ τ οἶκον ὅλον ὑπερχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῆ ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τ αἰθρίαν.

9. Excelſa ergo oeci & faſtigio proxima talia ſunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-faſtigiatam, ut Helenae thalamum, aut ſplendidam, ut Olympum, forte dicturus eſſet. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adſpectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: niſi quod iſta deflorent, marceſcuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marceſcens pratum, & flos aeternus, quem ſolus attingat viſus, & ſpectaculi illam ſuavitatem demetat.

Τὰ δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῇ οἴκῃ τοιάδε, Ὁμήρῳ τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἡ ὑψόροφον ὡς τ Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τ Ὄλυμπον, εἴποι. τ δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τ τοίχων γράμματα, καὶ τ χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρος ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ κατὰ πάντα ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν παρ' ὅσον ἐκεῖνα μὲ ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τ ὄψεως ἐφαπτομένης, καὶ ἁρπτομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] ἁρπτομένων.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

h Δρεπτομένων] Δερκομένων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένων.

71. Καὶ τὰ τ τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησιν, ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθέων καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπτομένων] Δερκομένων. *Th. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τ δρεπτομένων] Legendum videtur βλεπτομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπτομένων mutari potuit. Eandem vim habet δερκομένων *Marcilii*; quod probo, ſi eſt ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δερκόμενος vix aliter quam apud poëtas, & ſignificatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδεῖη βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ ὁπωσοῦν ἢ δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππου [b] ἥδιον ἄν, οἶμαι, δράμοι κατὰ πρανοῦς πεδίου, καὶ μαλακῷ, προσηνῶς δεχομένου ἢ βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντος τῷ ποδί, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντος τῇ ὁπλῇ. ἅπαντι γοῦν τότε χρῆται τῷ δρόμῳ [c] καὶ ὅλον ὑπιδὼς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τοῦ πεδίου τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος ἐπερχομένου, πρός λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, ὑ ποθεινότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ ὅτι ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν ὑρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ περιήσας, ὑπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἅμιλλαν. ὑπιστρέφει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ὑπὶ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἰριδός τινος ἕκαστον περιθεούσης. ὁ μὲν τέως χαλκοῦς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Του *Fl.* & marg. *A1.* b Ἥδιον] Recepi ex L. & *S.* Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δὲ *Fl.* Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. *Coll.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Fl.* & marg. *A1.*

92. Καὶ ὀργίλον ὑπιδὼς ἑ.] Γρ. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

20. Ὅτι] Mallem ὥστε. *M. du S.*

24. Ἀποστάσαι] Ἀποστᾶσ legendum videtur. τὸ ἀποστάσαι hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποστάσαι] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. XI. πάμπολυ τῶν πιφῶν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro *recedere, abire* recte defenditur ab Clar. *Jenf.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ τοίνυν — θαυμασιώτερος] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἴριν] V. *Xen.* Ἀπομν. III. p. 457. Ed. *Steph.*

χρῆ-

ſplendor ſi inumbretur, viridem lucem ſpargit: ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipſum etiam mare habere, quos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum eſt, ad ſe trahat, vel me tacente noſtis; cum etiam ſi aliquis plane mediterraneus ſit & navigandi imperitus, tamen & ipſe conſcendere navim velit, & circumnavigare, & multum diſcedere de terra, idque in primis ſi videat ab aura ſecunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per ſummos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta eſt, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plauſum illi omni ratione paret. Equidem his ipſis moveor, & jam ſum motus, & in oecum dicendi cauſſa ingreſſus ſum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, ſpe non parva fretus, etiamſi ad hunc diem informis noſtra fuit oratio, pulchram viſum iri, velut veſte honeſta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, ſed generoſa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata eſt, tum poſtquam deſii, non vera, ait, me dixiſſe, ſed mirari ſe, ſi aptiorem eſſe ad edenda eloquentiae ſpecimina dicam pulchritudinem

τὸ ἔσω τῷ ἡλίῳ κυαναυγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγές ἐστιν, ὕτω μελαχοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐνγαλήνη φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν μὲν αὔραν κύφως ἐπιριάζουσαν τὸ ἱστίον, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ἠρέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον ὅπερ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ἀπὸ ἴυγγος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλὸς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, ὡς φησι, καὶ μέλαξύ μου λέγοντος ὑπέκρυε, καὶ διακόπειν ἐπειρᾶτο τὴν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιληδειότερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἴκου κάλλος, γρα-

e Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.*

g. Ὡς] Ὅς vult *Gymn.* c. 28. Verum recte eſſe in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

27. * Διολισθάνουσαν τῶν κυμάτων] Ὡς καινὰ σὺ καὶ παράδοξα λέγεις, Λυκιανέ; *V.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθαίνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf.

χλοαυγὲς μοι τὴν ἴυγγα, ἴνα. Scholiaſtes *Theocriti* filiam Ἡλιοῦς facit. Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etſi memini ſupra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ ſaepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepoſitt. & facillima ſcribarum ac typothetarum in his eſt aberratio, ſuſpicio non eſt diſſimulanda, & hic ὑπὸ praeſtare. *J. F. R.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἕλκει τυ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸ ἄνδρα. *G.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipſe.* *F. G.*

γραφῇ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τἐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου καὶ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲ ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταὶ, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲ προειπὼν ῥήτωρ, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷ δὲ [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρεία δειχθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, καὶ κόσμου, καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, καμοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ ἔγωγε καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐκ ὄπως συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τις ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δειρὴν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφεὶς, εἰς τὸν σαρδὼ, ἢ [c] τὸν σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ ψέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παρορωμένῃ, ἀφ' ὧν

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος Pell. b Χρόαν] Χρόα male Fl. c Τὸν] Τὴν L. & Fl.

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F. G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J. M. G.

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τῷ οἴκῳ scil. F. G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τοῦ ῥήτορος προειπόντος. F. G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος legit Interpres. F. G.

73. Εἰς τὸν Σαρδὼ] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *cornealam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὴν Σαρδὼ νῆσον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδώνυξ. F. G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & J. plene. τ aliae per compendium, quod facile permutatur cum τον. Sed τὸν pleniſſime Fl. ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis saepe mascul. est. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcharum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro aedificio dicentis. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro aedificio dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, ſit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

χόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτῷ τ̃ θεατ῀, ἀλλὰ πάρεργον αὐτ῀ς ποιεμένων τ̀ θέαν.

Ὅσῳ ἀνάγκη, οἶμαι, πα θεῖν καὶ τ̀ ἐν 80 οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γ῀ ἐν τ῀ μεγέθει τ̃ καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυρ῀ται, καὶ συναρπάζε῀. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντ῀ ἢ κα- 85 μήλῳ δεικνύοι. τ῀το γ῀ν φυλακτέον τ῀ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τ̀ φωνὴν αὐτῷ ἐπιπαράπεσθαι, ἐν ὅτῳ εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεσθαι γ῀, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπι- 90 καλύπτει τ̀ βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τ̃ αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τ῀ς κελευσ῀ὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματ῀ ἦχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γ῀ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καταπον῀ τὸ 95 ἧττον.

Καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκ῀ τ̀ λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γ῀, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̀ λογισμὸν διαταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζε῀ ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἔσχατον αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τ̀ς λόγους. ἐλέγχων γ῀ οὗτός γε ὁ φανερώτατ῀, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τ̃ ἄλλων, ἐπισημότερ῀ ὢν δειλὸς ἀπὸ τ̃ ὅπλων. τ῀το δέ μοι δοκεῖ λογισάμεν῀ καὶ

[d] γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζωάρχης, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm. xmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic triplicandas. *J.F.R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γ῀, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̀ λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J.J.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τ̀ λέγοντα. *F.G.*

9. Ὁ

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς ἀϊδρὶ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῷ τῷ δοξοτέρον φαίνηται τῦ λόγυ τὸ κάλλος, ἐκ τῦ πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τῦ τῦ λέγοντος αὐτῦ διάνοιαν ἀσχολεῖσθαι, καὶ τὴν θέαν, καὶ τῦ φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, καὶ τῦ ὄψεως ἐπικρατύσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλύσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐάσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῦ ψυχῆς διατριβύσης καὶ τῦ τῦ ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὸ τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὐχ ὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἦν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀπὸ τῦ θέας. ἀλλ' ἓν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὑπερβῇ τὸ αὐλὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει δεθεὶς, λόγων μὲν ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀΐοντι ἔοικεν. [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἦν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείυ πάγυ βυλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος δηλοῖ· ὃς

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὸν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως marg. *A1.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλεξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλιξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόμασα μυσικῶν τι ἢ μιλωδῶν. *G.*

* Extat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. F.G.
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἰδῶσκε κατὰ χθονὸς ἔμμαπα πήξας,
Σκῆπτρον δ', ὅτ' ὀπίσω ὅτε πρόσθεν ἰὼν ἐκόμιζε,
Ἀλλ' ἀσιμφὶς ἔχεσκεν, ἀϊδρεῖ φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἴμμεναι, ἄφρονα δ' αὖτως.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μιγάλλυ ἐκ στήθεος εἶσι,
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγακτάμεθ' εἰδόντες.

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

num etiam fabula, cum altera Gorgonum composita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulsos, & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermisit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae esset violentissima, & ad principes animae partes pertineret, statim videntes extra se rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti sunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iste dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in specie inest, non in voce. Et si quis juxta collocatos hinc lusciniam & cygnum canere jubeat, hinc inter ipsum cantum tacentem ostendat pavonem; novi ego transituram ad hunc mentem, longum valere jussis illorum cantibus: adeo invictum quid esse videtur ea, quae per visum voluptas contingit.

20. *Et ego, si vultis, testem ad vos allegabo virum sapientem, qui statim testimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur esse validiora. Et mihi tu jam, praeco, hunc voca ipsum Herodotum Lyxi F. Halicarnassō. Et quando,*

τεθεὶς, τῷ δεῖ τ' Γοργόνων διδάξειν ἂν ἐκεῖναι μὴ γὼ [c] ἐκήλουν τὺς παραπλέοντας, μυλωδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι τοῖς ᾄσμασι, καὶ καλαπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀγατριβῆς· καί τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τῶν μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τ' Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς κυριωτάτοις τ' ψυχῆς ὁμιλῶν, εὐθὺς ἐξίστη τὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται, καὶ λίγει, λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τῶν θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τῶν ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτῶ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὼ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γε τις παραστήσαιμι τ' ἀηδόνα ἢ τ' κύκνον, ᾄδειν κελεύων, μέλαξυ δὲ ἀδόντων ἐπιδείξειε τ' ταὼ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ᾄσμασιν. ὕτως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἴαγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παραστήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσῃ, ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τ' ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὁ κήρυξ, προσκάλεσαι αὐτὸν Ἡρόδοτον τὸν [e] Λύξυ Ἁλικαρνασσόθεν· καὶ πειδὴ καλῶς ποιῶν ὑπή-

[c] Ἐκήλουν] Ἐσύλων marg. *A1.* & *Fl.* [d] Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* [e] Λύξυ] Et sic *Fl.* cum cett. Ξύλυ vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνες κάλλει & εὐμορφίᾳ ἐξιστῶσαι οἱονεὶ ἀσπιλίστους τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

ciem illam & habitum cogitat: toti sunt in verborum ipsius consideratione. *J. M. G.*

11. Αἰδρεῖ φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὸν] Αὐτῶν. *F. G.* Itaque sic edidi invitis Edd. *J. F. R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum; nam id agit quod in rem est, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus est; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημοδόκῳ] De hoc & sequente *Suidas* in ἀοιδὸς. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Ulisses apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta' quopiam sumpta videntur. *F. G.*

Ἀλλ' ἴδε &c.] *Hom.* Il. Φ. 430. *M. du S.*

64. Λύξυ] *Ursinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θύριοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descripsisse se testatur, qui *Xylum* nominandum doceat, adductis multorum testimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepisse se Tzetzes scribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

71. Ὥστε

ὑπήκουσε, μαρτυρίτω παρελθών, ἀναδέξασθε δὲ αὐτόν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα, ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθέεται, καὶ οἱ πείθεσθε ὅσα ἂν λέγῃ τυτέων πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προτιμέων. ὥστα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμοῦ. ἀκούετε τῦ μάρτυρος, ἄ φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδέδωκεν; εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· ἡ δὲ τῦ ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ ὁρωμένη, πάντως τ θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγωνιστὴς, οὕτως οὕτω καλὸς, καὶ εὐδιάλεπτος ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί· ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μελαξὺ λεγόντων [a] ἡμῶν, ἐς τ ὀροφὴν ἀπεβλέπετε, καὶ τὺς τοίχυς [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποστρεφόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ, εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέσεις. ὁ γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ ὁ ἱστορίας μῦ τῦ ἀρχαίου τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δέομενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε, ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἠδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obsecutus est, in medium progressus jam dicat testimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more suo loqui: Vera ista haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc sententiam dixerit, visum esse praeferendum auditui, aures enim oculis fere sunt infideliores. *Auditis testem, quae dicat, ut primas tribuat visui. Merito sane. Verba enim alata sunt & abeunt, & simul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adstans semper ac manens, subit omnino spectatorem.*

21. *Quî igitur non validus dicenti adversarius sit oecus adeo pulcher, adeo spectabilis? Quin quod maximum est nondum dico. Vos enim ipsi, judices, dum nos dicimus, lacunar respiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis conversi ad singulas. Nec est, quod vos pudeat. Ignoscendum enim, si quid humani vobis acciderit: praesertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquisita, & historiae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis spectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo respiciatis, age, quantum ejus fieri potest, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Restitui ex *J. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omnes recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξιτάζετε *J.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Er. P. S. Amst.* Ὠφέλημον male *J. H.* &c. e Γράψωμαι] Et sic *Fl.*

71. Ὥστα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* passim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epistt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epistt. Graecanic. πάντως καὶ ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παλαιοῦ φοιτᾶν, ὥσπερ οἱ ταχύτατοι τ ὀρνίθων, ἢ ἀν ἐθέλωσιν, ἄπτοιτες. Non addam quae Scholiast. *Hom.* atque *Eustath.* habent. *J. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν esse sphalma typogr. suspicor ex P. quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etsi ὑμῶν Graece exhiberet. *J. F. R.*

Ibid. Ἀποβλέπητε, καὶ τὺς τοίχυς ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit Θαυμάζετε; quod per se, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipsi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum suspiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *J. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Jens.* recte sentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & sequuntur, & narrat quid factum sit, fierique soleat. *J. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dedissem, licet sciam aor. subjunct. habere vim futuri. *J. F. R.*

1. Σχημάτων ἓ τύπυ] Σχ. ἓ τύπυ. *Th. M.* Ego in τὸν

mini enim, puto, iis audiendis, quae spectan-
tibus admirationi sunt. Ac forte illo ipso no-
mine me laudabitis, & adversario praepone-
ris, ut qui & ipse ostendam oecum, & volu-
ptatem vobis geminem. Difficultatem autem
incepti mei videte, qui audeam sine coloribus,
& figuris, & loco, tot imagines constituere.
Tenuis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ausum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem belluae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis rictu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

οἶμαι, ἀκούοντες, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ διὰ αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῷ ἀντιδίκῳ προλιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαιτα, καὶ διπλασιάσαιτα ὑμῖν τὴν ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῆς τολμήματος ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἴοντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μέλλει μικρὸν γαμήσαι, καὶ ἄπεισιν, αὐτίκα ἄγων· παέργου τοῦτο τοῦ ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικήν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι φρικῶδες ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἐξῆς δὲ μετὰ τοῦτόν ἐστι εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιοσύνης, ἃ τὸ ζωγράφημα ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τῶν νεανία τὼ ἑταίρω,

f Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσητε. *g* Ὡς καὶ] Ὡς μὴ καὶ *Fl.* *h* Λόγων] Λόγου *Ald.* male. *i* Τὴν] Articulo caret *Fl.* *k* Γράμμα] Δράμα *Fl* quod verum credo. *l* Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκεῖνο vult *Solan.* *m* Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τίτου Edd. consentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J.F.R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F.G.*

8. Πάεργον τοῦτο τοῦ ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra institutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Mycylius, *atque hoc parergon quoddam, sive extra propositam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *J.G.*

23. Ἐκεῖνω] Verbum in Duali numero positum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι — ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκεῖνω mutandum fuerit; licet mox ἄμφω φοινίσσειν recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non vicissim. Etsi αἱ κῆρες ἐξέθεσθην *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a *Fl.* suppeditatur, quam

ρω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, [a] δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνήρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπη φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνόν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τ' ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμών, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγών, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ ἤδη-

24. *Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum*

a Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνω. *J. F. B.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε ἐς βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F. G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J. M. G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F. G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πω, legas ὅ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἵστα τυπτων ἀπ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμων, ego τὸ μὴν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. du S.*

49. Οὐχ ἱκανά πω ἐπὶ τ' ἀσπίδος] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑποτίθηται αὐτῷ ὅτι οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι ἀπεσταλμένον· καὶ δωσέειν τὸ τοῦ κατόπτρου (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ἱκανά πω, ἢ μὴ ἐπὶ τ' ἀσπίδος. Atque ita interpretatus ſum. *J. M. G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τὸν λαπίθωνα ſcil. *F. G.*

52. Ἄνω τ' ἀντίβυρος] Leg. videtur τ' ἀντιβύρα, ſeu potius τῦ ἀντιβύρα. ἀντίβυρος ἰλλυπτικῶς pro ἀντίβυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πληθύς. &c. vide locum. *F. G.*

Ἄνω τ' ἀντίβυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίβυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τ' ἀντίβυρος. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίβυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc pœnitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τ' ἀντίβυρα aut potius τῦ ἀντιβύρα legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσος fuerit ἀντίβυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω ædem Minervae ἀντίβυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πληθύς, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίβυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ſcilicet κλιντῆρα, qualem alium ad dexteram ingredientibus praceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J. G.*

Ἄνω

ipſum in altum ſpeciem habet. Atque adſtans Apollo ſubridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβρῷ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῆς κυνός.

25. *Poſt iſta iterum Perſeus, auſus illa, quae ante cetum geſta ſunt, & Meduſa cui caput praeciditur, tegensque Perſeum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipſe ſuum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo ſuo imaginem: noverat nimirum quanti conſtaret directo viſu illam adſpexiſſe.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἰργάσατο, τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἐώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅτι τὴν ἀσπίδος, τὴν Γοργόνος τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, ſuperne, e regione jannae aedicula Minervae facta eſt. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; ſed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὸν μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τῆς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἰ-

b Ἀλλ'] Inſerui ex *Fl.* omiſſum erat in cett. Sed pro *ἰώρακέ πω* eadem *Fl.* habet *ἰώρα σκέπων*, quod etiam adſcivit marg. *A1.* At nihili eſt. Pro *πω B1.* & 2. *ποτε.* *c* Τῆς ἀντίθυρος] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λαὶ τ᾽ εἰθυίας † ἡ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρε male V.
† Ἡ ἀντίθυρ] In Impreſſis ἡ ἀντίθυρος, quod plane abſurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρ, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut σωρὸς a πῦρ. *M. du S.*

Ἄνω τοῦ ἀντιθύρου] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adverſum, & quod ſupra januam priori oppoſitam erat, deſcribit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Σοφοκ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus *libris* Noſtris ſcriptum inveniri; in poſteriori autem in Mſ. O. ſolo; at reliquos prae ſe ferre τὸ ἀντίθυρον. Hic vero omnes τῆ ἀντίθυρος; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τῆ ἀντιθύρῳ ſcriptum fuiſſe; ſicuti ἡ ὠθείθυρος *Plut.* 1096, 1. eſt poſticum. Cum enim neutro genere uſurpatur, ſubauditur ſemper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii.* Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς eſt aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverſo januae, ad ſymmetriam nimirum obtinendam, poſita. Ναὸς vel νεὼν non ſemper eſſe juſtum templum & aedem, ſed machinationem auguſtam, recipiendo ſigno Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praeſertim, ad Actuum Apoſtolicorum 19, 24 oſtenderunt, tum luculenter ipſe Lucianus docet ſupra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς deſcribitur. *Aediculam* e Plinii narratione *ibi* reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lyſiae opere quodam, quod in Palatio ſuper arcum Divus Auguſtus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. f. 4, 10. Add. 36, 13. f. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Chriſtianorum ſuperpoſita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel ſigna Divorum, vel reliquiae aſſervantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, ſtructurae interdum inſignes & magni operis, ab ναοῖς hiſce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆ ἀντίθυρος] Τῆ ἀντιθύρῳ *Solan.* Τῆς pro τῆς *Gron.* ac *Geſn.* quibus adſentior, cum emendatio ſit faciliior. Edi tamen paſſus ſum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli tranſpoſitione haec ſanari poſſe, legendo ἀντίθυρος τῆ Ἀθηνᾶς. Niſi vel ſine tranſpoſitione ita conſtruere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus ſupra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noſter animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρος pertinere poterit? Maſcul. genere, & uſitatiore, legitur infra *Sympoſ.* c. 8. εἰς δὲ τὸν ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui verſionem priſtinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverſo januae Minervae aedicula quaedam eſt.* At quorſum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciſcamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὴ ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὁ λίθος αὐτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτίκα διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· καὶ ἐκ διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

27. *Tum post hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

Ταύτην ἑπεῖται παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενος.

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

29. *Oriens que Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

Ὀδυσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνὼς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήνη, τὸ τῶν ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸν ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu respicit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

[a] Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφὴ. πάλιν Ἥφ—. [b] Ὅτε — θέλων] Ὅτε — θέλει *Pell.* In vulgato consentiunt *J. Ald. B1. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *B2.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ ἐκ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *collutatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedaliona puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabriliem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ξ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum pervenisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. F. G. Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo — id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. F. G.

Πρόκωπον] Cur *Gesn.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed mi potius adjuvetis ipsi certamen, & conniventes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀμηχανοῦσα, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγῃ μὲ τῆς ἀκροατοῦ, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποτρέψῃ, μόνον δὲ καταλείπῃ τὰ λεγόμενα; καὶ ἔγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς ὕπω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅπως τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τοῦ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη ὁ δικαστὴς, ἀλλὰ συναγωνιστῆς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ πάντάπασιν ἀνάξιος τοῦ οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὲρ γὰρ τοῦ οἴκου φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

go; πρόκωπος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπῃ. *Thucyd.* I. c. 10. *Lang. Past.* II. p. 41. τῶν μικρὰν καθελεύσαντες, καὶ οἰκέτας προσκώπους καθίσαντες, ubi frustra *Mollius* conjicit πρωίρους forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. αὐτὰῶ ἐκέλευσα ἢ πρόκωπον εἶναι. ibid. §. 7. ταύτης δὲ ὁ πρόκωπος ἦν. Quum πρόκωπος sit, *promptus, strictus, nudus*, ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προβαλόντες τὰ ξιφίδια — φοιτῶσιν, ἔχοντές τε αὐτὰ πρόκωπα, προπηδῶσιν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιὰν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκωπος & πρόκωπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρόκωπος recte corrigunt Commentt. J. E. R.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κοϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲ τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅτι μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τ' ἀπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καμοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευσθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρει *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ἐπὶ μήκιστον] Sic *Fl.* & *B.* 1. 2. 3. Ἐπιμήκιστον *J.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διακρίνειν, γνῶναι. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὥρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνιγρόμβῳ. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, nescio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κοϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κοϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adii[t]e; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo *poſt* Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua *cum* de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat λόγον pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum considerata, in cogitationem veni, vero esse simile, Deos, quum viro doctrinae studiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auspicatissimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam senectutem perveniisse, cum sana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello nascatur: hinc animus alacris & bona spes, fieri posse ut ipse quoque vivas quam diutissime, hinc quaedam *petita* ab exemplis disciplina, si cognoscas, ut quique maxime & corporis sui & animi curam gesserit, ita ad longissimam senectutem, cum valetudine integra, perveniisse.

2. Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ τὰς παιδείας ἐχοντι ταῦτα προστάττοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτην ἐν αἰσιωτάτην νομίζων τὴν γε τῶν σῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἱστορημένους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. ἔστι γὰρ ἂν καὶ ὄφελός γέναιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. B1.* ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Masson.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant sub *M. Aurelio* Clarissimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Casaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter consul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Cass.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philostr.* l. c. Κωντίλλιοι vulgo scribitur. Ed. postrema ex Mss. Κυντίλιοι habet. *Cordianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυϊντίλια] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diss. dicta, qui demonstrant *Quintillus* & *Quintilius* non discrepare; sed quia nimis multa, & *Solanus* potissima jam dixit, non insero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occasione donari solitos, ex Lucian. Cronos. *Isocr.* ad Demon. observat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὄναρ ἰδὼν] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτέκετο τῷ θυγατρὶ] Nominalibus filii tui secundo geniti. *F. G.* Vid. *Elsn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adsequi.* De qua significat. leg. Cl. *Jac. Elsn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praesentem Auctoris locum indictum praetermisit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Synes.* initio Lib. de Insomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique scriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema necesse est. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquensis in nott. Mss. & res clamat ipsa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato *αὐτὸν*, quod ut saepissime feci, ita ne monerem quidem; nisi Cl. *Majus* id animadverti jussisset, qui de *αὐτὸν* pro *ἑαυτὸν* suadet videndum *Eustath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemsterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Dissert. super hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod *ἐπὶ μήκιστον* rectius discretim scribi, & *χρόνον* intelligi conjiciat. Ego, etsi *μήκιστον* adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram censuram existimo. Nam licet & alia sic juncta invenias, ut *ἐπιδιώτιστον* & similia; eadem tamen in Edd. vetustissimis disjuncta reperias, ut jam nonnavimus in variantt. lectt. & in *ἐκποδών*, quod & *ἐκ ποδὸς* scribitur, non semel vidimus. Talia connectuntur, separantur, pro arbitrio describentis, & de his litigare non majoris est momenti, quam si ambigas *priusquam*, *antequam*, *quomodo*, & sexcenta simil. junctim an separatim sint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adsumat, etiam *Amstelodamens.* edit. *ἐπιμήκιστον* jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitiosissima & novissima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam sequi, & *Fl.* lectionem servare, nisi jam alibi *ἐπιμήκιστον* edi passi simus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetustiores sint membranae, eo magis talia separare; sed nihil refert, utrovis more scribas. Ita & *ὅτι μάλιστα* & *ὅτι μάλιστα* pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τριῶν φησὶν εἶναι γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν φησὶν εἶναι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες. καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, διά τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ διὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

[a] Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. [b] Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *Bl.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J. F. R.*

31. Ὁμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J. F. R.*

34. Ἓξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἓξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 25. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Trotz.* Diſſert. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinheilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J. F. R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ καὶ Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores*, *commentatores*, *gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J. H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J. F. R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J. F. R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακρόβια] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenum anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κυρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. Gr. *Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ ποταμιῶν, ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

5 Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστορῆσαι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἔτη. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆς μακρᾶς γήρως προτιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ ἀφ' ἵτης. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθῶτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λόγος. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ καὶ τοιαύτῃ δίαιτᾳ, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀπωλεῖστον ἀφθίγγεται χρόνου. οἱ μὲν ἀφ' ἑνὸς γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ ἀφ' ἑνὸς δίαιταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως ἐμβάλοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρόβιον

c Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *AIW.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Differt. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Diſſert. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Θησαυροὶ δὲ πυθμένες ἑκατὸν δύο ἐκτὸς, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐντός. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γῆν ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἀθῶτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἀθῶτας, legendum Ἀθώους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώιτης τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti; hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀβαυσίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀποικίας. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς καθήκουσι, καὶ ἀφθίτῳ τῇ ὑπηνεμιωτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν πρώτην κατά γε τὰ ὑπηνεμώμενα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα καὶ εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ θειοτάτῃ αὐτοκράτορος τύχῃ εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τὴν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τὴν ἕξιν καὶ τὴν τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τὴν ἀφθίτην μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νομᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθεὶς, ὑπὲρ ὀγδοή-

gaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *Ar.* b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἢ *Marc.* ἢ postea posito. Non addicunt libri.

73. Τὴν πρώτην] *Aemil.* in nott. Mss. τὸν πρώτην hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J.H.Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς ἢ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς ἢ στρατιωτικοὺς ἀνδ. *Th.M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικὸς τις ἀνὴρ. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perizon.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J.H.Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J.F.R.*

76. Ὧν ἕνα ἢ εὐσεβεστάτῃ] Ὧν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτη ἢ μεγ. *Th.M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter... *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus?* Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρεσβύτατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* suo inserui, addere non licet.) *J.H. Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτῃ] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτῃ τύχῃ, *benignissimam* fortunam, qua εὐσεβὴς quandoque *benignum, clementem*, dene-

tat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἕνα ἢ εὐσεβείᾳ ἡ μεγάλῃ. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus.* Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J.H.Maj.* Sed quid si solo ἢ transposito sanetur locus? *J.F.R.*

77. Εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ] Potest fieri ut hoc nomen spectatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius, Felix, Augustus.* Nam cum μεγάλῃ τύχῃ ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειοτάτου, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἀρμοστὴν dicat Praesidem provinciae, qui πομπὴν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J.M.G.*

81. Ἕξιν] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J.H. Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem perχονλα ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ ὅτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδήκονλα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὂπὶ Κύμης ἀλφτρίων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκονλα ἔτη λέγε[91] γερόνταλα βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν ὧν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ὀπιτηδεύμαλα ἑκάτου. ὂπι τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κτ' τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ὂπὶ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν ἀλφβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὸν πάσης

[d] Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδήκονλα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* l. 21. ac *Eutrop.* l. 2. Quadraginta vero & unum, *Paulus Diac.* l. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Ruſo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκονλα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑξῆς. ἐν.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus, Marcilius, Cognatus, Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. ἀναγναίη τροφὴ, item γυναικὸς σύνοδοι, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τὸν πάσης γῆς, καὶ θαλάττης διεκτόπου, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύσαντα ἤδη, καὶ γηράσαντα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſenescentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſenescentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Fac. Gronov.* in totam vero textus diſpoſitio-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότου, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

Ἀργανθώνιος οὖν ὁ [a] Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μῦθός τισι δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἐτῶν ἐνενηκοντα πέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

10. Arganthonius ergo Tartessiorum rex quinquaginta & centum annos vixisse dicitur, ut volunt Herodotus historicus, & poëta Anacreon. Verum ista quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum esset* annorum quinque & nonaginta, mortuus est, sicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracusanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum septuaginta annos regnasset, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. b Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti.* Καλλιστιανὸς Edd. priores. c Ἀντέας] Ἀτέας *f.* sola, & marg. *At.* quod verum credo.

sitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mf. monens: refer ad ἐλπίδας vel εὐχὰς. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τῇ δεσπότου αὐτῆς μοίρης. Ceterum phrasis λιπαρὸν γῆρας Homerica est, quam illustrat *Eustath.* ad Odyss. Λ. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δεσπότου] *M. Aurelium* jam senem, paucos ante mortem annos, cum ad sexagesimum vix pervenisse tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui sic passim vocatur ab Historicis, *Polyb.* VI. 48. *Zosim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 360. *Athenag.* in Legatione pro Christianis sub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noster paullo ante: τὴν αὐτοκράτορος οἰκουμένην. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philos. sub cujus imperio extremo scripsisse videtur hunc tractatum, eoque γήρασα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impressis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic scribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipsa Tartesso fuse differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Castillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impressis hodiernis ait vixisse. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexisse ait, cum ad imperium sexaginta annos natus accessisset. Cujus rei certos esse auctores ait. Asinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos imperiviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Testes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non historicis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum est. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Asin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipsum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עֶרֶשׁ עַנְתָּא, quod sonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adscripsit *Benner.* Trecentos ei assignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Justin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non nisi 72. annos vixisse contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurs.* Biblioth. Att. T. X. Thesaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noster iterum infra, & *Schol.* ad Aſin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, scripsit Athenis, *Plut.* de exsilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de sublim. S. IV. Consule & *Voss.* & *Meurs.* ad *Hesych.* Milesi. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonagesimo obiisse anno testatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλλιστιανὸς] Mendum est in nomi-

contra Philippum circa Istrum flumen decidit, supra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnasse in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odrysarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum esset*, obiit.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lysimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum esset unius & octogintà, ut narrat, qui expeditionis illius socius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτησεν.

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adscript. marg. *A1. V2.* Βάρδυλλος. *e* Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. V2.* & *J.* Ὀδρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἑλλὴν ἐστί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἐστι. τελεῖ δὲ εἰς ἐννενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐννενήκοντα ἐτῶν ἐστι. οὕτως γὰρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* Δι] Non aderat in Editis. Addidit. *M. du S.*

sine hujus Demetrii: nullibi enim de Callista urbe, nec de historico illo Callistiano mentio facta est. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum scripsisse de Asia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus scripsisse patet, alii plures. Calatis vero seu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum sententiae. *Vossius* Καλαντιανὸς legit, de Hist. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita scribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & sequuti sumus. In libris enim nostris omnibus hic legebatur Καδιατιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀντίγυρα. *M. du S.*

23. Ἀντίας] Ἀτίας nondum ausus sum edere, etsi omnino sic legend. credo cum doctiss. *Steinheil.* id etiam in Dissert. *Maji* probante ex *Plut.* Apophth. p. 128. & *de fort. Alex. serm.* p. 248. ac *Justin* 3. 2. eundemque esse cujus epistolam satis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτείας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀντίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impressi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chrestom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc est *nonagenarius*, ut recte Scholiasta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exstat ap. Nostrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελεῖν ἐπὶ τὸ πέμπτον. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum censuerant viri doctissimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, sic legitur in Mss. ut tam foeda menda diutius non sit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Venetis* utraque legitur, ut Ἐτ. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odrysarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῆς Ὀδρύσης ἀρχαῖός τινος. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc historico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurs.* ad *Hesych.* Milesi. p. 185. *Periz.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voss.* de Hist. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inscripto *Maussac.* Diss. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος —— μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lect. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & historicus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuisse discimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripsisse de successionibus tradit *Joseph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τὸν τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξαλο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσαλο τὴν περὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιος] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διδέξατο male *P.* e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: *βασιλείαν ἀδελφῶν. Φιλαιτίρος δὲ, πρ.*

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit, *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῶν Διαδόχων. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος — ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Larissaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηνῶν στάσας. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κυρίαιν, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noiter rursus *Alex.* c. 53. εἰ δύο βιβλίοις. & 55. τριῶν δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πληγαιάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libri legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτιρος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτιρος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in Φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum Φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant Φιλαίτιρος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὴν χώραν *regio*, ap. *Isocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐνοῦχος ὤν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ ἕκτος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδόκων βασιλεὺς, δύο μὲ καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ πλέον ζῆσαι γενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατίστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse *φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας* &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προϊόντων δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κερκύρᾳ ἀφ' ἑσπέρης. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προϊόντων δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κερκύρᾳ. Ibi enim ne verbum quidem *φεύγειν* occurrit, & reticetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac *φεύγειν* cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic ἐπὶ τὰς ὄρη ἀναφεύγειν in *Arr.* ἀναβάσει L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη *φεύγειν* dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philopf.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἀνεῖρξαν, ostendit *J. H Maj.* quum *Appian.* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἀνεῖρξαν, quod idem valere monstrat *Lipf.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς ϗ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, ϗ φάσκοντος Καμβύσου κτλ. πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς ἠμότητα τοῦ υἱοῦ μᾶλλον θεὶς, τὸ δέ τι, ὡς [a] ὠδυνημένα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

çippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ὀνομασθεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἔξ ϗ ἐνενήκοντα ἀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων ϗ ἐνενήκοντα. Ἄρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν ὁ τῶν πατέρων τὸν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία ϗ ἐνενήκοντα βιὺς, ὑπὸ συλῆς τοῦ ἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gosithris

a Παρωνομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρα] Γωσίθρα *J.* cum *Va.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lect. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marſh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Περ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. Ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſicas*; eique plurimum ſeſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαραξ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σιναρβαλλης] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, ἀπὸ τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πόλεως μεγάλης Σκυθικῆς, ὄνομα δὲ φυγὴν ἢ μεθοίσιαν ἐπὶ Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σακαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαραικούλων, qui *in Saracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἀμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 8, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacaunacis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characenum regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτος ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λεύκυλλος ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ἐτελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακος, καὶ τῆς κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήραος δὲ ὁ μετὰ Ὑσπασίνην τρίτος βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ μετὰ [f] Τήραιον ἕβδομος βασιλεύσας Χάρακος, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐπι-

c Λεύκυλλος] Λεύκολλος *Fl.* Λεύκολλος *Fr.* Nil mut. cett. d Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνου rursus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. e Τήραος] Τήρας male *Amst.* f Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τήραιον *Fl.* Τήραιον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Συνοδευθείς. *V.* Καλασκύσας. C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν & Ἀριάκων, vel uno nomine Χωρασμῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Sch*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hludovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Dissert. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάραξ Πασίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζος] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἀσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῦ θεῦ Σεβαστῦ ἀντὶ ἐθνάρχυ, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρυ, καὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ἀδένος ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ ἑώρα τὸς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσιθεμένυς, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτι τ ἑαυτῦ ἡλικίας [b] Ὁμανῶν τ χερσαιοφόρυ βασιλεύσας, πενταικαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἐτῶν, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν δὴ τοσύτυς ἱστορήκασι μακροβίυς οἱ πρὸ ἡμῶν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in tuſifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἀσανδρ] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεῦ Σεβαστῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ ἑώρα τὸς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ ἑώρα τὸς ἑαυτῦ ὑπὸ τῳ μάχῳ Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ ἑώρα τὸς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Di. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τὸς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τὸς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τὸς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos*, *imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμανῶν, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis popalis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὁμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱππεῦς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ π. ἔχοντες] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντας, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πάντοτε, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV, 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσ-

omnino literarum cultores, qui curam & ipsi sui ipsorum *exquisitiorem* habent, ad longam senectutem pervenere; scribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati sunt, & primos quidem Philosophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor supra centum, abstinens a cibo vitam finiit. Xenophilus musicus, eminens, ut ait Aristoxenus, philosophia Pythagorae, supra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de septem illis qui sapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philosophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἢ ἴδιοι ποιούμενοι ἑαυτῷ, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, c ἀναγράψωμεν ἢ τούτων τὰς ἱστορημένας, ἢ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἔτη γεγονὼς τεσσάρων ἢ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικός, ὡς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, ἢ Θαλῆς, ἢ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ ἢ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

c Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem se dicturum de philosophis *Longaevis* ἱστορημένους, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex historia jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centesimum ferme annum vitam produxerit. Δημων. c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano scriberentur, fuisse existimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορούμε— scripsi. *Solan.* nescio num casu an de industria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβ.] Qui omnia ridebat, quemque Noster vicissim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Aelian.* & V. H. IV. 20. & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus absque dubio scriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum insania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philos. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων c ἑκατ.] Alia de hujus morte fama est apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum esse in numeris, ubi ϱθ', pro ϱδ', legitur, monuit *Meursius*, qui observat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum secundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε c ἑκατὸν] Et quidem sine ullo corporis incommodo: quod solitarium esse, & id solitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε c ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Aristoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tusc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illustrandae miror non esse additam scriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recensetur. p. Ed. *Kust.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidensem dixisset. Quin ipse Pythagoras CIV. annos vixisse traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Aelian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Musicus & historicus, de quo, ut alios taceam, videndus est *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meursii* consule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum testimoniis disserit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conspirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soficrates nonagesimo ad plures eum abiisse volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigisse annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de istis sapientibus dubitasse videtur Noster. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. s. *Larraeus* in hist. VII. Graec. sapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Consentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Persaeum existimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ c ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoscit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum discrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e schola enim prodeunti id accidisse, ait, exclamasseque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μάτην; sed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, nisi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ' ἐκκλησίαν, καὶ προσπλάσαντα, ἀναφθέγξασθαι, τί με βοᾷς; καὶ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, καὶ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ' βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, καὶ διάδοχος, ἐννέα καὶ ἐνενήκοντα ἔτος γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ἐπὶ τῷ χείλει, καὶ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ πας' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, καὶ πράξας ἃ ἐδέησεν οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ' βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲ υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τοῦ Φυσικοῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἐν καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ νεωτέρας Ἀκαδημίας δεύτερος, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν καὶ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ὁ πὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleucensis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φύμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Φυδάκιον, * ψώρα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἡ ἀγχόνῃ ἐξάγων. *V.*

* Ψώρα] Ψῖρα edita. Emendavit *M. du S.*

62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ τῷ Σελεύκειαν τὴν ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

† Ἡ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

48. Ἐνιὰ] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo ἀποκαρτεροῦντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ' βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr.* *Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zosim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξίου dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis ϙά pro ϙβ. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt.* *AE. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienси doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ᾧ ἐνιαύ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus, octo & octoginta: Poſidonius Apameenſis Syriae, lege autem Rhodius, Philoſophus, & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta: Critolaus Peripateticus, ſupra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεύς, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδήκοντα.

21. Plato Divinus, unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis, Stoicus, qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit, a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas, duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt, cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus, tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor, annos duo & nonaginta: Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἐν καὶ ὀγδήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστῷ θεῷ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐλευθέρα, δύο καὶ ὀγδήκοντα ἔτη βιοὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

Οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγραφέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam, quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελδικ.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius prope deceſſit; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit *is* Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas*, vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro, ex Apamea, ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam, & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus, Cicero, Clemens Alexandrinus, & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 21. p. 294. & *Periz.* ad *Ælian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres, *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius*, & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De ſeceſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant, ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἑκατόγηρως vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲν φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit, qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οε' ſcrib. ϙε'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum*, qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

Φέων δὲ Κτησίβιος μ̄, ἑκατὸν εἰκοσιπεντάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατὸν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

[a] Σύριος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λίριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Trallicano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὧν πεντάκις δὶ ἑπτὰ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς διέλαβεν. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lemma capitis tuetur: οἱ λοιπὸν ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν ἕνδεκα ἀπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit G. *Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λίριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεὺς] Omnino ſcribendum Κασανδρεώς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil repu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se conviviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

Ιτείας λέγ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' ὅλων μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' οὗ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ἔτη γεγονὼς, τὸν πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· ἐπὶ ἔτει δὲ ἑνὸς δεούσῃ ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε τὸν Φιλίππου ἐν τῇ πρὸς Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πε-

[b] Ἀμισηνὸς] Ἔμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* [c] Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Καστάνδρων ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Καστάνδρου uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Bas.* ac saepe alibi. Licet Καστάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H.Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M.du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M.du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. 2. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum impleviisse annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniisse ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M.du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter senes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H.Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ ἔτη.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur πανηγυρικὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* diserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Perizon.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H.Majus.*

16. Ἐνὸς δεούσῃ ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *velusti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπέβαινε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H.Majus.*

ποτνιώμην, τ' Εὐριπίδειον στίχον προσηγόρευσε, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

καὶ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τὸν βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῷ Καίσαρι Σεβαστῷ διδάσκαλος γενόμενος, καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

voce Euripidis versiculum protulit, quem ad se referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus exitus:

Cumque subjecisset, serviturum esse Graeciam, e vita discessit. Apollodorus Pergamenus rhetor Augusti Caesaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarsensi philosopho illum instituerat, sicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὅτε ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τ' ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' οὗ δράματος, ὅπως τ' νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino suffocatus est, quinque & nonaginta annos cum vixisset. Hic ab Iophonte filio sub finem vitae accusatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, ostendens illa fabula, quam sibi mente constaret, adeo ut judices ipsum qui-

a Ταὐτὰ] Sic *Fl.* Ταυτὰ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμην] Ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνω, ποτνιῶμαι τὸ διαφορῶ, καὶ τὸ μὴ δεινοπαθήσεως ἐπιτιμῶ. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Versus hic etiam adducitur ab *Aristoph.* Ran. vs. 1255. *Hesych.* v. γλυκερῷ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kust.* Quatridui inedia vitam hac clade perculsum finiisse, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc versum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, sed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vs. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barnes.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa scripsit, etiam περὶ τελείας ῥητορος. Vid. *Suid. Hesychium Milesi.* & *Senec.* Suasor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave misceas illum cum Potamone Alexandrino philosopho, de quo in Act. philos. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. seqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ἐ ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta est. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum secutus, XC. solum tribuit not. ad *Euseb.* Chron. 108. b. Hoc modo observari velim ex *Plut.* L. c. LV. egisse annum Sophoclem, cum mortuus est Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centesimum attigisse tradit; vid. *fragm. Sotadis* apud *Gruter.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθίοντος γηραιὸν Σοφοκλῆ, ἄνθος ἀοιδῆς, Οἰνωπὸν βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενον. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε ἐ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Thes. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. vers. 73.) ubi Bacchus, ὅμοιαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἱ μὲν γὰρ οὖν εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illustrare possunt hunc Luciani locum, quae Scholiastes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους οὐκ Νικοστράτης, ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δὲ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἶμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἶμι. καὶ τότε τ' Οἰδίποδα παρεγράψατο. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίποδα τ' ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum superstes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus finem vitae Pytinen docuisset, vicisseturque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu impetat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, τ μὴ ὑφθαυμάσαι, καλαφηφίσασθ δὲ τῦ υἱῦ αὐτῦ μανίαν.

Κρατῖν δὲ ὁ τ κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τῦ βίυ διδάξας τ Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀ πολὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲ ὑπὸ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενθ δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲ εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τ οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτυ ροφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τῦ γέλωτ ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμθ δὲ ὁ τ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγετ βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τ μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα Fl. c Ἑπτὰ] Τέσσαρα Fl. d Παρεσκευασμένα] Sic B1. & 2. Παρασκευασμένα— ceterae.

ties est. *M. du S.*

37. Ὑπερθαυμάσαι] Fruſtra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen ſumtum illud eſt ex hominum doctorum ſermonibus. Utitur eo Noſter in *Zeux.* c. 3. f. *Ver Hiſt.* I. c. 34. pr. Pro *Imag* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 25. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖν] Vid. *Meurſ.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. ſed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixiſſe annos XCIV. *Suid.* ait, & riſu ſuffocatum obiiſſe, & mortuum in lectulo jacentem fuiſſe repertum. Poſterius confirmat *Apul. florid.* XVI. quamvis de mortis genere variet. In ſcena certantem clauſiſſe diem ultimum refert *Plut.* tractatu an ſeni ſit gerenda Reſp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus alii editionibus legitur, Θεασάμενθ δὲ ὄνον τὰ ὑποκινασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Baſileenſis παρεσκευασμένα. *J. J.*

Παρεσκευασμένα] Corruptiſſime omnes, praeter *B.* habere ὑποκινασ— adpinxerat etiam *Volan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at ſi integra augmenti ſyllaba abjecta fuiſſet, nihil mutaſſem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκράτυ] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non aſſequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Teſtimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemiſſa. *Val. Max.* eodem, quo Noſter, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμθ] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμθ] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρισβύτης audit. *Laërt* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenſet & *Meurſ.* ad *Aelian.* Chreſtom. col. 973. ſeqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque ea monia de numero annor. morteque ejus, congeſſit praeſtantiſſ. *J. Barneſ.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη ſpeciatim aliquanto notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ἔστ' ἂν καὶ ἐγὼ μελῳδῶ, ἕτε τις ἐμὲ μετρεῖν ἐποίησεν, ἀλλ' ἐὰν ἐμὲ μέλει ἤδη Ἀλέξανδ. Conjunctim μέλη θ καὶ τ λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλη θ Τηΐου, carmen eſt Anacreonticum, ſive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Miſopog. ipſo exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ ποῖα ἐποιήθη μέλη σεμνὰ ἢ χαρίεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo ſupra Noſter Sect. IX. p. 26. ipſum Anacreontem & ſtatim adpellat Steſichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης μὲν ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, οὐκ ἐμὸν γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ὗτος ἔζησεν ἔτη.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κυϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

annos quinque & octoginta, & Stesichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus supra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratosthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum solum, sed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philosophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixisse narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiserim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille sanctissime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene *Fl.* Ταυτὰ cett.

λυριῶν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν significatu Cl. *Perizon.* ad *Aelian.* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurs.* ad *Hesych.* Milet. p. 193. seqq. *Voss.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuisse docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipse Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Eusebius* inconstans esse videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogesimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina descendit, *Val. Max.* VIII. 7. teste. Attigisse annum LXXXIX. scribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae post Zenodotum, unde & *Beta* audit, sive *secundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda suppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hist. med. col. 51. narrat se *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidisse* CXVI. *annos agentem, non integris solum sensibus, sed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi soleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam universa illa regio*, inquit, *testis est.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militasse dicitur, & CCCLX. annos vixisse, anno Chr. 1139. obiisse traditur. Addi meretur qui hoc ipso mense Febr. (dum notas hasce tandem aliquando edendas relego, decessit an. MDCCXXIII.) *Joh. Ernestus Scholtz* eques, qui olim sub Carolo Gustavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Saxonia natus Martii XII. anni 1608. Rifvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque prospera usus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec scribo, veniebat & remeabat, ut sacris interesset more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & stipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Censorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expositorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐκ ἐμὸν γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipsum elogio ornari constabit evolventibus testimonia, quae virorum doctissimus — insignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. seq. plena manu collecta submisistrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipse enim Lycurg. *Strabone* teste X. 464. cum *Homero* in Chio insula congressus est, ejus certe poëmata descripsit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. post init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, secundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiisse ea aetate, *qua & vivere & quiescere volentibus maturum est.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter usurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Massil. p. 262. & in sacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Brisson.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam significare *sanctum*, hic probat Cl. *Majus* ex Inscript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi posse: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur *ἱερὸν*. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

SUa cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 ΟΤι μὲν οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας καλασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοί, [d] πατρίδας δὲ στέρ-
10 γουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξημάρτηκεν [e] καὶ πάνυ κεκραλημένων ὑπὸ τῆς τῶν θεᾶν ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ τῆς ὑπερβολῆς τῆς παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

15 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν, εἰ μέριμνοτέρας ἔλαχε τῆς πατρίδος. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τι-
20 μᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. b Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀναστ— *F.* c Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *F.* d Πατρίδας] Πατρίδος *F.* sola. e Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ πανὸν ἀναπόδοτον ἐν ἰσοφάλλοις δικεῖ. G. Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Enc.* c. 1. *J.F.R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθύν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. J. F. R.*

Ibid. Κωττίδας] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Πιττάλος ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κωττίλλος, ut Πιττάλος ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *J.F.R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul Baxbaranus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J.H.Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen* 403. *M. du S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J.F.R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *J.F.R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ στέργουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῆς στέργω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα στέργοιμι. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *J.F.R.*

σθαλεῖν [a] πειρωμένῳ, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεως, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι πλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. οὔτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, οὔτε πατὴρ καλαμελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν σφέξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμαι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα Φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, ὁ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειόταλον πάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρῴων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα μᾶλλον, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοῖς ἡγεμόνες κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Πειρωμένῳ] Πειρωμένων *Fl.* b Πατρίδος] Πατρίδος male *F.*

33. Νικώμαι] Subaudi τῇ φορᾷ. *F. G.*

71. Διὰ τὴν πατρίδα] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδατος τι ἐβιάσατο, δι' ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήχυναν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ἧς ἡ πληγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τοῦτον ἐκ παιδὸς ῥέουσι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo *sibi* loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

55 θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γῶν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζε) τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τὰς οἰκείας ἕκασ) ἀφικόμεν) ἱερεργῆ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίδ) ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις 60πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἕκασ)ος ἀπὸ τ πατρίδ)· ὡς κ τοῦτον τ θεὸν, εἰ κ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ὃν ἑκάσ)ῳ νομίζε) πατρῷον, ἀφ' ᾗ τ πρώτῃ ἀπὸ τοῦ τόπου 65θέαν· κ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπ χώρια [c] πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, κ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδ), ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τ τ μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ὃν ἐχέτω κ τούτων τ παιδευ70μάτων τῇ πατρίδι τ χάριν· ὁ γ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ ἀφ' [d] ᾗ πατρίδ), πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα κ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους 75αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶν) δὲ κ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τ εἰς τὰ κοινὰ τ πατρίδ) δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τ μεγίστων τυχόν80τας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τ πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μ γ γονέων εἰσὶ νόμοι 85παρὰ ταῖς πόλεσι· κοινὴν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τ πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, κ τ τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὤφθη

e Πρῶτα] Πρῶτον *Fl.* d Τῆς πατρίδ)] Τὴν πατρίδα *Fl.* e Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει *Fl.*

nivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ. *Per me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Observatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J. F. R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J. F. R.*

14. Ἀνα-

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς ὕτως ἀμνήμων τ πατρίδ, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλ γενόμν, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀναλαλοῦσιν ὡς μέγιστον τ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράτ, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τ πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὄνειδ γὰ τὸ τ ξενιτείας· καὶ τοὺς κτ τ ἀποδημίας χρόνον λαμπρὸς γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένους τὰ αὐτῶ καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστ σπεύδει λαβέα τ πατρίδ, ὅσῳπερ ἂν φαίνῃ μειζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένου. φοβεινὴ μὲν οὖν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνε πόθ ὁ τ πατρίδ. ἕκαστ γοῦν τ γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχε καλαλῦσαι τ βίον ὅπ τ πατρίδ, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῦν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα προσκατάθη τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τ πατρώων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γὰ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεα, καὶ μὴ θάναλον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Musc.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Dion. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. ℓ. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεα] Subaudi αἰτίᾳ, κρίσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένους — ἐπαινοῦσι] Haec subdititia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένοις] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὸν δὲ ἱπποτρόφον ὑπερφρονοῦντες, καὶ κυνοτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Oppositа sunt ὑπερφρονεῖν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερφρονεῖν est *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱπποτρόφος & κυνοτρόφος. & dum dicit auctor ἱπποτρόφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ sic politum inter

du-

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας ὁμέτεχι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥαδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε σέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαύλαχθαι τῶν ὀπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τοῦ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τοῦ γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἐπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς πανοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἐπιλανθάνονται· τὸ δὲ ἱπποτρόφον ὑφορῶντες, καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι.

Καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν οὐ προσήσεται, προτιμῶν τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὁ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσι ἡ πατρὶς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομο-

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἀπαυλαχῆ] Ἀπαυλαχοῦ marg. *A1.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Πᾶσι] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo opposita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θεῶν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντως. *Persuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. 2. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J.F.R.*

37. Καὶ κυροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M.du S.*

Καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι] Legendum τὴν κυροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφῳ & κυροτρόφῳ illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κυροτρόφῳ. *J.M.G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M.du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ὑπερφυκότες τῷ κόσμῳ, οἷα φύκιά τινα ἁλὸς πέτραις ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπαξ ὁ Ἰθακήσιος γέρων, ὃ τῆς ἀληθείας ἐστὶ τῆς ἐν ὑρανῷ πατρίδος, πρὸς δὴ καὶ τὸ ἔντιμον ἱμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τοῦ καπνοῦ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M.du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅτι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτῳ ὑπεβεβληκότας τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστον ὑπὲρ τῶν ὁπλιτευμάτων τοῖς παρατασσομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλοι. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸ δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus graviſſimam impoſuiſſe poenam, exilium. Nec vero legum modo latores in ea ſunt ſententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin ſub ipſa praelia ad eos, qui ſtant jam in acie, maximum illud adhortamentum eſt, bellum ipſis eſſe pro patria: neque quisquam eſt, qui hoc audito ignavus eſſe velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα, καὶ γῆ ἀφεχεαυμένη, ἔρημος ὑπὸ πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πεδίνη ἅπασα, ἄ χλόην, ἀ πόαν, ἀ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῶ ὀλίγου λείψανον, ταχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσώδες, οὐδὲ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ἐστὶ διὰ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος ὕτω, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ θάλπος δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, καμινὴ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑπαθροίζουσα, πανταχῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

Γαραμάντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐσταλὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

1 QUae ad auſtrum ſpectant Libyae, arena ſunt profunda, aduſta tellus, deſerta majorem partem, infecunda plane, univerſa campeſtris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut ſi quae etiam conſiſtentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, craſſum & hoc atque odoris mali, nec ſitienti licet homini potabile. Ergo propter iſta inhabitabilis eſt: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida ſit & ſterilis, multoque ſqualore obſita? cum vapor ipſe & aër igneus vehementer atque aeſtuoſus ſit, & arena ſervidiſſima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes ſoli accolae, gens ſuccincta & levis, in tabernaculis vivere ſoliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene ſic *Fl. P.* aliaeque. Αὐτῆς male *J.* b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ *Fl.* Forſan melius, etſi vulgatum non malum. c Θελῃ] Θέλει *Fl.* d Πεδίνη] Πεδίνη *W. Ced.* e Δὲ] Additum ex *W.* & *Fl.* Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod ſenſum quidem commodum ſic exhibet, οὐδὲς, ſcil. ἐστὶ, ὃς τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio diſplicet. Quum vero utrumque bonum, numerum ſequimur majorem. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τῶν διψάδων. *Th. M.*

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo deſcribit *Diod. Sic.* L. III. c. 50. pr. niſi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen ſuſpectum, neque conſtantis lectionis eſt. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. *J. F. R.*

19. Ὑσπλῆ τὴν θεὸν] Nota phraſin poëticam: ὑσπλῆ μὲ ὁ Ζεὺς. &c. *F. G.*

22. Βατὰ] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. ſi vero, quod in omnibus libris eſt, βατὰ retineas, ad τὴν Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησι. c. 1. & mox ἡ ψάμμος δυσβατος. *M. du S.*

37. Ἀκ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus cauſſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur; ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ἔτοι ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὕσαντα τ' θεὸν τηνικάδε, ὁπότε τὸ πολὺ τῆ καύματος σβεσθείη, καὶ ἡ ψάμμος νοτιοθείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, καὶ τρυθῶν τ' μεγάλων [i] χαμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀφαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται ὅτι πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἄχρι ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δικτύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἁπόλωνται μετ' ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀναστάσας τ' ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τ' χώραν, ἐκφλέξῃ, ἀκμαιοτέραν τ' ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τ' νοτίδα ὡδατεθηγμένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τ' γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῶν λεχθησομένων· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πολίθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τ' ἰὸν ἄμαχα, δαπανέμενα τ' γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηράσοντες *Fl.* *g* Ὕσαντα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσθέντα *J.* & marg. *A1.* *h* Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Gujet.* *i* Χαμαιπετῶν] Χαμαὶ τούτων W. & *Fl.* *k* Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* *l* Σφίσιν] Σφὶν W. *m* Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. *n* Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ ἐ τῷ θερμῷ ἐ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μᾶλλον κρατύνεται ἐ ἐπιδίδωσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεταί τε καὶ ἀφανίζεται συναναιρουῦσα τὸ ὡς ἐφ' ἑαυτῇ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὴ μὲν ἡ ὑγρότης ὀλιγωμένη ἀκμάζειν ὑπανδίδωσιν, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χωροῦσα, ὥσπερεὶ παραβρύει καὶ ὠδακμάζειν ποιεῖ ἐ αὐτὴ τὸ θερμόν. εἰ ἐ μὴ τοῦτο πάσχειν δοκεῖ. ἄτοπον τ' ἤδη κεκρατηκέναι τ' τῶν ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — ὡδατεθηγμένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆς ψάμμου· τὰ δὲ ἄνω ὑπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήσεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὑπέγειόν [b] τε καὶ μέζον, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρῖσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὑπιπετόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim ſubmerſi, nido in arenae receſſibus defoſſo; alii in ſummo verſantur, bufones, & aſpides, & viperae, & ceraſtae, & bupreſtae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & ſcorpionum genus duplex, terreſtre alterum, pedeſtre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales ſunt locuſtis, & cicadis & veſpertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem acceſſu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινόταλον, ὃν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις οὐ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὴν ἰὸν [e] ταχὺς, ὀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καλαπονεῖν, καὶ καλατρύχον αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶ-

4. Beſtiarum vero, quas ea nutrit arena, importuniſſima eſt dipſas, ſerpens non ita magnus, viperae ſimilis, morſu violento, veneno craſſo, immedicabiles ſtatim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morſi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa eſt affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσσαιναι W. b Τε] Τι W. c Ἀκρῖσι] Ex emendatione *Saulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐπιπετόμενα] Bene *S.* Ἐπιπετώμενα Edd. illa priores. e Ταχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλάκτους W. ſed ſupra eſt ν. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆς ψάμμου] Credo, hic eſt ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exuſtis atque indiſcretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quaſi poſtliminio mutatum nuper nolim. Eſt omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὑπόστιλβω dicas, poſteriore parte compoſiti, quaſi *viatorem arenae*, nimis generale eſt, & omnibus commune harum regionum ſerpentibus. *J. M. G.*

50. Βυπρήσεις] Βύπρησις eſt animalculum ex cantharidum genere, ſic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F. G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum eſt ἰκτῖδας ſeu viverras abſurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρῖσι & τέττιξι, *locuſtis & cicadis*, quod miror vidiſſe neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. ſcript. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen eſt; non poteſt profecto hic locum habere. *Bochart.* ſummi ſane viri, ἀκρῖσι, nimis a ſcriptura & ſono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. ſ. 81. *Veſpertilioni membranaceae pinnae uni.* Sed ſcilicet conferendus etiam eſt alter locus II, 39. ſ. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα ſunt) *fragilibus inſecta, humentibus hirundines in mari, ſiccis inter tecta veſpertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *piſces* alii plures volant & ipſi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν διώκωσι, καὶ ἁλόντες ὑπὸ θαλάττης, αἵ τε τήθυδες καὶ οἱ ἰήκαις οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita ſint, puto Lucianum dediſſe τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι καὶ νυκτερίσι. Corruptio contigiſſe potuit inter dictantem, qui adſpiratas tenuius juſto pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adſpiratas, & υ pronuntia exilius, ut ſolent Jotaciſtae, & pro ἰχθῦσι exiſtet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. poſt med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμύχθισας fuiſſe, non ſine cauſſa ſuſpicatur V. C. *Jenſius.* *J. M. G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F. G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam noſtram ſeq. *J. F. R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino noſtrum ſupra Μυι. C. 1. *Kuſt.*) In omnibus Impr. & ipſo M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & conſuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non poſſim recipere,

bestia. Sitiunt nempe supra modum: quodque maxime mirum est, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam sitim exstinxeris, neque si Nilum ipsum, totumve Istrum ebibendum iis praebeas; sed ipsa illa irrigatione morbum accendas, velut si quis oleo exstinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii istam esse caussam, Venenum illud crassum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius sic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum suppliciis. Sed, bono consilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipso se legisse cippo viri hoc modo defuncti sodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, sic narrabat, dum Aegyptum transit, iterque facit ad Syrtim majorem,

οἱ γὰρ εἰς ὑδρωπικὴν καὶ τὸ ποδαγρικώτατον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. ὑδὰτ ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἢν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχῃς, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσημα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ καίοντι καταχέοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, πάχυν τὸν ἰὸν ὄντα, ἐπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον. μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς ὕστερον ἀποθανόντος, ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, διὰ τῆς μεγάλης Σύρτιος ἐπο-

b Ἐπίπλα διδύμων] Ἐπιδιψιλοδύμων marg. *Ar.* L. & G. Vulgatum servant Edd. & M. i Ὅς] Sic Edd. omn. In M. omiss. sed ὡς supra scriptum a recentiore manu.

pere, suadet tam articulus ταῖς, jam recte respondens tribus femininis; quam quod sequitur, his avibus infestam Lybiam; quod de *piscibus* minime praedicari potest. *J.F.R.*

62. Παχὺς] Quid hoc sit, quave ratione cum sequentibus conciliari possit, medicis quorum ea est provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 5. diserte παχὺν dicat; ibi enim alia ratio est. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν παχὺς] Etsi c. seq. παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expressis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi potest, ut exponatur *tumens veneno*, veluti Ovid. de *Pythone* serpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βιαίῳ, & πόνος, inter quae παχὺς positum languet. Nihil tamen contra libros ausus sum, ut *Solanus* v. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπρασθαι ποσὶ] Conf. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipsadibus, caussam inextinguibilis sitis esse, quae ex morsu dipsadis oriatur, ait Lucianus ex sententia medicorum, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἐπίπλα δυνάμενον τοῦ ποτοῦ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον διαχεόμενον. *Quod crassum cum sit venenum, quando postea potu madefecit, celeriter movetur, humidius, ut vero simile est, redditum, & latissime diffusum.* sic interpres, nec male. Sed pro ἐπίπλα δυνάμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδιψιλοδύμων ποτου, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδιψιλεύω est largiter & copiose praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna sive basis cui affixa statua: in basi planicies apta inscriptioni quam planiciem. *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλάτος τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omissum prius fuerat, sed additum est ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *sodali Luciani* sermo est, non de *viro morsu dipsadis confecto.* unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepissem ὡς vel contra libros, si summa necessitas id postularet; at quum ὃς sic satis commode intelligi queat, non statim cum *Soulio* ὡς rescripsi sine auctoritate; sed quum nonnulli mox etiam ποσὶν habeant, suspicio tamen subest eosdem & ὡς voluisse; quod si itaque ποσὶν adripias, tam ὡς quoque necessario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο τ̃ πορείαν· ὃ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ὡς φησὶ τ̃ ἠιόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσμαϊ, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τῦ ὀλέθρυ τ̃ τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μοί τινα, οἷον τ̃ Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τῦ ὕδατος, ὡς οἶσι [b] δῆθεν· τὸ δὲ θηρίον [c] δὲ, τ̃ διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περισπειρᾶς τῷ ποδὶ, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κείας οἷα τ̃ στρουθῶν ἐκείνων, ὃς ἔφην θηρᾶν τὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τὺπίγραμμα, ὃ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν·

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰνῶς ἰδεῖν
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι δίψαλέην ὀδύνην.

Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοίων ποίθων οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ὅστι περὶ τ̃ ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενον αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπεδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κεναῖς, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῆς.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor; an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te haustu vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam futuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

[a] Ἐποιεῖτο] Ποιεῖτο W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *Av.* [b] Δῆθεν] Δὴ marg. *At.* [c] Δὲ] Δὴ W. [d] Περισπειρᾶς] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περιπεπάρθαι *Fl.* [e] Ὠὰ] W. ὠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. [f] Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* [g] Τοίων ποίθων] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰρ εἶναι] I. e. ἐξεῖναι, *licere.* *F.G.*

97. Περισπειρᾶσθαι] Περισπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπείρω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένος, & supra *Philops.* c. 22. ἐσπειραμένος. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ. nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοίων ποίθων] W. Τὰς τ̃ ποίθων οὐκ ἀναπλήσαιεν ἐπαντλοῦσας (sed exstitit puto in Mf. ἐπαντλούσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Jens.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poetas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J.M.G.*

31. Φύσεις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen Φύσιν habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies.

quod multa arena illorum solum est. Si vero fuis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum sufficiat, pileus est.

8. Ibi ergo insidiantur apud ova Dipsades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miserum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta sunt, ut bibat semper, & magis sitiat, & nunquam satietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adversus Nicandrum Poëtam studio a me dicta sunt, neque uti vos cognosceretis, non nihil me curae in discendis serpentium Libycorum ingeniis posuisse. Ista enim Medicorum magis laus fuerit, quibus scire talia necesse est, ut etiam depellere illa ex arte possint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praesidem *Jovem rogo*, nolite offendi transsumta a bestiis imagine, similiter erga vos affectus, atque illi a dipsade morsi ad potum affecti sunt. Quo frequentius enim prodeo in conspectum vestrum, tanto magis ejus rei sum cupidus, sitisque me urit, quae reprimi nullo modo potest, nec unquam illo satiari potu mihi posse videor. Nec injuria.

εἰ γὰρ ἔχουσι κεραμεύειν, ἆρα τὸ ψάμμον εἶναι τὴν γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῶλοι γίγνοιτο; δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῶλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες περὶ τὰ ᾠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆς ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τὸν κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος ἀδέπνου.

Ταῦτα ἐγώ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, Φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τῆς τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς Φιλίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆς δι-ψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν ὀφθαλμοῦ παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος ἄχεσθαί μοι ὑπεκκαίεται, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλήσεσθαί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. τοῦ γὰρ ἂν ἔτω διει-

---

h Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. *M.* male. k Δυχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυχέρητε male *V1.* & 2. i Φιλίου] Restitui ex L. G. & *V2.* Φειδίου Edd. cett. & l Ἄχεσθαι] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄσχεσθαι, ajunt *Coll.*

19. Πῶλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ ὁ Ψελλὸς τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δύνασαι * καὶ ὅτως εἶναι, ἵν' ᾖ ὅτως] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ φύσις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν γενόμενά μοι. δυχεράνητε δή. M.

41. Ἄχεσθαι] Ἄσπασθαι habent C. Γραῦ. ἄχεσθαι. G.

* Quae his uncinulis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid sibi velint latebis assequor. *M. du S.*

Pro priore ὅτως legit φύσ. *J. J. Weitzius.*

ties. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φειδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per istum statuarium juravit? Mss. optime & certissime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praesidem. Ostensurus magnitudinem sui erga eos studii per Φιλίου Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, se illorum majore indies flagrare studio, quo saepius eos videat, eo saepius videre desideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης est similitudo a feris sumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mss. Gr. L. & *Veneta* secunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, nihil quod in *J.* est Φιλίου. *M. du S.*

2. Ἡσίου

διειδεῖ τε καὶ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχοιμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορήσομαι χανδόν, ὑποθεὶς τῷ κρυερῷ τὴν κεφαλήν· εἴη μόνον μὴ ὀπολείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὀπορρέοντα, μηδὲ κυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψος γε ἕνεκα τῆμῆ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καὶ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρου οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me hausturo caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο ἀπὸ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ δάφνης αὐτός τε δείκνυσαι ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀπὸ τούτου λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρελθόντα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

Verum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob causam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfeciisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex W. Καταλιπεῖν Edd. ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λυκιανοῦ ἰδίας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματος κατοχήματα. *V.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τῆς δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύειν, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Θεογ. 30. seq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θεσπίην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί μοι κέλσσθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγέμενος, ἄχρι χαὶ τ̃ πρώτων ἐκείνων, χάους, χαὶ γῆς, ϗ οὐρανοῦ, χαὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς, ϗ πολυπινέσεις γεωργικάς· χαὶ ὅσα περὶ Πλειάδων, ϗ ὅσα περὶ χειμῶνος ἀρότου, ϗ ἀμήτου, ϗ πλοῦ, ϗ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων. θάτερον δὲ, χαὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ πολυπλοῦ, ϗ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τ̃ τ̃ μελλόντων προαγόρευσιν, οὐδὲ τ̃ ἀρχὴν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ πολυδέδωκας, οὐδαμοῦ τ̃ ποιήσεως ἢ τ̃ Κάλχαντα, ἢ τ̃ Τήλεφον, ἢ τ̃ [b] Πολύϊδον, ἢ ϗ Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ πολὺ Μουσῶν τούτου τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, ϗ οὐκ ὤκνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τ̃ τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ ϗ σμικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποχομένων ὅσοι τ̃ Μουσῶν ϗ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύναται· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, ϗ ὑπὸ χόλου φυλάττεις τ̃ δωρεὰν, ϗ μεταδιδοὺς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπται μέν σοι ϗ τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ πολυδέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὃν χρόνον τινὰ ἄλλον ταμιευόμενος τ̃ χρῆσιν αὐτῶν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι, τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολυίδον] Πολυείδον W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπέρθεσις τοῦ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα ἀβασκανῶς τ̃ λόγον ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, εἰ ϗ μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥάψαντες εἰ ϗ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἶπωσιν, εἶτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολύϊδον] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποχομένων] Aut abundare ἢ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπας vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege ἕτως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis seclusi negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπου] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπῳ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med, & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲ ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο· τ ὑποσχεσιν. λέγω δὲ τ τῶν μελλόντων γνῶσιν. καὶ ταῦτα πρότερον αὐτὸν ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημένους.

pollicitas, alterum quidem dediſſe; ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

Ταῦτα οὖν πῶς τίνα ἄλλον, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑαυτῶν εἰσιν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μέν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ἐστι τ ἐραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμόν, ἀλλὰ τ Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὸς λογισμὸς τ τε εἰρημένων καὶ τ παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ὧν ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τ ἄλλων, ὅσα ποιμένων

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεχημένους] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποχόμενος *Pell.* b Πρέπον] Πρέποι W. c Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῶν, male. d Ἴστε] Ἴσθε *B1.* Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βάλλειν τὸ * ἀμολγεῖν. *V.*

* Ἀμολγῶν] Ἀμοργῶν C.

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπου ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. θησαυρὸς ὑπὸ τ Ἑρμῶν. *Alciphr.* I. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τήμου ἡγάπα κειμαμένη χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέρει ὑπὸ κόλπον. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑαυτῶν] *Heſiod.* Θεογ. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑαυτῶν] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ἑὸς Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine* ἑὰ (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἑαυτῶν. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius*. Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γένος ἀδύτερον ἡ λέξις (ἑαυτῶν) εἶναι ὡς ἀπὸ τ ἑοῦ, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῶν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῶν. M. ὑμῶν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὅτι τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μυστείας ἄφεις. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιος ἂν εἴην ἀπολογεῖσθαι... αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· εὖ γ', οἶμαι, χρὴ πρὸς τὸν ποιητὴν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν καὶ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα. καὶ ἂν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παρῤῥυὲν λάθῃ, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τῶν μέτρων ἕνεκα, καὶ τῆς εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν [g] ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τἆλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

e Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *Al.* & *Fl.* Ἀφυολογίας male G. & Edd. vulgo. f Τὴν] Omittit *Fl.* g Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων λύσιμα ἢ σκόλοπες, ἢ ἐπεξεργασία τῆς ἀκριβῶν. σκινδάλαμος. †τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲ εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδαλάμους ἢν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ ψιφίλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παρεξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. *G.* σκιδαλμούς. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀσωβ. c. 3. ubi ἀντιλογίαι ſcribitur. *Kuſterus* αἰτιολογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat videnda. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legis: μήποτε παῤῥυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo ἀμελεῖν vel ἀμβλύνειν exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἀμελεῖν & παραῤῥυῆναι, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: τέκνον, μὴ παῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λεπτοτάλα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertinet, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ τῶν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοί· ſed σκινδάλμους κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμος & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit Scholiaſtes, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph.* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* triplicem ſcriptu-

ἐκλέγεις, ϗ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὐ μόνος ταῦτα σὺ, ὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνε, ἀλλὰ πολλοὶ ϗ ἄλλοι τὰ τῆς ὁμοτέχνε τῆς ἐμῆς Ὁμήρε καλακνίζεσι, λεπτὰ οὕτω κομιδῇ, ϗ μάλιστα μικρὰ ἄπαν διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ ϗ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ οὗτος, τὰ ἔργα με, ϗ τὰς ἡμέρας. εἴτε γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα ϗ προφητικῶς προτεθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τὰ γε ὀρθῶς ϗ κατὰ καιρὸν πραττομένων, ϗ τὰ ὑπολελειμμένων τὰς ζημίας. ϗ τὸ,

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere caussam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἷσεις δ' ἐν Φορμῷ, παῦροι δέ σε θήσονται,

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accola *plaudet:*

ϗ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πέλεται τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἦν, ὦ θαυμαστὲ Ἡσίοδε, ϗ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, ϗ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν [c] ὄπιπνοιαν, αὐτὸς ὐδ' ἀπολογεῖαν ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ὐ ταύτην μαντικὴν παρὰ σοῦ ϗ τῶν Μουσῶν [d] προσεμένομεν. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, videriseque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque caussam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἴρηται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπίνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *Alw.* d Προσεμένομεν] Προσεμείνομεν *Fl.* male.

81. Καλακνίζεσι] Κεντῶσι. *V.* Καλατίμησι, καλαλιποῦσι. *C.*
82. Ἄτται] Τινὰ, ἢ ἄτυπα, ἢ ἀθηλήτια, ἢ ὀλίγα. *G.*
92. Φορμῷ] Φορμὸς, προκαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεισαν ἐχάδας κομίζειν. *G.*
98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον ϗ κατὰ ποιμενικὴν εὐήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀφὸ τοῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλομος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδάλμους usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Bos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*
79. Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὐ μόνος ταῦτα σύ. *Th. M.* Où jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*
86. Ἔργα μου ϗ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*
92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*
95. Χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἦν &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν οὖν &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtici; & optimè nobis de illis rebus vaticinentur, ſi pluat Deus, florentes futuros eſſe manipulos: (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat, ſitiantque arva, fieri non poſſe, quin fames ſitim illorum conſequatur: nec oportere media aeſtate arare, alioquin nihil inde utilitatis exoriturum, fuſis fruſtra ſeminibus; neque metendum ſpicam adhuc viridem, alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt, niſi obruas ſemina, & ligone armatus ſervus terram iis inducat, devolaturas aves, omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita, non peccaverit; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur, cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt, in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium, & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis, itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

5 ὑμῶν οἱ γεωργοὶ, καὶ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ Διὸς, εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς [e] ἐπιλάβῃ, καὶ [g] διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ἀδημία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. καὶ ὅτι οὐ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀρόσιν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων· οὐδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸ στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεται τὸ καρπόν. οὐ μὴν οὐδ' ἐκείνου μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, καὶ θεράπων μαχέλλην ἔχων ἐπιφοροίη τῆς γῆς αὐτοῖς, καὶ ἁρπάσεται τὰ ὄρνεα, καὶ προκαλεδεῖται τὸ ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.

Τὰ γοῦν τοιαῦτα προδιανέσεις μὲν, καὶ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀπεδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, καὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς [h] ἔσται [i] αὐτῷ [k] ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὴν Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γοῦν ἡ μαντικὴ. ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

[e] ἐπὶ Ὑμῶν] Recte M. *Fl. H. Fr. P.* Ἡμῶν male *F.* [f] Ἐπιλάβῃ] Λάβῃ W. [g] Διψήσωσιν] Sic & *Fl.* cum cett. Διψήσουσιν W. [h] Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἴσαι tamen ab altera manu, cum ἴσιν ante legeretur, quod & Edd. obſidet. [i] Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* [k] Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὅσα. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J. M. G.*

14. Κενὸν αὖρηθ. τὸ καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὸ στάχυν) τοῦ καρποῦ, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim: κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob mollitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J. M. G.*

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀφχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoï a Polvido. *M. du S.*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἴσιν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοις καίπερ μάντιν λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quæ ſi quis illi aſcripſerit, neque me vatem dixerit?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quæ tu jactas, illi aſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, καὶ προθεσπιῶ, καὶ ἄνευ Καταλίας, καὶ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικῆς, ὅτι ἂν γυμνὸς τῆ κρύος ῥιγοῦντί τις, ὄντος προσέτι καὶ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος καὶ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μαλικώτερον, ὅτι καὶ θέρμη μετὰ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

ferat, effugere non poterit, quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauru & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὁ εἰρηκας ἐν ἀρχῆ, ἴσως προσδέχεσθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν ἡδεῖς τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, καὶ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὖσα. εἰ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπετέλει τῶν ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſſe eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἥδεις] Ἤδεισθα W. & Fl. b Ὑπεσχημένων] Ὑποσχημένων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγοπύρετος. V.

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Symposio c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐκτὸς ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* F.G.

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* F.G.

44. Ἥδεις] In W. & Fl. ἤδεισθα. quod observatu dignum est. M.du S.

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Hesiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pausaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι ὡς μαθὼν Ἡσίοδος διδαχθείη ὑπὸ Ἀκαρνάνων καὶ ἔστιν ἔπη μαθόντα, ὁπόσα τε ἐπιλελέξμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuisses, Lycine. J.M.G.

5. Ἀπιέναι ἀφὶ τοῦτο ἔτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφὶ τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιέναι, παριέναι est. M.du S.

Ibid. Διὰ τοῦτο ἔτω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀφ' τί ἔτω φιλοθεάμων σύγε ἔοικας τὰ τοιαῦτα; F.G.

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. J.M.G.

7. Εἰδὲ καὶ ποιεῖ] Etsi commode abesse potest καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Nostrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ἔτ', ἂν συνίῃ ποτὲ ὅ, τι καὶ λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶσθα ὅ, τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hist.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Parasit.* c. 51. f. Item *Long. Past.* III. 106. καὶ ἴζεται καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. διδοὺς ἐγχυτὴν — ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπείσθην. Et alia quae Cl. *Hemsterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τὸν θεῖον ἀμφοτέρων καὶ μᾶλλα εὐδοκιμεῖτον δὶ ἡμᾶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. J.F.R.

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyss. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa messes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. J.B.

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. M.du S.

15. Εἶτ' ἐστὶ μετ' ἐμοῦ] Phrasis *Aristophanis* Pl. 824. Ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἔπου μοι *sequere me*, *non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem fa-

vet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

LYC.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. TIM. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. LYC. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

ΛΥΚ.

ΟΥκ [a] ἐγώ 'λεγον ὅτι ϑᾶττον τὰς γύπας ἔωλον νεκρὸν ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ ϑέαμά τι τῶν εὐδοξοτάτων Τιμόλαον ἀφελάϑοι, καὶ [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ ϑέοντα [c] ἀπιέναι ἀφ' ἑνός; οὕτω φιλοϑεάμων σύ γε καὶ ἄσχολος τὰ τοιαῦτα. TIM. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυϑόμενον ὅτως ἐμπεμεγέϑη ναῦν, καὶ πόσα τῷ μέτρῳ ἐς τὸν Πειραιᾶ καταπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφὼ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεως ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυῤῥινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήϑει τῶν ϑεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ τῆς νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὴν, οὐ μὰ, οἶμαι, Σάμιππε, προῆεις· μετὰ σὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καί με ἀφ' ἑνὸς ἀποβάϑρας ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, [k] ἀνυπόδητον αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὐ-

a Ἐγώ' λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J.* B. P. H. b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl.* B1. P. &c. Παριέναι *J.* cum V2. d Καὶ] Omittit *J.* e Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. f Πλοῖον] Πλεῖον male *J.* sola. g Ὁ] Abest artic. in O. h Ὅπου] Ὅπως *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυπόδητον] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγώ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἰδὼν Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔτασσαν. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολαθεῖ μετ' ἐμοῦν, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολαθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολαθεῖν τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἕπεσθαι μετὰ τινὸς pro τινὶ, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ὃς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητον] Alibi ἀνυπόδετον penult. brevi. Vid. ad *Aßm.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θα-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλελη-
λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς θαλάμης προῆλθε, τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον ἐς τὸ ὀπίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρόν ὄντα [c] ἐκεῖνο θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέστηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθει ταχύδακρυς ὢν ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὁ πάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν ὁ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, φωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ προδακρύσαι οὐκ ἀγεννές· ὅτι δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque postquam descendimus.

2. ΣΑΜ. Nosti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formosus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo spectaculo viso, longum valere jusso naupego Aegyptio, qui monstrabat navim, adstitisse lacrimantem, ut solet. Facilis enim vir est, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formosi sectantur, liberi omnes, jucundi sermonis, olentes palaestram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iste, praeterquam quod niger, labiosus etiam est,

a Καλελη λύθειμεν] Κατελη λύθαμεν O. b Οἶσθα] Οἶσθ' ὃν O. c Ἐκεῖνο θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνο O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένου male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη τῆ θάλαμος, οἶκος ἢ κοιτών. V.

30. * Ἐνδεδυκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδεδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδεμένον. V.

* Ἐνδεδυκὸς] Mendosa scriptura scholio huic ansam, ut & multis aliis, dedit. *M. du S.*

29. Θαλάμης] De navi cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; consule *Poll.* & *Baif.* 140. *M. du S.*

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. supra T. 2. p. 820. *Bis Accus.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. *J. F. R.*

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti.* Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeunte.* *J. G.*

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phrasis supra Διαθ. c. 5. ἀσιγητὴς τὴν εἰκόνος, ubi vide *Tollium. Kust*) vid. N. Δ. XX. ipso initio. *M. du S.*

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illustrari posse ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπόπτιλε μύκιον, & ἐκρέμπτιλε ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi significat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri*: itaque hic etiam ad *vocem ex imo quasi recessu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim sibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confusionis* notionem ausim excludere, cum videam in Ἑταιρ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per festinationem varie tractas & sibi permistas. *J. M. G.*

49. Συνεσπειραμένος] Conf. supra hoc Tom. ad *Dipsad.* c. 6. *J. F. R.*

50. Ἐλεύθερον] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris nostris erat, ἐλευθερίων. De coma Athenienssium. *M. du S.*

54. Ἐν Παλλήνῃ] Γρ. ἔμπαλιν. *F. G.*

Ἔμπαλιν ἤ] Genuina haec scriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatissime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienses senes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Nostro indicatus docet ᾗ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν τὴν εὐδαιμόνων, ἀφ' τὸ ἀπροόπτον, ἐν πολλῷ χρόνῳ ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ὑρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τὴν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ἧς ἔτι Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτὴ ἡ σκευὴ κατέσχε. Quo in loco *Stephanus* ὑρσει conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clarissimo *Hudsonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quando, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

45 ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, ὡς ἐφθέγξετο ὀπισθουρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὀπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ψόφῳ, καὶ τῷ τῆ φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειραμένος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕς τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν δὲ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὸν γέροντας, ἀναδησάμενος [k] χρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

4. ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

g Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. h Παῖδες] Non est in *Fl.* i Ἔμπαλιν ἡ] Recepi ex *F. V2.* & marg. *Ar.* Ἢ Παλλήνη οἱ cett. misere. k Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. V2.* Κρώβυλον cett. l ΛΥΚ.] Sic *Salm.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Συνεσπειράσθαι] Συνεσπαρμένον. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλον εἶδος πλέγματος τῆς τριχῶν, ὃ τὸ κεφάλαιον εἰς ὀξὺ καθαλλῆγον. *V.* (Εἶδος ἐμπλοκῆς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenienlibus loquitur) τὰ εὐδαιμόνων, διὰ τὸ ἀεροδίαιτον, καὶ πολυς χρόνος ἐπιδὴ χιτῶνας τε λινοῦς (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπανθ-

σαντο φορεῖντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τὰ τὸ κεφαλῆ τριχῶν. ἀφ' ὧν ἔτι Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὶς ἐπὶ πολὺ αὐτὰ ἡ σκιὴ κατέχει. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, τὸ τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverare nolim dicere. Iones antiquam Athenienlium coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλον] Crobylus crinium plexus in acumen desinens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienlium *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πλόκων ὑπὲρ ὠὰ γυναῖκες
Γηγενίας. —

G C.

Κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Tzetz.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλον] Κρώβυλος seu κρωβύλος legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὑπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε ἐπὶ τὸ ἱστὸν ὑπολὺ ἐστήκεμεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ὑπβολάς, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν καυτλον ἀπὸ τῆς κάλως, εἶτα ὑπὸ τὴν κεραίαν ἄνω ἀσφαλῶς ἀφθέντα, τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προϊωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβῶντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποδυσκολήσῃ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸν ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπιλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ τῶν * κάρια λεγόμενα πρὸς τοῖς ναυτικοῖς, ἃ ἔνιοι καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάρυα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. iste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρια sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολάς] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν νεῶν διῄρηται ἔς τε διφθέρας — πρὸς τὰς ἐπιβολὰς (contra tela varia) ἀντισοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ἀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαμβάνων οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt αἱ ἐπιβολαὶ vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi στιναγωγῷ, non bellica: ille ἐπιβολὰς, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Scheffери* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τὴν ἐπιβολὴν & ἐμβολὴν significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεροιάκεις non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *cerruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Scheffererum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt σιαγὼν quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte hic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀλγράφῃ *Scheffериana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φεύγειν παρασιωπᾶν, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτριχοῦσι, ubi ἀποσοβῶσι exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασείειν interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν τινὰ, pro *facessere*, *abire*, non in-

isc-

etiam Sampippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

τῷ τῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἢν πως ἀνεφγυῖαν τ παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

Ἀλλὰ μεταξὺ [b] τ λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τύτου· καὶ ἀπὸ τῆ καταστρώματος ἐς τ τρυμνὰ, ἢ βαθύταλον κῖ [c] τ ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲ ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τ κεραίαν, οἵῳ δὲ [d] πρωτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲ ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσῆν [e] χηνίσκον ὑπειλημμένη, καλαυλικὴ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρῶρα ὑπορρέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, τ ἐπώνυμον τ νεὼς θεὸν ἔχυσα τ Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

b Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* *c* Τὸν ἄντλον] Recte *Fl.* P. aliaeque. Τὸ ἄντλον *F.* *d* Πρωτόνῳ συνέχεται] Vulgo πρωτόνῳ κέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. *e* Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. *f* Ἡ πρῶρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷ τ Δάφνιν ἀνατεθειμένον ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀπεσοβῶν ἐγκειόντα, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀπεσοβᾶτο Μόλιστα. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀπεσοβῶ — διώκω ἀπέρχομαι. Sed & σοβεῖτε πρὸς τοὺς πατρῴους συχνοὺς, *properat puer* &c. aliaque de σεσοβημένῃ κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι — ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλαγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jnc. Odé*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non potuit, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & ναυτῖς sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Πρωτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται. καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσῆν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπέκειτο χρυσῆς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τ νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχυσα] Non agnoscit Ox. Codi voces ἡ πρῶρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῦ ἱστίου τὸ [a] παράσειον πορφυρᾶς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ πρῳρεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ μὲν τ πρύμναι οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Καὶ τὸ τ ναυτικὸν πλῆθος χαλοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. κἀκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ἦλος, [c] Ἥρων, οἶμαι, τὄνομα. TIM. Θαυμάσιος τ τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τ Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσειον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴσως παράσημον adscript. B1. Καρχήσιον L. b Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. c Ἥρων] In O. ἥρων. d Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. A1.

98. Τῦ ἱστῦ τὸ * ῳδάσειον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράσειον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ, κάραξ· ὀρθὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. *V.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Imminet Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῦ ἱστίου παράσειον πορφυρᾶς] Salmuriensis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσειον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τῦ ἱστίου καρχήσιον παραωρίς. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem* τράχηλον *dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τῷ πτέρνᾳ & καρχησίῳ idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἱλαπάτη, & θωράκιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida qua splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. Duk. ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείους interpretetur παλαγραφὰς τ τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἱστίου τὸ ῳδάσειον] Nomen ignorabile nobis παραόσειον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσειον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba consistit, & ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Solis enim li-*

xerit navem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀρτὴς αὐτοὺς [e] ἔσωσεν. ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάραντας ἐπὶ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὴν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας ἀφικέσθαι τοῦ Αὐλῶνος· ἔνθα δὴ [g] μικρὸν ἐδέησε καταδῦναι ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς πλεύσας Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὴν Λίβα, ὁπόταν ἐπιπλέῃ καὶ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

[e] Ἔσωσεν] Ἔκλασεν O. Ἔσωζεν B1. & 2. [f] Δ'] Abeſt ab O. [g] Παρὰ] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Περὶ cett. male, quod Gujet. etiam correxit. [h] Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum *intendere*, *quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum instravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae:* ſupparum *Alexandrinarum insigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσίῳ τὸ παράσημον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſtà modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topzeilen.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Scheffernm*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράσημον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; eum id ſit gloſſema vocum τῷ ἰσίῳ παράσημον, nec facile dici ἰσὶς καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi ἐν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσημον, docet legendum τὸ παρόσιον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*; verbaque Luciani eſſe periphraſin τῷ καρχησίῳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaei* adſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράσημον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine, & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφῖδα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρεπτοκίδα ἂν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe στιπαγωγίς. *J. M. G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνῃ μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ χωζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσαθηγόμεναι τῷ κλύσμαλι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸ b κυμαλωγὴν, καὶ τὸ ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὸν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθῦναι τὴν ναῦν ὅπι τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ χρημνῷ προσφερομένην. τὐντεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσόντας, καὶ τὸ Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ ἐλθεῖν καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὡς ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπερπλεύσαντας τὴν e Μαλέαν, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

Post hoc enim evenire solet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipsum scissus promontorium, (sunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum sonitu frangitur: atque ipsi saepe scopulo magnitudine aequalis est.

9. Ab his se etiam deprehensos nauclerus dicebat, cum nox adhuc esset & merae tenebrae. Sed ad ipsorum ploratum fractos *misericordia* Deos, cum ignem ostendisse de Lycia, ut oram illam agnoscerent, lucidamque stellam quandam, Dioscurorum alterum, insedidisse carchesio, ac direxisse navim sinistrorsum in mare, cum jam jam ferretur ad scopulum. Inde, cum recta via semel excidissent, transnavigato Aegeo, septuagesimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes sibi adversum Etesias cursu, in Piraeeum heri appulisse, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea superato, jam esse in Italia. LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* solemni scribarum errore. b Κυμαλωγὴν] Al. *κυμαγωγὴν Coll.* At Nostrae Edd. in vulgato conspirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omissa in O. d Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.* & marg. *A1. Μαλέα J. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem masc. *Fl.* consentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαλωγὴν] Pro. κυμαγωγὴν. *G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. supra T. I. *Prometh.* sub init. ubi ἀποτομαί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemsterh.* non retulit in suum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι esse in *Rhet.* c. 7. *J. F. R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et supra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J. F. R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὸ Μαλέαν, quod secuti sumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adscripsit esse ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. servavi, quod indicat *Casaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J. F. R.*

56. Ἢ τῆς Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non satis assequor, aut cur Nereum hic adsciscat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui *ἐμβοήσομεν* praefert, cum prave in omnibus Impr. sit *ἐκβοήσωμεν*. Vid. Ἔκυκ. c. 21. & πανθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haesitavi ἐμβ. saltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic postulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Nostri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσιν. *J. F. R.*

63. Ἢ δυσχεραίνει] Infra *Philopatr.* c. δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, siniſtrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cunctaris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῆ Νηρέως ἡλικιώτιν, ὡς τοσοῦτον ἀπεσφάλη τῆς ὁδοῦ.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐστι; TIM. Πάνυ μὲν οὖν Ἀδείμαντος αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν οὖν· Ἀδείμαντε, σέ φημι τὸν [h] Μυρρινούσιον, τὸν [i] Στροβίχου. LYC. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωται· Ἀδείμαντος γάρ, οὐκ ἄλλος τίς ἐστι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, καὶ θαμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ βάδισμα ἐκεῖνο, καὶ ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. Ἐπιτείνωμεν δὲ ὅμως τὸ πρόσω, ἵνα καταλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὲν τῷ ἱματίῳ λαβόμενοί σε ἐπιστρέψωμεν, ὦ Ἀδείμαντε, οὐκ ὑπακούσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ καὶ φροντίζοντι ἔοικας ὅτι συνοίας τινὸς, οὐ μικρὸν οὐδ' εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με ἐγκυμονή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα, ὥστε μὴ δέξασθαι ὑμῶν [n] ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸν ἅπαντι [o] τῷ λογισμῷ ὑποβλέποντα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐστὶ τῶν πάνυ ἀπορρήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ [p] σιγᾶν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· οὕτω γὰρ

[g] Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐμβ— Edd. [h] Μυῤῥινούσιον] Μυρτούσιον O. [i] Στροβίχου] Στρομβίχου O. Στροβίχου *Fl.* & *Fr.* [k] Δυοῖν] Δυοῖν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. [l] Ἡ] Omittit *H2.* [m] Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola *J.* [n] Τῷ] Omittit O. [o] Στιγεῖν] Σιγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀπορήτων ὄντων † τῶν τὰ μυστήρια ἀμυήτοις ἐξεπεῖν. τοῦτο ἔν αὐτοῦ ἀποκλείοντος, ‡φησὶν ὡς σὺ ἐξὸν σοι ἔδει πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥητον, εἰ-

γε § τοῖς ἄλλοις ἀποκρύπτειν, σὺ ἀκινδύνως σοι τὰς πρὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίσταται, μεμνημένοις γὰρ σὺ αὐτοῖ, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τραγῳδῶν πρὸς οἰκείοις χορὸν ἱρεῖς. *V.*

* Μόνον] Μόνου antea edebatur, & mox μυστήρια male pro μυστήρια. *J. F. R.*

† Τῶν] Τῆς V.

‡ Φησὶν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἐν ἀκινδύνῳ σου habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adicivi, quum ante ederetur ἀκινδυνώσαι. Sed pro ὑ δὴ leg. ἃ ὅτι, & pro τὰ l. αὐτὰ. *J. F. R.*

ἱρεῖν, ὑ ἐκπεκώφωται. *J. F. R.*

66. Ἐκεῖνος] Glossema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. *M. du S.*

70. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν —— ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἑαυτὸν τὰ ἐρωτήματα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Στίγειν] Mf. Ox. σιγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

93. Καὶ

μειραχιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἀμύητος ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ἔστω καὶ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ ὑπ' αὐτοῖς τελεσμυίοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς οὐσίας ὑπὸ τρυφῆς ἐπέστητε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ ἐς μέσον καλάτθει φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τὸν Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. ξυμμετροῦντος γάρ μου τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὰ ἐλάχιστόν τις λογίσοιτο. τοιγαροῦν ὧν ἐπαινῶν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷαν ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτός, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum; communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, tum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me animorae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *AIW.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς μακαρίαν εὐημερίαν τείνοντα, εἴτε ἐγκτησαμένοις εὐθυμία, εἴτε καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*

7. Πρὸς τὰ ἐλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυλικά. *V.*

* Εὐθυμία] Ἐνθύμια legend. Cl. *Weißen.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυλικά] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrynut.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*

Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμῆς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*

7. Εἰ πρὸς τὰ ἐλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Ilissum paterna: & servos emebam, & vestes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum prospectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demersisti divitias, evertisti, dum bene & secundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehensum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii caussa fuerim; idque in terra, ipsaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo casum tuum solaturus sim. Habe enim tibi, ecce, quinque, si volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum est, quae mergi non possint: ac celeriter tibi, quinquies singulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praestantissime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum esses, inclamantes non audieris, si quinque possideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non possint, nec respicies nimis

ἐκ τ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ Ποικίλην, τ πρὸς τ Ἰλισσὸν ἐκείνην τ πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ ἐπιβατῶν, φοβερὸς τοῖς ναύταις, καὶ μονονουχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατ' τ ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ὑρίῳ τ εὐχῆς [k] τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ πραίτωρα, ὡς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καλαπόνιστὴν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ κατ' τ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μὴ μυθήσομαί σου τὸ πταῖσμα. πέντε γοῦν, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τῶν Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχεις, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καλαδοῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφορητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γοῦν ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης ὤν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

[g] Ἀφεὶς] Ἀφ' οὗ Fl. [h] Ἤδη] Omittit O. [i] Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρσίῳ Edd. [k] Τῷ] Omittit O. [l] Πειρατὴν] Πειρατὴν O. male. [m] Πλοῖα] Sic Fl. H. P. &c. Πλοίοις J. [n] Σιταγωγείτω] Sic O. Fl. Fr. P. aliaeque Σιταγωγείτωσαν J. & marg. A1. [o] Εἰ καὶ] Sic Solan. non habent εἰ Edd. nec O. [p] Ὡς] Ὅς Fl.

maximam eam summam esse, quousque ascendere queant reditus ejus, &, si omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in supputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter censuit Micyllus, qui vertit *etiamsi quis communiora tantum computaret*: quae tamen versio subobscura est, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an subintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca significare duodecim redigi talenta, si quis crasso modo colligat; si ad minimum, non summum quis subduxerit, si non accuratissime singula in rationem mittantur, sed rudius generaliusque ediderit. J.G.

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem nostram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim scribitur ὑρίῳ. M. du S.

Οὐρίῳ] Sic rescripsi, quia sic solet scribi ap. alios, & ap. Nostrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hist.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. J.F.R.

36. Εἰ καὶ] Vocula εἰ quam hic vides, in omnibus maximo sententiae damno, hactenus omissa, a me addita est. M. du S.

38. Ὡς γὰρ] Ὅς leg. videtur. F.G. Et quia *Fl.* sic bene habet, id omnino recipiendum duco, etsi id non feci, quod & vulgata suos defensores est reperta. J.F.R.

40. Τριάρμενα] I. e. *μεγάλα*. F.G.

λως. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀνακρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, ἴσμεν, τις οἶδεν.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, ἀφ' οὗτο ἔσχημεν εἰπεῖν ἃ ἐνενοοῦμεν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι ἡ σκώμμασι ποιήσεσθέ με τὴν εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὀπίσω τὸ νεώς. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἀναστάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν σποδάραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριάμενῳ μήτε ναυπηγησαμένῳ· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν τοῦτο τὸν θεῶν ὀλίγους σταδίους ἀκμῆτες δύνασθαι νεῖν. καίτοι πρώτην ἢ ἐς Αἴγιναν ὀπὶ τὰ τῆς ἐνοδίας τελετὴν, οἶσθα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἑκάστῳ ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν σποδάραν προεισελθὼν

minum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum inſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρῶτον] Sic Edd. Lege πρὸ τοῦ- g Τελετὴν] Ἑορτὴν O.

62. Καὶ ἐς Αἴγιναν] Ἑορτὴ ἐν Αἰγίνῃ. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto iota, Ἐν Πειραεῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς, vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιοῖ legendum, ut Ἰδμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδιοῦμαι. *J.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεσθε] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες; ut reſpondeat τοῦ ἄνω ἐπίστας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J.F.R.*

62. Πρὸ τοῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τοῦ ut c. 30. & *Mn.* c. 2. *M.das S.*

Ibid. Ἐνοδίας τελετὴν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M.das S.*

68. Ὑπερμαζᾶς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμαζᾶς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γὰρ non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾷς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τ̃ κόλπον ὑ τ̃υεις, ὐδὲ οἶδα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. ὕτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ ῥιχία, ἐν καλῷ τ̃ πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τ̃ [k] ἀκολύθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τ̃ Ἶσιδος, κἂν τὰ Νειλῶα ταῦτα παρίχῃ τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτυ, ἢ μῦρον ἀπὸ τ̃ Κανώπυ, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τ̃ πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾶν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ γέλωτι ὑπεκλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ὑπῤῥέον· καὶ ἐπεὶ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπὸν ὁδοῦ πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τέτραχῇ τ̃ ὁδὸν κατὰ τὰς ὑπαλλαγὰς ἕκαστος σταδίους, αἰτῶμεν ἀπ' ἀλλήλων τ̃ θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφρανθησόμεθα, ὥσπερ ἐνύπνιόν τι ἐκουσίως ἐμπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσουσι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τ̃ εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] συγχωρείσθωσαν παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ὑπόδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

[h] Γε] Γὰρ *Th. Mag.* [i] Καὶ] Abest ab O. [k] Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* [l] Καὶ] Omisit O. [m] Ὑποκεισθωσαν] Ἀγωνισθωσαι O. [n] Ἔσται] Ἔστω marg. *Aiw.* [o] Ἂν] Deest in O. [p] Χρήσαιτο] Χρῆσται O. & *Fl.* & marg. *Ai.*

68. Ὑπερμαζᾷς • γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τ̃ λίαν τ̃ ἄγαν πεπίας ἀρξαμένων πλήκτῶν, ἔπειτα σαθρόν τι τοῖς συνήθεσι τῶν ἐφόρων ἐ ὑπεροπλιῶν, ὅθεν ἐ ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τ̃ ὐπερηκότος. Ταῦτα

• Γάρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

18. pr. *J. F. R.*

69. Ἐς τ̃ κόλπον] Vid. Ἀ. μισ. c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. αἰσθάνων αἱ γυναῖκες . . . ἐς τ̃ κόλπον πτύειν τὸ ῥεμβόμενον ἐκτρεπόμεναι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τ̃ κόλπον ὑ πτύεις] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc. c.* 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. *J. F. R.*

81. Τὸ ὑπῤῥέον] Subaudi πῶμα. *F. G.*

καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἴταξε λόγιον ἐ αὐτὸ ἐπὶ τ̃ κούφως φερομένων, καὶ † ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τ̃ κόλπον πτύειν, ἃς ἐ λέγω τοῦτο ὑ συνήθεια μακροπτύας σκαπτικὰς ὀνομάζει. *V.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων φησί. Exc. *G.*

84. Στα δίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅπερ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὃς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηΐ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] δόξωμεν ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σύ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μέν σε, οὗτοσὶ Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ἐπιλήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε πλησθραμών.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ νεώς. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καὶκεῖνος ἔν ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ἐστὶν, ὅσος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσοῦν ἔστω νόμισμα [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae; & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscaris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, καὶ γὰρ ἴσον βάρος

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλῶ *Fl.* & marg. *Al.* Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *J.* e Εἴπερ] Ἐπείπερ *J.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γενέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμισάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλου ἐπιλήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ὀλίγον ἐπεξιόντες τὸ καλαχλώεις. *J.G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philopſ.* c. 24. f. *J.F.R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum ὅ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J.F.R.*

32. Τὰ μὲν ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ὑμέτερα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: ſed cum ad te optandi ſors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praeſtabo ſilentium. LYC. Verum pro tua ego hoc ſecuritate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formoſus ille adoleſcentulus periret, qui nare neſciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim ſubeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis ſervatum cantus ſui mercedem percepiſſe; & mortuum adoleſcentulum alium in Iſthmum Delphini tergo ſimiliter exportatum, Adimanti autem ſervulo recens emto, amatorium delphinum eſſe defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipſe auctor *hujus ſermonis* cum fueris.

συρῇ, ϗ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, ἡ Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε ϗ σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσθαι ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· ϗ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεσθαι ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. ΤΙΜ. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μού τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, ϗ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, ϗ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην νεώνητον, ἀπορήσειν δελφῖνος ἐρωλικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γὰρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ὀπιμελεῖς τῶν σκωμμάτων, ϗ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac theſaurum quendam invenire ſub lecto, ne tantum negotii tibi faceſſat transferendus e navi in urbem theſaurus. ADIM. Recte mones. Effoſſus eſto theſaurus ſub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri ſignati. Statim ergo de ſententia Heſiodi, *Prima domus*, ut ſplendidiſſime habitem: jam quae circa urbem ſunt emam omnia:

ΤΙΜ. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τὴν κλίνην ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μεταθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ὀπισήμου χρυσίου. εὐθὺς δὲ, περὶ τὸν Ἡσίοδον, οἶκος τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ὀπισημόταλα οἰκοίην· ϗ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. l Ἐπισημόταλα] Ἐπισημότατον Fl. & marg. A1.

38. Καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδιώκοντος τὸν Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapſu adeo facili, & pronominum horum ſolemni fere confuſione. *J. M. G.*

36. Κιθαρῳδόν] Amphion hic eſt, cujus hiſtoriam habes Ἐν. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam deſignat, qui Deus factus Palaemon vocitatus eſt. Vid. Ἐν. Δ. IX. & *Philoſtr.* in Herode p. 551. de ſtatuis Iſthmi ab eo poſitis. διὰ τὸν Μελικέρτου παρὰ θάλατταν δελφῖνα. Quia cum in ea ora appuliſſet Melicertus, in ejus honorem Iſthmia Siſyphus Corinthiorum Rex inſtituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illuſtrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Reſpicit hic Theſaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philoſtr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifeſto in ſequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Heſiodus* Ἐργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκος] Οἶκον forſ. legend. *Heſiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. *F. G.*

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ ἢ [a] Πυθοῖ, ἢ ἐν Ἐλευσῖνι ὅσα ὅπι θαλάττη, ἢ περὶ τὸ Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, ἢ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ που τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα ὑ κύφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὸ ὁλκήν.

quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλήρες ὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ ὑ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ ἢ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, ἢ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, ἢ τοὺς ἀμφικόνους αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, ἢ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, ἢ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ ἀμφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἐσθὴς δὲ ὅπι τούτοις ἁλουργὶς, ἢ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδιστα

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

[a] Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. [b] Δὴ] Δὶ *Fl.* [c] Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. [d] Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. [e] Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τῷ ἢ * Σισύφῳ πίτνον ἐὸ ᾄδε † ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποιεῖ. *V.*

* Σισύφῳ] Σκύφῳ male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod ἐνοχλίζειν ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀναμοχλεύειν. *M. du S.*

59. Ἰσθμοῖ ἢ Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. ἢ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſubùrbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸ Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἴυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτους habent) *M. du S.*

87. Εὐμυγέθεις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὴν ὥραν] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ἥκειν

diu erit jucundus ; ſalutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac ſupplicent. Atque alii a ſummo mane ad januas inambulabunt ſurſum deorſum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, ſummi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adſtantes janitores ſeptem bene magni, barbari, in ipſam frontem jam impingant januam, ut nunc ipſi faciunt. Ego vero, ubi viſum fuerit, ſolis inſtar exoriens quosdam illorum neque adſpiciam. Si quis vero pauper *adſtet*, qualis ego ante theſaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & poſt balneum juſto tempore venire ad coenam jubebo. Iſti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formoſos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentiſſimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: ſalgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipſum quoque ex Iberia; mel autem noſtras illud ſine igne depuratum; & opſonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

80 φίλων προσοδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἅπαντας ἐκπτήσσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἔωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελ-
85 θεῖν γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τῆς θύρας, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας
90 ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομαι ἑνός· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τῆς ὥρας ὀψὲ τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶν-
95 τες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρόταλον.

Εἶτα δεῖπνα ὀπὶ χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ ὁ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

[f] Ἐφιστῶτες] Ἑστῶτες marg. *A1.* [g] Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. [h] Οἱ] Omittit *H2.* [i] Διχιλίους] Recte ſic O. *Fr. S. Amſt.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ [A]Οἶνον Φαλερνον φησὶ. τὸ πάντα δὲ Ἰβηρίας τὰ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἐχθύρια ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φερούσης ὑπὲ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μυγίῳ ἐν τῷ λίπει τὰς ἄλλας παραδεκνυμένους. *V.*

‡ Οἶν. Φαλ. φ.] In C. non repetio. *M. du S.*

πλειόνων κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μύρον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum.* 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam iſtud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, ſe, ſi ex voto diteſcat, curaturum ſibi ut in promtu ſint falſamenta ex Hiſpania, vinum ex Italia, oleum ex Hiſpania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero noſtras ſine igne*, ut non male Interpres, hoc eſt mel Atticum quod ſine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor eſt *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes obigi fumo utiliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avide vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris acceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini ſcriptores poſteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reineſius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Noſtro eſt μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼς ſcribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* l. c. ubi νεὼς quoque pro νεὼς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν ſingulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut ſingulare ſervari, & σῦς quoque in σῦς contrahi poſſe putabam; at quia ſequentia ſingularia tamen conſtituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adſentior. *J.F.R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ πέμματα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦται παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἄν, αἱ μὲν ἀγῶνα, κτὶ μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἀστῷ ἑκατόν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, χαράκωθά που λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου διαμετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λάλος ἐστί, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. *b* Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & *Fl.* *c* Ἥμισυ] ϛ΄ O. *d* Ὁρμεῖν] Ὁρμῶν O. *e* Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὴς ὢν male O. ὂν male *f*. *f* Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & *Fl.* ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν ἀγῶνα] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. σὺν ἀλέγω μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένην] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδίμαντε, ὡς πάνυ σοι λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος ὁ πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἕκεινη διαῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto*. Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recensem, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a do-

ἐθελόμην βιῶναι τ βίον, πλυτῶν ἐς ὑπερβολὴν, ἡ τρυφῶν, ἡ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενον. εἴρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιεργήσειεν αὐτά.

ΛΥΚ. Οἶδα ἔγ, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς χρόχης ὁ [g] πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, ἡ ἢν ἐκείνη διορραγῇ, πάντα οἴχεται, ἡ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλυτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, ἡ διογεύσασθαι τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυπὶ ἡ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ ἡ ζῶντας ἀπεστερημένους ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τ Κροῖσον ἡ τ Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν ἁπάντων;

27. Ἵνα δέ σοι ἡ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, ἡ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ πλουσίων κακοδαιμόνως

g Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῦς quod male *H. J. S. Amst.* &c. h Ἔσαι] Ἔσιν O. i ΛΥΚ.] Omisit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inserunt & marg. *A1.*

nimirum si pro πᾶς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. ἡ πᾶς ἂν Φοινίκων ἤρετο ὁ ναύκληρος ῥητός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas πᾶς ῥητὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum πᾶς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ πᾶς] Lege ὁ πᾶς. *M V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Gujet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἴ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento, quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἴδη pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τοῦ ὑγιαίνειν legendum. *F. G.* Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. ἡ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ὑγιαίνειν τε ἡ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

ους ἀφάγους ὑπὸ τ ἀλγηδόνων, τὰς μὲ
ὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλὰς,
ἢ τ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲ γὼ
οὐκ ἂν ἔλοιο, πλουτῆσαι δὶς τοσοῦτον πλοῦ-
τον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλου-
σίῳ, καὶ θηλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνον, εὖ οἶδα κἂν
μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα
μετὰ τοῦ πλούτου, [c] καὶ λῃστὰς, καὶ φθόνον, καὶ
μῖσος παρὰ τοῦ πολλοῦ. ὁρᾷς οἷον σοι
πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνεται;
ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεν-
αντίος· ὥστε οὔτε τ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ,
ἐς τέλος μου τ εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ.
Τοῦτο μὲ ἤδη κατὰ τοὺς πολλοὺς τ πλουσίων
ἀναδοῦναι, καὶ ἀνακαλεῖσθαι τ ὑποσχέσιν. ἀλλὰ
σὺ ἤδη, ὦ Σάμιππε, εὖχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι,
Ἄρκας, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μὲ
οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἣν γε τοῖς πολί-
ταις ἐπιδείξασθαι ἀδύναλον, οὐδὲ μικρολογή-
σομαι πρὸς τοὺς θεοὺς, θησαυρὸν αἰτῶν, καὶ
μεμελημένον χρυσίου· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ
[f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δο-
κοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τ εὐχῆς, ὃν Τιμό-
λαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς
ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βα-
σιλεὺς γενέσθαι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ
Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης,
ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ βασιλείαν
παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον
ἀπὸ λῃστείας δέξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμό-
ται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυ-
μοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τρια-

loribus habere, quosdam ne incedere qui-
dem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino
quodam dolore laborantes. Te enim nec
cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe
ea pati, quae dives ille Phanomachus, at-
que ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente
bene novi. Mitto dicere, quot inſidias no-
vi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, &
invidiam, & odium multitudinis. Vides
quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM.
Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Ita-
que nec choenicem jam accipies, qui per-
petuo votum meum calumnieris. LYC.
Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*,
quod retractas & revocas promiſſum. Sed
tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe medi-
terraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex
Mantinea,) navem mihi obtingere non opta-
bo, quippe quam oſtendere civibus meis
nequeam: neque ita minute cum Dis ratio-
nes putabo, uti theſaurum optem ac di-
menſum aurum. Verum, (poſſunt enim
omnia Dii, etiam quae maxima videntur,
& lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus
poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur
optare, tanquam nihil illis renuentibus:)
opto igitur rex fieri, non qualis Alexander
Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithrida-
tes, aut ſi quis alius acceptum a patre
regnum tenuit. Sed mihi primum a latro-
ciniis auſpicanti ſodales contingant & con-
jurati circiter triginta, fideles maxime at-
que alacres. Tum accedentes paullatim tre-
cen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque. Ἐντοσθιδίων *J.* b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* d Σύ] Σοι male *P.* e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μὴ] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* vitio eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχων ἄρις &c. *J.F.R.*

4. Ὅμοιοι] An ὁμοίως? *F.G.* Ὁμοίως]

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προχριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε χειρὶ προχειριζόμενον [m] τὴν στρατιᾶς ἄρχειν, καὶ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλως πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντι θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρόν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ἤδη προχριθεὶς ὑπὸ τῶν πενταχισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ ἄγαγε τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἵ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπῃ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πενταχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ τὴν μὲν τιμῆς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε θεραπαγὼν εἰς τὰ ὀπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

[b] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλους] Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῆς] Ὑπὸ τῆς O. male. [n] Ἄλλως πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμὼν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνίρας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Asini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et sic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρον τινος, vel εἰς ζῆλον τινος ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. B.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Exp. II. p. 266. 30. quo alludere videtur,

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμενεστάτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ ἐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῆς σαλπιγκτοῦ ἐποτρύνοντος, καλαπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὤν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, ἐς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δεήσῃ καλαδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔξεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῆς ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἶην τυχεῖν ὧν σοῦ τῆς μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· ὑποσὶ δὲ Τιμόλαος ὑπὸ τοῦ εὐωνύμου τεταξέσθω. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τῶν Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

[g] Προϊώμεν δὲ ἤδη τοῦ ὑπὲρ Κορίνθου ἀγῶνος

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robuſtis hiſce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equeſtri abhorreo, nec omnino equum ſuperiori tempore conſcendi. Metuo igitur, ne claſſicum canente tubicine, delapſus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hoſtes inferat, aut ne ad ephippium deligandus ſim, ut ſupra manere ac retinere frena poſſim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem eſſe videor qui maxima a te conſequar, tot tibi auri ſignati largitus modios. SAM. Ipſos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant ſuum Praefectum futurum. *Qui cenſetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, ſuſtulerunt. Verum habe tibi equeſtre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus ſiniſtro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos eſt Perſarum regibus, cum ſibi Legatos adeſſe, faſtigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* c Ὢν] Ὃν O. d Ἐφίππειον] Et ſic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. e Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* f Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλωνται O. g Προϊώμεν] Προσίωμεν marg. *A1.*

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὴν ἀσφάλειαν φησὶν, ἤτοι τὴν ἐφεδρίδα, ἣν νῦν σέλλαν καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur φασί. neſcio unde emendationem hauſerit. *J. F. R.*

tur; & *Briſſon.* Perſic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clariſſimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Perſas eſſet, praetereunte Rege, vidit hodiernos Perſas manus ita manicis inſerentes, ut altera alteri applicetur. Non aſſecutus eſt *Lydiat.* Marm. Ox. p. 63. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum ſane in tot peregrinationibus equo nunquam uſum. *M. du S.*

50. Συμπαρεδρεύειν] Paraphraſi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim eſſe ſentio. Forte jam adſcripſit hunc locum vir Doctiſſimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opuſculi ſui de Dîs παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Κεγχριαῖς] Sic Edd. Κεγχρειαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes ſupra *Quom. Hiſt.* c. 29. At Κεγχριαῖς ſine diphthongo adfert *Waſſ.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi ſic ſemper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philoſtr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam ſcripturam, quia & ſupra l. d. in *Quom. Hiſt.* Κεγχρεῶν cum

verſus per montana, votis antea Jovi regum cuſtodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem ſubegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero ſimus, occurret, ſed citra pulveris jactum ſuperabimus) conſcenſis triremibus, impoſitisque in hippagines equis (paratum autem eſt Cenchreis frumenti multum, & navium quod ſatis eſt, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi ſacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Piſidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

33. LYC. Me, rex, ſi videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticuloſus enim ſum, & longe diſcedere domo non facile ſuſtinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & ſagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, ſagitta aliquis miſerum, circa Suſa aut Bactra, qua parte intectus ſum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ὀρειῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διὶ καθηγεμόνι τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσόμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἐσμεν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἀφορμὴ, καὶ τἄλλα πάντα) [l] ἀφαλλόμεθα τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, παροχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τὸ οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τὸ τοξικὸν εὔστοχα, ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ διαπείρῃ τις οἰστῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] ἢ περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμόνον σοι τῆς φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

h Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amſt.* Ἀκοντὶ male cett. i Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* k Διαρκῆ] Διαρῆ O. male. l Διαβάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάσωμεν Edd. & O. m Ἐς] Καὶ O. n Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκρα male O. o Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρῳ τοῦτο τῆς ἱστορίας, κατὰ τὸν περὶ Ἑλλήσποντον, ἐπὶ τῆς Εὐρώπης Ἀντίπατρον αὐτ' αὐτοῦ καλαλύπει. *V.*

cum vulgo librorum ſervavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jenſio*, utrovis more ſcribi, etiam obſervat. *J.F.R.*

61. Διελάσωμεν] Corrige Διαβάλωμεν. *F.G.*

Διαβάλλωμεν] Sic viſum mutare pro Διαβάλωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dediſſet *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur abſurda, & diſtinguendum eſſe λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & ſolent ſcriptores loqui & ſenſus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non eſt παράλιος, non poteſt ferri *ora*: & cur non ſimpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phraſin alibi obſervare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλογον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτῃ ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πόλεμος ἐξευκλαι, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπάρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, ἄφαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ οὗτοσὶ Τιμόλαος. ὅπη πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ ἅμα μὲν ἡ Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅπι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τείχους, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα διατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' αὖ οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τοῦ μαχίμου συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ περὶ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίων καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτῃ] Ἐφράτῃ prave O. *b* Τὸ] Τὸν male O. *c* Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. *d* Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. *e* Δὲ] Omisit *Fl.* *f* Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. *g* Ἤδη] Neglectum in O. *h* Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξόται O. *i* Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. *k* Πλησίων] An πλησίον; adscripsit *Solan.* *l* Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέλεξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίων] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῶν πλησίον ἀφέρων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.*

Κατέλεξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A translit, post quod E sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (*ardor*) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Reposuisti me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

χαιρὸς ἦν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν Φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι ἐπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μεῖναι περὶ Βαβυλῶνα φυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γ' σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, πανταχόθεν [m] αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι Φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύσαντες, ὁπότε κατήειμεν ἕωθεν εἰς τὴν Πειραιᾶ, καὶ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, καὶ ὁ ἥλιος πολὺς, καὶ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που [n] ἐπὶ τὰς ἐλαίας [o] ἐπὶ τῆς ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας [p] ἀναπαύσασθαι, εἶτα ὕστερον ἀναστάντας [q] πορεύεσθαι, καὶ ἀνύειν τὸ λοιπὸν εἰς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τοῦ τειχῶν ἐν τοσούτοις στρατιώταις [r] κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διαλεγόμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾠόμην, καὶ σὺ [s] παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* *n* Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. *o* Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. *p* Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. *q* Πορεύεσθαι καὶ] Desunt in O. *r* Κάθησαι] Καθῆσαι O. *s* Παρὰ] Lege περὶ.

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τῆς ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆν, ὑπὸ μάλης & sim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter T & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τῆς ὁδοῦ. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὦ σοφρονεῖς τὴν γνώμην. ἔδειν ὑγιῶς. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον Φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνελήλυθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μετὰ σαυτοῦ παρακελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur; itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὢ τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνος ἐπιτήδειος αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνεσθαι· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολήσειν, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰ-

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσειμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνεσθαι] Ἀπελαύνεσθαι male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἰωὶ ἐ σεγε vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro ὥσθ' τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνήσωσιν ἡμῖν] Προσκυνήσωσιν ὑμῖν. *Th. M.* Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Ἀναβ. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνήσωσιν, etſi προσκυνησήσωσιν forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῶν autem pro ἡμῶν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἄν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετε-

turpe eſt. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in poſterum deformis futura ſit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipſum cum equo emiſſa haſta trajeci, ac deinde capite abſciſſo, ablatoque diademate rex jam factus ſum.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Poſt haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus ſim, quot contra vi captas ſim vaſtaturus, ſi qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum eſſet, agro me, ingreſſus paullatim intra fines, expulit.

39. LYC. Deſine jam Samippe. Tempus enim eſt, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae cauſſa, (extra ſtadia enim puto tibi eſſe imperium) ac Timolaum jam ſuo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optaſſe tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laborioſiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus ilχρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ἢ τετρώσῃ αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῷ, βασιλικὸν γ' ἢ τὸ τραυθῆναι περὶ τ' ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μού μοι τὸ τραῦμα, ἢ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τῦ σώματος ὡς μηδὲ τ' ὑλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [c] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε ἢ τ' ἵππον διέπειρα, τ' λόγχην ἀφείς; εἶτα τ' κεφαλὴν ἀποτεμών, ἢ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμᾶς χρὴ Ἑλλήνων νόμον ἄρχω, εἰς πραΐηγὸς ὀνομαζόμενος. ὅπῃ τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲν πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτῷ οἰκιῶ, ὅσας δὲ ἢ καθαιρήσω ἑλὼν χρατός, [h] αἵ τι ἂν ὑβρίσωσί τι εἰς τ' ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τ' πλούσιον μελετεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὤν μοι, ἐξέωσε τῆς ἀγρῆς, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον εἰς τὸ εἴσω τ' ὅρων.

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, καιρὸς γάρ σε ἤδη μὴ νενικηκότα τηλικαύτην μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, ([i] ἐκστάδιος γ', οἶμαί, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτῆσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολὺ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπονώτερα ἢ βιαιότερα τ' Ἀδειμάντου, ὅσῳ ἐχεῖ-

e Ὅπως ἐπιλάσας] Ὅσον ἐπιπλάσαι O. f Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. g Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* h Αἵ] Οἱ male O. & *Fl.* Οἱ ſine accentu marg. *A1.* i Ἐκστάδιος] Recte *B1.2. P.* Ἐκστάδιος adſpirate *f. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξστάδιος pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξστάδιος γ' οἶμαι σοι] Ἐξσταδίων, εἰρητο γ' ἤδη αὐτοῖς ἐπόσων σταδίων * ἀπέχοι ἂν ἀφικομένου ἡ κινὴ μακαρία. *V.*

* Ἀπέχω] Ἐπέχει V.

88. Μετιλεύσομαι] Negat *Pollux* in ἵημι, ἰλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. *f. Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compoſitum μετιλεύσομαι etiam Noſter non ſemel, ut forſan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod ſciam. Sed ἀπιλεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemſt.* T. I. p. 10. *f. F. R.*

94. Ἐκστάδιος] *Extra ſtadia tua jam es, ſtadia imperii tui prorſa ſunt.* Male Interpres cum ἐξσταδίῳ confundit, *ſex ſtadiorum* vertens. *F. G. Sex ſtadiorum* etiam Cl. *Geſn.* quod mutavi. *f. F. R.*

Ἐκστάδιος] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκστάδιος, uti recte ſcribitur in *Ven. 2. B1.* & 2. & *P.* ut ἐκστόδιος. Ἐκπρόθεσμος &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξς— In O. vero & reliquis ἐκς— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem ſtadia*, ex ratione ſupra ad c. 16. inita, aſſignari oporteat. Et re ipſa aſſignata ex 35. pateat, cum Luciano remanſerint *Decem. M. du S.*

ἐκεῖνος μὲ ἐτρύφα, δικάλαντα χρύσεα ἐκ-
πώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ
δέ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ
ἐφρόντιζες νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον
γάρ σοι τὰ πρὸς τῷ πολεμίων φοβερὰ ἦν,
ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος πρὸς
τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φί-
λος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος
ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες
εἶναι. ἀπόλαυσις μὴν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων,
ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ
ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώ-
πῳ, καὶ δορυφόροι προιόντες. τὰ δ' ἄλλα
κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλή· καὶ
ἢ χρηματίζειν τοῖς πολεμίων ἥκου-
σι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπη-
κόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθ-
νος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς.
δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως
ὑπὲρ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὲρ σεαυτοῦ εὐ-
δαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πως οὐ ταπεινὸν, ὅτι
καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρε-
τὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα,
οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ'
ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζον-
τα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ
ὁ ὕπτιος ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάσπαστος
ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει,
τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν
τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ
γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔ-
γραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρό-
θεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκό-
νες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, οὓς ἀνιστᾶσιν αἱ πό-
λεις θεραπεύσασαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxurioſe vivebat, aurea bino-
rum talentorum pocula propinans convivis:
at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, &
metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti.
Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum
erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a
familiaribus, & odium, & adulatio: ami-
cus autem nemo verus, ſed ad metum
omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videan-
tur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum
quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro
purpura, & taenia circa frontem alba, &
praecedentes ſatellites: caeterum labor into-
lerabilis & multum injucunditatis; cum aut
opera danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt,
aut jus dicendum, aut mittenda civibus im-
perii. Et aut defecit gens aliqua, aut ex-
terni quidam imperium invadunt. Metuere
ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in
univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi,
videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile,
quod aegrotabis non minus quam privati,
nec febris te regem eſſe internoſcit, neque
metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum
fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diade-
ma reveritus abducit. Tu vero de loco ita
excelſo delapſus detractusque de throno re-
gio, eandem abis viam, aequatus vulgo,
abactus cum grege mortuorum, tumulum
in terra relinquens excelſum, & columnam
longam, aut accurate deſcriptam angulis
pyramidem, in quibus ſero homines, cum
nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat,
ſuperbiunt. Statuae autem illae & templa,
quae excitant colendi cauſſa civitates, &

ma-

a Συμπόταις] Συμπολίταις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum V2. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit *Gujet.* certiore jure, quam ſupra c. 23. λαγὼ pro λαγὰς. Nam quum ὃς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼ plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale ὃς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo τείχους, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin *Gujeti* emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *facturum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis exposita multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut quem* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato clausstro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀπορρεῖ, καὶ ἄπειστα ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὑπὲρ πλεῖστον [e] χρόνον, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναισθήτῳ [f] αὐτῷ γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὲ ζῶν ἔτι ἔξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ τ' ἀπαλλαγὴν ἔσται.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑπερβάλῃ τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. ΤΙΜ. Σκόπει γᾶν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ὑπολήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τίς δυνηθείη. χρυσὸν μὲν ἂν, καὶ θησαυρὸς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τ' ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ὑποβολὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἦν.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τ' Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τ' δύναμιν, ἕνα μὲ, ὥστε ἀεὶ ἐρρῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τ' προσιέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τ' δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τ γῆς ἐρθέντα· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, καλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

[d] Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* [e] Παραμένῃ] Παραμένει O. [f] Αὐτῶν] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* Sed vulgatum bonum. [g] Οὐκ αἰτήσομαι] Omisit O. [h] Τοῦτό μοι] Τοῦτο male O. & sine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Glossema videtur τοῦ ὅτι μάλιστα. *F.G.*

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum*. *F.G.*

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄρα, σκέψαι, & sim. *F.G.* Habuimus supra, c. 36. pr. *J.F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes ineſſe putarent; vid. & Φιλοψ. *M. du S.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ὅτι πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, θέμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ σοθεινότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνάστομα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑπ' ἔρωτος ἀπάγχεσθαι, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερορῴην, κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

43. Quod vero caput eſt, ſit etiam alius omnium ille jucundiſſimus, quo induto amabilis ſim formoſis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo ſit quin me amet, deſideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia ſe ſuſpendant, & prae amore mei inſaniant adoleſcentuli, beatusque videatur, ſi quem illorum modo adſpiciam; ſi vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in univerſum ſupra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego ſim.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] εἰδὲν γὰρ δέησή με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθέατον εἶναι εἰσιόν. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα ἔνδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγχολάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑποπτερον θηρίον, ἢ Φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad menſuram vitae humanae vivens; ſed annos mille juventutem unam poſt alteram vivam, interjectis ſeptendecim quibusque annis exuens ſenectutem inſtar ſerpentum. Haec ſi habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum ſunt omnia, in quantum aperire poſſem januas, & cuſtodes ſopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos ſpectaculum nobile, aut pretioſa poſſeſſio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda ſunt, ea non adferri demum curarem, ſed advolans ipſe ad ſatietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos ſpectata nemini; ego etiam iſta

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non eſt in O. d Εἶναι] Non habet *Fl.* e Ὕλαν] Ὕλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δέησει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπέλαυσον *Fl.* male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in ſequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὅτως εἶναι ἀνέραστον ὅτῳ &c. exiſtimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέραστος activa ponatur, ſic etiam uſurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non addérem, ſi in pluribus abeſſet. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸ δὲ τινα καλὸν εἶναι ἀπόρροιαν. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pſeudol.* c. 6. ubi ὃν, ἴσα, & εἶναι redundare, plurimis videmus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elſner.* ad exponenda D. Apoſtoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipſis iſta rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta ſunt haec verba; qua enim ratione quaeſo qui Graece ſcit, inde *ejiciat*, quod dici oportuit, *hoc enim unum ſupereſſe, cum alia ſuppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δέησει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεῖσθαι *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατέμεινεν οὐδέν τι δεόμενος

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumeliosus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine videnti sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, qua-

τῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλε μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τ γῆς [i] ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκῦσι, τὸ νότιον τ γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων Φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτῦ ἡλίε, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] εἰς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια καὶ ἀριστήσαντα, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύναμαι καὶ τῦτον ἐκ τῦ ἀφανῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς διατρίφθαι τὸ κρανίον. τύς τε αὖ φίλυς εὖ ποιεῖν, [n] ὑπὸ χέαντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑβριστὴς εἴη, ἢ τύραννος πλύσιος ὑβριστὴς, ἁρπάσω αὐτὸν ὅσον ὅσον στάδιυς εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κατ' τ χρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τὺς πολεμῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλυς ὑφαιρυμένον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσπέμπειν ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοσμίσας τὺς κρατῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγυσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τ τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιύμην ἂν τ τ ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκυν τοῖς ἄλλοις. τῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστὶ, μήτε ἀπολέσαι, μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἄν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Εἰς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαντα] Ἐπιχυτὰ O. o Ἐξῇ] Ἔξειν O. & Fl. p Κοιμίσαντα] Κομίσαντα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ἰδεῖν δίκαιος τὴν δυγατέρα ἰδίαν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & δίκαιος quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδύνατον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγυ, & accus. rei, ex eod. ἐς δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non inusitatus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δίκαιος. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δίκαιος & δῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Eyss.* p. 53. Ed. *Lond.* ἐδ' ἑκατὸν δίκαιον χιλιῶν νεῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοὶ ἔχοντι, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J. F. R.*

99. Γρῦψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marm.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι εἰς Βαβυλῶνα] Τὸ, βουλόμαι repetendum ex superioribus. *F. G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mss. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξὸν. *F. G.*

δυναμένη, ἢ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τὴν εὐχῆς; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, εἰδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ στηνῷ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπλης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, ὅτῳ παραπεπηνηχότα τὴν γνώμην, ὑπὸ δακτυλίῳ μικρῷ ὀχούμενον, ὅρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ ποτε οὐκ εἰς δακτύλιον ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτους περιημμένον βαδίζῃ, τὴν ἀριστερὰν περφορτισμένον χρυσοῦν δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπαίει ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεήσῃ καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] ὃς περιθέμενόν σε παύσῃ μωραίνοντα, τὴν πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πιθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἐγὼ δέομαι εὐχῆς. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

infidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὓς male *Fl.* d Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν καὶ ἑλλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ *J.* sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit *Solan.*

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.* δακτυλιοφορεῦσι. *V.* (δακτύλιον φορεῦσι C. D. M.)
45. Τὴν ἀριστερὰν περφορτισμένον] Ἐπὶ * γὰρ τὴν ἀριστερᾶς

* Γὰρ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. *M. du S.*
45. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. *F. G.*
49. Ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat.* *J. G.*

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. *J. F. R.*
56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleſte ferre paullo poſt, cum miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diadematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

ὁμιππ⟨ος⟩, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ⟨ὁ⟩ σὺ, ὦ Τιμόλαε, δίσταῶν μὲ ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι ⟨ὑ⟩ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀναθῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τ' μάζαν ἐδίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲ ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτ⟨ος⟩ οἴχηται ἀποπτάμεν⟨ος⟩· αὐτοὶ δὲ καταβάντες ἀπὸ τ' θησαυρῶν τε ⟨ὁ⟩ διαδημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατ⟨ος⟩ ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὅπι ⟨τ'⟩ οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττοντες οἱ πολλοὶ, ⟨ὁ⟩ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ὅπι ⟨τ'⟩ οἰκίας, ⟨ὁ⟩ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ ⟨τ'⟩ πτερώσεως διαλυθείσης, καταπεσόντα ἐκ τοῦ ἀέρος χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τ' δακτύλων. ἐμοὶ δὲ ⟨ὁ⟩ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, ⟨ὁ⟩ Βαβυλῶν⟨ος⟩ αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ἠτήσαλε, τοιοῦτοις ὖσι, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

[f] ὈΛίγον] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγου, omiſſa in O. [g] Ἠτήσαλε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἄμωμητον, ἀκατάγνωστον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J.F.R.*

63. Καὶ ταδίοις] An δίκα ταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

65. Ὑπηνέμιον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ETAI-

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν γραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀχαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ὀπιλέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφίκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ παμπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκείνου οὐ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μέτριός μοι ἤψατο. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑπ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὑκοῦν χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψατο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ποτὲ ἐπῆνεσεν αὐτῆς ὁ γραλιώτης οὗτος, ἐκτὸς εἰ μὴ πανταπάσι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐκ ἐωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ψιλίας ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη

MIlitemne istum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, postea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo nosti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum superiore anno, sacris arealibus. Quorsum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum sceleratissima, quae amica tum videbatur esse, dolo subductum a me abstraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non est, sed amicam sibi adscivit Gorgonam? GLYC. Ita sane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum istuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: sed quod fieri a nobis meretricibus soleat. Quare nec aegre nimis ferre par est, nec accusanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius causa accusavit olim; quamvis essetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, nisi plane caecus est: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνιον marg. *A*1. b Ἄνθρωπον] Ἄνων *J.* per compend. c Οἶδα] Εἶδα *J.* d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl.* e Ἡμῶν] Recte *P.* Ὑμῶν *Fl. Fr. H. J. Ald. B*1. *S.* f Ἡμῶν] Bene sic *P.* ceteraeque. Ὑμῶν male *J.* cum *V*2.

ΓΛΥΚ.] Nomen personae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impressis omissum sedulo addendum duximus. *M. du S.*

4 Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Festum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hic die convivium personabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον ἐπιτελουμένη Δήμητρι. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron.* *J. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλῳάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc feſto myſteria Cereris, Proſerpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiaſt. ad *Dial.*

autem livida *et sunt* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti veneficam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

25 λη δὲ πελιδνὰ, ϗ νεκρικὰ, ϗ τράχηλ@ λεπτὸς, ϗ ὀπίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήκης ὄϛι, ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ᵍἡρῆϗ τ' Ἀκαρνᾶνα; Οὐκ οἶδα, ὡς φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ὀπίσταμθαι, ϗ τ' σελήνην κατάγουσα; Φασὶ δὲ αὐτὴν ϗ πέτεσθαι τ' νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τ' ἄνθρωπον, πιεῖν τοῖϛ Φαρμάκων ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

Μ Τ Ρ Τ.

ΓΑμεῖϛ, ὦ Πάμφιλε, τ' Φίλωνο@ τῦ ναυκλήρυ θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγαμηκέναι ʰ Φασίν. οἱ ⁱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, ὃϛ ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχε@, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίυ νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν ϗ μόνον ἐπριάμην τῦ σῦ ἔρωτ@, ὅτι μὲ τηλικαύτῃ πεποίηκας τ' γαϛέρα, ϗ μϛ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησ@, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ἐ γὰ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλιϛα εἰ ἄρ-

ρ

g Ἡρῆϗ] Ἡρῶϗ *Fl.* h Φασίν] Φασὶν ἐγγύην *Fl.* i Τοσοῦτοι] Τοσοῦτι male *J.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — οὐ πάνυ μουσικὴ ἀφ' τὰ Ἀλῶα τ' Θεσῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶα, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἄλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα ἀ' ἄν. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. λὸ τ' ἄλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βωμῷ παρ' Δάματρ@ Ἀλωάδ@. Meminit „ noster (*Alciphr.*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσομεν αὐτὸν, τρυγησομεν αὐτὸν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτὸν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲ ἔξω τοῦ μύθου τῆ ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκείνης, ὡς ἄπιστος γεγένησαι καὶ τ' ἀθλίαν αὐτῆ μητέρα. γαμεῖς δ' ὁ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετ' τῆς μητρὸς, οὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκέτι ὄψομαι Πάμφιλον. ἀλλὰ σὺ δ' ἤν πρότερον ἴδῃ αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἴδε, μή σε ἀνιάτω, εἰ πάνυ γλαυκοὺς ἔχει αὐτοὺς, μηδὲ ὅτι λοξοτροφοί εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τ' Φίλωνα ἑώρακας τ' πατέρα τ' νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῆ οἶδα, ὥστε οὐδὲν ἔτι δεήσει τ' θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρύσης, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλωνος ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτεισεν αὐτὸ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τ' τῆ Δημέου θυγατέρα τ' [c] τῆ πέρυσιν ἐξαληλιγμένου ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τ' Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθεικας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] οὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile sexus erit: sed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei solatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miseram ipsius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Thesmophoriis cum matre, cum nondum scirem, illius me opera non amplius visuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adspice; nec aegre ferto, si plane caesios habet, neque quod strabi sunt, & se invicem respiciunt. Quin Philonem vidisti, patrem sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero simamne an pulchram sponsam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam esse maturam nuptiis scio? Sed neque amicus est patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

a ἢ] Omittit *F.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδέδοκτο] Ἐδέδικτο marg. *AtW.* c Τῆ] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. δῆμος Ἀττικὸς ἡ Ἀλωπεκίς. *V.*

62. Οὐδὲ — δύσει] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

F. F. R.
70. Πε-

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego disperem, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia: & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum redissem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini nostri Aristaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

ὀπησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως τὴν γαστέρα, καὶ εὔξαιτο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. . . . μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἄνωθεν ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

ΔΩΡ. Ἀλλ' ὑπιτριβείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καὶ φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίει με παρακύψασαν εἰς τὴν γειτονίαν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλλωπισμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾀδόντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ ταληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὴν μητρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμᾶς ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τῶν γειτόνων Ἀρισταινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακύψαν αὐτῆς, ἐς ὕπνον κατηνέχθην· εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὴν γειτονίαν, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ἐστὶν ἡ καλλωπισμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐκεῖ] Ἐκεῖ male *J.* sola. *f* Ὁ] Omittit *Fl.* *g* Ἰδὲ] Εἶδε marg. *A*1.

70. Περὶ συμβολαίου ναυλικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* περὶ Ἀλοννήσ. *J.B.*

79. Σωτίθηκας] Malim σωίθηκας, aut σωτίθεις. *J.F.R.*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quæ præsidet λοχείαις ἢ γενέσεσι. *J.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

ΜΗΤ.

Ε Μάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ πρωΐ πρὸς ἐμὲ Δίφιλος ἔωθεν δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῷ παρακαλοῦντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταῖρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιποῦσαν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ φιλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ὑποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύοντα, μόνην ὅτι τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ἀδύσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτοῦ σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσατο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριστῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνου παρόντος· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἅρπα ἐφαψάμενος, ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδή, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἤσθου-

MATER ET PHILINNA.

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim causam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones miscere cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adveni-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφέμενος] Ἀφιμένου marg. *Ar.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. Καταλιποῦσα αὐτὸν ἐπελθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ φιλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ὑποπνίγεσθαι † τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γρ. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφέμενος] Ἀποσᾶς. *G.*

Καταλιποῦσα] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post *συνεκάθευδες* voculas duas interseruit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. F. B.*

† Τούτων] Ita dedit *Solan.* pro edito τοῦτον γινόμενον.

42. Ἀνακλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7. Ad-

nientem ſentirent Lamprian, & ſatiati tandem eſſent oſculis mutuis: ego tamen apud ipſum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais ſaltabat prima, nudatis multum talis, quaſi pulchros ſola habeat; cumque deſiſſet, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numeroſam ſaltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & ſexcenta alia, quaſi qui Soſandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis ſit, noſti, cum lavet nobiſcum. Thais vero qualia ſtatim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, ſaltatum & ipſa ſurgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & ſaltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitioſius quidem iſtuc, filia: nec enim curare oportebat: ſed dic tamen quid poſtea factum ſit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus ſupinum ſe abjecerat lacunar reſpiciens, dum fatigata deſinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian oſculata es, &, tranſiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna ſunt. PHIL. Viciſſim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuiſti cum illo, ſed illo plorante etiam ceciniſti? Nonne cogitas, filia, nos eſſe pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meminiſti, aut quomodo hiemem ſuperiorem acturae fueramus, niſi hunc nobis Venus miſiſſet? PHIL. Quid

το τ' Λαμπρίαν, ϗ ἐχορέυθησάν πόλε φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲ ὅμως παρ' αὐτὸν
50 c κατεκλίθην, ὡς μὴ ϗ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο
πρώτη ἐπογυμνοῦσα ὀπίπολυ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. ϗ ἐπειδὴ ἐπαύσατο,
ὁ Λαμπρίας μὲ ἐσίγα, ϗ εἶπεν οὐδέν· Δί-
55 Φιλος δὲ ἐπῄνει τὸ εὔρυθμον, ϗ τὸ κεχορηγημένον, ϗ ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ
ποὺς, ϗ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, ϗ ἄλλα μυρία, καθάπερ τ' Καλάμιδος Σωσάνδραν
ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν ϗ σὺ οἶσθα
60 συλλουομένην ἡμῖν, οἷά ὄζει. Θαὶς δὲ οἷα ϗ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ
αἰσχύνοιτο λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεταί ϗ αὐτὴ ᶠ ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γὰρ, ϗ ὠρχησάμην,
65 τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναχαλᾷ, ϗ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, ϗ τ' Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ
συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μὲ, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ'
ὅμως τὰ μετὰ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲ ἂν ἄλ-
70 λοι ἐπῄνουν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιον καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν,
ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, ϗ τὸ
μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς;
75 οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα
οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ ϗ ᾔδες, ἐκεῖνο δακρύοντος; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι
πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ'
80 αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἂν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν
ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί δ', ἀνέχωμαι

ἀ-

ᵉ Καθεκλίθην] Sic *Fl. F.* &c. Καθεκλίσθην *P. H.* ᶠ Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. *G.* 65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύειν ποιεῖν. *G.*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπιφῶ τὸν δίφρον ἀνακλάσας κῶμαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem erraſſe *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀνακλάσας ap. *Athenaeum* pro ἀνακλασθεὶς poni putarint. *F. F. R.*

66. Τυραννεῖν τὸ συμπ.] Ter. Adelphor. : *Ain, quaeſo, Aeſchine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

μὰ τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζου μοι, μὴ ἀνθύβριζε δέ. Οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμωσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀπορρήξωμεν πάνυ τείνουσαι τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumelioſe ab illo tractari? MAT. Iraſcere, ſed noli contra contumelioſa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

MELISSA ET BACCHIS.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχὶ, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θεσσαλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ἔστω ὅναιο) φαρμακεύσασα ἥκέ μοι. Ἱμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέψαντα Χαρῖνον, μισήσαντα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φής; Οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ φασὶ τὴν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεσθαι Χαρῖνον, διὰ τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνεγκόντα, καὶ βουληθέντα τὴν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ἐπιφερομένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἀπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχὶ, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι φασὶ τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινὰ, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρὸν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καταληλύθει γάρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MEL.

Si quam noſti, mea Bacchis, anum, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt iſta, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL.. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigen-

di

[a] Σύνεστιν] Σύνεσται male *Fl.*

88. Ἀπορρήξωμεν] Idem Proverbium apud *Ariſtenet.* Epiſt. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμεικῷ] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de *Ceramico*. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα οἶσθα — γραῦν] Non opinor iſta no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τοῦ τοῦ παιδὸς) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε προσήκαλο ὡς ἔθος προσδραμοῦσαν, ἀποσείσάμενος δὲ ἀπειπλακῆναι ἤλασεν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲρ τῶν τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται ὑμῖν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν πίλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. πόσα οἴει ὑπὲρ τούτου μεμηχανῆσθαί με ἀπεβάλλουσαν, ἐπιστρέψασαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένου τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, ὑπὲρ πλέον ὀχλήσειας, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. BAK. Ὅμως ἴσθι τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλὰ μᾶλλον ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφῆγουσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἔωθεν ἀπελθὼν ἀπελήλυθεν, τὸν ἀλεκτρυόνα εὐθὺς ἅσαντα ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοίχου τινὸς ἔλεγε καταγεγράφθαι τὸνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἦλθε δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπογεγραμμένον ἐσιόντων ὑπὲρ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μελίτη Φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑποκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος Φιλεῖ Μέλιτταν. BAKX. Ὦ τῶν πονηρῶν νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ που ἴδομι αὐτὸν, ἀφαλέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῶς δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

[b] Τοῦτο] Τούτῳ *Fl.*

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ δὲ γνοίης, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. *J. G.*

52. Ὅ, τι

σώσοι γὰρ ἂν Φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ Φιλτάτη, ὅτι χρησίμη Φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνουσα κἀχθεινον εἰκῇ, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μὴ μῆνας ὅλους τέσσαρας, ὅτε ἐγὼ μὲ ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν οὐδὲ πολὺν, ὦ Μέλισσα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτεῖα δὲ δεῖ μετὰ τῶν ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεχεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην μόνην. δεῖσθαι δέ τι αὐτῆς τῆς ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑποθυμιᾷ τῷ θείῳ, πάλαι καὶ τῶν ἁλῶν ὑπὸ τὸ πῦρ· ὑπολέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ὑπορρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὑποτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τὴν Φοιβίδα, ἣ συνῆν, πολλὰ αἰτιώσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα ἐπῆρε τὴν Φοιβίδα τὸ μίσηθρον ἐδιδάξαλο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν ἀριστερὸν ἔμπα-

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meminisli? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτι] Recte *J.* B1. Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὸν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θοῦν cett. male. d Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θοῦῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ,τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad Μισθ. c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικεῖσθαι] Forsan ὑποκεῖσθαι. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversar. p. 316. laudato loco, qui occurrit *in Φιλοψ.* c. 12. In reliquis libris Θοῦν. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philopsi.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. B.*

78. Αἰτιούσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτιούσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑφ-ήνω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τ Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τ ἄρτον ϗ τὸ f θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τ ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos, nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est, aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΛΩΝ.

ΚΑινὰ μὲν δὴ σῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τ Λεσβίαν Μέγιλλαν τ πλουσίαν, ἐρᾶν σῦ ὥσπερ ἄνδρα, ϗ συνεῖναι g ὑμᾶς οὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτόν γ τί ἐστι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τ κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾷς; οὐ φιλεῖς με, οὐ γ ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ ϗ τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι ϗ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, οὐδ' ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης, ϗ

f Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. Θύον. g Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτιάσεται est Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud se maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μιτρῴου] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ Θεῖον] *Casp. Barthius* putat legendum esse Θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus usitatissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τ κυροτρόφου] *Per Cererem. Hesych.* in κυροτρόφῳ· ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστριαι, τριβάδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μετὰ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, καὶ Δημώναξα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ περιέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναξα δὲ καὶ ἔδακνε μέχρι καλαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑποθερμος ἤδη οὖσα, τὴν μὲν [c] περικηφαλαίαν ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀπηκριβωμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδὼν αὐτὴν. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησιν, ἑώρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην, ὅπου

bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem cecinissem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media*. CLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonaſſa autem interoſculandum etiam mordere. Ego vero, quid res ſibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluiſſet ficticiam de capite comam aufert: impoſitam autem habebat valde ſimilem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipſamque cutem, ut viriliores athletae, detonſa; ut ego ipſo adſpectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidiſtine jam pulcherrimum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο P. Μὲν ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Abeſt in *J.* Adeſt in cett. c Περικηφ.] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Περικηφ. male *Ven.* utraque. Alibi περικηφ.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus, potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* F.G.

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συγκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. *J.F.R.*

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Hæc & cætera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad hæc verba: *commovebant valgiter labra.* *J.B.*

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiuncula
Papillarum horridularum oppreſſiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quae fuit apta premi.

J.B.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. *J.B.*

27. Τὴν μὲν περικηφ. ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀπηκριβωμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quae ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & aquiparanda athleta alicui vehementer virili & robuſto, & cute ad vivum detonſa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quae de ipſa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adſcititia ſint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc ſenſu: capiti demſit comam adſcititiam, quam impoſitam habebat valde ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar robuſtiſſimorum athletarum ad vivam usque cutem detonſa.* L.BOS.

Ibid. Περικηφ.] De comis adſcititiis copioſe dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* *J.B.*

Περικηφ.] Περικηφ. *La perruque.* F.G.

Περικηφ.] Ut *Junt.* περικηφ., ita Lexicogr. viciſſim etiam adferunt περικηφ hoc ſenſu; ſed & περικηφ infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis ſine varietate reperio. *J.F.R.*

28. Ὁμοία] Ἡ περικηφ ſcilicet. F.G.

41. Τὸ ἀνδρῶδες] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenum, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonassam, & mea uxor est.* Risi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir sis, imprudentibus nobis, sicut de Achille dicunt, inter virgines delituisti? & illud habes quo viri censentur, & Demonassae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: sed neque omnino illo indigeo: sed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi esse dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei esset, ignorabam. *Non*, inquit, *sed omnino vir sum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Isménodoram, res patriae suae narrantem, eum diceret, fuisse quendam Thebis ex femina virum: fuisse eundem etiam vatem optimum: puto Tiresiam nomen illi fuisse. Numquid ergo tibi simile quid usu venit? Neutiquam*, ait, *mea Leaena: sed ita nata sum ut vos reliquae: sed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ
γελασθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ
λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτην Δημώνασσαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τούτῳ, καὶ ἔφην,
Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνήρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τ' Ἀχιλλέα φασὶ
[d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τ' Δειμώνασσαι
ὅπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μὲν, ἔφη, ὦ Λέαινα,
οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιον
δέ τινα τρόπον ἡδίω πολλῷ ὁμιλοῦντα
ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην,
οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται; ἀμφότερα ἔχοντες;
ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα.
Οὔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνὴρ εἰμι. ἤκουσα,
ἔφην ἐγὼ, τ' Βοιωτίας αὐλητρίδος Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέστρια
παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ
γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τοὔνομα. μὴ οὖν τι
καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔκαμον, ὦ Λέαινα,
ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις
ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόρθιον Gesn. e Δέομαι] Δώμαι f. male. f Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια Palm.

de foret nervosius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia surripuisse *Menagium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile est divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exspectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene se habet ea lectio, videtur ab ἐφέστρις ea vox deduci debere: est autem vestis quaedam species, quae superinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βύρσον interpretatur, & ὀθόνιον ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere vestis τὰ ἐφέστρια dicuntur, suspicor eas vestes texi solitas a mulieribus simul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Nostrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendosa est ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστία, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum est) Ἥφαιστος saepe pro igne sumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum seu ignem assidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani festo, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in sermone de mysteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P.a G.*

Ἐφέστρια] Vide an festum notet. *M.du S.*

Ἐφέστρια] Festa fortasse. *F.G.* Marg. *Paris.* „ *Ephestris* vestimenti genus militaris est, unde Ephestria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can„ticum, aut etiam festum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari potest. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix possit aliorsum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehensos; idque ipsum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum sit proxime, neque trahi ad aliud possit: putavi nihil esse commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέστια, & intelligere *domestica, patria, memorabilia & singularia patriae suae.* Ἐφέστιον esse, qui eandem nobiscum Vestam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γῆν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῆν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ ὐδὲν ἐνδέουσάν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσης πολλὰ, καὶ ὁρμόν τινά μοι δούσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἄνδρα [a] περιλάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἥδαινε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς ἐμὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri ſunt. Igitur ſatis tibi eſt? inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, ſi fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem eſſe viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: ſed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum ſupplicanti, & monile mihi donanti pretioſum, atque lintea tenuiſſima. Tum ego illam uti virum complexa ſum: illa fecit, baſiavit, anhelavit, atque ſupra modum delectari mihi viſa eſt. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curioſe exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caeleſtis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

ΚΡΩΒ.

Ω Κόρινν, ὡς μὲ [b] ὑ πάνυ δεινὸν ἦν ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲ ὡραίῳ γενομένη, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵαν ὁ Φιλαινίδος ἐστίν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτον· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROBYLE ET CORINNA.

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didiciſti: quae cum pulchro adoleſcentulo fueris, & minam mercedem primam abſtuleris, de qua monile jam ſtatim tibi emam. COR. Ita ſane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale eſt *Philaenidis*. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi ſunt reliqua, & quomodo viri tractandi ſint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανον *J.* male. b Ὁ] Conſtans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *J.* ſola. d Μαννάριον] Μανάριον marg. *Ad.*

62. Πάρεχε] *Ariſtoph.* Κακὰς παρίξω, καὶ ἐχὶ προσκυσήσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Θύσαι μὲ τῇ Πανδήμῳ δίκτυι λευκὰν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οἷα κήποις ἀκροκόλιν. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M.du S.*

72. Ὡς ἐνόμιζες] In omnibus libris noſtris legebatur hic ὃ, quod neceſſario ſic mutandum fuit. *M.du S.*

Ὃ, ἐνόμιζες] Ὡς ἐνόμ. edi voluit *Solan.* me non obſumperante, neque Codd. addicentibus. *quod putaſti* enim aeque rectum ac *ſeu putaſti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J.F.R.*

77. Μαννάριον] A μάννα, i. e. μάνωμα, ut videtur, ductum eſt μαννάριον. Τῷ μάννα autem cognatum videtur τοῖς νάνας, νάνη, ἀννὶς, *Heſych.* Νάνναν, τὴν τοῦ πατρὸς ἢ τῆς πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφὴν. Νάνη μητρὸς ἀδελφὴ. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἀννὶς κυρίως *matrem* notare videtur, & νάνας *patrem*, ut & νάνῳ, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. uſurpat. *M.du S.*

82. Ἀποσφῇ] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impreſſi

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-ret, omnium rerum nobis erat copia: aera-riam enim officinam exercebat, magnum-que ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de qui-bus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita ratio-nes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpu-rea, atque ancillas. COR. Quomodo di-cebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante vesti-

ἡμῖν [c] ἀποτροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶδα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γάρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ὀμνύντων ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὰ Φίλινον μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὸ τελευτῆσαι τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδόμην τὰς πυράγρας, καὶ τὴν ἄκμονα, καὶ σφῦραν δυοῖν μναῖν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ ξήμονα κλώθουσα, ἐπορίζομεν τὰ σιτία μόλις, ἔβοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα θρεμμένη. KOP. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὐκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, τρέφεις μὲν ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπίσεις ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. KOP. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὅτῳ ἐθέλοι. KOP. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. KOP. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόριννα; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς θεσπέσιαι εἰσὶν αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμά-

σαι.

ἀποτροφὴ] Recepi ex *J.* & *V2.* Ἀποτροφὴ cett. *f* Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱτταῖραι.

pressi corrupte λαποτροφὴ. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφῦραν] Σφῦρας forte. *F.G.*

93. Κρόκην κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *trahum* τολάτην. *Gl. Ph.* *F.G.*

95. Ἐλπίδα θρεμμένη] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, πεπαιδευμένην ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam θρεμμένην ego in omnibus reperio, & si ὑποθρεμμένην legi voluisset, id indicasset. Sed de θρεμμένην movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J.F.R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F.G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F.G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae causa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in 15. esse oxytona, ut Θρεμμαλὶς, Θαὶς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Guieto* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J.F.R.*

σαι τ' ὥραν, ᾧ ἐδεδέλημμην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέτταρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσαλο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλλακοσμοῦσα ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐφαλὴς οὖσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὅπου δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (καλαγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε καταφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτει μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας ἀδδηβύει τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, καὶ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόρινν', καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγξει, ὅτε ἀποσκώπτει ἑς τινα τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτὴν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδέν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἐν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐρᾶν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam inſercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προτίμψεις] Μιλατίμψεις fors. F.G.
24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.
41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέξ. F.G.
44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' οὐδὲν] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ τῆς ἐλπίδος, ſpe minus, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J.F.R.

64. Ἂν ἔτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Παυδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφοτέραι θύγατραι, ἡ μὲ Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἡ τινι Οὐρανία τετέμιστο τὸ κήπους. αἴτιον δὲ Παυδήμων, διὰ τὸ τῆ ζωῆ συμπαρακόπτον τι εἶναι τὰ Ἀφροδίσια ἀκρατές. διαιρεῖ δὲ τῆ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ σωφρονίστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῆν ἐν σὺν ἄφετον, ὁ τὸν νόμιμον τῆ γαμοῦντι ὑπαινίττεται συζυγίαν. ὡς πλουσιώτερα δὲ

tum tu ista . . . . Verum nihil, cara Adraſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem praeſtitit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: certe promiſit.

45 ἄλλο οὐδέν, ὦ φίλη Ἀδράστεια, φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθούμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἧς χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ 50 ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ἀπὸ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· οὗτοι μὲν γὰρ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. 55 καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἅπάσας, ἐνδειξάσης σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φῄς; 60 ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγὼ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

M A T.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

Μ Η Τ.

65 ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐρασθὲν εὕρωμεν, ὦ Μυσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἐστί, θῦσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἅπασιν *Coll.* b Λουσομένη] Λουσομένη *Fl.* c Ἔτι] Δ' ἴσως *Fl.* recte, credo, ut init. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τοὺς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένους ὑποτιμωμένους. *V.*

61. Πράξεις ἅπασιν ῥᾳδίως.] *G.*

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. *G.*

ἤδη ἐσίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα eſſe ſacrificium τῆ Πανδήμῳ, διὰ τὸ πρὸς συνουσίαν καθαφεῖσθαι, καὶ δάμαλιν τῆ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Πανδήμῳ] Vide notam noſtram ad Διαλ. Ἀφρ. c. 11. & Διαλ. Ἀφρ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Εἰκ. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F. G.* Immo *Cererem.* Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ραν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γᾶν ὡδὶ τῶ νεανίσκῳ ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ὑδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μύρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεί, καὶ ὑποχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φῂς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσει. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γὰρ, ὦ μῆτερ, καὶ ταῖν θεαῖν, καὶ τὴν [b] Πολιάδα. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ μὴν τοῦτο πρώην οὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσης ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο μανιάκια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἑταίροις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γὰρ καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν οὗτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱός ἐστι τῆς [e] Ἀρεοπαγίτης, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & , *Tua erunt omnia !* Tu vero etiam juravisse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abligurit ; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Epheſi curasset : oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam ? Sane missus a Mercurio thesaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est : & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus, modo senex

a Σε] Neglexit *Fl.* b Πολιάδα] Sic *Fl. J. P. B1.* &c. Πωλιάδα *B2.* c Ὁ Χῖος] Omisit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* e Ἀρειταγ.] Ἀρεοπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θύσειε, θάνοι. *F.G.*

79. Κατὰ ταῖν θεαῖν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη Ϲ Δήμητρα καὶ θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ἄρχος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ὡς Ϲ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκουροι οἱ Ϲ ὁμονόσιοι, ἢ τὼ Σιὼ. *J.B.*

Κατὰ ταῖν θεαῖν] Cererem & Proſerpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuiſſe, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & ſeq. Sic ἡ μὰ τὼ Θεὼ. *Non. per Cererem & Proſerpinam*, Chorus mulierum ap. *Ariſtoph.* in Theſm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδα] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus ? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Καλιάδα. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M.du S.*

Πολιάδα] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Iſaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδυμας, λίθε κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἔδει γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Geſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *indi-*

tex moriens conniveat. MAT. Ergo, Mu-
ſarium, cum opus erit ſoleis, & poſtulabit
ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum ſpei a nobis:* & ad piſtorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expella*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moretur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.* Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores ſunt? MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adoleſcentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis & ipſe, minas ferens duas (vini enim pretium patris miſſu acceperat) tu illum quidem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

95 πας' αὐτῦ, ἢν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαι δέῃ, ἢ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῆς ἐλπίδων [f] ὀλίγας πας' ἡμῖν λάβε· καὶ πρὸς τὸν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· καὶ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτῶμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἕως ἂν Λάχης ὁ Κολυτεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τοὺς γάμους. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐκ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, καὶ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, καὶ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, καὶ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἷ πιστὴ, καὶ Φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· καὶ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος καὶ αὐτὸς (οἶνου δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείφασαν τὸν δεξαδέξασθαι τὸ ἐργάτιν ἐκεῖνον κινάβρας ἀπόζοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

[f] Ὀλίγας] Omiſit O. [g] Ἀχαρνανὺς] Sic Fl. *Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & *V2.* Ἀχαρνὺς marg. *A1.* Ἀχαρνᾶς *Guiet.* & *Menag.* [h] Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, *quid* intererit? Et ſi ἴδιε legas, idne imperſonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *J.F.R.*

88. Ὀθόνας δ'] Subaudi ἐς δίδυμας, ut ſupra. *F.G.*

Ὀθόνης γὰρ] Malim δὲ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γὰρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Διδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσιῇ] Pro προσίοιτο Attice. *F.G.*

14. Ἀχαρνανεὺς] Ἀχαρνὺς omnino leg. videtur. *F.G.* & *AE.M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀχαρνέα adſpirate ſcribendum Ἀχαρνέα? minime. Nam Ἀχαρνέας vocatos ἀφὸ τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Guiet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Jenſius* legendum eſſe ἀπεμύχθισας cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἰκτῖσι ſubſtitutum ivimus ſupra in Διψαδ. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττειν, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *J.M.G.*

21. Κινάβρας] *Heſych.* κινάβρας, δυσωδίας τῶν τράγων. *F.G.*

Χαιρέας, ὁ χοιρίσκος [a] Ἀχαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἕστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ πονηρὸν ὀσφραίνεται· τί δὲ καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μειρακύλλιον ὑπιόχνουμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, οὐ καλὸς ἦν, οὐκ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέᾳ; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; οὐκοῦν ἀνέραστος σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, καὶ [b] σωφρονήσεις, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἄγει· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μαινάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος ὁ τέχνην εὑρηκὼς ὅπως τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθήκεν ἐξαπατήσουσα, οὐκ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἤτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς κατατρίβων, μήτε αὐτὸς διδούς, μήτε παρὰ τῶν διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, ἅπερ ἴσως τάλαντα πρωικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, *vim quasi* parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀχαρνάνιος] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσης] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφρονήσῃς *H.* Σοφρονήσῃς *J.* & *Fr.* Σωφρονεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει *O.* d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἄγει] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστηρίοις παρεικυῖα, * Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῶν ἀμπέλων, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἀλετρίβας περὶ τὰς ἅλως παίειν. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρες Edita. Idem τὰς ante ἀνθρώπους inseruit, & verbum ultimum πατεῖσθαι restituit, quod παίεσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖος μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*
Λεῖος — Χαιρίας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*
22. Ἀχαρνάνιος] Ἀχαρνεὺς forte. *F. G.*
24. Ἀποκτεῖ] Ἀποκτείτω legendum. *F. G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 662. *J. F. R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS. ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P. Α Μ Π.

SI quis vero, mea Chrysis, neque zelotypus est, neque irascitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abscidit, aut discidit vestem; illene adhuc amator est? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec sola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *sunt*. Nam reliqua, oscula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris signum & adhuc nascentis: at ignis totus a zelotypia est. Itaque si te quoque, *ut ais*, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus est, bona spera, & semper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? semper eum mihi dare alapas? AMP. Non istuc: sed indigne eum ferre, nisi ad ipsum solum respicias. Quandoquidem si non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, irasceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere suspicatus est, amari me a divite, eo quod casu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, si a divitibus coli te suspicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem suum in eo putabit agi, ne rivales ipsum superent. CHRYS. Verum enim vero hic solum irascitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Nescio

[e] Εἴ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοῦπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐρράπισέ πώποτε, ἢ περιέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια περιέρρηξεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρωτικά, ὦ Ἀμπελί, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρχομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ καὶ σέ, ὡς φῂς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλοῦπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶται, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέλαβε τῆς πλουσίου με ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπερβαλοίντο αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιστα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶται] Conf. supra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μαινάριον] Leg. fort. ναννάριον, ut supr. (*Dial.* VI.) An μαινάριον est a μάω, μάνια, μάναι, quod idem est τῷ μάμμαι. *F.G.*
41. Οἶσι] In MSS. ὅτι. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemsterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρως γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipsum hoc statuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phrasin probat Doctiss. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. persuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, ἀπὸ σοῦ legendum. Habuimus idem supra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J.F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba censeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, ἢν εἰ [a] πύθοιτο ἀμελεῖσθαι· εἰ δὲ πιστεύσαι μόνον ἔχειν, ὑπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, καὶ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν πω, ἃ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα με Δημόφαντος ὁ δανειστής, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. οὗτος οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δέ, ὦ Χρυσί, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ὑποφαίνων, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παραγιγνόμενος ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο ἀφ' μακρῶ. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γάρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφώς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ. μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ ὑπροσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑποθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγει εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιστὰς πολὺ, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διερρήγνυτο τὰ ἱμάτια, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

ocur alapas accipere me velis; mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero advenientem aliquando exclusissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit omenses octo integros. Uxor autem ipsius di-

a Πύθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* sola. b Ἑταιρίσασα] Ἑτερήσασα *Fl.* c Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. d Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι marg. *Ald.* e Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πυθοῖτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, εἴρηκα, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτις] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ diserte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μοι Δημόφ. Cui μοι iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπαιδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura *Bergl.*

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egisse: nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chrysis, utere eodem in Gorgiam veneno; dives enim erit adolescentulus, si quid patri illius accidderit.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ Φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, καὶ σὺ χρῶ ὅπῃ τ' Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτῆς πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

DORC.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipsa quoque: sagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pedissequos simul multos. Et amici ut viderunt, salutandi caussa ad ipsum concurrere: interea famulum conspicata a tergo sequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum salutassem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egistis nobis, & rerum dignum quidpiam bellis habentes reversi estis?* PAN. Non oportebat hoc statim: sed ista, *Cum salvi rediistis, multas gratias agimus Diis, & hospitali praesertim Jovi, & Minervae bellicae.* *Hera autem semper in-*

ΔΟΡΚ.

Ἀπολώλαμεν, ὦ κεκλημένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ [f] τ στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τ θεράπαινα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναπεδεδήμηκει μετ' αὐτῆς, ἠρόμην, [g] καὶ, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡμῖν ἐπράξαλε, καὶ εἴτι ἄξιον τ πολέμου ἔχοντες [h] ἐπανεληλύθεισε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθὺς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι μὲν ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ [i] στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πρᾶτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene B. Fl. P. S. &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. F. Fr. & H. *f* Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς Fl. & sine artic. *g* Καὶ] Abest a Fl. *h* Ἐπανεληλύθεισε] Ἐπανεληλύθατε Fl. *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ Fl.

Burgl. F.F.R.

9. Ἄπαντα ἐποίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* F.B.

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus personas habeant Edd. optimae, & in ipso Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adesse, priorem in inscriptione omisi. F.F.R.

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖν. F.G. Tu nihil mutabis Lector, si illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, sed tamen familiaritatis signum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum si cui πρᾶτειν pro degere, vivere, non satis notum, adeat praeter Bud. Comm. & Kust. ad Aristoph. Plut. 341. etiam J. Elsn. ad Epist. ad Eph. VI. 21. F.F.R.

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut sit: *num quid ab hostibus reportastis spoliorum?* At nihil est mutandum; nam ἄξιον cum πολέμου recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. F.F.R.

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis Pausanias, qui ultra triginta alia passim affert; nusquam, quod quidem sciam, meminit. M. du S.

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν τοῦ Πολέμωνος. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα ὅτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο μετὰ κλαυθμυρῆς μετὰ δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπένθει πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, ὅτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησὶν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶ ἐκεῖνος οὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἠύχετο ζῶντα καταλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γοῦν ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπεμεμέτρηντο πολλοῖς μεδίμνοις. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὑπόπολιος. εἰπόντα δ' ὃν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάτην τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελῶσα, ὡς περὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, *ut ageretis? & ubi essetis?* Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis herama meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desideraret, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedisequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένοντα Edd. hac priores. b Τηριδάτην] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *V2.* quae Τηριδάτας. c Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένοντα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid. Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes infidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μηδίμνῳ τ' ἀργύριον ἀποτετρῆσθαι. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienſis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, o Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas disposuerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὕροι τ' Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· ὅτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· ὅτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ προσδέχεσθαι. προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκὰς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [c] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καλαπίοι; ΦΙΛ. Τί δ' ποιῶμεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος ὢν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε· [g] οἶχα, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ἐπὶ τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μὰ τοὺς θεούς πέπονθα, καί σοι χάριν ἔχω, ὅτι ἔτι γὰρ ἁρπαθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκούεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πεντακισχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Παννυχίδος, ὅτε ᾤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξένε, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεσθαι δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία

ἀπο-

d Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκων *Fl.* e ΠΑΝ.] Omiſſ. in *B. P. H.* Adeſt in marg. *A. J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diverſae perſonae ſignantur. f Ὑμῖν] Ἴσως ἡμῶν L. Idque recipiend. credo. g Οἶχα] Non habet *Fl.*

compendio forſan πάντων eſt natum. Neque mihi quisquam *de ſumma rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τῶν ὅλων tum potius dixiſſet. Sed de *praeſenti rerum ſtatu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum ſatis ſanum videbitur. Reſponſum vero Pannychidos ἐκ τῶν παρόντων ad id ipſum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατος] Hic Philoſtratus, ſi *Joh. Jenſio* credas, (de Script. Hiſt. Philoſ. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris eſt ſcriptor vitarum ſophiſtarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀδημονῶ, leg. *Ariſtaen.* Epiſt. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀγαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Πανυχί. τοῦτον δὲ παρ' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ἔστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ ἐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ γενειὸν τῇ φάλαγγι· ὅπλα μετώπου μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πάρ' ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα δημοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψῃ δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam sequere me, Pannychis: hunc verò mille hominibus praeesse apud Odrysas jube. DOR. Libera quidem est, & sequetur, si voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intrasse melius erit. Irato enim adesse Polemoni non convenit: & magis ipsa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philostratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut frustra ego tot caedibus exercitatus adsum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obsepsere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & sagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus ista, mercenarie, dicis? & larva quasi terrere nos postulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfecisti unquam? aut bellum vidisti? castellum forte insedisti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin scies paullo post, ubi accedentes nos protensis hastis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo instructi. Ego autem & Tibys iste (solus enim hic me sequitur) lapidibus vos ac testis ita dispergemus, ut neque, quorsum effugiendum sit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *Vr.* B1. & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omissa persona. c Ἦκον] Ἥκιτωσαν *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte sic pleraeque Μισθωφόρε *J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβυς hic habebant Edd. cett.

18. * Δημοιρίτης ὤν] Δημοιρίτης, † τοῦτο ἐνίοτε τὸ τριάζολον ἐκδιδόασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τῆς δραχμῆς. ὁ ἂν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δημοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ‡ ὁ λοχαγός, ἀφ' οὗ παρ' ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δημοιρίαν καὶ § ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτὸ φασι. καὶ δημοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς δημοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δημοιρίτης] Δημοιρίτης male edita.
† Τοῦτο] Τῶτο V.
‡ Ὁ λοχαγὸς] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita scripsit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impressis sic mutatum est. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid simile, an ὦδε, i. e. huc age, adduc. *ἐπίχω. F. G.* Parum interest quid suppleas, est ille accusativus subito imperantis, poscentis, ubi varia verba subaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, si pro ὦδε Παρμ. invenirem ἄδε. Verum quo brevior locutio, eo imperiosior. Sed quum vel ipsum ὦ sic abesse possit, non jam, cum adsit, peccaverit, qui ὦδε pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis persona; necessario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

CHEL. NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tra-ctum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

ΧΕΛ. Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ὃ γὼ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὼ διδάσκαλος αὐτὸν εἴρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ἔστι; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἁπολούμενος Ἀριστοίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ὀπτοίμην ἁπολούμενον, ἑλκόμενον τῷ ἀγωγεῖ ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί ποθὲν δὲ ἐκεῖνον, τοιαῦτα ἔπεισε τὸν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ἀπόκοιτός μοι γενόμενον, [g] ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἐξῆς ἡμερῶν,

f Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. *g* Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὁμίλησε *J.* & *V2.* *h* Τριῶν] Τρίων *J.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur οἱ δικλῶν μισθὸν λαμβάνων, dicitur & διμοιρίτης ὁ διμοιρεάτης. *J. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης a διμοιρία, quam eandem & ἡμιλοχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi στρατιώτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοῖρα. *J. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter ὡδαγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextram!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *J. M. G.*

23. Τίους] Cognatum videtur eſſe τῷ τίφως. a. τῖβυς, τίβυρ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίου] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίους. Vide de eo nomine quid ad *Tim.* c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐπὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐπὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἐπὶ σοὶ ἰρῶντι. *J. F. R.*

ξῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γενωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴ [a] Νεβρίδα θεισκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ λατρίβοντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ θεασαμένη ἔφη ἰδοῦσα μὲν τὸν Ἀριστανέτου, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τὸ ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα ἐς τὴ [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπανῆκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει λέγειν τὸ μὴ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴς διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἐστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τυτὶ παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶσθα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα. οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑπεισυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τοῦ γεγραφότος. λέγε δὲ, Πῶς μ' ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὴ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰ αἰ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐχ' μισῶ, ἀλλὰ χ' ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴς γὰρ Ἀριστανέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. καὶ κεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶ-

diebus neque accessit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (nescio vero quid de illo mihi praesagiebat animus,) misi Nebridem quae circumspiceret illum in foro versantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait se vidisse cum Aristaeneto, & innuisse ei e longinquo. Ipsum vero cum rubore dejecisse vultum, nec amplius eo oculum adjecisse. Illa ad portam usque geminam prosecuta, cum nec omnino se converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuisse, quae conjectare non possem, quid factum esset adolescentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipsum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia versabam in animo. Jam vero sero vespere venit Dromo, hanc ab illo epistolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: nosti enim sane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde disertas, sed sibi implicitas, festinationem quandam scribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drosse, Deos facio testes.* DROS. Hei, hei, miser ne salutem quidem adscripsit. CHEL. *Et nunc non odio, sed necessitate discidium a te facio. Pater enim Aristaeneto me commendavit, apud quem philosophiae dem operam. Et ille (comperit enim nostra omnia) multum sane me increpuit, indignum esse dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *A1.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic sequor Ed. *Amst.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic P. aliaeque. Ὁλῶς *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omisit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adscivit marg. *A1.* g Ὑπεισυρμένα] Περισυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γρ. τὴν πόλιν. *G.*

49. Νευρίδα] Νεβρίδα scribendum videtur. *F. G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaestra* converterat, haec glossa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, sic rursum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit se ποικίλῃ edi velle, nihil haesitavi quin veritati parerem. *J. F. R.*

52. Ἀριστανέτου] Occurrit hoc nomen saepius apud Nostrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in MSS. *J. B.*

63. Ἔνδιφον] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo versabam. F. G.* & *AE. M.* Habuimus idem supra *Alex.* §. 8. *J. F. R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Architelis & Eraſicleae filium: multo enim melius eſſe virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adoleſcentulum. CHEL. *Itaque neceſſe eſt illi parere. Accurate enim me ſequitur & cuſtodit: nec adſpicere licet quidquam, praeter ipſum. Si vero modeſtus ſim, & per omnia ſibi obſequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut ſcriberem me ſubduxi. Tu vero felix mihi eſto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epiſtola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet ſpei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem eſſe Ariſtaenetum, & diſciplinae obtentu rem habere cum formoſiſſimis adoleſcentulis, & privatim ſermones habere cum Clinia, promiſſa quaedam illi pollicentem, quaſi Dis parem facturus ſit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philoſophorum ſuis cum diſcipulis ſermones, & totus eſt in hoc adoleſcentulo. Minatus autem eſt *Dromo*, ſe patri Cliniae denunciaturum iſta. CHEL. Oportebat, Droſe, cibo corruptum impellere Dromo-

ναι λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους τοῦ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προίμασθαι τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παραφυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ [h] σωφρονοῖμι, καὶ πάντα πειθαρχεῖν αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐνάρετον καταστήσας, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὑποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειν[illegible]. ΔΡΟΣ. [i] Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειν[illegible], ἔχει τινὰ ὑπολοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καμοὶ οὕτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ὁ μὴν οὗτοι Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστοαίνετον, καὶ ὅτι προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὴν Κλειν[illegible] ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ [k] ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείλει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλειν[illegible] καλεῖν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἐχρῆν, ὦ Δροσὶ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

[h] Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* [i] Τί σοι δ.] Omiſit O. [k] Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Λαμπρότερον τρίψαι. *G.*

68. Ἐπισπουρμῶνα] Mſ. ωειν. *J. B.*

82. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Caſaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχει aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. ſed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forſan ὅλῳ. Sed non tanti refert. Sacpiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Libratiis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐπὶ tamen ὅλῳ frequentius. *Alciphr* I. 13. p. 54. ὅλῳ σὺμοὶ τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλη εἰ τῆ ἄσεως. Ib. Ep. 12. ὅλαι τῆ μίλης ἐγίνοσθε. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν *explere ventrem, ſuburare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάτρισα, καὶ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέκνισται γὰρ καὶ εἰς Νεφρίδα. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιγράψειν μοι δοκῶ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετον διαφθείρει Κλεινίαν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου τι συνδραμεῖν τῇ τοῦ Δρόμωνος διαβολῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτός, ὦ Δροσίς, ἄνθρακα πόθεν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συστράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, καὶ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστάινετου.

onem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drosi, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ. TRYPH.

Ἑταῖραν δέ τις πόσου λαβὼν, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δούς, καθεύδει ἀποστραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' οὔτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, οὔτε δεῖπνησαι μόνος ἠθέλησας, ἔλαιες δὲ καὶ πρὸς τὸ δεῖπνον, εἶδον γάρ. καὶ νῦν δὲ οὐ παλέλοιπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μεθ' σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. οὐ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ ἀπωθοῦ με περιπλέκεσθαι θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μέσον ἡμῖν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ἅμως ἐκείνη ἐστίν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis apparet: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita fecisses, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεφρίδα] Ex *Pell.* admisi. Νεφρίδα Edd. b Τι] Omittit *El.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀπόδυ *P. B1.* & 2. d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. *E.G.*

Γαστρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem percutio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J.F.R.*

11. Κέκνισται] In margine Mss. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐρωτικῶς ἔχει, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἀστέρων λογισμῶν κέντροις κατατιτρώσκεσθαι. *J.B. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero: certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis? Duae enim ſunt: illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius: an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es? CHARM. Non nuper initiatus: ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt? Urge aliquando ut nudam videas? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit?

συνελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γ' ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀφανοπεῖν. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶσθα κ' πάνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, κἀκείνη σέ· ἡ γ' ἀφανὴς ἑταίρά ἐστιν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις; δύο γὰρ εἰσὶ τ' ἐκ Πειραιῶς, τ' ἄρτι ἀφανοπερευμθμὴν, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τὴν νῦν στρατηγοῦντος υἱός; ἢ τ' ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομάζουσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην κ' ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, κ' συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δ' ἐκείνην ἔκλαες; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἐστὶ σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελὴς, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερὰ, ἃ εἶδες, Φιλημάτιον, κ' ὡς ἐχρῆν γυναῖκα πέντε κ' τεταράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο κ' εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἂν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπίσκεψαι γ' ἀκριβῶς, ἐπιβλέψας ποτὲ τοὺς κροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ἐπεὶ δὲ τοὺς κροτάφους ὑπόταν ἀφαιρῇ τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ἐπιλευκαίνει τὰ πολλά· καίτοι τί τοῦτο βιάσαι ποιεῖ κ' γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδέ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἐπόταλο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτη

6. Ἑτέρων] Scripſi cum *S.* Ἑταίρων *J. P. H. B1. Ald. Fr.* Ἑτάιρων accentu acuto *Fl.* *f.* Ἀ εἶδες] Ἀ σ' εἶδες *Fl.* *g* Ἐχρῆν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεοτελὴς] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J. F. R.*

14. Κιραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. Ἀ εἶδες Φιλημάτιν] Inſititia videntur & inepta. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖσι, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνῶν; ἤπου τάχα ϗ ἐλύπησέ σε, ϗ ὑβρεώρα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, χμήτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. ϗ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτήσῃ οὐκ εἶχον ὁδόναι ῥᾳδίως, ἅτε τοῦ πάλαι Φειδομένου τρεφόμενον, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ϗ αὐτὸς θέλων αὐτῷ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προείπέ τις, ὡς ὀπὶ τούτοις παλαμβανοίμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, ϗ ταῦτα Φιλη ματίου τοῦ σοφοῦ. ἀλλ' ἄπειμι, ϗ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ἦσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῄς περὶ Φιλη ματίου, τὴν [b] Φενάκην, ϗ ὅτι βάπτεται, ϗ τὸ τῶν ἀλφῶν, οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τῶν ἐτῶν ϗ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ ἀμφιτείχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, ϗ φιλῶμεν, ϗ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλη μάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

Ι Ο Ε Σ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ϗ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ἠτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἕτερον, εἰποῦσα· μήτε παλογισάμενον τὴν

I O E S.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Περίκλω marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine ϗ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σοφὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B. Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φάσπα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me videnti, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τὸ μήλου, ἠνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶδα ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τὸν πρυτανεύοντα νῦν, καὶ Πασίωνα τὸν ναύκληρον, καὶ τὸν συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἐναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τῆς οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τὸν Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσκλέπτουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμνυ γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, καὶ ἀφ' τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὀφθουμένης τὸ μήλου, καὶ πρὸς τὰς [c] φίλας ἐγκαλύπτουσα· σὺ δὲ ἐπεὶ ἔμαθες ὑπουχείριον ἔχων με τηλικυῖαν ὅτι σοὶ, ἄρτι μὲ Λυκαίνη προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλαχείμενος, ἐπήνεις Μαγίδιον τὴν ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὅτι τούτοις δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσων, καὶ σὺ καὶ Δίφιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὖσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τὸ Κυμβάλιον μὲ οὔ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὕβριζες τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, καὶ πιὸν ἂν ἐκείνη μὲ [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὖς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] ἂν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τὸν Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσκόντισας ἐς τὸν κόλπον αὐτῆς, οὐδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἔνευες] Ἐνίνευες *Fl.* & marg. *Al.* e Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *Al.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Ἄν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo *nihil* opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μῆλα ἀποδακὼν] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ φιλήσασα μέλαξυ τὴν μαστὸν τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο. ταῦτα ὧν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δέ ποτε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί σοι ἐμοῦ κειμένην με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα καὶ λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίῃ τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καλαλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιάς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὢ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὅτι κλαυσθῆναι δακρύσης, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν, ὑφ' ὁπαὶ γὰρ αἰσθανόμενοι γίγνονται. παύου, ὦ τάλαινα δακρύουσα, καὶ ἢν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ

consPectum effugere; quod illa osculata intra papillas sub strophio abscondidit. Haec igitur qua caussa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adspexi alium? nonne soli tibi vivo? Non magnum est, quod facis, Lysia; miseram mulierculam dolore cum afficis, insano tui amore flagrantem. Est aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula elisa, aut praecipitem desiliisse in puteum, aut unam certe mortis viam inveniisse, ne meo tibi conspectu amplius molesta sim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me respicis & dentibus infrendes? si quid enim me accusas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne respondens quidem me relicta discedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lysias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum esse? Lapis, non homo est. Verum, si quod res est dicendum est, tute ipsum, Ioëssa, corrupisti, quae nimis illum amaris, idque ipsum ostenderis. Oportebat vero non nimis illum studiose colere. Superbi enim, eo animadverso, fiunt. Desine plorare, misella, & si me audis, semel aut bis venientem exclu-

[a] Δί ποτε] Δὶ τότε *Fl.*

39. Τῶν μαστῶν] Quin μαστοὶ de feminis dicatur, nemini est dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαστὸν — νόθοισι σοῖς Ἐπέχον. Et sic idem perpetuo, vid. ib. vs. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At supra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum essent. Quumque ibi promiserim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πίλνσεν de viro dicitur. Possem & alia similia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὤμῳ μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam statuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex istis *Homeri* nihil probatur, quia inde non sequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falso; tamen videmus eos ab significatus ratione non abhorruisse.) Immo *Long.* in *Paſt.* θηλὴ semper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc statim sequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ σφῶν ἠρέμα προκύπτουσιν· ἡ συνάγουσα, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔκλεισεν. Rursus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν ὡς τοῖς μαζοῖς ἥσυν τὴν τράπεζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam fugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἵεται μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — καὶ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aspasiam amante: ἐπεὶ ἐκ τῶν μαζῶν προσήψατο. Ne plura congeram. Verum & vicissim μαστοὺς de puero, Noster supra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana sit Grammaticorum distinctio; nisi, quod suspicor, de paucis tantum scriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deferenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀποκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναπαιόμενον αὐτὸν πάνυ, κἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἶθε μὴ αὐτὸς ἀποστείη φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιὰς, ἠκροάταί σου ἴσως, ἀποκλεισον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σέ, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοὶ, κἀ λέγῃς ἀν' [c] ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ὤν. ΠΥΘ. Ἀμέλει κἀ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιὰς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὅπου ποτ' ἄντα αὐτῇ πόλλ' μετ' νεανίου [d] καθευδόντα, ἐμοῦ ἀποστάσης; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταῖρά ἐστι. [c] πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτὼς συγκαθευδούσας; ΛΥΣ. Ἕκτην σχεδὸν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέραν ἱσταμένου· τὸ σήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταύτης τὴν χρηστὴν, ἐνέκλεισέ με, κελεύσας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δὲ, ἃ μὲν ἔφερον μὴ οἷόν τε συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα καθικνεῖσθαι [f] τοῦ θριγκοῦ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατον ἦν ἀναβήσεσθαί με ὅπῃ τοῖχος· [g] ῥᾷον γὰρ οὕτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον.

τί

b Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. *c* Ἄτεγκτος] Sic *J.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *A1.* *d* Καθευδούσης] Καθευδούσης, ἰσοῦ ἀποστάσης *Fl.* *e* Πότε] Al. πῶς, *Coll.* *f* Τοῦ θριγκοῦ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* *g* Ῥᾷον] Ὁρᾶον male *J.*

82. Πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτοὺς] Γραι. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκιῶν ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γώνια. *G.*

* Θρίγκου] Θρίγκος ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκιῶν. *V.*

* Θρήκων] Θρίγκων & Θρίγγος ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *J.F.R.*

40. Ἀποδίσμων] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kust.* Vid. omnino Ἔρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τις θεὸς ἡ Ἀδράστεια] *Catull.* *J.B.*

59. Λίθος σὺκ ἄνθρωπος] Proverb. *J.B.*

Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντες λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid stas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obs. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *J.F.R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum; qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἄτεγκτος] Sic sola *J.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *J.* fere κατὰ πόδας sequitur, venustatem hujus scripturae non allequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F.G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ἐπῆλθον, ἦκον, τὸ αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀπιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. Οὐκ ἔκοψα δ' ἔγωγε, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δὲ καὶ ἄλλοθί ἐπεποίκειν αὐτὸ, ὠδαγαγὼν τὸ προφέα παρῆλθον ἀψοφητί, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίσταμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματες; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐκ ἐώρων τὸ ἄθυμα ἔν, τὸ μὲν πρῶτον ᾠήμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων καὶ αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὴ καὶ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ὤκνησα; εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταθ', μεθυσθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δι' ἔκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτην κόμην; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τῆς νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, τῶν δὲ καὶ [d] πονηκὸν ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτου ὢν, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἔχρην ἦν, ὦ Ἰόεσσα, καὶ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio venissem, non cunctatus essem, . . . jam scitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὴν P. b Οὐκ ἐώρων] Sic Fl. Fr. Vr. P. S. &c. Οὐκ ἰώμην male J. Forf. οὐχ ὁρῶν. c Αὐτῇ] Αὐτὸν male Fl. Id tamen & adscript. marg. Ai. d Πονηκὸν] Sic Ald. Fl. J. Fr. H. S. & Schol. Πωγώνιον B. P.

20. Τὸν πωγώνιον] Πωγώνιον, τὸ κιφαλοδέσμιον ἢ ἱ. * περίθετον κόμην † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. V.

* Περίθετος] Sic esse in C. notabat Salm. quare id recepi pro vulgato ὑπέρθετος. In V. ὑπερθέτους. J. F. R.

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. M. du S.

93. Τὴν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. τὴ ἡ αὔλιον ἠράσθη. Conf. & supra T. 2. *Tox.* c. 17. Nam aliis αὔλιον vulgo scribitur. J. F. R.

3. Οὐκ ἰώμην] Mallem οὐχ ὁρῶν. M. du S.

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente comam, *caput* eam rasisse. Discite etiam hic morem fuisse, ut juvenes ὁ χρῷ

tem; ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud . . . vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βάλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ἡ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, καὶ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ καὶ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τ κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

L E O N T.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

Λ Ε Ο Ν Τ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τ ἄλλων ἱππέων ὀπὶ τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, καὶ οὐθεὶς ἔτι ὑπέστη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ μὲν λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ ἵππαρχον αὐτῶν, καὶ τ ἵππον, ὀπὶ δὲ τὸ συνεστηκὸς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀμφὶ λύσαντες μὲ τ φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ὀπὶ τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τ σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τῷ ἵππυ· τῷ ξίφει δὲ καὶ ἐγχειρήσας, διέτεμον τ λοχαγῶν ἑνὸς

• Οὐθεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῶ καταφρόνει eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πυθίαν] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πυθίαν dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πυθίαν vult *Gaſ.* cum Lexicograph. *J. F. R.*

33. Τὸ διὸν] Τὸ διὸν ſcribendum videtur. *F. G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J. F. R.*

40. Οὐθεὶς] Etſi frequentius οὐδεὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθεὶς hic ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J. F. R.*

41. Διέτειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J. F. R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ὁ τέτραπλευρος τῇ χήμαλι, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ὁπότε ὀλίγοι πρὸς πλείους ἀγωνίζονται. Hanc habent interpretationem *Polluc.* *Heſych.* *J. F.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, περὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἐ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς καὶ ἐκείνης τ̃ πράξεως. ὁ γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τῆ Ἑλληνικῆ, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προεκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν ἂν ἄλλοι [a] καλεπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀριστοιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ὑπολαμβανομένους ὑποστειλάμενος, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ὁρῶντες ὑποστίλβοντα μὲν τ̃ βάρβαρον ὑπὸ χρυσοῖς τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφον, καὶ κραδαίνοντα τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Κἀγὼ ἔδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ἃς εἶχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἦν μοι σοῦ ὑποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ἐ χεῖρον τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τ̃ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τοῦ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus? CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

a Καλεπεπλήγεσαν] Καλεκπήγεσαν *Fl.* b Ὡπλισμένος] Sic *P.* sola cum marg. *A1.* Ὁπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Fr. B. S.*

89. Σαράσση] Ita scribenda haec vox *M. A.* XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαράσση] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, usitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάρισσα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. tenetur in Mss. σάρισσαν legi. Quin vel σισσάς ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαρίσσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάρισσαν & §. 4. σαρίσσῃ Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Δαν-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem spargebat paludamentum, adeo pelta splendebat. LEONT. Cum vero congressi essemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum hasta perstringens paullum supra genu. Ego vero clypeo illius sariſſa mea perfosso, mediam pectoris compagem trajeci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: sic cum armis viri redeo, caput simul sariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda istaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adspicere sustineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc discedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non sustineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones ista acta sunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, stillavitque in te sanguis de capite barbari, quod ferebas in sariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & osculer? Absit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin si in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauseo, & horreo, & umbras *mihi* videre videor ac spectra interfectorum, & miseri praesertim decurionis, cui in duas partes caput a te dissectum est: quid putas, ipsum opus & sanguinem si viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μὴ σοι ἡ χόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, καὶ ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέμιξεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερος τιτρώσκει με, ὀλίγον ἔσω ἐπιψαύσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τὴν ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσσῃ, παίω διὰ τοῦ στέρνου, εἶτ' ἐπιδραμὼν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ [f] τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς σαρίσσης πεπηγυῖαν κομίζων, λελυμένος τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε ὑδὲ προσβλέψειέ τις, οὕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ, [g] ὡς ὅπως συμπίοι, ἢ συγκοιμηθείη. ἔγωγε οὖν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπολαβὲ τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχται, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ἐναγὴς ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ἣν ἔφερες ἐπὶ τῇ [h] σαρίσσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀμείνων τοῦ δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκούσα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν πεφονευμένων, καὶ μάλιστα τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ὃς δύο τὴν κεφαλὴν διηρημένην· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, καὶ νεμένους τοὺς νεκρούς; ἐκθανεῖν

[c] Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* [d] Σαρίσσῃ] Σαρίσσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσσης. [e] Ἀπεδειροτόμησα.] Reſcripſi ex *Vr. S.* & marg. *Al.* Ἀπεδηροτόμησα. cett. male. [f] Οὐκ] Οὐκ *J.* [g] Συγκοιμηθείη] Συγκοιμηθείη marg. *Al.* [h] Σαρίσσῃ] Σαρίσσῃ rurſus Edd. [i] Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *J.*

91. Ἀπεδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *Bz.* & *S.* ut apud *Heſiod. Scut.* non ut in plerisque ſcribitur ἀποδηροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de *mortuis* dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. *Eur.* Rhes. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, οὐδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνί, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἡδήσεσθαί σε ἀκούσαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν, ἕπου καὶ σύ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνί, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γάρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ ἑώρων εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ τῆς τ' λοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀλγεῖν τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερος αὐτῇ φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔγωγε γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ὅπλον τῆς [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα οὐ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδήσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναῖος αὐτῇ δόξαι βουλόμενος; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum pecari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleſceret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorreſceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causſam viderem? Tu vero ita terribile illud feciſti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluereret? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λημνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. *Φονεύς* emendat *Solan.* Sed *φόνευε* voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλιφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπώλεκας] Ἀπολώλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem *φονεύς*, si per sequentia liceret: certe in *Fl* ὁπόσων est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim *φόνε* scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in *φονεῦ*, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed eod. redit *φόνευ* a *φονεύω*, an *φόνδε* a *φονεύω* eligas, modo tum *ὁπόσον* cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum *φονεῦ* vocativus sit ab substantivo *φονεύς*, & *ὁπόσων* genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo *φόνδε* tum simul legas; nam etsi vocativus *φονεῦ* cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

σῶ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο. ἑλοῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀνδρὸς εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μετ' Ὑμνίδος, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί με, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

DOR.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores ſto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e *Sicyone* primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuiſti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabaſtrum e

ΔΩΡ.

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην ἀφ' σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἀνὴρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. [k] ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ θυρῶν ἕστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὰ νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἐστί, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φῂς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποπνίγει, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἄπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος [l] τὸ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς· ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ἀπάτε ἦλθον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

[k] Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *F.* [l] Τὸ πρῶτον] Sic *P.* Τοπρῶτον *F.* aliaeque.

cum ἄρμοσε convenit; melius quadrat imperativus cum ὑφάνατο jungendus. *F.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα ἀφροδίσια ἢ ἄλλων ἕνεκεν, ὡς ἡ αἱ ἰφικρατίδες, ἀπὸ τῶν Ἰφικράτους στολῶν περὶ ταῦτα φιλοκαλίᾳ ἐκδεδομένων, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῖδες. *F.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψίλλια. *Cic.* L. I. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non uiriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *F.F.R.*

80. Παρ'

μύρυ ἐκ Φοινίκης, δύο χ̀ τῦτο δραχμῶν, τ̀ Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέονλι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέτλων, Ἐπίκυρυ τῦ πρωρέως [a] ἐκλαθομένυ αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκυρος πρώην ἐν Σάμῳ μᾶ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τ̀ μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρυ, χ̀ σαπέρδας πέντε, χ̀ πέρκας τέτταρας ὁπότε καλεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρυ, ἐκόμισά σοι. τι ὖν; χ̀ ἄρτυς ὀκτὼ ναυλικὺς ἐν γυργάθῳ ξηρύς, χ̀ ἰσχάδων βίκον ἐκ Καρίας, χ̀ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια [b] ὀπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. χ̀ τυρόν πολε μέμνημαι τ̀ μέγαν ἐκ Γυθίυ. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, μισθῦ ἐπιπλέων· νῦν γ̀ ἤδη τοίχυ ἄρχω τῦ δεξιῦ, χ̀ σὺ ἡμᾶς ὑπερφορᾶς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, ὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, χ̀ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, καὶ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τ̀ χεῖρα νῦν μὲ δύο, νῦν δὲ τέτταρας ὀβολύς; ταῦτα πάντα συνλεθέντα, ὐσία ναύτυ ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appellere-mus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua caussa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae &

a Ἐκλαθομένυ] Ἐκλανθομένυ male *Fl.* b Ἐκ Γυθίυ] *Luc. Holst.* Γύθυ. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκυρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοί] Spatium vacuum *J.* hic reliquit; ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Pollucе*, *Suid. Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τέλαριχευμέναι διεμμένα καλάμῳ, ἢ υἷα τεμάχη τέλαριχευμένα. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι εἶδος ἰχθύος τέλαριχευμένης. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βύκος τάμνος ἅτα ἴσχων. *AE.M.*

89. Τυρόν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίυ] Non ausim mutare quidquam ea sola caussa, quod κύθνιος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίυ] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE M. Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθιος emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθιν. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακόν. *J.F.R.*

93. Τοίχυ ἄρχω τῦ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοιχαρχῶν appellat. *Bais.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τρ. c. 49. sed idem quem nam-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & moniſe hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

ἢ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὃ γὰρ εἶχον πλείω κομίζειν, ὃ γὰρ ἂν ἤρετλον, εἰ γε πλυτοῦν ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ οὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πάρεστι τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, καὶ ἦν ὄρμον παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἡδεῖαν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' οὐ ἥδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, καὶ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἐλλόβια ταυτί, καὶ δάπιδα· καὶ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον [c] κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σάνδαλα Παταρικὰ, καὶ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, καὶ φλυάφους. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ἃ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲ ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ χροιὰν οἷος χάραξ· καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γὰρ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὃν αὐτολυρίζειν φασίν. ἀλλὰ ὅναιο αὐτοῦ, ἀξία γε ὖσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐμὲ, ἢ γείτονα [h] ἡμῶν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, καὶ ὄρμους, καὶ δυναῖα μισθώματα, ὃ πάντες ἔχο-

[c] Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* [d] Ἀλλ' οὐ] Ἄλλον *Fl.* [e] Κατέβαλεν] Κατελάβεν *Fl.* [f] Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* [g] Ἔτη μὲ] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲ bene marg. *Al.* [h] Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκούρω] Ὡς ταύτης τοὺς Διοσκούρους καλῶ. ἴσως γὰρ σατῆρας ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητας. ὥσπερ τὸ οὐ δαπέδῳ τραύνεται. *V.*

nantam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπηρέτας] Sic antea ὑπηρέτλας γὰρ αἰσθανόμενοι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit*. *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῦ πατρός] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἐκεῖνο ἔοικε πρὸς τοῦ πατρός, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum πατρὸς dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam εἰς Γυθέα paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μέ. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥτις ἐραστήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καλαπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ. COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ. COCHL.

Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ τραλιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὑρὼν παρὰ τὴ Κροκάλη, καὶ τὸ τῦ ἀντεραστῦ αὐτῦ Γόργυ μεμιαμμένην, καὶ τὰς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴ τράπεζαν μεταξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὴ κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸ μὲ ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸ Γόργον ἀπὸ τῦ συμποσίυ καλασπάσας τῦ τριχῶν, ἔπαιον περιστάντες αὐτός τε ὁ τραλιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συντραλιώτης αὐτῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσε ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἐρρύη πολὺ ἀπὸ τῦ ῥινῶν, καὶ τὸ

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes. tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίυ] Sic omnes. Γύθιυ *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *Ar.* non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπισὼν, al. ἐπεισπίσας, male. *Pell.* ἐπεισπάσας.

42. Ἐπεισπισὼν] Γρ. ἐπεισπίσας. *G.* Lege ἐπεισπαίσας. Huc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in *G.* invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκυροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καλ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκόρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρω, quod usitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίυ] Lege Γυθίῳ, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπισὼν, ab aliis rursus ἐπεισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctiss. num Interpretem *Aristaeti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπέρεικόν τι τῦ Λυδίυ] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπέρεικον, ἀντὶ τὰς χορδὰς διεψαλάφων, ἀναβαλλομένην τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ πάνυ προσφωνατάτη. κρίκος metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτερ· οὐ δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστὸν. *J. B.*

Ibid. Λυδίυ] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλὶς] Ἡ αὐλὶς dicitur, vel ἡ αὐλὶς δύρα. Τὸ αὐλὶς non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλὶς] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

προσωπον ὅλον ἐξῳδηκεν αὐτῆ, καὶ περιδυὸν ὀθόνιον. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτοῦ, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίσταλο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοὴ, καὶ ἡ αὐλιὰ ἠράσσετο, καὶ μοι μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πρὸς τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίσταλο] Ἀνίσταται marg. *A*1. e Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri*. Ἐπεισέπεσον Edd. priores. f Γόργος] Γεωργος marg. *A*1.

„ ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti„ tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπεισέπεσον legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. διεκπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διεκπέσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laert.* invenio, L. I. S. 46. σιφανωσάμενος εἰσέπεσεν εἰς τὴν ἀγορὰν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. εἰσέπεσον εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *caſtra attigit*. Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπεισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπεισέπεσεν, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliisque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J. F. R.*

68. Ὁ Μεγαρεὺς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μιλαπεύς; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πῖ, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς ſunt ſine dubio notiores, quam οἱ Μεταπιεῖς. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam obſervatum *Berkelio*. *J. M. G.*

73. Ἐκφθείρου] *Faceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J. F. R.*

φησὶ, καλεαγόταν μοι τὰς αὐλὰς προσρίψας. ἐγὼ νῦν ἀπατρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς ὀφόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ καθιδώσουσι τοῖς πρυτάνεσι τῶν Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τύτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγονται, ἤν τι δοῦναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, ἕως ἂν ὁ ἀπολαύσω τῆς μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ὀπτριβεῖεν δ' οὖν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' οὖν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτὸς τὸ κάλπαν· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεώργος ἰσότιμος, κο-

rem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἕως ἂν] Ὁπόταν Fl. b Ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς] Ἀπολάσω τὴν μισθοφορὰν Fl.

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt εἰσφορὰ ἣν τοῖς στρατιώταις διένειμον περιμένοντες τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J.B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F.G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ & Σατράπαις & τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ἄτοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th.M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohoneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναῖκα Περιγρίνου maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta noctu tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi haec leguntur. Περιγρίνου τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T.F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περιγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultrò hauſto vitam finientem. *M. du S.*

HE-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λαχεύειν εἰδὼς μικρὰ, ϗ κομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφους ἐπισείοντες ὗτοι, ϗ μάχας διηγούμενοι, ⁶ φόφα, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Ο Καλοδαίμων Περεγρῖν⟨ος⟩, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεὺς,

6 φόφα] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyria Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J.M.G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγ⟨ος⟩ dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ὡς διδάλωται μοι τὸν πρώτον λόγον. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παριδὼν ἐκεῖνα ἐξῆς Περεγρίνου τελευτῆς λόγον, ἀφ' ὃ καὶ τοῦτο ἀπεσκόπτειν εἰς τ Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Gratiis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Oſtendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T.F.*

KPONIΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

KPONIΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J.M.G.*

1. Περεγρῖν⟨ος⟩] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J.B.*

Περεγρῖν⟨ος⟩] In marg. *A*. adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J.F.R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 563. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νίρωνα Θεατὴν feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρων⟨ος⟩. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τὸς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῆ Ὁμηρικῆ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰ δόξης ἕνεκα γενόμεν, ἢ μυρίας τροπὰς τραπόμεν, τὰ τελευταῖα ταῦτα ἢ πῦρ ἐγένετο· τοσυτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι ἡ δόξης εἴχετο. καὶ νῦν ἐκεῖν ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτις τ' Ἐμπεδοκλέα, παρ' ὅσον ὁ μὴ καὶν Αἰτναῖον ἐπειράθη ἐμβαλων ἑαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας· ὁ δὲ γεννάδας ὅτ τ' πολυανθρωποτάτῳ τ' Ἑλληνικῶν παννηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπ τοσύτων μαρτύρων, ἢ λόγυς τινὰς ὑπὲς τύτυ εἰπὼν πρὸς τὸς Ἕλληνας, ὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῆ τολμήματ.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causa cum fuisset omnia, & in mille se formas vertisset, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus versus est Empedoclis exemplo, nisi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipse se injiceret; at hic generosus homo, observata celebritatum Graecarum frequentissima, rogo exstructo maximo, tot testibus insiliit, cum rationem consilii sui non multis ante ipsum factum diebus apud Graecos reddidisset.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅπ τῇ κορύζῃ τῆ γέροντ· μᾶλλον δὲ ἢ ἀκύω βοῶντ, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τ ἀβελτηρίας, ὦ τ δοξοκοπίας, ὦ τ ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obesas viri senis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnosam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos versus respicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενον πειράσεται, ὅσα' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνονται, ἢ ὕδωρ ἠ θεσπιδαὴς πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* sane αἰφυῶς, ut & Lucianus in libello *de saltatione* (c. 19.) neque sane infeliciter *Eustathius*, qui illum censet θαυματοποιὸν fuisse, quales olim accepimus Callisthenem Phliasium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philispidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γινόμενον] Diceres traduci verba Apostoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M.du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem se in Ætnæ flammas dedisse præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis scriptoribus asseritur; verum more suo faciunt, dum aliquid circa summos viros τραγῳδοῦσι; illum & sua sapientia & Lucretii præstantissimi Philosophi & Poëtæ testimonium facile turantur, cum præsertim scripserit olim Timæus eum in Peloponneso diem suum obiisse, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapsum crus tibi perfregisse, contractoque ex eo casu morbo, periisse. Quorsum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυργαθ λήρων. De Pythagora quot præstigias ubique legas? de Aristotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quisquam possit, nisi & otio suo abutatur, & τὸ εἰ παιδιᾶς ἀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Nisi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem respiciat, c. 32. videbis. *M.du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *stoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita οἱ νικηφοῖς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ ἢ τύφ ἠ πολλῇ κόμῃ. Et in *Pseudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης ἠ κορύζης μιστὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie significet, disce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἀλιξ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab insulso historico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν τ κορυζης. *M.du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam se non nominato habitam a quodam refert capite 7. & sequentibus. *M.du S.*

31. Τῆ πράγματ ἀμαυρᾷ] Corrig. δράματ. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus scenicis, ducta utitur; quippe subjungit, τ μὲ ποιητὴν οἴεσθαι, & mox, ἐτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, ἢ γὰ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μετεμφορία, & sub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρονιε, τὴν κατακρουσιν τῆ δράματ. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

ἃ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. σὺ μὲν ἴσως πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον ταῦτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὥστε τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πρὸς ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν βοω-

a Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. b Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν ἐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περιεγέτης; ἀλλὰ τοῦτο ποιητὴν τῶν αὐτοῦ καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διεπράξατο μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδιποιοὶ γράφουσι· διὰ τοῦτο ὁ διάσκολος ἐμνημόνευσε σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T. F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτοῦ. Αὐτῶν pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀπῆλθον ὁμόσε τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, ἢ τὴν ἀφροκόμην. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe* Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθίστηκε. *T. F.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin διὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius διὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F. G.*

Διὰ τῶν γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur hac Diſſert. c. 31. *J. F. R.*

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud eſt, ἐπίσοφος τὴν ἀρετὴν ἐκ τριόδου, & τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπίσοφος. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtae ἐκτρώμαλοι σοφιαι. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἢ ἐπιουσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτὸν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώματα, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξυνειρόντων. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρός με διέξιων ὁ διδάσκων, &c. Niſi quod non lubet σὺν ἀ δίοντι σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conferunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me praeſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conferunt ſermones inter ſeſe de areta.*

T. F. Ibid.

βοωμβώθ, καὶ ἅπασιν ἁπαξαπλῶς λοιδορουμβώθ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδή, πολλάκις αὐτοῖς τοιούτοις βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ποταμοί, καὶ θάλαττα, καὶ πατρῷε Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πεντακισχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῆς Ἠλίδος ὀπισημότερον, τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι μὲν πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτὸν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἡρα-

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſibile illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Hercu-*

Ibid. Ἀριστὸν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Δια. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κιχραγότων, καὶ ἄριστον τινα, καὶ ἰδίας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσύμφυλα διεξιόντων, ἄγνωστα ἡμοὶ ἔμοιγε ὑπάρχοντα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero hac plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὸν ὀγκηρὸν φλυαρίαν τῇ ἐπιφωνήματι. *T. F.*

47. Πατρῷε Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi πατριάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλείσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Διδύσκει] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδεῖ Theagenes. Peregrini enim facultates, ut ex τῷ μὴ ταῦτα conſtabit, xv. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πεντακισχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεντεκαιδέκα τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οἱ γοῦν Ἡρακλεῖς ἔτως;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀπθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσον] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἥλθον εἰς ἀθανάτους ὑπὸ πυρὸς ἀμφοτέρω. *T. F.*

Διόνυσον] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο δὲ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπήκουον δὲ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ ἐν τριόδοις in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia ver-*

eules? Non enim Aesculapius ac Bacchus fulmine? Non enim ultima aetate in crateras Empedocles?

5. Cum vero dixisset ista Theagenes, hoc enim clamoso illi nomen erat, interrogo adstantium aliquem, *Quid vellet sibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo post*, inquit, *cremabit se ipse Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de caussa?* Tum ille respondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non posses. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi excessus de Proteo proferentem. Nam Sinopensem il-

κλῆς ὕτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς ὁ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς ὁ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲν ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκούειν. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Pisonem. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥοῦν λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani est, exprimant; nisi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo respiciunt etiam illa quæ sequuntur: ταῦτα ξὺν πολλῷ ἱδρῶτι διεξιόντα ἐδάκρυε γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀλφιγγόφθορον. *ego relinquens illum, qui se vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλεῖν semper de re molesta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεθ' ἄρ' εἰ κακὸν προσοισόμεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τὸ δ' ἐξαντλεῖσθαι.

Priusquam illud malum exhaustum sit. Et *Alcest.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos passim leguntur. *Gisb. Cuperus* Obsery. l. 3. c. 2. *Almel.* Ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ & θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clarissimus quidam & Amplissimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amst.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legisse ἐξαντλοῦντος, cujus caussam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadversio in ἐξαντλεῖν est posita. At ἐξαντλεῖν & ἐπαντλεῖν sunt diversissima; illud est *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex tritissimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noster; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὅτι εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τῆς κύτους μὴ σύσης. *Quare in Danaidum dolium aquam ingesturus mihi videor, & incassum infusurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem satis defenderit *Budaeus*, ex *Synesio* proferens ἐπαντλεῖν τοὺς λόγους, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copiose de re quapiam dicere*, ab ipso Luciano nostro est usurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα & καθ' ἡμᾶς ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ὑπερίστατα πάντα ἐπαντλῶν. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia super alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon sermoni suo multos immiscens versus Homeri, dicitur πολλὸν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλεῖν eodem usu posuerunt Graeci & καταντλεῖν. in *Demosthenis Encomio* c. 16. ἢ ποῦ γε λήψονται καλαχοῦν μου τὸν ὄπτον, οὕστινας βαλανεῖς καταντλήσας τὰ λοιπὰ λόγου; *Num in animum inducis implere mihi aures, instar balneatoris, reliquum sermonem exhaustum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συνῳκισμένος, κατηντλημένος μου μηδὲν σε δεῖν εἰργασμένου. (male in Salmurienſi hic εἰργασμένον excusum.) *Tantum coeni undiquaque corrasum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudisti.* Paullo ante pro eo dixerat κατασκεδάσας· ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμίσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξελήλυθας, οἶδ' ὅτι, καρυσσόντων μοι δικῶν, ἐξελομοῦμαι, ὑφ' ὧν κατεσκέδασάς μου ὀνόματα. *Ac nisi quamprimum omnia illa, quae recitasti, evomuero, certo scias, videor mihi mox insania fore correptus, circumstrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudisti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασεν ἀκάλλει. *Integra convitiorum plaustra invicem in se effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλεῖν verbum restituendum est Scholiastae anonymo *Homeri:* apud quem quum ad Il. A. vs. 176. ἀφύξειν exponitur per ἀπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens est cum verbo sequenti προσωκειώσων, *accumulaturum esse*, quod ab Scholiasta expositionis causa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium est τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσβάλλειν olum, aut illius magistrum Antisthenem ne comparare quidem illi dignabatur, sed ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certἐκάλει δὲ τὸν Δία ὅπλα τὸν ἄμιλλαν. εἶτα tamen illud provocabat. Deinde tamen viμέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐ- sum illi est aequo aliquatenus fastigio τὸς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον. utrumque servare, atque ita orationem finiit:

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δη- 75 6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praemιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμ- stantissima spectavit orbis, Olympium Jovem πιον, καὶ Πρωτέα· πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, & Proteum. Fictores & artifices alterius Phiτῶν μὲν Φειδίας, τῶν δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν dias, alterius vero natura. At nunc de haἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο minibus ad Deos hoc simulacrum abibit, in-*οἰχήσεται, ὀχούμενον ὅπλα τοῦ πυρὸς, ὀρφα- 80 *vectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista νοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ multo cum sudore ubi pronunciasset, ploἱδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, ravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquanκαὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος tum* tamen parcens, ne nimis traheret. μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν Tandem gannientem adhuc Cynicum quiλύζοντα μεταξὺ τῶν Κυνικῶν τινες, προσμυ- 85 dam velut consolantes abducunt.
θούμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, 7. Post hunc vero alius statim escendit, οὐ προιείνας ἁλωθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλ- dilabi multitudinem non passus, sed arlὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις dentibus adhuc prioribus extis infundens liἐπέχει τὰ σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὅπλα 90 omina. Ac primo quidem multum risit, πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νειόθεν αὐτὸ quod ex imis illum praecordiis facere, apδρῶν· εἶτα ἤρξατο κἀδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά- pareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτει quaesivit? Ut supra *Paraf.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῷ δράματι διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπέχει· sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἐπὶ αἰθομένοις. *J.M.G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J.F.R.*

91. Νειόθεν] Homericum. *J.B.*

Νειόθεν] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν αὖ κραδίης — *T.F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet Φαλικὸν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τῷ Πολυκλείτῳ κανὼν· Ἐπεὶ] Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν, ἐπεὶ. *Th.M.*

Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *& Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iste Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heraclitii fecit lacrimas ; ego e contrario a Democriti riſu incipiam , & denuo riſit tantum , ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

γατος Θεαγένης τέλος τῶν μιαρωτάτων αὐτοῦ λόγων τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα ἐποιήσαλο , ἐγὼ δὲ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τοῦ Δημοκρίτου γέλωτος ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὀπίπολυ, ὥστε καὶ ἡμᾶς τοὺς πολλοὺς ὅτι τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

8. Dein ſe convertens , *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri, faciendum eſt, ubi audimus dictiones adeo ridiculas , videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis , quale ſimulacrum ſit jam comburendum , me audite , qui diligenter obſervavi illius animum , & vitam exploravi : quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi , iisque , qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

Εἶτα ὀπισθρέψας ἑαυτὸν, Ἢ τί γὰρ ἄλλο, ἔφη, ὦ ἄνδρες, χρὴ ποιεῖν ἀκούοντας μὲν ὕτω γελοίων ῥήσεων, ὁρῶντας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίου καλαπτύστου ἕνεκα, μονονοὺχὶ κυβιστῶντας ἐν τῷ μέσῳ; ὡς δὲ εἰδείητε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὄστι τὸ καυθησόμενον, ἀκούσατέ μου, ἐξαρχῆς πάντα φυλάξαντος τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ τὸν βίον ὀπτηρήσαντος· ἔνια δὲ καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ ἐπυνθανόμην, καὶ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν.

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum , hic Polycleti canon , cum ad virilem aetatem perveniſſet , in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas , ac tandem ſaltu de tegulis effugit , obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

10 Τὸ γὰρ τῆς Φύσεως τοῦτο πλάσμα καὶ δημιούργημα, ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανών, [b] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο, ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλοὺς , μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε, καὶ τέλος κατὰ τοῦ τέγους [c] ἁλόμενος διέφυγε , ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος· εἰ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte B. S. Aliae Ἐπεὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμενος] Sic omnes. Malim ἁλόμενος.

4. Κυβιστῶντας] Κυβεύοντας. G. Lege κολυμβῶντας.

15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γὰρ τοιαύτῃ δόσει τίνεσθαι τοὺς παλαιοὺς ἔθος ποιεῖν. ἐπεὶ γὰρ ἑάλω μὴ * πολλὰς τὰς † ἄλλας , τιλόντῶντες , ῥαφανίδι τὴν πυγὴν τὸ μοιχοῦ πάνυ ἀδρὰν ἔνεφορ. V.

* Πολλὰς] Lege πυκνὰς. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. Ad. des S.

† Ἄλλας] Ἄλλας alibi Voſſ. ad Catull. p. 42. ubi non intellexit τιλωτῶντες. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τὸν Πολυκλείτου Κανόνα πάνυ ἐπιδεδειγμένον μοι δοκῶ. T. F.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in ἱππῆλαις ad hunc verſum,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πεπυρωμένος σοι , τέφρα τε τιλθῇς;

ὕτω γὰρ, ait ἔτος, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote , inquies, cum ita planus ſit ; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit ? Lege itaque,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πεπυρωμένος σοι, τέφρα τε τιλθῇς; T. F.

15. Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν πλύνειν κατὰ τὰς ἕδρας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος] Catullus:

At tum te miſerum , malique fati ,
Quem attractis pedibus , patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον ἁρπάσας, τριακοσίων ἐξωνήσατο τῶν γονέων τὸ παιδός, πενήτων ὄντων, μὴ ὑπὸ τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τὸν Ἀσίας.

tulum formoſum cum corripiſſet, tribus millibus redemit ſe a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praeſidem Aſiae deduceretur.

Ταῦτα μὲν τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργητο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόατε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀναχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῷ

10. *Haec, & quae ſunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis ſimulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium eſt. Quamquam noſtis omnes & audiiſtis, ut ſenem ſuffocaverit, non paſſus illum ultra ſexaginta annos jam ſeneſcere. Deinde cum pervulgatum eſſet facinus, exilio*

16. Τριακοσίων] Subaudi δραχμῶν. F.G.

Τριακοσίων ἐξωνήσατο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem ſecundam ſubducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριακοσίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeſte ſic intelligere appareat ipſum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αὐτοὺς οὐκ εἶχον δοῦναι, ubi interpres ſimpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pſeudologiſta* cap. 30. πεντήκοντα δὲ ἑπτακοσίας ἐξέτεινε *ſeptingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Aſini loco manifeſtiore, καὶ πεισθέντι μοι πέντε δὲ εἴκοσιν Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ τάλαντον γε δὲ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* J.G.

18. Ἐπὶ τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τὸν Ἀσίας] Vox ἅρμοστὴς olim nomen fuit magiſtratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem deſierat uſus ejus magiſtratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconſul* a Latinis vocabatur magiſtratus, qui Roma miſſus Aſiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut deſignaret Romanum proconſulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconſulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. exiſtimavit vocem eſſe Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δὲ ἐν τῇ πόλει καθιστάμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (ὃν οἱ Λάκωνες ἅρμοστὴν καλοῦσι) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν uſurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum hiſtoricum ait ἐπιμελητὴν ἅρμοστὴν Thebarum ab eo fuiſſe conſtitutum. Harmoſtae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζοντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρατὴς, & ſexcenta alia. T.F.

21. Πηλὸς] Legend. *Caſaub.* ad illud Perſii, *udum & molle lutum es.* J.B.

28. Ἄλλοτε ἄλλοτε ἀμοιβῶν] Id aliter Graeci dicunt, γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνειν. T.F.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. T.F.

Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non eſt, quod moneam. ſed vel ſic ſanctitatem Chriſtianae Religionis huic ſcurrae agnitam ſatis patet, qui neque hic neque in ſequentibus ullius eam ſceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus*, *per flagitia inviſos, & odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem ſuperſtitionem.* Ipſi poſtea Chriſtiani ſuam religionem *Philoſophiae* nomine ſaepe appellarunt, uti apud Chryſoſtomum paſſim, aliosque Patres, videre eſt. M. du S.

32. Ἰησοῦν δὲ γραμ.] Chriſtianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime verſatus ornat; quorum poſteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μαρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud noſtros illa aetate invenimus. Apud Chriſtianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Epiſcopi* tantum audiebant. M. du S.

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venuſtatem. T.F.

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentiſſima illa de Ageſilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. T.F.

34. Προφ. καὶ διδάσκαλος, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto ſecundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus ſingulis haec paucis accipe. Duplex apud Chriſtianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu ſancto actis futura praedicere dabatur. Ceſſaſſe hi cum Apoſtolis videntur. Poſteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis ſpiritus donis inſtructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoſcunt, non perfunctorie legenti, ſacrae novi Teſtamenti ſcripturae. Quosnam, cum ſecundo loco διδάσκαλος dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a ſacris Ethnicorum deſumpta, in quod Chriſtianum munus quadret, non ſatis conſtat. Cum tamen ipſi Chriſtiani nomen διδασκάλου de ſuis conventiculis non reſpuerint, *principem Eccleſiae*, ſive *Epiſcopum* voluiſſe, vero abſimile non eſt. Συναγωγεὺς idem ferme ei ſub alio nomine deſignat. M. du S.

35. Πά-

exilio a se damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

καλαδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Christianorum sapientiam edidicit, in Palaestina cum sacerdotibus illorum & scribis versatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta se viderentur omnes, effecit, Propheta ipse, & chori illorum praesul, & concionator, & solus omnia. Ac librorum alios interpretatus est, ac declaravit, multos ipse conscripsit: itaque Dei instar ipsum habebant, & utebantur legislatore, & suum scribebant antistitem. Nempe magnum illum ad-*

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμασίαν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί δεῖ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτὸς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ διασάρχης, καὶ ξυναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ συνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτῃ ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὸ μέγα γοῦν

[a] Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμασὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμασὴ μὲν ἦν, ὦ μιαρὲ, καὶ πάντως [b] ἐπίκωφα θαύματος· εἰ δὲ σοὶ τοιαῦτα φλυᾷ ὅτι δὲ ἀλαζόνες τὸ κάλλος αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἄθικτον. *V.*

[b] Ἐπίκωφα] Scripſit, credo, ἐπικωφᾷ. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ὑμῖν πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine *libros* Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab *his* ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi προεστῶτα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τῆς Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ τῦ Περεγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τῦ Περεγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in pleriſque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Quî factum? Nil enim facilius. In locum καπηγορίας ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviuſculis ultro

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, ἢ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὅτι τοῦτο ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅθεν καὶ αὐτῷ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν περιττείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' οὖν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοi αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο μὴν ἀδύνα-

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι τὸν ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἢ τοῦ παντὸς, ὦ λῷστε, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo terme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! cauta, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (*Δυσ.* c. 1. *ἀλ.* c. 14. & *Χρον.* c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτῳ referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτῳ, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποι. τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνησκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πέτρον κινεῖ esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτήν. *Magistrum urgueve*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραῖδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque exi-

miis

ministerium omne reliquum non obiter, sed summo studio peragebatur. Et mane quidem statim videres praesto esse ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud istum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & sacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine censebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἤγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὐ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ἠ ἕωθεν μὲ εὐθὺς ἦν ὁρᾶν πρὸς τῷ δεσμωτηρίῳ πεμένουσα γραΐδια, χήρας τινὰς, ἠ παιδία ὀ-
55 φανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῷ καὶ συνεκάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῦ, διαφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ἠ λόγοι ἱεροὶ αὐτῷ ἐλέγοντο, ἠ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τῦτο ἐκα-
60 λεῖτο) καινὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῷ ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati sunt, vilissimorum in speciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipse Lucianus officia ejusmodi amicis praestita in suo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rursus rideant & exsibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adsint malorum participes, Christiani, eadem aut majora praestantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam superorum quorundam hominum satis mirari possit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi suo inseruerunt, *Quod Christiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconissae* videntur fuisse, de quibus consule G. *Cavum* in libro quem *de primis Christianis* scripsit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Cels. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapsiles, opiparas, & quas Terentianus parasitus, &, post illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud sunt, quam quod primi Christiani ἀγάπας vocitabant; *coenas sacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem sit ita intelligendus hic locus, perquam facile potest demonstrari vel hoc uno argumento, quod mox subjungit, ἠ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuisse*. Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de nascentis Ecclesiae temporibus scripsere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias*. T. F.

Δεῖπνα ποικίλα] De Christianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; si simul observetur, oratorem illum Lucianeum seu Lucianum ipsum sub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non satis perspecta Christianorum instituta essent. Arrepta ergo *epularum* occasione, in *comessationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite observatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire censendi sunt. Frugi, omnino, sobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Christiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis est, nimis lautos fuisse etsi falso asserat, ut non asseruerit, nemo efficiet. Non secus ac si castam aliquis, homo nequam, stupri insimulaverit; probam, pudicamque esse evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam castamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos missa. Quin *Julianus* ipse Apostata (apud *Sozom.* V. 16.) Epistola ad Arsacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τὸ μὲ Ἰουδαίων ἀθλίοις μίσκεται, τρέφουσι δὲ οἱ δυστυχεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν καὶ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una consumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec sermonem tantum aut inter familiares solitas confabulationes notant, sed cultum religiosum Luciano alibi etiam designant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *mysteriosum.*) De Christianis itaque hoc loco dicta, sermones primo connotent necesse est, quibus spem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus suos agnoscat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His solabantur scilicet Christi causa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praestantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid insignius Socratis habuit carcer, Paganismi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philosopho eximium fuit, id a Christianis vulgo factitatum videmus; tantoque praestantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem disserebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Christianos. Adde quod Peregrinus iste impostor erat insignis. Sed cur hoc Christianis crimini detur, nulla ratio est. Quasi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & sceleśti homines? Nec diu tamen eos, ut ex sequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τῦτο ἐκαλεῖτο] Postea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θεότης. T. F.

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Christianos illius aetatis norit, qui suos martyres confessoresve longe Philosophis praestantiores ducebant.

Καὶ μὴν ἡ τῶ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ἐστὶν, ὧν ἥκόν τινες τῶ Χριστιανῶν στελλόντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, ἢ ὡς μυθησόμενοι τὸν ἄνδρα. ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδοῦσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦλθε χρήματα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ προφάσεως τῶν δεσμῶν, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum causſa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persuase-*

a Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causſa susceptī fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βουλ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etsi corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. *ἄνδρας δὲ τῶν ἐν τέλει πέμψαντες Δημοθοῦς Μεσσήνιος.* &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γίνεται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id *παιδιᾷ ὅτι* monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσατο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, *πεπείκασι γὰρ*, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσατο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἐκόντες ἑαυτοὺς ἐκδιδόασιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἐκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ferunt enim sibi miseri in universum quidem se futuros esse immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, suaque se sponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legislator persuasit, omnes esse invicem fratres, postquam semel transgressi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci suum Sophistam, atque ex ipsius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἑαυτοῖς ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. διὸ καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνασκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτοῦ προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

b Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μικρὰ κεφαλὴ, ὡς πρὸ βραχέος ἀστοὺς καὶ ταύρους * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν καὶ ὁρμων ἀξίους, καὶ μὲν καὶ τὸν ἄλλον ὃν κατέλιπες λῆρον περὶ τοὺς † Ἑλληνικοὺς θεοὺς, νῦν τοὺς τοιούτους οὐκ ἀξίους φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνασκολοπισμένον] Οἷα λῃρεῖς, ὦ κατάρατε, κατὰ τὸν σωτῆρα Χριστοῦ; ὡς ‡ σὲ καὶ τοῦτο ἔπεικεν, § ἀθανάτῳ θεραπεύσει κολάσει, ὡς ¶ θεραπεύσω, καὶ τὰ ἡμέτερα ἀσφαλῶς. ὦ τῆς ἀπιφάντου συγχύσεως καὶ βδελυρίας πάσης γεμούσης ὑστραπελίας, μιαρὲ, καὶ ἀκάθαρτε, ἀλλότριε τῆς ζωῆς, καὶ μέτοχε τῆς αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] Haec corrupta censeo. Respicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλληνίων. V.

‡ Ὅς σε] Σὺ huc inseruit *Solan.* cum id ante editum legeretur post ἀθανάτῳ.

§ Ἀθανάτῳ — κολάσει] Ἀθανάτου - κολάσεως V.

¶ Παραβάντα &c.] Παραβάντα - διαφθοεῖ V. Sed emendationem primi Editoris secutus sum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Christiani; apud quos mortis contemptus ex ipsa morte conspiciebatur, non ex sermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus scilicet mimicorum insana & impotenti prorsus rabie, supplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati solum ac deprehensi cervices alacriter subdebant; facile, si libuisset, abnegando Christum subtracturi; verum reperti etiam qui sese morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Christianos qui illius aetatis historiam proximi ipsi scripsere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod respexisse hunc nostrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Justinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento consule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Ecclesia ut temerarios respuebat. Sed caute hic, si usquam alibi, judicandum censeo: ut enim temeritatis culpa absolvi non posse arbitror, qui se ultro, nulla cogente necessitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non possum quin suspiciam fidem, qui se palam Christianos, nullo cogente, professi ad supplicia mox rapti sunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Christianorum Legislatorem* esse, qui verba hic facit, aut sub ejus persona Lucianus, haud multum sane nostra interest; cum utrique parum nota fuerit Christianorum disciplina. Sive enim *Mosem* sive *Christum* innuere voluerit, quos solos Legislatores agnovere unquam Christiani, aut imperitum se prodiderit, aut sibi non satis constabit. Moses enim *pro fratribus habendos* eos solos sancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut per circumcisionem aliosque Christianis jam abrogatos ritus, insititii essent: Christus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille est qui adorandus Christianis proponitur; cum ille diversos faciat. Unde & nonnullis Paulum designare visus est. Sed frustra laborant qui quod nescivit qui dicebat, facere volunt ut sciverit. Sed pergamus. Christianorum eam fuisse dicit disciplinam, ut se pro fratribus mutuo haberent, idque legislatoris sui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, verissime. Quid dixerit vides: quid veri subsit minime monendus, quisquis Christianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legislator Christianorum? ipsemet Christus, inquies. At non ita sentit Lucianus. Quippe legislatorem hunc alium esse vult ab ἀνασκολοπισμένῳ ἀνδρὶ, quod sane in primis considerandum videtur. Paulum Apostolum designari existimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud si intelligat Lucianus, fortasse alluserit ad aliquod Pseudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando testimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini sibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum suorum in omnibus opusculis insectatorem, nunc sub nescio cujus persona Christianos in invidiam summam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνασκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophista*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καὶ ἀφροντίστως ἂν ἁπάντων ἐξίστης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίους ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τῷ τότε τὴν Συρίας ἄρχοντι, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν παραφροσύνην αὐτῷ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὑπὲρ τούτου ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, cumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alienissimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem*. Quibus si notior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quarum impiemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus alique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi fœderis usurpatur, mihi tamen ipse probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant*. Neque enim Græci, quod quidem commeminerim, ita usurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Misso namque priore illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia *COMMUNIA habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem infectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus*. Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut insscitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Hellenistica notione τῶ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀνὴρ τινὸς ἀκρ. πίς.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem 95 *adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum*

ὐδὲ τ κολάσεως ⟨ποπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς 95 τ b οἰκείαν ἐπανελθὼν, καλαλαμβάνῃ τὸ περὶ τῦ πατρῴυ φόνυ ἔτι φλεγμαῖνον, κ πολλὺς τὺς ἐπαναλεινομένυς τ καληγορίαν. διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τ ὧν κτημάτων ὧν τ ἀποδημίαν αὐτῦ, κ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πενταικαίδεκα τάλαντα· ἦν γ ἡ πᾶσα ὐσία τριάκοντά που ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, ὐχ ὥσπερ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε, πενταχιχιλίων. τοσύτυ γ ὐδὲ ἡ πᾶσα τ Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας περιλαβῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἴσιμεν Περιηγῆ, λὰ Πάρυ τ νῆσυ. V.

quaestoribus aerarii sui temere pecuniam publicam committant, nec satis sibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Christianis peccatum fuisse nullibi lego, caviſſe tamen videntur Apostoli ne committerent ut huic crimini unquam ipsi paterent, cum mensarum a se ablegata cura, verbi sibi solius ministerium reservarunt; Ecclesiisque, ut sibi viros quam probatissimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Cels.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα σὺ βραχεῖ] Nemo non videt istud σὺ βραχεῖ posse esse glossema τῦ, αὐτίκα μάλα: sed ut Graeci dicunt αὖ πάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque stare potest. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχαιῶν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, sed plane simpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Aristophanes* σὺ Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεσθ', σὺ δ' ἐγχαιῶν τεθνήξει.

quo loco quia, si satis memini, nil Graecus Scholiastes dixerat, turpiter vero se dedit *Nicodemus Frischlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Frustra ego tum flevero, tu enim me illuso morieris.* Locum ipsum adire operae pretium erit. Eum si legisset *H. Stephanus*, non credidisset lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutasset. Ceterum non hic tantum ea vox est ab *Aristophane* usurpata, sed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. versibus,

— ἐγχαιῶσαι τῇ πόλει.
— *urbem illuserit.*

ubi Schol. ἐνεδρεῦσαι. Iterum σὺ Σφηξίν.

Κ' σὺκ ἐγχαιεῖται —

Scholiastes ἐγελάσει. Ita enim usurpasse τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non succurrit. Ceterum interpretem depravavit interpolator; ille enim sensum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum simplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & speciosae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχαιῶν] Credebam olim eodem sensu hic usurpasse, quo N. Δ. VI. ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχαιῶν scribendum esse; sed emendatione opus non est, vide quid ex *Aristophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Matth. c. 14. ἀπιστί σοι πλατὺ ἐγχαιῶν, emuncta sc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praesidis tribuit, quod fortasse rescripto imperatoris referri debuit. Consule *Euseb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non est. *M. du S.*

95. Οἰκείαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planissime, οἰκίαν, *patriam*, scil. γῆν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impressis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφαν. Πάριον, πόλις σὺ Ἑλλησπόντῳ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euseb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir summus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adstruere conatur; eo ipso quo se Peregrinus combussit anno. Vid. Ἀλιξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem summae a Theagene dictae, quae, ut supra monitum est, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat; cum verus ejus Census octo ad summum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ σκευῇ. — *hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.*

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καὶηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα σκευθέντες, ὕστως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πίναρὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ὀπφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς ἀφνω μὰς κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα Φιλόσοφον, ἕνα Φιλόπαππον, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. κἂν εἴ τις

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant,* Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M. V. La Croze.*

19. Ἐκόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ἐν χρῷ κυρίας differte dicitur, *Dipsad.* c. 27. cui statim additur ἐν γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse ἐκόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃ. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynisco* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi facitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χριστ. ἔχων] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Δορυφορούμενον] Ut Νηγρ. c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T. F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. ἐν οἷς εἶην. *J. F. R.*

35. Εἶτα βλασφημήσας τι εἰς ἐκείνους (ἄφθη γάρ τοι, ὡς οἶμαι, ἰδίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos sæpe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judæi enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παραστήσας] Tandem ergo vanum hunc & scelestum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus statim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egressus est, satis luculenti viatici instar habens Christianos, quorum satellitio instructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, visus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum censebat, retractata donatione, a civitate repetere bona sua: datoque libello recipere illa Imperatoris jussu postulabat. Deinde, missis contra ipsum a civitate Legatis, frustra fuit, jussusque in his, quae nemine cogente constituisset, manere.*

17. *Post haec tertia ab illo suscepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem suscepit, ut rasa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumstantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab istis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τοῦ Φέρε, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῆλθεν οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τὰς Χριστιανὰς ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα τοὺς νομίσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόῤῥητων αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ παλινῳδίας ᾠήθη δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδὺς, αἰτεῖν ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα ἐπὶ πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς κατανάγκασαντος.

Τρίτην ὅτι τούτοις ἀποδημίαν εἰς Αἴγυπτον ποιεῖται ἐπὶ τὸν Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκηται, ξυρόμενος μὲν τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦ-

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — κωλυμένων *Tan. Fab.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τὸν πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατραλοίας Περεγρῖνος, οὐκ ἀντεκλήθη ὑπὸ τῶν Παριανῶν τὸν πατροκτονίας, ἀπαιτουμένων τὸν ὑπὲρ τὴν πατροκτονίαν, ὡς ἔφης, ἀφειμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκάπτε, καὶ ὑπὲρ Βολεῦ. *V.*

51. Ἀναφλῶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὸν βάλανον δέρμα. i. e. masturbari. *G.*

* Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. *V.*

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόῤῥητα αὐτοῖς] Accusat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Christianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόῤῥητα τοῖς Χριστιανοῖς, quæ ederit Peregrinus ille, inteligi possunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quæ primis Christianis ex decreto Apostolorum erant ἀπόῤῥητα. Et ab illis diligentissime sese abstinuisse Christianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Justinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις sedulo sibi cavisse Christianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem esse existimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euseb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Crescente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: ἀφ' πηλίνης ὄψεως δαιμονῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de crescente Cynico loquens, p. 81. Quo vero consilio id egerint Cynici, non satis assequor, non enim *sordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice læva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentissimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Aristophanis* ἐν Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, παίζειν. Quod equidem non video cur *Meursio* displicuerit. *T. F.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον. εἶτα παίων, καὶ παιόμενον νάρθηκι εἰς τὰς ψυγὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαλιοποιῶν.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὅπως Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὅτι ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι ποιούμενον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· ὡς γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ ἀβλεπτον ἦν ὅπη τῇ ἀνοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τῆς πόλιν ἐπιτετραμμένος ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret maxsuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in ore gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βέλτιον ἦν Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενον) *hoc esse ex eorum numero quae* ἀδιάφορα, *seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mss. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T. F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενον; *F. G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲ τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι, ὥσθ' ἡδὺ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἔθει παραδιδόσθαι. Caeterum foeditissimum illud ἀναφλᾶν ipsi habitum esse ἀδιάφορον, disertius quam vellem ostendit Dio ille hac parte κοπρόσωμος, non *Chrysostomus*, Orat. VI, s. de Tyrannide p. 96. *J. M. G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum si in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus stultorum verberet nates. &c.* sed hoc prorsus diversum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora.* Haec saepe verbi vis est, illustrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* I, 4, 51. s. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Bosio* Diss. ad 2. *Tim.* II, 22. s. νεανικὰς ἐπιθυμίας. *J. M. G.*

Ibid. Θαυμαλιοποιῶν] Adi *Casaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat Θαυμασιουργῶν Xenophon ἐν Συμποσίῳ. *T. F.*

58. Βασιλεῖ, πραότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non sinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni intercesserint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum est. Antoninum ergo Pium designat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Designat imperatorem Marcum. Alii Vespasianum esse volunt. Mihi non placet. *T. F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. inducentem, suscipientem philosophiam. *F. G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phrasi vide Mid. c. 30. Ὀργ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀνοίᾳ] *Astutiam* Interp. pessime, alioqui esset σοφίᾳ. *T. F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος] *Reipublicae Procurator.* Interpr. sed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si sub Vespasiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi secus videtur. *T. F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortasse. Nam τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος, *urbis praefectus.* *F. G.*

Τὴν πόλιν ἐπιτ.] Quis ille ex Historia, mihi non constat. *M. du S.*

74. Καὶ προσίλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus est ad Musonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τῆς προσιλάσεως homini imposuit. Sic autem intelligendus est locus: κατὰ τοῦτο (scilicet τῆς πόλεως ἐκβληθῆναι, id est, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ μᾶλλον ὄνομα ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος διὰ τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὸ ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε τῷ [a] τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καί εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάρασθαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄνδρα τε σοφίᾳ καὶ ἀξιώματι πρέποντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε διψῇ συλλυμαίνεσθαι τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καταθηλύνοντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων μᾶλλον καρτερεῖν διψῶντας, καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἱ τέως διὰ τὸ ξηρὸν τοῦ χω-

[a] Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ μὲν ἦσαν, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον πεποιημένοι. Ἐπίκτητον μὲν οὖν Στωϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ᾧ μὲν [*] Ἰκώνιον ὁ Χρυσόστομος, ὃς μὲν λόγους ἐκδίδωκε [†] ἱκανοὺς, σπουδαίους τῷ ὄντι μὲν πικτοίας ἀφελείας μισοῦς. *V.*

[*] Ἐπώνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐπώνυμος male Edit. *Cler.* eſt enim ᾧ καὶ ἐπώνυμον, cui etiam cognomentum erat. *J. F. R.*

[†] Ἱκανὸς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaequabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτικα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ὃν τε πόλεως ἐξέβαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coaetaneus. Vid. infra Nig. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 157. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J. J. Weſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ στάδιον, καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπικολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἡμιβαρβάρῳ γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — παῤῥησίᾳ] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii.* *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam, in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τοι-

χωρίᾳ, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικρῷ κατέλευσαν αὐτὸν, ὑπορραγέντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τοῦ Διὸς καλαφυγὼν ὁ γεννάδας, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abessent, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ ἀφ' ἑτῶν τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τοῦ μέσου, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ [a] τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως εὐδόκιμος ὤν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ὥρᾳ ἐξαρχῆς δρομού τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὴν πυρᾶς, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τοῦ ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸν αὐτὸν καύσων ἑαυτόν.

20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυμαλοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τοῦ καρτερίαν [b] ὑπισχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν θεμιτεύειν τὸν θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,*

a Τοῦ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπισχνούμενος] Ἐπιδεικνύμενος *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δι' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ οὐ ἔτεσι πᾶσι μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T. F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τοῦ τὸ ὕδωρ, &c. *T. F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τοῦ, τὸ. *F. G.*

Τοῦ τὸ] Emendationem *T. Fabri* secuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτηρίαν ὑπισχνούμενος] Legendum est, ἐπιδεικνύμενος, quod probari non est necesse. *T. F.*

Ibid. Ὑπισχνούμενος] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτῃ] Res ex fabulis nota est. *T. F.*

24. Μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ἐκτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo terrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit Φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T. F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être bru-*

mi, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ̃ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθ, ἀλλ' ἑτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἐλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡρακλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κατ' σιγὴν ἐλόμενος ὄρος εὔυδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, φιλοκτήτῃ τῳ θαλαβών; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ̃ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσας ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ̃ Ἡρακλέα, εἶγε χρὴ καὶ τοὺς παραλοίας, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ̃ τολμημάτων· καὶ κατ' τοῦτο πάνυ ὀφὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ̃ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ̃ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ̃ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς οὐδεὶς [d] ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὲντοι θέαμα ὑπονοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καμόμενος ἄνθρωπος, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθ, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

[c] Χανόντα] Al. χανόντα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* [d] Ὀξύτερος] Sic Edd. Forſ. ὠκύτερος, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανόντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T. F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide *Dear.* c. 22. Nam ὀξέως quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen *Nec.* c. 5. ſed & quid ὀξέως ἡδονὴ ſibi velit *Erot.* c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερος] Non opus erit ὠκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξέως γὰρ ἡδονὴ ὑποδραμοῦσα φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πεπαυμένη. Ne plura, in re, cujus exempla ὅσα πόσις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ὠκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J. F. R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T. F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τις ἔνδοξος γενέσθ] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ὅπτυχεῖν τοῦτο, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινῶν. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς δὲ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

Καίτοι δυνατὸν ἔστω ἐς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὀφθησομένους τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξαισθ' ἂν ὑμῖν τοὺς παῖδας ζηλοῦν τρόπον οὐκ εἶχεν ὅπτυχεῖν τοῦτο, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos*, Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

24. *Quamquam ponamus fieri posse, huc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo,* Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

[a] Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. κακώσεως Edd. recta, & nova quasi periodo. Εὐξαισθε *Kusterus.*

[b] Δέξαισθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione di-

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Heroistratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου & καύσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & arumnam, & id genus metus non horrere discueretis*; plane contra mentem scriptoris; neque enim istae ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παιμμίαρον illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis à tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam*, ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καύσεως, non κακώσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Ms. R.G. quod arripio, quia nullibi κάκωσιν, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi κακώσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δεινῶν addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τὴν καῦσιν. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἂν] Εὐξαισθ' ἂν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego B2. sequutus δέξαισθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἂν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξαισθ' f. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δ & υ in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non ſane dixeritis. Et quid ſic interrogavi, cum neque diſcipulorum ipſius quisquam hoc imitaturus ſit? Ac Theagenem iſtum merito quis accuſet, quod caetera viri imitatus, non ſequitur hac parte magiſtrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti ſe adjungit comitem, cum poſſit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem ſe dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio ineſt; ſecura iſta, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum poteſt viridibus compoſito, ſuffocandum ſe fumo praebere. Nam ignis ipſe non Herculis modo eſt & Aeſculapii, ſed ſacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos iſtuc pati. Quare fumo melius eſt: proprium enim veſtrum fuerit.*

25. *Alioquin ipſe Hercules, ſiquidem tale*

λωτὰς τῶ τοιούτω γενέσθ; οὐκ ἂν εἴποιμεν τί τοῦτο ἠρόμην, ὅπως μηδ' αὐτῷ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ζηλώσειεν ἄν; τὸν δὲ Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἂν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς, οὐκ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, καὶ συνοδεύει μόνος τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ παντευδαίμων γενέσθαι, [c] συμπεσὼν ὅτι κεφαλῆς εἰς τὸ πῦρ. εἰ μὲν γὰρ ἐν πήρᾳ, καὶ βακτηρίᾳ, καὶ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδια, καὶ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, καὶ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλοῦν, καὶ πυρὰν συνθέντα κορμοῖς [d] συκίνων, ὡς ἐπὶ μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους, καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱεροσύλων, καὶ ἀνδροφόνων, οὓς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καταδίκης αὐτὸ πάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ ἀπὸ τοῦ καπνοῦ. ἴδιον γὰρ καὶ [e] ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα καὶ ἐτόλ-

[c] Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abeſt καὶ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* [d] Συκίνων] Bene ſic B1. & 2. Σικύινων perverſe cett. [e] Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησι, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat *quae* nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi *temporis* hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis παιδεύσιμον ἐς συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, *ſe* in ignem cum ipſo praecipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele καὶ, ante συμπεσών.) *M. du S.*

74. Σικύινων] Corrige συκίνων. *F. G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur σικύινων, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola B2. Ἀλεξ. c. 47. & tranſlate Ἀπαιδ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δημύττεται καπνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſtantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν Φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, &c, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀνὴρ σπουδῇ ἐς τὸ γελασθῆναι,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui ἀπὸ καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας & ἀδόκιμους, quales hic deſcribuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Aeſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem.* *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γὰρ & κυνῶν μόνον ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνον] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quaedam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπιχνούμενος ἐδὼν ἐτίλει. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγῳδία, καλεομένου. ὅτου δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλῃ φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίει Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ οὐκ ἐνὸν ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὺς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶν ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον προσάν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit, cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T.F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum resciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J.F.R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J.F.R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laert.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίει Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T.F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίει] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F.G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδελφα sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλαχλιθεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τοῦ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ὡς ἐκαλύφθη χήμασι, τοῦτο ἀφατηρῶν, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ χῆμα κείσεται, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς ὑπὸ καλυκλίθη χήμασι, τοῦτο ἀφατηρῶν. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μογιστὶ ἀναβάντες, ἀτέχνως καιόμενοι, ὑδὲν τῷ χήματι ἢ τὸ καθίδρας ἐκτρέπονται. *T.F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopœus: *veluti Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopœum largiorem esse, quam patiuntur Græca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula hæc quondam recognoscenti. *J.G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu crematur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe*

95 τες ἀκίνητοι, ἀνέχον) παροπτώμενοι, εἶτ' ἐπιβάντες χτ' χῆμα, χαίρουσι, ὃδ' ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ καλαχλίσεως. ὅτ@ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε) συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ' ἐλπί-
1 δ@ [c] μὴ ἀναπηδήσεας αὐτὸν, χὴ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπ@ φασι, μηχανήσε) βαθεῖαν γενέας χ ἐν βόθρῳ τ πυράν.

Εἰσί δ' οἱ χ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, 5 χή τινα ὀνείρατα διηγεῖας, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντ@ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτυ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ' διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Πε-

ξε-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρέψαντες Edd. *c* Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Μεταπ. vult *Gron.*

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπειδὰν πήσωσι] Ἐπειδὰν πυρὰν πήσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πήσωσι ſolitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ' ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F.G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quae modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὑδὲν τῷ χήματ@, ἢ τ καθύδρας ἐκτρέποντες. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. *B1.* Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὑδὲν τῷ χήματ@ ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. *J. F.R.*

Ibid. Οὕτ@ δὲ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτ@ δὲ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν ὑ τεθηξεται, σωαρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ ἂν ἀναπηδησεας αὐτὸς ἐ ἡμίφλεκτ@. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ intercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μεταναπηδησεας ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *nimquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F.R.*

99. Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσεας αὐτὸν ἐ ἡμίφλεκτον] *Non a ſpe non reſilituram ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Graeca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσεας. *T.F.*

Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσεας αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Graecis ita conceptis οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ἀναπηδησεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδησεας. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturae corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσεας, reponendum μεταναπηδήσεας. Nam in ſententia verbi μεταβάλλεας idem *Faber* toto cœlo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδησεας] Δὴ ἀναπηδήσεας. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσεας] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. Μωμ. c. 33. οὐκ ἀνέλπιστον ὡς ἂν χ ἄλλο ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλεας] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re praeſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖας] An ſcribendum διηγοῦνται; *F.G.* Placet conjectura. *J. F.R.*

8. Ἢ μὴν] Lege ἡμὴν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἤ μὴν, modo junctim ἠμὴν dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ὀξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Aelian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῷ ἤ μὴν in jurandi formulis ulitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἦ μὴν χ τί@ ἐστι, recte Edd. licet *Seber.* ἠμὴν indicet. *J. F.R.*

ξεγρῖν & κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὃ μὴν οὐδὲ ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταπεποίηται ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοινικὸς τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, παρῳχημένου γήρως προθεσμίᾳ. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοῦ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθῆσεσθαί τινας τοὺς καὶ τελαρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ ἤδη μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

nemínem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile eſt illi retractare. Nam qui cum illo ſunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius ſubinde incendunt, nec metu reſilire illum patiuntur. Quorum ſi duobus ſecum detractis in ignem incidat, hoc ſolum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Proteа vocari velle amplius, ſed Phoenicis nomen pro ſuo ſibi adſciviſſe, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam ſenectutem provecta eſt. Verum etiam rumores ſpargit, & oracula quaedam vetuſta refert, in fatis eſſe ut noctis cuſtos genius ipſe evadat: ac manifeſtum eſt, altaria illum concupiſcere, & futurum ſperare, uti ſtet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana ſe per ipſum liberatos dicant, & noctu ſibi occurriſſe noctis illum cuſtodem genium. Execrabiles autem iſti illius diſcipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

a Ἀποθάνοι] Sic B1. J. P. S. &c. Ἀποθάνοιτο H. In qua nonnemo emendarat ἦν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impreſſi H. & P. ἀποθάνοιτο prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι eſt *ſubterfugere, tergiverſari*, ut ii faciunt, quos promiſſi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuiſſe potuit Iliad. H.

ἀλλ' ἤτοι ἴτω εἶχεν ὑποτρέσας, οὐδ' ἀναδῦναι
ἆψ λαῶν εἰς ὁμιλον —

Ita in Odyſſ. ἁπλῶς.

μή τις μοι ἀναδύῃ —

Itaque dixit *Euſtathius*, τὸ, ἀναδῦναι, ἐν ἴσῳ εἶναι τῷ, ἀναπηδῆσαι, εἶτον, ὑποχωρῆσαι, *idem eſſe atque* ἀναπηδῆσαι *ſeu* ὑποχωρῆσαι. *Heſychius* autem vertit μεταβουλεύειν, *conſilium mutare.* Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui ſic verterat: *Neque promptum jam illi eſt à propoſito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus eſt. *T. F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod ſupra dicebam. *T. F.*

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον eſt in hac particula δή, innuit enim non eſſe antiqua illa oracula, ſed ἀφανοκάς. *T. F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adverſus terrores nocturnos, lemures, larvas, ſpectra, &c. Eſt quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & paſſim apud veteres Nox Dea; ſed nil ad hanc rem. *T. F.*

23. Βωμοῦ — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet ſtatuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas ſibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Exiſtimavit videlicet, χρυσοῦς eſſe caſus quarti, quod οὐθείας eſt. *Speravit Peregrinus fore ut aureus ſtet*, id eſt, ut aurea ſtatua ſibi ponatur. Quod ita tritum eſt, & tralatitium, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipſo non abibo. (in *Tim.* circa med.) ἔδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀναστῆναι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem ſtatuere*, id eſt auream Timoni ſtatuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Testor autem sacerdotes etiam illius constitutum iri, flagrorum, aut ustulationum, aut prodigiosarum id genus actionum: vel, per Jovem, mysteria quaedam institutum iri nocturna, & facum gestationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis sodalium, etiam Sibyllam dixit de hisce rebus aliquid praedixisse. Nempe versus recitavit illos:*

Ast ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni succensis ignibus aedem
In flammam insiliens, altum conscendet Olympum;
Tunc una, quotquot vescuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, sedentem.

30. *Haec a Sibylla se accepisse ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τῷ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτῷ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καί, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ στήσεσθαι νυκτέριον, καὶ δαδουχίαν ὕστερον τὴν πυρᾶς.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γοῦν ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος καὶ πῦρ ἀνακαύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
Νυκλιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄνακτι.

Ταῦτα μὲν Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σ. Σύλλας Coll.

40. Καὶ Σιβύλλας] G.

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, nec is suam peritiam aperuerit. T.F.

32. Προπάτωρ τῷ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα sumi quandoque pro persona; sed nihil hic tale. Ingeniosa Luciani facetia est. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit nostri Protei; sed quia ille Sophistes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τῷ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid sit *propater*, ignorare me fateor. T.F.

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri potest favere sententiae eorum, qui inustam haederae folii figuram statuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide nostram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam versionem T. III. p. 178. & seq. meminerint qui hinc, ad confirmandam suam hac de re sententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois sacerdotibus dignos* comminisci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero saltem similis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* si non eversa, certe concussa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta sunt, Alexandri Abonotichitae oraculum respicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa est. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Institutum hoc solenne. Vide Ἀλιξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλας] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex sua jam obscuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipsis Christianis fraudi fuerint, non nostrum nunc est inquirere; & a Viris jam Doctissimis abunde praestitum est; quamvis non desint inter Christianos, qui eis aequam cum sacris ipsis voluminibus fidem, incauti sane & superstitioni hominis, adhibeant. Consule Eruditissimi *H. Prideaux*, quae post haec scripta prodiit, *Historiam* toto jam Christiano orbe notissimam. *M. du S.*

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδ῾ αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπὼν,

'Αλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμ῾ ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύι θυμὸν ὁρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἰόεπολαι,
Μιμεῖτ᾽ χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγ῾ μέν῾ Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας ἀχαιοὺς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμεν῾ πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

nes. *At ego Bacidis illi de hisce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:*

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερ῾ χρησμολόγ῾ ὁ Βάκις τῆ Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιληταῖς

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus,

ut

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδ῾] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus χρησμολόγου meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut οἰ ὄρνισιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυναλώπεκας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γενάδας, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντ῾] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδοι] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνιόν, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τῆ ξ῾ ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. T. F.

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M du S.*

86. Ἡλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλεθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλέθριον. ἐνταῦθα δ' αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἕλληνοδίκαι τοὺς, &c. T. F.

Ibid. Ταῦτα ῥᾴδιόν σοι] Leg. ταῦτα μέντοι. *T. F.*

Ταῦτα μὲν σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τοῦτι μὲ δὲν σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipſi quoque circumſpiciant locum, ubi in aëra ſe diſſolvant, iſto enim verbo combuſtionem vocant.

τῦ Πρωτέως, περισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὸς ἐξαερώσωσι· τῦτο γὰρ τὴν καῦσιν καλοῦσι.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumſtabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum riſu deſcendit. *Sed non fugerunt Neſtora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit ſtatim, eſcendensque clamavit, & ſexcenta mala protulit contra eum, qui deſcenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus ſit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem ſe abii viſurus athletas. Jam enim eſſe dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ περιεστῶτες ἅπαντες, Ἤδη κεκαύσωσαν, ἄξιοι τῦ πυρός. ὁ δὲ μὲ κατέβη γελῶν, Νέστορα δὲ οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τὸν Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκουσε τῦ βοῦς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει περὶ τὸν καταβεβηκότος· οὐ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τὸς ἄθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

32. Ipſam vero Olympiam cum veniſſemus, plenum erat poſticum templi vel acceſſantium Protea, vel propoſitum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipſe progreſſus innumerabili comitante multitudine Proteus, poſt praeconum agonem verba fecit de ſe,

Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τῦ καλουμένου Πρωτέως, ἢ ἐπαινούντων τὴν προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει περιπεμπόμενος, κατόπιν τῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς διε-

[b] Σοι] Τοι *Fab.* Nihil mut. Edd. [c] Τῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

ſpondere ſequentibus, in quo me non habebit adverſantem, ut primum auctoritas Codd. acceſſerit; ſed dum & vulgatum probum eſt, quod recte contenſit *Jenſius*, nihil movendum. *J. F. R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile eſt fuiſſe magnum antiquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim ſuas recitavit hiſtorias, ut auctor eſt Lucianus alibi. (Herod. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὃ μόνον γὰρ ὁ τοῖς προναοῖς καὶ τοῖς ὀπισθοδόμοις τῶν ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi hiſtoriam hanc ἐκκαυφοῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῦς τὸν ὀπισθόδομον ἐμπλήσασιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. poſterior pars templi Jovis Olympici. *F. G.*

94. Κατόπιν τῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Qui ſint κήρυκες & Ἑλλανοδίκαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pſeudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim ſimpliciter interpretandum eſſet. *Ceryces & Eumolpida* (quemadmodum paſſim, praecipue autem apud *Aemil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* eſſe maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κυνεῖν. Non eſſe autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν πάλαις κηρύττυσιν, ludam, opinor, operam, ſi probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid ſit *retro praeconum certamen?* Verum quidem eſt ἀγὼν ſignificare non *certamen* tantum, ſed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Euſtathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locus in quo venditur. ἔλαιον oleum & locus in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοῦς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τῆς χοιτίας, ita διῦγμα duplicem ſignificationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; ſed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος, ſed κατόπιν τῆς Κηρυκαϊκῆς ἀγυιᾶς. Audi ipſo *Pauſaniam* in Eliacis. τῇ τοῦ δὲ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν, ἐστὶν ἄγυια ἀπὸ τοῦ, τὸ μηλαξὺ αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτην ὀνομάζυσι Κηρυκαϊκὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pauſania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam ſaepe peccent exſcriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec noſtra eſt de hoc loco ſententia, donec aliquis meliora protulerit. *T. F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τῶν &c.] Hunc locum ſollicitavit vir doctus, & contendit legendum eſſe κατόπιν τῆς Κυκλικῆς

διεξῆλθε σοὶ [a] αὐτῷ, τὸν βίον τε [b] ὡς ἐβίω, καὶ τοὺς κινδύνους, οὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πολλῆς τῶν σοφιστῶν. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνληφθείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τὸν ἐπιτάφιον ἑαυτῷ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τὸν Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. καὶ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusſo affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philoctetas*

a Αὐτοῦ] Αὐτοῦ Edd. b Ὡς] Ὃν Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὼν Edd. d Τότε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

κης ἀγυιᾶς. Ignoscat, si non possum accedere suae sententiae: locus enim Luciani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει λαβὼν τῷ νικήσαντι κήρυκι ἀναγνωσθῆναι, id est, *eam autem jussit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuisset. Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τῶν ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑποδηκοσοῦντο, πρῶτος τῶν ξένων ἠγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος καὶ τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, καὶ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, καὶ εἰκών τις ἦν αὐτοῦ Πυθική. καὶ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίου κήρυκος τόδ' Ἀρχίου Εὐκλέος υἱοῦ
Δίξαι ἄγαλμ' εὐφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀκηδοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐκηρυξεν τὸν Ὀλυμπίασιν αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, ὀστ' ἀναδίγματ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympia, cum soli ejus regionis praecones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quadam imago Pythica:*

Hyblaei praconis hanc Archia Eucleis filii
Accipe statuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit praconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certasse, & inde sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν δὲ κηρύκων ἀγὼν προστέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id est, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum est Olympia.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδίγματα non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδίγματα ἱστίας περὶ τραχήλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum faſciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: σιγυνοσάλπιγξ αὐτὶ τοῦ κῆρυξ. Unde conjeci, praecones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τῶν τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonaſte*, εἰκὼν πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἐναγωνίων τῶν κηρύκων τόδε, Λήγει μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων ἄθλων Ταινίας, Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Ὀλυμπιόδρομον Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo stupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus est senex, qui speraſſet futurum, uti omnes retinerent se, neque igni permitterent, sed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda essent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroso jam ante colore esset) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης μετρίως ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτῶ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ὑποτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riserim, puto, conjicis. Neque enim misericordia dignus erat homo, ita invenustus supra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέπων

e Πάνυ] Inserui ex R. Aberat ab Edd. f Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuisse auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. satis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuisse institui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus posse referri, tralaticium est. Itaque *post agonem praeconum* significat, vel, postquam certarunt praecones; vel, post s. pone eum locum, ubi certare solent. Utrum hic verius, difficile dictu est, & parum ad sententiam refert. *J.M.G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non satis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta scriptura ideo mutetur; quamvis corrupta esse possit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inscriptione a *Palmerio* ex *Polluce* aliata legendum videri ἀναδήμαθα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδιάγμαθα. De certamine Praeconum vid. nostrum Δημων. c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τότε τινὸς. *F.G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accus.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J.F.R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum ἐς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* significat, & qui ita existimant, næ illi haud dum etiam multa Græce legerunt. Quid cum Græci dicunt, τοσαῦτα εἶπον ἐπαύσαμην, &c, καὶ ταῦτα εἶπας ἐπίσχες, & τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἶπον εἰς τὴν αὔλην ἐπανῆλθεν, & *Joseph.* in 11. ἀρχαιολογ. Ὑ τοσούτου διηγόμεθα, &c. sub finem cap. 111. quomodo verteres? Videlis, hæc una vocula sensum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil esse aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare testes; tamen si vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T.F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non necessaria temporis illa definitio, & opinor scripsit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J.G.*

8. Χρυσῷ β.ῷ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellæ, & alia ὅσια κόμης. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T.F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ παιδὶ] Quod supra dixerat ἐξαιρεθῆναι. *T.F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falso. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab astantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) sed non arbitrabatur permissuros unquam, ut se se in ignem sponte & ultro conjiceret; qui sensus longe alius est. Interpretem sequi noluit corrector. *T.F.*

21. Διεδογμάτισε, ἀδόκητον] Restitue ut in MS. R. διεδογμάτισε, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T.F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T.F.*

28. Τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται] *Hac pœna exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia est; res notior quam ut probari debeat. Inde supra dixit Lucianus (c. 30.) δίκης ἐριννύς. *T.F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ὀπίσω τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, ὅ γε ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ὀπτεύσειν τὸν καυσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῆειν εὐθὺ τοῦ Ἁρπίννης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες οὗτοι εἴκοσιν ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίας κατὰ τὸν ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καὶ λαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τὰ φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^{um} annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δις. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *praedixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T. F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T. F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 28. *Ilecbel.* Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο Ἁρπινάτης καλούμενον ποτα μὸς καὶ οὗτος πολὺ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίννης ἄλλα τε ἐρείτια, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θῦσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίννης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἀρπίννα. Etiam *Straboni* esse restituendam pro Ἔπιτα, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J. M. G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut *Obsop.* convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1197. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖαι ὕλαι. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι ἐν θάμνοις βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J. F. R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷς non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoedium pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) προείσιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τὸν αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τῶν κυνῶν. καὶ μάλιστα ὁ γενάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, καὶ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἅτε ἀπὸ δᾳδῶν, καὶ φρυγάνων· ὁ δὲ, καί μοι πάνυ ἤδη προσέχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τὴν πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡρακλεῖον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἔστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπῃ τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέβαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τὴν μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ μὴν ἐωράτο γε, ἀλλὰ [a] περιεχέετο ὑπὸ τοῦ φλογὸς, πολλῆς ἁρμιᾶς.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲν δαίμονας ἐπιβοώμενον, μὰ τὸν Δί',

a Περιεχέετο] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχέθη.

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένην λέγει. ἐκ Πατρῶν δὲ τὴν Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat.* *J.P.a G.*

Δᾷδις ἦσαν τὰ πολλὰ] An δᾷδες ἐστάσιν πολλαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνέτ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M. du S.*

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν] *Ille Patranus.* Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς agnoſcit Πατρεύς, at Πατρανὸς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀπατ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M. du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M.V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A.C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς θεοὺς μὲν ἐπιστήμονας κ.τ.λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δίξασθέ μου] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ θεοὶ τ' ἐγχώριοι
Δίξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὲ ταῖς ὁδοῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M. du S.*

70. Περιεχέθη] Περιεχέθη a περιέχομαι, ut ἐχίβλω ab ἴχομαι ſine litera ſerpentina in medio, utitatius quam ἰχνεύω, quod tamen quum ab χνέω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὡς σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ἀ τοὺς πατρῴους ἐπεκαλέσατο, ἀναμνησθεὶς τ' αὖ τοῦ [a] Φθόνου εἰρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τ' γέλωτα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιστάντες τ' πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνεδείκνυντο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, φημὶ, ὦ μάταιοι. ὡ γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα φιλημόνου γέροντα ὁρᾶν, κνίσης ἀναπιμπλαμένης πονηρᾶς. ἢ περιμένετε ἕως ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρους τῷ Σωκράτει περιγράφουσιν; ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠγανάκτουν, καὶ ἐλοιδοροῦντό μοι, ἔνιοι δὲ καὶ ἐπὶ τὰς βακτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἐποίουν τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαντο, καὶ εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: sed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta sunt, neque risum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumstantes non illi quidem flebant, sed silentio ignem adspicientes moestitiam quandam prae se ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum spectaculum, senem assari videre, & malo nidore cpleri. An expectatis dum pictor aliquis superveniens depingat vos, uti sodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus essem, me quosdam illorum correptos in ignem esse detrusurum, magistrum uti sequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi sodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

a Φθόνου] Φόνου legendum fortassis, bene marg. *A1W.* b Ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* est; excepto puncto subscripto. Cett. ἦξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. sed nil tale. Ubi enim, quaeso, odor ille malus in ἀποπνίγεσθ? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur nisi ad Cynicos περιστάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano describuntur? Sed ignoravit interpres quid sit ἀποπνίγεσθ ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praesertim vero apud Atticos, quos hic noster studiosissime imitatur. Exempla sunt passim apud *Aristophanem*, & *Demosthenem*, &, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipsummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Est autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror seu tibi candidos*, &c. *Aristophanes* κάομαι. Sed in re ita perspicua sit φειδὼ τ' παραδειγμάτων ἀφ' τὸ πλῆθος. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθ hic *Faber* disputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixisse Lucianum caussam aliquam Physicam sui discessus. Ridere se horum hominum stultitiam profitetur; vix ergo est, ut eodem spiritu dicat, se ab illis s. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene suffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμοῦς vel ὑπ' ἀτμοῦς, ut dicat, cum molestus sibi esset suffocans ille vapor vel fumus, discessionem se parasse. Interpretationem dedi, quae utrique sensui sic satis convenire videtur: nam *ea res* potest esse affectata *illa* Cynicorum tristitia, potest esse fumus & nidor ustulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic distinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀτίωμεν φ. ω. μ. i. e. *post haec, his peractis. F.G.* Non inepta videtur *Gujeti* distinctio, eamque amplecterer, donec melius quid suppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem sine effectu recte intelligitur, *pro paene suffocatus sum*, ut in fab. *Æsop.* 41. μύρμηξ ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ἀπεπνίγετο, mox addito ἐσώθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen sanatur. *Phalar.* Epist. 21. ὅτι ἐθανατούμην μοι — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν στενοχωρίᾳ σέσωκα. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus esset, eoque vulnere MORERETUR*; eumdem tamen sanatum esse eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπεισεν ait de Theseo aliter suadere conanti, at sine successu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fustes venerunt.* Interpol. istud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter scribendum, scilicet ἦξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Estque Attica syncope ab αἴσσω, ut apud *Aristophanem* linguae Atticae canonem legitur, *in* Πλούτῳ

Ἐξηξάτην ἓν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Aristophanes*, & ei synchronos *Euripides*. atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 ὅστιν ἀναλογιζόμην, ὡς μόνῳ ἔτι ὁ ἔρως ἄφυκτο, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐντυγχάνουσι πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασομένοις καὶ αὐτοί. ᾤοντο γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον 5 ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) [c] ἐπιβήσεσθαι τοῦ πυρᾶς. ἀπέτρεφον δ' ἔγωγε τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, λέγων ἤδη τελελέσθαι τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ προεσπούδαστον ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲν ἦν ἴδοιμι τίνα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοὶ,

c Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, ſic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] Sic edidi ex *F.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν πῆραν ἀΐξαντες. nam etſi vulgatum ἦξαν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus*, *tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἦξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἧκον & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἦξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἦξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀνίπποις γε ποσὶ πρὸς ταῦτα ἥξειν, ubi certe ἥξειν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J.F.R.*

89. Ἦξα] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἦξαν inveniret, ἦξαν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *F.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Δικ. c. 6. ἐπὶ τὴν πῆραν ἀΐξαντες. & Νεκρ. c. 3. quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M.du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενον] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἐξισχ ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, — ἔνθεν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον βῆσιν τινὰ μακρὰν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρός τινα minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσαναπίπτω & ſimilia obvia. *J.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Grasum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vulga-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτῷ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ Φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμῷ πρότερον μεγάλῳ γενομένῳ, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ὑποφρίττοντες, καὶ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν πανήγυριν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δί', ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅτι τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus, peritus, eruditus.* Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis, Jupiter, & laboriosis.* Sed ne ἀσύμβολον abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πάλιν ἄλλα μετριώτερός γε ὁ ἰδιώτης ἔτ' ἦν, αὐτὸς μὲ αὐτὰ δὴ ἀκούσας οἷός τ' ἦν, ἄλλῳ δὲ τινι χαρίσεται ἐν δυσχερείᾳ ἱστορίαν φιλαχθήσασαν πεποιηκώς. Vide τὸ χαρίσεται & τὸ ἰδιώτης inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι προῄρησαι; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius.* T. F.

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* inteligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Dion. Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριζόμενος τοῖς πολίταις, atque alibi non ſemel. J. F. R.

Ibid. Φίλα ἂν ὦσιν σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* T. F.

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat ταύχεις. J. B.

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello appareat, audaciter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici.* Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? J. M. G.

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προετίμησαν τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτε τι θαυμαστικῶς λέγουσι, μαρτυροῦσι δὲ αὐτοῖς σεμνὰ τῇ φωνῇ τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνότητος; ſed non vacat tranſcribere. T. F.

36. Ἐπταφώνῳ Στοᾷ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βουσὶ δὲ ἀνδρὶ, ἱστᾶσιν ὑπὸ τὴν ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι δονεῖσθαι. p. 170. Editionis Sylburgianae. T. F.

Ibid. Κοτίνῳ] Videlicet corona Olympiaca. T. F.

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ὕμπροσθεν ἀφῆκα πτῆσαι] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , καὶ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι , θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , καὶ νῦν ἀπολίποι περιπατῦντα φιλόσοφον ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὄμνυσι πᾶσι προσέθηκε τὰ γύπα , διομνύμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῦ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , [a] καταγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τὸ τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲν μελίττας ὀπιζήσεσθαι ὅπι τὸν τόπον , τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπτήσεσθαι , καθάπερ ὅπι τὸν Ἡσιόδυ τάφον· καὶ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲν γὰρ δή τε Ἠλείων

[a] Καταγελῶν τὰ] Καλαγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαριέσατος ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κιχηρόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quaedam ἐπιτραγῳδῆσαι : inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum auricularum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellae , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne ſis , vulturem ego illum ἀφῆκα πίτιας , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* T.F.

40. Καταγελῶντα τὰ] Lego καταγελῶν τὰ , alioqui ἀλλ' χήματος dictus fuerit vultur καταγελᾶν τὰ ἀνοήτων. T.F.

Καλαγελῶντα] Καλαγελῶν. F.G.

Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγελῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τῶν τρόπου cohaererent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τῶν ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , καὶ βλακικῶν (κατὰ) τὸν τρόπον , optime procedant. J.F.R.

45. Τίνας δὲ κορώνας ἐκ] *Æ. Menagius* in animad. verſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας , quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. M. du S.

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἅπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit ; nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. J.M.G.

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. F. qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. M. du S.

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἔτι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ ὁ τάφος ἦν εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπηκόῳ Θεῷ p. 73. Τὸ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρῳ ἐν Πρωτέως (Τρῳάς) Νεμεσίτης εἰκόνας

Ἠλείων αὐτῷ, καὶ τε τ̃ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ᾗ ἐπεσταλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ὑπὸ τοῦτο πολὰς ἀφεπέμψαι αὐτὸν, ἀφορμὰς τινὰς, ᾗ παραινέσεις, ᾗ νόμους. καί τινας ὑπὸ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τ̃ ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους ᾗ νεκροδρόμους προσαγορεύσας.

Τοῦτο τέλος τοῦ καλοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ὑπὸ δόξῃ δὲ, ᾗ [c] τῷ παντὶ τ̃ πολλῶν ἐπαίνων, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, ᾗ πράξαντος, ὡς ᾗ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τ̃ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναίσθητος αὐτῷ γενόμενος.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγήσομαι, ὡς ἔχῃς ὑπὲρ πολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν οἶδα πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε [e] ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ Ἠλείων αὐτῷ, καὶ τε τ̃ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ᾗ ἐπεσταλκέναι ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ὑπὸ τοῦτο πολὰς ἀφεπέμψαι αὐτὸν, ἀφορμὰς τινὰς, ᾗ παραινέσεις, ᾗ νόμους. καί τινας ὑπὸ τούτῳ πρεσβευτὰς τ̃ ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους ᾗ νεκροδρόμους προσαγορεύσας.

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

Τοῦτο τέλος τοῦ καλοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ὑπὸ δόξῃ δὲ, ᾗ τῷ παντὶ τ̃ πολλῶν ἐπαίνων, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, ᾗ πράξαντος, ὡς ᾗ εἰς πῦρ ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τ̃ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναίσθητος αὐτῷ γενόμενος.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγήσομαι, ὡς ἔχῃς ὑπὲρ πολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν οἶδα πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. e Ἦκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἦκων cett. male.

57. Τοῦ καλοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲν τάχα ϵ συγγνώσεσθε, * εἰ ϵ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ, ὅτου τ̃ βίου ἀπολιπὼν σὺ δὲ τίς τῷ τρόπῳ † ἀγάσεται, λόγου μὲν ἐμποριεσόμενος, ‡ ὅτου προχείρως ἐκγεγονότα, § τοῖς ὕβλοις δὲ ᾗ μωρολογίαις τοῦτον ἐσπαδηκότα; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσεται] Ἀγάσηται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὕτω] Sic dedit Idem; nam ὅτου Edita prave. Recepi ὅτου, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τινὶ, V.

νας ἴσχεις, ὃς ἀνὴρ τ̃ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰσίνας μὲν] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδρίας τοῦ Πρωτέως, τοῦτον δὲ οἶδ' ἀγνοεῖτε alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπιάδα, ᾗ αὐτὸς λίγυ) χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ϵ ἐπεσταλκέναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ϵ νεκροδρόμους, quos cum διοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de διοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφορμὰς ᾗ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ᾗ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ᾗ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτων προσῆλθεν] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις: finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum haec ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſenten-

tia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se inveniisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Τροφάδος συμπλεύσαιμι αὐτῷ, ἢ τλῶ τε ἄλλην τ' ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ἢ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ἢ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ἢ ὡς ἐπιταραχθείη μὲν ὁ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφῳ καλαβάντος, ἢ κῦμα πάμμεγεθες ἐγείραντος, ἐκώκυε μὲν τ' γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ἢ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἀκεδόν πως ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε ὁ νυκτὸς, καὶ ἐάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρος ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μελαχληθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ἢ τ' φλογμὸν ὑ φέρουσα, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἔπειτα, μηδὲν

tia eadem plane est. T. F.

54. Τούτῳ] Sic Mſ. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. M. du S.

68. Ἦκεν] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere intercesserint anni. De voce ἦκεν monendus es, nostram esse J. Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκων. M. du S.

72. Τοὺς Ἀλκιβιάδου] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* ὑπομνημονευμάτα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφῳ καλαβάντος & κῦμα πάμμεγεθες ἐγείραντος] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφος enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, καὶ κῦμα πάμμεγεθες ἐγειραντος? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἐκνεφίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφος) deducit a νέφος. Plerisque omnibus dici videtur δνόφος quasi παρὰ τὸ δοκεῖν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. T. F.

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. T. F.

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, s. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φόβου κρείττων, ibid. c. 76. &c. J. F. R.

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut πικρὸν, pro πικρὸν ὕδωρ. ἐλλείψει *Etymol.* in πικρὸν. a πικρὸν est Nigrè Graecorhomaicum. F. G.

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut πικρὸν, pro πικρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in πικρόν. A πικρὸν, est Graecorhomaicum νηρό. AE. M.

85. Καίτοι] Forsan καί γε. M. du S.

δὲν τῆ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' αὖ Φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξον ὁ τρόπον γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

Ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ Φαρμάκῳ. ὁρᾶς; ὁ πάνυ τὰς ἀμβλυωπῶντας ὁ Αἰακὸς ὠφελεῖ; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὀπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὀπὶ τῷ ἀνδρί. χρῆτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ἦν, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τῶν ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune esset.*

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipse non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non sane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc est, ut si quis in crucem mox agendus digiti offensionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuisse*, si vidisset ista, Democritus? Risisset ne, prout dignum est, virum? Quamquam unde tantum illi risus suppetiisset? Tu ergo, amice, ride ipse quoque, & maxime cum alios admirari sistum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ ἐν τῷ] Τοῦ ἐν τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte sic legendum: Ἐγὼ δ' αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae versio haec est, quam nobis offert *Benedictus* & sequitur *Faber*? *caterum ego neque ipse ante pauces dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid est? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opsopoeus *caterum ego quoque illum non ita multos ante dies conspexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, si auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca constructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπιδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται. Item *Philopſ.* c. 22. *Parasit.* c. 16. & 2. *Bis Accuſ.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu transponere negandi particulam, periculosum est; verum & infra *Tragopod.* vs. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. B. 150. Τοῖς οὐκ ἰρχομένοις ὁ γέρων ἐκέλευε' ὀτρύνειν, ubi οὐκ ad ἐκέλευε pertinet, non ad ἰρχομένοις, & Scholiast. atque *Eustath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia*, sive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὁ sic transponitur, quando ait: οὐχ ἑώρων τὸ ἄθλιον ἐν. ubi οὐχ omnino pertinet ad ἦν, nam non negat se vidisse, sensisse, sed non unum fuisse adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. J.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venustatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuisse Democritus, si hac vidisset? merito virum irrisisset.* Interpres autem, antequam interpolatus fuisset, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuisse videtur Democritus, si horum spectator contigisset? numquid pro dignitate virum derisisset?* Sensus est. Cum tanta in Peregrino gloriae sitis fuerit, censen' tu, Croni, satis unquam & κατ' ἀξίαν δεξάμενος τῶν ἀνθρωπίσκων derisurum fuisse Democritum? Dii boni! unde illi tantus risus suppetere potuisset? Haud dubie prius ei fuisset emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuisset. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de risu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti scripserat *Juvenalis*;

Mirandum est unde ille oculis suffecerit humor.

T.F.

ΑΓΑ-

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

APOL.

VErane narrant ista, Pater, fuisse, qui in ignem se conjiceret in celebritate Olympiorum, jam senem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem se vidisse diceret. JUP. Vera omnino sunt, Apollo, quae utinam facta nunquam essent! APOL. Adeone bonus erat senex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita sè habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem sursum ferri naturale est ab assatis corporibus humanis. Nisi enim in Arabiam statim, ut habebam, abiissem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta suaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναγλι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χαμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἀπὸ κνίσης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῷ· καίτοι ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πολλῷ, μόλις αἱ ῥῖνες ὀπτ-

a Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Gesn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jensius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidisse spectaculum hoc, quia Sol est Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti sermone est, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν. ἤδει γὰρ κἀκεῖνο θεώμενος. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non esse Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur esse Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil est in hoc Dialogo Luciano indignum; sive stylum sive rem ipsam spectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum esse Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Personarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζηνὸς &c. Latina adscivi ex *P.* Inscriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etsi in medio Dial. inserta personarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτομένων. est enim ab ὀπτάω ἄσω. Recte id observatum in *Epist. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὸ ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μιᾶξυ ὀπτομένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ ὀπτομένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte scribitur in sola *V2.* ut *Mss.* c. 14. Ἰσ. B. c. 29. Κρον. N°. 23. & 35. In reliquis enim prave est ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω καυτιᾶν, ὑπομνησθεὶς αὐτῆς.

multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασται ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτου γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ὁρμῆς; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ προσειοῦσα τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸ νομά γε τὸμὸν ἐπιβοᾶται κεκλαυσμένα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν ὑπὸ Ἀνύτου καταγορηθέντα, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα *Graev.* b Ἥλατο] Adſpirate *P. S. Amſt.* ἅλατο ſpir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* c Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* aliaeque Ἀδικουμένη ſine puncto male *J. V2.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* F.G.
Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? *M. du S.*
23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τῶν γραμματικῶν canones ἐμπεσὼν. *J. G. G.*
24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. F.G.
Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. ἃ δὴ ἐπιχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἀμύξαι ἐπιτηδέοντα. Ibid. c. 4. ἠσθημένοι φεύγοντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἐμέλει — δίον ἐκφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι οἰκειοσάμβροτον αὐτά. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δεσπότῃ ἐᾶναι δικεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δικεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐπισφαλὲς εἶχον, διὰ τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμους εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενηθῆναι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μυοκτόνοι, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72. — 83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inſerente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiscuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etsi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum isti, quomodo illos vocem? qui se familiares meos & amicos esse ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo pessime me tractarunt.

4. JUP. Philosophi igitur contra te aliquid machinati sunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipsi injuria mecum affecti sunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepisti, si neque indoctos accusas, neque philosophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philosophos, habitu, oculorum conjectu, incessu, nobis similes, & eadem ratione compositi. Postulant enim meis in castris militare, & nostrum sibi nomen inscribunt, discipulos se, & familiares, & sodales nostros dicunt: at vita illorum impurissima, inscitia, audacia, libidine, plena: quae non parva est in nos contumelia. Ab hisce, Pater, laesa profugi.

ΦΙΑ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέ, ὁ πολὺς λεὼς, ἐπῄνεσαν, καὶ μετὰ τιμῆς ἦγον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τύπωμα τοὐμὸν ἐμφορούμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τοῦ τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι δὲ γεγραφῆσθαι ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τύπωμα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν πανμίαρος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρις δὲ μικρὰ καθ' ἡμῶν ἐστὶ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Gesnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jensius*, per se; sed εἶσι pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύσει, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Gesn.* adfert, ubi φημὶ κλαίειν σε — Κρονίωνα Ἀγρέσταν &c. huic nostro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδιορυγμένῳ καθεδεῖται. At quod *Gesn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δίκαι χαριεστέρῳ, id jam nihil probat; nam χαριεστέρως ex Codd. ibi restituit *Hemsterhusius.* Verum addi posset *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24 δ' αἰσχύνης λαβεῖν, ἅτε αὐτουργὸς ἐκ γένους — ὀνείρατα ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. οἴονται δεῖν φρόνιμοι ἐκ μέτριοι φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; sed quia & in iis ad nominativum personae respicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accusat. simul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Ephes.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς — ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elsner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαίνεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀσσύριος — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππίας μὲν ἄξειν, pro τὸν δὲ Ἀσσύριον. Addo rursus *Arat. Capp.* vers. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μάντις προεγκρίνησας — πρίασθαι, pro προεγκρινησαίμεθα δεῖ πρίασθαι. quum tamen ἀποχάσκειν — ἀφικνεῖσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οὐκ γὰρ ἀκὼν — ἂν ῥᾳδίως χυθεὶς ἐρρῶσθαι, pro χυθέντα; in quo posteriore exemplo tamen ad nominat. praemiss. potest esse relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. φάθη δεῖν μάγα τι δράσας καλορθῶσαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἦσαν δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τὰ ἀναμίσου καίρμεν; ubi κύριοι pro κυρίως. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum unitatissimum, de quo prius diximus. Sed satis est ostendisse, vulgatum Luciani non temere movendum, etsi nec dissimulandum, saepe a scribis peccatum esse in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἥλατο] Adspirate ἅλατο in fab. *Æsop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἅλλομαι certe adspiretur, ut patet ex compositis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adspirationem contra Edd. vett. adsumsi. *J. F. R.*

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καθεδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ ἀνομίας μεστὸν, ἅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλέσας τὸ ἀνθρώπινον γένος τῇ ἀγνοίᾳ ἑλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιμι μὲν ἀδικοῦντας ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γοῦν πρός με καταπέμπων, ἃ μὲν πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς διάκεινται ὑπὸ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γοῦν αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἀσομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed quâ in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum inscitia & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitâtem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab inscitia affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὲν ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὲν ὑπεδέξαντό σε καταπταμένην τὸ πρῶτον, ἅ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πάσχεις. ΦΙΛ. [a] Ἠῖξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐκ εὐθὺς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκει μοι χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἠῖξα] Ἤξα *V2.* ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

94. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόπερ ἐπιμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις τῇ σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἠξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἠξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τοῦ ἐργω prohibeo, hic locum habet, neque si haberet, εἰργάσασθαι, sed εἰρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδούς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. e. *in mundo.* *F. G.*

Ἐν

Graecis; quos faciles ad subigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo submittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis persuasi, ut descendentes suis ab elephantis mecum versarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de caussa magno in honore sunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

7. JUP. Gymnosophistas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conscenso, urendos se praebere, neque quidquam de habitu aut posito *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae simile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuisse tum, cum senex arderet. PHIL. Neque accessi, pater, Olympiam, metu sacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamosoque suo latratu posticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo sit mortuus.

8. Post Brachmanes ergo statim in Aeεἴων ὡς ῥᾷστον ἱππεύσαντας, καὶ τάχιστα, ὡς γε ὤμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τοὺς πρώτους, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅπαντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πλησίον ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι πολυδόξου τινὰ τοῦ θανάτου τρόπου.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῶν καθεδρῶν ἐκτρέποντες. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἐναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, χαμαιρούσης τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀπῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καλαράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελευθόσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμεῖον ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiastes de Opisthodomo Olympico hic agi. Quam supine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. supra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Gesn.* ad *Icarom.* f. *Bergleriumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J. F. R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. F. G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer supra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J. F. R.

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam ista gens? Quid si Arachosios reponas? M. du S.

10. Ἡ τῶν καθεδρῶν] Καθέδρα hic ipse sedentis habitus atque situs, ut κατάκλισις supra *de morte Peregr.* c. 25. f. οὐδ' ὅσον ὀλίγον ἐτρέψαντες τῆς καλοκἀγαθίας. Etiam alias καθέδρα non ipsam sedem s. id, in quo sedetur, notat, sed sessionem, moram desidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τοῦ Ἀρχιδάμου ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, *propter moram.* Ostendit ibi *Wassius* synonymon esse καθέδραν ἐπιμονῆς, ἐπισχέσεως, ἕδρας, διατριβῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque oblivisci tur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph.* ἅτε πρὸς τῇ Καπιτωλίῳ καθέδρᾳ ἐσομένην χρονιοῦσαν. J. M. G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui forte Scholiastae auctoritas imponat, non est hic sermo de illo Palladis in arce Athenarum opisthodomo, sed de postico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuisse praeconibus, philosophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad superiorem *de morte Peregrini* libellum satis ostensum est. Vid. ad c. 32. J. M. G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philosophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτὸς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσιάζοι τῇ μουσικῇ, καὶ ᾠδὰς εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρίτην ἄλλον, ὀλίγους πάντάπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κωμῳδῆ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὰ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τῆς ἀμβλυώπιεν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾤοντο ἀκριβῶς πάντα καλανενοηκέναι. ὅθεν πᾶς αὐτοῖς ἡ ἀχρεῖος ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter impostiuram & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. *At isti accurate* omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ ἐκ τ ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφούς, Πιτθακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ οὗτοι, Πιτθακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν ἢ Μητρόδωρον. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον. ἄμφω δὲ φυσικὼ φιλοσόφω ἄκρω. *V.* In *Voss.* altero sic: Ἐκ Σάμου Πυθαγόραν. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων. [καὶ ἄλλον] Δημόκριτον.

Ibid. Ἐκ Σάμου] Πυθαγόραν. *V.* alter.

38. Ἀβδηρίτην] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀμυδρὸν] Ἀφανὲς, σκοτεινόν. *F.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρίτην, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. de B.*

36. Ἑταίρους & μαθ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator; ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. de S.*

50. Ἀν-

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur; comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

11. Deinde prohibiri ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala subiissem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otiose nobiscum a pueritia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, sintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

καὶ ἄπειρος σοφία, ᾗ, ὡς αὐτοὶ ἔφοντο, ἀπρόσμαχος ἀνεφλέγετο, αἱ κομψαὶ, ᾗ ἄπορα, ᾗ ἄτοπα ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, ᾗ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτουν, καὶ συνίσταντο ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, ᾗ παρεδίδοσαν στομύσιν τῇ κωνείῳ. ἐχρῆν μὲν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, ᾗ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν. νῦν δὲ Ἀντισθένης με, ᾗ Διογένης, ᾗ μικρὸν Κράτης, ᾗ Μένιππος, οὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ὑπομεῖναι τὸ μοῖρα· ὡς μὴ πολὺ [a] ὄφελον· ᾗ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγαναχτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ἐστί· μιαρόν γέ τι φῦλον ἀνθρώπων, ᾗ ὡς τὸ πολὺ δουλικὸν, ᾗ θητικὸν, ᾗ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γὰρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ ναυτιᾶς ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, ᾗ εὐμήρυλα, ᾗ καλαγάγοιλο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, ᾗ κατεῖδον τὴν αἰδῶ, ὅση παρὰ τοῖς πολλοῖς ἐστι τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

[a] Ὄφελον] Sic esse in omnib. Edd. addit Solan.

53. Ἀπρόσμαχος] Ἀκαταγώνιστος. V.

50. Ἀν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ὃ σκιὸν ἰδίοτι ἰδιῶται, ἔστ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. F.G.

Ἀν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλειονάζει vel ἐπανόδῳ inservit. Vid. T. 2. Asin. c. 30. sub init. ὁ δὲ ἰδὼν κατῆλθεν. Et Hermot. c. 28. vs. 72. ὃς δέον — καλαπεξῶσαι, ὁ δὲ τὴν μάρυλον ἔτριβε. Herodian. 2. c. 8. f. (Νίγερ) ἠμέλει· τοῖς τε Ἰλλυριοῖς στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι — ὁ δὲ ἰδὼν τῶν περιοίκων τι ἀφεστὸς ἐδίδυ. J.F.R.

64. Ὄφελον] Ὄφελον Th. Mag. Nosterque ὡς ὄφελον Amor. c. 41. Et alii ubivis, item Homer. frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est aor. 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ἄφελον etiam scribere, & ita Stephan. T. 2. p. 1560. ex Demosth. παθόντων, ἃ μὴ ποτ' ἄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. J.F.R.

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] Filer de la trame au rouet. F.G.

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τὴν παρρησίαν τὴν αὐτῶν, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πειθονται, καὶ ὑποτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα καὶ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ κομιδῇ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἐδόξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὅπου τὴν βελτίστην ἀπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζουσι, καὶ μελαχοσμοῦσιν [b] αὐτὸς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῇ περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί που τινὲς οἱ ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾷστα, ὡς οἶδα, καὶ εἰς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ ὃ πολλῆς τῆς πραγματείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν γὰρ αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὑπὸ τούτῳ παθεῖν, ἡ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδὼς

betur, reverentia, & ut sustinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari se gaudent, & consulentibus obsequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur esse haec omnia.

13. Ac discere quaecumque huic instituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum est. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel sic praestare quod satis esset, poterant. Quibusdam etiam grave servitutis onus, &, ut est, intolerabile visum. Considerantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam sacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis insuper audacia, insciti, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praesto statim & in ore sint: has ergo symbolas solas cum habeant, (viden' qualia ad philosophiam viatica?) figuram sumunt ornatumque decentem, mihique quam simillimum: nimirum quale quid fecisse ait Aesopus illum Cumis asinum, qui leonina circumposita asperum rudens, leo & ipse esse postulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Nostra vero facilia omnino, ut nosti, & ad imitandum expedita; de manifestis illis dico: nec multum negotii *est palliolo* amiciri, & peram gestare suspensam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe securitatem illis nihil ob eam rem patiendi ipsa habitus praestitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Gesneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. V.

Πρόσχορα] Πρέφορα bis Edita, emendavit *Solan* non addens anne idem error in V.

89. Γλίχραι] Ταπειναί. V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] l. c. *tenues, jejunae, egenae.* F.G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* J.B.

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu eſt invito etiam domino libertas, qui ſi aſſerere audeat, fuſti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opſonium non ſalſamentum aut thymus; ſed carnes omnis generis, & vinum quodque ſuaviſſimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro acceſſu ſuo colligunt; vel, ut ipſi loquuntur, tondent oviculas, daturosque ſperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ πρόχειρος, ᶜ ἄκοντος τοῦ δεσπότου, κἂν εἰ βέλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένῳ τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ σῦμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπά, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀλίγοι τινὲς, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque obſervarunt, opinor, ſe aequo faſtigio ſtaturos cum his, qui recte philoſophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet iſta vel diſcernat, modo externa ſint ſimilia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, ſi quis illos ſic placide & ſenſim interroget: ſed clamant ſtatim, & ad arcem ſuam, convicia, confugiunt, & expediunt fuſtem: ac, ſi opera illorum requiras, multa *in ore eſt* doctrina; ſin ex doctrina illos judicare velis, vitam te conſiderare poſtulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἑώρων, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, ἢ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ᾖ ὅμοια. οὐ γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, καὶ χαμαί, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὸ ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus iſtis civitas, illorum praeſertim, qui Diogeni ſe & Antiſtheni, & Crateti adſcriptos, ſub Canis illius ſignis militare ajunt: qui quod utile ineſt in natura canum, ut cautionem illam, illam domus cuſtodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥαδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ὑπογραφομένων, καὶ ἀπὸ τοῦ κυνὸς ταττομένων, ᵈ οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, ᵉ οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ ᶠ λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

ᵉ Ἄκοντος] Et ſic *Fl.* cum cett. ᵈ Οἱ] Recte L. *S. Amſt.* Ceterae ἢ male. ᵉ Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amſt.* pro οὗ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἤ. ᶠ Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. ſupra Πρτ. c. 15. *L. K.*

3. Αὐτοὺς οὖ ωάλαι] Lege αὐτούς. *F. G.*

4. Καὶ πρὸς ἐμὲ] Intellige ποιοῦσι. *F. G.*

5. Τὸν — τὸ Κύμη ὄνον] Vid. ſupra Ἀναβ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπεπλησται — ῥαδιυργ.] *Th. Ma.* v. Ῥαδιυργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (ſaltem in Ed. *Blankardi*) qui hinc emendandus, ſi quid opus. *J. F. R.*

44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἢ reſtitutum. Οἷον quod ſequitur, ex *Fl.* eſt, quod etiam recte habet *S* cum ante eam editionem omnes, excepta *Fl.* οὗ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνίαν] Sic ſcribi ſatius eſt, quam in omnibus impreſſis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τ' ἀδόντα, καὶ περὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

lationem, & illa verſus dantem blandimenta, & menſarum affectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

Ὄψει τοίνυν μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τ' ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἑωθεν εἰς ἑσπέραν ὑπεκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τ' τοιαύτης μισθαρνίας· ἄρχοντας δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγανακτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, εὖ' εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ δὴ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόμαλα ἐρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

17. Videbis ergo paullo poſt quid futurum ſit. Exſilientes enim de officinis univerſi deſertas relinquent artes, ubi videbunt, ſe quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad veſperam, operibus intenti ſuis, vix tamen ſibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otioſos autem homines atque impoſtores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quaſi tyranni eſſent, promte accipiant, ſi nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamſi acceperint. Haec vita, qualis ſub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

Καὶ ἦν ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τ' σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καὶ τ' Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

18. Ac minus in ea re mali eſſet, ſi tales cum ſint, nulla nos alia contumelia afficerent. At iſti, vehementer graves & triſtes quantum ad externa & publica qui videantur, ſi puerum formoſum, aut mulierem pulchram vel nanciſcantur, vel ſperent, quid faciant, ſilere melius eſt. Quidam etiam ſuorum hoſpitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipſae etiam philoſophentur: tum communes illas omnibus ſuis familiaribus proſtituunt, Platonis quoddam ſe placitum perficere rati, ignari quo ſenſu divinus ille communes eſſe mulieres voluerit.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκον, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καλῆγορεῖντες αὐτοὶ

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem ſe gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accuſantes ipſi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd. b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare juſſerat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] Peregr. c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόμαλα ἐρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Chriſtiano Judaeove ſcriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; ſed hiſce ſimilia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδου — Στρυθίας] Inſignium aſſentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μὲ &c.] Μίμησις. *F. G.*

5. Οὐκ

adulterium, & lasciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adversum alteri alterum invenies, ut sunt sermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi se inimicos ajunt, cum adulationis caussa Gnathonidem, aut Struthiam superare possint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipsi sine mendacio. Voluptas inimica omnibus in sermone, hostis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad irascendum, supra parvulos infantes. Quare risum praebent non mediocrem spectantibus, cum a quacumque caussa exarsit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum totum quiddam & furiosum vident, & spuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi esse, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mebercules, nec possidere digner; obulus mihi sufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo post non obulos petunt, aut drachmas paucas, sed totas divitias. Quis ergo mercator tantum e navium commeatu affluat divitiis, quantum hisce ad quaestum Philosophia confert? Deinde ubi quantum satis est collegerint, & viaticum sibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & vestimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, ἢ μοιχείας, ἢ λαγνείας, ἢ φιλαργυρίας; οὐδὲν γὰρ ἔστιν εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν ἢ τὰ ἔργα· εἴον, χολαικείαν μισεῖν φασι, χολαικείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρουθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέπουσιν· οὐκ ἂν οὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μὴ ἐν τῷ ψεύσασθαι δύναιντο. πάντα ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, ἢ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιος, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, καὶ μικραίτιον, καὶ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γὰρ οὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπό τινος τυχὸν αἰτίας ὀπίζωσι μὲν αὐτοῖς ἡ χολή, πελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωσι, ἰταμόν τι καὶ ἀφόρητον δεδορκότες, καὶ ἀφρῷ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεμιαμμένον αὐτοῖς ἢ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μέν, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἄξιόν, ὀβολὸς ἱκανός, ὃς θέρμης πριάμενος. ποτὸν γάρ, ἢ κρήνη ἢ πόλαμὸς παρέξει. καὶ μετ' ὀλίγων αὐτῶν οὐκ ὀβολούς, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλούτους ὅλους. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλῆσαι ἂν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία εἰς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωσι, καὶ θησαυρίσωσι, ἀποῤῥίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε καὶ οἰκήτας καὶ μαλακὰ ἐπιβάλλα, καὶ παῖδας κομήτας, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαί-

gow

a Καὶ] Omissum in *Ald. Y. H. Fr. B1. S.* Adest in *Fl. P.* d Πλήσειεν] Πλουτίσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Καλέσαντ οἱ ἀξιοχρεῖς ἄλλοι ἔτοι. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*

8. Εἰς χρηματισμὸν] Εἰς τὸν τῶ χρημάτων συλλογὴν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλούτους] Sic apud *Hesiod. lib.* 2. ἢ ἴμοι ὀνείδεα τοῖσιδ' ἔπειτ' οὐκ ἀπάλυξις, ἀλλ' ἄρα τί σ' ἔβλαπτεν αἰτήσας. *J. B.*
6. Ἀλλὰ πλούτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot. c.* 9. Sed conf. ad *Icarom. c.* 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic. V. c.* 20. πλούτους μεγάλους ἥρωσιν. *J. F. R.*
7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλουτῆσαι, vel pro τοσοῦτον, legendum τὸν ναῦν. *M. du S.*
Πλήσειεν ἄν] Πλουτίσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abest quia sic edam. Sed quia & Scholiast. vulgatam habet, & aliquis inest sensus, contextum immutare non sustinui. *J. F. R.*
13. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

20. Πολ-

ρειν Φράσαντες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera, & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη Φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, καμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῇ. ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφαίνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Inscitia atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοί, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μεταδοτέον. ὁ μὲν γοῦν κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ἐπιθήσομαι, μισῶ γοῦν κἀγὼ αὐτοὺς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμύστους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶ. κεραυνῷ μὲν γοῦν, ἢ τῇ σῇ δεξιᾷ, εὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καταπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ περὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν Φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἆθλον οἴεσθε

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

[a] Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* [b] Μεταδοτέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. [*] Μετελευσέον] *G.* Κολασέον. Τιμωρητέον. *V.*

37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

[*] Μετελευσέον] Ita ex *G.* restituit *Solano* cum in *V.* esset Κολασέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F. G.*

22. Τὸν τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.*

23. Ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφαίνω· τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοσοῦτο. ratio clara est. *J. J.*

42. Παρὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae fimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

τοῦτον ὐ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ ὕτω καὶ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, ἢ κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τοῖς Αὐγείοις, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ ὅτι τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, [c] ὡς καὶν ὀλίγους αὐτοὺς ὀπτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσίν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ οὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ που ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τῆς Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, καὶ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τῆς ὁδοῦ· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι τῷ δὴ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα καὶ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἱμός ἐστι τὸ μεῖζον, ἡ καλλίκρυς δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ [d] ὑποπεπαμένον, πάμφορον, ἀπὸ τῶν προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς δεξάμενον· καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τῆς ὑποκειμένης πόλεως. καὶ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, καὶ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὂν ἀπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις πολαμὸς μέγιστος ὑπομείδει, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μὲν οὗτος· ἡ δὲ πό-

c Ὡς καὶν] Ὡς ὐ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *Aldi.* d Ὑποπεπαμένον] Sic Edd. omnes.

ὑπὸ καιρὸν alienum ab ejus mente eſt, & δέξει dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμένον] Ita ſolet praeteritum πέπαμαι pro πεπέτασμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πύλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεῳγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν οὗτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Haemum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. ἡμεῖς ἤδη προσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γάρ ἐστι, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, ὅστινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφές, οἵτινες ὀνομάζονται, ἀφ' οὗ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ἀπὸ δ' ὧν ἡ ἐπιθυμίας ἦν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ὅτοί εἰσιν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habeones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. εἰδὲν *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐξιὼν ἡμᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Posidonios . . . aut possifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M.du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα σὺ χρῇ κεκαρμένον εἰς τὸ Λακ.] Exposuit hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῇ κεκ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba inducebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad *B. πρ.* 20. & Ἐτ. δ. XII.] *M.du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. δραπέται γάρ] AN. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γάρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M.du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermilit *Birkheimer.* *J.F.R.*

11. Εἰσιόν δὴ καθ' ὁτί] Obscuriusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligitur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione deserta ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polyclelum*, *Euctemo-*

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, tur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἰσιν, ἢ τί ϗ τοῦτοι ϗ αὐτοί; μᾶλλον δὲ ϗ προσίασι, ϗ τι ϗ ἔρεσθ' θέλησιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γύνητας ἅμα εἴδετε, ϗ τινα γυναῖκα ἐπὶ χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀῤῥενωπὴν, ϗ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἔτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τ' γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμένην πρὸς αὐτῆς. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι ϗ ζητοῦμεν αὐτούς. τοιγοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τ' ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, ϗ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. *c* Οὗτοι] Omittit *Fl.* *d* Δραπέται] ΦΙΛ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. Μέτιμεν] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut ſimili nomine fuiſſe, quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 5. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amicitiis opes conſecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quosdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipſa adeo Philoſophia) εἰσεσθε δὴ (non δὲ) inquit: *Statim ſcietis*, καθότι quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtrosque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (ſic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ, ἐτᾶ, ὁ κηρύττεις: ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquiſitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμείλει ἀπαντῆς ἀνευρήσομεν, perſonam ΑΝΔΡΩΝ ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca poſſunt conferre, illis fraudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis ει, a quibus incipit εἴσεσθε. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ἐν χρῷ κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῦν, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. ᾗ ἐκόμα δὲ, ᾗ τὸ γένειον ἐτίλλετο, ᾗ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὸ κροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τὴν τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησί γοῦν, ὡς φησιν, αὐτή.

ΦΙΛ. Τίς δ' οὗτος ἄλλος ὁ προσιὼν ἐστιν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ἐπὶ τὴν Ἀργῶ ἐμὸς, ἥδιστος κελευστὴς ἁπάντων. πρὸς γοῦν τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέσσοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μηνύτρῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. b Ὦ οὗτος] Admisi ὦ ex *B1.* & 2. quod aberat ab cett. c Ὃν] Recepi ex *Fl.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat verbo: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conductum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μηνύτρῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεύς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τῷ τῦ νόμου. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῦν] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. ὃ νοῦν legit librarius Δεσπ. νοῦν. De appellatione Cantharo s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῦν ὦ οὗτος] Νοῦν, ὦ οὗτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *B. πρ.* c. 20. ubi Cynicus Philosophus ὁ χρῆ κηρίας dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra *Περ.* c. 15. κομᾶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐπὶ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego , quem quaeritis , novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit : auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat , oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt , & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox eſt , Homeri verſiculos recitantis ? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus , quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis ,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes ,
Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus , cujus muliere

40 Φία , ϗ [d] Ἡρακλες , ϗ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαιρὸς ἀποδιδόναι τὰ μηνύτρα , ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς , ὃν ζητεῖτε , οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον , ὦ παῖ Καλλιόπης , ἔνθα ἐστί , χρυσίου γὰρ οὐδὲν , οἶμαι , δέῃ , σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. 45 Εὖ ἔφης , ἐγὼ δὲ τὴ μὲ οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν , ἔνθα οἰκεῖ , αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν , ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ , μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν , ϗ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν , ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίχες. ὦ γυναικὸς ἐστὶ φωνὴ , ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου ; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ , τι ϗ λέγει.

55 ΔΡΑΠ. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖν[ος] [ἀνὴρ]
ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν ,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μὲ ἐνὶ φρεσὶν , ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον , ὃς ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν , ὄκεν φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος , ὃς τὴν γυναῖκα

Ὠιχε-

[d] Ἡρακλες] Et ſic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. [e] Μισητέον] Μισητὸν male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος δ' αὐτὸς ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea , ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F.G.*

30. Ἀμείλει ἁπαίλας] Literae ἀν. quae Ἀνδρὸς notare debebant , miſtae cum primis verbi ἀμείλει , & hic omiſſae , ut paullo ante ἐρ. ante εἰ. *J.M.G.*

Ibid. Ἁπαίλας ἀνόρυσσομεν] An ἁπαίλας ἂν ὀρύσσομεν , & ſubaudito τοὺς δρακόντας. *F.G.*

Ibid. Ξυνιστοῖ γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξυνεῖσι , i. e. ſimul ſunt ? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F.G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν ;] Subaudi ἴχων. Sed τὸ ἴχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F.G.*

Ὁ τὴν κιθάραν ;] O *Gujete !* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen , & probaſti alibi ellipſin , nec meminiſti perpetuo ἴχων in hiſce omitti , aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πινάρια , *Bis Accuſ.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰ ποικίλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J.F.R.*

50. Ἐκποδὼν] *Bl.* habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδὼν. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe , quidquid differentiae ſtatuant alii , vid. ſupra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι *e medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ϗ ἐκ ποδῶν forſan legendum , ejecto ὑμῶν , adjecerat Idem. At quae neceſſitas quaeſo ? *J.F.R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1, 2. & 5. *J.B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum , ut verſus ſtet. *F.G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F.G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes : non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes Philoſophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J.M.G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδεχώς. *F.G.* Immo ὑπόδικος , ſi

Ὤχεο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ στολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν σανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ οὐ κόσμον ἐριζόμενα βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῷ καλαράτῳ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτῳ κυνὸς ἀγρίου [d] ὀρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα σέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. Φασί δ' αὐτίκα χρὴ κύειν ἀπ' αὐτῆς. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν.

ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; Φέρ' ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμους ἴσως, ἢ ἄρτου τρῦφος; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cervae,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt*.

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis frustum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. c Μέσση] Sic *Hom.* Μέσσῃ P. Bt. ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὁρμήν] Ὀδμὴν. *Gesn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδιξάμενος adscript. marg. *J.* Sed ὑποδίκη personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia hic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae*. Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε ποτ' ἐν στολέμῳ. *J.F.R.*

69. Σανάριστε] Σανάριστε ἐριζόμενα. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τῷ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *J. M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπισθε δὲ λέων, μέση δὲ χίμαιρα, &c.] Vertus hic ita legendus,

Πρόσθη κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *J.J.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter *P.* legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
M. du S.

Πρόσθε κύων," ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτῳ κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῷ Κερβέρῳ. τὸ τρίτῳ hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox: non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μιαρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλαύθμων, nec ullam allusionem ad vocem κρεμνοσίμους. Ideo su-

Non ; ita me Jupiter : ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus ? Non ſane alius. Hem riſum ! Quid poſtea non fiet ? etiam philoſophatur Lecythio ? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero : ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid ſic ? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin' ? Deinde pera *ſumta*, & baculus ! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero ! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum ? HOSP. Eſt liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ἐστί. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν ; ἤμενον ἄλλως, ὦ τοῦ γέλωτος, εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο ; καὶ Ληκυθίων Φιλοσοφεῖ ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ οὗτος ἀδέσποτος ὑμῖν ἐστιν ; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί ; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τὴν ὑποσάθρων ἐστί. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις ; ἔπειτα πήρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον ; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

[f] Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. **Χρεμήτα** *Palm.* **Κρεμώνθην** *Pe'l.* [g] **Σύ**] **Σοῦ ἴσως** L. Nihil a vulgato abit *Fl.* [h] **Τριφάλης**] Sic *Fl.* **Τριφάλλης** cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte **Χρέμητα** ſcripſerat, ad quod alludebat **κρεμήσεται**, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, **ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππιον** eum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. **Κλεάνθην**] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. *Macr.* c. 19. *M. du S.*

1. **Ὑποσάθρων**] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. **Ἡράκλες — τὸ μὴ τοῦτο**] Haec omnia inepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F. G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur ? *J. F. R.*

8. **Τρικάρανος**] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horum ce nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. **Ἀποφρ.** c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas **Τρικάρανος**. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J. M. G.*

10. **Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς**] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen : nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro **τριφάλης, ητος** fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. **Τριφάλης** inquam, non **τριφάλλης**, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitioſum puto : ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad **τρικάρανον** accedat : ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam **φάλης** eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. A. p. 50, 52. **τὴν φάλητα** interpretantur **κίδαριν ἀνδρός**. Quo ſenſu **Τριφάλητα** acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus, ad poſteriorem rationem magis videtur accedere : eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) **περὶ ἀρρενότητος**. Hinc etiam laſcivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτῃ μὴ ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴκαδε τὴν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὴν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὴν Ληκυθίωνα· [d] τὴν Μυρόπνων δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαγιγωθέντα· ἔπειτα κἀτοῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιτωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενον [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὴν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπῃ τὸ χιόνι μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοῖ, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ ἀλλόγων; ἀλλ' ἀκολούθει δὴ τοὺς πιτωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενον πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνον ὤν.

33. FUG. Tuum *eſt*, Mercuri, judicare quod ſupereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

a ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl.* Δ. tantum. *b* Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Πρωτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* *c* Τὴν μὲν ἀποπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀποπλύνειν adſcriptum marg. *J.* *d* Τὴν Μυρόπνων] Articulum hunc delet marg. *J.* *e* Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν ἓις. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων ἓις λόγον, aut pro εἷς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὸν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per κἀτοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιτωταῖς] Attigi hanc pœnam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit hæc omnia *Lapith.* c. 32. κἀλλαφθεὶς τὰ αἰχίσια ὑπαθεῖς. *J. B.*

22. Παρατιλλόμενον τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενον τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De παρατίλλομαι dictum eſt ad Μισθ. c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *ſus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ ἀλλόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *J. M. G.*

SATURNALIA.

SACERDOS ET SATURNUS.

SACERD. Quandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

ΙΕΡΕΥΣ. Ὦ Κρόνε, σὺ μὲν ἔοικας ἄρχειν τό γε νῦν εἶναι, καὶ σοὶ τέθυται, καὶ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί ἂν μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἔσκεμμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολύν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακάς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἆλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὡς τι καὶ [a] αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς σῆς ἀρ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *J. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* a Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. J. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob.* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Caeſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *J.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel ἀφ' ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. εἰ — κερδαίνειν ἐμφοροῦσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. εἰθ' ἡλικίαν ἴσχον εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλαύψει μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi faciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *J.F.R.*

16. Ὡς τι ἐμὲ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *J.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In *L. Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμὲ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Prove b. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατιδῖνης — ἀλλ' αὐτὸς. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philoſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀτέλαυστα τῆς διηγήσεως. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναθαμοῦσα ἀφ' ὧν αὐτὴ νῦν ἐμὲ κεράτων — σὲ ἀνεστάτωσε. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξελιύσομαι. Sic αὐτὰ nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτοῦ ἀφ' ἅπαντος τοῦ βίου.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὁ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὁ γὰρ ἐμὸν ἀφαιρεῖμαι τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτοῦ, ἀλλ' αἴτει παρὰ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅτι ῥητοῖς παραλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. ἐν ἧν ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμι, καὶ πως τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἀρχοῦλας καθίσταν, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅτι κεφαλὴν ὠθεῖαν, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα καὶ πλοῦτον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς ἀφαιρήσεται οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνο, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἐγωγ' ἂν ἤδη ἀπηγόρευκα, αὐτοῦ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σείων, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπαναλεινόμενος, δρι-

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus totum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. G.

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. G.

Τῷ σὺ χρὴ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγρόμβροι κυκλήσομεν ἰνδάδι νεκρούς. Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μόνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτοῦ, tum ne ἄμοιρον sine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τ' ἑορτῆς. *J.F.R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M. du S.*

28. Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Is. B. c. 30. ἄνυδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. *M. du S.*

Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπουδαῖον μὲν οὐδὲν, οὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J. M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαι] Οὐδὲ ἀγοραῖον οὐδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται οὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th. M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Ἄνδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui sors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M. du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζεσθαι τ' συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendas.* illud potius vertendum erat, *si comparerentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἐπαυσίσαντο, ὡς ὕλωος ὁ φορὸς ὁ χοῦς ἐπιωώσει] Certissimum est men-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἑνορᾷν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ᾗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ᾗ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ᾗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ᾗ συνετὺς ἀφείς, ἃ δὲ πάμπονήροις τε ᾗ ἀνοήτοις ἀνδράσι πρόσκειται τὸ πλῦτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῷ. πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ παντάπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τ δύναμιν ἐξετάζεσθ τ συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ᾗ τοῖς ἄλλοις ἐς τ μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, [c]σοι τ ἑξάδα ὑπεραίνω ἀεὶ φαίνεσθ. πολλοὶ γῶν ἐς κόρον ἀπὸ τῦ τοιύτυ ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ᾗ φορὸς ὁ κύβ@ [d]ὑπενύσ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντ@ αὐτοῖς τῷ σκάφει, ἐπὶ ὕτω μικρῷ ἑρμαίῳ τῷ κύβῳ. καὶ μὴν ᾗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ᾗ ᾠδικώτερον ἄλλυ δόξαι [e]ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ᾗ ἁρπαζομένων τὺς μὲ ἄλλυς ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τῦτο γῶ τιμώτατον τ ἀδείᾳ ἁρπαγίας) σὲ δὲ, καὶ ἀναπηρυχθῆναι καλλίνικον, ᾗ τἄθλ' ἁρπασθῆναι τ ἀλόντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι ᾗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθ, τῷ

c Σοὶ] Sic L. *H. P. S. Amst.* Σὺ *Fl. J. Ald. V2. Fr.* Et hoc omnes obsidet. ἅσαι marg. *J.* conjicit.

d Ἐπινύσει] Sic in omnibus. Ἐπινύσῃ *Jens.* e Ἅμα] 66. Καλλίνικον] Τὸ νικήσαντα. *G.*

mendum in ἐπινύσει. Legendum omnino ἐπινύσῃ: neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. *J. J.*

58. Καὶ φορὸς] Φορὸς ἄστμ@. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβ@] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινύσει] Mutare *Jensius* jubet in ἐπινύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. *M. du S.*

Ἐπινύσει] Nihil opus esse cum Cl. *Jensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lectt. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρατῆρόν γε σὺ ἀπολύσεις ἢ πρατήρ ψεις πάντας τὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ὑτ@ δὲ τάχα εἰσεται, οἷον μὴ ὄσαν ἀπολείψει multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ἅσαι, vel ἅσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ᾗ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini sortiere talis.* *F. G.* Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. ᾗ βασιλέας χειροτονῆσαι. *J. F. R.*

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαιμι, ὡς μήτε ὑπὸ ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι δεῖ αὐτὸν ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ δεύτερον τὴν αὐλητρίδα, τρὶς τὴν οἰκίαν περιελθεῖν; ὡς οὐχὶ ἡ ταῦτα δείγματα μεγαλοδωρίας ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθαι τὴν τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις· ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τὰ ταῦτα δωρούμενα ὀλιγοχρόνιον τὴν ἀρχὴν ἔχοντα. τούτων δ' ὧν ἔστί μοι δυνατὰ δοῦναι, τὴν πεττείαν, τῷ ἄρχειν, τῷ ᾄδειν, καὶ τὴν ἀναμετρησάμην, θαρρῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, οὐ τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τὰ μὲ τοιούτων οὐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ἀπόκριναι, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καί μοι ἦν εἴπῃς αὐτό, ἱκανὴν ἕξῃ τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τῆς θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γάρ, ἢν εἰδὼς τύχω.

ΙΕΡ. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστίν, ἃ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τῆς Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τὸν Δία, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τῆς ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τὸν Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μετὰ σοῦ παρετάξατο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴ ἦν, ὦ ἑτοῖμε, ἤγομεν, καὶ μεθύειν ἐξῆν καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. ISAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque male-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῳ Fl.

80. Τῶν πεττῶν] Πεσσὸς τὸ ταυλίον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγματα] Consule de hoc ludicro *Taeit.* A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. I. 25. ὁ Σαπορταλίδης λέγοντα βασιλεύς, ἔδοξε δὲ παίζειν ταῦτα τὸν παιδίον, προσάσσει, σὺ πίε, σὺ κίρασον, σὺ ἆσον, σὺ ἄπιθι, σὺ ἔλθε, ὑπακούω, ἵνα μὴ παρ' ἡμὲ λύηται ὁ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laërt.* & hoc Luciani. *J. F. R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut *Eustath* de Im. I. p. 10. ἐκ Τενεδίας λίθου, sed p. 13. λίθος ὁ Τενεδίας. *Aristoph.* Nub. 764. λίθον ταυτὶ — καλὸν. &c. Noster *Imag.* c. 1. f. ἡ λίθος Ἡ-

ρα-

dicere prout libitum dominis, diſceres ſane, iraſci mihi permiſſum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & ſenem Deum. SAC. Atqui ego iſta, Saturne, non mea ſponte interrogo: ſed Heſiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope univerſos, haec de te credunt.

λοιδορεῖας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γοῦν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὄντω καὶ πρεσβύτην θεόν. ΙΕΡ. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐκοῦν δὴ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα πεπιστεύκασι περὶ σοῦ.

6. SAT. Putas enim paſtorem illum, jactabundum impoſtorem, ſani quidquam de me ſcire? Conſidera autem hoc modo. Eſtne ut homo, neque enim dicam Deum, ſuſtineat ſua ſponte ſuos ipſe devorare liberos, niſi quis forte Thyeſtes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc ſi forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero poſſit, niſi forte ſenſus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum geſſimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, ſed mea cum ſponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non eſſe, neque in tartaro, ipſe quoque vides, arbitror, niſi caecus es ut Homerus.

ΚΡΟΝ. Οἶει [b] γάρ τι τὸ σωμάτιον ἐκεῖνον, τὸ ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὧδε, ἐάν τις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἐκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσών, πάθοι; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐδίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' ὅτε ἐπολεμήσαμεν, ὅτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεξιόντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γοῦν ὅτε πεπέδημαι, ὅτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

7. SAC. Qua igitur cauſſa, Saturne, motus reliquiſti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In univerſum ſenex cum jam eſſem, & ipſa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim ſufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc ſunt, injuſtitiam; ſed curandum ſemper erat ſurſum deorſum, fulmine intentato, quo perjuros aut ſacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laboriosa & juvenis vires poſcens:

ΙΕΡ. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; ΚΡΟΝ. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ὤν (διὸ καὶ περιεδήλουν με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἀρκεῖν πρὸς οὕτω πολλὴν ἀδικίαν τὴν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸν κεραυνὸν διπρμῶον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργώδες ἦν,

b Γάρ τι] Sic omnes. c Ἀφειλέτο] Male omiſſum in *Fl.*

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ εἰπὲ ἔγνως ἂν ἐφιστήσας ὡς ὀργίζεας γοῦν ἐφεῖτό μοι. *V.*

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίσθητος, ἀπαθής. *G.*

καταλιπὼν. Sed & de gemmis maſc. gen. ibid. c. 11. idque uſitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλομένην. Amant enim participia nominandi caſu ſic jungi ſine copula. Vid. ſupra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Aſin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὀρίξας — ἐμπρησχών. *Act. Apoſt.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æſop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀναξὰς — στατῆρας βοῦς ἑκατὸν πλάσας ἐπὶ τῷ βωμῷ θῦσαι ἀλεκτρύονα. *J. F. R.*

8. Ἡσίοδος] *Heſiod.* Θεογ. 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὑγιὲς τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲν δὲν τι — πρᾶξαί τι ſ. modo proba & ibi ſit lectio. *J. F. R.*

ἦν, καὶ παυσόμενον ἐξέσεσθαι [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. καὶ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι ἀφαιρεῖσθαι τοῖς παισὶν ὅσα τὴν ἀρχήν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ἔτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοντα, ἔτε τὸ τἀναντία αἰτιωμένων ἐνοχλούμενον, ἔτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβύτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἄγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε, καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷος ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, καὶ τάχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, καὶ κρέα ἐσκευασμένα, καὶ ὁ οἶνος ἔρρει ποταμηδόν, καὶ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τὴν ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, καὶ ἀφ' τοῦτο ἅπαντα χρότος, καὶ ᾠδή, καὶ παιδιά, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους καὶ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμιώτατα τοὺς τὰ ὅμοια πράττοντας, ἅτε καὶ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi imperium. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi causa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae *hominibus*, tan-

a Εὖ ποιῶν] Sic *Fl.* B1. & 2. Εἰ ποιῶν junctim cett. B1. & 2. b Οἷος] Bene L. *Fl.* V2. *P. S.* Οἵης male *Ald. J. Fr.* c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AlW.* Et sic *H1.* Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & B2. ut N°. 28. In reliquis prave εἰ ποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷος] L. *Fl.* V2. P. & sequentes impressi. In reliquis prave οἵης. *M. du S.*

49. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ. .] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, καὶ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σε ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret ergo hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipse quoque serviens & memor compedis. SAT. Non desinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & desinam. Verum hoc adhuc mihi responde. Alea ludere an consuetum erat etiam his, qui sub te vivebant? SAT. Omnino: sed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; sed summum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & solus semper cibo se abstineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipsi essent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: si quis unum de istis ex solido auro viris, in nostram hanc vitam productum vulgo ostenderet, quid miser ab illis passurus esset? Incursione facta illum, novi ego, discerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos constituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne festis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem sint, sed in quaestu sibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae sponte ipsi sua faciunt.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum sis & se-

δουλεύοντα, μεμνημένον τῆς παίδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ παίζειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ὦ μὴν οὐκ ἐπὶ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀπαλγῆ ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γὰρ ἂν καὶ ἐπέπαιζον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μελαξὺ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν χρυσηλάτων, ἐς τὸν ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἄθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι ὀπισθομόντες, ὥσπερ τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μείζονος ἀπενέγκαντες τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε οὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιοῦνται τὴν ἑορτήν. εἶτα οἱ μὲν ἀπέρχονται λῃστεύοντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, οὐδὲν δέον, καὶ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἐχόντες ποιοῦσιν.

ΠΟΝ. Ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἀβρὸς οὕτω θεὸς ὢν; καὶ γέρων ὀπλεξάμενος τὸ

76. Ἐς τὴν ἡμ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κόρακας. *G.*

80. Αἱ Θρᾷτται] Threissae. *G.*

τριῶας *Hagen.* 1526. 8. *Erasmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; nisi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Pers. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quasi hoc ex Graeco vertisset. *J.M.G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ὦ τῶ μύθω ἐκείνω. ποιεῖν σε &c. Ita distinctionem *Solanus* mutarat. Et sic trajectio constructionis foret, de qua paullo supra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec displicet; quia tamen & sic Cl. *Gesneri* versio aliquantum foret immutanda, quae sensum haud incommodum exhibet, nec satis certa est res, manum abstinui. *J.F.R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis nostrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris consiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes pestis ista grassata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango posteris vix credibilem, historicumque poscentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia pestem Atheniensium descripsit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menses incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum singuli divitias summas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum misere perdiderunt, ab Aleatore, similibusque ejus perditis hominibus miserum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέσταλον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὴ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; οὐ γὰρ σφετερικός γε ὁ χειμὼν, οὐδὲ ὑπιτήδειος τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀνακρίνεις, ὦ οὗτος, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γάρ μοι χρόνον τῆ ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, εἰ πάνυ ἀναγκαιά μοι ταῦτα προσφιλοσοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὑπὲρ τῆ ἐλευθερίας ἤδη ζῶμεν. εἶτα παίζωμεν ἐς τὸ δέλτιον ὑπὲρ καρύων, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴ παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιλο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτῃ ἡμῖν τὴ συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τῶν φίλων, ὅσοι γ' ἐπαινῦσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtitutaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus diei non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque jam iſta omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes ait fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

a Ὃ οὐ] Ita *Fl. F.* Sed ὃ male omiſere *Fr. Bs. Ald. H. P. S. Amſt.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἤγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφήρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέσταλον] Τῦ ἔτους hic deeſſe videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τῦ κρύους. *& nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐπὶ. *F.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς excidiſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. dn S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσῦν κοινικὰ γε ἡμῶν πάντων κατασκιδάσαι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *F. F. R.*

23. Ἐπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. dn S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπισᾶς] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφισάναι, exemplis docet Rev. *F. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri,

ΤΑδε λέγ᾽ Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τ᾽ ἑορτάς. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· καὶ εὖ οἶδ᾽ ὅτι ἐμμενοῦσι καὶ κεῖνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσονται τοῖς ἐπιτιμίοις, ἃ κατ᾽ τ᾽ ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δὲ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσητε τῶνδε τ᾽ προσταγμάτων. ὡς ὅστις ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ἑαυτῷ, οὐκ ἐμὲ νομοθέτην ἀμελήσαν, ἀλλ᾽ εἰς τ᾽ Κρόνον αὐτὸν, ὃς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τ᾽ ἑορτάς, οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρόσω ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμενος. ἦν δὲ οὐ πεδήτης, οὐδὲ αὐχμῷ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν ληρούντων ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ τ᾽ μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τάλλα δὲ ἁβρός τε ἦν, καὶ [a] καιρέος, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκευάσατο. μορφὴν μὲν τοιόσδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα [b] προειρῆσθαι ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συννοίας βαδίζοιμι, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τ᾽ αἰτίαν τ᾽ λύπης τῆς ἐμοί, καὶ ὡς

[a] Καιρεος] Καιρῶς male *Fl.* [b] Προειρῆσθαι] Sic dedi ex *Fl. V2. Ald. B1. S.* Προειρεῖσθαι *J. H. Fr.*

ma autem ellipſi ὅπερ pro κατ᾽ ὅπερ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J. F. R.*

45. Ἐστί] Scribendum fuit εἴη. *M. du S.*

Ἐστί] Obſequerer *Solano* εἴη reſcribenti, propter adjunctum καὶ δυχεραίνοιμι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐστι, quam ἔγνω τί δυχεραίνοιμι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θὲς — καὶ ὑποσχέσ. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμναζέσθω, μηδὲ ἀσκείσθω, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθησθε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲ ἀνεῖλεν, ὃς δ᾽ ἐκέλευε καὶ ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπείσθη, — καὶ ἐνίκησε καὶ ὡς Ἀφροδίτης εἴη θυγάτηρ καὶ ὡς — παῖς γένοιτο. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi id

† πενίαν δυσχεραίνοιμι, ὁ χρ' † ὥραν [a] μοναχίτων· ἐγὼ γὰρ [b] κρύος, καὶ Βορέας πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ † ἑορτῆς ὥραν πλησιαζούσης, ἑώρων τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσωσι, καὶ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ ὁ καιρὸς ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τοῦ ἱματίου μου λαβόμενος, καὶ ἀνασείσας, ὅσπερ μοι [c] προσειθίζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καθαρεύοντας μὲν καὶ μιαρὰς ἀνθρώπους ὁρῶμεν πλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ἴσθι σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις ταῦτα, καὶ μεταλλάξαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλω-

qui praeter tempestatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad ista munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare se uti sacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde festivam esse. Accedens igitur a tergo, & aure prehensum concutiens, ut apparere mihi solet, *Quid hoc*, inquit, *Cronosolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum sacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & solos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium desperatione versemur? Sed neque tu, Domine, finem vis istis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non est facile, quae a Clo-*

[a] Μοναχίτων] Sic V2. Μοναχίτων cett. [b] Κρύος] Abest a Fl. [c] Προσειθίζειν] Sic omnes. Forsit. προσειλάζειν. marg. J. etiam πλησιάζειν adscripsit.

id parvi refert puto. nam rursus *Ptol. Hephaest.* l. d. fine majore distinctione, καὶ ὡς Ἥρᾳ τοῦτο Ζεύς, καὶ λοιπὰ τοιαῦτα. Mox ibid. praemissis optativos excipit indicativus, ὡς λάβοι μὲ αὐτὸν ἡ Ἥρα — δεῖν δ' Ἑλένῃ, κλέψαι δ' αὐτὸν — ἀφίκοιτο δ' — Ὡς Ἥλιος θυγάτηρ ἐς Ἀΐδας Ἑλένη, ἐκαλεῖτο δὲ Λάμπη. Imperativ. & subjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάσχου θ' — καὶ μὴ ὀργίσθῃς. Dissimiles casus *Pausan.* Vit. Aristom. ipso princip. Ἀναξίων (sic enim lego pro ἀνακτόρων) κακῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, καὶ ἀμέλει ἐς τὰ μείζονα ἤδη ἐνορῶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Sallust. Catil. 21. 4. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elsner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorsus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pausan.* protulit. *J. F. R.*

46. *Μοναχιτῶν*] Μοναχίτων ἂν. An μοναχίτων ἄν scribendum pro μοναχιτῶν. *F. G.*

Μοναχίτων] Sic recte una V2. reliquae Edd. Μοναχιτῶν. Non puto tamen cum *Salmasio* p. 211. ita necessario intelligendum, ut unica sit amictus tunica, qui μοναχίτων dicitur; superinductas tantum tunicae vestes respuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. *Παρασκευαζομένους*] Hoc verbum frequens esse de adparatu convivii & sacrificii, vid. si operae est, ap. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Apost.* X. 10. *J. F. R.*

55. *Προσειθίζειν*] An προσειλάζειν legendum? *F. G.* Προσειλάζειν] Legendum προσειλάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἔρωτ. c. 82. *M. du S.*

Προσειθίζειν] Fateor *assimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non posse. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσειλάζειν *allubere*. Sed mox damnavi, cum nec literae satis congruant, neque significatio. Magis jam placet προσειλάζειν *accedere*, praesentem se demonstrare, apparere: idque interpretando expressi. *J. M. G.*

62. *Μεταχειρίζειν.*] Infra N°. 21. μεταχειρίζειν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L. K.*

75. *Μάτηι*] Legendum est μὴ μάτην &c. *M. du S.*

79. *Ὡς ἀγυίφιον τῇ μητρὶ*] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Graecas istas voces sic Latine versas conspici, *ut Cybela matri sese adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλαὶ μοῖραι ὧν τυγχάνω τῇ ἐγὼ τῇ ἀλεκτρυόνι ἀγυίφονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* differt. tertia μοῦνοι δ' ἐν τοῖς κύκλοις ἀγυιφόνται διαφέροντα, οἱ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ πρωτοχόρτι λιβανοπίζουσι, verterit Cl. *Heinsius*, *similibus mendicis illis, qui in triviis stipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pseudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγυίφονται καὶ ἐνθουσιάζουσι verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non servant eundem tenorem? Certum est, ubi ἀγυίφιον habet additum casum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothoni & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, pauperiati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi*, inquam ego.

12. *Ego vero*, inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis*, inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Caelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

Κλωθοῖ καὶ Μοίραις ἄλλοις ὑμῖν συμβαίνει· ἐμοὶ δὲ ὑπὲρ τῆς ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῶν τὴν πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἤδε ἔσται. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινὰς, οἳ χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, διδάξομαί σε· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐξαίφνης ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, καὶ εἶπε αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, μάτην ἐγὼ τὴν ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὸν μὲν πατέρα ἐκτομίαν ποιήσας, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνοχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις, βάκχοι γενόμενοι. ταῦτα ἀπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς νόμους.

NO-

d Καὶ] Non habet *F.* Habent *H. H. P. Pt.* &c. e Μάτην] Leg. ὁ μάτην. f Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graece.*

72. Ἡ δ' ὅς] Εἶπεν αὐτός *V.*
Ibid. Ἄρην] Δρεπάνην. *V.*
77. Εὐνουχίζων] Εὐνοῦχον. *V.*

80. † Βάκχοι] Βάκχοι μάγας *M.* φρύγες δὲ ἐν γυναικείοις ἐσθῆσι. ἐσθῆσιν. ἐπόμενοι. *V.*

* Αὐτός] Αὖτος edita misere. Forsan ἔτος in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

† Βάκχοι] Βάκχος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adeommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυιάτας proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Cresollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς ὧν ἐπὶ τῶν ἐπιμελητῶν Κρονίοις λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἐᾶσαι intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμελοῦμαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς & κυμβάλοις βάκχοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Mf. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tege cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνους & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

NOMOI ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ̃ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ
μόνοι καὶ πεμματουργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις,
καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
πρὸς τ̃ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ̃ ἄργυρον ἢ τ̃
ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθαι, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοιεν.

NOMOI ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ̃ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων εἰς πινάκιον ἑκάστου τ̃ φίλων τὄ-
νομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ̃ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκατον, καὶ
ἐσθῆτα τ̃ ὅσης τ̃ βελτίω, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτοὺς καλασκευή· καὶ τ̃ ἀρ-
γύρων οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲν πρόχειρα
ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ̃ ἑορτῆς, καθάρσιόν μού
τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pinguius
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero sacri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, do-
mo

[a] Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθ Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, scor-
simque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristo-
teles* νόμους συμποτικοὺς, teste Athenaeo 186. B. Quam-
quam in Catalogo ejus operum non extet, nisi ad-
mittatur emendatio, quam illic in *Menagii* notis ha-
bes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ
ἐπιδείκνυσθαι] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum erat ἐξετά-
ζειν & ἀναγράφεσθαι, quod nescio num varia sit lectio,
an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit
scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspi-
cor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperati-
vos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad
c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφίτωσαν,
ἐχέτωσαν. Vid. similiter ἀποτριχόντων, ἀπαιτούντων c.
15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad
verb. ἐπιρίφθων pro ἐπιρίφθωσαν, & *Solani* ad Ἐπισκ.
f. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea
culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρίσθων pro ἐπαιρίσθω-
σαν frustra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad
Zeux. c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀπ' αὐτοὺ μὲ
χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πονηροὶ τ̃ γεί-
τόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ἐ βούλονται. Lu-
cianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἐσθῆτα τ̃ ὅσης τὴν βελτίω] Divitiores soli-
tos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus,
tangit etiam *Alciphr* III. Ep. 57. Structura vero
τὴν βελτίω τ̃ ὅσης scil. ἐσθῆτα, non absimilis est *Ari-
stophaneae*, Plut. 694. τ̃ ἀθάρας πολλὴν, ubi *Kust.* alia
similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ̃
χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling*. do-
cuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo
in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ̃ ἑορτῆς] *Ceterum ante sollennitatem.*
Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus
di-

mo ejiciuntor fordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae sunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, sacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde sero vespere legatur ipsis amicorum illud breviarium.

15. Distributione autem ex dignitate cujusque instituta ante solem occasum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures sint tribus aut quatuor, & quidem fidissimi servorum jam senes. Inscribatur autem in tabellam, quid sit quod mittatur, & quantum, ne ambo suspectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne postulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos esse duplicarios. Quae simul cum donis nunciantur, quam moderatissima sunto & pauciſſima: odiosum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio sui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοκερδία, ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουτοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα πρὸ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μὴ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

Καλανείμανλες δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομιζόντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀποκομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστος πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτείτωσαν δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ δικοιρίτας εἶναι. τὰ ὑπὸ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μείριόταλα, ϗ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίοις πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τ ἰσότιμον. τ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

b Ἐπαχθὲς] Bene *Fl. B1. & 2. P.* Ἀπαχθὲς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὲ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante sollennitatem. Verte *caterum die ante Soll.* Nam clare distinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J. G.*

25. Ἀποτριχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium scil. *F. G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τ διμοιριτῶν στρατιωτῶν ἡ μεταφορά. *F. G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miscell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis semiermibus paucis, quos Diocmitas appellant*; milites vero διμοιρίτας *nuncupati*, „ *dupla stipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τῶ ἡμιλόχου ϗ τ „ μοίρας. Lucianus: ἡνιωτίτιον ἐφούρεις διμοιρίτης ὤν. „ Rursus in *Chronosol.* — ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. *Ar*„ *rianus*: ϗ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτῃ Μακεδόνα, ϗ δικατάστατον, ὕτως ὀνομαζόμενον ἀπὸ τ μισθοφορᾶς, ἢ τινα „ μείονα μὲ τῶ διμοίρῳ, πλείονα δὲ τ ὑ τιμῇ στρατευ„ μάτων ἔφιπ. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorso hi graviora arma portabant: ce„ terum equis vehebantur; cum res locusque posce„ ret, pedestris acies erat. Nescio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametsi *Ammianus* „ hos nullis pene armis instructos fuisse, literis man„ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique sunt quam hic διμοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmasio* monuit *Freinsbem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμοιρίτας ap. Lucian. ter, quater, & *Suid.* ac Scholiast. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. versus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo est a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionys. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J. F. R.*

29. Ἐπαχθὲς] Sic recte scribitur in *Fl. B2. & P.* In reliquis prave ἀπαχθές. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέτω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὅτι τῇ δωρεᾷ· εἴ τις πέρυσιν ἀπεδημεῖ, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω κἀκεῖνα. ἀφλυόντων δὲ οἱ πλείστοις ἡ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵτινες ἂν ἢ τοῦτο ὀφείλοιεν, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσιν· ἢ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

Ἀπέστω δὲ ἡ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, ἢ τὸ παρ' ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις πίων, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, ἢ συμποτικὸν [a] ἢ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀπόθηται, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴστω τὴν ἅρπης ἀπειλὴν ἔνοχος ὤν, κἂν πέμψῃ

promta fuerint, eorum nihil ſervator; neque poenitentia muneris ſubeat. Si quis ſuperiore anno abſens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam iſta accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus ſolvunto, atque habitationis mercedem, ſi qui eorum hanc etiam debitam ſolvere non poſſint. Atque in univerſum diu ante hoc ipſis curae ſit, uti ſciant, qua re maxime indigeant.

16. Abeſto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod miſſum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in riſum vertunto. Diviti viciſſim mittat pauper eruditus librum antiquum, ſi quis ſit boni ominis, aut convivio aptus; aut ſuum ipſius ſcriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum ſtatim legat; quod ſi repoſuerit aut abjecerit, ſciat falcis ſe minis obnoxium, etiamſi quantum opor-

[a] Ἢ, ἢ] Deeſt poſterius ἢ in *Pl.* Adeſt recte in cett. In αὐτοῦ autem conſpirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus noſtris libris erat αὐτῶν, quod ſedulo ſic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἑκάστου] Vid. & Αἰξ. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis obſervandi ante horas inventas, qua de re eruditiſſimam, ſed prolixiorem, quam ut hic inſeratur, *Salmaſii* diſſertationem vid. in *Plin. Ex.* a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem reſpondere putat Romanorum V. vel VI. hoc eſt undecimae noſtrae, vel ipſi meridiei; qua hora convivia tempeſtiva agitari ſolita, ut moris erat diebus feſtis ac ſolemnibus, *Juvenal.*

> — *Quamvis ſolida hora ſuperſit*
> *Ad ſextam.*

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, ſed honeſta & ſalubri hora.* Putat tamen nullam horam diei menſe Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, ſex pedes habuiſſe; & παχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuiſſe videtur, quae decem pedum ſigno notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo ſolita maturior, ut in feſto lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio eſt, ab avaro dictum puta; conſule, ſi lubet, *Caſaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἑκάστου] Quid ſit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεμαίνοντο καιρὸν ἢ ἐπὶ τὸ ἄκρον ἰδεῖν, ἢ ἐκ στοιχείων ἐκάλουν. Itaque non gnomon, ſed ipſa gnomonis, quidquid ſit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον eſt. Quae ad hunc ipſum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Caſaubonus*, ex Schol. ad *Ariſtoph.* Ἔκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmaſ.* Exerc. Plin. p. 446. ſeqq. de umbrarum illa dimenſione diſputant, ſi bene perpenderis, ad haec duo quaſi capita referri poſſunt: I. antiquiſſimis temporibus ſuae cujusque umbrae dimenſio fuiſſe illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diverſitate dicamus, ad anni etiam tempeſtatem reſpiciendum fuiſſe, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aeſtivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii ſe habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, *hiberni*, umbram habeat pedum XXIX, aeſtivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuiſſe, haec ipſa res, & ſtaturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. menſurae diverſitas, ſatis oſtendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῦ χόνδρους πεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν ὑπὲρ τὴ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ὁ καλαπράβης ἐμβαλέσθω εἰς τ θησαυρὸν τῦ Κρόνου· ὁ δὲ πένης ἐς τ ὑστεραίαν πληγὰς ὑπὸ τῦ πλουσίου λαμβανέτω τῷ ῥάβδῳ εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττους διακοσίων ἢ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittunt

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λέγω μὲ ὁπόταν τὸ σκιᾶον ἑξάπων ἢ. τὰ δὲ πρὸ τῦ λετρῦ, κάρυα, καὶ θεοῖσι ἔστωσαν. καλαχείσθω ὅπῃ ἂν τύχῃ ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῆτος, ὀλίγον συντελείτω εἰς [b] προνομὴν. οἶνος τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπασιν. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλουσίῳ, ἢ στομάχου ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνος δὲ αὐτὸς πίνειν τῦ κρείττονος. κρεῶν μερὶς, καὶ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] παρεμπετέτωσαν, ἕως ἂν

[b] Προνομὴν] Προνομίαν *Pell.* [c] Παρεμπετέτωσαν] Παρεμπεσέτωσαν *Fl.*

66. Οὐκίνων τὸ σκιᾶον ἑξάπων ᾖ] Τὸν δὲ ἐκτὸς τῶν ἑπτὰ ὡρῶν τῶν σωμάτων ἀδιαφορίαν λέγει σκιᾶς, ὅτε μὲν ἐν τοῖς ἰδίοις πόδας ἑβδομήκοντα ἐποίουν. *V.*

70. *Προνομὴν*] I. e. *πρόπομα*. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem *προνομίαν praerogativam*, cum *Pell.* quam *πρόνομον*, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. *Μεῖραι*] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. du S.*

76. *Παρεμπετέτωσαν*] *Προεμπετέτωσαν* legisse videtur Interpres. Sed τὸ *παρεμπετέτωσαν* rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ ἡ ἐμφορῆσθαι ἢ ἔξωθεν. &c. *F.G.*

Παρεμπετέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique cavetur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, *μὴ παρεμπετέτωσαν*, idem ferme erit, quod jam expressum est per *μὴ βραδυνέτωσαν*. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ὡς ἂν αὐτοῖς δοκῇ, *ubi ex libitu*. Hoc enim valet, παρεμπίπτω, *comitor, adsto*, &c. Vid. Ἔρμ. c. 72. λέγουσί τινα ἐξῆς παρέπιον τι τ ἀναγκαίων, καὶ ὃ τε παρεμπίπτειν εἰς τὸ λοιπὸν τῦ βίου. Adde Εὐχ. c. 1. παρεπιπλῆξαι χαμαιγυίῳ. & Δικ. c. 1. ubi ventus dicitur παρεμπίπτειν τὰ πλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio incunda tibi erit.

ἐν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προτιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν.

ac differant quae ferenda sunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla suis: sed aequalitas esto in omnibus.

Οἰνοχόος ὀξὺ διόρκετο ἐκ θεωπῆς ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαθεν ἐς τ' δεσπότιν, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, φιλοσίησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτὸς ἄγειν ἄρτι μανιάνοια [c] ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. [e] πεπαυέτωσαν [f] ὅπι καρύων· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπαύσῃ, ἄστιτος ἐς τ' ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βάληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, ἀγαθοὺς ἐόντας καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τ' πλουσίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν φιάλην, ἔχειν ἐν μεσαυτάτῳ δ' αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἕως ἂν αὐτὴ ἡ φιάλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, [g] ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο χαλεπὸν

18. Pincerna acutum cernito *velut* de specula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus esto propinare si quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus si voluerint, etiam ante divitem. Neque necesse sit bibere, si quis non possit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocosi si quis velit jus esto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: si quis pecuniam luserit, postridie esurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero servos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo ministranto. Hasce leges unusquisque dives inscriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum est, quam diu ea pila manserit, neque famem, neque pestilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πάντες *Gron.* b Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit post *συμπ.* c Ἐξέστω &c.] Varie haec & seqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit *Fl.* e Πεπαυέτωσαν] Πεπαυόσθωσαν *Fl.* f Ἐπὶ καρύων] An *καρύοις*; ut mox *ἐπ' ἀργυρίῳ*; vid. addenda. g Οὔτε λιμὸς] Omissa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαυτάτῳ] Μέσῳ ϵ ἰψιλῷ. *G.*

δοκιμάσομαι enim non est *comitor*, &c. sed *rejicio*, *amando* &c. Vide locum ea de re apud Nostrum luculentum Ἐπ. Δ. XII. ubi meretrix amasio inter alia amoris sui signa hoc profert; οἶσθα ὅσους ἐφασκες παραπεμψάμενον, &c. Μηδὲ παροδοιπορήσωσιν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & sic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυπορήσωσιν, non ut idem significans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego posteriori sententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ἐπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ.] An non scripsit auctor, πίνητε πᾶσι? Nam illud confusionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut si velint, primi invadere possint calices, sed & remittere id possint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *J.G.*

Πάντες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere visum est, quamvis omnes libri Nostris πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πίνητε *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; sine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J.F.R.*

86. Προπιόντες] *Erasmus* videtur legisse προπίοντε, dum vertit: *ubi praebiberit dives*. Sed vix potest locum habere; nam si vel pauperibus, vel omnibus sine discrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem spiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J.F.R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic solent Graeci. Sic etiam usurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingreſſurum. Sed ſiquando (quod quidem abſit) deſtruatur, quid illis eventurum ſit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεισιν εἰς ⸗ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅπερ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ⸗οῖα πείσον⸗.

EPISTOLAE SATURNALES.

EGO SATURNO SALUTEM.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonſtravi, quo loco eſſem, & ut prae paupertate in periculo verſarer, ne ſolus ſim expers ejus quam denunciaſti ſolennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer eſſe rationi adverſum, alios noſtrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque inſtantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum reſcripſiſti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, ſublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium poſitis, deinde imperare dies feſtos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis eſt*, aut came-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΕΓεγράφειν μὲ ἤδη σοι ⸗ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, ⸗ ὡς ⸗ πὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόν⸗ ἄμοιρ⸗ εἶναι ⸗ ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι ⸗ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲ ἡμᾶς ⸗ πλουτεῖν, καὶ τρυφᾶν, ⸗ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ⸗φθείρεσθ⸗· ⸗ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἠγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε ⸗ αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, ⸗ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. F. H. B1. P.* Ὡς ⸗ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jenſius* voluit, eſt in *Fl. L.* & *Coll.* at reliquae ⸗ habebant.

19. [*] Μύρμηξ ⸗ πάμηλ⸗] Ἐπὶ ⸗ μικροῖς μεγαλαυχυμένου ⸗ παροιμία. *V.*

[*] Μύρμηξ ⸗] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & ſic in V. fuiſſe ſuſpicor, quum varietatem non adnotarit Noſter. *J. F. R.*

89. Ἐξέστω] An ſic legend. σκάπτειν ἐξέστω, ἢν τις ἐθέλῃ, ⸗ σκάμματ⸗ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξέστω] *Fl.* ſic dividit: Μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιλα ἐξέστω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματ⸗ μέτρον ἔστω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πιστεύεσθαι &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιλα ἐξέστω, ἢν τις ἐθέλῃ. σκάμματ⸗ ⸗ μέτρον ἔστω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πιστεύεσθαι &c. *Junt.* autem ſic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρχεῖσθαι, μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιλα. ἐξέστω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματ⸗. ⸗ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere conſentit. *Solanus* diſtinctionem *Juntinae* mutavit. *Geſnerus* aliter: hunc igitur quantum poſſumus ſequemur, ut Latinis Graeca reſpondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obverſabatur menti ſcribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legiſti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἶην] Recte vertitur: *in quo ſtatu eſſem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ ⸗ περὶ Διονύσιον ⸗ τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epiſt. ad Philip.* IV. 11. ἔμαθον, ⸗ οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noſter ſupra *Peregr.* c. 16. ⸗ ἅπασιν ἀφθόνως ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc aequationem Plato, & ante eum Lycurgus inſtituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ⸗ νῦν] Legendum forſ. ὡς ⸗ νῦν. Edit. *Baſil.* ὡς δὲ habet, *F, G.* Adſentirer, ſi libri addicerent.

μηλον, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλῆ βεβηκότα, [a] οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερον ἀνυπόδετον ἔχων. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶν τῷ βίῳ ἡμῖν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάται, τῆς τύχης χορηγούσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ ἀφειδέστερον, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε πλησίον ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, οὐ τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σῦ ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφερεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ ἐς κόρον· πολλοὶ δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

lus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. B1. & 2. H. P. S.* Οἷά εἰσιν *J. & V2.* b Ἐμβάται] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἐφην δὲ, καὶ δὲ — ἐρεῖς δὲ. Deinde ibid. τὸ κύπα δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J. F. R.*

Ὡς ἐ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J. J.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G. C.*

Ibid. ἢ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant L. *Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἡ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur insperisse, quum tamen alibi consuluerit. *J. F. R.*

22. Οἷόν] Sic recte *Ven. 2.* ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. du S.*

Οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum ; illos ipſos homines ajunt fuiſſe aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos acceſſiſſe. At nos contra ea ipſi quidem vix plumbum videàmur merito , aut ſi quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & conſilii inopia , & deſperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciſcar ?* & , *heu fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris, ferremus , niſi divites in tanta eſſe felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluſerint , veſtes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim ſingulorum poſſideant ; tantum abeſt ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adſpicere de plebe homines dignentur.

21. Iſta nos praeſertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; iſtum quidem jacentem in purpura tot in bonis

αὐτὸς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ ὄνομα αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὴ ὁμολιθον ἂν εἰκότως δοκοίημεν, ἀλλ' εἴτι καὶ [c] τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μετὰ πόνου τοῖς πλείστοις, ἡ πενία δὲ, ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία, καὶ τὸ, οἴμοι, καὶ τὸ, πόθεν ἄν μοι γένοιτο, καὶ, ὦ τῆς τύχης, πολλὰ τοιαῦτα ὄντα [d] γοῦν ἡμῖν τοῖς πένησι· καὶ ἧττον ἂν, εὖ ἴσθι, ἀνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτῃ εὐδαιμονίᾳ συνόντας, οἳ τοσοῦτον μὲν χρυσὸν, τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλεισάμενοι, ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχουσι, ἀνδράποδα δὲ, καὶ ζεύγη, καὶ συνοικίας, καὶ ἀγρούς· πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι, οὐχ ὅπως [e] οὐ μετέδοσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει, ὦ Κρόνε, καὶ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· τὸν μὲν ἐφ' ἁλουργίδων κατακείμενον, τοσούτοις ἀγαθοῖς

c Τούτου] Τούτων P. At prius recte *Fl. J.* ac cett. Omittit negationem *Fl.*

d Γοῦν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.*

e Οὐ] 62. Ἐφ' ἁλουργίδων] Πορφυρᾶν χλαμύδων. *V.*

Venetarum οἷοί περ , licet τραγικοὶ ſequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice ſaepiſſime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷοί περ omnes praeferunt , poſſit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδας corrigit : ego nondum ; nam & mox rurſus ὑποδησάμενοι ἰμβάτας. Conf. ſupra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male οἱ ἰμβάται, pro οἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνυπόδητος] Sic hic omnes libri Noſtri. Vid. Ὀν. c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητος *Lyſ.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οἱ τοιοῦτοι &c.] *Heſiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄστρων &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi conſtructione *Homerus* , nempe ἄστρασι ἐπ ἀνέρας πάντα φύονται. At ſolere Noſtrum haec mutare, vid. ſupra ad c. 7. Et φύω ita recte tranſitive conſtruitur. *Long. Paſſ.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαι ὄμαι. Noſter ſupra *Icarom.* c. 28. φύω πώγωνα , *alit barbam.* Et ipſe *Hom.* Odyſſ. H. 119. Ζέφυρος πτίσσων τε μ φύει , *Zephyrus ſpirans haec creſcere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Heſiod.* Ἔργ. 109. Primo obſerva εἶναι de praeterito hic uſurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum ſit. *M. du S.*

46. Τούτου] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forſan γε maluit *Solan.* Sed ſatis poteſt vulgatum ſtare , pro *certe quidem* acceptum, quo ſenſu frequenter, poni ſatis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. ſeq. ἄρτον γοῦν. *J.F.R.*

54. Ὅσας ἔχουσι] An τόσας ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec deſidero ; nam ὅσας interrogative acceptum belle ſe habet , ſive exclamantis more malis , parum refert, prorſus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσα μ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τρυφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemiſſo τοσοῦτον, quaſi *tantum* , *quantum* ſignificaret, ut ſaepe ſolet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, ſi ὅσον legeretur ; at quum ipſe caſus ac numerus diverſus ſeparationem indicaret, facilis erat diſtinctio. *J.F.R.*

55. Συνοικίας] *Inſulas. F.G.* Bene. At ſupra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interſit. *J.F.R.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἴ ποθεν ὁλόλοι τέτταρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῆν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπιτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδιαίτιον, ἢ τὸ ἴσαιον, αὐτός γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καταχεάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶ ὑπὸ σητὸς ἁλῶναι, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀπάσειε ταῦτα γὰρ πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου διαφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι θεραπείας μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις, εὐρῶτι πολλῷ καταπᾶναι.

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ compu-
trescant.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέτταρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μέντοι ἐς τὸν νῦν τρόπον τῶν δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ἴσης μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τὸν μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην παρεστάναι ἐστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Ald. μέτρα. *V.*
75. Σητῶν] Scholiast. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίστοις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον ὃ φέρουσι τὰ βρώματα καὶ τὰ ἱμάτια τινά. τὸ τ' ἀντὶ τοῦ Θ. κίστη γάρ . . . οἱ δὲ τὰ ἐπιφωνήματα κίστας ἐπιτετηδεύκασι φησὶν (3) ἀνδρῶν Ὑποδοχήν. *V.*

(1) Χοίνικα] Χοίνικα edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato *καὶ*, quam secutus sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* F. G.
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτρώγοιεν forsan. F. G. Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, *adrodo* hic fit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις] Cave vertas *cistis, cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ὃ καὶ γυναικεῖον κόσμου ἀποτίθεται. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. EOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ τάφιχον εἰς τὸν φακὸν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μάρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναιδύτῳ charactere apud *Theophrastum* est φασὶν ὄψον δεῖν ἅλας εἰς τὸν χύτρον ἐμβάλλειν ἄφρον.

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel jusſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ὑπεβάλοιμεν τὴν χεῖρα, ἀφαιμείσεται, δείξαιλα μόνον τὴν λοπάδα, ἢ ὅσον ἐπὶ τῷ πλακοῦντι τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσχομιδέντι συὸς, ἀφαιρέμοιλα, τῷ μὲν δεσπότῃ προτιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. προειπεῖν δὲ καὶ τοῖς οἰνοχόοις μὴ περιμένειν, ἕως ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ τριῆρη [c] ἡμῶν ἕκας, ἀλλὰ ἢν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ ἀναδῆναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσπερ τῷ δεσπότῃ. καὶ τὸν οἶνον δὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι· ἢ που γε γεγράφθαι τοῦτον τὸν νόμον, τὸν μὲν ἀνθοσμίου μεθύσκεσθαι ἐμοὶ δὲ [d] ἐκ τοῦ γλεύκους ἀφρήγνυσθαι τὸν γαστέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μέλαχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲν τὸν βίον, ἑορτὴν δὲ τὴν ἑορτὴν ἔσῃ ποιήσας· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲν ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τὸν παῖδα μὲν αὐτοῖς ἀπατρέψαιλα τὰν ἀμφορέα, κατάξαι· τὸν μάγειρον δὲ τὸν ζωμὸν χυσῶσαι, καὶ ὑπαλθόμενον, τὸ ταρίχος μὲν ἐς τὴν φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τὸν κύνα δὲ παρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλάντα ὅλον καλα-

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλλομεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ἡμῶν male *J. H. Ald. Va. Fr. Bi. S.* [d] Ἐκ τοῦ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλάντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλοιλα.

89. (4) Παραμείσεται] Γράφεται (5) ἐπιβάλλομεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*
3. Ἀνθοσμίου] Εὐόσμου οἴνου, (6) καὶ ἡδέος. *V.*
4. Ἀπὸ τοῦ γλεύκους ἀφρήγνυσθαι] Ἀποσάλαγμα τῆς σαφυλῆς περὶ πατεῖται. *V.*
15. Τὸν δὲ ἄλλοιλα] Ἄλλως δὲ (7) ἐντέρα ἐσπασμένα καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμείσεται] Τῇ λοπάδι παραμείσεσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*
(5) Ἐπιβάλωμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλομεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἡδέος] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.
(7) Ἐντέρα] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἕτερον ἐσπασμένον, miſere. *J. F. R.*

ἄδοματον πωεῖται. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*
15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίσασαν reponere, quod alii vellent, qui ἐσπεσόντας ubique in ἐκπεσόντας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τῶν πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. 2. m. παρεισπέσειν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γὰρ ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ δυκοῦντες ἤδη κυριεύειν. Item c. 53. παρεισπίπτειν εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω invadendi, irruendi poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a ποιῶ corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9.

καλαφαγεῖν, περὶ τ' ἄλλα τῶν ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τῷ πλακοῦντι τὸ ἥμισυ. τὸν μὲν δὲ, καὶ τὸν ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος περὶ τὰ ἡλίου βοῦν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς παχείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη οὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἰκεῖας καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῆς.

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

Ὃ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσειε, τὸ μὴ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικούς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. ἢ ἐσθῆτα δέ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ἐπιμελητῶν κοσκινηδὸν διατετρυπῆσθαι ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης συγγενικῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτοῖς τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] ὑποῤῥεούσης τὴν κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ πρὸς τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ χάρτα [e] ἐκ-

ℱ 24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένας Fl. b Ταύτας] Bene P. H. Fl. J. &c. Ταύταις male S. c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. Solani. Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἵων εἰσὶν haberent. e Ἐκκειτοῦν] Ἐκκειτοῦντα Fl.

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. G.

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες τὸ κωμῳδίᾳ δύο εἰσὶν, ὁ μὲν ἐλεύθερος ἀναφαλαντίας ὀφρῦς ἀνεσπασμένος, ὀξυγώνιος· ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμάζει καὶ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν ἐπλατυσμένον καὶ λαπαρόμενον τὸ φθειροφᾷ, ξανθὸς, τραχὺς, βλοσυρὸς πρόπαν ἀγγέλλων. V.

παρορμώντων ἑκατέρωθεν τὴν τραπεζῶν προθυμίαν δὲ πάσῃ ἐπέκειτο, ὡς — τελεστικὰς εἶναι τὰς μάχας. Ælian. V. H. XII. 23. f. ὕπλα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. *irruunt, insiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόος ἐς ἐμὲ. *ille irruens.* &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* 2. 78. λύκος ἐμπεσὼν *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσοῦσα εἰς τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μετὰ τὴν ὅπλων νυκτὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσέπτωσιν. Ubi rursus pro hostili invasione. J. F. R.

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. M. de S.

20. Περὶ τὴν ἡλίου βοῦν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὁδυσσ. M, 395.

Εἶρπον μὲν ῥοιαὶ, πρὶν δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἑκάστοις
Ὀπταλέα τε κ' ὠμὰ βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.

J. M. G.

25. Οἰκείας καὶ ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. J. J.

30. Τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἰσοῦσθαι λεπτόμυοι ὄντες, τὴν παῖδα μὲν αὐτοὺς κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens, interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

κεντῶν· τὸ μεταξὺ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι 45 ἡμῖν τῶν μερίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ ὗτος, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ὑπερέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κρότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο οὐ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων ἃ φῂς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη δικάζειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις πρὸς

f Εἰς ὢν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἀ φῆς] Ἀφεῖς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ καυόδοξος, ὁ ἑαυτὸν δήθεν φιλῶν ἐν πάντα πρᾶττων ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφῶν vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δί οἱ] Edd. δι' οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὁ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιῤῥιούσης τὸ κόμης] Ἀποῤῥιούσης τ. κ. *Th.M.*

Ὑποῤῥιούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιῤῥιούσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἐτ. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ὑπῤῥίψον δ' αὐτῇ αἱ τρίχες. *M.du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμαδήσας] λόγῳ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophrastum* ἀναίσχυντος ad ἀκόλαστον, servum pediseque quum, σύσχου, inquit, τίμιε. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus fere Impressis εἰς ὢν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἰς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. *M.du S.*

52. Εἰς ὢν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἰς ὢν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὢν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι εἰς αἰῶνα. *in perpetuum desisti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secludi, ut simul eo facilius adparcat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τῶν ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μεριδος, λάξους. *F.G.*

περὶ [a] τῶν δείπνων, ἢ τῆς χοίνικος τῆς χρυσῆς, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς ἡμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχουσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε παντευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύ τινα βιῶν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξεστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων ὀλίγαι μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλαχεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα ὀλίγα τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἐπείτοι οἴει με αὐτὸν ὕστως ἂν πώποτε κορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri; & de vestibus, ut vobis etiam solennis causſa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo esset divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῷ δείπνῳ Fl. b Ἔχουσι λέγειν] Ἔχειν λέγουσιν Fl. c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζέσῃ. Cod. Graev. d Ἐπείτοι] Ἐπεί τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλαυσύνας] Μαλακιστὰς. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μαῖνται. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla est vox apud Graecos φθειριζέω. sed est dispescenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζέσῃ, hoc est *verme fcatens.* sed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ possit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζέω an φθειριζέω? *F.G.* Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζέω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζέω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζήσῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus fcatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειριζέσῃ scribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐπεικτικῶς pro φευκτέον πρᾶγμα. *F.G.*

1. Ἴσως] Hic pro *fsltem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M. du S.*

Ibid. Ἐπείτοι] Σὺν ϵ πλακοῦντες. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὴ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Καρυβαντίας καὶ ἰμαγμοῦ scil. *F.G.*

8. Ὁ

mulcta illa ; quae adeſſe divitibus atque imperantibus neceſſe eſt , dimiſi, nec poeniteret, imperium.

28. Quae autem modo apud me conqueſtus es, illos apris ingurgitare ſe & placentis, vos naſturtium , aut porrum , aut cepam , per dies feſtos arrodere ; quale ſit, vide. In praeſens enim ſuave utrumque, & minime forte moleſtum. Quantum vero ad ea, quae ſequuntur , in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut iſti, per ebrietatem capite poſtridie ſurgatis , neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi , cum iſtum *divitiarum* fructum habeant , tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus , aut prout mala libido imperaverit , volutati , tabem , vel pulmonis inflammationem , vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum oſtendere facile poſſis , qui non plane ſit pallidus , non multum cadaveri ſimilis ? Quem autem , ſi ad ſenectutem omnino pervenit , ſuis ipſum *utentem* pedibus , non quatuor hominum humeris invectum ? aureum illum quidem quod ad externa , intus vero conſutilem , quales ſunt tragicae veſtes, de pannis plane vilibus conſarcinatae. Vos autem piſces ne guſtatis quidem , nedum ut iis veſcamini ; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipſorum quoque vos expertes eſſe ? aut ſi

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἄφηκα τὴν ἀρχὴν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ [*] πρός με, ὡς τοὺς μὲ συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορουμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ χρόμμυον ὀπτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ὀστι. πρὸς μὲ γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν 1 [g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲ ὅτε χαριζαρῦντες ἀνασταίητ' ἂν ἐς τὴν ὑστεραίαν, ὥσωρ ἐκεῖνοι ὑπὸ τὸ μέθης, 5 ὅτε ὑπὸ τὸ ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύσι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ περι- 10 πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐ- 15 τοῖς ποσὶν, ἀλλὰ μὴ Φοράδην ὀπὶ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲ τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσωρ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαθυμμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲ ἄγευστοι, καὶ 20 ἀσσίοι· ποδάγρας δὲ, ἢ περιπνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε ; ἢ εἴ τι κατ'

f Εὖ ποιῶν] Sic jam diſcretim omnes. *g* Ἴσως] Ita habere omnes, adſcripſ. *Solan.* *h* Συνεξελέξαντο] Συνελλέξαντο Edd. priores male. *i* Συγκεκαττυμέναι] Ex emend. *Solani.* Nam συγκεκομμέναι omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶμαι, ὠδύρομαι μετ' αἰμωγῆς, ἐπικαλῶ τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶμαι. *V.*

* Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. *F.G.* Nota hic τράγος pro libidine *AE.M.* Non adſcripſiſſem , niſi ut pateret , qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus* , quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea ſcribebatur συνελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκριμέναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. *F.G.*

Συγκεκαττυμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι ſit, nemo credo ediſſerat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi uſurpatam , peropportunam , & rejectae ſatis ſimilem , ut errorem indiligenti ſcribae faceret, ſubſtituimus. Vide Συγ. c. 23. ὁ μὲν ῥακῶν π. ὁ δὲ ἀῤῥωστίαν συκῶν συγκεκαττυμένῳ. *M. du S.*

3. Καριζαρῦντες] Τὸν κεφαλὸν βαρούμενοι ἀπὸ μέθης οἴνου. *V.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ὀλίγον αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῆ κόρυ ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτὼς ὕτω λαχάνυ καὶ θύμυ ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ αὖ τ' λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐᾷ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτὼς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τῆ οἰκέτη ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ὀλίγα ἄπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τ' χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτοῖς μόνον, καὶ τ' πορφύραν, καὶ ἂν ἴδητέ ποτε ἐξελαυνομένους ὀπὶ λευκῆ ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑποφρονοῖτε αὐτοῖς, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπεστρέφεσθε πρὸς τ' ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μεταξὺ διαλεγομένων, εἰς τ' ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τ' ἱματίων ἀθαπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτὼς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ὀπιδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροιτε ἂν, αὐτὼς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς προμυθοῦμαι, εἰδὼς τ' βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τ' πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τ' πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὀπιτελῶ γε αὐτοῖς

quid *tale ſimili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe pateremini; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. b Χρήσωνται] Sic *El. Er. P.* &c. Χρήσονται *J.* c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἔστιν αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*

Ibid. Ἔτι ἔστιν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶμαι τοιαυτίον αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τ' πτωχῶν διοφθύρους τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθάνατον αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καλαλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τε ἐ ἄχρυσον τ' τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τ' οἶκον τὸ μέγεθος· ἃ γὰρ ἔστι τῷ πλουτεῖν ἐφάσκειν, ὡς ἄρα τῷ πλουτεῖν εὐδαιμονίζεσθαι. *Dia-*

ut promiseram ; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεσχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσομοιρίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τῆς ἡδέος. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὑπ' ὀλίγου τῆς ἑορτῆς, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεσχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἃ καὶ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γὰρ, φασὶ, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι καὶ αὐτοὺς μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἑαθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιττοὶ, καὶ πολυτελέστεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τοῦ χρυσίου ὀλίγον ἐπιστάλαξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τὸν ἀναδασμὸν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἐκ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Νὴ

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* [d] Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἐναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιοῦσι] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ἡμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία ϗ τ δείπνων πέρι, ὡς συνδειπνοίεν ὑμῖν, ϗ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλεισαμένους τὰς θύρας· εἰ δέ ποθέ γε καί κείνων τινὰς ἑστιᾶν ἀφ' μακρῆ ἐθελήσητε, πλέον τῆ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· ϗ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθ· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τῷ αὐτῷ οἴνῳ συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, ϗ καλαγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μέλαξυ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' οὐδὲ ἐς χόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γοῦν οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβυσμένους τὰ ὦτα. τὰ μὲν γοῦν ἄλλα αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἀ περὶ τ νομὴν τ κρεῶν αἰτιῶνται, ϗ τοὺς διακόνους, ὑμῖν μὲν παρεστῶτων, ἐς' ἂν ὑπερεμφορηθῆτε, ἐκείνους δὲ παροθεόντων· ϗ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, ϗ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γὰρ ἥδιστον, ϗ συμποσιαστικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. ϗ ὁ [a] ἰσοδαίτης τοῦτο ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τ συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε δὴ ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσονται, ἀλλὰ [b] τιμήσουσι, ϗ φιλήσουσι, τ

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumelioſe in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob causſam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιτυτὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gosn.* b Τιμήσουσι] Τιμήσουσι ϗ φιλήσουσι *El.*

91. Καλαγιγνώσκειν] Καταγινώσκειν *V.*

82. Δείπνων πέρι] Subaudi e superioribus, ϗ ἐπιχειρῶ γράψειν περὶ ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. *M.* 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Baccho usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιτυτὴς*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγούμενος τ συμποσίων. A δαίτης δαιτάω descendat ὁ ἰσοδαιτυτὴς, ut mox c. 36. habebimus συνδαιτυτὴν, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est *ἰσοδαίτης*, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ ϗ Ζαγρέα ϗ Νυκτέλιον ϗ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζει. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τ δαιτὸς ἴσης, *Homero* familiaris; de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπότην, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενον τ συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξυνὸς πᾶσι δαίμων, ᾧ τὰ δημοσίᾳ γίνεται ϗ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἱτίλλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur ἰσοδίτης, ὡσ' ἰσίαν ὁ πλούτων· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτων· οὕτως. Certe id jam adnotatum video in *Schrevelianam* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lect. p. 50. Luciano quidem restituendum τ Ἰσοδαίτου, mihi indubium est. *J. M. G.*

87. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris firis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium;

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν χρῷ τῆς χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, εἰ δ' ἂν οἰκεῖν δύνασθε τὰς πόλεις, μὴ ἐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρίων πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συνελευσομένων. εἰ δ' ἂν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸ πλοῦτον, ἦν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτοῖτε. ἰδέσθαι ἂν πολλοὶ, καὶ θαυμάσαιτο ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφησίας, μεταξὺ πίνοντες διασκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἴστωσαν αὐτοὶ [c] διαβασάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τὸν χρυσὸν ὅσος, ὁπόσος ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τοῦ φθονεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὰ μέρια; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον διαβιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ἐπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἥδιόν ἐστιν ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένοις,

[c] Διαβασάσαντες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβασάντες male *J. Ald. H.* &c.

19. Φιλοτιμίας] Φιλικὰς δεξιότητας. *V.*

pres. *F. G.* Scil. quia vertit, *vulgus*. *J. F. R.*

21. Ἴστωσαν] *Diſcant*. *F. G.*

Ibid. Αὐτοὶ διαβασάντες] Αὐτοὶ διαβασάσαντες. *Th. M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸν χρυσὸν ὅσος, &c. *F. G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσον, ὅς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. Ὅς ἐπανθεῖ] Ὅς delendum videtur. *F. G.* Probo, & pro non ſcripto habeo. *J. F. R.*

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Aeliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad *Tim.* c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malinynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν συῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πόρκου μονήρης, quod confirmat *Aelian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυάζονται εἰς τὰ κατὰ τοὺς λύκους σύνορα. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Aelianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὴν δίαιταν καθάπερ τοὺς λύκους. Imo etiam μονὰς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονὰς ὡς θάμνοισι θοὸν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονὰς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. *J. B.*

οἱ πρῶτα μὲ ὑ κωφὸν ϗ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποσιακοῖς, ϗ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, ϗ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδισται ἁβατριβαί, φίλαι μὲ Διονύσῳ, ϗ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ' ὑστεραίαν διηγήμενοι, ὑμῖν τ' δεξιότητα φιλείαν προσκευάζουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίαιο καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ ὅτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἤνιασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, ϗ τ' ἀκολήθων τὸ πλῆθος, ἢ τ' δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς ϗ ἐπιβουλὰς, ϗ μίσει προσὼ τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξεσθαι καθ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ κυνός· ἡ φακὴ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντεληκότα ἕξει. ὗς δὲ ϗ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξετε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*

43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτθὸν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. *V.*

55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφύαι καλάμοις ἁλισταφμέναι ἢ τετριχιυμέναι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ ὕσια τιμώχη ἃ γόνδης * Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδην. *J. Cler.*

41. Παρασκευάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκεδάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & συνέσονται. *J. M. G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ ὅτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἤνιασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξετε. *J. F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καλαμύειν & καταμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτθὸν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L. BOS.*

45. Ἐπιδείξετε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus ὃς ἐπιδείξασθαι. *J. M. G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F. G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξετε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινύσει, pro ἐπινύσῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J. F. R.*

57. Ὀπτῶμαι μᾶλλον] Μᾶλλον ὀπτώμενοι mallem. *F. G.*

58. Τυτθὸν] Lego ψυχὰ, i. e. ταχέως. Sic supra

Lex

gam de culina meditabuntur in ſaltum : & gallinae, ilicet ! contentis *aliis* etiam implumes ad ipſos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formoſiſſimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta inſuper amphora. Ad haec quae tum dies feſtos deceant, tum vobis ſint tutiſſima, ſtatuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva penſione *interpoſita* amicos habebitis minime contemnendos.

[d] ὀπτώμενοι μέλαξυ δρασμὸν βυλεύσουσιν ἐκ τῆ ὀπλανείε ἐς τὸ ὄρος· καὶ ὄρνις [e] ψύτταν καλατείνασαι, ἄπτερα καὶ αὐταὶ, παρ' αὐτὰς τὰς πένηλας ἐκπετήσονλαι. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιόταλοι τ οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῆ χρόνε ὑμῖν γενήσονλαι, ὅπε καλεαγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βυλεύεδε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέπονλα γένοιτ' ἂν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέςαλα, καὶ ἐπικαφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγε τελέσματος φίλυς ὁ μεμπτὰς ἕξονλες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te ſolum ſcripta eſſe a pauperibus iſta, Saturne, exiſtimas ? Nonne etiam Jupiter diu eſt cum ab iſtis obtunditur clamantibus, & diviſionem fieri poſtulantibus, & fatum accuſantibus, quod inaequalem illam diviſionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui ſit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΠΡὸς γάρ σε οἴει μόνον ὑπὸ τ πενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, ὐχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωλαι πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τ ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τὸν τε εἰμαρμένην ὡς ἄνισον τ νομὴν πεποιημένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιῶμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὤν, παρ' οἷς

[d] Ὀπτώμενοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμενοι *H.* male. [e] ψύτταν] ψύτταν *Ald. H. Fr. P.* &c. ψίτταν *J.* & *Va.* ψίττα *Fl.* & *Schol.*

58. †ψύττα καταπύασαι] ψύττα ἐπὶ τῆ ταχέως ἀποδραμεῖν τάσσεται. *V.*

† ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα καταπύας legendum pro ψύτταν, quod depravatum eſt. *F.G.*

ψύτταν] Mea haec emendatio eſt, cum enim in omnibus legeretur ψίττων vel ψύτται, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex Αἰξ. c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte uſurpatam videbam. Add. de ψίττα Ἀνάβ. c. 49. & confer Ἰχ. A. c. 35. Una poteſt controverſia moveri, rectene ſic ſcribatur, an ut apud *Heſychium* eſt, ψίττα, quem conſule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. legunlur. *M. du S.*

ψύττα καταπύασαι] ψίττα habet *Aldina* poſterior, quaſi de anatibus ſermo eſſet. Verum ſupra in ipſa pauperum epiſtola, ὀρνίων modo fit mentio παχιῶν, id eſt *gallinarum pinguium*, quando nihil eſt, quod a nobiliſſima nos ſignificatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Heſychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται. Eſt igitur ὀνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* ſimile : quod ad ludicras haſce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in ſeria oratione damnatum idem ψύττα καταπύας putem Αἰξιφ. c. 3, 79. *J.M.G.*

ψύτταν] Obſecundavi *Solano*, quia ſic ſupra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύτται manifeſto fallum eſt ; ſed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν ſcribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτταν etiam malit. *J.F.R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi eſt epiſtola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam r. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J.F.R.*

83. Ἰσο-

εἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ Δφὶ τοῦτο ὠδυκέει αὐτῷ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπεί φ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ἐπιχειρεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, ἢ ὡς ἥδιον συνεῖναι, ἢ συνευωχείας τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεν ἔτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τ [b] συνδιαιτητὴν [c] αὐτῷ αἰτιάσαιτό τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖν Φάσκοντες, ἐπειδή φ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθύς, μηδὲ πρὸς ἕπ@ λαμβάνοιεν, ὀργὴ, ἢ μῖσ@, ἢ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ἐπιψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ἐπίστευον ἄν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τῆ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθ, καὶ τ αἰτούντων ἢ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲ ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τῆ ἐμπίπλασθαι, ἢ γαστρίζεσθ, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

piter, penes utros culpa ſit, & ob id ipſum preces illorum ſurda fere aure transmittit. Interim tamen cauſſam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae ſcripſiſti, ante oculos verſarentur omnia, tanquam pulchrum eſſet auxilium ferre de ſua copia indigentibus; & ſuavius, verſari cum pauperibus atque epulari, ſemper faciebamus ita, aequo ipſi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accuſaret, haberet.

37. At iſti, qui paucis initio opus ſe habere dixerant, cum ſemel fores iis aperuiſſemus, alia ſuper alia petere non deſierunt. Si vero non omnia ſtatim neque in ipſo verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac ſi quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipſo ex convictu ſcientibus. Itaque alterum de duobus, aut, ſi nihil dares, inimicum omnino eſſe oportebat; aut, ſi omnia illis *diripienda* permitteres, ipſum fieri ſtatim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipſis vero coenis non ſatis habentes impleri, & ingurgitare ſe; etiam ipſi, ubi plus quam ſa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητὴν] Sic jam bene *Amſt. S.* G. Συνδιαίτῳ cett. c Αὐτῷ] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *Va.* ſola.

89. * Πάντα εὐθύς] Ἤτοι παρευθύς, ἢ ὅσα ἤτησαν. *V.*

r * Πάντα εὐθύς] Recte hunc retulit hoc Schol. *Solani*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

1. Γαστρίζεσθ] Γαστρίζεσθ, † λειροτέρων τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

† Λειροτέρων] Λειμοτέρων C. ut Schol. 14. Ἕτερ. Δ. *M. du S.* Scribe λαβρότερον. *J. J. Wiſſ.*

83. Ἰσοδαιτοι καθεζῶτες] Syntaxis quartum caſum poſtulat. Rectius itaque Mſ. ἰσοδαίτῳ καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τ συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. *eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil poſſit accuſare. J. G. G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητὴν] In impreſſis omnibus legebatur ἰσοδαιτοι. Mſ. *Graevii* ἰσοδαίτῳ quod ad veram ſcripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuiſſe exiſtimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic eſt, me, dum novum videor ſenſum voci συνδιαιτητὴς affingere, verum tantum antiquumque ei aſſerere. Ubi enim usquam oſtendas Δφιστητὴν de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugiſſe hactenus & Lexicographos & virum ſummum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. *S.* & *A.* exſtat; in reliquis συνδαίτῳ prave legitur. *M. du S.*

94. Ὡς ἐνοῦν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τ αἰτούντων ἑ αὐτὸν εἶναι] Vitioſiſſima oratio. Emenda ocyus προϊέμενον, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum inſolentia, & animo nullis, quan-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, petituros, neque contumelioſum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίης, μείζω ἀναδύντω τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν ἢ χεῖρα, ἢ παλλακὴν, ἢ γαμετὴν γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίη, ἐς ὑστεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγέμφμοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καταψευδεῖς αὐτῶν δοκεῦμεν, τὰ ὑμέτερον παράσιτον ἀναμνήσθητι, τὸν Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρα μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά θ' ἕτερα τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τὰ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβαλον ποιεῖν αὐτοῖς τὰ οἰκίαν. εἰ δὲ ἐπὶ σῆ συνθοῖντο, μερίων δέησας, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάσας, κοινωνεόντων ἡμῖν καὶ συνδειπνεόντων τύχη ἀγαθῆ. καὶ τὰ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίη ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως οὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμφμοι τῆ τέχνη ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσωσαν, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, καὶ κείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

e Συνθοῦντο] Συνθοῦτο Fl. f Ἐργάσωνται] Sic Fl. Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut non damus omnino sit inimicus, vel ut omnia largiens, sive profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* J.J.

6. Καταλθόντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθικνεῖσθαι, ut κατατρέχειν, ut Latinum *invehi*, &c. J.M.G.

Καταλθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. F.G. Non video mutandi necessitatem. J.F.R.

13. Ἰφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forsan. F.G.

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. F.G.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

Φ Ι Λ.

P H I L.

Ποικίλην, ὦ Λυκῖνε, διατριβὴν φασι γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀρισταινέτου δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ φίλων, ἠπίστασο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνησε μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] κεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ὑπέρη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſte Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

[a] Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. [b] Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. [c] Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. [d] Κεδὸν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΑΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωται γὰρ τοῖς περὶ τὰ γάμια τοῦ Πειριθόου † τετιλεσμένοις· κακεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μισθωθέντες, εἶτα παῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιθέμενοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνου προέκρηναν, ἀφ' οὗ ἡ εἰς πόλεμον προῆλθεν ἔσπερα. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καὶ τινας τῶν Κενταύρων· εἰς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μισθωθεὶς, τὴν νύμφην ἐκδεδεμένην βιάσασθαι. κρατήσαντες δὲ αὐτοῦ οἱ Λαπίθαι, ἀτίτιμον αὐτὸν τῷ βίῳ, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ὦν τούτῳ σωφρονοῦσιν Λαπίθαι ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. *V.* (*Maro* in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ὁμοίῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τὰ γάμων. *J. F. R.*

† Τετιλεσμένοις] Τετυπμένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύροις, omiſſo πόλεμος Edita, quibus *Solanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πολεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat uno loco; ſed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. *J. B.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenien„ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΟΣ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui prae„ dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλίσις, quaſi *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſane miſere ſcriptam miſit in convivio co„ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae„ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to„ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o„ mnia quae hic intra modum coniſtunt, dilatantur

„ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

Θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύναλο, μὴ παρακολυθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν δεξαμβὴ ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ Φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαροῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βυλοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἧκειν ἐκέλευε· καὶ τ' Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν ὐ [c] παρεγένοιλο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρὰ ἔργοις τ τοιούτων, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν [f] φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστην ταύτην ἑστίασιν, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοιγε καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [g] ἐμπαρώνησάν τι παρὰ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἧκιστα ἐχρῆν ὑπὸ τῆ ἀκράτῳ προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ ἐπεξιέναι [h] διηγουμένους πράγματα, ἐν οἷς

c Παραγένοιτο] Παριγένοιτο B. f Φθάνοις] Φθάνους B. B. h Διηγουμένους] Διηγημένοις marg. A1.

g Ἐμπαρώνησαν] Sic dedit Solan. Ἐπαρώνησαν Edd. &

30. Ἔξω βέλους] Δεξιώταλα κέχρηται τούτῳ, ἀπὸ τ πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν μεταβαλών. ἐπὶ μὲν γὰρ τ πολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς ἀπόπτως τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ οὐ τῇ § ἑστιάσει πόλεμος μεθύουσιν, εἶτα τακεῖ γιγνηται διηγεῖται καθ' ἡσυχίαν πρόκειται, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν πρεθύμως ὑπ' ἡδονῆς ἅτε διοχλούμενος τ πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τῦ χθεσινοῦ πολέμου & τ ἐκεῖ παροινίας. V,

5 Ἑστιάσει] Ἑστιάσεως male Edita, & mox διηγῶν, pro quo διηγῦ ex V. dedit M. du S.

, & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. J.F.R.

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. M. du S.

2. Ἀριστανίτῳ] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐτ. Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀριστανίτῳ] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. οὐ Ἀμφιλόχῳ, & alibi frequenter. J.F.R.

9. Χαρῖνος] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. M. du S.

10. Διονίκῳ] Vid. c. 20. M. du S.

23. Παραγένοιτο] B. παριγένοτο. Sed nihil mutandum. M. du S.

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias*. F.G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. J.F.R.

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθάνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθάνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθάνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. M. du S.

31. Ἐμπαρώνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρώ— in Mss. etiam B. M. du S.

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F.G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F.G.

οἶνῳ καὶ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεῦ ἔργα τῦ Διονύσυ εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτῦ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον ἐᾷ εἶδεν. ὅρα δὴν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἦ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν. καὶ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸ Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν εὐωλοχρασίαν καταπεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt; cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτη ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' εἴτι γε πρὸς ἐμὲ ἔτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰς ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, καὶν πρὸς κίονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad eo-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *F.* B1. *Ald. N. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα *P.* B2.

48. Καὶ πολλὴν τὴν εὐωλοχρασίαν] Ἡνίκα συνέπιον * ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οἶνον ἐτίθεντο· καί τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο εὐωλοχρασία. ἔωλον γὰρ τὸ χθεσινόν. εἴρηται δὲ ἐνταῦθα μεταφορικῶς, ἀντὶ τῦ ὕβρις. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν εὐωλοχρασίαν καταπεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H. V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. Ita *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. μικρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J. F. R.*

Ibid. Εὐωλοχρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ὑποσόλοικον Luciani styli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mss. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua B2. & P. reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιμι, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦν τὸ δὲ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Solan.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων exposuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοιμι potius ex *P.* ac B2. reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Reviv.* c. 13. f. soloecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scit. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοῦων Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ σχήματι — ἡ μεγάλη καλεῖται θάλαττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπισώσοντες — οὐ μὲν ἀπόλλυται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus, si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὑμᾶς

— φέρε

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυχί. εἰ γῦν ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαι νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, καὶ προσκολουθήσεις, καὶ δέσῃ. κἀγὼ θρύψομαι πρός σὲ ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλα αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι γέ, ἐπεὶ σφόδρα οὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ὀπιλέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ [g] δέσῃ.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμενος γυναῖκα, εἱστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι. ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δέσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἅμυχί] Ἄνευ τοῦ μοῦσαι, καὶ κλαῦσαι τὸ σόμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τῶν αὐτοτελῶν ῥημάτων κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † χοίνις ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεθέμεθα addunt C.).

† Σχοίνις] Σχοίνις V. neutrum recte: nam debuit dicere πευσῆς. *M. du S.*

— ἀνεχόμενοι, & Κρατίνου Ἀρχίλοχοι ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμης. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ὅτι — ὅτι πολλῶν ἐψεύσθητε τὸ ἀρχαῖον, καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, λαθεῖν δὲ, πολὺ δοκοῦντες τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφύγον. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου — τότε τοῦτο τοίνυν τίμημα· ἐδεῖ δυοῖν ταλάντοιν ἴσον. Duoque alia in Indice *Tayloriano.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὼν τὸ γράμμα, pro λαχόντος bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol.* *Maittairium* de Dialectt. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλείον ἐπιθυμοῦντά σε ἀκοῦσαι, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι] Πολὺ πλείον ἐπιθυμοῦν τὰ σὲ ἀκοῦσαι ἢ ἐγ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμοῦν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram. *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἔξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως, &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δέσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι ὑπὲρ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίου infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὲν ἔτι, καὶ ὑπὸ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐ-κρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσους ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν ὅτου [e] τοῦ Ἀρισταίνετου υἱέος, τοῦ Ζήνωνος. τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημον, οἶδα τὸν γομμύλον, τὸν ἐλεγχλιχόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adolescentulo, sed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honestus esse videretur, & animum applicuisse ad Philosophiam, insuper vero unicum in domo Eucriti divitis, sponsum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras caussam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philosophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Aristaeneti filii, magister? De Peripateticis autem Cleodemus. Nosti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant discipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem statim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τε τῷ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτεῖν B. sed vulgatum verum est. c Ὦ] Οὖν ὦ Fl. d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, ἀφ' οὗτο † ἐπεκλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡ κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. V.

* Σκολιώτατον] Ita Solan. correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia est melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauserit. J.F.R.

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπεκλήθην male Edita. M. du S.

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem esse cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque similes. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἑρμ. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν ἐν οὖν τούτοις Εὐσκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτου ὁ πρεσβύτης. J.F.R.

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱέος τοῦ Ἀριστοαίνετου. F.G.

Διδάσκαλος ὢν ὅτου τοῦ Ἀριστοαίνετου, υἱέος τοῦ Ζήνωνος] Ita per suas distinctiones inepte discerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda sunt. Ergo & Benedictus *Aristeneti Zenonis filii praeceptor*. Quo quid obscurius? & quis aliter haec adspiciat, quam facientia Aristaenetum filium ac discipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec sunt inversa. Et quanto praeclarior Erasmus, *quod esset Zenoni Aristaeneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. J.G.

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἐν τῷ περιπάτῳ. J.F.R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quasi cognomen jam ante de Chrysippo usurpatum, cujus statuae ab Aristocreonte inscriptus hic titulus:

Τὸν δὲ νέον Χρύσιππον Ἀριστόκριων ἀνέθηκε.
Τῶν Ἀκαδημιακῶν τραγελαφιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulysse primus, ni fallor, usurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam nostrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio, M. du S.

a. Ἰγνιῶς] Obscurus homo, M. du S. Ibid.

quę aversabantur, manifeste velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Aristaeneti ipsius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Histiaeus & Dionysodorus Rhetor.

7. Propter sponsum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magister, venerabilis adspectu atque augustus, ipso qui vultu multum prae se ferret honestatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri semper rectam respicientes. Advenienti igitur assurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, salutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praesentia.

8. Cum vero jam accumbendum esset, praesentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas sponsa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae opposito

καὶ ἀπεστρέφοντο, καὶ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ παλαιολοίαν καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἦσαν δὲ Ἀριστοινέτου αὐτῷ φίλοι, καὶ συνήθεις ὄντες, [f] παρεκέκλητο ὅτι δεῖπνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸ νυμφίον τὸ Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς [g] συνεστιᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὤν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὸ ὀρθότηλα τὸ γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίστατο πάντες αὐτῷ, καὶ ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῖ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴωνι ὁ θαυμαστὸς συμπαρών.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲ εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸ κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, περὶ τὸ γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ [h] τὸ ἀντίθυρον

[f] Παρεκέκλητο] Παρεκέκλιτο male B. [g] Συνεστιᾶτο] Συνεστιᾶτο male B. [h] Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τὸν ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνεστίων, καὶ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐστὶ σεμνὸν § οἶμαι. V.

§ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc solo opusculo video. M. du S.

10. Καὶ ἰδιοῦντο ὡς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quemquam ex praestantioribus salutarunt*. Οἱ κρείττονες sunt οἱ θεοὶ, ut recte *Hesych.* sic passim Graeci auctores & Lucianus noster in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur*. Sequitur ibi mox ὅτου δὲ θεισπούδαστον τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact* c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16. Τὸν κλιντῆρα] *Hesych.* Κλιντῆρες. δίφροι, κλῖναι. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipsis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipse Lucian. supra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ὅπου τὸ ἀντίθυρον: sed ubi legendum videtur, ἄνω τὸ ἀντιθύρου: aut potius τῇ ἀντιθύρᾳ. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare statueram. In impressis omnibus τὸν ἀν. Vid. Ἁλιξ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἶκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque esse, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accusandique casu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis est? *Pollux* plane omisit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ἢν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρῃ καλεῖ, ac femin. facit, ni ἦν ad ὀρσοθύρῃ referas; & cum paullo post ὑπίθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum esse, ut recte etiam statuit *L. Bos* de ellipsi, p. 161. Sed nondum sequitur inde, necessario τοῖχον intelligi, & masc. esse; uti enim femi-

γον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τῶν γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τὸν Στωϊκὸν, ἅτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τὸν Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκτοιν, καὶ γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τυτθὶ τῷ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειε, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῷ Ἐπικούρῳ [c] πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦδ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ συμφίλος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μουσεῖόν τι τὸ

20 alia multitudo, pro ſua quisque dignitate, accubuit.

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in *Fl.* b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τῶν Ἀνάκτοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακτας γὰρ ἴλεγον αὐτούς, καὶ Ἀνάκτειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

minimum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum fit, & μέρος forte intelligitur, aut τεῖχος, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nolem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte νεώς intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ὁ ἀντίθυρ quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὴν ἀντίθυρα. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀμφίθυρον, ὑπερθυρον, προθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρος nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J. F. R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Buleng.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J. F. R.*

26. Τοῖν ἀνάκτοιν] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad Τιμ. c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῷ πάνυ. *M. V. Le*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, καὶ ἔγωγε τὸν Ἀριστάενετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἐξιᾶν πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μὲν, τοὺσδὲ δὲ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπασιν. ΛΥΚ. Ἔστι γὰρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitat ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula videram.

Εἰστιώμεθα δὴ ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ πέμματα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας ἐς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπῄνουν γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, δὲ μεμνημένος τῶν μεθ' [f] αὑτόν; δεῖξον δὴ καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ σκοπιᾶς ἑωρακὼς.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

[e] Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. [f] Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. [g] Ἐπεισίπεισεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμούς. *V.*
Ibid. Καὶ πέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ σκοπιᾶς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori antetonitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἐρεύγεται, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπαισεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπαίειν & paroemiogr. in Μανίᾳ δίδου. Vid. etiam ſupra Ἐπ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπαισεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπεσεν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 468. corrigit ἐπεισέπαισεν, quod ap. *Ariſtoph.* Plut. v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπαισαν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσαν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —σαν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπαισαν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τ῀, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενο῀, ἦ Μενέλαον αὐτόματον ἥκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρουον τὰ προχειρότατα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δέ,

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸ καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μὲν τοὺτοι τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κραυγαστότατον Κυνικῶν ἁπάντων, ᾧ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατο῀ ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστάινετο῀ ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζεσθαι [f] παρὰ Ἰστιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δέ, ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακόν, ὅτι θρόνῳ καθίζεσθαι ἢ σκίμποδο῀, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅτι μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *sponte venire Menelaum*. Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob caussam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωμικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. J. P.* &c. Forſ. ἀγαθὸν. marg. *J.* Sed nihil eſt opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζεσθαι] Καθίζεσθαι B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *J.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενο῀] Εὐτραπελευόμενο῀, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόματον] Ἀλκιδάμας αὐτόματο῀ ἦλθεν. αὐτόκλητο῀. οἱ γὰρ οἰκεῖοι ϵ γνήσιοι. ἢν δέ τις μὴ τοιοῦτο῀ * παρεισίφρᾳ σε τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ἃ δηλοῖ Ἄλιξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπο῀ εἶναι μὴ δοκεῖς Κυρηναῖο῀. καλεῖ γάρ τις ἐπὶ δεῖπνον ἵνα καλεῖ, παρεισω ὀκτωκαίδεκα ἄλλοι ϵ δεῖ· ἀριστατα ϵ συναρίδες δεκατέσσαρες. τούτους δὴ δεῖ σε τ' ἀπιτηδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἢν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At. . . . . *G.* (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ δαφρονεῖς, ὦ δαφρονεῖς. *G.*

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόην] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάῳ βοὴν τὴν μάχλῳ εἶπεν. ὁ Λεκιανὸς δὲ παρῴδησεν αὐτὸ ἀσκρεπῶς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιδάμαντο῀, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ἃ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλω, ὅ ἐστι ‡ κραυλικὸν ϵ θορυβῶδες. § ὁ ϵ λόγ῀ τ' ἐποιμήνων παρίστησιν κραυλικὸν ἐκτενέστερον. *V.*

91. Σκίμποδο῀] Κραββάτου, σκίμπου. *G.*

* Παρεισίφρᾳ σε] Lege παρεισέρρυτο. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Miſere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.

‡ Κραυλικὸν] Sic edita recte. Κραυτικὸν V.

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματος δ' ἀγαθός. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτομ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i.e. citharam pulso, citharam reſponſo. epigr. hic ὑπέκρουον eſt ἀντήχουν, ἀντιφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis eſt in hoc verbo ſuavitas, quam declarabimus e *Longino* ſ. 40. Reprehendit ibi rhetor acutiſſimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris ſimiles, unde hoc dicit conſequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προειδότας τὰς ὀφειλομένας καλλήξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς οὐ χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt conſuetas oratori clauſulas, eas ipſi ſubmiſſa voce quaſi ſubjiciant ac praecant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulſu ſubindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuiſſet impudentiae ſuae Cynicus; convivae alii alios inter ſe memorare inceperunt, ſubmiſſa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρῷ δεῖν [h] ὕπτιοι καλακείμενοι, [i] ἐσθῆτι πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ καὶ ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, χαμαὶ κατακλινὴς τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. ὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστάινετος, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ θείων ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν μελεξανιστάμενος, καὶ τοῖς θεραπουσι τὰ ὄψα συμπεριπομπεύων.

Καὶ μύτοι καὶ σιτούμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς πέρι καὶ κακίας μέλαξὺ διεξιών, καὶ ἐς τὸ χρυσὸν καὶ τὸ ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἐρώτα γοῦν τὸν Ἀριστάινετον, τί βούλοιτο αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, τῶν κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διενοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστάινετος,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἐσθῆτι] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἐσθῆτ' male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam aptos. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J.M.G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' σὺ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδάξασαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδάξασαν. *M. du S.*

Ἐδιδάξασαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδάξασαν fecerat pro vulgato ἰδιδάξασαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἥλπιζον δὲ ἐ ἰδιδάξασαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot* VII. ſub initium ſimiliter ἀναβιβάξασαν. Ita διερρώγασαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. καθεσπαλήγασαν, & paullo poſt ἰδιδάξασαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾖδησαν. *J.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βόλω ἀτιχῶς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βόην ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κωῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυνικῶν. *M. du S.*

88. Φέρον τὸν λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλιντῆρες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J.M.G.*

Ibid. Καθίζειν] Non opus eſt καθίζω cum B. legere. *J.F.R.*

93. Ἐσιᾶσθε] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἐσιῶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὃ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον ἐ ἀγῶσιν, ἔχοι τις Ἡρακλέους μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμήσεσι τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐ τὰ ἀγαλματα αὐτοῦ τὰ πίνακα. Ad quae *Febb.* „ Qualia fuerint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcribit Lucian. in *Sympoſ.* (h. l.) De ſcyphis Herculanis conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J.F.R.*

νετο, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. καὶ ἐδόκει ἄριστα ἐπινενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὸ δάφος καλαβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἡμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει πήξας τὸ ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸ σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

quod innueret puero, uti scyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur sibi pulchrum quiddam excogitasse, nesciens quantorum scyphus iste malorum initium dedisset. Caeterum sumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit seminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra scyphum, qualis ille apud Pholum Herculles a pictoribus ostenditur.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τὰς ἄλλας συνεχῶς [c] παρεισεδύετο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸ παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτατον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μικρὸν ὁ μὲ προσῆλθεν, ὡς ἀπολήψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adstantem Cleodemo puerum, pocillatorem formosum, subridere videns, (oportet enim, puto, etiam, si qua praeter ipsam quasi substantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis si quid actum est venustius) diligenter jam observabam, quid demum rideret? Neque ita multo post ille quidem accessit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῦναι] Restitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Περισεδύετο] Περισεδῦτο *Th. Mag.* in ἀπισοδῶ. Ἐπισεδύετο *Coll.* In vulgato conspirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο b. e Γλαφυρώτατον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλου ἐγένετο τὸ Κενταύρων εἰς, παρ' ᾧ ἐξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*
23. Περισεδύετο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, περιφέρετο. *V.* (Περιφέρετο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

* Τούτων] Omissum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τῦ μεταξὺ * τούτων, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ὅτε ταῦτα ἐγίνετο. *V.* (ἐν ᾧ ταῦτα ἐγένετο. C.)
30. Γλαφυρώτερον] Ἡδιον. *G.*
31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ τί παρέλκον ἀόριστον Ἀττικῶς ἴθει. *V.*

M. du S.

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium est in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut si quis *Benedicti* versionem intuens *Herculem Pholensem*, ullo modo concipere possit ea Latina facta esse ex his Græcis, qui ita eximium illum Leonardum Augustinum deduxit, ut monuimus in præfatione ejus gemmis præfixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia est hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Erasmus* noster rectissime dederat, *Herculem apud Pholum*. *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiastes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*

22. Δεικνυται] Δείκνυμι pictorum esse, vid. C. *Hemsterh.* T. I. Somn. sive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*

23. Περισεδύετο] Hoc verum esse, adeoque Τὸ *Mag.* emendandum, vid. supra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς περισεδυόμενα; ubi *Bergl* haec Lueiani quoque contulit. *J. F. R.*

31. Ὅτι ἐμειδίασεν] Iterum ὅ, τι scribendum, id quod requirit sensus. Recte Interpres, *quid riserit.* *J. J.*

49. Παρεστῶτα] *Praesto esse: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παρεστήκει μοι πλείους ἢ δώδεκα λε-

γεῶν

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

35 δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μετὰ τῆς φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸ δάκτυλον [h] ἠλιθόμυον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑπὲρ μὲν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένου φόρον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσεῖσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅ τινος εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲ παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ φόρος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' ὧν, καὶ παρῴφθη τοῦτο, ὑπ' ἄνω πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀριστοινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ ὑποστῆναι διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινά, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν οὐδέπω ὡς ἐκεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτήσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος.

Ὁ

[g] Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. [h] Ἠλιθόμυον] Ἠλιθόμυος B. [i] Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. [k] Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι *P.* [l] Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὴν *P.* ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἱπποκομοῦντα τὰ ἡμίονα. *V.*

γελῶντας ἀγγέλων. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεστάναι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum *P.* quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαι] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. Ἔφθη συμμείξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem *P.* non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὴν κ. τ. λ. *Th. M.* Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὲν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta. L. BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὴν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro I. Ταῦτα χαριστήρια ὕβριος τι ἐπὶ παροινίᾳ τοῦ σοῦ, ἢ ἐτῶν τοσούτων ἀνεχόμην. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει ἤδη, πυθόμενος ἥ τις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν ἐπαγγείλας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθί, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ἐπὶ τούτῳ ἅπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] πρόπινον [c] ἐπὶ τῷ ἡμετέρου θεοῦ τοῦ Ἡρακλέους; ἦ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἦν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, ὅποιε τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὸν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· ἦ ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ἐπὶ τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, ἦ ὃς ἀγανακτήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ φοβερὸν βλέπων, ἦ δῆλος ἦν οὐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τις καθίκετο τῇ βακλήρᾳ, εἰ μὴ χύτλ χαμαὶ [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, ἦ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, ἦ ἐνεφορεῖτο συμπεριιών.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi, Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta, quod ſponſae propinavi, advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis, niſi capiat a me ſcyphum, nunquam illi talis naſcatur filius, qualis ego, invictus viribus, liber animo, corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, ἦ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Προύπινον] Προΰπτιον *Fl.* c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἦν μὴ λάβῃ] Εἰ μὲ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B.

59. Παῖς καλεῖτο] Γράφεται ϵ καλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὴν πρεσβείαν * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι † τῆς ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλέως † μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, verosimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω — Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἥδε σου. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue potari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſanus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] *Olear. ad Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi κύλικα. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρεις, Luciano alibi etiam uſurpatum Macr. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Αἰ-

plenum convivium. Dionysodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipsum, qui a tergo adstabant, servis. At qui post ipsum accumbebat Histiaeus Grammaticus, consuebat versiculos, collatis in unum Pindari & Hesiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quasi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,
Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutissimis scriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opsonia inferebant, curaverat Aristaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus esset, aut vacuum, jusso introire ridiculario scurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raso capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic saltat fracto

τὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ [g] αὐτῷ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξήει, καὶ ἐπῃνεῖτο ὑπὸ τῶν κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν· ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς συνέρραπτε, ὕστερος καλακείμενος, καὶ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖν. μάλιστα δὲ ἐκεῖνα ὥσπερ προμαντευόμενος τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς.

καὶ,

Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, παιδὸς τῷ παιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τῶν παρακομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀριστοίνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τὸν χρόνον εἶναι, μηδὲ κενὸν, ἐκέλευσε τὸν γελωτοποιὸν εἰσελθόντα [h] γε εἰπεῖν τι, ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀφυχυθείεν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός [i] τις ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν, ὀλίγας ὅπου τῇ κεφαλῇ τρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅτε ὠρχήσατό τε καλα-

[g] Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. [h] Γε] Non habet B. [i] Τις ἐξυρημένος] Τις φέρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἔβαλον β'.] Καὶ μὴν Ὁμήρου ταῦτα, ἀλλ' οὐ Πινδάρου ἢ Ἡσιόδου ἢ Ἀνακρέοντος. G.

1. Οὕτω ὠρχήσατό τε καλακλ.] Κοινῶς μὲν τὰ εἰς ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ἄσματα· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . ‡ καταπαράλληλον θέσιν φασὶ τὸν χορευόντων, ὅπως ἂν ἐκ εἰς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες οἱ χορευταὶ ὀλίγον τινά. V.

‡ Καταπαράλληλον θέσιν] Καταπαράλληλος θέσις Edita. Correxit M. du S.

82. Αὐτοῦ — εἰ μήτι] Quid hisce duabus ultimis vocibus intelligendum sit, fateor me nescire. vid. Συγκρ. c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato εἰ μέλλει. M. du S.

81. Πινδάρου] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐβαλον satis intelligitur. M. du S.

91. Σὺν δ' ἔβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. M. du S.

97. Τὰ ὄψα] Hinc discas proprie de iis usurpari, quae in secundis mensis apponebantur. M. du S.

3. Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ὅλην πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι ἢ γελωτοποιοῖς. &c. lic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν. J. B.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] *Casp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν) tanquam glossam ejicit. vide ipsum. Almel.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Depravatum esse hunc locum, manifestius est, quam ut de eo monendum sit. sed in libris nihil est subsidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam succurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. Μισ. c. 27. ubi de hujusmodi saltatore sermo est. M. du S.

Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Nihil caussae attulit *Barthius*, cur glossam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pseudom.* c. 15. J. M. G.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Plura Cl. *Gesn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένοι τὴν γνάμψιν. Consulendum Pignor. de servis p. 189. addiderat *La Croze*. In mea Pignorii Edit. est p. 256. ubi docet, fugitivos omnino rasos fuis-

καλαχλῶν ἑαυτὸν, ϗ ἀλλοτρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· ϗ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, ϗ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

distortoque corpore; ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθεῖεν· ἐπεὶ δὲ ϗ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγαναχτήσας ἐκεῖνος, ϗ πάλαι δὲ δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, ϗ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀπορρίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτοῦ, ἔφη, τὸν βαλλητρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συσὰς, ἐπαγκρατίαζε. ϗ τὸ πρᾶγμα γοργόδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, ϗ παίων, ϗ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ἡδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεκροῆμθαι ἀνθρωπίσκου καλαγωνισθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactassет, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum causса effusi.

Ἐνταῦθα Διόνιχος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, ϗ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

20. Hic Dionicus supervenit medicus; paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

[a] Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδαιμονοῦντι B. [b] Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀνακόλουθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τοῦ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ σὰ Μελίτης, ἔστι δὲ τροφεῖον ϗ μικρὸν, ϗ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ * ναυάδη. V.

* Ναυάδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semiraso. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus *Petronii*. *J.B.*
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτεῖν χορὸν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt.* F.G. Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. ϗ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & παιγνίοις *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, ϗ ἀνάπαιστα εὐτρόπα ἐπιλέγοντες, σκωμμάτων ἁλυκῶν & αὐτοχειρίων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμοντα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. *J.F.R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut *Symp.* c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἐτ. Δ. III. τυραννεῖν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adversi. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένῳ] Ab homuncione compacto. *ramassé.* F.G.

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιῤῥίψαι τάχιστα ἀλλὰ τὸ φυταγωγοῦ εἰς τὸ ὑπαίθριον τῆς αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per feneſtras in aream projecisse.* ἐπιῤῥίπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀπορρίψαι, quod & Ms. prae se fert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀναστατωθῆναι τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servata.* Quid Graecis sit ἀναστατῶ τὸ θηρίον & Latinis *revello feram*, nec ego, nec quisquam noris, dixeritve. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tempes-*

rat, quod ipse dicebat, dum curat correptum phrenitide Polyprepontem tibicinem. Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: ingressum se nempe ad illum, cum nesciret jam morbo illum teneri. Hunc vero surrexisse statim, & clausa janua, strictoque pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse canere. Deinde cum non posset, pulsasse scutica manus sibi supinas. Denique in tanto se periculo tale quid excogitasse: ad certamen se illum, constituto plagarum numero, provocasse: ac primo quidem ipsum se male ceciniisse: tum vero traditis illi tibiis, corium ab illo accepisse & lorum, pugionemque quam celerrime per fenestram dejecisse in impluvium; & ab hoc inde tempore jam tutius cum illo colluctatum vicinos advocasse, a quibus effracta janua ipse servatus sit. Ostendebat autem vestigia quaedam plagarum & unguium in facie. Ac Dionicus qui non minorem narrationis plausum, quam scurra, tulerat, juxta Histiaeum se inferciens, coenabat de reliquiis, non sine divino ille nutu nobis ad-

ὁ δὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἁλωκότα θεραπεύων Πολυπρέποντα τ αὐλητήν. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσατο. ἔφη γὰρ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τ δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τ θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα αὐτῷ τοὺς αὐλοὺς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλει δὲ ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πονήρως· μετὰ δὲ, παραδόντα τοὺς αὐλοὺς ἐκείνῳ, δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιρρίψαι τάχιστα διὰ τ θωπαγωγοῦ ἐς τὸ ὕπαιθρον τ αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίων αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τ πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὁ μεῖον εὐδοκιμήσας τοῦ γελωποιοῦ ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἰστιαίου παρεβύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρών,

c Ἐπιρρίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι *Graev.* d Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. e Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θηρίον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιπόλαιον ἕλκος. Cicatrix, puto, est. *G.*

53. Παρεβύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ τινώσεως κατακλίνας, βῦσαι γὰρ τὸ φράξαι. *V.*

† Μετὰ τινώσεως] Ita recte C. Μετασίνωσι κατακλίναι Exc. *G.* Μετασινώσας, κατακλίσας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire bellua, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Mſ. nihil est praesidii, in quo legitur quoque θηρίον, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur ἀνασπασάντων τὸ θυρίον, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit: τ δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν. *At illum statim surrexisse, & fores clausisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furioſi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ θηρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire bellua*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mſſ. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. θυρίον legitur. Ἀνασπάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θηρίον] Lege θυρίον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ & πάντα χρήσιμον τοῖς μετὰ ταῦτα γιγνομένοις] Interpres legit γιγνομένους, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γήσιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ρὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμον τοῖς μετὰ ταῦτα [a] γεγενημένοις.

Παρελθών γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, φησὶν Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τῷ Στωϊκῷ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸ δεσπότου, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος δὲ τοῦ Ἀριστοαινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸ λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γὰρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲ ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελήλυθώς με βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ἐσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, πολλοὶ σοῦ πλουσιώτερον, ὅμως [e] οὐδὲ πώποτε φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τὸ ὀπὶ τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ὀπὶ σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγαναχτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

veniens, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a Γεγενημένοις] Sic Fr. Γεγενημένῳ cett. b Ἐπήκοον] Ἐπήκουν B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀπλικώτερον, saepe vidimus. e Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem delineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γεγενημένῳ. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμον pertinet, potius γενομένῳ dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. Mus. c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus*, *si vocetur*, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphroni* III. Ep. 55. sub init. Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἑτοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adieverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kust.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ συλοδιῴων, commentatum, οἶκον intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kust.* ad Pluti v. 435. ubi ἐν & ἐν γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῇ οἰκίᾳ, τόπῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. σὺν — ἴτε — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἴσισθε, item T. II. p. 402. γίνεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μένετε ἐν ὑμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστοαίνετον, ἐν Ἀμφιλόχῳ, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi,

ad

commemorare non sis dignatus. Sed solus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua causſa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonstres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum ineſt felicitas, quibus copioſiſſime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem diſcipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, sumtuoſam, non annui, multum licet ſupplicanti, tibi me ſervans homo inconſideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim ſatis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philoſophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (abſit dicto invidia) ſyllogiſmo uno ora obturare quam celerrime mihi poſſe videor. Aut dicat illorum aliquis,* quid ſit Philoſophia? *aut prima iſta,* quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam,* Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui ſolum, quod honeſtum*

80 οκαμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόν-
ὲγώ σοι ἄμοιρ-, ᾗ ταῦτα, [g] ἐν γειτό-
νων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον,
ὕτως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμο-
νία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ λαγῶ,
85 ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως
πολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ ᾗ τή-
μερον πρὸς τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆ-
σαι πολυτελὲς, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμε-
νο-, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνόη-
90τ- ἐμαυτὸν φυλάττων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς προλιπὼν, ἄλλους εὐω-
χεῖς, εἰκότως· ὅπως γὰρ δύνασαι χαρίνειν
τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλλιπλοκὴν φαντασίαν
ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, πρὸς
95τ θαυμαστῶν σου φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδο-
ᾗ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπείη δὲ [i] ᾗ ἡ Ἀδρά-
στεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἐποφράξαι ἄν μοι
τάχιστα δοκῶ τὰ στόματα. ἢ εἰπάτω τίς
αὐτῶν, τί ἐστι φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα
Ιταῦτα, τί διαφέρει χέσις ἕξεως; ἵνα μὴ
τὰ [k] ἐπόρων εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρεί-
τιν, ἢ θερίζουσα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὄναιο
αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγα-
θὸν

f Μόι-] Μόνον Fl. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως πολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adeſt ᾗ in B. k Εἰπω τί, κερ.] Edd. priores Εἶπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα πανχαμβρίοις ὑποπεμπόντων. *V.*

2. Ὁ μὲντοι σωρείτης σοφισικός ἐστι λόγο- ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὃς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῶν φαντασιῶν, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψεῦδο- προφανές. ἐρωτᾶσι γὰρ, πότερον ἡ πρώτη ῥανὶς ἔδρασέ τι εἰς τὸν σίτον, ἢ οὔ. εἰ μὲν ἔδρασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθο-; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἰσχάτη, πῶς ἡ κοιλότης ἐγένετο τοῦ σίτου; *G.*

3. Ὅναιο αὐτῶν] Ἀπολαύσειας. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac ſimilibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepoſ. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoſceremus in Graecis? quando eadem eſt ratio. *J.F.R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impreſſi & Cod. Ox. ſuſpectus mihi & hic locus eſt. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma poſt τι. *L.K.*

Εἶπω, τί κερατίναν] Scribe, εἴπω τι, κερ. *F.G.* Bene. Et ſic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J.F.R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Ceratinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noſter etiam ſaepe tangit. Vid. N. A. I. cum notis. Chryſippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Theſ. Crit. II. De ſophiſmatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creſſ.* AG. X. 73. Noſter etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiaſt. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζουσα] *Plut.* 1019. 1. ἀργοὶ δ' θερίζουσις λόγοι ᾗ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὀνομαζόμε- λόγο-, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. ſupra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὅναιο] Leg. *Mercer.* ad *Ariſtanet.* Epiſt. 6. lib. 2. *J.B.*

θὸν ἡγήμῃ εἶναι, οἴσω ῥᾳδίως τ ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καλαφεύγειν τ ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὅτι λαθέα λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, ἢ [b] πράγμαλι, δίς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, ἢ ἑωθεν [d] ὅτι τ οἰκίας, ἢ ἐν τῷ ἀναχείῳ θύουλα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὸ χτι τ Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ ἡ τ [f] Ἄρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν ἡ [g] παρέλαβεν ἐκεῖνος ὅτι τ θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

ἢ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲ ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

ἢ Σοφοκλῆς·

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Niſi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τ οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *J. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec reſponderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non poſſe reddi, *de his rebus*; quoniam heic non eſt neutr. ſed maſc. & ſubaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Juſſerat enim Etoemocles, ut haec ſua epiſtola palam, & praeſentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶ τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praſentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, ſed περὶ τ παρόντων. Quare verba ita reddenda ſunt: *Haec ego praeſentibus* (convivis) *pro defenſione dixi.* L. BOS.

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus ſumtos eſſe verſiculos hoſce ſuſpicari fas eſt: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem ſoleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, ſi recte attendi, *Barneſii* diligentia hoc fragmentum. De ipſis illis Dianae iris τραγῳδῶν Noſter etiam Π. Θυσ. c. 1. *J. M. G.*

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed. Ox.* Al. δὲ. *J. F. R.*

22. Καλυδὼν μὲ ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, ἐν ἀντιπόρθμοις

Deum ducam, facile feram ignominiam.

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excuſationem poſſis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum eſſe: bis te hodie ſalutavi, & mane domi, & deinde in Caſtorum, cum rem ſacram faceres. Hanc ego apud praeſentes cauſſam dixi.*

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod ſe ſolam non invitaſſet ille ad ſacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem ſic fere de illa Homerus:*

Immemor, imprudens; multum ſibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis iſta terra, Pelopii ſoli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

---

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *J.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. d Ἐπὶ τ οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. e Τὸ] Recte *Fr. P. H.* &c. Τοῦ male *J.* Καὶ τοῦ non melius *V2.* f Παρέλαβεν] Παρελλ. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & *Schol.* Ariſtoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τ Διοσκούρων. ὅτω δὲ λέγεται Ἀτάκτειον προπαροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτηλικῶν συμπέπτωκεν, ἢ ἐκβιτικῶν ἐχόντων τὴν αι διφθογγον. ἢ ἐκεῖνα προπαροξυτόνως, [a] οἷον Ἡράκλειον, ἔνθ' Ἡρακλεῖος ἆθλος. Χαρώνιον, Ἀτάκειον, Ἀνακτόριον, Βασίλειον, ἢ Μαυσώλειον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Ariſtoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam viſus eſt ſub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Ariſtophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. G.

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει αὐτὴ δὲ ἐστι Καλυδὼν, οὐ τοῖς ἀντικεῖ πορθμοῖς τ Πελοποννήσου, παιδιόθεν καλλίστας ἔχουσα. *V.*

[a] Οἷον Ἡράκλειον ἔ] Sic V. Quid ſibi velit neſcio. *M. du S.*

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi pauca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium : Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius suа consuetudine aucapatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit ; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mibi adferendam, ut ea sit coe-*

25 Συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητῶς παῖς ἐκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἑταῖρον, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅσα σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ διαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' οἷς αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι γ' εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἔγωγε φιλοσοφίας οὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δι-δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ διακομίσειε, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις P. k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγωγοῦ J. male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Πεισπάσας Coll. & B.

37. †Αἰχραῖς αἰτίαις] Ἡ παλαιχόνας, ἢ λοιγιρίους. V. 39. Πεισπάσας] Ἡ παλαιχόνας, ἢ λοιγιρίους. G.

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. M. du S.

μοις κτλ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio : longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem haec Pelopii regio soli, Qua parte saevum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Aetolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, κτλ.' ἔχουσα εὐδαίμονα. *Haec terra* est *Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. J.G.

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. M. du S.

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. F.G.

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit : *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις δ', ὦ Πρωτογένης, ἡ τῷ θήλει ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συγγενέσθαι. λέγουσι δὲ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ἑαυτὰς ἐκπορνεύουσαι. χαρίσασθαι est dare. *Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. J.G.G.

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν apud *Diog. Laert.* p. 192. AB. M. du S.

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens : ἐσκοψάμενος τὸ τροφεῖον τὸ παιδίσκης Ζώπυρον. ubi malim τῇ παιδίσκῃ pro τὸν. J.F.R.

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποστᾶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. J. *Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. J.F.R.

τὶ τῆ δείπνε ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ϗ [a] δόξωμεν ὅτι τύτῳ πεπομφέναι.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι πρεσεχεῖτο ὑπ' αἰδῦς· ϗ τῦτο δὴ τὸ τῆ λόγε, χανεῖν μοι τ' γῆν ἠυχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ϗ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τ' Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, ϗ σεμνὸν εἶναι δοκῦντα. ἐθαύμαζον ἂν οἵῳ ὢν ἀφελάθοι αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ϗ τῇ τῆ προσώπε ἐντάσῃ. ὁ γῦν Ἀριστάνετος ἐδόκει μοι ϗκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅπστ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὑπνεῦσαι, ὑφ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιύτῳ τινί· ὥστε ὐδὲ τ' ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίε.

Ἐπεὶ δ' ἂν ἐπαύσατό πολε ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τ' Ζήνωνα ϗ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ϗ ὠχριῶντας, ϗ τῇ ἀπορίᾳ τῶ προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῆ Ἑτοιμοκλέες καληγορηθέντα· ὁ Ἀριστάνετος δὲ ἐτετάρακτο, ϗ θορύβε μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ϗ ἐπειράτο εὖ διατίθεσθαι τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, ϗ τ' οἰκέτην ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσεται τύτων. μετ' ὀλίγον

nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum caussa misisse.

28. Haec dum legerentur, amice, & sudore diffluebam prae pudore, &, quod est in proverbio, hiscere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque verbum, qui aderant, praesertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognovissent, barba ista atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermisisse Aristaenetus, sed, quod non speraret futurum, ut vocatus sibi condiceret, non voluisse in eum se casum committere: atque adeo ne tentare quidem sustinuit.

29. Cum ergo legere tandem servus desiisset, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconstantia fidem criminibus Hetoemoclis ipsi facientes. Aristaenetus perturbatus ipse quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & subridens bene vertere quae facta erant studet. Ac servum quidem remittit, his verbis usus, sibi curae fore. Paullo post surgit clanculum Ze-

a Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεσαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγινώσκων B. & Fl.

50. Ἤδεισαν] Sic Mf. O. In reliquis ᾔδεσαν. M. du S

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in σαν an σασαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica postulat σασαν in temporibus plusquamperf. Licet ἐδιδάκεισαν, non σαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. supra c. 12. Ita Scholiast. *Aristoph.* alio loco Euripidem ᾔεσαν pro ᾔδεισαν dixisse ait, alio loco id esse pro ᾔδεσαν scribit, modo bene descripserit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia sic terminari solet, ab ᾔδειν. Ut *Genes.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Esai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare autim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere potest, sive plusquamp. dicas, sive ab antiquo aoristo ᾖδα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in usu esse non credo. *J.F.R.*

76. Διεῤῥήγνυτο] I. e. propemodum disrumpebatur. Sic solent ejusmodi verba sine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino supra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπώμην, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elsn.* ibi notat. *J.F.R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς προσθεῖκαι] Verterat Erasmus *videtis, quam & ipsae epistolae graves sint ac senules. Benedictus* volens esse brevis, amputat postrema, relinquens *quam graves sint epistolae*, contra prorsus quam oportuit. Non enim graves esse demonstrat, sed seniles, hoc est, frigidas, nullarum virium, infirme scriptas, plane qualis est appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

Ὁ Κλεόδημος δὲ, ϗ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, ϗ διερρήγνυτο, ὅτι ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε ὧν τὸ ἐνδόσιμον παρεχούσης τ ὀπισθολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, ϗ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, ϗ Κλεάνθης, ῥήματια δύσγνα, ϗ ἐρωτήσεις μόνον, ϗ σχήματα φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πολλοί· ϗ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαὶ, ϗ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀριστάνετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, ϗ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀριστανέτῳ ἐς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι τῆ [k] Καλυδωνίᾳ· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάνετε, πέμπε ὡς τάχιστα τ ἀπαρχῶν, μὴ ϗ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμῶ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαραινθείς· καίτοι εἰδέναι γε χρὴ ὅτι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

d Καὶ] Omittit O. *e* Πλεῖστοι] Πλοῦτοι male *J.* *f* Αἱ] Sine artic. O. *g* Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβυτικαὶ *Fl.* & marg. *AIW.* *h* Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* *i* Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* *k* Καλυδωνίᾳ] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδωνίᾳ media brevi *H. Fr.* *l* Ἡγεῖτο] Ἡγεῖται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τ ᾠδῆς κιθάρισμα, ϗ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἄρτεμιν οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ οὐδὲ ὁ Ἀριστάνετος τ Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς οὖν εἰρωνείᾳ ὧν ταῦτα λέγει ὁ *Ἕρμῶν. *V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τ λαμπάδος παρὰ τ μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγένηθη λαμπὰς, περὶ ἧς εἰλέχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε οὖν, χὼν τὴν Ἀταλάντῃ σύμμαχον, ϗ τοὺς ἀδελφοὺς τ ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τ Καλυδώνιον κάπρον, ἱερῶν τ Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ Θεῖοι, ϗ γενομένης μάχης, ἀπέκτεινεν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφούς, ϗ ἀπεκαθοῦσα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τῆ Οἰνέως. *V.*

* Ἕρμῶς] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὠργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θεοὶ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θεῖοι reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίᾳ] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίᾳ. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου μὲν μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεμεγέθες) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὴν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἀ σὺ μὲν τῶν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους ἐξεκέαρκας, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, προδοθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὸν Σωστράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; οὐ σιωπήσεσθε ὑμῶν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ἀ μαστροπὸς ἐγὼ τὴν ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἢ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὰ φόδιον προδεκαλαθήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὅτι τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ πίνων, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι ἦν περὶ ἥμισυ σχεδὸν, καταχέασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τῆς γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos auditis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detendiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. b Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. c Τοῦ μαθητοῦ] Καὶ τοῦ μαθ. B. d Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. e Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit Solan. Sed varietatem non deſidero. f Γένοιο] Γενοίμην male B. g Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδίδοσθαι B. & Fl. h Κρίτωνι] Κρίτων male B. i Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. k Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. l Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος· Ἀρτεμαλίου τοῦ κρητῆρος φωνὰ γίνεται. G.

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. G.

24. Καλεσκεδάσεν] Ἐπίχυσεν. V.

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturarentur. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀπ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τοῦ ἀνάκτος dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκούρους audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαστροπὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δυσ.] Menſtrua haec uſura erat; unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ πίνων] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt πίνων. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, ποσὰ δ' ἂν ἴχοι ταῦτα. F. G.

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfecisset senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τ κεφαλῆς τ ἄκρατον, προνενευκὼς, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (οὐ γὰρ εἶχε κύλικα) ἐπιπτύσας, προσέπτυσέ τε τ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν τ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τ χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τ Ζηνόθεμιν, ὡς τὸ μέσον αὐτοῖν καλεκλίθη, ὡς [o] Ἀριστεῖον, ὑπὸ Ἀριστειχίσμαλι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς ὄντως ὄφελος ἦν ἄρα τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν δεῖττους ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γέλωτα ὀφλισκάνοντας ἐπὶ τ πραγμάτων· ἔπειτα δὲ εἰσήει με, μὴ ἄρα τὸ ὑπὸ τ πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ παιδεύειν [s] ἀπάγῃ τ ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατ' τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷα δ' ἔλεγον αἰσχίω. οὐδὲ γὰρ εἰς τ οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα.

m Ἀπιξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπιξύετο cett. n Τῇ ἀριστερᾷ] Τῆ ἀριστέρᾳ B. o Διαισαῖον] Διαισαίοσιν *Fl.* & marg. *Atw.* p Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. q Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* r Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecessit. s Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. t Συνεχὲς] Ἀτενὲς B.

35. Ὡς Ἀριστεῖον] Γράφεται Ἀριστείοσιν. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τ μαθόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τ μὴ κεκριμένως ἐπιχόντως φιλοσοφούντων· περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ μὲ θύραθεν τοῦτο προσκτησάμενοι, τ δὲ ἴδιον ἀπώλεσαν. *V.*

48. [*] Ἀτενὲς] Συνεχές. *V.*

[*] Ἀτενὲς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχὲς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc sit meritus. Lege ergo ἀναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἂν αἴτιος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπιξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπιξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς οὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ τοῦς παρῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέτραπτο δ' οὖν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιῶντο, οὔτε παροινοῦντες, οὔτε ἀκχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσγε ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν χημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἠσέλγαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερενεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦεσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνύβρει ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιόταλα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς φασὶ τὴν Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπὶ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον, ῥίψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ὀπτολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, ἐπὶ μείζω τὴν Ἰλιάδος κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

35. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον Φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτοῖς ὁ Ἀριστaίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέ, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανόν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅντινα καὶ χρὴ τρόπον· ἀποκρινaί μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Διφι-

36. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par est, ulciscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffo-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγεγράφη male *J.* b Ἐστιῶμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἐστιώμενοι male *J.* Ἐστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inferui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene sic *B2. Fr. H. P. S.* Αὐτὸς male *Fl.* & *J.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως ἐς ἡ Θέτις, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἐρρίψε μῆλον ἐν τοῖς ἀρίστοις, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἠμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκριθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδι. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ τούτου τὴν Ἑλένην· δι' ἣν ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἰδιῶται, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ ἔσχον τὴν αὐτὴν εἶχον τῆς ἑστιάσεως τὴν ἀκολασίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, πρώτιστον μὲν τῷ συμποσίῳ καὶ τῆς φιλοσοφίας σωτηρίως ἐπισχόντες ὁρμῆς, ἄλλως ἄλλῃ τεταμένως ἐπεδείξαντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *J. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνύβρει] Eadem fere narrat *Alciphr.* Ep. sic e adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα μὲν ἤρει κατὰ τὴν κωμικὴν ἀδολεσχίαν εἰς σύριγγα χαλάσας ἐς καθεὶς τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & fenori detis pecuniam, & usurarum excusationes usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Enge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum postulent. Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγουσιν τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν, ὑδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ διὰ τοῦτο ἀμφὶ τοὺς [n] πλησίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅτι μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὴν Ἐπικουρείων καλλιγοροῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅτι δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίουσιν, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην θᾶττον ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τοῦ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ὄσων παντοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [q] ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν ὅ τινος ἕνεκα ἡδονῆς καλλιγορῶσιν, αὐτοὶ ἥδεα ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, ἦ δ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πλοῦτον. Οὔμενουν, ἀλλὰ σύ. καὶ ὅτι πολὺ τὸ [r] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γοῦν, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς καλαθήσω [s] εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ

m Κτήσησθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτήσισθε *Fl.* & B. *n* Πλησίους] Πλούτους B. prave. *o* Αὖ] Τε αὖ B. *p* Ἐσθίουσι] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. *q* Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὴν μὲ ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὰ μὲ ejeci. *r* Τὸ] Abest a B. *s* Καλαθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θαυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Hora-* „ *tianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus ju-* „ *gulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejen-* „ *tem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum. F. G.* Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀποῤῥ. ἢν μοι] Ex Mss. Ox. est illud ἢν, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

καὶ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπήνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξαντες τῆς ἀηδίας ὅτῳ γὴν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ἐπὶ τὸν αὐτοῦ τόπον, εἰρήνην γεγενημένης ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὗς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθῦς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [c] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. προὔκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Ἀρισταινέτῳ μὲ καὶ Εὐκρίτῳ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἐπικουρείῳ Ἑρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' οὓς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὰρ Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή ἐστι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem noſtrum, major pars otii in diſputatione conſumta eſt. Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur:* deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio.* Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminero ſane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος ἂν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo,* in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρεας] Κριὰ B. d Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. *Coll.* plane τηγάνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit *Solan.* f Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμν.] Abeſt καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου. *G.*

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἶδος πλακοῦντος. *G.*

15. Ἀπαλλάξαντες] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξας. *M. du S.*

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ficciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ἐπίδυτα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: Ματτύαν ἐκάλουσιν ἐπίφορον Λάκαιναί τινες καὶ εὐθὺς ἐπεφέροντο πυρίδια ὀλίγα, καὶ χνία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴ πλακούντων. Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum lauticiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum.* *J. M. G.*

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus:* Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Graecam vocem poſtremam quoque incipere ab majuſculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Αιξ. c. 6. *M. du S.*

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρεα. N°. 17. *M. du S.*

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημάτων,

inquit, *si videatur, incipio.* Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim invenimus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo;* & recitare incepit. ●

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. κ᾽ μικρὸν ἐπιχὼν, Ἐχρῆν μέ ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε κ᾽ ἀσωμάτων εἰπεῖν, κ᾽ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ χτ᾽ [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι κ᾽ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθεῖεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ κ᾽ γυναικείᾳ γάμῳ, χτ᾽ τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὅπ᾽ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν χαιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τ᾽ ζῆλον ὅπ᾽ τούτου, κ᾽ παρὰ τίνι; κ᾽ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, κ᾽ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ᾽ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, κ᾽ ἐξάμβου [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ

[k] Ταυτὰ] Sic *F. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. [l] Παύσῃ] Παῦσαι B. [m] Ἂν] Neglexit B. [n] Γὰρ] [o] Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὸς ἐρᾷν; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τῷ μακαρίζειν & ἐπὶ τῷ φθονεῖν. † ὅταν δ᾽ ἐπὶ τῷ ζηλοτυπεῖν, τυτίζει περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παιτολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ὅλα τὰ ἐλεγεῖα γελᾶν, κ᾽ τούτου χάριν εἶπεν ἐπ᾽ αὐτοῖς κινηθῆναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες δ᾽ τοῦτο Λυκιανοῦ ποιήσαντος εἰς πλείονα ὕβριν τῆς Συμποσίου, § κ᾽ λοιδορίαν & κωμῳδίαν τῶν ἱστωμένων. ὡς ὁ λόγος δηλώσει ὃν τῶν παρ᾽ αὐτῶν λιχθέντων & πραχθέντων. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μισεῖν, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas.* *J. Cler.*
† Οὕτω δ᾽] Εἴωνται δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.
‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ἡ ἐλεγεῖα] Ὅλα, cum esset in editis, *Solanus* in τὰ mutato adscripsit, haec verba deesse in V.
§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

ων, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, κ᾽ ὅσα ἐντραγεῖν ἔξεστιν ἢ & ἀποφέρεσθαι· illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἐντραγεῖν hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἐντραγεῖ, ἐντρυφᾷ. Ἐντραγῶν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐντραγεῖν *saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis.* *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ᾽ αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀκαιρίας hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκείνων] Depravata haud dubie vox, & nihili prorsus. Lege ἐχρῆν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἐλεγεῖα] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτῳ ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναστ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρέσχουσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρέσσων δ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ δ' Σελήνης.
Νυμφίε, σὺ δὲ χαῖρε, [b] κραιερῶν κράτιστε ἐφήβων,
Κρέσσων [c] Νηρῆος, σὺ Θέτιδος παϊδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀσόμεθα.

Unica tandem qualis Ariſtaeneti in domibus
Diva Cleanthis hera ſollicite eſt alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, ſive adeo Luna.
Salve tu quoque, ſponſe, bonorum optime juvenum,
Nereo praeſtans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rurſus thalameiam hymnum,
Communem ambobus ſaepe canemus olim.

Γέλωτος δὴ ἐπὶ τύτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένου, [e] χρέος ἤδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, καὶ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστάινετον, καὶ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτῶν ἑκάτερος, κἀγὼ τὰμὰ, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίου καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεσθαι, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, καὶ πρὸς τὺς ἀλεκτόρυας ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, τὸν ὄρνιθα [k] ἀντεπειλημμένοι, ὥσπερ τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

42. Riſu ſuper his, qualem credere par eſt, exorto, auferendi appoſita jam tempus erat; auferuntque Ariſtaenetus & Eucritus quisque quod ante ſe erat: & ego mea, & Chaerea quae ipſi erant poſita, atque Ion ſimiliter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre poſtulabat, quae egreſſo jam Zenoni fuerant poſita, ac ſibi ſoli poſita eſſe dicebat, pugnabatque cum miniſtris: tendebantque adeo in diverſa, gallina utrinque comprehenſa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimiſit, riſu multo convivis praebito, praeſertim cum poſt iſta indignaretur, velut injuria maxima affectus eſſet.

43. Her-

[a] Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἡοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. [b] Κρατερῶν] Receptum ex *Fl.* & ſchedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. [c] Νηρῆος] Νηρῆος B. Et ſic *Guj.* voluit. [d] Ἀσόμεθα] Ἀεισόμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. [e] Ἀρίσθαι] Sic *Fl. F. P.* &c. Λιρίσθαι B2. Ἀπολίσθαι *Coll.* [f] Παρακείμενα] Προκείμενα B. [g] Ἤδη] Δὴ Ox. [h] Παρατιθέντα] Παραδιδόντα O. & *Fl.* [i] Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατιθῆναι αὐτά. O. [k] Ἀντεπειλημμένοι] Ἐπειλημμένοι O. [l] Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρίσθαι] Γρ. ἀπολίσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπόντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλως λέγει κινηθῆναι μάχην μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τρώων, ἐπὶ τῷ τοῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Heſiodo*, & *Anacreonte* conſarcinata. Bene, quantum ad materiam; ſed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio inſtituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipſo Luciano de hujus carminis abſurditate, curam ſolicitudinemque omnem deponito, ſi ſapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη ſcribendum eſſe, ad quod proxime accedit *Fl.* ἡοίη; idque *Heſiodi* imitatione factum, qui carmen ſatis prolixum ſcripſerat, quod ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevia-*

na Heſiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae peſſimos verſiculos nimis bona interpretatione donaverat *Eraſmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipſa cauſſa, quod mala eſt, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipſum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγ' ὦ Ἀριστανέτῳ μεγάροισιν. An ἡ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Heſiodi?* vid. *Caſaub.* F G. Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quaſi ſic legeretur in Edd. Luciani, neſcio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide not. ſe-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut ſupra dictum eſt, accumbebant: ſupra Zenothemis, alter infra. Appoſita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque iſta pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & ſuam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipſo capite quaſi rei geſtae verſamur. Zenothemis ergo, ſua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur iſtum plus juſto ſibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in ſe invicem, ipſas ſibi gallinas in faciem impingunt, prehenſisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, ſolo excepto Ione; hic enim ſe ſervabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τ᾽ Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑπὲρ ἀνω, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτόν. παρέκειτο δ᾽ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτως, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τ᾽ ἑαυτῆ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τ᾽ πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τ᾽ παρ᾽ αὐτὸν ἀφεὶς, τ᾽ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, ἅπασαν. ὅθ᾽ [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ἐπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τ᾽ παρόντων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τ᾽ Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίσαντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi conſertis manibus pugnant. Zenothemis ſublatum de menſa ſcyphum

Οἱδ᾽ ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον κεράμου [u] ἀπὸ τ᾽ τρα-

πέ-

m Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. *n* Δεῖ] Abeſt ab O. *o* Ἤδη] Non comparet in O. *p* Δὴ] Δὲ O. *q* Ἀνέλετο] Ἀφείλετο O. *r* Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. *s* Εἰς] Ἐς O. *t* Δὲ ὡς] Δ᾽ ὡς O.

91. Πιμελεστέρα] Διαφανεστέρα. *V.*

sequent. *J.F.R.*

Ibid. Μεγάροις] Lege μεγάροισιν, & ἦγε pro ἦγε, ſi verſum velis hexametrum: ac totum potius ſic refinge cum *Salmaſ.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἶη πόσ᾽ ἀρ᾽ ἦγε Ἀριγναώτ᾽ ἐν μεγάροισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obſ. Crit. p. 114. ſeq. *Gujetianum* οἵη *matutina*, rejicientem, ac nobiſcum ἡ οἵη probantem, i.e. μία, μόνη, *ſola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non ſanet, quod *Solan.* & *Geſn.* etiam vitioſum volunt manere. *J.F.R.*

63. Πρὔχυσα] Πρὔχυσ᾽ ἀλλάων πασάων παρθ. *F.G.* Optime; nam ſic verſus conſtabit, qui jam claudicat, quum media in πρὔχυσα corripitur. *J.F.R.*

64. Ἦδ᾽ αὖ τ᾽ Σελήνης] Corrige ἦδ᾽ ἅμα τ᾽ Ἐλένης. Placet. *F.G.* Ἐλένης etiam legi juſſit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decreſcere videbitur oratio, ſi dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo ſic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non creſcat oratio, nec praeſtantius nomen poſtponatur, quum Venus vulgo formoſior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Poteſt tamen *Gujeti* emendatio locum habere, ſi vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac ſi verſus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & ſenſus eo melior, quia magis ridiculus. *J.F.R.*

65. Καρτιρῶν] Καλῶν. *F.G.* Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa eſt. Ac ſi verſum velis formare hexametrum, pro κρατερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque ſubſequentem habebis pentametrum, ſi mox παιδὸς reſolvas, ut fiat triſyllabum παϊδός. Quod ſic edi curavi, cum neglectum eſſet in Edd. prioribus. *J F.R.*

69. Πολλάκις αἰσόμεθα] Lege ἀσόμεθα, vel πολλὰν ἀισόμεθα, quod pl. erit ap. *Plut.* ex Sapphone. *F.G.*

81. Πατρόκλε] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Κά-

πέζης, χείλυον πρὸ τῦ Ἀριστανέτυ, ῥιπτεῖ ὅπι τ' Ἕρμωνα.

Κἀκείνυ μὲ [a] ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη.

διεῖλε δὲ τῦ νυμφίυ τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ οὖν ἀπὸ τ' γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῦ μειρακίυ, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτῦ. ἐν τοσύτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ πατάξας τῇ βακτηρίᾳ, τῦ Κλεοδήμυ μὲ τὸ κρανίον, τῦ Ἕρμωνος δὲ τ' σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ' οἰκετῶν ἐνίυς βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπιχειρῦντας, κατέτρωσεν· ὑ μὲν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ' ὀφθαλμὸν τῦ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυτε, καὶ τ' ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ' Δίφιλον, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοντα τῦ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῦ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἰστιαῖος ὁ γραμματικὸς, ἀμαλύειν αὐτὺς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τὺς ὀδόντας ὑπὸ τῦ Κλεοδήμυ, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο οὖν ὁ ἄθλιος χῦ τ' αὐτῦ Ὅμηρον, αἷμ' ἐμέων. πολὺν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μετὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Aristaenetum stabat; in Hermonem conjicit,

Ille sed inde alio temere conversus aberrat;

Sponsique frontem luculento sane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, prosiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praesertim sponsi, cum videret sanguinem; exsilit etiam, quod illi metueret, sponsa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, servorumque quosdam qui auxilii ferendi caussa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, sed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morsu nasum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Histiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret esse Diphilum. Jacuit ergo miser, *vomuitque*, Homeri sui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfusae circa Chaeream mulieres, reliqui sedare tumultum student. Maximum malorum omnium

a Ἅμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε παρὰ O. b Κατεπήδησαν] Versus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῷ *Fl.* d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, * μεγάλῳ. *V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Κἀκείνυ μὲ ἄμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.*

Κἀκείνυ μὲ] Manifeste nimis παραθλῖ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum censeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. παρὰ. Impressi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & supra Ἀποφρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἅμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* restitui jussit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri necessitate in ἅμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum semel oppositam sibi aciem fugasset, pulsaret in quoscumque incidisset. Et multi, bene noris, perierant, nisi ille fregisset clavam. Ego vero ad parietem stans erectus, videbam singula, non immiscens me, monitus nempe Histiaei exemplo, quam periculosum esset talia dirimere. Quae cum ita essent, Lapithas videres Centaurosque evertiti mensas, sanguinem effundi, volare scyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro eversо tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculosiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hisce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adesset tandem, qui lumen inferret, deprehensa sunt. Alcidamas tibicinae sublata veste vim inferre studens; Dionysodorus autem in ridiculo alio facinore oppressus. Scyphus enim de sinu surgentis excidit. Deinde excusandi causa Ionem dixit in turba sibi, ne periret, dedisse, Ion autem providentia quadam hoc a se factum confirmavit.

47. Sic dissolutum convivium, quod post lacrimas in risum rursus exiit de Alcidamante, & Dionysodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψαλο, παίων τ' προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τ' βακλῆρίαν. ἐγὼ δὲ [f] πρὸς τ' τοῖχον ὀρθὸς ἐφεστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, οἷα τῶ Ἱστιαίου διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς ἀμαλύνειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας μὲν καὶ Κενταύρους εἶδες ἀν, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεὶ πάρην τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲν τ' αὐλητρίδα ὑπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνεχώρει αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη πεποιηκώς· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστάντος αὐτοῦ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο πεποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅτι τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

[f] Πρὸς] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατετρεπομένας Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὐπόρησαν] Et sic *Fl.* cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Καὶ δι' ὃ φροντίζων ἵνα μὴ ἀπόληται. *V.*

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba εἶτ' ἀπολογούμενος relatum, & bis eadem pagina repositum, sic restituit *M. du S.*

38. Αἶψ' ἰμάσαι] *Hom.* Il. O. 11. *M. du S.*

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impress. ἀνατετρεπομένας. *M. du S.*

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auscultandum duxi Codici Ox. *Herodian.* VII. 7. 6. ὑπῆρται συρέντες — ἐρρίπτουντο. *J. F. R.*

55. Εὐπόρησαν] Forsan πυπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaesivit *Solan.* Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim εὐ quam πυ in hujusmodi compositis habuimus. Vid. *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 19. f. *Amor.* c. 6. pr. *Jov. Trag.* c. 16. *J. F. R.*

59. Ἀλκιδάμας μὲν τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit *Alciphr.* III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, sed palam in omnium conspectu, dicentem principium generationis esse naturam. *J. F. R.*

60. Συνεχώρει] An συνῆν; placet. F.G. Quidni ergo συνεμίχθαι; *J. F. R.*

καὶ Ἰωνι. καὶ οἱ τε τραυματίαι, φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τοῦ ῥινὸς, τῇ δὲ τῦ ὀφθαλμῦ [b] ἐπιλημμύμενος, βοῶν ἀπόλλυται ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἑρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεται λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς σὸκ ἀδιάφορον ἦγῆ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀνεσαμμύω τὸ τραῦμα τῦ Διονίκυ, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμύμενος τὴν κεφαλὴν, ὅπτι τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' ᾧ τὴν νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, τυχρὰς [e] ὁ ἄθλιος τὰς γάμυς ἑορτάσας. καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καταβαλὼν ἑαυτὸν ὅπτι τὴν κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male ſe habebant: ſenex in primis Zenothemis utraque manu, altera naſum tenens, altera oculum, perire ſe doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipſe quoque malo affectus, duobus quippe excuſſis dentibus, anteſtaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponſus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus eſt, taeniis obvoluto capite, in currum impoſitus, quo vecturi ſponſam fuerant, acerbis miſer celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi ſomno ſopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum manſit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum ſemel in lecto, in quem obliquo ſe corpore abjecerat, dormire occepiſſet.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο Fl. b Ἐπιλημμύμενος] Sic P. Bs. S. Amſt. & O. niſi quod ἐπιλημμύνους male. Ἐπιλημμύμενος prave J. Fl. Fr. Vz. Ald. H. c Καλειλημμύμενος] Κατειλημμύμενος Edd. priores. d Ἔμελλε] Reſcripſi ex O. & Fl. Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abeſt ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδιδύντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τῦ βαρέως. V. 81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. V.

* Πονήρως] Et haec ita reſinxit Solan. cum ante ederetur: Πονήρα] Ἀντὶ βαρέως.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τοῦ ῥινὸς, τῇ δὲ τῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιλημμύνου] Haec olim converſa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hac oculum, illa naſum tenens*, ſed & Cl. *Geſn.* errorem priſtinae verſionis correxit ſponte. Poſt ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui neſcit, adeat *L. Bos* de Elliſi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπιλημμύνου] Ox. P. J. & A. In reliquis ἐπιλαμμο. prave. *M. du S.*

83. Ἐμελλε] Videtur & *Eraſmus* ſic legiſſe, qui verterat: *quo ſponſam fuerat abducturus.* *J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego reſcribendum καταδιδύντες, quod menti ſcriptoris optime convenit; nec a ſcriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἡ] Ex Mſ. Ox. & Fl. In *Ven.* vero utraque ἢ, in reliquis ἡ, corrupte. verſus autem ſequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch.* & *Hel.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres verſiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alceſtidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus ſubjiciuntur iſti, Τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός. Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τι] Legendum puto leviſſima mutatione Ἐκεῖνό γε, & ſic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα συμποτικὸν — φιλοσόφως] Addam, quod Cl. *Hemſt.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 79. qui verſionem Eraſmi: *Non eſſe tutum, cui non ſit opus, cum ejusmodi philoſophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non ſit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non eſt; πράγματα enim ſunt „ lites, ut alibi pluribus oſtendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam uſus eſt vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non eſſe tutum ei qui litium amans* „ *non ſit, convivium* agitare cum hujusmodi philoſo„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philoſophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis ſaepe, poſt„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii inspérata patrant:
Certa fides aſt irrita manſit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τοῦ συμποσίου, καὶ ἡ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, ἀπράγμονα ὄντα, συνηθροῖσθαι τοιούτοις φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 Ἔστιν ἐν Συρίῃ πόλις, ἐ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφρήτεω ποταμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. δοκέειν δέ μοι, τόδε τὸ οὔνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλι οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφέων τῶν ἱρῶν μεγάλων

g Ἡ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *J.* & *V*2. Ceterae *J.* h Γε] Sic O. Τε Edd. i Ἀπράγμονα] Ἄπραντον O. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. k Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. l Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. m Τὸ οὔνομα] Τὸ οὔνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο ἐν τῷ τῆς Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. G.

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀνελπίστως τελοῦσι G.

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta in„ ter se verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγματα vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Τὸν δὲ ἀπράγμονα ἴσθι, καὶ πρὸς πολλοὺς καλῶς. *J. F. R.*

1. Ἔστιν ἐν Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G. C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις & Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Aelian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. *V.* & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens haec ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγίνετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲ δοκέει κάρτα θεία. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκῶ dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ εἶδε ὡς ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέειν ἐμοί. *J. F. R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ οὔνομα] Immo τὸ ὄνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J. F. R.*

5. Πόλι] Lege πόλει, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J. F. R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a] ἀπίκετο. ἐς δὲ ταύτης δὴ τῆς πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἐστί. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b] χρέωνται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c] δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τοῦ ἱροῦ [d] εἰσαμέων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσυρίοις ἐὼν, καὶ τὰ ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτόψιος μαθών· τὰ δὲ καὶ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e] εἰσάσθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f] ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g] ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ πολλοστῷ χρόνῳ πᾶς Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ πᾶς Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἦσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ὃ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέωνται] Χρέωντας Fl. & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμέων] Εἰσαγομένων Fl. Sed vulgatum M. e Εἰσάσθαι] Ἴσασθαι marg. AIW. & Fl. hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic Fr. J.H.P.B1. M. Sed a recentiore manu. Ἀποδῆξαι Fl. S. & marg. AIW. g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L.IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. J.F.R.

8. Ἔρχομαι ἐρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἐρέων. I. p. 3. B. J.F.R.

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ἱστορμενέων 272. A. ἱστορμενέουσι *permanebunt*. IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. J.F.R.

12. Εἰσαμέων] Εἰσαμέων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo*. F.G.

14. Ἀσσυρίοις ἐὼν] *Syrum* vertas necesse est, ut & c. 17. M.du S.

15. Μαθὼν] Ἐμαθὸν legendum videtur. F.G.

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem*. Quae sunt utraque ab vero alienissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτόψιος μαθὼν, τὰ δὲ καὶ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte *& ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi, alia ab sacerdotibus edoctus sum, ea nempe, quae meis annis antiquiora commemoro.* J.G.

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. P. *Wesseling.* J.F.R.

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμεῖς Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 97. E. Ἡμεῖς II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμεῖς VI. 384. C. Et crebrime utrovis more. J.F.R.

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. AIW. hic & Dial. seqq. fere omnes ex Fl. sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδέξαι praetuli prae ἀποδῆξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros est.

ὡξεπολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, 30 τῶ ἐγὼ πλεῖστα ὅπωπα. τό γε τῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ [h] τύτυ τῦ Ἡρακλέος, † Ἕλληνες ἀείδυσι, ἀλλὰ † ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερος, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

4. Est vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipsi dicunt Astartae est. Astarten autem puto ego Lunam esse. Ut vero sacerdotum mihi aliquis narravit, Europae est, sororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum discessisset ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & historiam de ea sacram tradidere, eam, pulchra cum esset, a Jove amatam, qui mutatus in tauri speciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro insidentem, Jovi. Templum autem Europae esse, non consentiunt.

35 Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχυσι, ὡς μὲ αὐτοὶ λέγυσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτιν δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην ἔμμεναι. ὡς δέ μοί τις τῶ ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ † Κάδμυ ἀδελφεῆς. 40 ταύτην δ' ἐσῆσαν Ἀγήνορος τῦ [i] βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, σὶ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἐῦσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμείψαμενος, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲ καὶ τῶ ἄλλων Φοινίκων ἤκυον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, † Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· † δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέυσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχυ-

b Τύτυ] A. τούτυ ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. studiose notat *Solan.* *i* Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* *k* Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότυ τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτιν] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπιν φασὶν ἁρπασθεῖσαν μὲ ὑπὸ Διὸς, † δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καθιερώσαντες. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιον βοῦν ἐπίσημον ἔχει τὴν Εὐρώπιν καθαπερ ἐστιστόμενον. M.

Ed. *Steph.* ἀπεδέξατο δ'] ἴργα. quamquam & προσδιξαντα editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἰρὰ] Prioris vocis scriptura ex W. est. In Impr. ὀνόματα legitur. *M. du S.*

Οὐνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰωνικὸν ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα & νοῦσον τὸ οὔνομα & τὴν νόσον. &c. Noster infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κομβάβος. *Herodot.* I. p. 1. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ionismo nihil repugnat οὔνομα, non statim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ὄνομα. E. c. S. I. de Art. p 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — ἀπὸ τῶ ὀνομάσαν τὰς ἰδέας — τὰς μὲν ὀνόματα φύσιος νομοτεθειμένα ἐστί. &c. nisi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic studiose adfectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari studet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & νοῦσος autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῶ ὀνόματος quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσυρίοι] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Observandum hoc imprimis est, antiquissimos religionis ei auctores nulla in templis suis simulacra numinis habuisse. Adde *Diog. Laert.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὅπωπα] In marg. *Basil.* adscriptum: *Hoc itaque non minus Ionum est quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rursus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciae & civitati suus Deus est, ut Syriae Astartes. Xiphilin.* Quidam Junonem esse contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Casaub.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auscultandum lectioni *Fl.* ἐς enim *Herodot.* & *Hipocr.* singulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφίσι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵστασθαι. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἐόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τὴν ἑτέρην ἡμέρην, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρῶτα τὴν ὥρην ἵστασι. ἡ δὲ ἀγορὴ μίσθιοισι ξείνοισι πλήθεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἱ λέγουσι καὶ σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὸ ἱρὸν κ.τ.] Sic Edd. & M. b Ξυρέονται] Ξύρονται W. at Fl. vulgatum tuetur. c Ξυρέεσθαι] Sic Fl. &c. Ξύρασθαι W.

61. Μισθίοισι] Ἀστοῖ, κατὰ μισθίοιο, ἢ εἰς μισθίοιο. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot. M. V. La Croze.* Vid. ejus *Euterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παρακέαται] Alias παρακέαται in ſingulari. Ut ἀφικνεῖται & προσκέαται ibid. 134. D. & κέαται *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀπικνέαται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἐπικέαται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ἄνεμα ἐπικέαται, & c. 27. ἀναπέαται αἰτίη, & c. 34. κέαται θρόνοι & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκειν, non γιγνώσκειν ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὰς ἰκάσιν ἑτέοις] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Byblis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 14. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte ortum exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, ὧν ἐς † Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς † Ὄσιριν πάντα τρήσεται. ἐρέω δὲ καὶ τόδε ὅθεν καὶ τάδε πιστὰ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς † Βύβλον ἀπικνέεται, πλέουσα † μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μιν οἱ ἄνεμοι [d] Φορέουσι θείῃ ναυηλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην † Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θωῦμα. [e] καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ † κεφαλὴν [f] ἐθηησάμην Βυβλίνην.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο θωῦμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, πόταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ [g] ὄρεος, ἐς † ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται. ὁ δὲ πόταμος ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ † [h] χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς † θάλασσαν, καὶ Φοινίσσῃ τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ † Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσῃ † ποταμὸν, καὶ τῷ ῥόῳ † ἐπωνυμίην δίδωσι. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. Ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. Ἔλε-

[d] Φορέουσι] Φέρουσι W. [e] Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcriptae. [f] Ἐθηησάμην] Ἐθηησάμεθα Fl. & M. [g] Οὔρεος] Sic M. Fl. Ald. Bl. P. H. S. Οὔρεως F. [h] Χροιὴν] Χροιὰν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἱμάντιος θεὸς προφήτης Ἡσαΐας ἐπιστρατεύσει ἐπὶ ταθήζοι [ἐν] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ ἡμαίῃ, δι' ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτερωτῶν, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας, ὁ ἀποστέλλων * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ὕφορα ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπέκεινα τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐπιστολὴν † παφύρου καθαλῆς πεμπτὸν ἐπιστελλομένου ὑπὸ τοῦ πλανωμένου λαοπομπέων. ὡς καὶ τῷ ἐν ἁγίοις Κυρίλλῳ ἐφαίνετο ἐν τοῖς εἰς † ἁγίου Ἡσαΐου ὑπομνήματα αὐτοῦ. M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. M. du S.

† Βυβλίνας] In Ed. βιβλίνας, bis. M. du S.

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. M. du S.

81. Ἑπτὰ ἡμερέων] Subaudi λέξ. F. G.

89. Οὕρεος] Cur ὄρεος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. J. F. R.

93. Θάλασσαν] Et hoc Herodot. atque Hippocr. praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel η uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper ασ, in παράσσω, ἀπαμάσσω, θαυμάζω, τάσσω, πρόσσω, ἐλάσσων, πρέσσω, πιέσσω, διαφράσσω &c. J. F. R.

96. Τῆσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. Hippocr. jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. Steph. vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. J. F. R.

98. Ἀλλάσσῃ] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσαν. J. F. R.

3. Κεῖ-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφ' ὑψηλοῦ τοῦ Λιβάνου ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθόγεώς ἐστι· ἄνεμοι οὖν τραχέες ἐκείνησι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἐφάμιλλοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· καὶ τοῦδε τοῦ πάθεος ἐστὶ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲ δοκέει χάρτα θείη καὶ τοῦ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τὴν Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, πυθόμενος αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἵσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ἔστι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τοῦ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐτοῖσι

caussam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hospes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui flatos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde similem. Haec illud terra reddit sanguineum: hujusque mutationis non sanguis, quem dicunt, sed regio ipsa caussam sustinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipsa venti opportunitas videtur.

9. Ascendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum esse constitutum a Cinyra. Ac vidi templum, sane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

10. Tot autem cum sint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus esse, nec aedes alia augustior, neque sanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo sumtuosa, & donaria antiqua, & spectanda multa, & signa augusta, praesentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adscivi ex W. quod *Jens.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφύρουσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἵσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Εἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. est. Δοκέειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτου εἶδος χρώματος ἐρυθροῦ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνίδιος μίλανσις τῶν πραγμάτων. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac saepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι τῇσι ἡμέρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte observatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica scriptus est dialecto. *J.J.*

Ibid. Τῇσι] W. solus; in impress. enim τῆ. *M.du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ioniimi ἀκριβῶς sectanda, ὁδὸν scribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδὸς ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemissum ν euphoniae caussa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut suspicio sit, utrumque usitatum fuisse; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo recessum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forsan in culpa est, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere acque frequenter ἱρὸν & ἱρὸς ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. sub init. ne plura. Misera enim haec est diligentia in his, quae inanis tantum sunt sonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, s. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Ἀστρολ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin sita, satis constat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ῥητ. c. 11. *M.du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέειν. *M.du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. supra ad c. 1. Et si quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. sub init. μοὶ δοκέει τόδε μιστεῦσαι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μέζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noster ipse c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἱδρῶτι γὰρ] De his imaginum sudoribus *Joseph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heins.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἱδρῶτι

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

τοῖσι ἐμφανέες. ἱδρώει γὰρ δὴ ὧν τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἡ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειθέντος τοῦ ἱροῦ; καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. ναὶ μὴν ἡ ὅλβος γε περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες ἁδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδέδεχαι.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

Ἱστορέοντι δέ μοι ἐτέων περὶ, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστί, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἡγέονται, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ κάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ ἁδαμᾶ.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

Οἱ μὲν ὧν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

f Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *Φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. g Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἱδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J.F.R.*

29. Ναὶ μὴν ἡ ὅλβος πέρι, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, precipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *precipuum eſt* (hoc templum.) *H.V.*

34. Φέρουσι] *Φορέουσι* ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρω* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέω* eadem hac hiſtoria in verbis compoſit. *Φέρω* & *φορέω* *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At *φορέω* pro *adferre, portare, unde φορεὺς bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto φέρω* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J.F.R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan *ἕορται*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J.F.R.*

39. Ἀποδέδεχαι] Pro *ἀποδεδεγμέναι εἰσὶ*, i. e. admiſſae, receptae. An ab *ἀποδείκνυμαι*, ſeu *ἀποδείκνυμαι*? *Deſignatae, conſtitutae. F.G.* Eſt ab *ἀποδέχομαι*, ſ. *ἀποδέκομαι.* Conf. infra c. 42. *J.F.R.*

45. Δέκομαι] Bene; ſic & *δέκεσθαι Herod.* VI. 382. C. *δεκόμενοι* IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam *ἐπιδέχεται* I. Aph. 5. *ἐνδέχεται* I. aph. 7. *προσδέχεσθαι* III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J.F.R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro *Σκύθην. F.G.* Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττην. c. 25. a. m. *διστόεα* pro *διστόην*, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & *Καμβύσεα*, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & *Ἀριστογόρεα* & *Ἀριστογορέω* in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστεὺς & Ἀριστέας, Βορεὺς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J.F.R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαϛ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τοῦ τὸ πολλὸν ὕδωϱ ἐγένετο. Δευκαλίωνϛ δὲ πέρι λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τὸν Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθοϛ ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. οὗτοι δὲ γένεϛ τοῦ δευτέρου εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνοϛ ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται· ὑβριϛαὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιϛα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰϱ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέχοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωϱ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἕστε ὃ πάντα ὕδωϱ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὦλοντο. Δευκαλίων δὲ μοῦνοϛ ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τῆϛ εὐσεβέοϛ εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τὴν αὐτὸς [g] ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαινόντων δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καί μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

than, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, sub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc saeculum, qui nunc sunt homines, non illi primi fuere: sed illud saeculum periere omnes. At hi alterius sunt generis, quod rursus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum est. De istis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefaria multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit illa omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *F.* b Εἴσαϛ] Ἴσαϛ *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἕστε] *Solan.* quamquam εἰϛ ὃ Edd. & M. f Ὦλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. h Παῖδαϛ] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὺν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὴν ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλοὶ p. ſeq. Πολοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὺν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. B.*

Ibid. Ἔστε ὃ πάντα — ὄλοντο] Antea legebatur ἐϛ ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupto cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἴσχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τὸ ἥλιον ἴσχον ἐϛ τὰϛ δεξιάϛ. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. &

P.

omnes arca navigant ; quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exſtat Hierapolitanorum admiratione ſane digna : in ipſorum regione hiatum factum eſſe magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero , cum haec facta eſſent , altaria conſtituiſſe , & ſacram Junoni aedem ad hiatum collocaſſe. Equidem hiatum vidi : & eſt ſub templo ſane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus ſit , non novi : quem quidem ego vidi , ille parvus eſt. Signum hujus narrationis *eſt* , *quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non ſacerdotes ſolum ; ſed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt , & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt : deinde vero in hiatum ea deſcendit , capitque ille hiatus, parvus licet , aquae vim maximam. Haec dum faciunt , a Deucalione hanc in eo templo legem latam eſſe dicunt, ut illud eſſet calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo iſta illis narratio eſt.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Aſiam opera exſtant , ab

σαν , ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτεε. τὰ μὲ Δευκαλίων ὁ περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[1] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου , λέγεται λόγον ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἱρῇ πόλι μεγάλως ἄξιον θωυμάσαι , ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ , χάσμα μέγα ἐγένετο , καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ καταδέξατο. Δευκαλίων δὲ , ἐπεὶ τάδε ἐγένετο , βωμούς τε ἔθετο , καὶ νηὸν ἵδρυτο τῷ χάσματι Ἥρης ἄγιον ἐκτήσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον , καὶ ἔστι ὑπὸ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὦν πάλαι καὶ μέγα ἐὸν , νῦν τοιόνδε ἐγένετο , οὐκ οἶδα , τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον , μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε ποιέουσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐκ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνοι , ἀλλὰ πᾶσα Συρίη , καὶ Ἀραβίη , καὶ ὄπισθεν τοῦ Εὐφρήτεω , πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται , καὶ πάντες ὕδωρ [l] φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι , μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται , καὶ δέκεται τὸ χάσμα , μικρὸν ἐὸν , ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι , συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος περὶ τοῦ ἱροῦ , τοιόσδε ἐστί.

14. Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην , τῆς πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃ καὶ

j Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* k Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέουσι vult *Solan.* l Φέρουσι] Sic rurſus omnes. m Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῦ Edd.

p. 437. iterum εἶχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἴσχετο , item ἄρξατο , & c. 24. ubi & ἴσχε vulgo: in W. & *Fl.* tamen rurſus εἶχε. At c. 17. rurſus ἴσχε , & ſic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet ? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis , ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo , in quam omnem diluvii aquam defluxiſſe narrabant , & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuiſſe, eſt apud *Pauſaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius , vir, natalibus , doctrina & dignitate conſpicuus, mihique cum in vivis eſſet, peramicus, in nummi Apamenſis explicatione , ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuiſſe oſtendit, cui adſtipulor , etſi de explicatione illius nummi aliter ſentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M.du S.*

91. Φορέουσι] Hic & permultis in locis hoc in opuſculo prave antea legebatur φέρουσι. Vid. c. 15. 16. & 31. *M.du S.*

Φέρουσι] Reciperem *Φορέουσι* , niſi nimis frequens eſſet *φέρουσι*, tum hac diſſertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impreſſis αὐτοῦς. *M.du S.*

καὶ τόδε τὸ ἱρὸν [a] εἴσαος νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσαος, ἀλλὰ μητρὶ ἑαυτῆς, τῇ Δερκετοῦς ὄνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθηησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀχόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος ἐρὴ ἀποτείνεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι πᾶσα γυνή ἐστι. πίστιες δὲ τῷ λόγῳ αὐτοῖσι [c] αἱ κάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἤκιστα ἰχθύων ψαύουσι, καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετοῦς μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κου [d] δέξομαι· Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσαος] Ἴσαος *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην W. & *Fl.* c Οἱ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίχομαι cett. Δίκομαι P. e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Διρκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Διρκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Διρκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μάτην τρίζων Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, οὐ νηοῦ τῆδ' ἵδρυτο προθύροις.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὑπόδιγμα τοὺς Σύρους λάβε.
Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἱκτῖνοι λάθᾳ τινὲς
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας ἕ γας ἔρα
Οἰδοῦσιν· ἕπειτα σαπρίαι ἕλωσιν, οἷς δ' ὀδὼν
Ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐπὶ κόκυμ, καὶ τὴν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινῶσαι σφέδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὸν δὲ Σύρων θεὸν οἱ δεισιδαίμονες νομίζουσιν, ἂν μαινίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀντικνήμια διοιδέειν, ἕλκεσι τὸ σῶμα πιμπλᾶσθαι, συντήκειν τὸ ἦπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἥκιστα ἰχθύων ψαύουσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν τὴν Ἀσσάρτιν σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἱσμὸν ἔστι τῶν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε οὐ Διρκετοῦ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν ἔχθος, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῖν ἕ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τῷ ἀνθρώπῳ τοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ καὶ τὸ θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τ' ἄλα τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι καὶ τὸ ἀπαγορευομένην ἐπεῖναι αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλα μὴ προστίθεσθαι. καὶ κυβερνήτας δ' προσαγορεύουσι, ὅτι χρῶνται θαλάτ-

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 [f] ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ὐ σιτέονῃ, ϗ τάδε ὐ Δερκετοῖ χαρίζονῃ.

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλος λόγος ἱρὸς, ὃν ἐγὼ σοφῆ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲ Θεὴ Ῥέη ἐστὶ· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄτλεω ποίημα. [g] Ἄτης τὸ [h] γένος Λυδὸς μὲ ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. ϗ τὰ Φρύγες, ϗ Λυδοὶ, ϗ Σαμόθρακες ἐπιτελέουσι, Ἄτλεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίᾳ μὲ ἀνδρηίης ἀπεπαύσαλο, μορφὴν δὲ Θηλέην ἠμείψαλο, ϗ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσαλο, ϗ ἐς πᾶσαν γῆν φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, ϗ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, ϗ Ῥέην ᾄειδε. ἐν τοῖσι ϗ ἐς Συρίην ἀπίχελο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι ὔτε αὐτὸν, ὔτε ὄργια ἐδέχονλο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσαλο. σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπιχέεται. λέονλες γὰρ μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἐνίοισιν ἰχθύας Fl. & W. Ἐνίοισιν, οἱ ἰχθ. M. [g] Ἄτης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γένος] Γένος μὲ W. [i] Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. Fl. & V2. Cett. quod edidimus.

λάττῃ, ϗ τ βίον λὸ τ θαλάττης ἴχουσιν. ὔχ ἥκιστα δὲ ϵ τ ἰχθῦν λὸ τοῦτης προθέλλονῃ τ αἰτίας, ϗ τὸ μισῶ ἰχθύϊ γράφουσιν. *L. Bos.* Adde Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J.F.R.*

14. Οὔκουν ἰχθύων ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπάλας ὑπὸ πλουτεῖ
Ὀψοφάγος ὢν, ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J.M.G.*

20. Τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς ὄψιν ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἀφάνισεν ἑαυτὴν· οἱ δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστεράν, ϗ πολλῶν ὀρνίθων εἰς τὴν εἰκόνα καταπεπαυθότων, μετ' ἐκείνου καταπεταυθῆναι. Ubi adi Cl. *Weſſeling.* *J.F.R.*

22. Δίξομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In *P.* δίχομαι, In reliquis δίχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίοις. *F.G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἔνιοι εἰσὶ οἳ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίων ἐνίοισιν ſine οἳ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττις δὲ γὰρ Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττος a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, τ Ἄττιν φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄτλης dicitur. *J.G.G.*

Ἄτλης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgiciſmo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. *Ariſtid* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. G. O. *Reiskio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίστους ϵ τ γιγνομένης ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἥκοντας ἤνεγκεν. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπικνῶ ἐς τινὰ, & ἄπειλῶ εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκελο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἱκνέεται melius. *J.F.R.*

μιν [a] Φέρουσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ὅπλα τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, ὁκοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων περὶ, οἱ εἰσὶ ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ἐδαμᾷ, Ῥέῃ δὲ τέμνον), καὶ Ἄτλεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ οὔ. ἐπεὶ καὶ τὸ τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo ſunt, Gallos Junoni nusquam, ſed Rheae caſtrari, & imitari Atten. Haec ſpecioſa quidem mihi videntur eſſe, vera non item: quandoquidem etiam caſtrationis illius cauſſam aliam audivi, multum fide odigniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῶν ἱρῶν περὶ, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, ἢ μὲ Θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν ἐκ ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέα σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem conſentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant eſſe, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac ſunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & veſtes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forſan *Φορέουσι*. b Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *Ha.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impreſſi, & ipſe M. *Φέρουσι* legentes. *M. du S.*
Φέρουσι] Conf. ſupra ad c. 13. *J. F. R.*
47. Ἄττεα] Pro Ἄττελω. Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθλω, ibique notata. *J. F. R.*
53. Ἥρῃ] Marmor Oxonienſe primum *Veneris Struthonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Craſſ. 1011, c. ἢν οἱ μὲ Ἀφροδίτῃ, οἵδε Ἥραν, οἵδε τὴν ἀρχὴν τῷ στρώματι &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*
55. Κεῖθλω] Pro *Ixiolo*, recte, ut rurſus infra §. 60. Ita κεῖνος *Herodot.* VI. 385. B. Κεῖνον IX. p. 584. E. ac non ſemel alibi. Cur igitur ſupra ter quater ap. Noſtrum ἰκεῖσθαι reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam *Ixiro* L. 2. ſub init. *Ixiveo*, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. *Ixiῦσι* IV. 256. C. *Ixiῦνι* rurſus IX. p. 588. *J. F. R.*
56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Baſ. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti poſſint forte recentiores Graeci ad ſuam circa praepoſitiones μιξοδοξαρίαν defendendam, ut uſus eſt illo ἀπὸ τ' Ταύγετου *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiaſtes modo, ſed etiam *Alex. Helladius*, tum in ſua Grammatica p. 438. tum *Stas.* praeſ. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum ſit, hic non diſputo: ſed, ſi quid in iſta lectione veteri peccatum ſit, non in praepoſitione peccatum, ſed in caſu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu ſuo hic fuiſſe Bacchum, ea probant, quae ſequuntur, illud praeſertim, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε. *J. M. G.*
58. Καὶ ἐλεφάντων κέρεα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu eſſe non dentem, contendit *Pauſanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hiſt. anim. 31. & XIV, 5. ſic & in ſacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totum, flammis ſtimulatus, arenam
Suſtulerat raptas taurus in aſtra pilas:
Occubuit tandem cornu petiore petitus,
Dum facilem tolli ſic elephanta putat.

Sic iſtud epigramma legendum, vulgo ſine ſenſu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mſſ. *cornuto dore*, hinc facile videre licet ſcribendum eſſe *cornu potiore*, hoc eſt fortiore, meliore cornu ſc. elephantis, quam eſt cornu bovis. *J. G. G.*
59. Κέρεα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocaſſe, in vulgus notum. *J. F. R.*
Ibid. Ἥνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνήνεγμαι pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 391. *A.* Ἀνήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea eſſe ab ἐνίσχω, neſcio mea an operarum negligentia. Certe ἐνέγκω Auctorem dare voluiſſe, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἐνέγκω ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ — ἐπιτίθεται τὸ ι, ἐνίκω. &c. *J. F. R.*
60. Φαλλοί] Tangit haec verba Schol. *Ariſtoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*
66. Φαλλοὺς &c.] Scholiaſt. *Ariſtoph.* ad Nub. vſ. 71. ubi habemus αἴγας οὐ τῷ Φιλλίῳ, ait. Τούτῳ ἐπὶ καλούμβῳ οὐ Ἀτλικῇ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τ Διονύσου ἐσί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φαλλῷ καλουμένη, ἥτις τ Διονυσίων ἄρχεται. Λυκιανὸς δὲ οὐ τῷ περὶ τ Συρίης Θεοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neuroſpaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[c] κέρασα, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, καὶ φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσιν ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ἐπὶ τῷ ἐπιγράμματι τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[e] Ἐμοὶ μὲν ὦν καὶ τάδε ἀρκέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλοὺς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἐπὶ τῷ καὶ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. [i] καλέουσι δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέρασα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρασα *J.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλίοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. note. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. *Φορέουσι Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *J.* & *Va.* [i] Καλέουσι] Καλέουσιν *Schol. Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρόσπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν οἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς τιμῶν αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν αἰδοῖον ἀνδρὸς. ἐγένετο δὲ τοῦτο ἐξ ἐπιτάγματος ἰουδαίου ἀνδρὸς. ἐν τούτῳ ἐξεστίθουν ἑαυτοῖς, ἐν ἐν τοῖς τραχήλοις, ἐν ἐν τοῖς μέσοις μηροῖς, ἐν ἐξαρχοῦντο τιμῶντες οὐ ταύτα τὸν Διόνυσον. τὸν δὲ τιμῶν ταύτην ἔσχε τὴν Διονύσου λύσσαν ταυτότητα αἰτίαν. ἐκ Σεμέλης τε Κάδμου θυγατρὸς γενέσθαι ὁ Διόνυσον. αὐτὴ δὲ κεραυνωθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τοῦ Διονύσου. ἐξεπλανᾶτο δὲ τούτου ἐζητοῦντος Πολύυμνον παῖς ὢν λεγόμενον ἐξεύτυχε τῷ Διονύσῳ, καὶ ὑπέσχετο δείξειν αὐτῷ τὴν μητέρα εἰ παιδεραστήσει αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσον ὑπέσχετο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύυμνον, ἴσθι ἐν Λέρνῃ ἐστὶν ἡ Σεμέλη· εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Διόνυσον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἵνα περάσῃ * ἐν τῇ Λέρνῃ. συνεπελάβετο αὐτῷ καὶ ὁ Πολύυμνον, καὶ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσον, ὅτι ὁ φασὶν αὐτοῦ ἔθηκεν, αἰδοῖον ξύλινον ἐκ συκίνου ξύλου † πελεκήσας, κατέσχεν ἐπὶ πρὸς μνήμῃ τοῦ Πολύυμνου. ἀπὸ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τὸν Διόνυσον. φαλλοὶ δὲ εἰσὶν ὕτα πάντες. ἰθύφαλλοι δὲ αἱ τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθείαν δεδεσμεύμενοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησω, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγείρουσιν. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέουσι δὲ τάδε, habet καλέεται, non male. Cumque in *φέρουσι* conſentiat , id in *φορέουσι* contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui , quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi *φορέω* potius eidem ſit portare , *φέρω ſufferre , pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φαλλούς] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, *μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας*, & paulo poſt *ἔχων αἰδοῖον μέγα*. Sic apud *Heſych.* νάνος· ἐπὶ τῶν μικρῶν , ὡς νάνον τὸ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum δενδρίδη καὶ βαλανοειδῆ, lege βαλανοειδῶν. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφὶ ἐστὶ ἐξευρημένα, ὅσον τε πήχεος ἀγάλματα νευρόσπαστα , τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμους γυναῖκες , νεῦον τὸ αἰδοῖον οὐ πολλῷ τεῦ ἧσσον ἐὸν τοῦ ἄλλου σώματος. προηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ μεῖζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινέει μοῦνον τοῦ σώματος κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, *νεῦον τὸ αἰδοῖον*, ſatis indicant, cur *νευρόσπαστα* fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis *μικρὸς* & *σμικρὸς* promiſcue ſcribitur , ita hic *σμικρὸς* Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud *σμ* & *σφ*. praecedit. *J. F. R.*

77. Τὸ

Τοσάδε [a] μὲν ἀμφὶ τῶ οἰκιστέων τοῦ ἱροῦ μυθολογέυσι. ἤδη δὲ ἐρέω καὶ τοῦ νηοῦ περι, θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, καὶ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγυσι τὸν νηὸν τὸν [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τὸ τὸ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μὲ καταπεπτωκέναι χρόνῳ ὕστερον· τὸν δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τοῦ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τὸν ὁ πρόγονος [e] ἠράσατο, τὸν ἤλεγξε τοῦ ἰητροῦ ὀπυιοίη. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τῷ κακῷ, [f] αἰσχρῷ δοκέουσι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων μὲν οὐδέν· καὶ οἱ ἥτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, καὶ τὸ σῶμα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς μὲν οὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τὸν νοῦσον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτος δὲ ἀφανέος πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀσθενέες, καὶ φωνὴ, καὶ χροιὴ, καὶ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μὲν τῇ δεξιῇ ἔχε τοῦ νεηνίσκου τὸν καρδίην. ἐκάλεε δὲ τοὺς ἀνὰ τὴν οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τῶν μὲν ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τὴν τε χροιὴν ἠλλάξατο, καὶ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, καὶ τρόμῳ [i] ἔχετο, καὶ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis impositа, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὲν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. b Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὸ Edd. c Μὴ] Hoc & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. d Βασιλῆος] Bene pleraeque. Βασιλέος W. Βασιλίως *Fl.* e Ἠράσατο] Ἠράσατο *Fl.* Nil mut. M. f Αἰσχρῷ] Αἰσχρὸν *Fl.* g Ἀρρωστέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωστέοντα *Fl.* male. h Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. i Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἴσχετο M. Forsan ἴσχετο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τὸν νῦν ἐόντα. F. G. Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆες V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἐκείνη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίεε. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus sic rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἐπάλλετο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἔχετο dubium an εἶχετο, & ἄρχετο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego neutiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista depreceris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ' ἔρδεα ἐποίεε. χρή μιν ὧδε ἰήσαλο.

Καλέσας τὸ γενίσκυ τ' πατέρα, χάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τ' ὁ παῖς ὅδε ἀρρωστέει, ὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρ τοι ἀλγέει μὲ ὐδέν, ἔρως δέ μιν ἐς [l] Φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ' ὐδαμᾶ τεύξεται, Φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ ὕτι μετήσομαι. ὁ μὲ ὧν [m] τοιᾶδε σοφίη ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίαστο, πρός τε σοφίης, ἐς ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ὐ γὰ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔχεται, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκυσίη. τῷ σὺ μηδαμᾷ ζηλοτυπέων, πένθος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνου [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲ ὧδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, κως ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς ὐδ' αὐτὸς ἂν κόλε γυναικὸς ἐφείσαλο, ὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ χρήτοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· ὐ γὰ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίαται; ὐ γὰρ τοι σὴν

[k] Τ'ὼ] Ἡ Fl. & M. [l] Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίῃ W. [m] Τοιᾶδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. [n] Ἔχεται] Sic jam & Fl. [o] Ἔγειρε] Ἐγείρει W. & Fl. [p] Φόνου] Φθόνου Pell. [q] Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἶχε an εἶχε dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his specimenibus: μάντιος Herodot. IV. p. m. 269. B. Φύγεσκον 270. B. ἄκεσσαν IX. 586. f. ἐργάζοιτο p. seq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. οἴκεον VI. 387. D. κατοίκεον ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβετο, ἄρθη &c. vid. ap. Maitt. p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 588. E. ἤκουν, 590. ἠπίγοντο 588. C. ἦγε 589. &c. λίαντο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J.F.R.*

4. Τὼ] Artic. praepositivo pro postpositivo Iones uti, nihilque opus esse ἂν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *J.F.R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si Φρενοβλαβίῃ legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J.F.R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἴγειρε conveniat. *F.G.*

Προξενέεις] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἴγειρε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω dicam. c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J.F.R.*

σὴν γυναῖκα ποθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθε͡ῖ μὲ τυτέοισι, καὶ τῷ μὲ παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα καὶ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκελο, καὶ πόλιν ὄπι τῷ [a] Εὐφράτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῷ ἐποιήσαλο, ἔνθα οἱ καὶ ἡ τελευτὴ ἐγένελο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρωλα ἔγνω τε καὶ ἴησαλο.

Ἤδε δὴ ὦν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιονδε ἐθηήσαλο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγειραί οἱ τ' ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ὑδεμίην [b] ὄρην ἐποιέετο· μετὰ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νοῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τ' ὄψιν ἀπηγήσατο, καὶ τὴν Ἥρην ἱλάσκελο, καὶ ϛήσειν τ' νηὸν ὑπεδέξατο. καὶ αὐτίκα ὑγιέα γενομένην ὁ ἀνὴρ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ καὶ χρήμαλα, καὶ ϛρατιὴν πολλὴν, τοὺς μὲ οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ καὶ τῆ ἀσφαλέος εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τ' ἑωυτῷ φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ ὄνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐθλὸν ἐόντα, φιλέω τε μάλιϛα φίλων ἐμῶν, καὶ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε καὶ εὐνοίης τ' ἐς ἡμέας, [c] τὴν δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίϛιος, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quæ vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem co-*mi-

a Εὐφράτῃ] Sic *Ald. J. B1. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ P. & *Fl.* b Ὥρην] Sic B1. & 2. Cett. ὥρην cum M. c Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπεδίξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα — βασιληίην] Differte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφράτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. disertе in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux.* l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφράτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφράτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφράτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli.; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus ſtatim ſupplicare, & multum rogare ne ſe mitteret, neque commendaret ſibi res multum ſe majores, pecunias, uxorem, opus ſacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi poſtea zelotypia de Stratonice oreretur, quam ſolus abducturus erat.

20. Cum vero perſuaderi ſibi rex non pateretur, ad novam ille ſupplicationem converſus, ſeptem ſibi dierum tempus dari petit: poſt ea ſe mitteret, ubi perfeciſſet, quod maxime facto opus eſſet. Hoc facile cum impetraſſet, domum ſuam abit, & humi procumbens, ita ſuam ſortem deplorat: *Miſerum me, quorſum iſta mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem proſpicio? Juvenis ego, pulchram comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, niſi omnem ego mali cauſſam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus eſt, quod omnem mihi metum ſamet.* Haec ubi dixit, ipſe ſe mutilat, & reſecta pudenda in vaſculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde ſuo quem geſtabat anulo obſignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμενον, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, καὶ ἱρὰ τελέσαι, καὶ στρατιῆς ὑπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομένῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [e] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῆς μέζονα χρήματα, καὶ γυναῖκα, καὶ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μὴ κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τ' Στρατονίκην γένοιτο, τ' μιν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ἐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκέσιος δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μὴ δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τ' μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τ' ἑωυτῆς οἶκον ἀπικνέεται, καὶ πεσὼν χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὦ δείλαιος, τί μοι ταύτης τ' πίστιος; τί δέ μοι ὀδῷ, τ' τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος ἐγὼ, καὶ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῆς ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἐξέλαι. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, καὶ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, καὶ ἄλλοισι θυώμασι, καὶ ἔπειτα, σφρηγίδι τ' ἐφορέῃ σημηνάμενος, τὸ [i] τρῶυμα ἴητο.

[e] Δὲ] Non adgnoſcit W. [f] Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρωῦμα] Sic pleraeque. Τραῦμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, ſed in Europa Macedoniam invaſurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percuſſus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & ſcriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. ſed hic regionem non nominat in qua percuſſus eſt. *M. du S.*

36. Ἐδήσατο] Et ſic ſupra, c. 14. vſ. 9. *J.F.R.*

40. Ὤρῃ] Sic ſpiritu tenui B. in reliquis cum aſpero ſcribitur, vid. & Ἄσφ. c. 27. *M. du S.*

Ibid Οὐδρίῃ ὥρῃ ἐτοιήτο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* ſpiritu, μηδεμίην ὥρην ἔχειν ἀφροντιστίων. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Noſtrum ſupra *de Aſtrol.* c. 27. *J.F.R.*

52. Ἐπιδίξεο] Ἐπιδίξεσθαι pro ἐπιδίξεσθαι Ionicum eſſe, v. ad c. 1. *J.F.R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut ſupra. *F.G.*

Λίσσεο] Etſi in talibus amant etiam Ioues augmentum, nihil tamen mutavi, quia & ſic c. 22. med. λίσσετό τε & γοῶσα &c. Poſſis tamen conjicere augmentum a ſcribente omiſſum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem abſorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσσετο, credibile eſt & hic ita dediſſe Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & uſitate, nihil ſatis certi ſtatuas. *J.F.R.*

70. Ταύτης τ'] Subaudiendum videtur ἴδιε. *F.G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urguent operae; itaque properandum eſt. *J.F.R.*

80. Τρωῦμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac ſaepe deinde. τρώματος *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αυ eidem fit ευ, ut θωῦμα τὰ p. 1. & ſexcenta ſimilia, vulgatum non tetigi. *J.F.R.*

μὴ δὲ ὡς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τὴ [a] Βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, δίδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, παρά σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φυλάσσειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὧν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἤνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴ ἱρὴν πόλιν, σπουδῇ τὸν νηὸν οἰκοδόμεον, καί σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὅτι πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι τὴ Ἥρην τυτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβου ἐόντα λαθέειν μηδαμᾷ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι ῥηϊδίως τὸν [h] νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὸν νεῶ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum rediero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum causam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulciscí voluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

[a] Βασιλῆα] Βασιλέα W. & *Fl.* male. [b] Οἰκίοισι] Οἰκίοισι W. At *Fl.* cum vulgata facit. [c] Αὖτις] Bene M. & *Fl.* Αὖθις cett. male. [d] Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. [e] Ὧν] Νῦν W. male. [f] Ὀρρώδει] Ὀρρώδεον *Fl.* [g] Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante *Solan.* [h] Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικίατο] Etsi ἀπικέατο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἀπικίατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικίατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περιπλαβίατο VI. 388. C. Περιβαλλίατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronol.* 2 c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ὦν millies apud quosvis Iones & Notarum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιτρόσσι ὦν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ὦν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox οἰκοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λύετο, ἄπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non auscultо Colici W. νεὼν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἧν] Jam contracte; at supra Ἕων. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅτεω ὦν ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ὦ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem varietur in Ἤρ III. *aph.* 9. cum ἦαρ ibid. 11. & 12. Sed ἦρ eodem *aph.* & ἦρ aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐκ δύπτου] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Λύσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeſte afflictabat ſe, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem ſupplicandi *Combabo* occaſionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipſa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulſa, ſed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero viſum erat, ſic agit: ac poſt coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, ſupplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averſo animo ſermonem illum accipit, rem recuſat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum ſe ſibi malum illaturam, pertimeſcit, totam illi rationem ſuam indicat, quidquid ſibi acciditſſet enarrat, rem ipſam aperte demonſtrat. Ubi conſpexit, quae nunquam ſperaverat, Stratonice, furor ille quidem conſtitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβῳ ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὦν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ἐπιχειρέειν [k] ἠδέετο. ἐπινοέει ὦν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῷ παραγομένῳ ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ δεῖπνα ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γόνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὡμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην ἐνεκάλεε. ἀπειλέοντος δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτῆς πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὕπορ ἔλπετο, μανίης μὲν [s] ἔστω ἐκείνης ἔσχετο, ἔρωτος

[i] Ἐδίζετο] Ἐδίζητε W. [k] Ἠδέετο] Ἐδέετο male *Fl.* [l] Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* [m] Γούνων] Γόνου male *J.* [n] Ὡμολόγεε] Ὡμολόγεεν *Fl.* Vulgato favet M. [o] Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐπεκάλεε W. [p] Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνεν W. [q] Ἤνεικε] Sic W. Ἔνεικε Edd. [r] Ὕπορ] Οὔτι *Fl.* Lege ἔχοτε, etſi ἔπορ M. cum Editionum vulgo. [s] Ἔστω] Omiſit W. & *Fl.* rectius.

21. Λίσσετο] Et ſic ſupra c. 19. cumque & ἅπτετο adjungatur, non ἅπτετο, nihil muto. *J.F.R.*

28. Ἤνεικε] Ita ſcribo, v. ad c. 16. *J.F.R.*

29. Τὰ ἔπορ ἔλπετο, μανίης μὲν ἔστω ἔχετο, ἔρωτος δὲ ἀδήμητε ἐλήθετο] Haud dubie legendum ἀπίχετο. Interpres quoque *deſtitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum fruſtra Combabum in amorem ſui pellicere omnibus viribus contendiſſet, Combabus tandem oſtendit ſe μεγάλοις μυσηρίοις non eſſe aptum; quippe qui id ſibi exſecuiſſet, quo virum potuiſſet agere. *Illa itaque viſis, quae numquam ſperaverat, ſic quidem a furore illo deſtitit, numquam tamen amoris oblita eſt.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ἔπορ, non ἔπορ, ſcripſit ἰωνικῶς, ut ſupra c. 24. med. ἔπορ ἰχθύων ψαύσει. *J.J.*

Ibid. Οὔπορ] Certe ἔπορ leg. etſi ἐπόρ quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ἐπόρ, quod mihi pariter ſuſpectum, quia ſexcenties aliter habet. *J.F.R.*

30. Μανίης — ἔχετο] Ad verbum, *tenuis ſe, conſtitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id eſt optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, θαλερὴ δέ οἱ ἔχετο φωνὴ, *vox faucibus haeſit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔχετο ut Germani, Er hielt an ſich. Hymn. XXVII, 12. ἔχετο δ' ἅλμυρὸν *conſtitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέθε φίλοι, ut noſtri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χωέσθαι βίης, & Il. N, 747. μάχης χωόμενος οἷος. Servemus itaque erudito ſcriptori ſuam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni ſunt. Alioqui facile eſſet legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲν ἔτω ἐκείνης ἔχετο, *non amplius tenebatur illa inſania.* Sed melius eſt nihil tetigiſſe. *J.M.G.*

Ibid. Ἔχετο] Vid. *Jenſ.* in omnibus impreſſis & M. ἔχετο. ſed idem Mſ. Cod. & Ed. *Fl.* ἔτω non agnoſcunt. *M du S.*

Ἔχετο] *Solan.* diſerte ἔχετο ſcripſerat. At ſi hoc ſenſus patitur, poſſis & ἔχετο legere. Verum non *ſervandi, perſeverandi*, ſed *deſinendi, cohibendi* ſenſus

τῷ δὲ ὑδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃν τοιαύτην ἐποιέετο ἔρωτα ἀπρήκτου. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τὰ δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τὴν Στρατονίκην, οὐδαμᾷ ἦν βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καὶηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ἐπὶ τοῖσι δὴ ἀλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβου μεταπέμπεται. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐκ ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῆς ἐδέετο, αὐτὴν γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καὶηγορέειν, πεῖραν οἱ ἐπικαλέουσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης πέρι λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸ Κνωσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν οὖν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, θαρσέων τε ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καί μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ ἔσχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, πεμπομένῳ τῷ Κομβάβῳ

obliviſcitur, ſed ſemper cum illo verſata hoc habet irriti amoris ſolatium. Viget ejuſmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo eſt, ſed res ea valde ſancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, omultis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arceſſit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulſae eſſent illius preces, ipſam ſcripſiſſe marito, accuſaſſe Combabum, tentatae ab illo pudicitiae ſuae reum feciſſe. Et quod de Sthenoboea ſua Graeci dicunt, & Phaedra Gnoſſia, idem de Stratonice fabulantur Aſſyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram feciſſe talia, ſi vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita ſe, uti facta ſunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, cauſſamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta ſibi eſſet defenſio. Venientem rex ſtatim in vincula conjectum tradit cuſtodibus. Deinde praeſentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὡς] Νῦν W. male. b Ἧιε] Bene Pr. P. &c. Fl. ἦιεν M. ἦιε, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male J. d Ἐχε] Εἶχεν W. Εἶχε Fl. e Τοὶ] Οἱ male Fl. & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντα ἀτόπωτα τὰ αἰδοῖα, ὡς τῶν παιζομένων καλοῦσιν. M.

requiritur, unde Jenſ. recte quidem ἀπίκετο diceret, quod ſcil. magis perſpicuum eſſet. At cum verba cohibendi, deſinendi, genitivum ament, ut notiſſimum ex Anr. carm. Pyth. vſ. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κέαδαι hac poteſtate invenitur crebro ap. Homer. cujus exempla a Cl. Geſnero occupata non repeto. Hoc tantum addo, tenere fugam, curſum utrovis more Latinis dici, modo pro iſtere, modo pro pergere, obtinere, ut monſtro in libro de Ambigg. p. 604.-5. Et ſic ὡς εἶχεν ὀργῆς, qua ira percitus erat, etiam contrarium fere τῷ ἔκετο μανίης ſignificat. Vid. Steph. Theſ. T. I. p. 1317. Addo εἴκετο τῆς ὁρμῆς, opus ſtrenue adgreditur, vel proprie: gnaviter urgebat coepta, apud Diod. Sic. XI. c. 43. atque non ſemel deinde. Quae oppoſita verbi ἔχειν vel κέαδαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic ſtare poſſe, quod tamen omnino ſanum eſſe, Geſn. ſatis docet. J. F. R.

45. Ἐς τὴν ἄνδρα] Conf. ſupra c. 20. ἀπικόμενος ἐς τὴν βασιλῆα. Ne plura in re nota. J. F. R.

47. Σθε-

in medium accusare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici se scelere obstringere Combabum affirmans, qui & adulter esset, & in fidem sibi habitam contumeliosus, & in Deam impius, cujus in opere commisisset talia. Multi adstantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidissent. Tandem placet omnibus mori statim Combabum, qui morte digna perpetrasset.

25. At ille huc usque steterat nihil dicens. Cum vero ad supplicium jam ducendus esset, loquitur, pignus suum reposcit, interfici se dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* caussa, sed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae discedens ipsi commendasset. Ad haec vocato quaestore rex adferri jubet, quae custodienda illi tradiderat. Cum attulisset, detracto Combabus signo quae inerant demonstrat, seque ipsum adeo, quomodo affectus esset, dixitque, *Haec ipsa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi necessitas impositа esset, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime secundum. Talis tamen cum sim, facinoris, quod non nisi vir committere potest, reus sum.* At ille obstupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intulisti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καλῆγορέειν ἄρχετο, ᾗ οἱ μοιχίην τε, ᾗ ἀκολασίην προφέρει· κάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε ᾗ Φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, ᾗ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, ᾗ ἐς Θεὸν ἀσεβέσαντα, τ ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θνήσκειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲ ἐσήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τ Φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, ᾗ τὸ κειμήλιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὕβρις οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ὀπιθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τ ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖναι τὰ οἱ φρυρέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἔνεικε, λύσας τ σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, ᾗ ἑωυτὸν ὁκοῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖτέ με ταύτῃσι ὁδὸν ἔπεμπες, ἀέκων [m] ἦιον. καὶ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐάλλὰ μὲ ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοίος δὲ μοῦνος ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίῃ ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, προσέβαλέ τέ μιν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

[f] Ἐργασμένον] Sic & M. cum *F. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. [g] Ἤτεε] Αὐτεε W. [h] Εἵνεκα] Ἕνεκα W. [i] Ἐνεῖναι] Ita *Fl. Fr. B1. H. P.* Ἐνεῖκαι *F.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. [k] Ἔνεικε] Ἥνεικαν W. solus. [l] Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. [m] Ἧιον] *Fl.* ᾖον. M. ἦιον. [n] Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. F. P.* &c. cum M.

47. Σπιτοβάτης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & seqq. *M. du S.*

56. Ηἶον] Sic M. In plerisque Impress. ᾖα. Sola *Fl.* ᾖιον. *M. du S.*

58. Ἔχει] Conf. supra ad c. 12. *F. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. οὕνεκα & ὥνεκα vere Ionica sunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. οὕνεκα seq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. observatur discrimen, quin & ὥνεκα sequente vocali, & οὕνεκα sequente consona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τουτέων ἐν οὕνεκα τὴν ἰσχίην. Sed quum etiam ament hiatus Iones, talia non curemus, alioqui οὕνεκα hic rescriberemus. *F. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξι. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδέξαντα non προσδέξωντα. *F. F. R.*

85. Δεσπότεα] Pro δεσπότην. *F. G.* Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *F. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεαυτὸν [a] οὕτω ἀεικέλιον ἔργον μοῦνος ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲν πάμπαν ἐπαινέω, ὦ ἑτλιε, ὃς τοιάδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαι· [b] ὄφελε· μὲν γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἑσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ παρ' ἡμέας ἄνευ εἰσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἶπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſta, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Hac enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa dabitur, mors delatorum: poſtea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quisquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γὰρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῇ ἔμεινε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἔστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέους τῆ Ῥοδίη ποίημα, μορφὴν μὲν οἵοίη γυνὴ, ἑσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς συμμυθίην τῆς πάθεος, κοινωνίην ἐλέσθαι τῆς συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἀγιτέουσι. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ πρηγμάτι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβον, πολλὰ

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & bene factorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὄφελε] Ὄφελλεν W. Ὤφελλεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——εν W. Ἀ——ν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἰσρολογ—— Edd.

2. Ἐσαγγελέος] Ab *ἰσαγγελεύς*. F.G. Quis vero hoc neſcit? J.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατίτι ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita αὖτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Diſſert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. J.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas.* Barth. M. du S.

42. Ἐνέδυσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur *ἐνέδυτο*. M. du S.

57. Ἀποκίρνηται] Sic M. & Impr. omnes (excepta J. quae ἀποκίρνηται.) Niſi quod Fl. prave ἀπο-

κρε-

hanc multis illam castrandi se mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

λοῖσι ἢ τομὴν ὅτι νόον ἔβαλλε, ὅκως μὴ μιν ὅτι τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μιν, καὶ πολλοὶ ἑκάστοτε ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου [f] παραμυθεόμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζεόμενοι. τάμνονται δ' ὦν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀνακέαται καὶ τετέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνεπεσχέθη γὰρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχε. μὴ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυτὴν διεργάσατο. ὅτι τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὅκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβου [l] μὲν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὅκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτουσι, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θεσίός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δὴ τὰ ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὴν πόλιν· καὶ οἱ τείχεα δοιὰ περιέασι. τὸ δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὀλίγον ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν

f Παραμυθόμενοι] Παραμυθ. male *J.* *g* Χαριζόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. *h* Οἵδε] Sic Edd. & M. *i* Καὶ] Non adgnoſcit W. *k* Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. *l* Μὲν μοι] Μίντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. *m* Περὶ] Omittit W. & *Fl.* *n* Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. V2. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *J.* & marg. *A1.*

κρανται. *M. du S.*

Ἀποκέκριται] *Juntinae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι ἐν οἱ φαλλοὶ ἑστᾶσι, τὸν Διόνυσον ἐστήσαλο, ἡλικίην [a] ἐν ὀκτὼ καὶ τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτεων τὸν ἕνα φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτεος δὶς ἀναβαίνει, ἐνοικέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίην δὲ οἱ τῆς ἀναβάσιος ἥδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ [b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τῆς [c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ ὑψηλότατα τῶν δενδρέων [d] ἤεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν [e] οὐδὲ καὶ τάδε ἀπίθανα δοκέει γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τουτέοισι. φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους [g] κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc vestibulo etiam stant phalli, quos Bacchus statuit, iisque altitudine trecenorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis caussa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei caussa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ οὕτω] Et sic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Ἐν Fl. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ἐν ἑκατόν. c Εὐχωλέων] Bene S. & Amst. Εὐχολέων cett. & M. prave. d Ἤεισαν] Ἴασιν W. e Ὧδε] Νῦν W. male. f. Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte f. H. Fl. Er. cum W. Καθίζουσι male B1. P. S.

76. Οὐκ ἰφίω] Οὐδὲ γὰρ ἔστιν, αἶμαι, τὸν αἴτιον ἰφίῳ, πιπερώδικόν· Κορύδων Διόνυσον ὑπόμνημα, μοιχὸν τοῦτον αὐτῷ Διόνυσον ἱκτιτικότα, Σιβύλλης τε μητρὸς μάντιν. M.

* Κατάχρησιν] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατηχρεῖον. M. du S.

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. M. du S.

60. Ἡλικίην ἐς οὐδὲ τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statura trecentarum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τριήκοντα, Palmeri, Ionice) & sic debere legi, evincunt ea, quæ inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quæ sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantæ vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum tractare, & in tantam altitudinem attrahere. f. P. a G.

61. Τριηκοσίων] Τριήκοντα forsan. F. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione Fl. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. f. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. f. F. R.

79. Στιγῇ μακρῇ — ἢ οὐ Αἰγύπτου, οἶδα τὸ λέγω] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes atque procera densis gradatisque corticum pollicibus auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis prabent, utilem sibi arborisque inductis circulum mira pernicitate tum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots.* Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arborique inductis circulum.* Quæ lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem sibi arborique inductis circulum*, & ita censueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolæ Palmiferæ regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscenduut in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, surfum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius surfum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκέει δ' ὧν μοι ϗ ὅδε ἐς ἐκεῖνα μίμησιν τῦ ξυλίνου ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δὲ οἱ ἄνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑωυτόν τε ἅμα, ϗ τ Φαλλὸν περιβάλλει· μετὰ δὲ βαθαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ Φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρης ποδός· ἀνιὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τ σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὁκωσπερ ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὁρᾷ, ὁρᾷ δὲ Φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κῃ, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται ϗ ὁδῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τ αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτῃ, ἀνέλκει τ οἱ θυμὸς, ξύλα, ϗ εἵματα, ϗ σκεύεα· ἀπὸ τῦ ἕδρην συνδήσας, οἰκοίην καλιὴν, ἰζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τ εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεύμενοι, χρυσόν τε ϗ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκεῖνα πρόδε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ ἑνόματα ἕκαστος. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

[h] Ἀνέρχεσθαι] Ἀνέρχονται M. Vulgatum probat Fl. [i] Ἄλλοθί κῃ] Et sic Fl. cum J.P. &c. [k] Τῶν] Restitui ex W. Τὸν Edd. & M. male. [l] Κομίζουσι] Τὰ τοιαῦτα εἰς ἑαυτῶν πρόσθε κείμενα κατίασι W. & Fl.

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. J.P.a G.

Σειρῇ μακρῇ] Lege μακρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti Fensius emendare jusserat, & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. L.K.

91. Μίμνει τε χρόνον, τ εἶπον ἡμερέων] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro ὧν, ut passim in hoc libello (quamvis & τ pro τῶ scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προσυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. J.F.

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie Fensius hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. J.F.R.

93. Κομίζουσι —— ἀπιᾶσι] W. & Fl. aliter, nempe; τὰ τοιαῦτα εἰς ἑαυτῶν πρόσθε κείμενα κατίασι. M. du S.

σον ποιέει. ἅμα δὲ εὐχόμῳ, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμμον, εὖδει δὲ ἁδαμᾶ. ἦν γὰρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνίων ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καί οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τὸ πτώσιος ἡ ὀρρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνίοντα.

30. Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἐστὶ, οἷοίους νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μεγάθεος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τῇ ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, οὐ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρῃσί [k] τε ἥσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσῷ τε πολλῷ ἐπολάμπει, καὶ ἡ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo re-

lu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. b Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέαται cett. c Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. d Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. e Τοσαῦτα] Τοσάδε W. f Καὶ] Omittunt W. & Fl. g Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. h Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέαται J. B1. S. &c. Ἀκοπέαται H. P. pejus. i Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτὴν cett. male. k Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. l Χρυσέῃσιν] Reſtitut. ex W. Χρυσέοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέαται. M. du S.

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —έαται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi *Solano*, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐντὸς, μέγαθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in *Aldinis* adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτὴν. M. du S.

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant; hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τοῦ ναοῦ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἥσκηται θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, portieum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae Cic.* Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Ve-

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. Ὀπώζει δὲ αὐτῇ ὀδμὴ ἀμβροσίη, ὁκοίη λέγε τ χώρης τ Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλῃ πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· ᾗ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, εὐδαμᾷ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τ πνοιήν, ᾗ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος ᾗ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲ [p] ὦν τ μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τ θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. ἐμ μὲν τοι πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, ᾗ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλει θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τ αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ἐνόμαλι κλῃίζουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, ᾗ ἄμφω ἕζον· ἀλ-

[m] Αὖτις] Αἶθις P. [n] Πάμπαν] Nil mut. Fl. & M. &c. [o] Οὐκ] Margo B1. frustra. [p] Ὧν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. B1. 2. quae ὦν. [q] Ἐσέρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνοι] Omisit Fl. Adest in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ Fl. & M. ac mox Οἷσι, frustra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene Fl. M. P. Ἐν δὲ δὴ τῷ F.

lini cremare Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille νηὸς s. σηκὸς ἀμφίβυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *F.M.G.*

17. Θύρησι τε] Lege γάρ pro τε. *M. du S.*

Ibid. Ἤσκηται] *Elaborata est, instructa. F.G.* Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. εὐμόρφοις ποσὶν ἐξησκῆσθε. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένος. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάτοπτρον χρύσεον εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. στίγμασι θαυμαστῶς ἠσκημένους. *F.F.R.*

Ibid. Χρυσίῳ τε] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F.G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δώδεκ' ἔσαν &c. Exemplorum satis habet *Sebastus.* *F.F.R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπικνέομαι & similibus. Ita ἀπ' ὦ *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ὁκοίων I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ὁκοῖα, ib. ἀφ' ὧν ib. οὐκ ὁμαλῶ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ἀφ' ἑωυτῶν, ib. 9. f. Item ὑφ' ἧς p. 8. f. Sed desino nugarum. *F.F.R.*

30. Ὧν] Sic W. & B2. recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Ms. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ἐν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχονται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τ αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adscripsit Cl. *La Croze.* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *F.F.R.*

ἀλλὰ τὴ μὲ "Ηρην λέοντες [a] φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲ τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρῇ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καί μιν οὐδὲ ἐθέλοντα ἄλλως εἰκάσεις.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ "Ηρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲ ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ "Ηρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲ ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὀπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πῦργον, καὶ κεστὸν, τῷ μύνῃ τὴ Οὐρανίῃ κοσμέεσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] ἐσκέαται, καὶ λίθοι χάρτα πολύελέες, τῶ οἱ μὲ λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυῤῥώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὀπὶ τῇ κεφαλῇ φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ἶσον δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem considerranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum *habet*, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes to-

a Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι *Fl.* & M. b Ταύροισιν] Ex *Fl.* Ταύροισι male *J.* Ταύροιστ cett. c Εἵματα] Sic W. Ὅμματα Edd. d Περικέαται] Et sic jam *Fl.* cum cett. e Ὑδατώδεες] Vid. nott. f Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. g Ἔργου] Ὄρους W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & *Fl.* φέρουσι, prave. *M. duS.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφίζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* sine v. in omnibus Impr. Excepta *Fl.* scriptum erat ταύροισι. *M. duS.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. est. quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὄμματα. *M. duS.*

Εἵματα] Potius ἱμάτια scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etiam ἱμάτια lacerigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ "Ηρη — τοι] Non placet illud τοὶ, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. duS.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἐστῶσά τε φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1214. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium fierooue inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo patenet, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24. 2. *Vide tu Hom.* Il. Ξ. 214. *M. duS.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam ἐστῶσά τε emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tota reluceat: interdiu ſplendor ille imbecillior, caeterum ſpeciem habet valde igneam. Etiam aliud eſt in illo ſimulacro admirabile. Si ſtans contra intueare, te reſpicit, tranſeuntem obtutus ille perſequitur: & ſi ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque ſtat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus ſimilis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum ſpecies: ſignum vocatur ab ipſis Aſſyriis, nec nomen illi proprium poſuere: ſed neque de ortu illius aut forma dicunt: ſed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius ſtat columba aurea, quam ob cauſſam Semiramidis eſſe ſimulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipſa porro aede ad ſiniſtram introeuntium Solis primum thronus poſitus eſt: ipſius vero ſimulacrum non ineſt. Solius enim Solis ac Lunae ſimulacra non oſtendunt. Cujus autem rei cauſſa hoc inſtitue-

Φασίν). ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲ φέγγος ἀσθενέστερον. ἰδέην δὲ ἔχει [b] χάρτα [i] πυρώδεα. καὶ ἄλλο θωυμαστόν ἐστι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν [k] ἐστεὼς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρῇ· καὶ μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἰσορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ἐδαμᾷ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἰκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲ ἰδίην οὐκ ἔχει, Φορέει δὲ τ' ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήιον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [n] πέρι καὶ εἴδεος λέγουσι. καὶ μιν οἱ μὲ ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ γὰρ οὐδὴ ὧν ὅπι τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [o] ὡς περιστερὴ χρυσέη ἐφέστηκε. τούνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήιον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς Θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἴπον ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν δεξιτερῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲ θρόνος ἡλίου· αὐτοῦ δὲ εἰδος οὐκ ἔνι, μόνου γὰρ Ἡλίου καὶ Σεληναίης ξόανα οὐ δεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα ὧδε

h Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *J.* male. *i* Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πορφύρεα W. *k* Ἐστεὼς] Ἑστὼς *B*1. Sed *B*2. cum *Fl. P.* &c. vulgatum ſervat. *l* Ἰσορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forſan. *m* Μὲν] Ex W. eſt. Non erat in Edd. *n* Πέρι] Deeſt in W. *o* Περιστερὴ] Περιστερέη W. non adſentiente *Fl.* *p* Κέαται] Et ſic jam *Fl.*

gi, ut c. 34. κέαται — θρόνος. & ibid. iterum &c. Et ἀποκέαται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale eſt *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀνακεκτέαται *patefactae ſunt*. Atque in praeteritis etiam ſic ſolere pluralem, vid. ſupra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J.F.R.*

54. Ὑδατάδιες] Florentina tribus verbis ditior, ſic habet: οἱ δὲ ὑδατάδιες· πολλοὶ δὲ οἰνάδιες· πολλοὶ δὲ πυρράδιες. Sed neſcio anne illud οἰνάδιες lepidus quidam joci cauſſa adjecerit, quaſi a Luciano praetermiſſum. Licet vini color pro nigricante purpura poſſit accipi. Οἰνάδιες etiam in W. eſſe, ſed ante πολλοὶ, adleverat *Solan.* quod ſi verum, recipi poſſet. *J.F.R.*

56. Φορέει] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipſe M. *M.du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, ſed de ſigno dictum, non mirum ſolum, ſed impoſſibile etiam, niſi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M.du S.*

69. Ἰσορέῃ] Mallem ἰσορέῃ, ut ſupra. Nihil tamen hic invitis libris mutare auſus ſum. *M.du S.*

Ἰσορέῃ] Cum ἰσορίη ſit etiam ſpectaculi & curioſitatis cauſſa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte poteſt haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praeſtet ἐσορέῃ. *J.M.G.*

75. Σημήιον] Confer c. 36. *L.K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Ariſtoph.* Ὄρν. 514.

— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
Αἰετὸν εἶχε πρίν ὄρνιν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ βασιλεύς ὤν.
Ἡ δ' αὐτοῦ θυγάτηρ γλαῦκ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων ἦρχε.
J.M.G.

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ ἐσιόντων. ἐν ἀρι-

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ καὶ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ὑπὸ γὰρ σφέων ἐμφανέα [a]πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἡελίῳ δὲ, καὶ Σελήνῃ, πάμπαν ἐναργέες, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανουργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b]κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον εἴωθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥβην, καὶ [c]πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενείητεω ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιεόντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d]ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e]ἓν δὲ [f]καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g]εἵμασι κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτῶν περὶ, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τῶν μαντηίων μνησθήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h]ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν ὅτε ἱρέων ἄνευ ὅτε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur causa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Causa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντίσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κίαται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβην] Recte sic *J. Fl. Fr. S.* P. M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἓν] Restitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. g Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κίαται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιέουσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενείητεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πολιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενείητεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἓν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἓν uti edidi, non ut in impressis est ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἓν δὲ καὶ] An sic legendum: ἐν δὲ τῷ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἓν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὔθ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἱρέων.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quód me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

φθέγγον). [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέεται, καὶ ἡ μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέεται. οἱ δὲ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέεται. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη φοιτέοντας, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέοντας. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. οὕτω μὲν συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περὶ, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημηίου περὶ, κότε χρή μιν ἀποδημέειν, καὶ εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμοῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἠέρι μοῦνος ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χαλκέος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

[i] Ὅδε] Ὧδε Fl. [k] Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic B1. & emendat M. recte. Ἀρχιερεὺς Edd. vulgo. [m] Ἐπερέεται] Ἐπαιρέεται Fl. Vulgatum probat M. [n] Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & Fl. [o] Προσφέροντας] Sic & M. cum Fl. Fr. J. P. &c. [p] Κέαται] Κέεται Fl. & ſic emendat. in M. in quo κέαται a prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — ἴδιον ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Προφητίων] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. *M. du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεὺς. *M. du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, οὔτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afférunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. *M. du S.*

31. Συναγείρουσι] An σωτηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. *M. du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ψεύδεται Λουκιανὸς. *M. V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia *Solan.* ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔνεστι. *F.G.* Ἐνὶ ſubaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καλαλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιτερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ἐπιδεικνυούσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, οἱ κατὰ Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτὸν μὲν ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτὴν Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεὸν [c] ἀπίκοντο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ θνητὸν ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέως μὲν ἔτι τοιήνδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἶδος τοῦ Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἰκελον. ἔστηκε δέ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei & ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni & &

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνυούσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοντο] Ἀφίκοντο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφοραὶ marg. J. melius. e Ὡμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγεα Edd. f Σαρδανάπαλος] Σαρδανάπαλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ὧν δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτοῖς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J. F. R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare mallem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J. F. R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίην δε. *J. F. R.*

54. Ἀπίκοιτο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένοι etiam *Herodoto* centies. *J. F. R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφοραὶ. ἀπίκοντο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. du S.*

56. Ὡμολόγεε] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεες] In omnibus Impr. χειροήθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F. G.*

Ibid. Ἀποδιδέχαται] An pro ἀποδιδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδέχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδιδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F. G.*

Ἀποδιδέχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδιδέχαται] Supra c. 10. f. ἀποδιδέχα) aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

γάλοι, ϗ ἵπποι, ϗ ἀετοὶ, ϗ ἄρκτοι, ϗ λέοντες, ϗ ἀνθρώπους ἐδαμᾷ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τε εἰσι, ϗ [g] χειροήθεες.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, ϗ ἄλλοι πολεμώμιοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες ϗ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· ϗ πῖλον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίγνεται. πορφυρέην [m] δὲ μοῦνος οὗτος φορέει, ϗ τιάρῃ χρυσέῃ ἀναδέεται.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, ϗ συριστέων, ϗ Γάλλων, ϗ γυναῖκες ὀπιμανέες τε, ϗ φρενοβλαβέες.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὀπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν ὦν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε ἀείδοντες, οὔτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ [o] κατάρχωνται, ἀείδουσί τε, ϗ αὐλέουσι, ϗ κρόταλα ἐπικροτέουσι. ϗ μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύναντο.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

Ἔστι δὲ ϗ λίμνη αὐτόθι, ἐ πολλὸν ἑκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, ϗ πολυειδέες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἕνιοι

[g] Χειροήθεις] Admiſi ex W. Χειροήθεις Edd. [h] Ἀποδεδέχεται Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & *Fl.* [k] Πᾶσι] Ita *Fl.* M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιφεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Διὶ] Τῷ W. ſolus. [n] Κατ'] Recte *P. S. H. Fl.* Καθ' male *Bl.* [o] Κατάρχωνται] Sic *Bl. F. H. P. S.* &c. & M. Κατάρχονται *Fl.* [p] Ἱροὶ] Omiſit *Fl.* [q] Γίγνονται] Et ſic *Fl.* cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδιδέω deductum ſuſpicatus eſt *Gujet.* quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Aret.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J. F. R.*

77. Σπονδηφορέουσι] M. & *Fl.* In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. *M. du S.*

79. Πλείονες ἑ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. *M. du S.*

81. Αὐτέοισι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F. G.*

Ibid. Πᾶσι] M. & *Fl.* In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιφεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιρεύς. *M. du S.*

84. Τιάρῃ] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' ὧν, ἀφ' ὧτων in *Hippocr.* frequentiſſime editum. *J. F. R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινώσκειν, non γίγνωσκειν, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? *J. F. R.*

ἔνιοι. χάρτα μεγάλοι· οὗτοι δὲ καὶ ὀνόματα ἔχουσι, καὶ ἔρχονται καλεόμενοι· ἐπ' ἐμοῦ δέ τις εἶην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθησάμην, καὶ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' ὧν καὶ δικοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κεῖται μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδών, πλώειν τέ μιν, καὶ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, καὶ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει στύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τὸν βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, καὶ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ καὶ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι καὶ πανηγύριές τε μέγιστοι καλέονται δὲ ἐς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τὴν ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. καὶ δῆτα ὁ μὲν ἔρχεται ἀφόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & Fl. b Αὐτίων] Αὐτίῳ Fl. & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο Fl. & M. d Ἐθησάμην] Ἐθεησάμην Fl. & W. e Ἔχε] Εἶχε Fl. Εἶχεν M. f Θυώματα] Bene M. B1. Ald. Fr. H. P. V2. S. Θυμιάματα male J. & Fl. Id tamen etiam adſcriptum marg. A1. g Κατ'] Abeſt ab M. & Fl.

2. Ἔρχονται καλεόμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & Fl. haec paulo aliter leguntur, nempe ὧν τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χεύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀντέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀυθέων, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὐτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in Fl. ἔχει. In reliquis ἴχει. *M. du S.* Ἔχει] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἐφιστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Graecam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quae nunc in Graeco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἡλέκτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ἀφ' ὃ τὸ πολὺν χρόνον ἀλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημναίστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores exciſas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύρις, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζουσι. ἀλλ' ἐγὼ τυτέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος ὕδατι σεσαγμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέουσι, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυόνων ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὑπὲρ τῆς λίμνης, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, τιμώρητε σφρηγῖδα ὁρῇ, καὶ μιν ὀξέως ἀνύμνυσι, ἀνά τε λύει τὸν δεσμὸν, καὶ τὸν κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τυτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τὸν νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τὰς οἶδα, μεγίστη τοῦ ἔαρος ἀγχομένου ἐπιτελέεται. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόπαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄιας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρτέουσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

b Ταὶ] Sic *F. H. B1. S.* &c. Τὰ *P. A2 Fl.* & M. *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & W. *k* Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. *Φερίουσι*. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξεται *Fl.* *n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπευδουσι male *F.* *q* Ἑορτέων] Ὁρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ οὕτω καλούμενος; ὄρνιθι γὰρ τί σωτηλάσει μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πῶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ πῶς μηχανῇ ὄρνις οὐκ ἀμφίβιος οἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut ſit ὁ ἢ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀπαιτίσται] Ἀφαιρέσται dediſſe arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ὁρτέων] An ἀρτέων; vel an ex W. ὁρτέων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim iterum in eodem, ὁρτὴν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἱερὸν. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήια horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorſerunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit*. *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῶν περιξ χωρέων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

res Diis, ignem ſubjiciunt: illa vero ſubito ardent omnia. Ad hoc ſolenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque ſuos omnes Deos, & quae ſigna habent ab illis expreſſa.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι νώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. ὅδε ἐσέρχονται ἐς τὸν νηόν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & ſacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant ſibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adſtantes tibiis accinunt, multi perſtrepunt tympanis, canunt alii divina & ſacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μὴ δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἐπιχέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφεϊ ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἔτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' τοῦτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνῃ ἑωυτὸν, θέει τε ἀφ' ὁ πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

51. Per hoſce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervaſit furor, multique qui ſpectatum modo venerant, poſtea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui iſta de ſe ſtatuit juvenis, veſtibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipſum puto, praeſto ſunt. Hoc igitur accepto ſtatim ſe caſtrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abſcidit.

In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl.* P. Ὀρτὴν *J.* W. verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum ſervant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *Ar.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρχια Edd. & M. male. e Ἀπικνέαται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἔτεα] Ἔτη M. ἔτι marg. *Ar.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνιέναι. Sic certe eſt apud *Suidam* πῦρ ἐνέσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc ſolenne. Si ἐνιέναι ſimpliciter eſſet *incendere:* ſtare poſſet πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum ſuccendendarum multitudinem. *J. M. G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πυκνοὶ legi. An igitur Noſter hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam ſcilicet elegantiam neſcivere? *J. F. R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra.* De φορέουσι, ſaepius ſupra monui. *M. du S.*

Φέρουσι] *Solan.* φορέουσι emendarat, ſine auctoritate. Licet recte forſan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, ſed alibi quoque in hac Diſſert. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros auſim. Tum ne verum quidem eſt φορέειν ſemper Ionibus dici, ut ſupra ſatis indicatum. *J. F. R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impreſſis & Mſ. M. legitur ὄρια. Sed hic neceſſario mutandum. Vid. ſupra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis ſatis patebit. *M. du S.*

Ὄργια] Quid ſibi ὄργια hic velint, non intelligo. Ὄργια poſtulari arbitror, & interpretatus ſum. *J. M. G.*

74. Ποιέουσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum eſt, & ποιέουσι etiam deinde in hoc opuſculo. *J. F. R.*

75. Ἀπικνέαται] Vid. ad c. 32. *J. F. R.*

77. Τὰ

In quamcumque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀπορρίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον τ' γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέυσι.

52. Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροί μιν αἰείρουσι, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε θρήξαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι. φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμόν, οὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέυσι.

53. Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρεώνται τουτέοισι. ἢν μού τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην τὴν ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται. τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τ' οἰκηίων τῷ νέκυϊ ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐστὶ ἐναι ὅσιον.

54. Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θήλεας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σῦς δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι ὡσαύτως δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

[k] Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. [l] Φέρουσι] Nihil mut. *Fl. J. Fr. H. B. P.* &c. & M. [m] Φέρετρον] Ita *P. Fr. S.* Φέρτρον M. *J. Fl. H Bs. Ald.* [n] Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόσμησαν *J.* & marg. *A1.* [o] Ἑπτὰ] Ἑννέα *Graev.* Nil mut. M. & Edd. [p] Πρὸ] Πρὸς *Fl.* & marg. *A1.* Vulgato adstipulatur M. [q] Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. [r] Ἐναγέας] Ἐναγεῖς *Fl.* [s] Ἱρώταλον] Bene *Fl. J. P. S.* Ἱρόταλον W.

77. Τὼ δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὸ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἴσως, τὸ. *M. du S.*

78. Τάμνει] Hoc *Herodot.* amat, vid. L. IV. *J. F. R.*

88. Ὑπερθε] Anne ὑπερθε ut *Herodot.* L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro ὅ valeat, nihil muto. *J. F. R.*

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] *Observato septem dierum numero*, Mss. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμὸν. *novem dierum numero.* *J. G. G.*

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἱρῷ, ob sacrum numerum septenarium. Dein tirones *notare* velim, ut φυλάττειν τινὰ, etsi *cavere* aliquem significat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ δέλεαρ *Aelian.* l. 5. & φυλάττεσθαι ἀκοσμίαν XIV. 19. *vitare indecora*, & *Aesop.* fab. 23. τούτους φεύγειν & φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et *Act. Apost.* XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας *Plutarch.* Cat. *Maj.* p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέραν esse *observare*, *expectare*, ut obeas eum. *Long. Past.* III. 98. Ed. *Jungerm.* τὴν προσωπινὴν ἀμέλειαν φυλάξας, & *observata*, *captata pastorum incuria.* Et L. IV. p. 109. Ed. *Moll.* νυκτὸς δὲ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. *Jung.* habetur. *Alciphr.* similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἐμοὶ μάλιστα φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῆς δείπνου. *J. F. R.*

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. *M. du S.*

9. Δι-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τέκνα [b] δὲ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τὰ [c] παντηυριστέων πέρι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας οἶν, τὰ μὲν ἄλλα κρεουργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος, ὀπὶ τούτου ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῷ κτήνεϊ ὀπὶ τὰ ἑωυτῶ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπισχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτῶ τε φέρει, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἄρας δὲ [f] ἀπὸ τοῦ ἑωυτῶ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε καὶ πόσιος εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. οὐ γὰρ οἱ εὐνῆς ὀπιδῆναι ὅσιον, πρὶν τελέσαι τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτῶ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant : & si inviti attigerint, impiati ofunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis suo capite suscipit : simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat, usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens : nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

[a] Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαιώσει *J.* & *V2.* [b] Δὲ] Δὲ male M. & *Fl.* [c] Παντηγ.] Omissum πέρι post πωντηγ. in Edd. addidit *Solan.* [d] Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. [e] Αὐτοῦ] An ἑωυτοῦ. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ. ἑωυτῶ L. male. [g] Χρεώμενος] Χρεώμενος M. & *Fl.* [h] Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. [i] Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιώσει] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιῦσι. *M. du S.*

Δικαιῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum sententia postularet, inserui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus : ὅτως λούονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, sed a recentiore manu est litera ω, unde constat primo scriptum fuisse χρόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe α in ο migret, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαίδατος, χαμαιγενης, χαμαικλινης & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμοίκοιτος cum ο scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τοῦ πατρώου οἴκου δέκονται] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt*. Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent*. Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis* ἀνασπάσας, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τοῦ πατρώου οἴκου δέκονται] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἶκος δέκεσθαι significare *in familia sua retinere*. Est sine dubio οἶκος δέκεσθαι opus hospitis, qui domum

blicus hospes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi sunt hospites, & pro patria quemque sua domi recipiunt. Vocantur hi ab Assyriis Doctores, quod omnia illos *solennia* docent.

57. Mactant vero non in ipso templo, sed cum statuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud se mactat, ac preces fundit.

58. Est autem alius quoque sacrificii modus, *nimirum* iste : Vittatas hostias vivas de vestibulo praecipitant, quae dejectae ipso casu moriuntur. Quidam suos ipsorum liberos inde dejiciunt, non similiter ut pecudes, sed intrusos in culeum manu deturbant, simul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non suos esse liberos, sed boves.

59. Punctura se notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc est, quod Assyrii omnes ferunt stigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, solis inter Graecos consentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adolescentibusque le-

ξεινοδόκοι ἀγνοέονται. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἴκοι δέκονται. καλέονται δὲ ὑπὸ Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν πρόσφατήσῃ τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ὀπισπείσας, [l] αὐτὶς ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] στέψαντες τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καλευεχθέντα [p] θνήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπικερτομέονται, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐς καρπούς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τούδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγμαληφορέουσι.

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέονται. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κείνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῆσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene *Bl.* 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζῳὸν cum puncto subscr. W. Et mox ζῳὰ eod. mod. [n] Στέψαντες] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καλευεχθέντα] Et sic *Fl.* cum cett. [p] Θνήσκουσι] Πίπτοντα θνήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πῆρην]. Hoc recte exhibent *Bl. Fr.P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. F. H.* Ἐς πείρην *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Nisi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *F. Va.* M.

mum suam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν significare puto, *quidquid est ex illa patria, quae ipsis assignata est.* *J. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram sanctam invisunt Christiani, stigmata referunt, hic servatoris in cruce pendentis, ille sepulchri, alius alterius alicujus rei itidem sacrae. Quae superstitio non ridicula tantum, sed cum summo dolore conjuncta, quandoque etiam non sine ipsius vitae periculo est. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota sacris illis figuris cooperta sunt; quoque plura stigmata gerunt, tanto sanctiores habentur : sancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo isto sacro initiati sunt ; sed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera sanctitas est, animi maculae absterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hierosolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρπούς] De *carpis*, manuum partibus hic sermonem esse, perspicuum est ; sed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus est *Augustinus*, verba *Psalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum sit: *Labore manuum tuarum vescitor*, bene observante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *J. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. supra, c. 16. *J. F. R.*

Ibid. Τῆσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demosthenis Encomium quod sequitur non esse Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: satis prodit stylus, attamen *Thomas Magister* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος, in dictione ἐκτιθέμην citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria esset Luciani. *J. B.*

Τῆσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠθέοισι] Si ridere Ionismos in animo habuisset frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, sive perpetuos σι, σι, σι, sibilos, potuisset & in hoc imitari *Herodotum* septies ita jun-

ἐν τοῖσι ἠιθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιν γαμέειν ἄλλως γάμον εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας κείρασθαι· ἐν ᾧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείων ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ γένωνται, τάμνουσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καταθέντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσπλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ ἑωυτῶν. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι νέος ἐὼν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μοῦ ἐν τῷ ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμός ἐστι, καὶ [b] τὸ ὄνομα.

gem posuere, ne aliter contrahant nuptias, quam comas Hippolyto posuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adolescentibus sacros a nativitate inde cincinnos: quos in templo ipso defectos in vasculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inscripto suo quisque nomine, discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci, estque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

Βαδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, τὴν ἕκτην ἐπὶ

I *Nambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paulo ante*

[a] Μὴ] Μὲν *Pell.* [b] Τὸ ὄνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα *Fl.* [c] Τὴν] Τῶν adscript. marg. B 1.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεὴς τῆς τοῦ Λυκινοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. G.

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι παλαιοκημείοισι εἶσι τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον εἶναι] Pro πρὸς vel εἰς γάμον. ut ἐλθόντας τὸ ἱερὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίηνδε, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰέναι ei hondum concedo; nam cum ἐὰν μὴ ἴκωσιν *Homerus* ait, & ἰέναι *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim abiat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλιϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositicius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th. M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores inepto, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marcilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Δικηρίαν indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M. P. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam sit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόραν τυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἑώρακασιν. σμικρός τίς ἐστι, γυπτὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρα, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, ἢ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦ δ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, περιβαδίσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, ἢ τοῦτο δέομαι· ἀωρὶ γάρ τοι τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τὴν ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, ἢ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦ δ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅθεν οὖν, ἔφην, δεῖ μοι καὶ τοῦ περιπάτου.

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσιέναι τουτονὶ δέομαι ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ὑποδείξας. ὅτε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τὸ Πτο-

d Γάρ τοι] Omittit γάρ τοι *Th. Mag.* V. ἀωρί. *e* Ἔδοξε] Ἔδοξα marg. *B1.* male. *f* Τοῦ τὸ Πτολεμαίων] Τούτων Πτολεμαίῳ *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις αὕτη σωίθης Ἀτθικοῖς, καὶ ποτὲ μὲν, ὡς ἀπὸ πρώτου προσώπου ἀναφορικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς ἀπὸ τρίτου ἀφηγηματικῶς, ὅπερ πολὺ ἔθος Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐστὶν εὑρεῖν. *V.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτης ἐπὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἐπὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe *mox* audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla *alia etiam* hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. τῷ ἰδιώτῃ, φίλος; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅπῃ ἔν ἔφην. δεῖ μοί ἐστι τοῦ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τοῦτο διέμαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἵστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμένον τὰς κόμας. προσερῶν τε ἦν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μελιδίδοναι τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι κ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένην, ὀπτιχρήσαί τι πρὸς τ αὐτῷ γενέθλιον. εἰ ἦν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβουλοίμην ἄν σοι. κοινὸν γὰ ἡμῖν τὸ Ἑρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲ, ἔφη, κ τὰ νύκτωρ τε κ τήμερον ποιημένων, δοκῶ μοι τ [b] εὐροίας τ Ὁμήρου ἐπιγράφασθαι. θείως γάρ πως κ μανικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεβακχεύθην. κρινεῖς δ' αὐτός. ὀπίτηδες γάρ τοι τοῦτο τὸ [c] γραμματεῖον ἐνεγκόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ἐντύχοιμι. δοκεῖς ἦν μοι ἐν καλῷ σὺ τ σχολῆς εἶναι.

ΛΥΚ. Μακάριος γὰ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, κ

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res ineſſent, olim sane Demoſtheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſuum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare ſi precari ſatis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένη] Nihil variare Edd. notat *Solan.* b Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *Ai.* Εὐρροίας *Ald.* 2. Εὐνοίας cett. quod rejecimus. c Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τῦ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖος ὁ Ἕρμαιον. οἱ γὰ παλαιοὶ τ Ἑρμῆν ὡς ἕφορον τ ὁδῶν ᾠήθησαν τὰς ὁδοὺς ἱγραφον. ὅτε κ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῦ Ἑρμοῦ ἀπετίθεσαν, κ ἀπὸ τῦ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον κ Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρωνμάζετο Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ Πτολεμαίου νεὼ, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J.G.G.*

Ibid. Τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* l. I. p. 29, 31. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμένον τὰς κόμας] Homerus comatus. F.G.

28. Δημοσθενῶ] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθενῶ rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθενῶ: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ν terminatur quam in ν. Vid. ejus Orat. contra Cteſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἀρχ. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλῃ quoque *Laertio* uſitatius eſſe quam Ἀριστοτέλη, notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνῃ vero *Bis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνη. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J.F.R.*

30. Συμβουλοίμῳ ἄν σοι] Legendum puto συνωφελοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J.M.G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὁμήρου ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐρροίας. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quaſi bonorum verſuum liceriſſet effundere. *J.M.G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit:* nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

πέπονθας τὸ τῆ τ δόλιχον νενικηκότ, ὃς ἤδη λελυμένῳ τ κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τ θέας ψυχαγωγούμενῳ μυθολογεῖν πρὸς τ παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] Ἐπίδοξον κληθήσεσθαι τ πάλης ὕσης. ὁ δ', Ἀλλ' ὅτι τ βαλβίδ ὄκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· ἀ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τ τῆ σταδίῳ τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοι τί τῶν ἐπόρων εἶπεν ἐργασόμενον.

ΛΥΚ. Ἴσως γ', ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττων ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγου καταφαίνεται· ἀ σὺ μὲ μέγα φρονεῖς, Ὅμηρον ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, ἀ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀγωνιάσαιμι δ' ὄκ ἂν τὼ ἥρω, εἰ

[d] Ἐπίδοξον] Restitutum ex L. Ἐπιδόξου Edd. [e] Σοι] Σὺ L. & Fl. Vulgatum tenent cett.

41. Τῆ τ δόλιχον] Δύνανται ἀ, τῆ τ δόλιχον νενικηκότ, (3) ἀ τὸ τ δόλιχον νενικηκότ. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν αὐτὴν τότητα τ ἄρθρων ὑποτέλλειαν εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἢν τ δύο ἀνάγκη παρελθεῖν, συνυπακούεται ἢ τὸ λοιπὸν. εἰ μὲ γὰρ τὸ τῆ εἴη, λείπει τὸ τὸν, ἀ ἔσαι ὕστις, ἀ πέπονθας τὸ τῆ νενικηκότ (4) τ δόλιχον, συνυπακούεται ἢ τὸ τὸ, ὃ ἀ φυλάττερον. εἰ (5) δὲ τὸ τ δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τ γενικῆς ἄρθρον συνυπακούμενον ὕστις, ἀ πέπονθας τὸ (7) τῆ νενικηκότ τ δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔσαι τοῦτο τῆ πρότερον, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τ ἄρθρων ἐλλειπεσίρας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ ἢ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, ἀ προσῆλθε βασιλεῖ. V.

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχ ὄνομα δρόμου ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένη. ἀ δείκνυσιν μειζόνην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, ἀ τ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένης, ὡ ἀφελέσει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. V.

43. Ψυχαγωγούμενῳ] Παραμυθούμενῳ, τίπτων. V.

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. V.

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νικηκότ] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post εἰ recte interunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῆ] Τὸ αὐτὸ τῆ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ', quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ] Confusa haec in V ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetii. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σημνύει Mutavit *M. du S.*

47. Εἰ ἄρα τω] Ἐγκλιτικῶς & Attice τῳ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τῆ τ δόλιχον νενικηκότ] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim ἀ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξε. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & Fl. σὺν, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae caussa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ ϗ [a] πλείων εἰμὶ τ̃ γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῶ Δημοσθένους;

Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτη τ̃ λόγον ἀτιμάζεις χτ̃ τ̃ ᾠδῆσιν, δῆλον ὡς τ̃ ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καλαφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς πεζὰ πεζοὺς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, καὶ εἰ πολλῆς δεῖ τ̃ μανίας ὅτι τὰς ποιητικὰς ἴσοι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι ϗ τοῖς καλαλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ὀπωποίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθ, ϗ φαύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, ϗ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, ϗ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τ̃ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τ̃ σφοδρότητα, ϗ πικρίαν, ϗ τ̃ ἐνθουσιασμόν. ϗ τὸ μὲ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare malo* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vicie mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

a Πλείων] Πλέον *Fl.* b Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τῶ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένη, ϗ διὰ τοῦτο μεγίστω εἰς ῥήτορα χάριν, ϗ τ̃ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένους, οὐ λαλιξει τοὺς ἐπαίνους αἰσθόμενον. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸν λέγουσι, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπῃ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. *V.*

58. Πλειών εἰμι] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλ εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲ ἄπαν ἀγαθὸν ἐ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῶ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan ϗ; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μίθας] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄνθρωπος, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τῆς βίου, ϗ μίθην, ϗ κορδακισμοὺς ὑ ἀνάγκης φέρειν, παρανῶ ϗ ἐν ὑδενὸς εἶναι μέρει τ̃ τοιοῦτον. *M. du S.*

Φιλίππου μίθας] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τῆς βίου ϗ μίθην, ϗ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμοὺς ἐξ εἰδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς ϗ ἀπρεποῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθ περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — εἷ οἰωνὸς ἄριστος ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης Τεθριάμευ. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πέρας μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἅπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀρετὴν προβαλλομένους ἐλπίδα· φέρειν δ' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. *J.M.G.*

80. Ἧκε μάχ'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſolitos, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia pavenſes intra caſtra? M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ ϛυάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ ϛυάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης ϗ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, ϗ πολλῶν ϗ καλῶν ἔργων ὑπομνήματα καταλείποντες, εἰ ἄρα αἰσθοιντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου χῆμα ϗ τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥίπτει Πύθωνα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππου μέθας, καὶ κορδακισμοὺς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ὑποθεμένους ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν [a] ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. Συγκάλλω δὲ καὶ τὸ ῥέοντα Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν γὰρ μέλλοιμεν ἀγήρω' ἀθανάτω τε [d] ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [e] μυρίαι γεγόνασιν αὐθις αὐτοῖς ὕστερον ταὐτὸν τοῦτο ἁμαρτίαι ὑπὸ ῥωμαλέας ὑπὸ ῥομαί.

[d] Ἥδε-

[a] Ἂν] Deest in *Fl.* [d] Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔστεται, quod eod. versu jungebant Edd. [e] Μυρίαι] Bene *J. Fl. Pr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἱστορῶ.

76. Κορδακισμοὺς] Κορδακισμοὺς ὁ αἰσχρὸς τῶν * μίμων ὑφορῶ. *V.*

* Μίμων] Sic scripsi, erat enim μύρων nullo sensu, cum Hesychius nos doceat Κορδακισμὸς esse τὸ τῶν μίμων γελοῖον καὶ παίγνιον. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίμων *M. du S.* Quidni ergo μυρίων? *J. F. R.*

172. Α. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥίοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶχα εὐθὺ ἐπιχώρησα. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Ῥίοντα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τίνος ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥίοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶχα, εὐθὺ ἐπεχώρησα. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὴ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προσκαλλωμένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ Ζεὺς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpianus* observationem adscribere placet, φασὶ δὲ ὅμοιον εἶναι ὅτε καλιὰν παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δέ, ὅτε κἂν μετακαλέσῃ τις τὸν δίκαιον, κἂν ὅρκις εἶναι νομίζητε, ἀπολυτέον πάντως, καὶ μὴ δικητὴς ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅτου πρυτάνεως. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω' ἀθανάτω τε Ἔσεσθ'. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἱστορῶ.

Ἥδομαι δὲ καὶ παθῆ, καὶ ἀλλοθέσεις, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρέσας τὸ χόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ὠδυτροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ὠδυβολῶν σὺν τῷ χαρῷ γλαφυρότητας, καὶ τὸ τῆ τρόπῃ μισοβάρβαρον παλαχῆ.

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis observo, & illas satietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & suavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀν ταληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲ ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὥς φασιν, ἀνειμένως, τῆ τὺς Ἀχαιὺς Ἀχαΐδας προσειπόντως. μεστικεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῆ μέλαξὺ τῆς ἀκμαιοτάτης μάχης μεταλόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

7. Et mihi saepe visus est (neque enim verum dissimulaverim) decentius reprehendere socordiam Atticam Demosthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore spiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in summo pugnae discrimine colloquia fingit, fabulisque dispergit *pugnantium* impetum.

Πολλάκις δὲ μὲν τῆ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς χρείας ὑπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

8. Saepe vero cum Demosthene etiam dimensiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica suavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero sua desunt Antitheta, aut exaequationes, aut asperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *suae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae sint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omisit *Fl.* b Μύθοις] Bene sic *Fl. J. B. S.* Λύθοις *H1.* Λίθοις *P.* c Περιφροναίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένως] Ἐκλελυμένως, παρειμένως. *V.*

5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρειττων ὁ Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demosthenem apud Lucianum hic laudes tribui manifestissimum esset, ego mutavi. Et ita recte est in C. *M. du S.*

6. Τῆ μελαξὺ] † Ὅμηρος γὰρ ποιήσας τὴν Διομήδους τῶν Γλαύκων, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγραφίζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

† Ὅμηρος γάρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οὔτι τετυκται. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διξόδικα.

μὴ, ubi corrupte legitur κυρίαι, & decst vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae sit καιρίου vel καιρία πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τῆ τρόπῃ] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phrasis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἱπειμένην. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud est. Vid. *Philostr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri nostri consentiunt; nec mutare opus est. *M. du S.*

18. Την συν] Lege σην. *F. G.*

22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τέμνειν] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ κάλλος ἦν σοφὸν δ' ἄμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendose in *Canteri* Ed. sine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Bas.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυππίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυππίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* frustra consului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etsi Στυππίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θηβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Casaub.* ad Athen.

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἀν [d] τ̃ σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' ὑδὲν ἦττον τεμὸν ἀγώνισμα τ̃ εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὸς σὸς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνυς τίθημι, ὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσ, φημὶ· [f] τῷ τεμὸν μὲ ὐκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσθ τ̃ ἐπαίνων, πλήν γε τ̃ ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, πατρὶς, καὶ γένος, ὐ χρόνος. εἰ γᾶν τι σαφὲς αὐτ̃ ἦν, ὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ̃ Λυδὸν, ἢ πόλαμὸν, ὐ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ̃ Δρυάδων, ἀνθρωπίνυς γένυς ἐπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ̃ ἡρωϊκὸν ἢ τ̃ Ἰωνικὸν. ὐ μηδ' ὅπως πρὸς τ̃ Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπυ γε ὐ τ̃ὄνομα πρὸ τ̃ γνωρίμυ, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνυσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ὐ ταῦτα ἐᾶν ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] δεινὸν δή

μοι

d Τὴν σὴν Καλλιόπλω] Τὴν κλείαν καλλιόπλω. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὺν pro σὴν male *S.* *e* Ταύτῃ δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A* 1. adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Ταυτὶ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυταὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B* 1. Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B* 1. *f* Τῷ] Τὸ *Fl.* *g* Ἰωνικὴν] Ἴον ἢ *Fl.* *h* Σμύρναν] Sic bene *B* 1. 2. *Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* *i* Μελανώπλω] Μελανώπου *Fl.* Μινελώπην marg. *A* 1. *k* Μελησιγενῆ] Μελισγενὶς *Fl.* *l* Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B* 1. Πενίας cett. *m* Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. *n* Περιστενὸν] Περὶ στενὸν Edd. priores.

29. *Patriden*] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Amhol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἡ τ̃ Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. *Chron.* p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπυ γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὴν. *F. G.* Idem habet *Menag.* *Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴν, quod in Impr. est nunc μὴν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ στενὸν] Ego unica voce περίστενον scr ibi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατ' χειρὸς, ὀπίδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων ἐνδεὲς σῦ δεόμενον. τί γὰρ ἐ μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' ἐ γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τ' Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τ' Ἀθηνῶν, ὅτι τ ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλλιχήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τ' Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, οὐδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demosthenis? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuper leges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

[a] Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ εἰσω μέλιτται θαυμαζόντως τὸ ποιητικὸν, *Pindarum*, ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τ λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐπάξαι Πινδάρῳ. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Συγγρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tp. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νιφ. 298. cujus Lyrici loca plusculа laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγειον sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπτόγειος. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἰσοτιμία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde niti λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectantur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δὲ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὖρι τὸ πᾶν ἂν λίβα τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν θεώμενος. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo &c. *J. A. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tyrr.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῇ γένυϊ, τὸ ἔρεισμα τ Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *moenus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῃ τούτῃ τῇ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν καὶ λαβεῖν ἠξίωσαν, καὶ δικασταὶ γενέσθαι δυνηχθεῖσιν ἀληλαις, ἃς λόγος. Λαβεῖν μὲ Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἁλιρρόθιον τὸν υἱὸν παρὰ Ἄρεως, δικάσαντας δὲ Εὐμενίσι ἔ Ὀρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλλιχήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omnino mihi esset dicendorum copia. Neque vero sic seponere laudationem mihi videar, cum in lege & *formula* laudandi sit illud ipsum, a patriis ornare quos praedicandos sumimus. Isocrates autem corollarium *laudum* Helenae inseruit Thesea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortasse metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arcessas, majoremque ipso sacco tabellam atque inscriptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepida*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, fatis functus est, non calamitas putanda illa

60 λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι θεῖττὴ πάντας. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὤν, ἐκ τῶν παλαιῶν ὀφείλοντας τὰς ἐπαινεμένας. Ἰσοκράτης δὲ παρεμ-
65 πόρευμα τῆς Ἑλένης Θέσεα ἐνέθηκε τῷ Θησέᾳ. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα ὅπως τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τὸ πίγραμμα τῷ σω-
70 λάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, φησὶ Πίνδαρος. ὃ γὰρ ἦν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τοῦ Δη-
75 μοσθένους ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν ὑμῶν συμφορὰν ὑπολη-

πτέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντας collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὃν erat. *B*2. vero sequens οὐκ cum τόδ' conjungit, & comma ante ὃν delet. [d] Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλι τῆς ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὸ πίγραμμα] Τὸ πίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἶποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* v. τ. σωμμ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienſibus habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς διδύναται . . . ἐγὼ γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι θεῖττὴ πάντας τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἀπαρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυκτείαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον —— ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τὸν γραφῆς, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις τὸν λόγον ἐμπέσῃ. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὸν Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὸ πίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὸ πίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii:* sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐυπτ. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παιδὸς Ἀθηναίων ἐᾴλοντο Φασιανὰν κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἐδραίαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ἕνεκα θεσιν, τὸ δὲ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτέσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν ὅτε παίδευσιν, ὅτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τὰ ἐπαίνων ἅπτεσθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅπι τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα, εἰ [b] ῥᾳθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τὰ ἐπῶν ὑπεπνέυσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τὴν ἡδονῶν καὶ τὰς παλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' ὅσης τοῖς μειρακίοις τὰς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολιθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κωμᾶν, ἐκ τῶν ὑπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐρεττῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἤγεν οὐκ ὅπι τὰς Φρύνης, ἀλλ' ὅπι τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, δίττας [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μηδ' ἂν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἐν P. Μὴ δὴ γοῦν *J.* & marg. *Al.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *Al.* c Ἡλικίας] Ἡλησίας male *J.* d Ἀπολιθαίνειν] Ἀπολισθάνειν *Fl.* e Κωμᾶν] Κωμᾶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. ἐρ. τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ἐν Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κωμᾶν] Κώμην τρυφεῖν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνην, vel πόρνης; *J.F.R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M. du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell* III. 13. meminit & *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulcitus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nolilem illam την περὶ Ὠρωποῦ δίκην dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F. G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus. Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολισθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J. F. R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F. G.* Immo κωμᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F. R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deum* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ̀ μ̀ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος φοράν τε, κ̀ ἀγρίαν, κ̀ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ̀ δ' ἑραγίᾳ χρυσῆς τινος σειρᾶς [i] ἕλξιν, ἀ πυρὶ κ̀ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ἐπὶ τ̀ αὐτοῦ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε κ̀ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τ̀ψ ψυχῶν, ὅσαι Διὸς ἐγγύς, κ̀ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δ̀ πάντα πόριμα, κυρὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ̀ ἡλικίας ἐπιτόκρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ἐπιπόνοις ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ̀ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μ̀ ἐννοίαις, κ̀ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ̀ λόγον, ταῖς δὲ ἀφαθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μ̀ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τ̀ τ̀ ὀνομάτων κ̀ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τ̀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

[i] Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξων male *S.* [k] Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστοτέλης] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξεω] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Διὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρά] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τ̀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, κ̀ σφριλατον παρεῖχε τ̀ λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφριλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μ̀ τὰ προγεγραμμένα τ̀ σοφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, κ̀ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, κ̀ θαυμάζειν οὐκ ἔπεστα λίαν τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν κ̀ σφριλατον οὖν καὶ ὀλίγῳ πεφιέχουσαν ὄγκον, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis*, sive sine *verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mss. ἔμψυχον κ̀ σφριλατον παρεῖχε τ̀ λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] ὑ σφυρήλατον παρεῖχε τ λόγον.

Οὐ γὰ ὡς τ Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη ποτε λέγων, τὰς τραγωδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, ἡ ἀναθερμαίνοντα τ ψυχὴν, οὐχ ὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τὸς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ ἡ τ Δημάδην παίξαί φασιν εἰς ταύτὸν αὐτῷ τ ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲ ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τ Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότος τ Δημοσθενικῶν λόγων ἐπόζειν ἐφαίνετο τῆ νυκλερινῆ λύχνῳ· καὶ τοῦτ' ἔφη, σοι τὸ χωρίον τῷ λόγῳ, κοινὸν πρὸς τ ἐμὴν ὑπόθεσιν· ὑ γὰρ [c] τοι μείων ὁ περὶ τ Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπου τὰς φιλανθρωπίας, ἡ τ ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, ἡ τ πολιτείας τ ὅλην λαμπρότητα. ἡ ὁ μὲ ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac spirantem, consolidatumque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeschylo Callisthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino scriptas, quo instigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem composuit orationem Demosthenes, sed aquam interim potans: unde etiam lusisse dicitur in hanc ipsius aquae bibendae consuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demosthenem autem ad aquam scribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demosthenicarum orationum concinnitas. Et iste quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis est: neque enim minor de Homeri poësi mihi quoque oratio suppeditat.

16. Sed si ad humanissima illius opera venias, & honestissimum pecuniarum usum, & illum in republica administranda splendorem . . . *Atque ille sic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed solus. *b* Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν *Fl.* *c* Τοι] Τι *Fl.* *d* Μετείοις] Μετείησθ *Fl.* male. Μετίοις correxit *Gesn.*

47. Σοφῆται] Σοφιστῶν. *V.*

vienem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demosthenis, est translata a statuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & spirare, cum singulari artificis ingenio sic ficta sunt, ut videantur non statuae esse, sed viva animantia. *Claudianus* IV. Consul. Honorii, quamvis ibi loquatur de vestibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaspide cultus,
Et variis spirat Nereïs bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, sunt solida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hist. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea statua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fierent, quam vocant holosphyratam, in templo Anaitidis posita dicitur.* Est igitur σφυρήλατος oratio, solida, plena gravissimis sententiis, in qua nullus est inanis verborum strepitus: cui opponitur *oratorum inanis sententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Augusto. *J.G.G.*

Ibid. Λεωσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obsequamur *Gravio*; id est libris antiquis, de ἡ pro ἡ poncendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ὑ σφυρήλατος *viva & spirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.B.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeschylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. sed Callisthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Misc. part. 2. p. 525. „ Servius Demosthenem *abstemium fuisse refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus parcum* „ *cultellos vendidisse.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demosthenes a vino abstinebat, nisi si „ quando philosophiae studiis vacaret, orationes scri- „ beret, caussam orare vellet. *Athenaeus*, χρῆσιν τοῦ „ ὕδατος μόνον ποτικὴν ostendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, ἡ μὲν ὅτι τι ὕδωρ ἐπιτήδευε „ πίνειν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχηται τὴν ψυχήν, „ ἄπασιν ὁμολόγηται. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim κατὰ πάντα ἀνὴρ (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus illis copiosus plane & locuples. Indicat ipsius Demosthenis κατ' ἀφέσιν oratio: ὁ γὰ πατὴρ (inquit) „ κατέλιπε μὲν ἐργαστήρια τέτταρα ἐ μείους, ἑκάστου μοι- „ νᾶ χι-

vero rides? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ πού γε, ἔφην, ἀφυνοῦ καλαχεῖν με τὸ ὦτων, ὥσπερ βαλανεὺς καλαντλήσας τὸ λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελησίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τείχη, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, ἄριστην πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθη πολίσμάτων ἐμπεσὼν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τὸ τὰς ὀφρῦς συνάγοντα, καὶ δεδιότα μὴ λόγοι τῶν Δημοσθένους αὐτὸν ε ἔργων ὑπολίποιεν.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo De-

ΛΥΚ. Ἴσως γ', ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τὸν ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀφτεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, περὶ τὸν λόγον ἐπικυρίας τινὸς, ὡς σὺ φὴς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τυναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπύσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τὴν Δημοσθέ-

ε Ἔργων] Ἐργων prave *Vr.*

„ χαιρεπωνὸς μὲν τριάκοντα ϛ δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atricnsis praecesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, vocatus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis*. Idem „ κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ὑπὸ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεστέρητο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πατὴρ μου κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημωδέστερον] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγουσιν, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δυσκολαίνω καὶ δύσρημός εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένει δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlutio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰρ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔχει πάντας ἀραιοῦ καὶ παιδικῆς εἰς δεινότητα καὶ σκυθρωπότητα καὶ φροντίδων, καὶ τὸ λιγυρόφωνον πικρίας τοῦ τρόπου καὶ συγκόπτου. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότου] Sic infra c. 32. κρότῳ καὶ τόνῳ τῶν λέξεων. *L. K.*

44. Μετιόσι] An μετίοσι; *F. G.*

50. Καλαντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis καταρθώματα repetitisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμὸν καὶ τάφρειαν commemorat, c. 81. εἰ τινες ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, εἰ τισι δυνατὰς συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρίσσεις] Πρισσοῖας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Perissima, quamvis πρίσσεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρισσοῖας eligerem. Sed & iterum πρισσεῖς c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σὺ

Δένυς δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. καὶ γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τῷ τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γᾶν μικρᾷ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὂν μοι πρὸς τ' ὑποθέσιν· εἶτ' ἐγὼ μέ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τῷ σμικρὸν προσεθιζόμενον ἀντίον ὁρᾶν. καὶ μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθου τε τῶν τ' Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται καὶ τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὰ μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὅτι μιᾶς [d] ὁρμώσης τῆς ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲν ὅτι τ' Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, καὶ μάλα ἂν ἀπορίης ποῦ τ' λόγον ἄπλων, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τ' γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάχυσι περὶ τὰς [e] Συ-ξακυσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, καὶ φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοιεν· οὐκ ἔχουσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τ' ἐπιθυμίαν μεταστιθέντες. οἶμαι δὲ καὶ σὲ μεταπηδᾶν [g], ὑκ ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι ταίης, ἐν κύκλῳ σε περιελκόντων, Φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀμφιπύρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημοσθenis fulgore nequeas. Etenim ipsi mihi simile quiddam in Homero ab initio usu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non posse viderer. Deinde nescio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum assuefactus esse, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus & *insiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo esse facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim necessario tota arripienda fuit. Tu vero si ad totum simul Demosthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid gulosis accidit ad Syracusanas mensas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, si in sexcentas auditionum spectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo se vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc salire, nec habere ubi consistas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Constans, at mala lectio. Σὸν *Jens.* *b* Μοι] Sic *Fl. H. Bt. S.* &c. Μὴν *P.* *c* Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Gesn.* *d* Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *Aldi.* ex *Fl.* *e* Συρακυσίους] Συρακυσίας *Fl.* Sed nil opus est. *f* Γὰρ] Omittit *Fl.* *g* Ἀνδρίας] Ἀνδρείας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri scilicet, quae comparatur cum laudatione Demosthenis, utra majoris difficultatis res sit. *J.J.*

Σοι] Rectius omnino est Cl. *Jensii* σόν, sed scripturam veterem repraesentare satius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abest quin invitis omnibus Cl. *Jensii* emendationem recipiam. Ita enim non modo sensus postulat, sed & supra σὸν δὲ τοῦτο Noster etiam dixit. At quia & σοῦ posset legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, scribam cum vulgo, sentiam hic cum *Jensio*. *J.F.R.*

83. Περὶ τ' λόγον ἄπλων] Glossema videtur. F.G.

94. Ἀνδρίας] Etsi Florentinae ἀνδρείας forsan praeferendum, nolui tamen hic ei obsecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Nostrum occurrit, vid. supra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. F.G.

Ἴσμηνον] Inter *Pindari* opera, quae hodie supersunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum sic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vs. 1. *J.F.R.*

21. Ἱκανὴ γοῦν σοι ἦ Περικλέης. ἐκεῖνα μὲν γὰρ τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σκιθοῦς, τι κέρτομον δόξῃ παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ἑωρῶμεν, οὐδὲν ὡς εἰκάσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον ἐκ κρίσιν.] In hoc loco nihil sani, si attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic satis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & suadelae quoddam calcar accepimus famae, sed orationem ipsam non videmus. Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. caussa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

πραγμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ἐπιφορίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πολεοεκτήμασιν.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἀπόρηκεν,

Ἰσμηνόν, ἢ [i] χρυσηλάκαλον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον Ἡνίου [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμάν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀποβλέπειν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον τὰνδρὸς ὑμνητέον.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὸν, εἰς ταύτην [m] κατάθες τοῦτον τὸν λόγον. ἰκανὴ [n] γ' ἂν σοι

[h] Πρέσβεις] Forsan πρεσβείας. [i] Χρυσηλάκαλον] Χρυσηλάτ. male F. [k] Ἡρακλέος] Ἡρακλείτης Fl. [l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ Coll. [m] Κατάθες] Καθοῦ Fl. [n] Γ' ἂν σοι ἐδ'] Sic F. & V2. Γοῦν σοι ἢ ἐ cett. Μὴ Fl.

8. Ἰσμηνὸν ἐ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τῆ Πινδάρου τῦ μελοποιοῦ ὕμνου. V.

14. Οὕτωσὶ δὲ ἐ σύγε] Forsan οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀποβλέπειν. G.

* Ἀρχαὶ] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. M. & S. At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἄρχαι pinxerat. F. F. R.

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis inserta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum τὴν Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴν. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πτύσεως κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ὁρῶμεν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compostum quiete: sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mss. & editio Florentina nec non *Basileensis*: ἀλλ' αὐτὴν γε οὐκ ὁρῶμεν, *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: δῆλον ὡς ἐπὶ τῇ φαντασίᾳ οὐδὲν ὑμολογοῦσι ἔχοντες. Salmuriensis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse*. Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter affectionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur logisse. Num φαντασία

σοι οὐδ' ὁ Περικλέους. ἐκεῖνο μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σεισθῆς τι κέντρον δόξη θελαζόντες, ἀλλ' [a] αὐτὸ γε οὐχ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔσχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καταλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ τράποιο.

Πρόσγε μὴν τὰς [f] ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτῶν τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἀντιναῶν ἀποτέμνεσθαι τὴν ἀφορμήν· εἰ δὲ βάλοις [g] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἐλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [h] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [i] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμῳ μὲν [i] γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἁρμόττεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θείοις ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τῶν ποιητῶν, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὴν εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφάπαξ ἐλθεῖν. ἔχειν οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεται, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμενος

bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; ſed ipſam non videmus *eloquentiam*: ſcilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam ſtabile & ſolidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque poſſit ſuſtinere. . . . Reliqua vero Demoſthenis praetermittenda tibi, huc ſi verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta converſo decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut ſi largiter facere volueris, duobus, ſummum tribus dilectis, habere ſatis materiae ad dicendum ſubjectae, tantum eſt claritatis in ſingulis. Si vero non in univerſum, ſed ex parte laudare velimus, praeſto quidem Homerica lex eſt, Heroum laudes inſtituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex geſtaminibus, aut ſcutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut ſagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire ſingula nemini datum ſit. Ergo neque aegre feret Demoſthenes, ſe ab uno eorum quae pulchra in ipſo ſunt laudari: quan-

a Αὐτό γε] Sic *Fl. Fr. B1.* & 2. Αὐτὸ γε *H. P. S.* *Ald.* b Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον ὡς οὐδὲν ἐστὶν ὑπὲρ *Fl.* c Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Gruev.* Ἔχοντες Edd. vulgo. d Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἷόν cett. e Ἄλλα] Ex emend. *Geſn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. f Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλὲς *F.* δαψιλὴς *Fl.* g Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H2.* Ὑπερβολὴν *P. F.* &c. omnes male. h Λαμπρότης] Λαμπρότης male *H1. 2.* i Γὰρ] Omittit *Fl.* k Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A1.*

σία eſt *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοντες Mſſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἔχουσαν, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit ſuſtinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri poſſit, ac ἔχουσαν, hoc eſt, ex qua Periclis eloquentia nihil ad poſteros eſt transmiſſum, nihilque ſupereſt quam illa imaginatio, illa ſpecies, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miſcuiſſe Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demoſthene: φαντασία hic non eſt illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ & πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum ſcilicet ea, quae dicis, quaſi enthuſiaſmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de ſublimi dicendi gen. c. 14. ſed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οὐδὲν autem non pertinet ad φαντασίαν, ſed ad ῥητορικήν. *J.G.G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι οὐδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In pleriſque impreſſis γοῦν σοι ἡ &c. *Fl.* vero μὴ &c. *M. du S.*

22. Σοὶ γὴ] Lege εἰπὲ. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta ſupereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor eſt n. 7. teſte *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus miror eſſe, qui nihil ab eo ſcriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis eſſe compoſita.* De Orat. tamen II. 22. *Conſtare ſcripta* Periclis ait: niſi forſan ea tantum in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

22. *Haec ita percurrente Therſagora,* LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonstratum mihi cuperes, non solum poëtam te bonum esse, illud quasi corollarium fecisse Demosthenem, soluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos positurus eo provectus sum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius vestigia signarem*, si quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum sit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praesentem ignoras, deinde medici instar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, si quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim consumta sunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obsoletae sunt tuae medicinae. THERS. Haec ipsa ergo, *inquit*, Medicina tibi *suppeditat*. Nempe velut viam, tutissimam oportet esse eam, quae tritissima est.

ἐστὶ τό γε σύμπαν ὑφ' αὐτοῦ ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τῷ Θερσαγόρᾳ διαλεγομένῳ, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἓν ἱκανῶς ἐπιδεδειχθαί μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τῶν λόγων παρεμπόρευμα πεποιῆσθαι τὸν Δημοσθένην, τὰ πρὸς τοῖς ἐμμέτροις προστιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τὸ ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προὐχώρει ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι σὸν φροντίδος ἀνεῖς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόῤῥιγε τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν οὐδέν, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ οὐ πλέον ἢ γεγονὸς, θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἀν λέγοις, ἔφη, τὸ ἄκμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῷ δίκην τὸ τῶν νοσούντων σαθρὸν ἀγνοήσαντι ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, [m] ἃ παράξειεν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ' ἤδη [n] καλαιπάλαι [o] παλαιαῖς ἔτεσι περιόδοις. ὥστε [p] ταύτης τῆς ἀπορίας ἔωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ἂν, ἔφη, σοι τύχοι ἄκμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδὸν, βαρυτάτην εἶναι τὴν συνηθεστάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ δόρυ *Fl.* m Παράξειεν] Παράξειν *F.* prave, n Καλαιπάλαται] Καλαιπάλαι *Fl.* o Παλαιαῖς] Πολλαῖς *Fl.* p Ταύτης τῆς ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόῤῥιγε] Προύργου πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ὕπα πρόῤῥιγες τοι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Ariſtophane Poëta fulgere, tanare, permiſcere Graeciam dicitur eſt.* Cic. Or. 9. Vide autem Nigr. c. 4. ubi versus Eupolidis legitur in quo κάντρον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κάντρον] Τὸ κέντρον legi jubet Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἰγνατίλιον τι κέντρον τοῖς ἀκούσι, etiam minus apte legitur. *F. F. R.*

26. Ἔχουσαν] Sic praeter G. *El.* & in prima quidem voce *Fr* & *Bz.* quae in postrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur φύτον .... ἔχοντες inter, ὡς & ἔστιν *Fl.* inserit ὑδὲ ἀποῖον, quod in reliquis non extat. Illud monendum restat, pro οἷαν quod mox sequitur, ἵν *Fl.* legi οἷον, quod respondet suo ἀποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷαν] Lege οἷον. *F. G.* Bene divinavit, eumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F. F. R.*

27. Βάσανον ἐμοῦ κρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras satis habet viam quasi monstrasse dicendorum in comparatione Periclis cum Demosthene; reliqua ingenio amici permittit. *F. M. G.*

42. Πρὸς τῶν πρώτων] Gloſſam esse τὸ ὑπὸ, est apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo passivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud sit repetere. Vid. tamen *Isaeum* c. 1 §. 21. f. *Dis. Accuſ.* c. 27. f. *Rhet. Praec.* c. 11. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *F. F. R.*

45. Ἐφ' ἁπαξ ἰκανῶν] Ἐλθεῖν τὸ σύμπασιν an significare possit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suspicor post *Wolfium*, legendum ἐφ' ἁπάντων ἰκανῶν, idque tanto magis, cum compendium syllabae σιν in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον, προβέβλημαι, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκεριν τὸν Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸν μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρματηλασίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς περὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ὅπως τὰ αὐτῆς ἁρματοδρομίας ἅπαντας, μηδὲν [b] παραβάντα, ἕως ἑνὸς δρόμου σημεῖα καὶ τὰ τῆς ἁμάξης λειφθῆναι· τὸν δέ γε, τἀναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοδρομίας ἀλείπειν· εἰ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινουργεῖν ὁδοὺς, τὰ τετριμμένα ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφόν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, εἰ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὸν δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ὅπως ἥκοντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸν δὲ Παύσωνα τῷ παιδὶ τὰ μετέωρα κάτω περιαγαγόντα, τῷ παιδὶ τὴν γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεύσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδὺς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' ἐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ περιαγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μεταθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam*: nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis; picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a [a] Ἡ] Bene *Ald. Fr. Bt. 2. P. S. H.* Ἡ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀννίκερι] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii veniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Aelianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἃ. In *J.* autem ᾗ, nisi quod mendose *J.* Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c, 15: ᾗ c' ἐν Δημέᾳ &c. quod sane minime sperendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. F. G.

81. Ἁρματροχίας ἀλείπειν] *Hem.* dixit, ἁρματροχίας ἀλείφειν, quod diversum est. F. G.

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujetus*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aelianus* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminiscēris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatica velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi. *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delectari μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῆ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τ ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καλπαλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ στενία μορφῆς ἐπεισάκτου, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲ, εἶπεν, ὑπὲς τ Πρωτέα μηχανᾶ τ ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ἀλλὰ γάθε, ἔφην, τοῦτο. παρέξω γὰν ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τ ἐπιτετημυῖαν Φροντίδα. τάχα γὰ [h] ἄν τι σοὶ τῆ σῆ [i] κυήματος [k] ἄφρονος γενόμενος, καὶ τ ἐμὴς ὠδῖνος συμφροντίσαις: ὡς ὃν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅτι τ πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲ ἠκροώμην, ὁδ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μεταξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ γραμματεῖον. ΘΕΡΣ. Κομίζου τ ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲ, ἔφη, εἴσομαι, καὶ πρὶν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἔστιν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τ βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑφηδεὶς,

f [a]Ο] [a]Α marg. *Ar.* *g* Κατηπαλόκει] Κατεπαλόκει *Fl.* *h* [a]Αν τι] Bene *V2. P.* Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κήματος *H1. & 2.* *k* Ἄφροντις] Ἄφρων τις male *P.* sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παίσωνος. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J.F.R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παίσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J.G.G.*

91. Μίμφιδος] Καὶ μίμφιδος. *F.G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inferam. *J.F.R.*

97. Τοιούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositicium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

5. Κατηπαλόκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνε—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus καλπαλιμόκει. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπιτετημυῖαν φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione.* *H.V.*

Ibid. Ἐπιτετημυῖαν φροντίδα] V. *Dem.* Phil. I. p. 108. A. ubi ἀπηρτημένα ἐ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ἴδῃ, σκόπει. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

ηθεὶς, τὸ βιβλίον ὠνησάμην παρέργου ἐκτησάμην· ἀ νῦν ὑπεμνήθην ἔχων οἴκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῷ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὅτε ἐν οἰκίᾳ, καὶ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μήν, εἶπον, ἥδη γέ σοι τῆς εὐαγγελίων χάριν, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν ἐγὼ μὴ ὃν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἂν τὴν ὑποσχέσιν ἔργον σοι γένηται. σὺ δ' εἰστίασας μὲν λαμπρῶς τὰ Ὁμήρου γενέθλια, ἔοικας δ' ἑστιάσεσθαι αὐτὸς καὶ τὰ Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τοῦ [a] γραμματείου, διατρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδοῦναι τῷ ποιήματι τὰς δικαίους ἐπαίνους, ἤλθομεν εἰς τὸ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μέν, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, καίτοι λαβὼν τότε μὲν ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' ὕστερον γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] περιτρέψας, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε καὶ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ ποιησάντων ἄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὴ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro isto nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri nataliciis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Therſagoreae domum ivimus, & vix quidem, ſed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum diſcedebam. Lecto autem in eam veni ſententiam, ut nihil immutatum, ſed ipſis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aeſculapio, ſi, cum nemo ſalutantium fecit cantica, Aliſodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen ſcribere, Comoedias, Tragoediasve, deſitum eſt: ſed quae ab aliis com-*

a Γραμματείου] Γραμματίου *Fl.* b Περιτρίψας] Παρατρίψας emendat *Geſn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deeſt in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conſcripta; ſed ab hoc viſus &c. non credo. *M. du S.*

Ἱστορήμασι] Vid. Miſc. Obſ. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἰκαδὶ] Pro οἴκοι poſitum. *F. G.* Ita viciſſim οἰκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰρ οἰκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἐλαζονεύσατο. Sed poteſt vulgaris ſignificatio & ibi ſalva manere; ut ſit *domo*, vel *de ſuo* non ſuppetebant opes. Sed pro οἰκαδὶ forſan hic οἰκαδε ſcribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidiſſe videtur; perit enim, quod ſequentia indicant, ut reliquum poëma ſibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripſerat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis ſcribebantur. *M. du S.*

59. Δράμα τῆς βιβλίου] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μίσθωμα τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρου &c. τὸ δράμα τῆς βιβλίου inſititium videtur. *F. G.*

Δράμα] (Quid in his veri ſit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem forme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδι δράμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δράμα τῆς βιβλίου praemiſſo etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parentheſi addita, diſtinctioneque mutata, & pro τῆς βιβλίου, reſcribendo βιβλίου *Geſnerus* vulgatum emendavit, cui obſecundavi, quod vulgatum ſenſu carebat, nec aliter ex Codd. reſtitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* occatur hac in hiſtoria; pro Calauria enim ubique Calabriam

compositæ sunt, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod sic honorem habuisse Dis videntur.

28. *Liber itaque hic (est autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quæ ad nostram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum esse, adesse Archiam. Porro hic Archias, si quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exsulibus fuerat præfectus, ac mandata acceperat, Demosthenem persuasionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat spe ista suspensus Antipater, in dies exspectans Demosthenem. Cum igitur audisset e Calauria venire Archiam, statim, ut erat, intro eum jussit vocari.*

29. *Ingressus ille, ... Sed ipse libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni salvus sim, si adduxisti Demosthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demosthenis adfero. ANT. A spe dejecisti me, Archia. Quo enim mihi ossa & urna, Demosthenem ipsum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν χώρῳ κομίζουσι χάριν οὐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τ' Διὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνύσθαι παρόντα τ' Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέταχτο συλλαμβάνειν. ἐπέσταλτο δ' αὐτῷ τὸν Δημοσθένην ἀπὸ τ' Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βίᾳ ἄγειν πρὸς τ' Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ καὶ μετέωρον ὁ Ἀντίπατρον ὅτι ταύτης ἦν τ' ἐλπίδος, τ' Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τ' Καλαυρίας ἥκοντα τ' Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατρε. ANT. Τί δ' ὑ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γὰρ κομίζω τ' Δημοσθένους λειψάνων. ANT. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τ' ὄντων, καὶ τ' ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ANT. Τί δ' ὑ ζῶντα

f Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Gesn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου. *g* Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. male. *h* Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impressi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρον ὁ Ἀντ.] Conf. supr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J.F.R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F.G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non sunt magni pretii. *M.V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quasi novus dialogus. Vid. Misc. Ob. supra laudat. p. 368. f. & 369. *J.F.R.*

76. Τί γὰρ τ' ὄντων] Subaudi δεῖ. *F.G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ANT. Τί δ' ὑ ζῶντα κατιλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confusa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὑ Βοιωτίας, ἄθ' ἵνα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae transpositione sananda etiam monet Anonym. in Misc. Obs. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deesse viderat & *Wolf.* initio operum *Demosth.* Transpositione etiam sanaverat *Solan.* exceptis duobus versib. quos aliter constituit. At nos *Gesneri* sequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J.F.R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ANT. Τί δ' ὑ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi constare potuit Mss. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter se cohaeserint, vel distractae fuerint potius, facile intelliget, si quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus sit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiss. *Reiskium*, ut subjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidisse aliquid, cum ante hos viginti annos observarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exstant, omnes derivati sunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (versuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Basileensi* 71. & 75.) qui-

ou-

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τ' ὁδὸν ἂν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπου ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα τ' ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὑ θεραπευόντων τ' ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φῄς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες πρώτιστα μὲν βιάζεσθαι; καίτοι πολὺ ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οἷόν τ' ἦν· εἰ γὰρ ἦν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως ἂν ἐκ τ' ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ' ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ' Φαληρέα, καὶ τ' Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τ' ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τ' ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέρουσας, ἀνθρώπους τα-

ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, sed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte vestrae negligentiae culpa fuit, qui non satis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in nostra potestate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepistis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim jusseras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a vestra injuria mortuus est. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, sed vim admovere, cum persuadere non possemus, necesse erat. Tibi vero, Rex, quid lucri accessisset, si vivus advenisset? Neque enim sane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demosthenes, neque meum consilium, sed putare simile & *ejusdem felicitatis* esse, invenisse Demosthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Aristonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil dissimiles, humiles homunciones, tu-

a Καλειλήφαμεν] Καπηλείφαμεν perverse *Junt.* b Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repositis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, sanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus est, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata est jam tum illa curatio doctissimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum esse impense gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perscripseram: probata est doctissimo itidem viro *Tib. Hemsterhusio*, cui specimen mearum in hunc libellum observationum miseram. Is, sibi quoque eam in mentem venisse, mihi respondit, & a *Mose du Soul* etiam sibi plures ante annos demonstratam, docuit. Postea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipsiae* edito, Chrestomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta est illius mentio. Denique in Miscellaneis observationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. seq. viri docti mihi incogniti observatio vulgata est, quae ab illa nostra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifesta sit haec emendatio, ut magis mirandum sit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugisse, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem venisse; & a nemine plane, quod ego sciam, quidquam contra monitum sit: credo ego morosae cujusdam superstitionis potius nos postulari potuisse, si non admisissemus eam medicinam in ipsum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admisimus. *J.M.G.*

91. Οὐκ ὦγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες] Addititium videtur. *F.G.*

2. Ἱμεραῖον] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenset, nisi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555. 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ' Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Aristonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demosth. sub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius caussa exscindi.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

πεινῆς, ἀφορμῇ προσκαίρων θορύβων ἐπιπολάσαντας, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτήξαντας ὑπ' εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων· καὶ τὸν ἄπιστον Ὑπερίδην, καὶ τὸν ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τὸ ὑδὲν αἰσχρὸν νομίσαντα κολακίᾳ τοῦ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, ὑφ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παραχεῖν ἀφῆκον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετὰ δὲ πολὺ γῦν ἡ συκοφαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τὴν κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι. τῷ δὲ οὐκ ἔμελεν, ὑφ' ἑπομένου καὶ τῶν ποτε φιλτάτων τὴν γλῶτταν χρώμενον, ἣν ἐχρῆν ὅπως ἡ ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

ΑΡΧ. Τί δ' οὐκ ἐχθρῶν ἡμῖν ἔχθιστος ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρόπου πίστεως, φίλον ἂν ἄδολον, καὶ βέβαιον ἦθος ἡγεμόνα· τὰ γοῦν τοι καλὰ, καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς, παντάχοῦ τίμιον. οὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τὸν Βῆλιν καὶ Σπέρχιν τοὺς Λακεδαιμονίους θαυμάσαντος, καὶ κτεῖναι παρὸν ἀφέντος. ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, καὶ Δημοσθένην, αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte *P. F.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. λεῖ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi periisse. *F. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ἐπιπολάσαντας] Τὰς, ταπεινοὺς, ἐπιπολάσαντας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκλω τὸ δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ, πρωῒ δ' οὔ; *F. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἦθός σκαιὸν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρὸς ἴσιν, ἀλλ' εἰ & πρᾶον πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmuriensis*: pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, sic recte editiones priores. *F. F.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον; *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀνατεινάμενα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πλὴν σμικρὰς ἡδονὰς ὑπ' αὐτοῦ δίκην τοὺς πολίτας. *F. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν ὅπως] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenem reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. *F. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* Z. 269. ubi Σπερθίης dicitur,

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ μὴ χεῖρον πολλὴν σχολὴν συγγενόμην, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἀναπυνθανόμην, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἂν νομίσειέ τις τῶν λόγων δεινότητα· εἰ καὶ μηδὲν πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, παραβάλλειν τῷ τούτου κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν διανοιῶν περιγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, καὶ χρηστικῷ. μελανοῦμεν γὰρ ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συναγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τοῦ λόγου.

Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δευτέραν ἐτασάμην, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ἐθαύμαζον τοῦ τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Athenienses vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συντικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Στάχυς. *M. du S.*

Βοῦλιν € Στάχυν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Στρυβίης ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδία παραβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ παραβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδίξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τοῦ λόγου] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem veniunt, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ λόγου, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλινῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καλωδίοις προσδοκῶν, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον· ἀλλ', ὦ Πότιδαν, ἴσθι ὅτι ὀρθὸν τὸν ναῦν κωλωδύσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, *ex C. Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίου] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. *F. G.*

. Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro acceptos?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem servaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro sententiam fuisse noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iste in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demosthenem adjiciente, „ Jure suo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi sibi sumit Demosthenes. Solus certe ille oratorum Graeciae nusquam expensarum mearum rationibus inscriptus est, cum tamen mallem ipsi, quam scribis triremium, me committere. Jam vero illorum unicuique aurum, ligna, reditus annuos, armenta, praedia, partim Boeotiae, partim etiam hic quiddam, expensa a me lata video. At celerius machinis capiamus Byzantiorum moenia, quam auro Demosthenem.

σωτέσεως, ἀκλινῆ ϯ ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἁπάσαις φυλάττουσα τρικυμίαις ϯ τύχης, καὶ πρὸς μηδὲν τ̃ δεινῶν ἐνδιδόντα. καὶ Φίλιππον δὲ ϯ ἐμὴν γνώμην ἔχουσα περὶ τ̃ ἀνδρὸς ἠπιστάμην. ὅτ' οὖν μήτε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθέν πω̃λε, καθαπτομένης [e] τ̃ Φιλίππου, καὶ Παρμενίωνος ἠγανακτηκότος, καί τι καὶ σκωπτικὸν εἰς ϯ Δημοσθένην ἐπειπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιος ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνειν· μόνος γέτοι τ̃ [f] ἀπὸ ϯ Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἀδαμῶ τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τ̃ ἐμ̃ ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παραπεμπτικέναι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν καὶ Βοιωτίας, καὶ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

haerere, ut sine injuria & internecione sententiae divelli non possint: & tamen longe erant distracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae posuimus, in quibus multa varie tentata per hosce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & nostris amicis. Ponam illud, in quo non διυτίμους, sed δικάτους minimum φροντίσιν acquiescere mihi visus sum. Primo igitur ajo, cum ἅπας ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad distributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in potestate Philippi bis fuisse constat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus s. vectigalia, pecora, praedia dare & assignare suis illis amicis mercenariis posset, semel in bello sacro, & deinde post pugnam Chaeronensem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲ̃ ἅπας ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ἢ Βοιωτίας, ἢ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea sententia, quam interpretando expressi, seu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque scriptus est aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepisse.* Ita sanari potest locus difficillimus, nulla litera immutata, nisi illa negatione, quae orta videtur ex studio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo possunt. Nisi poëticum esset, (certe non satis attendi, an etiam in soluta oratione adhibeatur) poteramus etiam suspicari, οὐκ i. ὁ οὐκ Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, sententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulsus Demosthenis consiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλω τ̃ Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod scilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi possit. Vid. *Casaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ἃ ζῶντα κ.] Perturbatissima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui saltem conquestus sit, abrumpi subito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut nescio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur, ut,

Ttt 2

d Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. e Τ̃ Φιλίππου] Αὐτ̃ *Fl.* cum lacuna. f Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* g Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οὐ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accusativi casus; sunt enim duae. Lege *Stephanum.* Sed illud ἀδύνατον, non est in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, τηχομηχανὰ ὄργανα. *G.*

* Haec isthuc referre, cum commodius non possem, satius visum est, quam prorsus omittere. *M. du S.*

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μήν τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τὴν πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τὴν πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει καὶ τείχεσι καὶ νεωρίοις καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τὴν ἀρετὴν, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματι τὴν πόλιν· καὶ τὸς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἴδιος ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βουλοίμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τὸ ὅπλων βίας τε καὶ λόγου πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ἑδαμῇ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τὸν γοῦν μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον χάριν φρονίδος, ὅδ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καὶ σπαραγμοῖς χορεύοντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, si „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

[a] Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* [b] Προείμην] Προέμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & *iterum* pag. 1038. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulas ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιοῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I, 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ συνιέντα τοῦτο λίσεσθαι, χρήματα προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέεσθαι. *J. M. G.*

86. Τῶν μὲν Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τό γέ τοι κατ' αὐτὸν σὴν Ἀμφίπολιν εἵλομεν, σὺν Ὀλύνθῳ, ἠ Φωκίας, καὶ Πύλας ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

„ choris. Si unus Demosthenes Athenis „ non esset, facilius urbem haberemus, „ quam Thebanos & Thessalos fraude, „ vi, occupando, emendo. Nunc unus „ ille vigilat, temporibus omnibus immi- „ net, & nostros impetus subsequitur, ad „ nostra se imperatoria consilia velut in „ acie opponit. Illum non fugimus cum „ machinamur aliquid, cum conamur, „ cum deliberamus: uno verbo, ille nobis „ homo impedimentum est & propugnacu- „ lum, quo minus una omnia impressione „ habeamus. Certe per illum *si stetisset* non „ Amphipolin cepissemus, non Olynthum, „ non Phocenses haberemus & Pylas, nec „ Chersonnesum, & quorum circa Helle- „ spontum potiti sumus.

36. „ Sed ille invitos etiam cives suos, „ & velut a mandragora dormientes exci- „ tat, libertate dicendi velut urens & se- „ cans illorum socordiam, parum, quid „ jucundum illis sit, solicitus. Transfert „ idem pecuniae reditus a theatris ad exer- „ citus, trierarchicis legibus constituit rem „ nauticam perturbatione rerum tantum „ non plane corruptam. Abjectam satis „ longo jam tempore ad drachmam & trio-

Δημοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τὴν πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ἀνυόμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς καιροῖς ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἢ τεχνάζοντες, ἢ ἐπιχειροῦντες, ἢ βουλευόμενοι, καὶ [c] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόσβολός ἐστιν ἡμῖν ἄνθρωπος ἑνί, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔχομεν· οὐκὶ Χερρόνησον, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲν ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὑτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομή τινι καὶ καύσει τὴν ῥαθυμίαν τῇ παῤῥησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] φροντίσας. μεταθίθησι δὲ τὰ χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, οὐκ ἀπὸ τῆς ἀταξίας μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐρρωμένον ἤδη χρόνου πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

[c] Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *Ai.* [d] Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* [e] Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctissimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Messenia situs, remotissimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demosthenes ipse in oratione de Chersonneso: κύριος δὲ Πυλῶν ἐστὶ τῶν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falsa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκίων πολέμῳ ἐστὶ τῷ κυρίους εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τι λυπεῖ Θηβαίων ἄδικα ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rursus ibidem: περὶ τῶν δὲ τῶν ἐγγὺς ἐστὶ μειζόνων, λέγω δὲ Φωκίων καὶ Πυλῶν. Is locus, qui Θερμοπύλαι, & sæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuisset Philippus Phocenses evertere, nisi potitus fuisset illis angustiis. Ideo sæpissime Demosthenes in suis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod respicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Sic quidem etiam Mss. Sed *Palmerius* vidit scribendum esse Πύλας, verissime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii imposterum sit relictum editoribus ad veram lectionem restituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare jusserat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde est, quod exemplaria sua secutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipsa orationis series ostendat, haec ab Antipatro, ut sibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro sagacissimo nihil hic subolusse, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τῶν θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi ἀξίῳ. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium oratori solutum, quoties vel in privata causa vel in publica adesset. Triobolum τὸ δικανικὸν s. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολον τὸ τῆ πόλεως ἀξίωμα, πάλαι [a]τούτους καλακεκλιμένους εἰς τοὺς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τῆ ζήλου τῆ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καλειργασμένων, συνίστησι δ' ὅτι συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον δὲ λαθεῖν ὅσον, ἢ φενακίσαι, ἢ πρίασθαι δ' ἂν μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b]τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλον Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσατο γῆν αὐτοῖς ἀκτέον, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ὅπου τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, ὀκνῶ, μὴ περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνιζόμενος ἡμῖν, πανταχοῦ συμπεριτρέχει, καταλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

„ bolum civitatis dignitatem excitat: hosque olim inclinatos ad majores ſuos revocat, atque ad æmulationem eorum quae Marathone ac Salamine geſta ſunt: mutuique auxilii foedera, & conventiones inter Graecos conſtituit. Hunc celare non eſt, non decipere, non emere, non magis quam Ariſtidem illum Perſarum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt quod timeamus, quam triremes omnes & claſſes. Quod enim antiquis illis Athenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pericles, his nunc Demoſthenes eſt prudentiae nomine comparandus cum Themiſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum in republica. Dicto igitur audientes illis praeſtitit Euboeam, Megara, quae circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes, cum Chareta & Diopithen, & Proxenum, & horum ſimiles quosdam imperatores conſtituunt, Demoſthenem vero domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc hominem armorum faciant & navium, & exercituum, & temporum, & pecuniarum dominum; vereor, ne de ipſa me Macedonia in diſceptationem vocet: qui vel ſic ſuis me decretis oppugnet, circumquaque concurrat, deprehendat, reditus

[a] Τούτους] Τούτοις *Fl.* [b] Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Jenſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἢ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; F.G. Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. J.F.R.

22. Τούτους καλακεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. F.G.

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. F.G. Si ἐν tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin ἐν adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς ἐν Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ ἐν Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς ἐν Μαραθ. πεσπ. At quando abeſt ejusmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐπίστασθε Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέας. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶν ἥκων. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγρῷ quoque pro ἐν ἀγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. J.F.R.

Ibid. Μαραθῶνι ἢ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς τεταγμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. J.M.G.

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. F.G.

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλον Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, * am-
„ pliſſimas claſſes dimittat, copias in aciem
„ mittat, huc illuc tranſiens obſiſtat.

38. Talia & tum & ſaepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demoſthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes ſua convellerent diſturbarentque conſilia. Nam de Chaeronea neque poſt victoriam commemorare apud nos deſiit, in quantum nos periculum vir ille adduxiſſet. „ Etſi enim
„ praeter ſpem & vitio ducum, & militum immodeſtia, & nec opinata fortunae
„ inclinatione, quae in multis ſaepe perfi-
„ ciendis nos adjuvit, vicimus; tamen
„ uno illo die & imperii & vitae adeo in
„ periculo me conſtituit, conductis in
„ unum praeſtantiſſimis civitatibus, Grae-
„ cis copiis omnibus collectis; Athenien-
„ ſibus ſimul & Thebanis Boeotiisque re-
„ liquis, & Corinthiis Euboënſibusque,
„ & Megarenſibus, & praeſtantiſſimis
„ Graeciae, in periculi ſocietatem coactis,
„ meque ad interiora Atticae penetrare
„ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demoſthene ſermones: & his qui dicerent,

συλλέγει. [c] ὁ δὲ Φίλιππος τόλμης ἀποπέμπει, συντάττει δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται.

Τοιαῦτα μὲν τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ὅτε καὶ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, ἀφεῖσθαι αὐτοῦ καὶ καταράττειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μετὰ τὴν νίκην ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνειργασμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ἐπὶ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, περὶ τε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίοις ἅμα καὶ Θηβαίοις, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀφικινδυνεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ' ἐῶσα με τὸν Ἀττικῆς ὑπερβῆναι παρελθεῖν.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσαγε τοὺς λέγον-

[c] Ὁ δὲ] Ὧδε legit *J. J. Weiſſ.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ἐπιμήκεις eſt ἐπικοῦς in *Fl.* [d] Ἀθηναίοις] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Jenſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἰφάμιλλα ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, * ἐπιμήκεις τόλμης] Sentisne, lector, haec olim miſerum in modum diſtracta, ita jam commiſſa inter ſe & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo poſſint? Si haec non eſt certa emendatio, ilicet de tota arte actum eſt: exſequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀνθρωπίσκαται. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco ſuo in omnibus editionibus mota, a me vero ſuo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Poſt praelium ad Chaeroneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defunctus, ἐφριττε τὴν δυνατότητα & τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος, ὃν μέρει μικρῷ μιᾶς ἡμέρας τὸ ὑπὲρ ἡγεμονίας & τοῦ σώματος ἀναβρίψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus elliplin ſatis difficilem ſtatuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Weiſſio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀπο-

γοῦλας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τῶν Δημοσθένους δ' ὁπιστάντων, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ἔστι κατὰ τὸν Δημοσθένους λόγων ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν τοι καὶ πάντως ἔλαττον ἂν ἔχοντες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί ποτε νομίζεις; βοῦν ἂν ἐπὶ σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης ἐποιούμεθα; Φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' οὖν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα ἔτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τὴν περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καρτερίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγανοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepiſsemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἂν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. Va.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *AiW.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσιπεπόνθειν scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὸν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Venetae* utraque, in reliquis ἄγων. *M.du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἔλαττον. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M.du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M.du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M.du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμῖν οἱ τεθαμμένοι, διαφέρουσιν

„ patrimonium quoque in Athenienſes,
„ privatim in egentes, publice in civitatem
„ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis,
„ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui
„ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in-
„ certis patriae fortunis ? & in facta illo
„ veſtra invehente, indignamini ? qui nec
„ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne-
„ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta-
„ re rempublicam , ſibi autem eam philo-
„ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes : ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus ? Sed quomodo mortuus eſt ?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πον, ἢ τ πατρῴαν ὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ἢ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καλῶς ἀναλωκότα. Ἁμαρτάνοντες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· ἢ καθαπομένῳ τῶν πραπομένων ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε. ὅσ' ὐδὲ τ Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλει. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲ τ πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, ἑαυτῷ δὲ τ πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τῶν τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, καὶ τ ἀεὶ ὑπαπεπλακότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποστὰς, ἁπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, ἢ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· καί τι ἢ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ ἀχαριστίαν, πάντα ὑπαβάλοιτο τ αὐτῆ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ἢ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ μὲ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· οὕτω μανικῶς φιλαθηναίους ἦν. ΑΝΤ. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ἢ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διαφέρομεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ἢ ἀπιστία τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βε-

[g] Καλῶς ἀλ.] Κατασκ. *Fl.* [h] Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. Va. Fl.* [i] Τὰ τοιαῦτα] Desunt in *Fl.* [k] Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* [l] Διαφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανε;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ἢ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio ? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus, ac illi, qui audiunt, percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus διαφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *F. F.*

33. Διαφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet, *nos ipſi qui vidimus , ſtuperem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Fenſio* διαφέρομεν legas, vide tamen Εἰκ. c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων] Forſan legendum , τ μὴ ὁρώ-

βυλευμένῳ· καὶ τὴν ὑστάτης ἡμέρας· δηλαῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆστο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὰ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ΑΡΧ. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα πρυτεινόμην, ἔλεόν τινα παρὰ σοῦ [a] καθυπισχνούμενος, ἃ μάλα μὲ προσδοκῶν· οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ᾤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀπόκρυψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι τῶν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· οὐ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος καὶ νωθρὸς ἦν, ἢ πανταχόσε ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ΑΡΧ. Οὐδὲν ὑπέστειλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸν πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ΑΡΧ. Οὐκ· εἴγε τὰ λοιπὰ ἀκούσαις, οὐ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, οἶδεν ἀπώμοσον,

die habuisse, id quod apparatus indicat. Consederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni-
„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile
„ est:

a Καθυπισχνούμενος] Καθυποσχνούμενος *Fl.*

48. Παρὼν εἶναι τῶν] Παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκοπητέον δὲ εἰ ὁμοίως τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει, ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι· ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι παιδαγώγ. *V.*

ἀρώντων. *L. BOS.*

Ibid. Τῶν ὀρώντων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus ἐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τῶν ἀκροώντων, vel ἀκουόντων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθῆστο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum veiut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae causa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Ἐς τὸν πρότερον βίον] Histrioniam feciisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. F. G. Id jam curaverat P. additis etiam in versione personis, quae S. omisit, quia in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ·] Archiae responsum. F. G.

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ δόξω hic desiderari videtur, μετὰ ψυχὴν αὐτὴν δόξω παρ' Ἀντιπάτρῳ διαφθαρήσεσθαι. F. G.

72. Μηδ' ἂν ἐμαυτὸν ἵστακα, τάξιν λιπὼν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem εἰς, legendumque εἰς ἂν ἐμαυτὸν ἵστακα τάξιν λιπών. Ita certe E-

pi-

„ est: neque mirum fuerit, si Demosthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit
multa. Etenim notarios constitui, ut dicta
tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*,
„ tormentorum aut mortis metu in conspe-
„ ctum venire Antipatri nolo: sed si vere
„ ista praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum est, ne vita ipsa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si
„ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & fossa
„ meis impensis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea sponte sumtus in pom-
„ pam sacrorum feci; & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ saepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me servati sunt.
„ Si vero etiam misericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem est, sed tolera-
„ bilis tamen misericordia a necessariis,

οὐδὲ παράδοξον, εἰ Δημοσθένην οὕτω [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· ἐγὼ γὰρ ἂν
ὑπογραφέας παρεστησάμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μέν τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτῷ παρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γάρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Πανδιωνὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παῤῥησία βήμα-
τος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προ-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν
εὔνοια, τὴν ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, τὴν ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τετηρημένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [e] πρὸς
τοὺς οἰκείους, οὓς ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,
ἢ

[b] Λαμβάνουσιν] Λαμβανούσιν B1. Correxit B2. [c] Εἰς ἣν] Ἧς omisso εἰς Fl. [d] Ἐχορήγουν] Bene S. & Amst. Ἐχορήγουν male H1. 2. P. B. J. Ald. Fl. [e] Παρὰ] Rescripsi ex Fl. J. & V2. Περὶ male cett. [f] Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων Fl.

pictetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίστων σοι φαινομένων ἔστιν ἔχειν, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ' ἔλλειψιν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum istiusmodi ellipsis sit supplenda. J. J.

Ibid. Ἣν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς usurpat Ἀποκαρ. c. ult. Aliter Xen. Ed. Bas. 373. & a Cl. Jensio laudatus Epict. 29. M. du S.

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse addita praepositione εἰς ἣν cum Cl. Jensio scribere, praeter locum ab Solano indicatum etiam probant verba Aeschinis in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰσχύνεται ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέτακται ὑπὸ τῶν νόμων. J. F. R.

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, s. Διονυσίοις τὸν ἄστει. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. J. M. G.

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. de Coron. c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύμασιν ἰλιὸς, ὥστε ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανῶσθαι. J. M. G.

87. Περὶ τοὺς] Lege παρὰ. F. G.

Παρὰ τοὺς οἰκείους] *Fl.* & *V.* utraque. Reliqua περὶ mendose. M. du S.

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur susceptam, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. J. M. G.

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τὰς ἐράνους συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἡ θάλαττα, ὡς φάγε τυτυῖ Ποσειδῶνος αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, καὶ τῇδε τῇ βωμῷ, καὶ τῶν ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τὴν ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνηκότα, οὐδὲ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντος, καὶ Πυθέου, καὶ Δημάδου συνέλαττόμην. ἐξῆν γὰρ καὶ ὀψὲ [a] τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· ἔχων ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεθαλλεσθαι. καλὸν γὰρ καὶ χρησφύγελον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ σωτῆρος αἰσχρᾶς γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ καταισχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἑκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον καὶ ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, „ quorum una elocavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriat „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athenensibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim perfugium mors est, ut ab omnis turpitudinis periculo simus liberi. Et nunc, Archia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eligenda, abjiciendaque libertate, pulcherrimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. *Τυχῆς* L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τὰς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Jac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύσας, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere, adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανος numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανος fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque ἀνδρικῶς *pro sua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse ἔρανον, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ ἀπαιδ. c. 15. ad verba καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον εἰσφέροντι εὐπορηκότι, εἰπὼν ὅτι τόκον οὐ δώσει &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τυτυῖ Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέου] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut.* 1555. 1. Ubi Πυθέου, legendum, non Παθαίου, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδου] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τῷ ψυχῷ. *F. G.* *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῆς ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τῆς ζωῆς, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωὴ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσασθαι

47. „ Verum, *inquit*, fas enim eſt Tragoediarum apud te meminiſſe, nonne „ praeclarum eſt illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*

„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demoſthenes honeſta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna inſoleſcunt. Sed quid ea nunc dicere opus eſt? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem muſam illa rigida miſcente, „ Moverer, *inquit*, hiſce, Archias ſi eſſem. Quandoquidem vero ſum „ Demoſthenes, ignoſce mihi, o noſter, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum ſane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum ſentiret, aperte ridebat, & Deum adſpiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma ſo„ la & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias eſſe, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γὰρ, ἔφη, σοι τῶν τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὡ σεμνὸν τὸ λεχθὲν,

Ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως,

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως θεσεῖν· χὴ ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμονος θανάτου βίον προκρινεῖ ἀχήμονα, τῶν Ξενοκράτους καὶ Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα σικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲ δεομένου, τὰ δ' ἀπειλοῦντος, ἀπαλὴν μοῦσαν τερπνᾷ κεραννύντος. Ἐπειδήν ἀν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὦν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ σφυκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὅδ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τὸν θεὸν προσβλέψας, [d] Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τὸ δ' ἐμὸν παρασκευὴν καταφρονεῖν, ἣν ἐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *J. H.* &c. Ἔλιγξαν male *P.*

13. Λυχθὶν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σαις τ' ψ. valeat μεθαρμόζειν ἑαυτὸν ἀπὸ τ' ψυχῆς. Etſi enim vulgo accuſativum adſciſcit μεθαρμόζειν, ut *Aelian.* XIV. 7. ἵνα μὴ τ' βίον — τοῦ λοιποῦ μεθαρμόσηται. neque exempla mihi ſuppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, ſi forte Auctor cum gen. conſtruxerit, quocum & alia ex μετὰ compoſita interdum conſtruuntur, ut μεθίστασθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταδιδόναι τούτου, ut *Herodian.* Item μεθίεσθαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μεταστῶ τ' οἰκονομίας. Nec non μεταποιεῖσθαι τ' ξυνόντων ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῆ χόλου, *Sophocl.* Aj. teſte *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepoſ. quae in compoſito ineſt, ut ἐπαλλάττεσθαι νόσου, ἰσοῦσθαι ἄχθους, & ſimilibus ſolet: quod tamen in μεθαρμόζεσθαι nondum definio. Ideoque ψυχῶν, quod *Geſn.* quoque adſcripſerat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo conſtet. *J. F. R.*

4. Ἐρεχθέως θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

14. Ἡ δὲ &c. θν.] De Polyxene. *F. G.* Idem & adſcripſit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata ſermo eſt. *M. du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus ſum conſulere metro, quia verſus totus eſt ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim καὶ ταῦτα κόρη monente Cl. *Wetſten.* *J. F. R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit diſputare. *J. M. G.*

24. Ἐπείσθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis ſumptum. *F. G.* Eadem rurſus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale eſt? An quod Diogeni Cynico reſpondit: *Niſi Alexander eſſem, Diogenes eſſe mallem*, quod ex *Plut.* & *Pauſan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere ſuaderet, reſponſum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν σοι τεῖχος ἡμῖν, ὁ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἂν ἡ προνοίας, ἀδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐδὲ [b] Εὐκτήμονος, οὐδ' Ἀριστογείτονος, οὐδὲ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐδὲ Φιλίππου τότε, οὐδὲ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὲ, οὐδὲν βλάβος νόμου ὁ νεὼς πείσεται· τὸ δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕξων ἕψομαι. καίγὼ μὲν ἦν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτης· καὶ τὴν χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δὴ τοῦτ' ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεῦσαν, λύσαι ψυχὴν ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφασεν ἐκβὰς τὸν οὐδὸν τῆς οἰκίας καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οἶμαι, τοὺς . . . . καίμοι μὲν ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipso illo muro ligneo firmiorem, quem respondit quondam Deus vastari non posse; qua quidem providentia sine metu versatus sum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Aristogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, „ manum mihi injicere; quantum enim in me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed „ Deo adorato sponte sequar". Atque ego in spe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Postea tormentis ab ancilla expressimus, olim repositum illi fuisse venenum, quod absolvenda a corpore anima libertatem ipsi pararet. Vix enim limen templi egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem „ vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evola-

[a] Μακεδόνες] Μακεδόνας *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. [b] Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* [c] δή] Omittit *Fl.* [d] Αὐτῷ] Αὐτὸν L. [e] Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio essem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demosth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμήδων ὁ Κάρας ἐξ Ἀθηνῶν φυγόντες, Ἀντιπάτρῳ προστιθέσθην, καὶ μᾶλλον τῶν ἐκείνῳ φίλων ἐν πρώτοις ἐτιμῶντο· οὐκ εἰσὶν ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις· Δημοσθένης δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις πρώτοις συνέπεσεν προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο ἐν συμπράττειν, ὅπως αἱ πόλεις συνεπιθήσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος. Narrat deinde plusculа acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc differens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν πεφώνομαι] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δή τοῦτ'] Etsi cum *Fl.* δή omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὲ δή jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὲ δὴ ἀκτὼν. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμῶσθαι] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto periisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Art. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo scriptorio volunt fuisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (Φάρμακα ἐσθόμαχόνον illi fuisse τὸ κρίκου) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum pa-

kvit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi expugnatique Demosthenis possum referre. ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propositum, quam civilis providentia, in manu *semper* pignus certissimum libertatis habere. At ille quidem discessit, vitam habiturus in beatorum insulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, sectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipsis, qui ad Marathonem cecidere, praestantius.

τοῦτο τέλος, ὦ βασιλεῦ, ὃ Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε ἡ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ ὃ ἀηττήτου ψυχῆς, ἡ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον ᾗ αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μὴ χεῖρα τὸ πιστὸν ἔχειν ἐλευθερίας· ἀλλ' ὁ μὲ οἴχεται, βίον ἕξων [g] ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδούς, ὀπαδός τις δαίμων ἑσόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τοῦ ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

J U P.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

Ζ Ε Τ Σ.

Μηκέτι [k] τονθορίζετε, ὦ θεοί, μηδὲ κατ' γωνίας συγκεφόμβοι, πρὸς ἓς ἀλλήλους κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

f Λῆμα] Φάσγανα marg. *A*1. *g* Ἢ] Εἰ *H*1. & 2. *h* Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl.* ΖΕΥΣ &c.] Nomina personar. ex *B*1. addo, quae Ζηνὸς, Ἑρμοῦ & Μώμου inscripsit. Cett. omiserunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* *i* Εἰς] Omisit *Ha.* *k* Τονθορίζετε] Τονθορύζεσθε Schol.

72. *Ναίομεν] Ἀρχίας. *V.*

1. Μηκέτι τονθορύζετε] Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀδόντας γογγύζετε. τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam satis scio; nec, & ad quem locum referatur certo sciri possit, nullius videtur esse momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J. M. G.*

57. Τοὺς ἐν Μαραθ. πεσ.] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ἐν ᾧ quod ei inest, rite enarrantem. *M. du S.*

59. Χαίρων] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demosth.* cap. 60. *M. du S.*

61. Δημοσθένης γε] Antipater. *F. G.*

68. Ὀπαδός τις δαίμων] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς ὀπαδὸς ἤδη θ συνεδρὸς ἐστι Θεῶν. Παρ. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίου Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pausan.* Boeot. p. 283, 33. *J. M. G.*

1. Τονθορίζετε] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque usitatum. *F. G.*

2. Συγκεφόμβοι] *Conglobati.* *L. K.*

9. Achaeae,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῦ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπειδὴ δεδόχθαι τάυτην ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκῦντά οἱ, καὶ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῦ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκυε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βύλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις δεῖ τῶν μετοίκων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἐπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐρρίηται· ὥστε ἐδὲν ἐμῦ δέησις.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίυς ἡμῶν, οἷς οὐκ ἐπόχρη θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτοὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τοὺς ἀκολύθυς, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμυς ἡμῖν ἐπιφανῦσιν, ἐδὲν μέγα, ἐδὲ νεανικὸν οἴονται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δῦναι εἰπεῖν· ἐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ ἐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν ἀ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, ὅτε δεδιώς τινα, ὅτε ὑπ' αἰδῦς ἐπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξυσίας εἰπεῖν, ἐδὲν ὑποστελλόμενος ἐρῶ.

si indigni multi convivio noſtro interſunt: ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφεῖται, ἀλλὰ τὰς θυλείας καὶ τὰ ἱερεῖα. ὁ γὰρ ἐξὸν θυλείας θυμαγορεῖν. *V.*

9. Ἄκυε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph. Theſmoph.* 379. Ἄκυε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βυλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἠρώτα μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint *ei ἐν τέλει*, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν κοινῶν vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Nè-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γάρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὑτῶν ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀφορμάς τε νέμουσι, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καλαβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ἀφῃρημένῃ λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸ ὄνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέρριπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παῤῥησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παῤῥησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸ ὄνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπειδὴ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷός ἐστιν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, ὅτε τὴν μίτραν, ὅτε τὴν μέθην, ὅτε τὸ βάδισμα. πάντες γάρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἠμιμανὴς, ἀκράτου ἑωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] Φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεὸς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

[b] Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* [c] Εἰσεποίησεν] Ἐπόησεν *Fl.* [d] Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος καὶ κεφαλῆς ἀναδέσμος· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὑπλοῦσιν ἁλυσιδωτὴ, καὶ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις καὶ ἀσφάλεια. *V.*

40. Νέμονται.] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare tranſicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορος mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰς ὃ δ' ἂν τὴν ἐμπλεύσωσι καὶ ἔμπορος. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *B*2. & *P.* In reliquis prave *Φατρίαν*. Vide Ἑρμ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere; invitis

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλούς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγου τράγου διαφέρων ἴδειν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὰ ῥῖνα, ὄπισθεν ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστιν· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστιαι, οἷα τοῖς ἄρτι γεγηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ ὑρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γεπάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίους; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύο γυναῖκας ἀνήγαγε, τήν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτῷ, τὴν Ἀριάδνην, ἣς καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοί, καὶ τὴν κύνα τὴν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῶτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔχει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅθεν ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ὧν καὶ ἄλλων.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

[a] Ὑμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male *J.*

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. *V.*

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίᾳ τῷ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος ἦν Ἀθηναῖος ἐπιχώριος γεωργός· τοῦτον φασὶν ὁ Διόνυσον δοῦναι τὸ πλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἰκαρία ἡ πρώτη ἄμπελος ὀνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐπιχοῦσα τὸ φυτόν. ἦν δὲ ὁ Ἰκάριος ἥδιστα ποιμένι τῷ παρὰ τῷ πηγῇ Ἀσκληπιοῦ, ὃ (1) πίστεις νομίσαι τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκοιεν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ ληφθέντες ὑποστοιβὰν καλαχθέντες, λαμπτῆρας τὸν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον διδόναι· ἡ μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγρηγόσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικὸν ὕπνου μὲν ἦν ὁ Ἰκάριον λαθεῖν. ἐπεὶ δὲ κατίδησαν λάθρᾳ τὴν μέθην, τὸν Διόνυσον χόλῳ αἰτῶ ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν πρὸς αὐτοὺς σὺν χιτῶνι ἁμίλλῃ παιδὸς, ἐξέμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὁρμὴν μίξεως. καὶ ὡς ἐπεβάλλευν αὐτῷ ληφθεῖναι ἀπ' ὀ μὴ τοὺς ἀφανῆ ἐγγύθεν. οἱ δὲ, ἅτε δὴ ἐκείνῳ ὑποχρεῶν τὸ παθ' ὁρμὴν αὐτοῖς εἶναι ἐπελεύσει, ἁρμάξαντες ἄχρι κινήσεως. καὶ δὴ μαινόμενον ὕπνος ἀεὶ σὺν τῇ ὀργῇ Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἴσχοντες, ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν Θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν ποιοῦσιν πάλιν χάριτα, καὶ αὐτῶν ἀναβάντες ἐπαύσαντο τῆς μανίας. *V.*

(1) Πίστ-ις] Πίστεις V. Sed in Impressis mutatum est. *M. de S.* Deest tamen aliquid. *J. F. R.*

(2) Οἷς] Ὡι erat in Impress. Οὓς Exc. *G.* & V. Lege οἷς, ut in C. est. *M. de S.*

(3) Χρησμὸν] Χρησμῶν C.

Edd. quia sic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Petitus*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Herculeſ laboribus non paucis immortalitatem ſibi paravit. Hos igitur accuſare noli. MOM. Tua, Jupiter, cauſſa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe ſi nihil aliud, ignis adhuc habent veſtigia. Si vero liceat adverſus ipſum te libere loqui, multa ſunt, quae dicam. JUP. Quin adverſus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis poſtulas? MOM. In Creta quidem non hoc ſolum audire eſt, ſed aliud etiam quiddam de te dicunt, & ſepulcrum oſtendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegienſibus, ſuppoſiticium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & cauſſam, quod tot ſpurios hic noſter conſeſſus habet, tute, Jupiter, praebuiſti, mortalibus te feminis miſcens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma deſcendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehenſum taurus cum eſſes, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum eſſes aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ οἷ φέρῃ τῷ λόγῳ. ὅταν γάρ, ὁ μὲ αὐτὸς ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμός, οὐκ ὀλίγον πόνον ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καληγόρει αὐτοῦ. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι σοῦ γε, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τοῦ πυρός. εἰ δὲ ἐξὸν καὶ πρὸς αὐτόν σε τὴν παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' οὐκ ἐμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ ἐ μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ϕησιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον ἐπιδεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τὴν μέντοι ἀρχὴν τῶν τοιούτων παρανομημάτων, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σύ, ὦ Ζεῦ, παρέχεις, θνηταῖς ὀπιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παῤ αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τὴν χρυσοχόον τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γέ-

ση.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον ἡ (4) Ἑλίκη ἢ Βοῦρα ἢ (5) Ῥύπαι ἢ Πάτραι πόλις εἰσὶ τῆς Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τῆς Κρισαίᾳ κόλπου κατανεμηθεῖσα τὴν Ἐχινάδων νῆσον, ἐκ πρὸς τὸν ἰόν. αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ Ἀθηναίοις ἐσαν, ἐπὶ Κίμωνος στρατηγίας. Ἑλίκης δὲ ἢ τὰ ἱμάτια ἐστὶ ἰδεῖν ὑπὸ τὴν αἰγιαλόν· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποβρύχιος ἐστὶ τῇ θαλάσσῃ, συμπεσοῦσα πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἑλλόβιον, τὸ ὑπόπιον ὑπὸ τὸ ὑπήνιον τοῖς τῶν ἵππων λοφοις. V.

(4) Ἑλίκη] Ἕλιξ V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύπες C.

(6) Eadem ferme habet Scholiaſtes Coll. ex quo nonnulla emaculavimus. M. du S.

vixem. ad Aelian. Hiſt. 3, 18. ubi Lucianum in primis illuſtrat. J.M.G.

71. Κεμάσαι, οἷα] Οἷα ad κεμάσαι ſimul & κέμασα referri vid. ſupra dictum Boeth. ſub init. J.F.R.

80. Ἰκαρίῳ] Vid. Hygin. 224. M. du S.

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. F.G.

82. Τὸν κύνα τῆς Ἠριγόνης] Tatian. p. 37. Et Apollod. III. 100. A. M. du S.

84. Τὰ ξύλα ἐκεῖνο ἐ ἐστιν ἐγ. πων.] Th. Mag. v. πανδίων. M. du S.

92. Πολλῶν ἀντάξιος] Hom. Il. A. 514. M. du S.

4. Τάφον] Vide not. ad Tim. c. 4. M. du S.

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. AIW. adſcriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεῖς Steph. J.F.R.

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non conſtat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. M. du S.

17. ψέλλιον] Th. Mag. v. ψάλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. J.F.R.

μη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' οὐρανὸν τ' ἡμιθέων τούτων· ὃ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπόταν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἦν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτου ὄντος, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅτι τὰς θυγατέρας, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄρρενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, καὶ τ' Ἐνδυμίωνα, καὶ τ' [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν σοὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας εἰς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ περὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ οὗτος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ὅτι τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὅτι τὴν κεφαλήν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum afficeris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Gesn.* Ἰάσωνα Edd. septem Ἰάσονα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Λέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, — καὶ τ' Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae γάμοις parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε τ' Ἰασίωνι ἰσόθεος ἀνδροκμᾶς Δημήτηρ
Ὧ θύμῳ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νείῳ ἐνὶ Τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ. *J. P. a G.*

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Ælian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσων in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque ω brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κορύβας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Petr.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισκιμπλήθ.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut φιλοψ. *c.*

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Ἢ ὑ τοῦτον τῦ Γανυμήδυς ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, ὑ ὁ Κορύβας, ὑ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκυκλήθησαν ἕτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τ κάνδυν, ὑ τ τιάραν, ὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥς ὐδ' ἢν προπίῃ τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι ὑ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτοῖς, μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, ὑ θεοὺς χειροτονοῦσιν, ὃς ἂν ἐθελήσωσι, τ αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ ὑ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρενεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀγαλαθών.

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοί, μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, ὑ σινδόσιν ἐναλμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βυλόμενος ὑ ὁ Μεμφίτης ἕτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, ὑ χρᾷ, ὑ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας ὑ πιθήκους εἰπεῖν, ὑ τράγους, ὑ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παρεισδυέντα ἐς τ οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοί, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὄϊστος, ἢ ὑ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριῶν κέρατα φύωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

ε Ἐπισεισυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπισεισεκλ. cett. male. d Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur ἐπισισυκλήθησαν. *M. du S.*

49. Ὁ τ κάνδυν, ὑ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Montfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμιθέων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰν] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Aelian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tp. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἴσθι, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοθι γὰρ περὶ τούτων σκεψόμεθα, νῦν δὲ σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὤν, θεοπροπεῖ ὁ γεννάδας ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενα τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοὶ εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τοῦ ἀθλητοῦ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλουμένῳ χρὴ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἂν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ἐπιδέδωκε μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpiſſima ſane iſta nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, ſunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo myſteriis nobis, Jupiter, opus eſt, ut ſciamus, Deos eſſe qui Dii ſunt, qui autem canicipites ſunt, illos eſſe canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his conſiderabimus otioſe. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, ſacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praeſtigiis duorum obolorum cauſſa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, ſed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfuſus fuerit, & coronas habeat, & praeſtigiatorem hominem, quod genus multi ſunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae ſtatua febricitantes ſanat Olympiae, & Theagenis in Thaſo; & Hectori ſacrificant in Ilio, & Proteſilao e regione in Cherſonneſo. Ex quo igitur tot numero facti ſumus, magis perjuria in-

va-

a Μητραλοίου] Sic J. Fr. P. &c. Μητρολοῦ Th. Mag. v. Πατρ. male. Μητρολοίου Fl. b Καλουμένῳ] Deeſt in Fl.

84. Καὶ (1) μητρολοῦς υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὸν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πᾶσαν γῆν, μηδενὸς αὐτὸν ἁγνίσαι τὸ ἄγος τῆς μητρὸς καταδεχομένου. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις ὕπω ἦν, τῆς μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ κτανομένης, σκέψασθαι μὴ ἄν ἀλλαχοῦ τοῦτο συμβαίνοι, (4) ἧκε πρὸς ταῖς εὐβοαλείς τοῦ Ἀχελῴου. θαλερὰς γὰρ ἔτος αὖ ῥίπτει, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδίδωσι, ὑπερτείνει αὐτὰ πρόχωσις (5) ἔτος οὐ τοσοῦτο ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδῦναι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ὕστα (6) τῆς τῆς μητρὸς φόνου. ἐν δὲ περιουσίᾳ (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Καλυδῶνα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ υἱοῦ Ἀλκμαίωνος, Ἀλκμαίωνα τὸν τόπον ὀνομάσαι. V.

(1) Μητρολοῦς] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. J. F. R.

(2) Ἀλκμαίωνος] Sic in V. recte legitur. In Impreſſo prave editum eſt Ἀλκμαίων. In C. vero ſcriptum: Ὁ Ἀμφιλόχου filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. M. du S.

(3) Ἀπεκτονώς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀπεκτόνες.

(4) Ἧκε] Quam C. Ergo legit ἥ, recte M. du S.

(5) Οὗτος] Οὕτω edita. Mutavit Idem, neſcio unde; nec ſatis adridet illud ἔτος θαλερὰς — ἔτος. J. F. R.

(6) Τῆς τῆς μητρὸς] Τῆς τῆ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omiſſum erat in editis.

(8) Hic aliquid deeſt, quod ſuppleri poterit ex Pauſaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet hiſtoriam p. 492. Ed. Sylburgii. Caeteroqui Κατοικῆσαι γῆν non meminit. J. Cler. Sed ſic etiam C. M. du S.

84. Μητραλοῦς υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occiſa. Ovid. Met. IX. 407. *Natus erat fatho pius & ſceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidiſſe tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater juſſerat (p. 77. C.) M. du S.

Mo-

valuere & ſacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de ſpuriis & fraude relatis in tabulas cenſorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque ſunt inter nos, neque omnino poſſunt conſiſtere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam ſunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia ſibi & caſſa rerum nomina, a ſtupidis hominibus Philoſophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, ſic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis ſacrificare jam velit, cum norit, ſi vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen eſſe Fortunam, quae in fatis ſunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis ſunt deſtinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *iſta nomina* in Philoſophorum diſputationibus, novi, niſi adeo ſurdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, deſinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exſibilare illa, eos praeſertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo ſi vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod ſcriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim abſurde reprehendiſti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excreſcant.

ἡ ἱεροσυλία, καὶ ὅλως καταπεφρονήκασιν ἡμῶν, εὖ ποιοῦντες.

1 Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ὅτε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ὅτε συστῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ὅτι τούτοις γελῶ. ἢ σὺ γάρ ἐστιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κεναὶ παραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν Φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοσχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας προσήσῃ, ὅμως ἡ τύχη πράξουσα τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. πόθεν οὖν ἔγωγε ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν Φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τοῦ λόγου.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· καὶ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὀπὶ πλεῖον ἐν γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡρῶν] Ἰρῶν male Fl.

Μητραλοίου υἱὸς] Utrum auctorem ſecutus, an memoria lapſus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciſcendi cauſſa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ἰσχάλοιν] Confer omnino Ἀλιξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori ſuo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum eſt ad Ἡροδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotuſſaci, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, ſtatuam quoque Olympicam commemorat *Pauſanias* Eliac. 2. p. 182. ſeq. ſed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένης] De eo vid. Συγγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένης] De hoc omnia *Pauſanias* Eliac. 2. p. 188. ſeq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἀστὸν θεὸν θύειν. Πολλαχοῦ δὲ ἐν ἑτέραις τῆς Ἑλλάδος οἶδα ἐν παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ νικήματά τε αὐτοῦ ἰώμενα, καὶ ἔχοντα τιμὰς ἐπιχωρίων τιμάς. *J.M.G.*

ΑΓΛ-

ΨΗΦΙΣΜΑ. DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐννόμου ἀγομβίης, ἑβδόμῃ ἱσταμένου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανόν, ὡς μεστὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ καὶ αὐθαδείας παρασάμβυοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶσθαι θέλουσι·

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia & nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. Bl. Fl. S.* Ἀγαθὴ τύχη, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* a Τῆς] Sine artic. *Fl.* b Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudſ.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανικοῦ φυλῆς obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐὰν τις ἐπρυτάνευσε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηδὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Ezech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum abſque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J.M.G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προήδρευε hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βυλῆς τ ὅπι Κρόνυ, τέτταρας δὲ ἐκ τ δώδεκα, ϗ ἐν αὐτοῖς τ Δία. τύτυς δὲ τὺς ἐπιγνώμονας αὐτὺς μ καθέζεαζ ὀμόσανλας τ νόμιμον ὅρκον, τ Στύγα· τ Ἑρμῆν δὲ κηρύξανλα ξυναγαγεῖν ἅπανλας, ὅσοι ἀξιῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένυς ἐνομότυς, ϗ ἀποδείξεις τῦ γένυς. τὐντεῦθεν δὲ οἱ μ παρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζονλες, ἢ θεὺς εἶναι ἀποφανῦνται, ἢ καλαπέμψυσιν ὅπι τὰ σφέτερα ἡρία, ϗ τὰς c θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἀλῶ τ ἀδοκίμων, ϗ ἅπαξ ὑπὸ τ ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τῦ ὐρανῦ, ἐς τ Τάρταρον ἐμπεσεῖν τῦτον.

Ἐργάζεαζ δὲ τὰ αὐτῦ ἕκαστον. ϗ μήτε τ Ἀθηνᾶν ἰᾶαζ, μήτε τ Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ Φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάτειν d καινὰ ὀνόματα, μηδὲ ληρεῖν περὶ ὧν ὐκ ἴσασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἑστεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

c Θήκας τὰς] Omiſit *Ha.* ſola. d Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ ἀφ' τῦ Κήρυκ λέγονλες τῷ δήμῳ· Δοκεῖ ἡμῖν περὶ τυύτυ βυλεύσαζ. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπιςάτει Ἀπόλλων] Ἐπιςάτης erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Ernestus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιςατῶ faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιςάτῃ, ἔχει δ' τω τὰς κλεῖς τ ἱερῶν, ὧν οἷς τὰ χρήμαλα, ϗ τὰ γράμμαλα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμόκλει· ἐπιςάτει· Λύσιμ' ἐγραμμάτευεν· Εἶτ' Σωςράτη. *J. M. G.*

33. Ἐγραμμάτευε Μῶμ] Etiam hoc appolite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγιγνώσκει τᾷδε δήμῳ ϵ τῇ βυλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* munere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J. M. G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J. M. G.*

51. Τελείυς θεοὺς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J. F. R.*

55. Ὅρκον, τὴν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἡρίᾳ] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἡρίᾳ] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J. F. R.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem falior an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J. M. G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

τῶν, ἢ τῶν ἄλλων τινός· ἐκείνοις δὲ τάφον χῶσαι τὴν πόλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις παρακούσῃ τῷ κηρύγματος, καὶ μὴ ἐθελήσῃ ὅπῃ τοὺς ἐπιγνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικάσαντων.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀναπετεινάτω τὴν χεῖρα· μᾶλλον δὲ ὕτω γιγνέσθω. πλείους γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ παράσχῃ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεῶν τις μέγαν ὅπῃ γῆς ἔχει, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

ceterorum alicujus : istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recuset, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θύλην male *B.* ait *Solan.* Sed errat si *B1.* vel 2. vult. Nam utraque recte στήλην, cum aliis. *b* Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* *c* Εἰ] Omittit *Fl.*

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ θύλην ἐπιστῆσαι] Pro θύλην, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλην. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρίτας, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J.P.* a *G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & *B1.* ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἰφιξῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν θείων. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J.F.R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositicium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμωνος] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos οἱ χρῶ κικαρδίοι, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμωνος ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositicium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Περ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Aelian.* V. H. VII. 13. ἀνυποδήτους πολλάκις καὶ ἀχίτωνας προῆει. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240) ut hodie nos fumus; multus enim fuit τῇ ἀνυποδησίᾳ usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione; &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, eum ταῖς ἀναγκαίαις tantum ἡμίσεις calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὀδεύειν
Κύνας τοῖσιν ἴχνη μέλεται, δυσδερκέα θηρῶν.

Clem. Alex. Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ ὦ μάλα ἁρμόδιον ἀνυποδησία· πλὴν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γάρ

,, πως

CYNICUS. ΚΥΝΙΚΟΣ.

CYNICUS ET LYCINUS. ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

LYC.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & ſine ſoleis, vagam & immanem vitam atque belluinam ſecutus, & contrariis ſemper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde ſordium habeat iſtud palliolum, nec ipſum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & poſſeſſori quam minimum faceſſat moleſtiae, tale, inquam, mihi ſatis eſt.

ΛΥΚ.

1 Τί ποτε, ὦ ἑτ⊙, πώγωνα μὲ ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερχῆ, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τ' ἀλήτιν, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ὁπλεξάμην⊙, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας ἐχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀφχρησάμην⊙, θλιβεις ἄλλοθι ἀλλαχῇ, καὶ [d] εὐναζόμεν⊙ ἐπὶ ξηρᾷ δαπέδῳ, ὡς [e] ἄσην [f] πάμπολλον τυτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· ἐ μᾶλλον τοῦτο λεπτὸν, οὐδὲ μαλακὸν, οὐδὲ ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πορισθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κεκτημένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτόν γὰ ἔχειν μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Ἀντῶ⊙. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ ϵ Ἀυκινοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερχῆ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητεῖς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐναζόμεν⊙] Εὐηθισόμεν⊙ *Fl.* *e* Ἄσην] Ἄτλω *J.* ſola, & marg. *Ald. W.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλω *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτόν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κωνι. *Fl.* mox Κωνικὸς plene dein bis, ter K. & A. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρέχον] Forſ. παρέχω, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πᾶς δεῖ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κωδωνεύει ἑτ⊙ ὁ λόγ⊙ ἄλλα τε νομιζῆναι, καὶ ὑ Λυκιανοῦ. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν ϵ διάφυκος ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβων⊙ τὸ τ' φιλοσόφου ἔνδυμα εὐτελές. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχων πλατείας ϵ κεκολπωμένας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδέσθαι τῷ δεδέχθαι. Nota eſt & Romani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen.* ἀπομν. 1.— τὸ ϵ ἀχίτων ἀφτελεῖς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laert.* p. 40. C. ἀνυποδητεῖς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητ⊙. *M. du S.*

3. Γυμνοδερχῆ] An γυμνοδερμοῦμαι, i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.* *Ibid.* Καὶ γυμνοδερχῆ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητ⊙ c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδητ⊙. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀφχρησάμην cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ἄσην] I. e. ἀστρώτου, *ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσην] Ἄσιν. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed ἄσιν *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλω. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλης μυριάδος. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forſ. παρέχω adjecerat *Geſn.* Idem

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ σὺ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον ἀφιτώμενον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτίᾳ, οὐκ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν ἀφιτᾶσθαι δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, καὶ ἄπορος. Ἀφαιρεῖς γοῦν οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ τὸ ἐφήμερον τροφὴν μεταιτοῦσι.

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἰδῶμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, καὶ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσῳ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔγωγε τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δὲ, ὅσῳ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, καὶ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῷ ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν, οὐδέν μοι αὐτῷ ὅ, τι καὶ τὴν χρείαν [b] ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθῆς, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τῆς σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne *etiam haec* ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

[a] ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. [b] Ἐκπληροῖ] Ἐκτελεῖ *Fl.* [c] Ἆρα] Ἄρα *Fl.* [d] Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* Αὐτὴ ſine ϗ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto ϗ.

habet *Gujet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius fit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ. ἴσ' ἴργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [c] τ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' οὖν, τὼ ποδὲ κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ὅτως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἔστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον οὖν ποπορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τ πολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] οὐδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τοὺς μὲν δὴ πόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον διακείμενον τ πολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸν σῶμα [l] τ λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· ἀρετὴ γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ πόδες φαίνονταί μοι σκέπης ἐνδεεῖς ἔχειν, ὅτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια πανταχῆ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸν, ὅτι ἀπὸ τ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων ὅτως ἐχόντων, αἰτιᾷ με, καὶ φαυλίζεις τ βίον, καὶ φὴς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τ φύ-

[c] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *Aldi*. [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν *L.* Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἢν *L.* [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. Bl. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Εἰ μὴ κ. *Jensii*. Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *Hl.* 2.

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam senserat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδὲ. At quum *L.* & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲν cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸν, ὅτι ἀπὸ τ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid interciderit; nimirum εἰ μὴ, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἰ μὴ, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἰ μὴ. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id invenamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τῶν θεῶν γῆν ἐν μέσῳ καταθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὡς ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τοῦ γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ οὐδενὸς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅσῳπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅτῳ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδὲν χρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] παραρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ὀπτικέστερον ἀχλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἐμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλλωπισμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστί. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἑστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, καὶ παρεῖεν πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. CYN. At tu fortasse recte *istoc*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

[a] Μόνον] *Μόλις Fl.* Sed perinde est. [b] Παραρκεῖ] Ἀρκεῖ *Fl.*

καὶ ἀσθενίστερον, pro εἰ καὶ ἀσθενίστερον. *J. F. R.*

13. Ὀλίγων δὲ ὡς τραφῆναι δόμῳ, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτριβήσεσθαι μέλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione secutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Græca rite consideratem. Certe res ipsa non patitur, ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam ægroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Erraverunt

naque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime appositа sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in-

ἐαθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀσθενέσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀπτριβήσεσθαι μέλλων· ἔστιν ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἔγγιστα κειμένων ὀπτὸν ἐξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐαθίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενέσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἕκαστον, ὅτου ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῇ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, ὑμῶν γῆν, καὶ θάλασσαν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῶν εὐπορίστων· καθόλου δὲ πράγματα, καὶ [f] κακὰ ἔχειν

[c] Δι] Δαι Fl. [d] Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ι tantum Fl. [e] Ἔχων] Forsan ἴσχων Gesn. [f] Κακὰ] Κατὰ male Ha. cum tamen H1. recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici masculine; sunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat, quum a multis*, si multa deglutierit, *futurum sit ut enecetur.* J.G.

64. Ἐμ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ σκεύασματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, ἀφ' πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παρεγίνετο. σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸν πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸν ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπουδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἐστὶν ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ ἀφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; καὶ μόνον ὅτι πολέμοις ἁπάντων ἀπόλλυνται ἀφ' ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις ἀφ' ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, ἀφ' τὸν χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

universum moleſtias & mala habere, quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ φάντα γίγνεται, τὰ μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τῶν δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπόντων· τὰ δὲ ἐκπωμάτων τὰ ἀργυρᾶ οὐκ ὠφελούντων τὸν πότον, οὐδὲ τὰ χρυσᾶ, οὐδὲ τὰ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸν ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄφει πολλάκις ἐπὶ τὰ ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παντοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem ebumei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

[a] Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται *Fl.*

64. Ἐρ φύλλω] Amphiarai uxorem. *M. du S.*

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν ἕτιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime *Chryſoſtomus* in Diog. ſed e tyrannide p. 90. *J. M. G.*

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὀδύν. F. G.

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta *Fl.* Ed. in qua non reperitur. *M. du S.*

3. Νὴ

rare cupiditatem, nisi quis delicatus nimis esse velit: neque in illam ipsam furor suus & corruptela sufficere hominibus videtur. Sed jam etiam usum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura sua apta non est, ut si quis plaustri loco uti tanquam plaustro velit lectulo. LYC. Et quis est ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plaustra sic lecticas agere cervicibus. Ipsi vero supra jacetis delicati, & inde velut asinos habenis regitis homines, hac non illac vertere se jussos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, sed tincturas machinantur per illas, quales sunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte sane. Potest enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata est. Alioqui etiam cratere possit aliquis per vim pro olla uti: sed ad hoc factus non est. Verum enim vero quomodo possit aliquis omnem horum enarrare miseriam? tanta est. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accusas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante describebam*, modestus, epulor illa quae ante me posita sunt, &, quae minimo parari possunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem desiderans.

12. Deinde bestiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores bestiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accurate cupiditatem, nisi quis delicatus nimis esse velit: neque in illam ipsam furor suus & corruptela sufficere hominibus videtur. Sed jam etiam usum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura sua apta non est, ut si quis plaustri loco uti tanquam plaustro velit lectulo. LYC. Et quis est ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plaustra sic lecticas agere cervicibus. Ipsi vero supra jacetis delicati, & inde velut asinos habenis regitis homines, hac non illac vertere se jussos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, sed tincturas machinantur per illas, quales sunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte sane. Potest enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata est. Alioqui etiam cratere possit aliquis per vim pro olla uti: sed ad hoc factus non est. Verum enim vero quomodo possit aliquis omnem horum enarrare miseriam? tanta est. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accusas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante describebam*, modestus, epulor illa quae ante me posita sunt, &, quae minimo parari possunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem desiderans.

12. Deinde bestiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores bestiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accurate

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. ἢ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ διαφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐχεῖν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀντὶ ἀμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἀμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἔστι; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτούς, ὥσπερ ἀμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' αὐτῆς, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναται γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδωδίμου μόνον τὸ τὴν πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τίς κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἄν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τῶν δὲ ποικίλων καὶ πανδαπῶν οὐκ ἐφίεμαι.

Κἄπειτα βίον θηρίων βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν σὸν λόγον, ἐδενὸς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καὶ μάθῃς ἀκριβέστερον τὸ, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* *c* Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ posteriores. Οὐκ ἐπὶ adscripserat *Ces.* Bene; sed jam non opus. *d* Θηρίων] Εἰ θηρίων *Fl.* *e* Θηρίων] Θηρίου male *H2.*

3. Νὴ Δία] Concedentis est νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, sed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negationi addit *Aristid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adsentior hic mutandum; aut saltem negative vertendum. *J. F. R.*

ὀλίγων ἢ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐπόησον· ὅτι δέον πλειόνων οἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ πανταχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. Διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν ἀδενές, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, [a] τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν γυμνητεῦσαι γυμνόν, δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτοῦ ὑμῖν δοκοῦντος; ἀλλ' ἦ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· ἦδ' αὖ πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γὰρ ὁρμήσειεν, ἁπανταχοῦ πάντων ἐκράτει, καὶ ἡδονὴν τὸ τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, ἢδὲ κρείττονι ἑαυτῷ, μέχρι περ ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. Ἆρα σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο δεῖσθαι [b] τοιούτου; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, καὶ καρτερικὸς ἦν, [c] καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. Ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, ὁ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ καὶ τῶν καθ' αὐτόν;

Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκείνῳ [c] μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque ſit; tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam ſanos: in univerſum vero quod ubique deterius eſt, illud pluribus indigere eo, quod eſt praeſtantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιούτου] Fl. praeeunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατὴς] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνων Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Memineramus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' ὁ μόνος τῶν Ἑλλήνων ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυσμῶν, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, παρ' οἷς ἐγὼ ἔτυχον Ἡρακλέους κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. B.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο δεῖσθαι τοιούτου;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat verò mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαιοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενος. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὰ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· ἔτυχε δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὰ πώγωνα προσθεὶς. ἐκείνους ὦν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνοις μιμεῖσθαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τῆς θαυμαστῆς ταύτης εὐδαιμονίας, ἣν ἔχουσι, περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λειαίνοντες καὶ ψιλοῦντα πᾶν τοῦ σώματος μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ὕπτια τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾳστην πορισθῆναι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

f Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male *P.* *g* Ἵππων] Ἵππου *P.* sola. *h* Χείρωνος] Τοῦ Χείρωνος *Fl.*

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Herculem fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, equisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; σὺ δοκεῖς τοῦτον τοιοῦτος; nam illud τοιοῦτος pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον· nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτος habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab tersissimo scriptore speret? *J.J.*

40. Περιῆναι τοιοῦτος] Etsi θεὸν εἶναι τοιοῦτος alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτος, quia sic ad praemissum σὺ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J.F.R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτος est. *M. duS.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J.F.R.*

μίαν τῆ πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, ἡ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῶν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δήπου διάφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. καὶ οὐ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σου, πῶς ποτε κιθαρῳδὸν μέν τινα νομίζεις σολὴν καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητῆ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ σολὴν τραγῳδῆ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ σολὴν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὸ αὐτίκα αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲ δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅτῳ ἀναιδέστατον [a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις δόξῃ, καὶ ὅτῳ [b] ἀπεύξαιντ' ἂν ὅτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἰς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa abſit, & plus *aequo* habere nunquam ego concupiſcam, minus contra me habere poſſim tolerare!

16. Habes rationem noſtram, multum ſane diverſam a vulgi voluntatibus: nec mirum, ſi habitu ab illis differimus, qui tam diverſo ſimus inſtituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam veſtitum putes & habitum eſſe, & tibicinis habitum, & longam veſtem Tragoedi: viri autem boni habitum & veſtem non jam putes, ſed eundem illum habere *arbitreris* oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum ſit? Si quidem unus & ſuus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime deteſtentur?

17. Jam vero is eſt meus habitus, quod ſqualidus ſum, quod hirſutus, quod detritam geſto penulam, quod comatus, quod ſine calceis. Veſter autem ille cinaedico ſimilis eſt, quem diſcernere nemo poſſit, nec colore veſtimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

[a] Μᾶλλον] Nihil variant Edd. [b] Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, ſi recte habet, ſenſu plane novo ſumitur. Non enim *inverecundum*, ut affolet, ſed *quod pudorem incutere valet.* hic neceſſario ſignificat, ſed ſanum eſſe locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅτῳ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Neſcio quid ſibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentiſſimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum eſſe inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀνηδέστατον ſuperlativo quaſi gradus quarti ex ἀνήδης. Atque ſic interpretatus ſum interea. Niſi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναίδης eſt ἄμοιρος, ἄτιμος quae ſi ſequamur, σχῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes eſſe velint homines luxurioſi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀνηδέστατον vel ἀνιδέστατον. *J. J. Weiſſ.*

2. Κομᾶν] Dixi jam ſupra ad cap. 1. & ad Παρ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δόξῃ τις ἀνδρὶ τὸν αὐτὸν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντι] Imperite verſum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aeſtimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipſi praepoſ. ἀντί. *L. BOS.*

Τί ἂν δόξῃ] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipſi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῖν δέ] Al. ἡμῖν δέ. *F. G.* Sed vulgatum praeſtat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοιγε δὲ ἡμᾶς μεταπίθοιτε, καὶ ἐπανορθοῖτο τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶντων, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὺς ἀσκέπτους ὄντας περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non ſemel haec verba inſpexi, & congruentem rei, qua de agitur, ſenſum in iis perſpicere conatus ſum. Sed fruſtra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum ſint, jam nos in vitam veſtram traducere aequum cenſetis, noſtramque corrumpere, quum ſaepe male conſulta ſint, quae facitis, ipſique veſtris in negotiis minime circumſpecti ſitis.* Satis patet, Interpretem non ſecutum eſſe vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exſtante, cogitare fecit. Et, ecce, ſic dederunt

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, *ut* qui male

καλασκευῇ τριχῶν, οὐκ ὀδμῇ. ἢ γὰρ ἀπόζετε ἤδη ὥσθ' πλήσιον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄντοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δοίη τὶς ἀνδρὸς τ' αὐτῷ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲ πόνους ὑδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ὑδὲν ἐκείνων ἧττον. ἢ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, ἢ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲ ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποι ποτ' ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲ ἱκανὸς καὶ ῥίγους ἀνέχεσθαι, ἢ θάλπους φέρειν, καὶ τοῖς τ' θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τ' εὐδαιμονίαν ὑδενὶ τ' γιγνομένων χρῆσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, ἢ τὰ μὲ παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τ' δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲ εὐχόμενοι θέρους, θέρους δὲ χειμῶνα, ἢ καύματος μὲ ῥίγους, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, ἢ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲ ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μεταπείθεσθαι ἢ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, κα-

[c] Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *J.* male. Prius cett. [d] Ἡμῖν δὲ] Ἡμῶν *Hi.* & 2. male. [e] Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *J. V2. Fr. H. B.* male. [f] Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Καίτοιτα δὲ ἡμᾶς μεταπείθεσθαι ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν· αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τ' ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βουλευόμενοι. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλεύομαι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βουλευόμοι pro βουλευομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adscripsit ἴσως, βουλεύομοι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βουλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βουλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταπείθεσθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μεταπείθομαι τὰ εἰρημένα εἰπὼν ἕξεσι, & 4, 4, 14. Νόμως, ὅστις πολλάκις αὐτοὶ οἱ θεσμοὶ ἀποδοκιμάσαντες μεταπείθουσι. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγῳ κατάσχοιτας ἐν σωφρόσι σωφρόνως, εἶτα ὠθήσαντας ὡς κρείττοσι, καὶ μεταπεμπόμενος ῥᾴστα πρὸς τὰναντίον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ μεταπέπεισαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν οὐδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γάρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ ὥσπερ πλησίόν τι, ὅ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· ὃς οὐκ ἔτι καταβῆναι, τοῦ ἵππου θέοντος ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δεικνὺς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐροιτᾷ ποι φέρεσθε; τάληθῆ ἐθέλοιτε λέγειν, ἐρεῖτε ἁπλῶς μὲν, ὅπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δὲ, ὅπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοκερδείᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὦ πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ χρημνούς. ἴστε δ' ὑδαμῶς πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ᾧ καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, ὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum huic*, equum monſtrabat, *viſum fuerit.* Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati*; interdum, *Quo gloriae ſtudio*; interdum, *Quo lucri cupiditati.* Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus iſte meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum *habitum* voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλεύμασι, ſeu L. Ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν Fl. In vulgus conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὦ δὲ male *J.* & *Va.* c Φαίνεται] Δύνανται G. d Ἄλλων] Ἄλλως Fl. e Πεσεῖσθε] Πάσεσθε Fl. Πάσεσθε marg. *A1.*

32. Βουλευομένοις] An βουλευόμενοι; *F.G.*

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύνανται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. *J.G.G.*

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta *Ba.* quae prius γε recte omiſit; hinc er-

nes, & aequissimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim versari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

οἱ κομψόταλοι, ϗ ἐπιεικέσταλοι, ϗ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες, ὅτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς μὲν τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλυμμένων ἀνθρώπων [f] ὐ θεραπεύω, τὰς δὲ χρυσᾶς στεφάνους, ϗ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, ϗ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

20. Ut autem de habitu discas, quam illum non viros modo bonos, sed ipsos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, simulacra Deorum adspice, utris similiora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, sed barbarorum etiam templa circumiens inspice, utrum capillati sint Dii & barbati velut ego, an sicut vos tonsi fingantur pinganturque. Verum etiam sine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipsos illum Deos decere, appareat?

Ἵνα δὲ μάθῃς περὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ ϗ θεοῖς πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ϗ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει περιών, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, ϗ γράφονται; ϗ μὴν ϗ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί οὖν ἔτι τολμᾷς περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαῦλον, ὁπότε ϗ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

[f] Οἱ] Omisit *Va.* [g] Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπεις male *Ha.* [h] Αὐτοὶ] Nihil mutare *Bl.* addit *Solan.*

ergo expressi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλυμμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *Va.* abest ὐ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel ἰδιωτῶν omissum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetst.* vel id pro ἀνθρώπων substituendum est. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

Λ Υ Κ.

Ἄρά γε ὁ γιῶναι † σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδέ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γιῶναι †

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

L Y C.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. Bt. H. P.* &c. *Ψευδοσολοικιστὴς Th. Mag.* male in v. *τιθηξιται*. Sed recte *ψευδοσοφιστὴ* idem v. ἀ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *Bt. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἄρά γε] * Βυλόμενος ἅπαντα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὃ ὢν Λουκιανὸς βυλόμενος † —— εἰσήγαγε σολοικίζοντα, ἵνα δείξῃ τὴν σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τὸ σολοικίζοντα. *V.*

* Βυλόμενος] Lacuna hic est in V. Deest nempe ἐλέγχειν, aut simile quid. *M du S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Cav.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum explorasse. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit *νῦν δὲ ἀφελύσωμεν † ἀφέλογον*. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. *λέλογχα*. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. *τιθήξει*, quodque pluribus post Cl. *Graevium* offenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite *ὑπερατθικίζειν* necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae *stribligi*nem habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque positis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo*. *A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, *τὴν εὐγενῆ παρεκόπησαν Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγροικίθησαν ἀφὸ τῶν ἐν Σόλοις οἰκισμῶν*. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo soloeciſſabo*. Quae locutio jam soloecismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥκω, inquit *Thomas Magister*, ἀντὶ τοῦ

re sic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipse stribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, si a stribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem possis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito stribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non observante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem soloecismo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rursus vero consi-

ἕτως ἔχοιμι; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ἐ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἕτερον φαράσαι δυήσῃ τοῦτο δρῶντα, καὶ ἐλέγξαι τὸ ἐγκύμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπιτάμνον. αὖθις δὲ σκόπει, εἴ γάρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπιτάμνον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπιτάμνῳ male *J. H. B1. Ald. Fr. 3.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ἢ συμπέπτωται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πης ἀεὶ ἄρτι ἥξομαι ἢ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἥξω μαθόντος εἴτης ἐπὶ μέλλοντος, ἀεὶ δ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἢ παρωχημένου, ἄρτι ἦκα, ἢ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctissimus interpres *Joannes Nunnesius.* Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus significant ἄρτι particulam futuro junctam non carere soloecismo, caeterum praeterito & praesenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Fampridem enim soloecissare gestio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic desiderantis vim habere, & esse praesentis temporis, cum a themate σολοικίζω sit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιῶ infra videbis, dum in verbo διέφθορας referemus Moschopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non posse jungi praesenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα scribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praesenti jungi. Alioqui parum Attice dixisset *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἥκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑστεροῦς significare, hoc est, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ ὃ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Aristophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι θύω τὴν δικαίαν ταύτην ἐγώ· καὶ τἄνομα ἀσπὶρ παιδίων ὧν δὴ ἐθίμην. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄκυτον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Eustathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνεπιμερίζεται, τῷ παρωχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα· οὐ τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγώ· καὶ τῷ δ' ἤδη δύο γενεαὶ ἔφθιτο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι εἰ-

κοστὸν ἔτος ἐστίν. καὶ τῷ μέλλοντι, εἰ ἐ δοκεῖ ὁ Λυκιανὸς οὕς τοῦτο ἀπαρίσκειν, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀντὶ τοῦ, ὄντως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθὸν, ποῦ λοιπὸν θήσομεν τὸ Λυκιάνειον σολοικισμὸν, τὸ λέγοντα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, sed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus versus est & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta est, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quae & ipsa futurum respuunt. *Sueton.* August. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviae sororis suae filio tantum quod pueritiam egresso, deinde ut is obiit M. Agrippae nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, qua tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus est Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente sole.* Vespas. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Hac cum scriberem, tantum quod exiisimabam ad te orationem esse perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Vid. *Eustath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* l. c. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, sed de ἄρτι agit, adeoque lapsus memoria *Eustath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis desidero; est enim pleonasmus usitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et supra ad *Asin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπιτάμνον] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπιτάμνῳ. *M. du S.*

17. Ἐπιτάμνῳ] Ἐπιτάμνον legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημὶ δύνασθαι καλαπῆσαι· ἐπεὶ ἃ μὲν οἶδ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲν λέγω, καὶ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (*sunt*) quae scis, (*sunt*) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καταμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τὸν ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους ἀρτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μὲν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te ignoro-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δέ σε *B2.* & *Amst.* Non habent σε ceterae.

18. Ἃ μὲν οἶδ', ἃ δ'] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μέν, τὰ δέ. *V.*

23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον εὐθέτοτε μέλλοντος συντάττεται [*] ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποτακτικῷ, ἀλλ' ἐνίοτε ὁριστικῷ, ἑαυτοῦ δὲ παρεγχειμένου. Διττῶς οὖν ἐν τῷ ἐνὶ σεσολοίκισται. διὸ δὲ λέγω ὅτι τρεῖς σεσολοίκισται. *V.*

* Ἀπαρεμφ] Videtur ἀπαρεμφάτου hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J. Cler.*

18. Ἃ μὲν οἶδα, ἃ δὲ οὐκ οἶδα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲν ἃ δεῖ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μέν, τινὰ δέ, εἰ δὲ Λουκιανὸς λέγει, οὐκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ ἐν τῷ ῥητόρων διδασκάλῳ. Ἔπειτα δὲ ἐν αὐτὸς ἃ μὲν προϊόντι ἐπιδείκνυς κατὰ τὴν ὁδόν, ἃ δὲ καὶ θαμινῶς καὶ πάλιν ἐν Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς δημόσιοις, ὧ μὲ πέντε δραχμὰς, ὧ δὲ μνᾶν, ὧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔστιν ἐξηλέγχει τοῦτο ἐν ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲ ἐπιζολὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφοβήσαιλας, ἃ δὲ καλαπήσαιλας. Ibidem in eodem: δύο δρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐπέμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῴα φιλία προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλον τῆς πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέσφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκον, ὃς δὲ παρέλυον αἰεί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, ὃς δὲ ἀπέκτειναν. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶδα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν συνέτριψε, τὰ δ' ἔκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Graec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δώσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὑπερ ἀεὶ οὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελκόντος. ὡς τὸ, ὄφελον κατεβυθίσαιμι αἱ ὁδοὶ μου. Παρελκύσει δὲ ὡς τὸ θεολόγου· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν πρόοδος. καὶ ἀπαρεμφάτου δὲ ὅτε ἀντὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίθεται. Ἡνίκα δὲ σὺν τῇ πρώτῃ, μόνῃ ἰδίᾳ ὄφελον. quo significat ὤφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δώσῃ soloecismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δώσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον σὺ ἂν μοι ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac Demosth. vero ὤφελον, ὤφελις, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur feciſſe; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* professo necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confeciſſe. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοιλα ἐν ταῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεχλαι, καὶ σεσολοίκισαι [b] τέτραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ὖν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ σοφ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ προίθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. Bt.* &c. Τριπλῆ *Fl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ὖν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ προίθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Κακῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσίθησιν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντι τι ἔμπροσθεν ἄλλο. κακῶς ὖν ἐς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπὶ προίθι φησί. *V.*

mina in Graecis servaram, qualia inveni in *P.* Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισὴς integre. Vid. Lectt. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Gesn.* sic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενεῖς] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φίλων, inquit, ἅμα ἐς τὸ ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὴν τι ἐς τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἐτ' ὀλίγη, τὴν δ' ἀρ' ἔτι ἐν σπαργάνοις λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides leviter posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀκροσδυνούσως *in fimis fabricatus*. *Appianus* in Libyca historia: διέπλευσαν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενείους ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγενήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενεῖς] *Adultos.* qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* est illud σε. in reliquis deest. *M. du S.*

34. Μέγα ὖν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδεκαέτη γοῦν ἆθλον οἱ τοῦτον ὁ μισθὸς ἐπετέλεσεν. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνι τὸ ἆθλον ὖσπερ ἀναγκαῖον τὸ μῆλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὸν ἆθλα δίκαιον ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: καὶ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἁλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem significant propemodum. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: καὶ μὴ γῆρας ἐς φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑμῖν πεπονημένων ἔχων. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἆθλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ, οὐδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his scribunt *Moschopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moschopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Συνήσω ἄν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique, siquidem voluisses.* Sic interpretare. Ut συνήσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset συνῆκας ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen συνήσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto solocismum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino unitatis est. *J.G.G.*

Συνήσω ἄν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Excitat Lycinus Soloecisten, ut, quandoquidem male sequatur praeeuntem, id est Soloecismos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam συνήσω ἄν soloecum pronuntiat Scholiastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

ἅπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γοῦν νῦν ῥηθέν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

a Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγὼς, τοῦ λαγὼ ἡ γενικὴ, ἡ δ' αἰτιατικὴ τὸ λαγὼν μὴ τοῦ * νῦν, ἀλλ' ἡ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

* Νῦ] Νῦν prave editum ante, & erat νῦν hic male in V. Sed mox ν. tantum habet, etsi in Impr. νῦν utrobique editum sit. *M. de S.*

46. Κακῶν] Κακὸν. *F G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecissimum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J.F.R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τιμῶν δὲ φησι, τὸ λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς σὺν Διαναΐσιν Ἀριστοφάνης ἀξυτόνως, καὶ μὴ τοῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸ λαγων σωαρπάσειεν ἡμῶν· καὶ σὺν Δαιταλεῦσιν. ἀπόλαλα τίλλων τὸ λαγων ὀρθοτονοῦμεν. Ξενοφῶν δ' ὁ Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν. λαγῶ ὃ περισπωμένως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ δὲ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεών, καὶ λαὸν λεών, ὅταν λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγῶν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸ λαγὸν ἐνικὴ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ὁ Ἀμύκλαι Σατυρικῷ πλαθυντικὴ ὀνομαστική·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ Δῆ τοῦ ω. Ὀξυπλησίως προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι σὺν Κόλακι, ἵνα μὴ παρὰ μὲ βατίδες καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες ἀλίσποδες. εἰσί δ' οἱ ὃ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ὼν λήγοντα τῷ ὀνόματι ὁμότονά ἐστι, καὶ μεταληφθὲν εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, καλῶν, νεὼς, κάλως. ὅτου δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας ποιήσας, εἴτα ἐστι τὸ μὲ Ἰακὸν λαγός.

Λαγὸν ταράξας πεῖθει τὸ θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀτθικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγὸς. ὡς Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέν τοι ἡ πτῶκα λαγωὸν, εἰ μέν ἐστι Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀτθικὸν τὸ ο. *Typhon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τὸν λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὸν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί. *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant rajae, lepores & foeminae inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in* ὼν *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλὼς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὸν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὼν *(h. e. leporem) marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi, lagoi. Quod vero dicunt* πτῶκα λαγωὸν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *si Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὼ, ut hic Lucianus, qui & *de Domo* sua: ἀτίζων τὸν λαγὼν. *Herodotus* λαγων μηχανησάμενοι. Ibid. διδόντα τὸν λαγὼν κύνι. Idem in *Polyhymnia*: ἵππῳ γὰρ ἔστι τὸν λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγωὼς dixit, & in Melpomene λαγὸν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸν λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγώ. Ibidem ἐγὼ δὲ ἐκ τοῦ ὑφίσασιν τὸν λαγὼν ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἐπιπτάμενος αὐτῷ ἐς κατεῖδε τὸν λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν θεῖν ἐκτοσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιρρητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, βαθύειν ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, Δῆ τὸν ἀγοραῖς θεὸν βοῶντες καὶ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξεν; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἆρα παρῆξεν. *Sane praeteriit. J.G.G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸ λαγώ· εἰ δὲ μή, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τὸ ἄγαν

[b] Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. V2.* & G. Παρῆξαι cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, niſi Atticae dictionis & elegantiae gnariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deſiderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque ſe praedenſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῖν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Dionm. Hiſt.* c. 57. Καί τις ποιητὴς ἂν (Ομηρος) ἐφθέγξατο τὸν Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἀμείνων ἦν ἐφ' ἵππου ἁρπάσαι τότε τὴν γνώμην τὴν ἱμηνιείαν σὺν συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ τις φάναι μὲ ὡς κύκλῳ τὴν κιφαλὴν περιθεῖν. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπαριθεῖς ἄνω καὶ κάτω. *Demoſthenes* I. contra Philipp. συμπαραλείτε ἄνω καὶ κάτω. niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *pone ſequi, comitari:* apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus τοῦ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere.* Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſicubi alibi, una cum eo circumferamini ſurſum, deorſum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἴδοι ἄνω. Ita & λαθεῖν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὰ τῆ ἀπαλαύσεως, εἰς ἅπαν λαθεῖν τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴδοι δρόμῳ ἐπὶ τὸ ἑσπέριον πεδίον. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πλεῖν, καὶ πεῖν, καὶ θεῖν κατὰ τὸ κλύδωνος. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖν φέρων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖν. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θᾶττον λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγείλατε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Ἐκκλησ. vſ. 109. Οπερ ἀργύριον ῥεῖ, πάντα θεῖ κάλαυις). Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θεῖν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec reperiri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ενταῦθα κατέμειναν, ait de Aſſyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ φίλιοι τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς καιομένους τοὺς ὑπ' ἐπιτηδείων ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλεῖν. *J. J.*

Ibid. Μεθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum μεθῆκα dixiſſet θεῖν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim μεθῆκα λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſine optime θεῖν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῖν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χερσὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἁλόντας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, εἰ μὲν νῦν σε μεθῆκα θεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγοὶ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼς δὲ ἑλαφοι, & οἱ λαγὼ εἰσὶ λύκοι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷα χωρία φεύγουσιν αἱροῦνται οἱ λαγὼ ὑπὸ τούτοις τὰ δίκτυα διατείναντες ἵνα ὑπὸ τοῦ σφόδρα φεύγων αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπέσων ἰνίδῃ. Quae male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles tetendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaeque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia induceret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ τὸ ἄγαν παιδιᾶς διέφθαρας] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus:* διέφθορ· ἤθος· τὸ ἀφθεῖρον, ἢ τὸ ἀφθαρμένον. Ἀριστοφάνης· ὦ Κόραις· διέφθορ· τὸ ὄρνεον. Μένανδρος· Ἀδελφοῖς· εἰ δ' ἔστι τὴν κόρην διεφθορώς. Ὅμηρος· φθίσας ἠὲ διέφθερας, (id eſt, διεφθάρης τὰς σαυτοῦ φρένας) ὅθεν εἰ διέφθορὸς αἷμ' εἰπεῖς ἀτιχνῶς σολοικεῖς. *Phrynichus:* Διέφθορὸς αἷμα τὸ ἁμαθῶν τινες ἰατρῶν ὕστερον σολοικίζοντες. δεῖ λέγειν διέφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθειρεν. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφιλὸν πολὺ τὸ διέφθορὸς αἷμα. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ καχεκτοῦσι μηδὲ διέφθορόσι φλέγμα ἢ χολὴν τινεῖ. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον. Διεφθορόσι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτωνος ἀργαιοτροπία ἐπιγενομένη βίοις διεφθορόσι. *Joſephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καλανοῆσαι. ἢ ἧς πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά.

ine corrupiſti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipſo (*verbo corrupiſti*) male loquentes deprehendas.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλὰς ἤδη σολοικίζοντας καλενόησα. ΛΥΚ. Καμὲ τοίνυν εἶσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τὰς τίτθας θηλα-

4. SOL. Quomodo iſta dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices ſuas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Fl. omiſſo καλανοῆσαι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν] Ἐπιδὴ φησὶ ἡ πρόσεσις τὸ σολοικισμῶν εἰς τινα ἐσολοίκισα. τούτου χάριν οὐκ ἔγνως τὸ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιστρέψας ἴφη, τὰς παιδίας θηλάζει. *V.*

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἢν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίκαιαν. *nisi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, αὐτὶ τοῦ διέφθαρη. Λουκιανὸς δὲ τῷ Ἡρακλείᾳ Ἐ Ἀσκληπιοῦ λόγῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἅπαξ δὲ αὐτὶ τοῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕσας τί μοι καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἴσι δὲ Ἐ ὁ παρακείμενος οὐ χρῆσει. Ἀριστείδης ἐν Πειραικῷ· Ἡ πῶς τοὺς Ἀθηναίους εἶη διεφθαρκώς. *Joſeph.* ἦν δὲ αὐτοῖς Ἐ τὸ διεφθορὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς σεσαρμοσμένος. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἐρημιαίαν αὐτοῦ διεφθορότα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῆς ἐκείνῃ ὁμιλίας διεφθορέναι αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐκβάλοντες τούτους λίθοις βάλλειν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: Φαιδίμῳ δὲ ἰσφοίτα διεφθορότων ἤδη αὐτῷ τῶν ἄρθρων. Et in eodem: Ὅτομα δὲ τῷ μειρακίῳ Οὐάρῳ, διεφθορὸς ὑπὸ τῆς καλάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ἀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes.* *J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲ γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸ τινα & τὸ ἕτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepſiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, absque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolœciſmo ſolœciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μεταβατικῶς ἀ ἔτεκε, καὶ θηλάζουσι τὰ τιχθέντα ἀμεταβάτως. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Attice igitur *Aelianus* XIII, 1. Ἡδῦσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται δὲ περὶ τῷ Θήλει θηλάζων τε αὐτὸν ἃ ἔτικε. Et *Lyſias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ μαῖαι αἱ οὐκ ἐγεννῆσαι, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε Ἐ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τὸν οὐ τὸ τίτθης θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἵππου, inquit, οὐ τὸ ἵππια θηλάζει εἰς τὸ πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar fugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ἐφθησαν τὸ θήλειον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχειν καλεῖν τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἴσμεν συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κινήσειεν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζειν ἐναργῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοιλα παιδία σολοικισμοὺς ποιήσει] Carpit hic cos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας Ἐ ἐπαξάνω ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῳ θνητὸν προσφυόμενοι ἀπεργάζεσθε ζῶα καὶ γεννᾶτε, τροφὴν τε δίδοντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Horum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod eris immortale, partem adsexistote mortalem. Ita orien-*

(*latent*). Aut si ne nunc quidem me ſtribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*creſcentes*) pueri ſoloeciſmum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec ſi ignorabimus, nihil intelligemus noſtrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum eſſe ad

ζάντων. [b] ἢ εἰ ὃ νῦν ἔγνως σολοικίζοντά με, ὐδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, ὐδὲν γνωσόμεθα τ' ἑαυτῶν, ἐπεὶ κ' τόδε σολοικιζὸν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

b Ἢ] Πιούσας *Fl.* omiſſo ἢ. c Παιδία] Παιδία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ὄδει ὑπῶν παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφελε γὰρ ὁ τ δυητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, ὐδὲν ἂν γνῶμεν ὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ διπλῆ σισολοικίζεται, κ τῇ ἐλλείψει τ ἄν, κ τῇ τ μέλλοντ χρήσει, τ γνωσόμεθα· ὐδέποτε γὰρ τοῖς δυητικοῖς μέλλοντας συντάττομεν. *V.*

In altero *Voſſiano* ſic: [ἀν] ἰσέον ὅτι μέλλοντες ὐδέποτε μ τ ἂν ἐκφέρομεν. ὁ γὰρ εὑρηται ἔχει ἄν, κ ἐρῶ ἄν. Δι' τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ἔν τι τῷ ἐνεστῶτι ὁ ὡδικειμβρῳ, ἵνα μέλλοντα δηλώσωμεν. μέλλοντ δὲ ἐστ, τὶς χρία τ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μ ὄνομα ἐνικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. ſequens, in quo refelluntur quae hic prave obſervata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc ſcholium exiſtimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & conſumtos ſinu recipiatis. Sed pro *ſtatus* in hoc loco legendum eſt *ſatus.* Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, ſed originem & cauſas originum. Et ſic legendum eſſe, ex Graeco ſatis conſtat, ubi σπείρας legitur, quod Cicero *ſatus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum eſt, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum ſalaciamque Coeli ſatu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum ſatu orti eſtis, attendite. Tuſcul.* quaeſt. lib. II. *Cultura animi Philoſophia eſt, quae extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad ſatus accipiendos.* Idem de ſenectute: *Quid ego vitium ortus, ſatus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' οἶκος. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: κ τοὺς πονηροὺς μᾶλλον' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur caſtigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Eſt tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολέμους τ' αὐξάνειν' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroaſtri*: μὴ σύγε αὔξανε τὴν αἱμαρμένην. *Syneſius* περὶ φαλάκρας paſſive dixit: ὅτι τρίχες καὶ τοῖς ζῶσίν ἐσι νεκρὸν, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξεσι, id eſt, creſcunt. Active autem, ὅτ μὲν ἔν καὶν αὐξήσιεν ἡμῶν ἐν τῇ πόλει τ τ ἐξωλεσάτων κατάλογον. *Syneſius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, κ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρίφει, τόδ' αὔξει βίοτ πολύπονον. Id eſt, *Herculem alit & auget induſtria*, Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τ αὔξεται. Condonandum autem eſt reverentiae ſacrae ſcripturae, quae his ſuperſtitioſis Grammaticorum & Atticorum legibus ſemper ſoluta fuit. Magnus *Eraſmus* in illud Apoſtoli ſcribens quarti ad Epheſios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere ſignificationem quam neutralem. Sed praeter ſuperius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controverſiam bis capitur active. Is eſt in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥσε ὔτε ὁ φυτεύων ἐσί τι, ὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae ſubjiciemus exemplis, paſſive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloſſ.* II, 19. II. *Theſſ.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι ἐ γνώσει τ Κυρίου. *Joſephus* in quarto antiquitatum: Ποσῶ μᾶλλον αὔξειν ἐ φυσιλ. *Thomas Magiſter* ſenticus cum Eccleſiaſticis ſcriptoribus diſſentit a Luciano, quem operae pretium eſt audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργείᾳ οὗ, οἷον αὔξει ὁ Ἥλι, κ ὁ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τῷ περὶ ἐ φάνε· Τὰς ὐδοξίας τ παλαιοδιαπτύειν, ταύτας αὔξειν, μ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τ αὔξεται, Ἀριστείδης δὲ τῷ εἰς Ῥόμυλα· Ἀλλὰ κ εἰκότως ηὐξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, κ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησιν δίχε) ἐ αὐξάνομαι ἐπὶ τ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δὲ τῷ αὐτῷ λόγῳ· Οὐκοῦν ἐκείνη ἐ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν eſſe augere, facere ut aliquid creſcat; interdum tamen accipi pro creſcere, quod unico ex *Ariſtide* exemplo probat; Αὐξάνω vero accipi paſſive pro creſcere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* ſententia. Tu vero, quisquis Atticus eſſe voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, paſſive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametſi elegantiſſimus ſcriptor *Joſephus* in ſecundo ἀρχαιολογίας paſſive dixerit, κ αὔξοιτ τ πάθε. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξουσιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rurſus paſſive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὐξησε. paſſive. Nec nobis obſtare debet unius *Ariſtidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ σολοικίζοντα, ἢ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μὲν ἔστω.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, ἢ οὐκ ἤλεγχε τ ἁμαρτάνοντα.

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πόσους παῖδας ἔτεκες. *V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ παλαι καλὰ τ ἐρωτικῆς πειραίνειν. pro πάρασι. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔδοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Jonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloeciſmus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas:* Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἄρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ὥρα ἐστὶ τ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξήταζον ἐ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξόρμησε τ νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὀπηνίκα; μικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄττ' ἀπόλοιτο, οὐκ Ἀττικὸν οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδ' ἀκριβὲς. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ποτέ δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ οὔτε τὸ τινὰ σημαίνει, οὔτε τὸ ἄττα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁπηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον ἐ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρας. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτει, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τ ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὀπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero:* Πηνίκα ἄττα ἀπόλοιτο, (*quando pereat?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum pro* ποτέ δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ἄ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter:* Πηνίκα, inquit, μὴ ἔστης ἐπὶ χρόνου. Ἐζή τ ὥρας δηλωτικόν. Εἰποτέ δὲ τινος, πηνίκα ἀποδημήσεις; ἤτοι εἶπης μὴ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας σὺν ὀρθῇ ἱρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ἀσκύτως ἐ τὸ πηνικαῦτα ἢ τὸ πηνικάδε, ἢ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι· Τί πηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ὑ πρωΐ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρος βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε ἥκετε ἢ ἀνθρώπων ἐδές. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί κωλύει ἐ ἡμᾶς αὔριον κεῖθι τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ ποτέ. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικὸν· οἷον εἰπόντος τινός· πηνίκα ἀποδημήσεις; ἴσως εἴπῃς ἴσως ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ ὑποκριτὴν, πηνίκα εἰη ἐστὶ τ σκηνῆς ἀλλᾶ, τοῦ δὲ ὑπόντος, ὡς μεσημβρία τυγχάνει ὄσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας; ὀπηνίκα. μικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro ποτέ dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οἴχει κόπτει πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἰκτῖνο ᾄδυσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τ μιλησίων; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, ποτέ. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τοίνυν, ὦ πατερ Διόνυσε, πηνίκα παύσῃ ὕτως ἀμελῶς παροφώμενα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γιλῶν γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμενοι, ἢ τὰς κόμας σκευλιπόμενοι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua dicit hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſpones, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γιλοῖν γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμου-

με-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Locupletem habeo patrimonium;*

πρὸς μὴν τοι γε † ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξειστι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῆ σοι περὶ † σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρου δὲ φήσαντος, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, πῶς φὴς, εἶπε· τέθνη-

73. Πηνίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ † ἥμαρτον, ἐκστῶντος γάρ. τί ἂν φησι ἐρωτᾶς τὸ πότε ἥξειται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡ Πατρικὰ ὅταν εἴπωμεν, τὰ τοῦ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος οἱ παῖδες. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνεώτος. *V.*

† Ἥμαρτον] Lege σήμερον. Sed absurdum est Scholium. Idem mendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τοῦ πατρὸς ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνεώτος. *M. du S.*

pavesi, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum spatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipsum nunquam exspatiatur: moras etiam aegre ferentis est. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc est, *Acquiesco patriae legibus & consuetudinibus.* Cum proprie & Attice hæc verba significent, *habeo satis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ὐκ πατέρων ἀλλὰ υἱοὺς χαρίσσονται, ἢ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τῆ πόλεως ἤθη. Divus *Basilius* contra foeneratores: Ὕστερον δὲ τῶν πατρῴων ἐστίσης; *postmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκώς. Idem in *Anaxagora*: Ὃς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς ἀλλοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κόρος γένοιτο † πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, nisi quod παῖδικοὶ φίλοι & ξένοι censet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas*. Pro *Ammonio* facit illud *Aristophanis* in Avibus; Ὦ ἱμοὶ παῖδικὸς φίλος. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: παῖδας, inquit, φίλων ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πᾶσαν ἀπόνειμι τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe post, τοὺς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀλεξάλλειν ἤρξατο. Et *Basilius* contra foeneratores: Καὶ πῶ ἐ παῖδικῆς ἀπεμνήσθη φιλίας. *Moschopulus*: πάτρια ἤθη τὰ τῆ πόλεως, παῖδικὸς φίλος καὶ πατρῷος κλῆρος. Operæ pretium est & *Pollucem*, qui inter hæc nullum facit discrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ διὰ πατέρων κτῆσις πατρῷα, παῖδικὰ, πάτριος, προγονικὰ, καὶ ἱερὰ πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ παῖδικὰ, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moschopulo* consentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἤθη scribendum esse dicunt, notandum est τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia esse eo sensu apud auctores idoneos, præsertim apud *Heliodorum Episcopum*. Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Josephus*, ἐξίσωσιν † πατρῴων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel si quis vivo adhuc patre dixerit, se satis amplum habere patrimonium, non effugiet solœcismum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur ἀπὸς † πατρῴων προσωπείου ἦν, καὶ λαιτὰν τὴν Μηδικὴν ἀπεδύσατο ἑαυτὸν, abusus est pro παῖδικὸν. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Cæsare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα † ὑπατείας ἐ μὴ ἀναγκαῖόν τε, μήτε ὐκ πατρώων, μήτε ἐκ ἐπιγονίας τινὸς, ἐκῶμεν. *Ac ipse vivus, & neque legibus patriis, neque ob aliquam culpam ea sc. consulatu se abdicavit.* Ubi male πατρώων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Christodori Coptitæ: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπῶν βιβλία ϛ. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια ια &c. *De moribus urbis Constantinopoleos, Thessalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος distinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum. ex ipsis Auctoribus docet Cl. *Graevius*. Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad universam Patriam spectet. Sic dici πάτρια ἤθη. Esse tamen, ubi discrimen illud non observetur, ostendit Vir Eruditissimus exemplo *Josephi*, *Luciani* ipsius, & *Dionis*. His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος usurpavit παῖδικος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharsis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀχαιῶν ἐ Σκυθῶν, † πατρῴων ἡμῶν θεῶν. In *Patriae Encomio* c. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ † πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἶδε † ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ † πατρίδος, οὐκ ἐ τοῦτον † θεὸν, εἰ καὶ κοινὸς ἦν, ἀλλ' ὃν ἐκεῖθεν νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὸν πρῶτον ἀπὸ τῆ τόπου θεόν. Locum integrum adscripsi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetissima vulgati Interpretis versione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, quid non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria solem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& si communis est, tamen unicuique existimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clarissime, πατρῴους θεοὺς, hic esse πατρίους, sive παῖδικούς. Iterum Noster in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνεύσης, καὶ ἱερῶν πατρῴων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρώων ἠθῶν pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Died. Sicul.* III. c. 71. vers. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Wess.* N°. 81. παῖδικὰς φίλους praefert. Ita παῖδικὰς ξένους, φίλους, quando non ad patrem solum respicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre suo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, s. ab universa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria potestas*, quae ad solum parentem spectat. Verum πατρῷοι φίλοι He-

τέθνηκε ἢ ὁ πατήρ * σου; ἄλλου δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλιώτης ἐστί μοι ἐλάμβανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρον ὄν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεινά 'ϛι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est:* *Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosus*; (ebriosus) *Ma-*

* Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοεθνὴς γὰρ ἴδιος εἰκῶν, ὁμόγλωσσος, ὁμόνομος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γὰρ πάντες ἀλλήλους φασὶ, αὐτὸ τοῦτο πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων οὕτως νόμοις, * τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

In altero *Voss.* Cod. sic: † Ὥσπερ Σικελὸς ὁ αὐτόχθων Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ὅτω πατρίς, καὶ πολιώτης.

80. Μεθύσης] Μέθυσος γὰρ, ἀλλ' οὐ μεθύσης. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατριώτης. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ— *M. de S.*

† Ὥσπερ] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullum lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Cler.*

rollian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῷαν αὐτῷ εὐνοιαν ἐπιδείκνυνται. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλιώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μοι. Ut hic locus intelligatur, adscriptimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: αἱ βάρβαροι ἀλλήλους φασὶ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσι. Ἄρχιππος δὲ ὁ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μὲν γοῦν ἐν τοῖς νόμοις ὁ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δυοῖν δὲ λεχθέντοιν μόνα μαχαίρα, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μάλιστα ῥᾴδιον διελύσειν ἀσυμφωνοῦσιν εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτα Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γάρ φαμεν πολίτην τὸν συμπολίτην, καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, ὕτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην. Καὶ ἐπὶ Θηλυκοῦ ἡ πατριώτης σχολὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ σχολὴ αὐτὸν ἐπεστάσατο πατριώτης ὅσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δοῦλῳ. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἀνὴρ τὸν σὺν λέγων Ἀττικῶς ἐρεῖς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολῖται inter se dicantur Graeci, cique ingenui, πατριῶται barbari & servi: neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris aetatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallae*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Theseo & Heraclidis, quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρησὸς ὠρὰ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὔτε συμπολίτας, οὔτε συνδημότας λέγουσιν. Ὁ μὲν τοι Εὐριπίδης πᾶν λέγει. ὦ ξυμπολίτας τῇδε βεσκούσῃ χθονὶ ϛ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκίσαι χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & haec vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνοι εἰς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ πᾶς συγγενεῖς ϛ φίλους. Et *Aelianum* III, 24. Νεμέσεια τρεῖς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι Θεσπρωτοὶ συμπολῖται κακούργου συμπεριτυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνήλικας Λησταῖς ἐπιστᾶσι μὴ τὸν συνηλίκων βασὶς γυμνάσας ἰδὼν ὁ δράκων, καὶ τοὺς μὲν διασπάρασσει, ἅς δὲ ἀπάγουσι. Quae vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ πρεσβύτας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν ϛ τῶν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολίτας τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolae *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolae ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cytharonem vocat πατρῷον Oedipi: Ἀπείρων ὦ Κιθαιρὼν οὐκ ἔσῃ τὸν αὔριον παντέλειόν μι ἐ σίγᾳ ϛ πατριώταν Οἰδίπᾳ ϛ τροφὸν, καὶ μητρὶ αὐξᾶν ϛ χρεύεσθαι. *Dies crastinus hanc abibis, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus.* *Athenaeus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατρίτου. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, aeque vitiosa est ac Graeca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* esse usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. Graev. ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates Polybii ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινά ἐϛι μεθύσης] Solocismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ὁ μέθυσος vel ὁ μεθύων, τὸ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μέθυσος γοῦν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦς μεθύσης, τὸ κεφάλαιον ὕπνα. Θεόφραστος ὁ Καρυστιός. Πρόσθυτης φίλοις μεθύσης. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τοῦ ἀφρόνων ἡδέως τοῦ ποτηρίου πίνει. ἐπὶ δὲ Θηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τῶν λάθρα μοιχείᾳ· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνὴ μοι μέθυσος. Σὺ τοίνυν Ἀττικῶς ἐπόμβρος ἐκ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύων λέγε ϛ μεθυσικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρῴῳ βίῳ· Ἑώρα δὲ αὐτὸν ϛ μεθυσικὸν ϛ πονηρὸν ἐρώντα.

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-8ſ ἔφη, [f] λάψῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρᾳ δὲ [b] ἐκλελοχόταις, διπλασιάζεις, ἔφη, τὸν [c] ἐξειλοχότας. εἰστήκτ⊙ δέ τι⊙ λῆμμα [d] πάρεσιν αὐτῷ, ἀφ' ᾧ [e] δύο μμ. ἰσχύει,

ἑτέ-

[b] Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A*1. recepi. Λέοντας Edd. [c] Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. [d] Πάρεσιν] Παρεστιν *Fl.* [e] Δύο] β *Fl.* [f] Λήψεται] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Λήψιος male *J.* cum *Vr.*

85. Λῆμμα πάρεσιν] Λῆμμα γὰρ ἡ ἀνδρία δι' ἐνός. M. *V.* Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμβανόμενον. Λῆμμα ἀφ' ἑνὸς τὸ θράσημα.

νω. Ἐπὶ δὲ θηλυκῶν, μεθύσκα ⊂ μεθύσκη. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μεθύσκη. Idem tamen XIX. πᾶς γὰρ μεθύσκ⊙ ⊂ πορνοκόπ⊙ πτωχεύσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μεθύσκ⊙ dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λοίδορ⊙ ἢ μέθυσ⊙ ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μέθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μεθυσ⊙ καὶ πότερον⊙ dixit, quamquam & *Phrynichus* ſcribat: Μέθυσ⊙ μὲν οὖν σὺ ἐρεῖς, ἀλλὰ μεθυσκὰς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μέθυσον ἢ μεθύσην. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μεθύσους dicunt. quare μεθύσκη per ſoloecismum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ αὐτῆς δ' ἑρπύσας τ' μεθύσκου Ἄλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μέθυσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μεθύσκης εἶναι θέλεις, legendum μεθύσης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἑτέρᾳ δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Soloeciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρᾳ δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὸς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λε & με ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεσιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάρεσιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λῆμμα auctore *Ammonio* Ἀφ. Φθόγγ. Λῆμμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ θράσημα τ ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τόχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ ἀφ' δύο μμ. hoc eſt, λῆμμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμμα. Λῆμμα, inquit, ἀνθυπάτῳ in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρὶ δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἀλώσεως Καὶ πολλῶν λημμάτ⊙ πλήρης γενόμ⊙. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτοῦ τὸ λῆμμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κάτιχε, inquit, λῆμμα τὸ θηρίον θεσπεσίως. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobaeo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τῆς Ἀχιλλέως θηλύτητα ἐφησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματ⊙ ⊂ προθυμίας ἀτάκτους. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνεθρύπτε. pro λήματτα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γενναῖα μὲν τὸ λῆμμα, συνετὸν τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλαε παῦσαι λῆμ' ἔχων τιθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ⊂ φύσιν. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρείαν, τὸ ψυχῆς θράσημα, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλώσ. Δεῖ δὲ πόλιν πρὸς τ τάχει ⊂ λημματ⊙. Παράσημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro Φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ θράσήματι τ ψυχῆς ἐνεκαρτέρουν τοῖς δεινοῖς. *Joſephus* in VI. Ἀλώσ. Κακῶς ἐπάνω τῷ θράσηματι τ ψυχῆς Ἰδιώτοις. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δ' ἀλκὴν σώματ⊙ ⊂ θράσημα ψυχῆς ὀλίγου δεῖν τ οἰκουμένης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲν πάρεσι τῷ δὲ σὼ ἄτολμον. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ χῆμα ⊂ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πεποιθότι. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Κακὸν τὸ λῆμα κἀκ σὺ ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἧκισα τὸν μὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι ⊂ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *& lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματ⊙, inquit, τῆ ἀνδρείης ἐστρατεύετο ἐδημοσίας ἐούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν τῷ ῥώμῃ σὺκ ἔσονται ἴσαι οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἕτερῳ δὲ εἰπόντι, πρόσεισιν ὁ μείραξ οὑμὸς φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸ εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, ἢ φεύγω· σὺ, ἔφη, ἢ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντι, τὸν θεὸν

quit, *accipiet*. Alio dicente; *Accedit illi adoleſcentula* (*adoleſcentulus*) *amicus-meus*; *Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo* (*Timeo*) *virum & fugio*; *Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem*, *illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ οὐ φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς *λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἡβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. V.

88. Διδίττομαι] Τοῦτο ἐνίοτε οὐ πάθος σημαίνει. P.

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶν ſe muraſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum, captura, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Casaubonus* male λῆμμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερορᾶν, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἀλλὰ· Ὡς μὴ κατάφορον τὸ λῆμμα ποιήσωμεν. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ κατάφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſeris, cognoſceretur*. Ubi exemplaria τολμηρὰ habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τοῦ γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτιμώσει ἴδοις ἂν ἢ στασιμώσας.

J. G. G.

85. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμὸς φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ὁ μείραξ dixerunt, non ὁ μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν ὥς τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ἀπολωλεκὼς λέγων. *Venit igitur quiſpiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Votis*: Καί μοι ὁ παῦν καλὸς ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, ὁ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδοκίμως· μειράκιον δὲ ἑκάτερος πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μείραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, ὁ μειρακίσκος μόνος Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Σὺ δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μειράκια. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκη πανθάκη γὰρ ἀρικῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θήλεος λέγεις. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μειρακίου. Idem in Νικρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἑταίρας ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε δ' ταῦτας μοιχὰ σὺ τὰς μείρακας. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ γειτόνισσ' οὐκ ἐᾷ τὴν μείρακα μισεῖν σε ταύτῃ. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ὠδελύχθης τε μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν δεκέμων Ἀθήνησι ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ δὲ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ δὲ μειρακίσκος ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ ὁ θῆλυς. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μειράκιον. οὐ μὴν κατωφθαι παῖζει τὸ τοιοῦτον. Τὸ γὰρ μεῖραξ ἐπὶ μείρακος ἐπὶ θηλείων τάττουσιν· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ἐπὶ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακες ἐπὶ μεῖραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μαμμὶ συνεναζόμενον. Et *Heliodorus* in primo: Ἰσοδίκῃ αὐτὸν ὁ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἐστὶ ἐκ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα ὡς ἐφηβαλλάτην, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι μὲν τῶν ἐφήβων ὡς ἐφηβαλλάκης, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Βατραχοστασιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἦν μείραξ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ ἐκ βουλῆς τοῦτον σκαλαβόφαι. Id eſt, συνουσιάσαι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐνταῦθα δικεῖ ἀρσενικῶς εἰρῆσθαι. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τὸ κινεῖδιον ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ *Atticis* de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſoloeciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo φιλιζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δι-

ſummiſſimus ; Lepidum , inquit , *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam , *Expello ; (Exire volo) Quem* , inquit , *expellis?* Dicente quodam , *Exſuperne (ſuperne) Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ τὸ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμῶ δέ τινος εἰπόντος, καὶ τίς ἔστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος,

ex

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλή. τὸ οὖν κορυφαῖον ἐ δίχα ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ παρακινῶ ἕτερον ἐ ὁρμᾶσθαι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Διδίττομαι τ' ἄνδρα, καὶ φεύγω] Soloecismus hic in eo eſt quod διδίττομαι poſuit pro metuo , cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Διδίττομαι τ' δεινὰ ἤγουν ἐκφοβῶ, καὶ παρὰ ποιηταῖς ἐ λογογράφοις. Ἀττ δὲ τῦ ἐκφοβοῦμαι παρὰ ποιηταῖς μόνος. Ὅμηρος ἐν Β. Ἰλιαδ. Δαιμόνι ἔ σε ἔοικε κακὸν ὡς διδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat διδίσκω poni pro metuo , διδίττω autem eſſe terreo. Διδίσκω μὲν ἐγὼ ἀμεταβάτως, διδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu* : Κύων τῷ χάσματι διδιττόμενος. *canis victu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ διδίττεσθαι καὶμὲ ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ὕστερ μετ, ὦ Ζεῦ, διδίττου). terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace : Εὐλαβοῦσ' ἐκεῖνον τ' Κίρβαντ καὶ διδίττεσθαι. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum : Μηδὲ διδιττόμενοι τοὺς χειμῶνας , ubi aliter *diditta metuentem* legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus,* ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas* : Τελευταῖον μὲ λέγε Τελευταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ἐ κορυφαιότατον. Idem alibi: Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν , ἐ γὰρ πρὸς τὴν ὑπερθέσει καὶ ἑτέραν ὑπερθεσιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ ἐ ὁ Λουκιανὸς πεῖζον λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιότατα εἰκοσιν ἴχνεσι. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem : Κορυφαιότατον, inquit, ἐπεκαλυψάμενος εὗρον παρὰ Φαβωρίνῳ. λέγε ἓν κορυφαῖον. *Suppuduit me cum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur κορυφαῖον.* Simile huic eſt ἐχατώτατον a *Thoma* merito improbatum, & πεφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολωτην Περιπατητικὸν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo : Ὦ Περσίνας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem : Κορυφαιότατοι ἦσαν οἱ καλούμενοι παρ' τιθηνοῖς ὕτοι σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀκριβῆ δὲ ἂν γνώμην τῶν κορυφαιοτάτων περιεχόντων τ ἀριστοκρατίας αὐτὴν ἐ αὐθάδη. Nec *Joſeph.* συναλέγουσι δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλλὰ συναλδόντων ἓξ τ κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce , ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo , *Juſtin. Martyr* in προτρεπτικῷ ad gentiles , & *Herodian.* in fine libri ſecundi : τὰ κορυφαιότατα τούτων καὶ συντέλειαν ἔχοντα τ κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Ναὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide Συγγρ. c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμῶ δὲ] Ἐξορμῶ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor , ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus*: Ὁρμῶ ὁρμῶ , inquit, τὸ παρώρμημαι ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis : Ἐξορμᾷ τοῦτον τ κύνα καίτοι χρησὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem loco : τῦ Τελαμωνίου ἐξορμῶντος τ Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλήθρων ἐξόρμα· ἦν γὰρ νιν πομπαῖς αὐτόσεις, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλκοῦς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καί μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξόρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ κόρας ἴφασκεν ἐξορμηκέναι. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξόρμησεν , & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus* , quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis : Πολὺ τ ἄλλων προεξορμήτας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰσσικόν. Qui tamen Atticos voluerit imitari , cum *Thucydide* dicat : Παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐ ἐξόρμησεν. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis : Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει καὶ ἐπιπολῆς μᾶλλον. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲ ἄλλαις ἡδ χύτραις ἔστι ἀνωτάτω γραῦς. ἡ ταύτῃ δὲ νῦν τ γραῦς ἐπιπολῆς ἵσταται αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἀναθεῖ ἐπιπολῆς τῷ σήματος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco : Τάφον ἑαυτῇ καλεσκευάσατο ἐπιπολῆς τ πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis : Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθιᾶσιν , ἀλλ' ἐνίας ἐ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ ζώων φρονιμώτερα· παρεπιτόμημα ψαύσας τοῖς στίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν· ὅσα ἐπιπολῆς ψαύσασα τ ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντη βάθους εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione : Εὕρισκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς: quod etiam apud Dioſco-

ἐκ τ᾽ ὀπιόλης εἶπεν, ὡς ἐκ τ᾽ πιθάκνης. 95 *ſuperne*, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumſteti (ſubterfugi) illum ut deliteſcerem; Mirum*, inquit, *ſi unus ipſe unum circumſtetiſti.* Alio dicente, *Commiſcebatur (Comparabatur) illi; Omnino etiam ſeparabatur*, inquit.

λέγοντ@ δέ τιν@, συνετάξατό μοι, ἢ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλου δὲ εἰπόντ@, περιέσῃ αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περιέσῃς τ᾽ ἕνα. ἑτέρου δὲ λέγοντ@ συνεκρίνετο αὐτῷ, ἢ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ τραπεζίδι γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιέσῃ αὐτὸν] Ὑπαγαγόμην γὰρ ἴδιόν εἰπεῖν, ἢ μισηθῆναι αὐτόν. τὸ γὰρ περιέσῃναι ἐπὶ τῶ κόπῳ λέγεται τινα φέρειν. *V.*

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιέσῃ] Τὸ περίεσῃ δηλοῖ τὸ περιῆν αὐτοῦ. πῶς ἂν εἷς ὢν περιῆν αὐτὸ ἕνα;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεθικάζετο γὰρ ἴδιόν εἰπεῖν, ἢ ἡμφισβητεῖ, ἀλλ᾽ ἐ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνεσθαι, ἐπὶ τῶ πυκνοῦσθαι ἡ δοκίμη χρῆσις τ᾽ Ἑλλήνων εἴδει. *V.*

In *Voſſ.* majore ſic: Σύγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ διάλυσιν, ἀφ᾽ ὡς φασιν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν αὐτίταξιν. * ἢν συνεθικάζετο ἴδιόν εἰπεῖν, ἢ ἡμφισβήτει.

* Οὖν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὢν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ἐπιπολῆς λέγουσί τινες οἱόν μοι ὅμοιον εἶναι τῷ ἐξαίφνης. οὐκ ἐκ ἐπιπολῆς ἐξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἄνευ τ᾽ σπ προθέσεως ἐπιπολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδεὶς τ᾽ δοκίμων ἐξ ἐπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τ᾽ ἐκ προθέσεως ἐπιπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τῶν Λιγυστίνων· Ἐπειδὴ σοι ἀφ᾽ βραχέων ἐ ἐπιπολῆς ἀπεκινήθημεν. Θουκυδίδης ἔκτῃ. ἀφ᾽ τὸ ἐπιπολῆς τῶ ἄλλου εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθ@. *J. G. G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit.* In hoc enim videtur ſoloeciſmus eſſe, quod συντάσσειν dixerit prò κελεύειν, cum συντάσσειν proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in ſecundo: Ἐπὶ τ᾽ πλὴν τ᾽ Ἴσιδ@ ἅπερ συνετέτακτό μοι πρὸς τ᾽ ξένον ὁρμῆσαι. Idem in eodem: Ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν κάμινον ἃ τῷ Θεαγένει συνετέτακτο ἐκτιθέναι. *Diodor.* ſaepe συνέταξε pro juſſit, & συνετέτακτο pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon.* Apud *Joſephum* ἐπιβουλάς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes.* Lucianus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συνετάττοντο ἐπ᾽ ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus ſum.* illudque *Plutarch* de Solone: συντεταγμένον ἑτοιμάλλειν τὸνομα, *paratum ſubjicere nomen.* Demoſthenes ἃ συντέταγμαι *non ſum paratus, meditatus, inſtructus.* *J. G. G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *J. M. G.*

98. Περιέσῃ αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas:* Μὴ εἰπεῖν περίεσαι τ᾽ ἄνδρα. Πῶς γὰρ ὁ εἷς τινα περίεσται; ἀλλὰ περιέστηκεν. Λιβάνιος δὲ ἐν τῷ Μενεδήμῳ παρὰ Ἀττικοῖς περιέσταμαί τινος φησι Κράτητ@. Περιέσταμαι etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ φεύξομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τ᾽ κυνῶν. *Non ſecus ac rabioſos canes fugiam, & vitabo. Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: πρῶτον μὲν ἀνθρώπ@ τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ τῶν φύσιν πονηρὰν ἐ φεύγοντι. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περιέστατο γὰρ μὴ πολλοὶ τ᾽ τ᾽ λόγων ἀστιλογίας αὐτοῦ μιμηταὶ γενόμενοι τοιαῦτα τὸ πλῆθ@. id eſt *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον γὰρ ἀεὶ ἐ τοὺς θορύβους φεύγετο μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, φεύγειν, ἐκκλίνειν, φύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon.* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Jolum. Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *J. G. G.*

1. Ἑτέρου δὲ λέγοντ@ συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una oriebatur, naſcebatur, ſive gignebatur, quemadmodum διεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διακρίνειν tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲν οὖν σὺ τοῖς Ῥοδίων δικασταῖς διακρινόμεθα. Sed de συγκρίνειν audimus *Thomam:* Ἐπὶ δικαστηρίῳ συνεθικάζετο χρὴ λέγειν, ἢ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο γὰρ ἀντὶ τῦ ἠνέχθη, ὡς ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον ἀνάλυσις. ἐπεὶ καὶ ὁ Φάριος σὺν τ᾽ συνηθείᾳ συγκρίνει, ἀντὶ τῦ πρὸς τ᾽ δεῖνα τὸν δεῖνα παρεξετάζειν, ἐχ εὑρηται παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τ᾽ παλαιῶν· Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου παραβάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παρατιθέναι. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡ@θεῖσθαι. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ἐ διεκρίθη, καὶ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶν ἐς γᾶν, στεῦμα δ᾽ ὦαν, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡ@θεῖναι τῶν ἀλλήλοις τούτοις κατεῤῥαθυμηκόσιν ὡ@ὲ πολλοῖς, οὐκ πολλῆς τυγχά-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more soloeci essent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio serio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi mista; Non igitur*, inquit, *mistus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum esse; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀνεπαχθῶς. πρὸς γοῦν τὸν γειτόνα, νῶϊ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρῳ δὲ σπουδῇ διηγουμένῳ τί τῶν Ἐπιχαρίων, καὶ εἰπόντος, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. χαρῆναι δέ τι-

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῶϊ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ. ἀλλ' ὅτε μὲ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ὧν παίζων αὐτὸν εἰρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῶϊν ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν καὶ νῶϊν ἁμαρτάνομεν ἡμῖν, τυτέστιν ἡμῶς, ἀλλ' οὐχ ὑμῖν. *V.*

† Εὐθεία] Εὐθεία καὶ αἰτιατικὴ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expressus. Sed adscripsit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, reposui. Huic igitur parui. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικὴ ἀπαιτεῖ absurde. quod verò jam editum ex G. & ingenio se refinxisse testatur *M. du S.*

§ Οὗν] Ita ex V. restituit Idem, in editis erat τῷ sine sensu.

¶ Φασὶν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impositum. *J. F. R.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ ¶ φασὶν γυναικὶ, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῶ ** κοσμίως· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῶ ἀτίμως, καὶ μὴ ὑβρισμ. *V.*

** Κοσμίως] Κοσμικῶ Exc. *G.*

χάοντα σπουδῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καί τοι Ἥραν ἐκείνη παρεζευγάζετο. Ibid. ἐγὼ δέ σε οὐδ' ἐκεῖνα ἠξίωσα ταῖς Ἡρωϊναις παραβαλεῖν μοι. Et paulo post: Οὐκ ἂν παρεβαλλόμην εἰκότι Θεῶν γυναῖκα φαιδράν. Ibid. Αἰγέρῳ δ' αὐτῆς εἰκάζεον ἐκείνῳ τὸ εὔμηκές τε καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίῳ χορηγίων πωτηλᾶς ἂν εὐτελὲς τι φανεῖν πρὸς ἐκεῖνο συγκρισιν ἀνάδοσιν. Confudit etiam hanc differentiam ipsemet Lucianus in *Parasit.* Ἄξιον, inquit, συγκρίνειν ἀθάνατον τὸ σῶμα. & Philo: Ὡς ἔστιν εὐγενείας εὐδενὶ θνητῷ σύγκρισις, *nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apostolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων. In eadem sententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπέγραψε συγκρίσεσί τινα τῶν αὐτοῦ, σύγκρισιν Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένος, καὶ σαφῶς εἰδὼς, ὅ, τι ποτὲ ἐστὶν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδόκιμῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τόνδε τῷ δε, καὶ συνέκρινεν, ἡμάρτηται. Χρὴ δὲ ἀντεξετάζειν, καὶ παραβάλλειν λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, supra sui saeculi captum scriptor elegans, Hom. LVI. in festo S. Procopii, hoc sensu posuit σύγκριμα· Κόσμος λέγεται τὸ ἔξ ὑραυοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύγκριμα καὶ σύγκρημα. Vertit *Franciscus Scorsus: Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio sunt interjecta, constitutum atque compactum est.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Ut soloecismo soloecismum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῶϊ *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστῶς τοίνυν ἀκούσαι νῶϊν πάντας ξυνδοκεῖ. Idem in *Sympos.* Πράξομεν ὁ ἂν φαίνῃ νῶϊν. *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices* pro νῶϊ ἁμαρτάνομεν, id est, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadvertisse interpres, ut ejus versionem legenti constabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam* νῶϊν *dices, ut peccamus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex sequentibus *Thom. Magist.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere consuescente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non esse perpetuam argumento est illud Parthenii in Eroticis: Τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ. *Herodot.* in Clio: Διῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἐζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. Attice igitur D. *Joh. Chrysost.* de Babyla martyre: Ποῖον δὲ ὀφελος μίγνυσθαι μητράσιν ἢ ἀδελφαῖς ὅπερ ὁ τὰ τοιαῦτα προεὶς φιλόσοφος ἐνομοθέτει, de Zenone agens. Sic apud *Hesiod.* μιχθεὶς σὺν φιλότητι, frequentissime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ. Quin & *Esdrae* IX. Hebraei dicuntur miscuisse semen sanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falsa est Scholiastae observatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Aristoph.* Ran. vs. 1112. Καὶ τικτούσας σὺν τοῖς ἱεροῖς, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ θήλειαι —— ὅταν τὸ πρὸς ἄρρενα μίξεως ἀτυχήσωσι. *Homer.* Odyss. Λ. 72. Φῦνεκα δυγάτηρ —— Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* —— σὺν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Hesiod.* Theog. vs. 53. —— πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δὲ τινα εἰκότος] Cum quidam pro κείρασθαι tonderi, dixisset καρῆναι, quod erat ignominiosum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι δὲ ἐκάρη κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦ-

τινα εἰπόντα ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; καὶ ζυγομαχεῖν δέ τινα λέγοντα, πρὸς τὸν ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰπόντος βασανίζεσθαι τὸ παιδίον αὐτῷ νοσοῦντος

enim, inquit, *malum feciſti, & dignum ignominia?* Et, *decertare* quodam dicente, (*de amica diſputatione*) *Cum hoſte*, inquit, *decertas?* Alio dicente, *Torqueri filium ſuum aegro-*

a Εἶπε] οὖν *Fl.*

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῶν φιλίως διαλεγομένων ἐρριζαλεῖν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονεικεῖν ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν, ζυγομαχεῖν ἢ διαδικάζεσθαι. *V.*

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐπὶ τῆς δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρημάτων ἐργάνων. *V.*

τοῦτο καθαιρεῖσθαι. Τὸ δὲ κείρασθαι οὕτω ἐπ' ἀτίμου. Λιβάνιος ὁ ἐπισολῆς τῆς· Οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς ὑπό σου τετιμῶσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν ὁ δημόσιος κείρασθαι νομίζοντίθεται δὲ ὁ ἐπὶ προδόται. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὴν κόμην ἦν ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῖδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα ὁ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρῆναι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρην, ὁ ἀεὶ τάττει ἐπὶ ἀτίμου κυρᾶς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελοιοποιῶν, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis elaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχῶ δή τινα εἰπόντα] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχῶ pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τῶ φίλε, ὡς πρὸς τὸν δῶτα περὶ τοῦ δὲ τινα ἐζυγομάχησεν ἀλλ' ἀμφισβήτησεν, ἤριζεν, ἐφιλονείκησεν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχησεν ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται, ἀναιτίως καὶ τὸ ἐδικαζόμην. Οἷον ἐδικαζόμην τῷ δεῖνι, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budæo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλάμων ζυγομαχῶν τῷ κορώνῃ pro *Thomæ* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχῶν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζεσθαι τὸ παιδίον αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τὰ διὰ λόγων, καὶ τὰ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε δὲ βεβασανίσθαι ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἐξέτασται. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν ὁ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τελεῖν δὲ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον ὁ πίναξ δῆτα, κρεμάσας ὑσμιχίδη μαστιγῶν, δέρων, στρεβλῶν, ἕτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων, πλίνθους ἐπιτιθείς. Quae profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβληται ὁ τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomae, Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίστας eſſe δοκιμαστάς, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζεσθαι] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum; vid. *Rev. J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζεσθαι de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in *N. F.* aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτειν δή τινα εἰκότα] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato, Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere*, *procedere*, ut loquitur *Cicero.* Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ προκόπτω ὁ τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτουσας. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἐλαφρὰν τὴν ἔριν ὑμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον γὰρ ἂν προκόψωσι τῆ σοφίας, τοσοῦτ' ἀπαφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτων, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ἐπιδοῦναι προκοπὴν ἀδύνατον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' ὑδνὶ τοῖς Ἕλλησιν. *Heſych.* in verbo ὑποσαπρίζω, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod Ca-

negotiantem; *Quam ob rem*, inquit, *aut quid quaeris, qui torquet?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis;* Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo, *Num declamabis (declamabit) iste? Quomodo igitur*, inquit,

ἡγεῖτο, ὅτι τῷ, ἔφη, ἢ τί βουλομένῳ τὸ βασανίζοντος; προκόπτειν δέ τινος εἰποῖτο ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένου δέ τινος εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα, πῶς οὖν, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῷ ῥήματος τούτῳ ἐνεργητικῶς ἐκφέρειν, ἀλλὰ παθητικῶς τὸ μέλλοντα. ἃ γάρ φασι μελετήσω, ἀλλὰ μελετήσομαι. *V.*

* Τῷ ῥήματος.] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere*, vel *praecastrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires sacco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophrast.* VI. de caulis plant. c. 24. ληθικὸν, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum sit saccatum, colatum διὰ τοῦ ἠθμίου ut pulchre docuit Vir summus *Thom. Reinesius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipsae litterae in illa plaga videntur elatae esse. In *Hesych.* pro προκόπτειν legitur προσκόπτειν. quare lexicographi ὑποσακκίζειν impingere interpretantur? Cum tamen in eodem *Hesych.* recte legatur ὑποσάκκιον ὑπόθες τῷ σακκῷ ἢ προκόπτει, *sacco colabat*, aut *praecidebat*. Apud *Eustath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσακκίζειν δὲ οἶδε τὸ προκόπτειν ὁ ὑφαιρεῖς. Τῶτο δὲ ὥσπερ ἡ λέξις τῷ κατὰ μικρὸν ἐκκενοῦσθαι σάκκον. Ὑποσακκίζειν est etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui saccos & marsupia praecidunt, qui nobis dicuntur **Beutz-ſchneider**. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῷ προκόπτειν, quam culpat Lucianus. In eâ legitur apud *Euripid.* in Hecuba: Προκόπτομ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae fumus passi, nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce passivâ: Οὐδὲν τῶν πραγμάτων προκοπτομένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τί οἱ δοκέει προκόπτειν τῶν πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προκοπτούσης. Id est, *nobis augentibus illorum imperium.* Προσδοκῶντες, ἢν περιίζόντων, ἤξειν πρόσω ἐπὶ ἐπίδοσιν ποιούμενοι. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem sensu Lucianus in *Saltatione*, verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτο κάλλος ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ τὸ Σαβῖνον μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, sed circiter Augusti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum suorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐν ἀρετῇ, saepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abstinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὴ μυθημάτων, inquit, αἱ προκοπαὶ ποιοῦσιν ἄνισοι. Lucianus quoque in Alexandro, ἐπιδοὺς ἐς προκοπὰς ἀνδρὸς ἀλλάττοντος. *Epictetus* in Enchiridio: Παρὰ μίαν ἕτοιμος ἔσῃ ἐπίδοσιν ἢ ἀπόλλυσαι ἢ σωθῇς. *Joseph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γάρ, inquit, εἴ ἄν ἦν ἀλώσιμος ἡ πόλις, εἰ πρόκοπτε τὸ τεῖχος ὑπ' ἐκείνου. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuisset, si muralis processisset ut coeperat.* Idem: Εἰς μεγάλην παιδείας προκοπὴν ἐπίδοσιν. Et in I. Ἄλλον γοῦν ἐν Ἀθήναις ἐπιδιδόντα Ἀττικιστὴν μᾶζον ἐποίει

πῶς αὖτις. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων ἐν σοφίας οὐ προκοπὴ γνωμένους ἔχειν ἐν τιμῇ ἐν τέχνων διτίλλειν. *Diod. Sicul.* de Dione, ἅτε ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλῳ ἔχων προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule littera mirificè scriptae, quod ipsum προκοπὴν aliquam significaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apostol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epistolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῆς εὐαγγελίου ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ γὰρ ἑκατὸν ὡς προκοπὴν τῶν φασομένων λυσιτελῆ προσιθῶσα. Videtur autem hic auctor in plerisque non satis accurate locutus, quippe qui saepe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iste in Nefasto θάτιρος pro ἄτερος vel ὁ ἕτερος, θάτιρον pro τὸ ἕτερον, & ἄτερον pro θάτερον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in secundo: Θάτερον, inquit, τῶν παίδων τὸ περισσότερον pro τὸ ἔτερον. Idem in VI. Θάτερον ἐπιχλιάσας θατέρῳ, ubi dicendum fuit ἄτερον, pro ὁ ἕτερος. Et in VIII. ἦν δὲ τῶν ἰωνικῶν ἄτερον τὸ εἰς Δημοκίδην ἀφ' ἑνὸς τῶν πρώτως ὑπὸ τοῦ Ἀρσάκης τοὺς υἱοὺς διορθίστων pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν ὄντοιν ἄτερον ἢ τοιαύτη ποιήσει ἀφέλειαν dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magistrum.* *J. G. G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progressu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epist. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elsn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Grevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium est in μελετήσει quod apud Atticos est secundae personae, pro *declamabis.* Barbaris vero est tertiae personae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες, pro *declamabit.* Meminisse hic debet studiosus lector verbum μελετᾶν, tametsi futurum medium usitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen esse aoristo activo, non medio. Testantur hoc Philostratus & Lucianus. *Philostrat.* in Marco Sophista: Καὶ προβαλοῦμαί σοι ἔφη κἀμὲ μελετήσεμαι. Idem in eodem: Μελετήσας δὲ κἀμὲ μελετῶντος ἀκροασάμενος, κἀ ἐθαυμάσθη ἐν ἰδαύμασιν. Lucian. in *Merc. Cond.* Ὅλως δ' ἐγὼ κἀ ῥᾴστα τὰ καρχάρια ἐπὶ τὰ δίπτυα κιλινδόμενα μελετήσαιμι ἂν τὸν δεῖνα ἀπαιδεύτως. Et in *Demonact.* Ῥητορεύειν δέ τινι κἄκεισε μελετήσαιμι. Proinde dicendum: μελετᾶ, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μελετήσας, ut ab ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι, ἐπῄνεσα, ἐπαινέσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι,

ἐμὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀρθῶς εἶπας;

me interrogans declamaturusne sim, dicis iste?

Ἀτθικίζοντος δέ τινος, ᾧ τεθνήξει εἰπόντος ὅτι τῇ τρίτῃ, Βέλτιον, ἔφη, καὶ ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν [a] καλαρώμμον. πρὸς ὃν εἰπόντα δέ, στοχάζομαι αὐτῷ, ὅτι τῇ φείδομαι αὐτῷ, μή τι, ἔφη, διήμαρτες, ἀκούσας.

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*, *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum ἀφι-

a Καταρώμμον] Καθαρώμμον malc *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῆν λέγειν ἐπὶ τῆ τρίτῃ, ἀλλ' ᾧ * τεθνήξη ἐπὶ δευτέρᾳ. *V.*

* Τεθνήξη] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξη; oportet enim haec sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βέλτιον per βέλτη aliaque secundam person. in ει formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ στοχάζεσθαι ἐπὶ τῆ † ἀκριβοῦν τάττεσθαι τὴν βολὴν, ἢ τῆ τιμωρίᾳ σεσθαι. *V.*

† Ἀκριβῶν τάττεται] Sic dedit *Salm.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

22. Ἀτθικίζοντος δέ τινος ᾧ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτῃ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae: quare sequitur *βέλτιον δ' ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν καλαρώμμον.* Hoc est: *praestaret vel hic te non Atticissare mortem imprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris. Aristophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μικρὸν ὀλίγῳ μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ἐν Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐπιτρεπτικῶς λέγει. Τεθνήξει ὅτου ἂν ἄρξῃ. καὶ Λιβάνιος· Εἰ μή τις ἄρτι μεταδοίη, τεθνήξει. ὅταν δὲ Λουκιανὸς ἐν τῷ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε δὲ τεθνήξεται ὁ γεραίτατος ἐκεῖνος. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτῃ *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim πρόσωπῳ. Alioqui εἰς τρίτην, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτην ἦκεν ἐκεῖνος. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτην. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτην μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτην ἐξέφηνεν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' ἐς τὴν τρίτην γ' ἢν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπερατticίζειν ἰδίων vocat *Philostr.* in vit. Ap. p. 21. *M. du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M. du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Aristoph.* Ach. v. 324. ὃς τεθνήξων ὧδέ γε habeat, quod forsan frustra suspectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere statuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipse & probatissimi scriptores usi sint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae pers. in ει terminatio, quae Atticis est secunda. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτῷ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τὸν ἴδιον πολίτην στοχάζομαι. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφιεῖς δὲ τινος ἐκείνου] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιεῖς & ἀφιέναι, pro eo enim dicendum ἀφιέναι. *Thomas.* Ἰέναι, οὐκ ἰέναι. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίεσαν καὶ ἀνελάμβανον, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι καὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλέποντες ἢ Ἀβραάλλειν τινὲς ἢ σωτηρίᾳ ἐπιχειροῦσι. Sic τὰ ὑφ' μεθιέναι legitur in sacris litteris pro μεθιέναι. *Diod. Sic.* libro *ult.* Τούτοις μὲ πολλῶν ἀκουόντων ἐπετίμησεν ὡς δεήσαντι τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀπεκδιεῖς τὴν ἐλευθερίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲ πρῶτον ἐπεχείρησεν ἀφιέναι τὴν Πολυτίρχοντα ὁ Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωιζόντων τὴν σωματοειδεστάτην εὐνοιάν σφισιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγει καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε. εἰ καὶ φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει τεθέν μετὰ μή. Ὥσπερ γάρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω καὶ χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Lucianus τὸν βίον πρᾶσις πλὴν εἰ μὴ σκαπανέως καὶ ὑδροφόρου αὐτὸν ἀποδεικτέον. Κρεῖττον μέν τι καὶ χωρὶς τοῦ μὴ λέγοιτο. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνον τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἀπεχρῆν σοι. Idem in ratione *Censor. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ἐπαλαίσει τις.

ἀφιξᾶν aliquis diceret, & alter ἀφιξάνειν; (*pro* ἀφιξάνειν *ſolicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam niſi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & fruſtra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pſendatticum*. Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dice-*

μαρſes βαλών; ἀφιξᾶν δέ τινα εἰπόντα, καὶ ἑτέρου [b] ἀφιξάνειν, ἄμφω μέ, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τὸ λεγόμενα, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζοι. καὶ χρᾶσθαι δέ τινα εἰπόντα, ψευδάτθικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοσε, καλὸν, ἔφη, τὸ

b Ἀφιξάνειν] Lacuna eſt in *Fl.* ante ἀφιξάνειν, & ἄμφω omiſſum. c Χαριζοι] Χαριζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζει emendat *Geſn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

‡ Χρᾶσθαι] Recte. Sic *Lyſ.* p. m. 182. ταυτὶ τύχη χρᾶσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c.

32. Ἔκτοτε] Ἐξότε γὰρ τὸ δίκαιον. *V.*

Quamquam apud alios promiſcue. *J.F.R.*

τις. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὐξαμένῳ δόοι. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo poſt: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι. Idem in *Piſcat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ θάμυριν ἢ τὸ Εὔρυτον ἐν τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντᾴδειν. *Demoſthenes* περὶ τῶ σὺ Χερρονήσου. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βοηθείᾳ γεγενῆσθαι. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυμαλοποιὸς ἐγὼ δικάσων. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις φίλοι τὸ Ἀλκιβιάδου ἀπορθήσειν τελειότερον ἐγκώμιον. Idem in *Demoſth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τὰ δία πρὸς τὸ ὑπὲρ ἀληθοῦς λόγου ὁ Ἀντιφάνης τοῦτο πέπαικεν. Apoſtolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διεμαρτύρω. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmurienſis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixiſſet* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum conſulere*. *Philoſtr.* in Heroicis: Χρῆσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἰκοι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶσθαι & χρᾶσθαι dixit in Terpſichore: Καὶ ὕστερον αὐτούς τι ἔξειν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾶ αἰρήσειν. *reſpondet*. Idem in Clio: Τοὺς περθομένους αὐτὸν λῇ χρᾶσθαι. id eſt, *occidere*. *Pauſanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὑπὲρ τῆ νόσου. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moſchop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενον Θεσπεσίῃ Τειρεσίαο. *conſulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενον. *Deum conſulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuiſſet domi meae Lupus me, & Libonem & Servium conſobrinum tuum, qua mea fuerit ſententia, cognoſcere te ex Cn. Seio arbitror*. id eſt, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arceſſierat, conſuluiſſet*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor eſſet, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuiſſent*. id eſt, *in conſilium vocaſſent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auſpicaretur & regeret, adhibere placuit Deos*. Id eſt, *Deorum ſententiam per auſpicia explorare, conſulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non ſic habere Edd. vett. teſtatur *Duker.*] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc eſt *conſulimur*. Sed de hac iſtius vocis notione pluribus egit vir doctiſſimus & ingenii elegantiſſimi ac ſollertiſſimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipſo flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus eſt, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum ſalus curae, candor autem & morum ſanctitas amori ſunt, in notis in *Seneca* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοσε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἴρηκε, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ἐκ ἔκτοτε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καὶ παλαιὸν δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐκφέρεσιν ὁ σωτάτροσι τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepoſitionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοσε, ἀνωτέρω, ἐκτέρω, & ἀπὸ τότε non ſunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, οὐ παλαιοῦ, οὐ τοῦτε. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὲν τὸ λοιπὸν Θεῶν θρησκεύειν. Et paulo poſt: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐφυσίαζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Inſtitutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φρούριον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου εἴποτό τι πάντες ἐξ ἴσου. Sic tamen ſacri ſcriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοσαυτοσινοῦ ἀρξάμενος τιμᾶν ἐξ αἰδοῦσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσι. *Pollux* in primo προπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omiſſa praepoſitione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον ἴσχε πέρυσι. *Demoſthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν· ἡμεῖς μὲν οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ ἐκ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἢ προπέρυσι ἠδίκει ἥκιστα σοφά. male προπέρυσι impreſſum eſt.

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ἀφ' ὧν Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδού, ὅπερ τῷ ἴδε χρωμένης τινὸς, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅτι τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, πῶς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντι, φησὶν ἀντι-

re ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *dixit* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* †. Brædion dicente ali-

a Ἔστιν] Ἐστὶν *J.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τῷ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μᾶλλον ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πίφυσι. quare in eo quod ſequitur, εἰρωνίας eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προτέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμνησκόμενος, inquit, ὅτι, ὅπως ἥλγεις προπέρυσιν. Ἐκπαλαι legitur II, *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τῶ ἐκπαλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἦν, inquit, ἐκπαλαι περὶ τῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὡς δασκευακὼς ἐκπαλαι πιστάς. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων· ἐκπαλαι δὲ ἠγανάκτουν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ἅπαντα τεθησαυρισμένων ἐκ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ ἢ ἐκ παλαιοῦ ἄρα εὐδόκιμός τις ἢ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. ἐκ παλαιοῦ, ξύν. *Herodot* Ἐπείγε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήιον ἐκ παλαιοῦ ἱδρυμένον. Idem in Urania: ἥτις ἡμιτέρη τέ ἐστι ἐκ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κἀθημὰι βουλόμενός σ' αὐτηγετεῖν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικάπαλαί γε ἢ δωδεκάπαλαί, ἢ χιλιόπαλαι, ἢ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρώτου ἄλλοι εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἦτο, ἐξ οὗπερ ὀρθοκύψιος. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: ἢ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάσ. ἢ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μὲν οὖν ἀδυίας ὁ Ἀχαὰβ αὐτὸς ἐλάμβανεν. *J.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι ἐκ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus incluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *J.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in ἐκ τούτου. Sed ἐκ τοῦ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & ἐς τότε, Immo & ἐκ τόθεν ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἠλιδος. *J.E.B.*

34. Τῷ δὲ ἰδού, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam ἰδοὺ* pro *ἴδε uteretur.* Haut ſcio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video pleroſque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσι, ἀντὶ τοῦ ἰδέ. Εὐριπίδης Ἐκάβῃ· Ἰδοὺ μὲ κάνθάμησε· οἷα ἔχω κακά. *J.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro *συνίημι intelligo.* Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλών. Πρῶτον μὲ κινοῦσιν ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ κτύπου. id eſt, *ſe ſenſiſſe, audiiſſe, intellexiſſe. Suidas* dictione κογχύλη, κυτὶς ἢ ὀσμῶν ἀντιλαμβάνουσα. Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ὅτου, inquit, ὄξιον συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* θηλάζειν ἐνεργέστερον ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id eſt, *accipimus, intelligimus.* Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J.G.G.*

39. Βραδίων δὲ τινος εἶπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βραδίων pro *βραδύτερον.* Βραδύτερον, inquit *Thomas*, τὸ βράδιον ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος· αὐ Ἡμέρας βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησι φαείνει. ἰκτῖνος δὲ μάρτυς Λυδὸς· οὐ ἐπιστολῇ· καὶ σὺ εἰ καὶ βραδύτερον ἀλλὰ καὶ σεμνότερον ἔγραμμαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ δ' ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲν πολὺ βραδύτερον καταφέρει. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲν ἔλεγεν· βράδιόν τε παρ' Ἕλλησι φαείνει. Πλάτων δὲ ὁ Θουκυδίδης καὶ οἱ δεκμοσθένειοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γινόμενον ἐκ τηκομένου χιόνος βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὰ τῶν ἐλαττόνων, τὰ δὲ τῶν μείζονα βραδύτερον προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα ἑαυτοῦ ὄντα καὶ βραδύτερον ἰόντων ἐφαίνετο καλλαμβάνεσθαι καλλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν γρίφους ἴλικα ἀφ' ἑνὸς δι' ἐναντίας ἄμα προϊόντα τὰ βραδύτατα ἀπὸ ἀφ' αὑτῆς ὅσῃ τάχιστα ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem, alia minorem tardius quam ma-*

jo-

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, *βαρύνειν quia putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi Ἵπταϑαι pro πέτεϑαι ποιοῦσι. Βράδιον δὲ τοῦ εἰπόντος, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δὲ τινος εἰπόντος, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἣν νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντος, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνεται. Ἵπταται δὲ ὅτι τὸ [b] πέτεσθαι

a Πίτασθαι] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πίταϑαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ πολλοῖς. βραδύτερα παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λόλογχα Ἀττικοὶ αἴληχα φασὶ, καὶ τὸ λέλειφα, ἔλιφα. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velocissime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum superarent, superari videbantur. Omnes enim orbes eorum quasi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie simul procedentia efficiebant, ut quod esset tardissimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύειν, inquit, ἀνοίγειν τὴν ἀγγειοθήκην βράδιον ἐπιπάσσειν. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας. *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joseph.* in IV. Orig. βράδιον τὸ ἐπὶ λύπαις οἱ γαμοὶ τῶν ϑυγατέρων. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum esse ϑᾶττον, pro quo minus elegenter τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ ϑᾶττον ἤκομεν. Idem *ibidem* ἢ δὲ ὁ λόγος ϑᾶττον, melius dixit, quam in primo τὴν λόγου ταχίονα καϑεζομένην. *Thomas*: ϑᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae sequuntur apud Luciannm, omnino per ironiam vel cum interrogatione sunt legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non est simile?* vel *scilicet non est simile. Philostrat.* in Heliodoro: Εἰσπαλούμϑον δὲ ϑᾶττον ἢ ἔστιν εἰς τὸ ποσοῦτον ἀναβαλλόμενον. Lucianus in ratione *Conscrib. Histor.* ϑᾶττον ἂν ὁ κύμβαλος ἦχος αὐτῶν ἐπιλάβοιτο, & mox, τὴν ϑᾶττον ἐνδόσιν. Non dicit tamen sine exemplo Apostolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν σοι τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μεθ' ὃ ἥξει τάχιον ἔρχεται, ibid. ἵνα τάχιον ἀποκατασταϑῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σώζεται δὲ τάχιον ἂν μὴ τοῦ ἑτέρου ἀπόντος ἀνάγκη ὁμοῦ ὁ τρόπος ἐπιλάβῃ. *Joseph.* IV. ἀκριβολογίας. Ἀναλογισόμενον τὰ τῶν ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in secundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθεῖσαι ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere ϑᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνιᾷ τάχιον ἢ φρονιμώτερον. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμισγομένου ἂν ἐς μάχην ὁμοῦ. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μὲ ἔτλαν αἱ τῶν βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τῆς προσδοκίας ἀπάντων ἐπιτελεσθέντων. Id est, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ καλύει ϑ' τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber solus Ionice scriptus est, ταχύτερον, dicit, ἢ ἐγὼ τότε γῆρας ποιοῦμαι ταχύτερον ἐπιέχειν. Et paulo post: Καὶ γὰρ τοὺς παρόντας οὐ ταύτῃ τῇ χώρῃ πεποιήϑασι τὰ ταχύτερα μᾶλλον ἢ ἄλλῃ αὐτοὺς ὄντας. Μεγαδόνης ἀπέγραψε ϑ' φίλιππον ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐπείγετο, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus est in XX. libro suae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκυβέρνων αὐτανδρα τὰ σκάφη συγκλυδῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δὲ τινος εἰπόντος] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον ὡς δηλοῖ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ ὑβρισμάτων ἐβαρύνϑη λέγεται., ἀλλὰ βεβάρηται τὰ παϑητικὰ σημαίνειν. Ἀριστείδης δὲ τοιαύτην τὴν ἰσχὺν. Οἱ δὲ ἐκ πόλεως βεβαρημένοι εἰ ναῦται. *Plato* tamen in Sympolio hoc ipsum passiva voce dixit, Βεβαρημένος, inquit, ὁ πόρος μαϑητὴς τῶν νύκτωρ (οὐδὲ γὰρ ἦσαν ἦν) εἰς τὸ τοῦ Διὸς κῶπον εἰσπλεῖν δὲν βεβαρημένος εὖδεν. *Suidas* in eandem sententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κωμάσαι, ἐ γὰρ δεῖ λέγειν ἐβαρεῖτο, ἢ βαροῦμαι, ἢ βαρεῖμαι. Οὐδὲ ἀλλὰ τοῦτο κλίσει πεποίηται, ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμενος. Παλαιός. Ὁ δὲ ἐξηυτελισμένος πτωχός, τὸν μὲ ὑπὸ τῆς ἀφϑονίας, τὸν δὲ ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας βαρυνόμενον. ἴσχε γὰρ ἐοικότως ἔτος, καὶ αὐτὸς ὁρᾶν δὲ τοῦτο βαρυνόμενον τὴν σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Aetione: ὑπὸ δὲ τοῦ φόβου βαρεῖτο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγουσι] *Cum quidam pro εἴληχα dixisset λέλογχα.* Ἐξείληχεν, inquit *Thomas*, ἀπὸ ἐκλέλογχεν. Lucianus tamen sui oblitus dicit in *Amoribus*, Χαριτίδης ἐκλέλογχεν. Tametsi idem in eodem libello Attice dixit, αὐλῆσαι κύκλιον εἴληχε τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graevio* Lucianum in *Amoribus* tamen ita locutum dicas, *La Croze* adscripsit: at hic liber non est Luciani. I. e. hunc Soloecismum Luciano non tribuit, vid. supra notata ad c. 1. *J.F.B.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πίτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent ἵπτασθαι pro πίτασθαι.* Sic legitur, sed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefacto: Ἐῶ, inquit iste, τὰ ἀρχαῖα τῶν ῥημάτων, καὶ τὸ ἀνωμαλὲς, καὶ τὸ πίταμαι, καὶ τὸ ἵκνημαι. *Thomas* vero: πίταμαι οὐδεὶς τῶν Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πέτομαι. Quare hic pro πίτασθαι omnino legendum πίτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπταλο a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πέτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πέτομαι, inquit, ἐχ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, Οὐδὲ ἔτι σε ὑφραίνει σκάμμα μᾶλλον ἐστιολῆ· σὺ γὰρ ἐκεῖνος ὁ πετόμενος μὲ ὅπως ἂν ὑμῶν ἐμούσης, πετόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων ἐν τῷ

θαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὲ ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Δεύτερον δέ τινα εἰπόντα, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τ φάττην ἐρεῖμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἂν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὲ τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (*pro columba*) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (*pro lente*) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅπῃ τ ἄμιλλαν τ προτέρων λόγων. κἀγὼ μὲ καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλως, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γὰρ σε καὶ νῦν δυήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπακηκόασιν τ ἐξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπὶ ἑνὸς εἴρηται ϵ ὠμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσασθαι· ἐπὶ ἓν τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντος, ἐπιλαμβάνῃ αὐτοῦ, ὡς μὴ συνιόντος σολοικίσωσιν. *V.*

* Τιμήσασθαι] Quid hic faciat nescio. *ἐπὶ* autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, *μέλλοντι μὲ συντέσεσθαι. J. J. Wolf.*

συλλόγου. *Phrynich.* Ἴτασθαι Θρᾳττικόν, οἱ ϵ ἄπαξ εἰπόντες τὸ κάθημαι, ἢ δὶς πίτεσθαι δὲ λέγουσι. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ πίτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσχοις πιτόμενος. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μετ' αὐδὸς πίτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῷ Περσίνῳ ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ τὴν ἱκάδα γνώμῃ ἀπεκτομένην. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάττονι ῥάιζῳ διϊπτάμενα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ibidem: ὅποτε ἤδη τὸ τοῦ ἵππου ἦν, συμπαριπτάμην αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μονονοὺ διϊπταμένην τὴν ὁλκάδα παρημείβοντο. *Gregorius Theologus* Basilio: Τούς τε ᾠδικοὺς ὄρνιθας ᾄδοντας μὲ ἄλλα τ λαμὸν, καὶ παριπταμένους μὲ ἄλλα τὴν ἰρμιὰν. *J. G. G.*

Ἴτασθαι] *Plato* Θεαίτητος — πίτεται. Ed. *Bas.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιεργὸν δέ τινα εἰπόντα] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς ἀδιεργὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν· Ὁ λυκὸς Ἀφοβίτης ἐμοὶ γὰ ἀδιεργός. Φερεκράτης δὲ Γραφίδι φησὶν ἀποτιμῶν ἀγγέλλοντα τ ἀδιεργόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse* Φακὸν, id est, vasculum olearium cum *Φακῇ lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel *Φακοὺς* pluraliter, *Φακὸν* pro vasculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λαβὼν τ φακὸν τῆς ἐλαίας, moxque λήψῃ τ *Φακόν*. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, *Φακοὺς* dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' ὥσπερ οἱ Φαῦλοι τ ζωγράφων, τ καλῶν ἰφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀδύναμιν, εἰς φυτίσι ϵ φακοῖς καὶ ἐλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν. *Rangis*, *lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea *Φακὸς* significet, pete ex *Hesychio*. Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: *Φακοὺς*, inquit, *φασὶν ἀμφίονι Φασίν. Φακοὶ οἱ ἔτι ὠμοὶ καὶ ἀνεψημένοι Φακὴ δὲ ἡ τυπωθεῖσα. τιτήρηται δὲ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἡ ἀμφορά.* Vitandae igitur amphibologiae causa *Φακὴ* dicendum unius numero pro legumine cocto, & *Φακοὶ* numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem *Φακὸν* dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo *Φακοὺς* modo *Φακὸν* dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistola*, ἡ Φακὴ δὲ ὠμῶν σαπρόν τι ἐπιλήσεται ἔχει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ Φακοὶ ἐστακῶς. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine *Φακὸν* dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego *Φακὸν* non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Gracvii*. Sed volebam in simili voce simulem Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam *Φακῇ* est *Φακός*. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλως dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antiophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate ritui exposiurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ θύρα χθὲς ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ θύρα, σολοικισμός, χρὴ δὲ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit se* assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum est*

ἐμὲ ἐδὲ νῦν δυνήσομαί σε λέγοντα· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς ἐ δυνήσεσθαι; ἡ γὰ θύρα χεδὸν ἀνέῳγέ σοι τ γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί ὖν ποιησόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ σοῦ, ἐγὼ μὲ ᾤμην ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν,

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς ἀφελίσεως, ἀλλ' ὅτι ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰ μὴ ἐ ἄλλοι πολλοῖς ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν Φαίδωνι. † ἀνέῳγε τοῦ λέγειν ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν. ἵπποι γὰ εἰς πεδίον φαμὲν καλεῖν, ἀλλ' ὐχ ἱππεῖς. *V.*

† Ἀνέῳγε] Lege omnino ἀνέῳγε. *M. du S.*

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδας ἔχων ἐ θύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, ἢ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγοῖεν ἵπτι τὴν πάλαι σφὸν παλαλαβοῦσιν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδὲ Πύῤῥῳ πολλαχ ὁδὸς ἀνεῳγμένη πρὸς Θετταλούς. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. *ol καὶ ἀνεῳγέναι. Joseph.* in III. Originum: Εἰώθασι μὲ πύλας ἀνεῳγμένων κατὰ πύλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὐτῇ ἡμῶν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲ τῶν Ἀττικῶν ἀντὶ τοῦ ἤνοιγεν. Ἀριστοφάνης δὲ τῷ Πανοπτικῷ· Ἱερά τε γὰ πάντα ἀνέῳγε, ἢ τὰ ἔ ἱερὰ γέγε σωθῆναι, ἢ διατηρεῖσθαί πρὸς τοὺς θεοὺς ἐ ἀρχαῖον τρόπον. ἢ Δημοσθένης· ἡ γράμματα ἔκλεπτεν ἢ ἀνεῴγεν. Ἀπὸ γὰ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγε. Ἐπὶ δὲ μέσου παρακειμένου τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνέῳχθη. Ἀνοίγω γὰ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Σωσιφάνης δὲ ὁ ἱστοπολῆ τῇ, Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον· τοὺς αἰεὶ πάλαι τοῖς λαγὼς ἀνεῳγέναι. Λυκοῦργος δὲ τῷ Μίκυλλον ἢ Ἀλεκτρυὼ ἢ ἰνδιατρίβει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ δ' λὺ πᾶν μὺ ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: *Εἰ μὴ ἄπλης ὁς τε εἶης χρημάτων ἐ αἰσχροκερδὴς, σὺν ἂν νικῶν θήκας ἀνέῳγες*, Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ὑμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in ευς apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Lucretium & ejusdem notæ scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in ας, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμογένης, βασιλέας, ἱερέας, ἢ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοὶ, τὸ δὲ σωφρονιστὴς ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν ἑκείνων. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖν Σωκράτη εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum præceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo ας dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμψαντες αὐτῷ διακοσίους ἱππέας ἐ Συρακοσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμψαντι ἀγαθοὺς μὲ ἱππέας, ἱππέας δὲ Συρακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem ἱππεῖς notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' ὐ γῆ μήτ' ὐ θαλάττη Συμφυγεῖν τοὺς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ' ὡς ἐγανώθην ἐ φυλῶ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ὡς αὐτὸς ἔχων ἦκεν ἱππέας ἐ πεζούς. Et in eadem pagella: ἢ τοὺς ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ ἐ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καταλαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἡκοντας ὐκ ἔτι Ἀθηναίων. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας Συρακοσίους. Idem in III. Philipp. Φίλους, ἱππέας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότερα τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Vetus, & in

Tu-

σὺ δὲ τὰς ἐπιστολὰς καλεύσησας; ἀλλὰ δοκεῖς μοι φροντίζειν τῶν λόγων, μάλιστα ὃς τὴν χθὲς σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὲν φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτοὺς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γὰρ ἄδηλόν ἐστι, τὸ χθὲς σφᾶς αὐτοὺς ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον; ἀλλὰ τοῦτο μὲν δῆλον· σὲ δὲ οὐδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοίᾳ παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύ-

se) agnoviſti? . . . Sed videris hôc curare literas, maxime quas modo *inter ſe* (*nos*) *ipſos* agitabamus. SOL. Equidem hôc agó: tu vero obſcure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obſcurum eſt illud *inter ſe ipſos*, de *nobis* dictum. Sed hôc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollò. *Deliberat* (*reſpondet*) enim ille conſu-

73. Μαντεύσεται γοῦν] Χρῇ μὲ ὁ Ἀπόλλων, μαντεύσεται δὲ ὁ προφήτης. V.

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Joſephus* in fine VII. Ἀλάστωρ, *Pauſanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chryſoſtom.* in comparatione monachi & regis: ἡ τοξότης, ἡ ἱππίας, ἡ τραπηγός. Sic uſi ſunt jam dicti auctores ſemper, praeter *Plutarch.* & *Joſephum*. Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππίας in accuſativo, eodem loco, typographis adſcribendum eſt, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accuſativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant νομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, κυφέας, ταυφέας, ἱερέας, ἀρχιερέας, ἱερωσύνας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Καλκιδέας, Δωριέας, Πλαταιέας, Μιγαρέας &c. Apud *Herodianum* ſemper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accuſativo. Ergo ſcribis debetur quod illic ἱππῆ, τροφῆς, φονῆς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joſeph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐγχέοντα πίθον. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Iſocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλους προσαγορευομένους, cum in aliis locis ſemper ſcribat βασιλέας, praeſertim in ad Nicoclem Θεωρίαν, ſive hic ipſe Iſocrates illius orationis ſit auctor, ſive alius. Simili forte errore legitur apud *Demoſthenem* in ea oratione qua reſpondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τίνα, inquit, γονεῖς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως πονηρὸς δὴ γονέας τοὺς ξυμπολίτας ἐγείρᾳς. Sic νομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *coſtas* navium ſignificans, non *paſtores*: ut Valla vertit, ſicut viri eruditiſſimi *Brodeus* & *Leonardus* hoc pridem notarunt. De his coſtis vide quae docuit Vir Clariſſimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non diſſimilis locus eſt Lucian. in *Votis*: Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ὑποκριτόμενοι τραγῳδοί, pro quo alibi ſemper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: εἰς σωφρονῆσαι τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: ἡ ἐπιτροπεύσασα πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo poſt: τοσούτους ἐδυνάμωσε βασιλέας ἀνελοῦσα. *J.G.G.*

Ἵππεῖς ἐς πεδίον] *Anaſt.* c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Baſ.* 85, 1. ἱππέας ἐς πεδίον προκάλει, Σοφίστης εἰς λόγους προκαλούμενος. *Leopard.* 37. *M. duoS.*

66. Καταύσας; ἀλλὰ] Videtur poſt καταύσας inſiſtere paululum, & reſponſum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere ſtudui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν] Luculentus ſolœciſmus, ut ſi dicam *inter eos ipſos nattavimus*, cum de nobis ipſis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuriâ afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiae perſonae pronomen junxerunt verbo tertiae perſonae. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργῶς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παριστάντας. Evidens virtutis exemplar nos ipſos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον μεταπλάττειν. Nos ipſos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύσ] γοῦν ἐπεὶ Θεῷ πᾶσι τοῖς ἱροῖσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de conſulentibus. Αἰσχίνης: οἱ ἄλλοι ἀφροντίστως μαντεύονται ἰόντες παρὰ τὸν Θεόν, τὸν χρησόμενον τοῖς ἀνθρώποις τὰ τοιαῦτα μαντεῖα. *Herodot.* Μαντεύσασθαι δὲ τὰ ἔτεα μαντικῇ ἐπέστειλε ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδὼς τὸν συμφορήσαντα τοῖς μάντεσιν *Moſchopul.* hoc paulo aliter: Χρῇ, inquit, ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδωσι, καὶ χρῶν ἀπαρέμφατον. Χρᾶ γάρ ἐστι καὶ τρίτης τῆς ἀπὸ τοῦ χρῆ. καὶ ὁ μὲν Θεὸς χρῇ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύεται. Hanc *Moſchopuli* ſententiam de χρῆ adeo non probo, ut contra cenſeam omnino χρῆ dicendum, non χρῇ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua ſit uſus, cui peculiare eſt ει. identidem tamen χρᾶ uſurpavit. Ὁ Ἀναξίων, inquit, χρηστηριάζεται ἐνταῦθα, ἐν ᾧ τῶν πρόσθεν χρᾶ τὸ ἑξαμέτρου τόπου. Et paulo poſt: Ὁ μὲν δὴ οὐ ἐνθάζων χρᾶ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾶ τὸ τριμέτρου τόπου. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾶ, ὦ Μίνιππε, τὸ βουλεύεσθαι. Sed & *Moſchopuli* ſtat *Euſtath.* ad Iliad. I. p. 625. Ἴσως δὲ ἐροῦσιν ὅτι ἀμφοτέρως τὸ χρῆ, ἤγουν τὸ χρᾶ, ἤγουν μαντεύεται. οὕτω χρᾶ μοι τοῦτ' ἐφοίβου. Sed ut ad μαντεύσασθαι revertamur, non ſemper obſervatur illud Luciani de hac voce praeceptum, ſed ab accuratiſſimis & Ἀττικιστάτοις ſcriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus reſpondentibus. *Demoſthenes* περὶ στεφάνου: Καὶ τὴν Ἀσίαν ἅπασαν μαντευόμενον. Lucianus in *Dionysalo*, Καὶ μάντις δὲ τὸ

fulentibus universis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexisti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloecismus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed nostine aliquem *sibi conciliantem* nuptias?

γῶν ἐκεῖνο πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ 75 δὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὰρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε σολοικῶν; ΣΟ. Ἐοίκασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶσθα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; 80 ΣΟ.

a Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & statim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οἱ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι· ἐπὶ δὲ * ἀνδρὸς τῷ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲ γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρὸς] Exc. *G.* ἀνδρὶ.

τις ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τῆ λόγῳ μαντευόμενον. Pauloque post: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύῃ ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tiresiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ἀνεκτὸν ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρῶ & ἀναιρῶ. *Isocrates* in Archidamo: Ὃ δὲ θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀπεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀπεῖλε παρὰ τῷ τρίποδι & τὴν ἴασιν ζητῶν. *Herodot.* in II. ἢν μὲ δὴ ἀνέλῃ μιν βασιλέα εἶναι. *Chrysost.* in Babyla martyre: ἐπέκειτο σοφοδαὶς τ δαίμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρῶ περὶ τ κατὰ γνώμην αὐτοῦ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε σολοικῶν] *Nam ſinguli ſolœciſmi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: finguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſolœciſmi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloeciſmus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſæpe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Macab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τ φίλων σκυθρωπῶς ἐπιχειρέν. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι κ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξῆρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro κ εἶτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur κἀθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: κ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἷς ἕνα, κοινῇ δὲ, inquit, κ εἰς ἕνα. *publice & privatim.*

Idem in vita Herodis: Τῷ τ Ἀθηναίων δήμῳ καθ' ἕκαστον ἔτος μνᾶν καθ' ἕνα. *ſingulas minas.* *Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλεγόντες ποτέ. *Ælian.* 21. Εἰ τ καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων. Ubi male legitur: καθεν' ἑκάστων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μετιλεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Baſilius* Libanio: αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας. Et ſic Apoſtolus quoque more Atticorum in epiſtola ad *Epheſ.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demoſthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστον αὐτοῖν ἐξελέγχειν. Idem ἄνδρα addit in Corona: κ ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magiſt.* ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστον recte dicitur; ſed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et ſic puto apud *Thomam* legendum eſſe. Scriptores tamen Eccleſiaſtici ſacrorum librorum auctoritatem ſequuntur. *Socrates* Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib. XVI, 13. Ἐπειδὴ δ ἄλλα δόγματα ὁ καθ' εἷς ἐπελάμβανον. *Euſebius* hiſtoriæ Eccleſiaſticæ X. Καὶ μὴ μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ κ αἱ πάντες ἀθρόως ἀπυρῃμοῦμαι. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀν' ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyp. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἷς ἕκαστον τ πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Attici dicerent ἀν' ἕνα ἕκαστον. *ſingulas portas*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque eſt καθ' εἷς Lucianum dixiſſe cum ſingulari λανθάνει, at Solœciſtam conjunxiſſe cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic ſit ſolœciſmus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστεύομενον αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύ) ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι proprie eſſe *ambire* puellam; ſive foeminam,

ΣΟ. Τί οὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζειν ἀνάγκη τὸ [a] μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί οὖν πρὸς τὸν γάμον πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ φάσκων εἰδέναι, καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθὼν, ὡς ἀπολείποι τὴν γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· ὁ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi conciliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

[a] Μνηστευόμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τὸ ἄνδρα ἀπὸ, ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. *V.*

& dici de viris Attice, μνηστεύεσθαι vero de puellis & foeminis quae despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ. Proprie etiam Lucianus in Nefasto: Πρὸ γοῦν ἐπειδὴ γάμου σὺ Κυζικῷ μνᾶσθαι ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτῃ μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλιδίνης Ἁλιάρτιος. *Heroiot.* quoque in Clio: ταύτῃ πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τὴν λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις σωισθεῖσα σὺν αὐτὴν μιν μνᾶται. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meae.* Οὐ γὰρ ἀπορρίψασα δέξας, inquit, καὶ γένη τηλικαῦτα καὶ πλοῦτος ἐμνᾶτο μειράκιον οὐ χλαμυδοφόρον ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δέοντος. Improprie igitur Lucianus in *Toxari:* Καὶ ὅπερ ὑμεῖς ἐν τοῖς γάμοις ἐπιπολὺ μνηστεύομαι. Ibidem: Δεῖ δὲ τὴν μνησόμενον ἕκαστον προσαγγεῖλαι ἑαυτὸν διότι μνηστευόμενος ἥκει. Et paulo post: Μνηστεύσεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύοντο αὐτὴν τριάκοντα νεανίαι. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laertius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηστεύω γάμον legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνηστεύειν γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πέποσθε θυγατὸς μνηστεύειν γάμους σὺν ὄντας. *Isocrat.* βουλεύεται αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατοι τῶν ἡγεμόνων ταύτῃ ἐμνήστευον. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguae locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversar. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quae a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: Ἀπολιπεῖν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀριστοφάνης δὲ Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ἄχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λιβάνιος δὲ ἐν Μελέτῃ τὸ λέλυκε ἐκβαλλε τὸ γύναιον. Nimirum uxor cum a viro divortit, nuntium remittit, dicitur Graecis ἀπολείπειν ἄνδρα, Latinis *divortere*, *discedere a viro.* vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere.* Cic. *Mimam exegit.* Eleganter igitur *Josephus*, ἐπειδὴ τὸν ἄνδρα καταλιποῦσαν αὐτὸν γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμενος δὲ ὅτι ἐὰν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προστάξῃ. pro quo eodem in loco etiam dicit ἀποπέμψασθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετήν. Ibidem in *Bis Accusato*: Τὴν νόμῳ γαμετὴν ὅταν ἀτίμως ἀπολίπῃς. *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ὥσπερεί τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἑταίραν δὲ συζῶν. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμῳ μὲν δίδους γυναικὶ ἀπολείπειν τὸν ἄνδρα, διδοὺς δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακίᾳ τέκνων. Ibidem: ἀποπέμψαιο γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἔξεστι γαμεῖν, ὅταν βούληταί τις, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι τὴν ἔσαν γυναῖκα. *J.G.G.*

93. Εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν ἐσιών, καὶ ἐξιὼν κόπτοι] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit.* Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque abstinere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *fores crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt , ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero , qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores , plane nihil ſenſiſſe putabimus , indoctum adeo hominem ? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais ? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo ? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] ποιήσῃ. ἢ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεποηθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ εἰσελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὴν κόπτουσαν, ἢ τὴν ψοφοῦσαν, οὐδὲν ὅλως πεποηθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; ἴσως

[b] Πάσεται] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πάσηται *J. Bl. H. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἔξω τις ἰὼν, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δὴ] Παλαιϊκὸν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. ὥσπερ ὂν τὸ ἄρτι ἀφ' τοῦ ἀκριβείου ἐκ συμφωνίας τῆς ἐνεστῶτος, μέλλοντος [*] ἀνιπίδικτον συμφωνίας, ἔστω δὲ τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενον ἀσυνάρτητον, ἵνα μὴ σολοικίζοι ὁ χρώμενος. *V.*

[*] Ἀνιπίδικτον] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀντιδικτῆ. Sed in V. tantum extat ἀνπίδικτον, unde palam eſt, legendum eſſe, ut edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulcari*, Graecis κόπτειν; ut docent *Suidas*, *Tzomas*, *Ammonius* , *Phrynichus* , *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτοι τὴν θύραν αὐτῶν ἢ ψοφοίη ἔξωθεν. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπὶς κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη. Idem in *Fugitiv.* Ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis : Ἄγε δή τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὰ Δία τρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τὴν θύρας. Et in *Nubibus:* Γεῦσαι τὴν θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἐρομένῳ δέ μοι, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. *Heliodorus* in l. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κρῦσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio : Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta : Μὴ ἄρξηθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κροῦσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalyp.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic , quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum praeſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux* : Ἄρτι, ὅ ἐστι, πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas:* Νῦν δή, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις ἐντυγχάνοντες τοῖς λόγοις, ἅτε ταῦτα ἐπιθυμοῦντες, νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις ἐν πρώτῳ νόμων· Πλάτων ἀφηλευμένως εἴρηκε ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ σωφίσμων· ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος ἡμῖν νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δὴ μὲ ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας, πόθεν ἐσέλαν. Νῦν δ' αὖ ψευμάθους ἐπ' ἀνυμάντους. καὶ ἐν Μελανίππῃ· Ὁρᾷς σὺ νῦν δὴ μ' ὡς ἀπρᾴτους τύχας. *Homer.* Νῦν γὰρ δὴ γέρων ἐστί. Idem: Νῦν δὴ ἑκατόμβοια δοῦναι μερόπεσσι καλά. *Euſtath.* Νῦν δή, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως· ἐν ἑνὶ τόπῳ, ὅ καί φασι μόνῳ παραχωρεῖν συντάσσεσθαι. *Euripid.* Phoeniſſis: Ἄκουε δὴ νῦν Φοίβου θεράπων ἐμῶν ὀδόν. Ibidem: Ἄκουε δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά. *Plato* in Gorgia : ἀρ' ὃν καὶ ἦν νῦν δὴ λέγομεν ἀκτρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli , exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres , ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δή , ἄρτι, πρόσθεν , ἔμπροσθεν , τὰ νῦν , πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρότου. Cum futuro autem αὐτίκα , μάλα, αὖθις, αὖσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα , εἰς εἰς μακρόν. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur , contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς ἀεικέα τίσιτε λώβην. Et alio loco: Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δή, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus· Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτε θαυμαστὸν ἐδόν. Idem in Phaedone : Ὦ Σώκρατες, ὑγιατον δή σε προσφοῦσι τῶν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri : Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἐν πολλῇ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ ὠφέλησεν, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τεθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφὸς χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur , ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σύ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπέ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ παρ' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν λόγον. ἀλλὰ σοὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν πυνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς Φαίνε] ῥηθὲν μετὰ τοῦ ἕτερα συντιθέμθμον.] μὴ γὰρ οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά [c] ὅτι τὸ σόν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ κἀ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σὲ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnovisti.

10. SOL. Desine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque possim assequi. LYC. Et quomodo assequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus stribligine sermonis me non observante te ais ultro peccasse, & in quo quidque peccatum sit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, sic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his singulis me interrogare *si velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) si videtur, percurramus. Ac primo ipsum illud ἄττα non denso spiritu, sed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet post nomen ἕτερα compositum.] Sic enim minus absurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, sed *in te contumelioſus fuisse*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare significat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum esse dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

a Μάθῃς] Sic omnes. b ΣΟ.] Personam hanc, & mox ΛΥΚ. inseruit *Cesa*.

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμθμον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμθμον δὲ τὸ τινά. λεγόμθμον δὲ μετὰ τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus satis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, sed sic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, ὁ ἀρχῇ κώλου μόνον σύρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος ὁ τοῦ πρὸ αὐτοῦ κώλου, ἐφ' ᾧ ὀνόμασέ τοῦτο ἐπιφέρομεν, οἷον, πάντα ποιῶ, ἄττα ἂν βούλωμαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινὰ, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἅπαξ ὁ τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται μὲν ἀεί· ἅπτεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πρόσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος ὁ Φαίδωνι ἦν δὲ δὴ ἄττα τοιάδε, ἀντὶ τοῦ, τοιοῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμθμον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiastae judicium, in margine positum, malum pedem in ipsam Luciani orationem videtur intulisse. Sic vera sunt, & cum *Thomae Magist.* observatione conveniunt, sed sententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἣν με φὴς ὑβρίσαι] Puto excidisse ob soni affinitatem σὲ post ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus sum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν sunt Soloecistae, ita distinguenda, nisi fallor, ut in interpretatione nostra factum est. *J. M. G.*

20. Σε ὑβρίζειν ἢ εἰς σὲ] Ὑβρίζω σε scilicet est contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, est cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius sum, *Moschopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε ἢ αὐτὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δὲ ὕβρεως ἢ πληγῶν, ἢ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε αὐτὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδύκνυμαι, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς αἰκάτας. Quod vero Lucianus subjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ὁ τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba sic se habent: Ὅμως δὲ κινδυνεύει οὐ μόνον λελέσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accusato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν λέλογον. *J. G. G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζω τινὰ & εἰς τινὰ, non observari perpetuo ab Atticis, vid. *Kust.*

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſius* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

γὼ ὅτις γυναῖκα ὑβρίζει ἢ σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, ἢ ὅτις παῖδα, ἢ φίλον, ἢ ὅτις γε οἰκέτην, πλὴν [c] ὧν περὶ τ' πραγμάτων οὕτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τ' παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν ἢ τοῦτο καλανοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἑτέρου πρὸς ἕτερον γίνεται, τῷ μὴ ὀρθῷ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τῷ μὴ ὄντι πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν ἐστί. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσθαι. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρός τινα, ἢ οἰκείαν

c Γὼ] Γι *Fl.* *d* ΣΟ.] Omiſit *F.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. *e* Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. *f* Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* *g* Εἰ] Forſ. εἰη. *h* Λέγειν] Sic *H. P. F. B1. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζειν εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Ἀγωνιῶμαι γὼ εἰς ὑμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *F. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεταθέσθαι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, καὶ ἐναλλαξὶ ἐπὶ τ' ποιούντων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, καὶ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀντ' ἐτέρου εἰπεῖν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus:* ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere.* Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξει λέγειν. Nihil certius. *F. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *F. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξει λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσα σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἕτερον πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *F. M. G.*

40. Λέγων ἐστὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *F. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit

χείαν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι ἐμφαίνει. τὸ δὲ τοῦ τινα, τὴ ἐκείνου τοῦ [a] ὃν σπουδάζει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲ ὑποσυγχέχυται, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶταί τισι· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῶν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γ' λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἥκιστά σε λέγοντα, ὡς ἔγω ἤκουλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲ πρὸς τὴ ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὴ καθεζόμενον·

Ἥσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην.
ἀντὶ τοῦ μὴ καθεζόμενον. πάλιν δὴ εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα διαλλάττειν, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melior autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

II. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assîde* & *sede*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *conseditor* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assîde* & *sede* differre ajo. SOL. Et quî tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assîde!* alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin*, *peregrine*, *sedes*, *sedem inveniemus & ipsi*: *sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, peccare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a Ὅν] Ὃ male *Fl.* b Καθέζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* c Καθίζειν] *Amst.* bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισον] Sic *Gesn.* ex *Amst.* Κάθιζον cett. Κάθησον *J.* Καθίζου *B1.* e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμιλείας τῷ σώματι, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαι τῶν περί σε πραγμάτων. *J.G.G.*

49. Ἑκάστῳ] An ἕκαστος? *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, καὶ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο. *F.G.*

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad stantem, quem jubemus sessum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, καὶ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν γὰρ κάθισον πρὸς τινα ἱσάμενον λέγεται ἵνα καθίσῃ· τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὴ καθήμενον ἵνα κάθηται, καὶ μὴ ἐξαναστῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἥσο ξεῖν' ἐμοῦ δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum. quod vero paulo antecedit, τὸ καθίσεσθαι ἥκιστά σε λέγοντα ὡς ἔγω ἤκουλον. *audivi te dicentem imperativum* καθίσεσθαι, *sede*, *vocem esse peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἵσταται, καὶ ἑστωτόμβῳ, καὶ τὸ καθίσεσθε ἀδόκιμα τῆ Ἀθηναίων φωνῇ. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid desiderari. cui equidem non invitus assentsero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σε ἀκηκόσας ταῦτα λέγοντα. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἑκαθίσθην, inquit *Thomas*, καθισθεὶς, καθισθήσομαι, καθισθήσω, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων, βάρβαρα. λέγε δὲ καθίζομαι, ἐκαθιζόμην, καθεδοῦμαι, κατεδαφίζω, καθίσθαι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων. *Phrynichus* ἐκαθίσθη, καθισθεὶς, καθισθήσομαι & πληθυντικὰ καθισθέντων, ἄκυρα. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθισθεὶς δὲ πλησίον Θάρσει, συγάστηρ, ἔλεγον. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενος πολὺν χρόνον ἐκαθίσθημεν. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀπτωμένου δὲ αὐτοῦ διεθέντες ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ φορείῳ. *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπί τινος φρέατος. Idem libro VIII. Καθεσθέντα δ' ἐν βόθρῳ. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magister*: Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζουσι, καὶ καθίζω ἕτερον. *Pollux* scribit *Xenophontem* καθίζειν usurpasse pro καθίσαι ποιεῖν. Locus est in II. ἀναβάσεως· Καὶ ἀπαγγελλόμενον δὲ Ἀριαίῳ, ἵνα ἐνθάδε ἔλθῃ εἰς τὸν θρόνον τὸν βασίλειον καθιεῖν collocaturos esse. Sic καθίζειν δίκας apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* Καθίζω ἕτερον, ῥητοδιττῶς. καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμετάβατος. Κάθημαι δὲ ἐγὼ, ἀπὸ ῥητοῦ ἀόριστον, &c. Τὸ καθεσθήσομαι, καὶ ἐκαθίσθην βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω ἐστὶ μόνον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἕτερον ποιεῖν καθέζειν, ἀλλὰ & ἐμαυτόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἐμαυτὸν ὥσπερ εἰ θεάτρου. *J.G.G.*

57. Εἴη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. du S.*

61. Ἥσο

Parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *ultra*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam καταδουλοῦν tu forte idem quod καταδουλοῦσθαι putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; καταδουλοῦν vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 Ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴ γε τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγω· τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διεληλυθας, ᾧ φίλη λέγε, ἄτω [i] γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γ' λέγοντος ἃ κατανοεῖς. οὐκ οἶδα οἷόν ἐστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ ᾗ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἴπερ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΦΙ-

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* *g* Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. *h* Ἱκανῶς] Rescripsi ex *Bl. F. V2.* Ἱκανὸς cett. *i* Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] Mss προδιδάσκων *Fl.* omisso ᾧ ac δεῖ. *k* Μοι] Mu legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ· ᾗ τὴν τῶν ὅλων βασιλεῖ καὶ μοναρχίᾳ καταδουλοῦσιν. οὐκ ἀσφαλὲς ἦν τὸ τοῦ Λουκιανοῦ. *V.*

61. Ἧσο ξεῖν'] *Hom.* Od. Π. 44. *M. du S.*

Ἧσο ξεῖν'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἧσ', ὦ ξεῖν'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἧσο. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἧσο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecesserat τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόεικε Ὀδυσσεύς. Τηλέμαχος δ' ἐπέφθη ἰφθιτος, φώσασθό τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *assile* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, numquam positum aliter. *J.M.G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγω huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J.M.G.*

71. Συγγραφεὺς ἀνήρ] Συγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ὁ μόνον ὁ συγγραψάμενός τινα, ἢ τι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γενόμενον, οἷος ἦν Θουκυδίδης, ἀλλὰ ὁ γράφοντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφέας ἐκάλουν. Θουκυδίδης Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ζυγγραφεῖς ἄλλο μὲ ὐδὲν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἰσοφιογράφος μὲν γάρ ἐστι ὁ τὰ πρὸ ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γεγονότα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J.G.G.*

72. Πάνυ οἶδα —— λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τῇ συγγραφεὺς putemus, facile illam quidem aliunde refarciendam. *J.M.G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲ καταδουλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δουλῶ ἐμαυτὸν, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὸ τῆ Θαλάττης μέρος. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲ καταδουλωσάντας τὴν Ἑλλάδα. *J.G.G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἀκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non sequi post hunc alios super hoc argumento

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

ΤΙ τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνενεύκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω περιπολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κἂν τῇ ποιητικῇ, ὠχρῷ τέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριφῶντος &c. B1. ac 2. In cett. omissa. a Συνένευκας] Συνένευκας Edd. priores. b Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. Rl.

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ἔστω ὁ λόγος ἄλλο τι, καὶ οὐ Λουκιανοῦ δοκεῖ εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ οὐ δεῖ ἐπιφέρειν. V.

3. Βυσσοδομεύεις] Ἐν βάθει σκέπτῃ. V.

* Ἐκ] Aberat propositio ab editis. Addidit M. du S.

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud νῦν δὴ διαλύσομαι τὸν διάλογον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. *J. J.*

Ibid. Διαλύσομαι τὸν διάλ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos supposititios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φν. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφαλαντίας, ἰσπήρως, ἐκ τρίτου ἤρανον ἀποδεκτέας δὲ ὕδατος ἡμᾶς ἀνακαίνισεν, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cavus* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis oblivisci tur, neque quod in *Peregrino* . . . . plebs illum impostorem vocat ἵνα φιλόσοφον, ἵνα φιλόπατριν. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Differt. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forte

εἰάς. μή πω τρικάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτλω ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλικας; ὐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς πάθειν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἶμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὅσπερ ἐπὶ τῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀίεις ἐμοῦ βοωμένου τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεχώφωσαι, ἢ καὶ τὴν χεῖρα προσδοκᾷς; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τὺς ὕθλυς, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή πω ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τριεφῶν] Κέρβερος V.

ut vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ΤΡΙΕΦ.] Nothus. An Τρίφων vel Τρίφων, τὸ Τριφῶν non placet. *F.G.* At Τριφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.*

2. Σωνίστικας] Lege σωνίστικας. *F.G.*

3. Βυσσοδομούσις] Βυσσοδομούσιν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομούσιν, κατὰ βάθους τὴν οἰκοδομὴν βυλευόμενον, quasi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I. 316. Lucian. *de Delat.* c. 24. βυσσοδομούσι τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσσοδομούσις] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τὸ ποιητὸν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ σοφιστὴ τῶν ἐχόντων, τῦτ' ἔστι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε Ἥφαιστε, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλιτροεικότες. κερδάλη δὲ ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βυλῆς κερδαλέης, σωστικῆς, ἀφελίμου, ἢ πανούργε· παρὰ τὴν κερδὼ, ἤγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὤχρῳ τί σεν] *Hom.* Il. Γ. 35. *M.du S.*

Ὠχρός τις] Iliad. Γ. 35. Luciam. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἑκάτλω] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *J.M.G.*

7. Τίνι θεῶν — συνήλικ.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M.du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησω hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *vestis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι; *J.M.G.*

14. Ἢ ἐς τὴν χεῖρας] An ἢ ἐς σε τὴν χεῖρά; *F.G.*

17. Διειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένον λόγον, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζω τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῶθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ χρὴ χρημνὸν ὠθεῖσθαι ἂν ὅπῃ κεφαλῆς σκολιώσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, ἡ τὸ τοῦ Κλεομβρότου πήδημα τοῦ Ἀμβρακιώτου ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τὰ θαυμαζόμενα ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σου τὴν ἀγώνειαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὅπῃ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ἢ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι οὐ μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τὴν ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπόβλεπτον, καὶ τὸ ἄσταλτον τῆς βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω σεισμῶδες

2 ote iterum illae audiendae ſint, dirigeam prae furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, niſi tu mihi jam inclamaſſes, de praecipiti loco in caput vertigo me impuliſſet, & Cleombroti de me ſaltus, Ambracioten illum dico, narrari 25 quam ſcitiſſime potuiſſet.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, viſa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philoſophorum portentoſi ſermones, tantum abeſt ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quieſce paullum Triepho, & noli moleſtus eſſe amplius. Neque enim a me inſuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque ſpernendam facile, quin valde etiam abſtruſam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingreſſu illa inconſtantia, illa ſurſum deorſumque con-

a Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *F.* quae ἀπὸ ψύξω

20. Ἀποψύξω] Ἀποδωσῶμαι, ξυμπάσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloſſ. Graecol. ἀποψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκετοδινήσας] Lucian. in *Philopſeud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *F.M.G.*

24. Κλεομβρότου] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem ſe de ſaxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότου] Notiſſimum eſt *Callimachi* in eum Epigramma, ſed nimis pulchrum ut non hic adſcribatur. Eſt autem in Anthol. Graeca l. 3. ultimum,

Εἶπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης.
Ἦλατ' ἀφ' ὑψίου τείχεος εἰς Ἄϊδαν,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν περὶ τᾶς ψυχᾶς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

F.M.G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *F.M.G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. ſupra *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *F.F.R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Soleant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari oſtendive ſibi cuperent, aut ipſi narrare aggrederentur. Priorio generis exemplum eſt apud Lucian. in *Scyth* c. 4. ubi Anacharsis ad Toxarin: μὴ φεύδῃς ἀθίατος αὐτῶν ἀνασρίφοντα. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπὲ, καὶ μὴ φεύδῃ με κ. τ. λ. *Contempl* c. 1. φεύσῃ δέ με κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὲ πρὸς φιλίαν με φεύδου. Huc refero obſcuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν, εἴ τίς τι, αὐτῶν ἀκούσας τῶν λόγων. ἐδὲ γὰρ ἐδὲ καλαφρονεῖν ΑΥΤΩΝ εἶμαι δίκαιος, ἄλλως τε κ' ἐς φίλον ἐ περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακὼς ὁ βουλόμενον ἀκούειν ἐᾷ. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praeceſſerat, ita enim nimis inepte cum iis quae ſequuntur cohaereret: ſed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepiſſe quaſi, idemque ſibi voluiſſe exiſtimo, ac ſi dixiſſet, ἐδὲ γὰρ καλαφρονεῖν ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ εἶμαι δίκαιος κ. τ. λ. neque omnino inſolens eſſe arbitror, ut ex iis, quae ſequuntur, ſuperior explori oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemſterhuſii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus eſt, quadrat, quod eſt apud Comicum in *Ranis* vſ. 512. ubi mulierecula Pſeudo Herculi aliquid, quod e re illius eſſet, narraturа ita προοιμιάζει, Οὐ μὴ σ' ἐγὼ φεύσομαι ἀπελθόντα. De aliis precibus paſſim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπειδὴ σφι ὕστερον δοκέει φεύδεσθαι αὐτόν. *Julian.* Or. 5. quae eſt in Deûm matrem, gratias eidem ſe habere ait, ὅτι μὴ φεύσεται ὕστερον ἐς σπέρμα πλανήτου, ſed edocuerit rationem myſteriorum &c. *F.M.G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Geſner.* adlegata aliter exponit *Hemſterh.* quem vide. (ſed video ipſum hoc jam notaſſe.) *F.F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. ἡ μικρὸν ἀπ' αὐ-

conversio, valde te conspiciendum atque notabilem faciunt. Sed respira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciscaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum est unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne spiritu in sublime sublatus, spectaculum multitudini fias, & delapsus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo signes. Insigniter enim, quae hodie ex sacerrimis sophistis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur respira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda consilia! heu, heu, heu, heu, spes vanissimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipsas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam super Propontide excitasti, adeo ut funibus πολεῖν, δείγνωτόν σε καθίστησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῆ δεινῆ, ἔξεμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθὴς. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲν, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καί σε καλαπεσὼν, Τριεφώντειον πέλαγος [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρίν. ἃ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξόγκωσέ μου τὴν γηδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῆ δεινῆ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῆς ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ὀπισθεν τος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

b Καλωσράσης] Καλωσράσης *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον *V.*

ἀκαλαφρίστου πρᾶγμα ὡς δεινῆς ἀναπομπῆς. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθὴς] Hemistichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί σε καλαπεσὼν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ τὸ σὸν τὸ θαλάσσης καλαπεσὼν Μαίοτικόν τι πέλαγος ἡμῶν ὄστις ὁ Ἰκάριος ἀποδύσῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Heumann.* in Poecil. p. 249. Verti vult *spiritu meo*, ne quis intelligat substantiam spiritualem; sed *Gesn.* videtur ambiguum studio servasse. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Christianos notari τῶν σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Christum ipsum σοφιστὴν appellavit: & apud *Prudentium Peristephan.* 10, 40. Christianis Asclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophistas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξόγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus est noster, nisi quod paullo modestius ille hyperbola utitur, in *Philops.* c. 39. τοιοῦτοι ἀκούσας ἦσαν, ὅστις οἱ τῇ γλώσσῃ πίστις, ἐμπίμπρησιν τὸ χασίμη, ἐμέτου δεῖται κ.τ.λ. Simili fere metaphora, sed alio instituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18, seq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admiratis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὴ — αἰ] Praeterquam quod puerilis valde exclamationes istae; ne Graecum quidem illud φύ. Forsan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Homum verbarum omissa est interpretatio a *Micyllo* ex editione Paris. 1615. f. & *Basil.* 1619. 8. quem sequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adversum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves nisi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσχωθεῖν πόντου (frequenti praepositionis ἐς ellipsi) hic valere ingredi, nemo negabit, nisi si quis putet, secundo Borea intrari e Propontide Pontum, id est, versus septentrionem navigari posse. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream posset, debuisse constitutum esse eo circiter loco, ubi est Constantinopolis. Quod quorsum valeat, in disputatione dictum est. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. Β, 148. Odyss. Ο, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia absurditate non dicam; sed id rogo; ubinam gentium stantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod sentio dicam, Constantinopoli hoc scriptum puto. Alioqui cur de Propontide scriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compescendis Scytharum excursionibus in fine Dialogi; unde satis liquet in ea regione habitasse, quae iis gentibus vicina esset. Vide etiam Nig. c. 6. unde conjicio tres hosce libellos ab eodem viro scriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' κάλων αἱ ὁλκάδες τ Εὔξεινον πόν-
τον οἰχήσον), τ κυμάτων ὑπτιυλινδέντων
ἐκ τῦ Φυσήματ. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκά-
τοις ἐνέκειτο. πόσ κορκορυγμὸς, ἡ κλό-
νς τ γαστέρα σε συνετάραττε· πολύωλον
σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς.
ὡς ἡ, χ τὸ τερατῶδες, ἡ ἀφ' τ ὀνύχων
ἠκηκόεις. KPIT. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ
Τριεφῶν, ἀκηκοέναι ἡ ἐξ ὀνύχων· ἡ γ κή-
μην γαστέρα τεθέασαι, ἡ κεφαλὴν κύσασα,
ἡ ἀνδρείαν Φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατῦ-
σαι, ἡ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα·
ἡ ὅλως τερατώδης ὁ βί, εἰ βούλει πι-
στεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον
κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ
πλάτανοι τ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ ἡ
χελιδόνες εὐηχα κελαδῦσιν, ἵν' ἡ μελῳ-
δία τ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνσα, τό, τε

naves ingredi Euxinum Pontum cogantur, fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat; ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi tranſeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

[a] Δὲ] Sic noſtrae, Tᵢ *Geſn.* Edit.

58. Κάλων] A κάλ χοινίσ, pro κάλως. *F.G.*

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidiſſe videtur Librario. *F G.* Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώην ἴξον. Plura ex eod. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμων εἶναι, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἥλυθες ἀθανάτους. Quare nihil inſerto εἰς opus erit. *J. F. R.*

61. Πόσ κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἰταράχθης τ γαστέρα ἐ κλόν ἐξαίφνης αὐτὴν διακορκορύγησεν. Ubi κλόν ſecundum Scholiaſten eſt τρόφ τις ἐ εἰλικ· διακορκορύγησε autem ponitur ἀντὶ τῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ ἐντέρων τ ἦχον. *J. M. G.*

62. Πολύωλον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures.
J. M. G.

Πολύωλον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. *J. F. R.*

64. Τερατῶδες] Τὴν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες; ἴσ. *F.G.*

Ibid. Τῶν ὀνύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit ἀ ὀνύχων vel ἐξ ὀνύχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ ὀνύχων ἀκούων, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀφ' ὀνύχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὥσπερ Ἄργ ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Gallian.* illud 23. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis, Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.*

Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἡδὺ μὲν ὑπερφυέστατον· ἐκθύσα δὲ ὅλη περίοπτον φαίνεται. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stichо* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. *J. M. G.*

66. Κήμῳ] De Baccho, alludit ad γαστροκήμων. *F.G.*

Κήμῳ γαστρὶ] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κήμῳ *ſuram*, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστροκνημίας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. *J. M. G.*

67. Κεφαλὴν κύσασα] De Minerva. *F.G.*

Κεφαλὴν κύσασα] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. *J. M. G.*

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoſeon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. *J. M. G.*

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. *M. du S.*

Ἀλλ' ἐπὶ] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε δύσετο κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. *J. M. G.*

80. Ὕπερ] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὑπέρ, genere maſculino, ſed *Wolfg. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens susurro, animam ipsam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus sane, Critia, sed timeo, ne forte incantatio sit, quod tu audiviſti, & pistillum aut januam ex me sa-80ciat mirabilis illa tua percuſsio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam8 infligere possit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res se habeant. CRIT. Ain tu? non posse autem Jovem in tartarum aliquem mittere? nescisne tu homo, ut Deos omnes de caeleſti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine90 olim proſtraverit, & hodienum prout quisque eſt petulantiſſimus proſternat: inde eſt, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καλαθέλξειε.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή σου ἐπῳδὴ τὸ ἠκουσμένον ᾖ, καί με ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσῃ· ἡ θαυμασία σου αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, ἐὰν τοῦτο γένηται· ὅτι σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δύνηται ἀμυνέμεναί σε, εἰ ὡδικαίης τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ καὶ σὲ μὴ ἀγνοεῖν περὶ τῶν Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; ὁ δυνήσεται ὁ Ζεὺς εἰς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέῤῥιψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καθεκεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· ὡδὶ δὲ τὸν ποιητὴν Τιτανοκράτωρ καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

[b] Ἀπεργάσῃται] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζηται *P. H.* [c] Κατάπληξις] Κατάϊλξις dederat *Solan.* bene. Sed sine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo usus etiam est Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud simul discimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, si DIs placet, posse, ut ex pistillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra pistillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύετρον, Θύραμα *Hesychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Hesychius*, & ex ipso forte *Varinus*, distinguunt ab invicem θύρετρα id est θύρας, & θύετρα, hoc est θυράμαλα, quae tamen & ipsa vox interdum januam seu fores ipsos significat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac distinctione, suspecta certe *Stephano* sit, auctorem prae oculis habuisse locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τῆς θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσῃ — κατάϊλξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, subſtitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen potest vulgata scriptura, quia nihil adeo absurdum est, quin ab hoc scriptore dici potuisse videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀπὸ ἀκούσματος καταπληκτικοῦ ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (amasia) *πατάπληξις plenaque honoris* a saucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non potest, ille non verebitur perjurium committere, si nimirum de illius impotentia constet. Triepho autem putat, adeo constare de Jovis aetherii futilitate Critiae suo, ut non dubitaturus sit, illius stramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noster, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita disputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram respici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philosophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνέμεναι] Verbum *Homerice* praeter rationem ac necessitatem inflexum, ut ante ἀμπνῦσαι &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim solum in terram praecipitatum fuisse *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Geſn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid sit βηλὸς cum de coelo sermo est, disputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noster hic respexisse imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus historiae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei historiam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipsam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ἡ παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέ, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τῆς Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦτος ἐγένετο, ἡ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ἡ ταῦρος; ἡ εἰ μὴ τὸ παρανίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ἡ διέφυγε λάθρᾳ τὸν πελάγους, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεωργῷ, ὁ βροντοποιὸς, ἡ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, ἡ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βακτηρίᾳ καλεκεντάνυτο. τὸ δὲ ἡ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, ἡ τὸ ὄψιν ἐζοφωμένοις, ἡ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίκεσθαι, ἀλλ' ὑποβεβρεγμένος bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis caussa, quin taurus etiam? & nisi celeriter fuscepto in humeros scortillo per pelagus aufugisset, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim toris so-

[a] Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμόσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δ' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖσε] Ego mallem ἐκεῖνε, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖσε] Verti quasi legeretur ἐκεῖνε, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαλο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμώσαλο ab ἐπωμόω. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kust.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμώσαλο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμόσαλο] Etsi ter quater ἐπομοσόμεθα & ἐπομόσομαι deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & o brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kustero* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καλαύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ ἵππος χρυσοχόου τινὸς κατεργάσηται χρυσοῦν ὄντα, ἡ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὄρνις, ἢ ἀλλόκοτον ἡμῖν γόνῳ. *J. M. G.*

4. Κατεμεστώντο] Forte κατεμεστώντο a κατακεστύνυμαι. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A. 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precatuae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani, quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Versum hexametrum ἄμετρον rependisse alio claudicante, sine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι σωτῆρι.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, οἱ δ' ἥλιοι ait, — ἡ τὸ πνίγος ἔτι ἰλύσι. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alii Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἰμάτων ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄφρων *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κενοῖς φήμοις. Idem XI. 40. Πίστις ἀόρατος. Ibid. c. 78. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θνητὸς ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς ὑφαῖς *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώπους de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὑπνος vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θελήμασι *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτους supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποσιωπήσω] Non ausim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἐνυπν. c. 1. Τοῖς πλούτοις δὲ ἔδοξε — τὸ μὲ πρῶτον εὐθὺς ἀν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀμείνονα παρὰ τὸ τίχης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δὲ τί δυσαὶς σύμμαχος ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀφόρμους Λυδοὺς ἐν θαλάσσῃ. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἡξίου τε αὐτὸν προστάξαι, ὁμοῖος μὴ ἀτυχήσαι πίτυσι. Ipse canon *Homer.* Il. B, 353.

9τ

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

καθεδεῖται παρ' αὐτοῖς, πάγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τῆς Αἰετῆς, καὶ τῆς Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὡς προφήτην ἄριστον, καὶ [b] ἰητρὸν, ἢ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις, [1] ὃς Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφιλόξοις πᾶσι μαντεύμασιν;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κρατῶν, καὶ ἀφθόρου τινὸς καὶ καλαπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σύ-

[b] Ἰητρὸς] Sic Edd. lege ἰατρὸς. [c] Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer.*

Φαμὶ γὰρ οὐ καλοσύνας ἰατρομαντίης Κρονίωνα —
— Ἀστράπτειν ἐπιδόξ' ἐπιείσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀνακόλουθον quidem & σολοικοφανὲς ἄρον agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποσύριγμάριον Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pitissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποσύριγμ. καθαρὸν] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πάγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Αἰετῆ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lasive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐ τοῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille οὗτος, inquit, ὡς ὅλον ἡμῖν κυοφορεῖ ὁ γυναικῶν, καὶ παλλαχὴν τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ἢ μάντις, ὡς φασὶν, σοφός. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξὸν (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀχόλλων προφητεύειν φησὶ καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum demique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V. La Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὁ θεῖος Σαλαμῖνος, ἀπολεῖς δὲ σὺν τέκνοις γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ εἶμαι, καὶ Ἕλλησι, γυναικῶν τέκνα ἦσαν; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Oenomao Cynico* apud *Eusseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον..] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ φθ' ὅσσον τε δυώδεκ' ἀπὸ σταδίοιο πέλωνται

Ὅσ-

σεισίχθων, ὦ Τριφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ὀπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τοιούτων ὄφι; τὸν γοῦν Ἄρην ἐκεῖνο τὸ δεσμῶν πιεζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης ξυνόμενον, πάντων τε τῶν θεῶν αἰδῇ τὴν [a] μοιχείαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἱππειος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τὺς διδασκάλους δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείρας τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ὄφιν, ὡς μοιχοὺς ἀφασώζων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδουλον, τοῦ ἀσελγεστάτου Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανοῦντα ὀπὶ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτῃ οἶδα μὴ οὐχὶ δεχέσθαί σε, ἀφ' ὧν πρόδηλα πρώην πρὸς σοῦ. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. τὴν Ἀθηνᾶν ἔτι ὀπομνησθήσομαι, τὸν παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχείαν S.* & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐπτάχιλοι ἐπίαχον ἠὲ δεκάχιλοι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὅς τόσσον αὐδήσαχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum *ἐνοσίγαιος*, & *ἐνοσίχθων* saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim *ἐνοσίχθων* & *ἐνοσίγαιος*. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An πραγωγός; *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo *δημαγωγῶ*, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν δὲν πατέρ' — αὐτὸν Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκροὺς κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην] Πρεσβύταιον θεῶν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, o Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam causa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniisti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 τε, τὴ ἐνόπλιν, ἣ καλαπλησίχης θεᾶς, ἣν ἡ τὴν Γοργόν. κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει φερούσης), [c] τὴ Γιγαντολέτιν θεόν. ἐμὲ γὰρ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ περὶ ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέ-
50 γε ὅ, τι [d] γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆ Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ὀπιφέρει; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καλαπλήσσει τοὺς πολε-
55 μίους, καὶ ἑτεραλκέα τὴ νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ ἀφ' τοῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαταμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ ἀφ' τί δὲ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, [e] μηρία
60 καίομεν ταύρων, ἢδ' αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται), ὥσπερ τὴ Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' ἐ οἱ δύναμίς γε πόρρωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῷ ἐπιφέρει).

65 ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστιν; ἐθέλω γὰρ [f] ὦδέ σε εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένε τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλωρθωκότα. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτόν, πλὴν γε τῆς ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Gesn. e Μηρία] Μηρία male J. & Va. non cett. f Παρὰ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. 1051. ubi πρεσβύτικοι θεαί. J.M.G.

38. Μή μοι] Ellipsis τῶ λέγε vel similis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiasta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Aristoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ ἀφ' σκαρδικίσῃς. Sed respexisse proprio videtur auctor *Aristoph.* Νεφ. 83. seq. ΦΕΙ. Νὴ τὴ Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον. J.M.G.

39. Καλόδουλον] Lepide miseram servitutis suae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. J.M.G.

40. Ἀσιλογομανῶ.] Specimen ejus ἀσιλογομανίας habes Od. Θ, 335. seq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* J.M.Gr

42. Προδιαβληθῆναι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc composito usitatum, addito hoc Philopatridos testimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc isthic in textum non fuerit admissum. Interim προσδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod suo loco non spernerem. Τῷ προδιαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. J.F.R.

47. Τὴν Γιγαντολέτιν] Τῆς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τὴ Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. F.G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet AE.M.

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, nisi forte τὸ τὴ Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. J.M.G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, si χρῆμα intelligas, vel quasi demonstrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος. J.F.R.

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἥττους τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν & δύναμιν παρέχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκία, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν & δύναμιν ἀφαιροῦσαν. consentit etiam *Hesychius*. Recte igitur, puto, sensus hujus loci in versione est a me expressus. J.M.G.

59. Μηρία] Μηρία imprimis seu μηρία ὁσᾶ Diis grata putabant, & in sacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falsε ἀποφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. J.M.G.

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέρασε· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ διαθειρολαμήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημερθέν, ἐπαοιδαῖς ταύτην ἀφελόμενος, ἄλλας οἱ θεοὶ ταύτην ἐχέπασι. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγάρτοι μ' ἐλάνθανε πόλλ' τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώπων θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαρίζετο ἐς ταυδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρη αὐτὴν ἐπονόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένον καταλομήσειε, ταῦτα γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abstulisset, praesidii causa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem tamen se nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percussionem permansit. TRIEPH. Et, si quis caput virgini abscindat, fierne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

a ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr. B1. 2. H. P.* ΚΡΙΤ. male *Pl. J. Ald. V2. S. Amst.*

77. Προσηλαρίζετο] Ἑταίρας προσίλαβεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum historiam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiast. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. διαθειρομῶν *Hesiodi* verbum est in Θωυμ. vers. 280. ubi similiter hanc historiam narrat, cujus si physicas explicationes desideres, affatim tibi nugarum Scholiastae ad eum locum dabunt. Doctiora sunt & veriora, quae copiose de iis disputat *H. Dodwellus* in diss. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. 1. Geographorum *Hudson.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Hesiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diss. §. 25. ἀφελόμενος dubito, an apud alium veterem legatur. προσηλαρίζετο honestum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδῶν] An ἐπαοιδαῖς? *F. G.* Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδία *Hesychio* φαρμακεία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & *B2.* recte. In reliquis Κριτ. mendose. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν Ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis est, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob versum ex *Homero* concinnatum hoc factum est; nec adeo solliciti sunt mendaces de suarum fabularum circumstantiis. Fabula enim narrat Ursulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula seculo demum XII. falsum quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic spectamus, attinet, in orbe Christiano narrari coepit; quamvis res gesta ponatur circa IV. seculi finem. Rem hanc ulterius prosequi nec vacat, nec lubet; sed vel hinc mihi satis constare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum post Lucianum annos vixisse; donec vir aliquis doctus aut in Creta Insula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. Δ. 50. *M. du S.*

84. Κρήτῃ] Neque *Joh. Meursius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod sciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco possit. Suspicabatur *Maturinus Veyssiere La Croze*, hoc accidisse *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Asiam caedibus & incendiis vastarunt. Utitur testimonio Zosimi, cujus I, 46. haec sunt, Πρώτα δὲ τῶν Σκυθῶν ἐλεηλάτουν, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπεπαλαίκεσαν, οἱ Κρήτῃ ϵ Ῥόδῳ ἀβεπαλώσαντες βάρβαροι, πυρίφλεκτα ἴδη ἀφυγόντων ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non ausim: charactera autem temporis hinc peti non patiar (vid. diss. §. 26.) sed cum omnino sit conjecturis agendum, satis quoque probabiles afferri a me posse arbitror. Cretam cum Palaestina saepe confundi, notatum *Huetio*, Dem. Euang. 4. 8, 9. Ipsa Gaza Minoa dicta teste *Stephano Byzant.* h. v. ut prope illam Minois. De magna Cretensium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Observatt. 2, 2, 6. seq. qui colonos Cretensium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem superstitionem relapsus esset, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adversum Christianos insurrexere, impune scilicet, quidquid ausi forent, sub tali Imperatore luturi. Cujus rei tum alia sunt exempla a nostris, qui tum vixere, scriptoribus relata, tum haud parum ad rem

pe-

le virgines membratim omnes dissectas in insula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego si novissem, quot tibi Gorgonas attulissem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem fecissem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perseo superiorem judicassent.

ξίας Ἀθμελεῖτι τμηθείσας Νύσῃ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρητίῃ [b] δέ τέ μιν καλέουσι. τῷ γὰρ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, τοσαύτας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε γραϊδαρίοις ἀκαλαμάχοις ἀποκατέστησα· ποιηταὶ δὲ, ὦ ῥήτορες, καὶ πολύ με Περσέως διέκριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας εὑρηκότα.

10. Sed quoniam in Cretenses incidimus, memini adhuc illos mihi ostendere sepulcrum tui illius Jovis, & quae ipsius matrem sustentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conservantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec possent, mi Critia, incantationibus peragi,

Ἀλλ' ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τῆς Κρητὸς, αἱ τάφον ἐπεδείκνυτό μοι τοῦ Διός σου, ἃ τὰ τῆς μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἄειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται Ἀθμήσι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες τῆς ἐπῳδὴν, ὦ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξεπῳ-

[b] Δί τί μιν] Omiss. τι in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

nostram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione στηλιτευτικῇ prima p. 87. ubi de Arethusiorum, Gazaeorumque in Christianos saevitia hoc inter alia refert: ὅτου λόγου ἦσαν, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ καὶ ὑπερφυοῦς, ἀψαύστους μικροῦ καὶ ὀφθαλμοῖς ἀρρένων, εἰς μέσον προαγαγόντες καὶ ἐκ ἀδύτου γαμουσαῖος, ὅπα τῇ θεᾷ πρότερον ἐκθέσεσιν, εἶτ' ἀκακίφαυλος καὶ ΔΙΚΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίοις ἰδοῦσι κατεσκαῦναι — οἱ δὲ σπαίρουσιν ἔτι τοῖς σπλάχνοις συνδὴ τροφῶν ἐπιστάμενοι, συῶν τοὺς θερμοτέρους ἐκφῦναι, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Rom. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaestina sanctorum Martyrum Eusebii, Nestabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apostatae, irruente in eos turba gentilium discerpti atque necati sunt.* Habemus ergo apud Cretenses Palaestinae virgines castas membratim dissectas sub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zosimo vidimus. Quod obscure ita Gazam signat auctor, vel eruditionis ostentandae caussa fecisse potest, vel studio obscurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, si quis in ipsa Creta insula tale quid tum contigisse putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui insanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Κρήτῃ δί μιν] *Κρήτῃ δί τί μιν. F.G.* Optime. Et sic jam versus restitutus. *J.F.R.*

92. Τάφον] De sepulchro Jovis agit *Joh. Meursius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vs. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis sepulchro constare nostro, quam ex Luciano, quem semper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμιον] Δόχμιον πλάγιον seu obliquum significare, Lexicographi dicunt, quorsum equidem in versione respexi, *vallis*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim esse, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Α in Δ vel Λ in Δ mutato, ut est facilis harum literarum confusio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes significaret, quorsum sequens λόχμιαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodissimam & amoenissimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus est, distinguendum) a Gnosso adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F.G.* Bene, & hoc recepi. *J.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adscribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia sit, quae hic requiritur *orgiorum* significatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abusive sacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τοῦ ὀργᾶν, *a furore, vel* ἀπὸ τοῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione allegranda, si modo ipse illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante posuerat: utraque enim ratio ad Bachica sacra respicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τοῦ εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curiosorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretensium Virginum capitibus non posse Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid sibi retinere. *J.M.G.*

ἐπωδὴς ἐγίνετο, τάχ' ἂν κἀκ πεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ ταῦτ' ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον κἀκείνω.

KPIT. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ ἀδελφὴν, οὐ θέλεις;

TPIEΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ τοῦ δεσμοῦ καὶ χερῶν ἐκτεταμένην, ὦ Δίδραμε.

KPIT. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

TPIEΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies.

TRIEPH. Tace ob lasciviissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Jo-

a Ἐπομόσωμαι] Sic Edd. *Amst.* ἐκομόσωμαι. *Gesn.* ἐκομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρόσιον prave *J.*

97. Ἐκ πεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ — μίξεως] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem coelo Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρονος nostro *Gregor. Nazianz.* Orat. πολιτ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὸ περιλαμπρότατον, καὶ τὸ σεμνὸν Ἥρας, ἐπὶ ἀχθηναῖον αὐτὸν ἀναπεῖθει μισούσης ἡμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3, 3. Τὸν τὸ Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τὸν Δία γαμεῖν, ἀλλὰ καὶ λέγουσιν ἀνάγνοις ἀῤῥητοποιεῖν. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐχ ὑφίστασθαι σημαίνειν, τὴν Ἥραν σώματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγεστάτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τῶν ποδῶν — ἐκτεταμένην] An leg. καὶ τῶν ποδῶν καὶ χερῶν ἐκτεταμένην. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρατείνας. *Theophr.* Char. *F. G.*

Ibid. Ἐκ ποδῶν καὶ χερῶν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. Ο, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J. M. G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω tantum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J. M. G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius ageret videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerint, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J. M. G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J. F. R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jov.

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, & quis sit ante omnia, & quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae jam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, καὶ ὅρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τετρακτὺν φὴς Πυθαγόρου, ἢ ὀγδοάδα, καὶ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ γέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἔστ' ὧδε μέτρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαχον, ἄφρ σύ· ἦνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίππιος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς,

εἶ

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phys. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notissimum, quod in incertis exstat. vs. 3. *M.du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus est in fabula: *Le festin de Pierre* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M.V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, nostra nihil interest, nisi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* disputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc schediasmate fecisse, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuisse. *J.M.G.*

17. Τετρακτὺν] De *tetractys* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. I. 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit mysteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geras. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum somnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haeresi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haeresi egere. *J.M.G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. supra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapsu* c. 5. *J.F.R.*

18. Σίγα] Senarium esse adscripsere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ γέρθε] Christianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exstiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur desumpta. Vide Z. τρ. c. 3. *M.du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Respicitur procul dubio ad *Aristophan.* Νεφ. 143. seqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum vestigia & saltus demensus fuerit Socrates, multo cum sale enarratur, quod ipsum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; posteriora ad Paulum spectant. Cujus caput & faciem describit? nonne Pauli? certe non Christi, cui soli sequentia tribui par fuit. *M du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expositum in dissert. §. 37. Hic illud monere satis fuerit, neque Paullum, neque ipsum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, sed quemcumque doctorem, cui derisor hic descriptionem, quam ipse ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Christianos & Celsus & Julianus Apostata vocabant, vid. *Dodw.* diss. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* sel. p. 549. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaster.* Const. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemsterh.* *J.F.R.*

25. Ὀπίππιος] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naso tractant ex instituto, ille 2, 72. hic p. 110. seq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naso agit, quid hoc sit vocabuli explicat. Sed Gloss. Gr. Lat. Vulcan. ὀπίππιος Nasutus. *J.M.G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeste videt Paulli ἁρπαγὴν, quam phrasi *Aristoph.* ex Νεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. χαίρε σε ποιήσω ἤν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριεφῶν, ἀφὴ φόβος γάρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς πω τὰ τῦ Ἀριστοφάνους τῦ δραματοποιῦ ὄρνιθας ποιηματία; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχται σοι αὐτῦ τοιῦνδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, inviſa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squalorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Ἔῦχομαι *V*2. Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεός. *V*.

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. *V*.

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Δι' ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε τοὺς θείους ἀρετῆς ὁδὸς ἴχνια θήσει.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισπαλλειν, παρεισδύνειν, παρεισήκειν, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam κοινὸν εἶναι κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac *ratione* usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογίσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.F.R.*

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M.du S.*

34. Ὀρνιθας ποιηματία] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὰ ποιηματία nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. conciliones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *Asi*

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ἕως ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεὸς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἀνθρώπους ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀναγραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ αὐτὸς ἐπετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπιπνησμένα εἰς ἅπαντας, ἐγχαράττουσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τοῦ εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητεύσομαι ἀκούσας σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἶπε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι ὑπεκφυγέμεν ἐμμεναι ἀνδρῶν.

Ὅτι δὲ τῷ μεγάλῳ Ἡρακλεῖ,

Οὐδέ γε εἰδὴ βίη Ἡρακληείη φύγε κῆρας,
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ἀλ-

ὁ Ἡρακλῆς] Ἡρακλῆϊ Hom.

58. Ἀιδήμου] Ἐυδήμου. V.

ristophan. av. p. 573. Ed. B. quod mirer fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis mota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τῷ ἴσχυρῳ] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J.M.G.*

46. Δρόμον] Τοῦτον hinc forte excidit negligentia librarii. *F.G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur οὐκ ἐκ φαινομένων. Nota est *Exucontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ οὐκ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J.M.G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J.M.G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi καθ' ἣν ἡμ. *F.G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττουσι, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis ineſſe, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseων mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτίμψωσι, ἐκτέρπουσι, κατάξωσι, κ. τ. λ. *J.M.G.*

57. Μαθητεύσομαι] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J.M.G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. *J.M.G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J.M.G.*

66. Ἥρη]

Ἀλλά ἑ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἄγρια-65 λέων χόλος Ἥρης.

Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

——— ἔνθα δ' ἔπειτα

Πείσεσθαι ὅσσα οἱ αἶσα καταικλώσσεται τε70 βαρεῖαι

[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

——— *Hinc ordine cuncta*

Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae

Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γενέσθαι.

Ἦδη ὡς Αἴολον ἐκόμεθα, ὅς με φρόφρων75 ὑπέδεκτο,

Καὶ πέμπτ', ἠδέπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui, illa monent:

Aeolus, & placide venientem excepit, enitemque

In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.

Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆ-80 σαι τὸν υἱὸν

— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαλύσαι,

ἀλλὰ μᾶλλον

Αἱμαλόεσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἐραζε.

Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος85 ἔμελλε

Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a guato

—— dirum defendere mortem,

qui potius

Sanguinis in terram guttas demisit Olympo

Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli

Ad Trojam perituros erat.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, ἆρα τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσεις, εἰ καὶ τάχα παιδάρσιον ἐγεγόνεις μὲν τοῦ διδασκάλου, καὶ90 τὰ ἀπόῤῥητα ἐμυήθης.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δάμα. Hom. b Γιγνομένῳ] Γενομένῳ Schol. male. c Δὶ] Ex Hom. inserui. Aberat ab Edd.

65. Ἑ] Αὐτόν. V.

72. Γιγνομένῳ] Ἀνθρώπῳ. V.

81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. V.

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis fui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J. M. G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro *γιγνομένῳ*, quod noster habet, est *γενομένῳ*. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ὑστερον αὖτε τὸν μοῖσ') ἅσσά οἱ αἶσα γενομένῳ ἐπέτηξε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J. M. G.*

70. Καταικλώθης] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde *Suidas* ita explicant: αἱ καταικλώσσεται ἐ καταμερίζουσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum vox* explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J. M. G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἰόλον] Ex Od. Κ. 314. sed immutata. *M. du S.*

Ἦδη ὡς αἰόλον] Od. Κ, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Κ, 314. seq.

Ἦδ' ὡς αἰόλον ἱκόμεθ', ὅ μοι φρόφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J. M. G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quod idem Poëta duplex nobis commineiſcitur ancepsque fatum? ita ut iſtud quidem facienti certus rerum exitus maneat; ſed ſi aliud agat, alium etiam finem res nanciſcatur, ut de Achille, qui de ſe dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoſces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει † εἱμαρμένην, καὶ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντι, τοιῶδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Δίχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσε μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἴκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ὅπι δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Εὐχήνορος,

Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅτι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νόσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἳς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ παρ' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἡ ἀμφίβολος αὕτη, καὶ ἀμφίκρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βέλει, καὶ τὸ Διὸς ἐπιθήσω σοι † λό-

[d] Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amſt.* aderat in *P. B1. F.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vſ. 459. ſeq. ubi verſus ſuppletur vocula δὲ poſt αἱματοεσσας inſerta. *F.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *F.M.G.*

90. Τῷ δαιμονίῳ] Χριστῷ ſcilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκύραι. Infra tamen c. 23. συγκυρῆσαι eodem ſenſu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, πράξαντα, ποιήσαντα, ut paullo poſt pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον εἶναι, vel poteſt pendere ab ἐπιλέγει. *F.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii ſcriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipſis poſſit eſſe τῷ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. ſeq. ἐπιβαλλομένῳ aliud eſt. *F.F.R.*

98. Δίχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *F.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. *F.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt αἰὼν, quod ſervant antiquiores. *F.F.*

10. Ὅς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *F.M.G.*

11. Πολυΐδου] Τὴν Πολυΐδου μαντικὴν inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδου forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *F.M.G.*

λόγον· [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἰρηκεν ὡς ἀπο-
ἔχομαι μὴ τὰ μοιχείας, ἢ τὸν Ἀγαμέμνονα
ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρ᾽ ὀλὶγον χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ἢ κα-
θυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προὐμαλευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τὸν πλησίον,
θανατωθήσῃ ὑπὸ τὸ δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλεσ θανάτοιο κιχεῖν.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν, ἢ
ἀμφίλογα, ἢ μηδέπω ἠδραιωμένα; ὥστε
ἔασον ἄπαντα, ὡς ἢ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράφωμεν.

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριε-
φῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπὲ, εἰ ἢ τὰ τῶν Σκυ-

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegi-
ſtho dixit, ſi vellet ſe abſtinere ab adulte-
rio, inſidiisque Agamemnoni ſtruendis, ut
diu viveret, eſſe in fatis? ſin iſta facere
aggrederetur, acceleratam mortem non effu-
giturum. Ad eum modum & ego vatici-
natus ſaepe ſum, ſi occideris alium, ab ipſa
Nemeſi mortem expecta: ſi hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas ſubito fatum finemque venire.

Non vides, quam ſint minime caſtigata, quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nullisque ſubnixa fundamentis? Omnia igitur, ſi ſapis, omitte, ut te etiam in caeleſtibus bonorum libris inſcribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde diſceſſeramus. Sed illud mihi dic, Scytharumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ἢ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ἢ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J.P.a G.*
Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. ſeq. *Palmerius* legit, ἢ μοιχῷ Αἰγ. *J.M.G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J.M.G.*
Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemiſſo εἶπεν & καθείμαρ᾽. Et licet accuſativus, praecedente etiam dativo, recte ſequatur (vide ſupra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non eſſe, quin vel minus frequens, quam eumdem caſum continuari, facile patet; ſed jam ipſe hoc adgnovit. *J.F.R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in ſacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J.M.G.*
Τὸν πλησίον] Adde Noſtrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Paſt.* I. 15. ubi recte τὸν πλησίον Ed. princeps. πλησίων recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J.F.R.*

26. Παρὰ τὸ Δίκης] Compara *Act. Apoſtol.* XXVIII, 4. prorſus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter noſtri homines. Videtur autem quaſi προσωποποιΐᾳ hoc loco δίκη, ut ſaepe a multis, & a Luciano in *Bis Accuſat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Heſiod.* intra octo verſus huic vocabulo quatuor diverſas poteſtates ſubjeciſſe obſervat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. ſ. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J.M.G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inſpexerit, facile illud θέμις expungendum eſſe, mecum ſentiet; quod unde aut cur invectum ſit, miror. *M. du S.*
Οὐδέ σ' ὦκα] Verſus diſtortus ex Il. I, 416 ita poſſet reſtitui οὐδέ κε σ' ὦκα θέμις τέλεσ θανάτοιο κιχεῖν, qua ratione ſenſui etiam conſultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις poſſe adverbii vicem ſuſtinere, arbitror. *J.M.G.*

33. Βίβλοις τῶν ἀγαθ.] Liber vitae ex noſtra diſciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J.M.G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noſter, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo ſenſu hoc verbum adhibent, ut ſignificet recolere memoriam rei, eamque quaſi ruminare, quae ſolennis etiam eſt ſignificatio (an enim diſtinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀνακυκλάω, non habeo certi quid dicere;) ſed eſt aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad inſtitutum rurſus ſermonem reverſi. Hanc proinde rationem in interpretatione ſecutus ſum. *J.M.G.*

35. Τὰ τῶν Σκυθῶν] Forte cum reſpectu ad *Coloſſ.* III, 11. *J.M.G.*
Τὰ τῶν Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Moſis. p. 313. *M V. La Croze.*

37. Χριστὸς] De hac voce diſputatum in diſſert. §. 21. *J.M.G.*
Χριστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M V. La Croze.* Ac Diſſert. Cl. *Roſſal* de Chriſto in Chreſtum mutato. *J.F.R.*
Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifeſto Chriſtianum arguere licet. Sed errant mea quidem ſententia omnes, qui vocem χριστὸς a vulgari & trito ſenſu aliorſum trahere conantur. *M. du S.*
Ἐν ἔθνεσι] Vox ſacris fere ſcriptoribus propria, eos, qui extra Eccleſiam ſunt, ſignificat. Qua ratione novum ſententiae noſtrae, de χριστῷ neque Chriſto neque Chriſtiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη ſeu gentes ſunt, qui non ſunt Chriſtiani, qui dicere po-

rumne etiam res in caelo deſcribuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, ſi modo bonum aliquem eſſe inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo ſcribas eſſe dicis, qui quidem deſcribant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in ſapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi auſculta, ſi modo vivere aeternum deſideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque ſuper aquis conſtabilivit, & ſtellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adeſſet, produxit; quid adeo mirum eſt, omnium etiam deſcribi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exſtructa, ſervulos ancillasque eo conduxiſti, ne viliſſima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

θεῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττεσθαι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χρηστὸς ἡ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεᾶς δεξιᾶς, ἀλλὰ καλήχεμε, πείθου μοι, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ θεὸν ὡς ἀέρρει ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον οὐκ ἐόντος πάροιγε, τί θαυμάζεις, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, ἐδέησέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόλλυσθαι· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα ποιοῦντα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ ἀγαθραμεῖν ἑκάστου πρᾶ-

[b] Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* [c] Φλαῦρον] Φλαῦρα *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Διαφέρει γὰρ φλαῦρον τοῦ φαύλου. φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀσθενές, δύσφημον, λοιδορῶν. *V.*

43. Δέρρει] Δέρμα. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Νεφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρὸς δεξιοῦ. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δεξιόν. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὸν κατὰ omissam dicamus. Caeterum nomen δεξιός, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Καταχούμενε] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τῆ. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Καταχούμενε] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δέρρει] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέρρει] Ita οἱ ὁ *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον καλασκευάσαντι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐπιτραπέντι σοι μορφῶσαι τὸν ἀρχαῖον. Vix enim est, ut ad sequens mox σεαυτῷ referas, cum nescio quid incoocinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σοι διέλαθεν] Ut ἀπολλύσθαι in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαι τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτραπέντι regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφύλαττες σεαυτῷ ἐπιτραπέντι σοι μορφῶσαι τὸν ἀρχαῖον; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀπολλύσθαι. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαφαμοῦ] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν λόγον τοῦ θεοῦ dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ ζεύς, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν ἀποσκώπτει Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἠέλιον θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῷ ὅμματα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Sa-*

πρᾶξιν, ἢ ἔννοιαν; οἱ γὰρ σὺ θεοὶ κότταβος τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγένοντο.

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum ſapiunt, olim facti ſunt.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντιστρόφως τὸ Νιόβης παθεῖν· ἐκ πέτρας γὰρ ἄνθρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, μὴ [a] ἑτερεῖόν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,

18. CRIT. Rectiſſime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita converſa ratione ego ex lapide homo jam factus ſim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλοχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπανδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego palleſcam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: ſed avicula, ut Philomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

a Ἐμοῦ] Ἐκεῖνος, ἴσως L. b Ἑτερεῖον] Et ſic *Fl.* cum cett.

52. Κότταβος] Παιδιὰ. *V.*

64. Ἀπανδήσω] Ἀπαγορεύσω. * ἀπολίγομαι. *V.*

* Ἀπολίγομαι] Non agnoſcunt C.

turnal. I, 17. ſeq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me diſputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum conſideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuiſſe, negem. Taceo quod per metaphoram haud inſolentem locus, qui prae manibus eſt, aliique id genus explicari commode poſſunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον τοῦς, λέγω πάντος δὲ τρέχει. Unde nec ſacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κότταβος] An τῷ μάνει ἀνθρωπίσκῳ ſimiles. *Tzetzes.* *F.G.*

Κότταβος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quanquam ille facetiarum magiſter ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus eſt in *Trinum.* 4, 3, 4. *Caveſis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus eſt, cum vini reliquiis de poculo ad ſolum vel pelvim ſubjectam elidendis, ſonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ô Critia, adeo contemtui ſunt & deridiculo ſapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium ſunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas ſit; ea ratione, ut illi, qui a moribus negat domum magnificam poſſe exſtrui, mirum non videri debet, ſi id poſſunt homines. *J.M.G.*

54. Καί με — παθεῖν] Ἀνακόλουθον eſt, vel ellipſis ſatis dura verbi ἐπαίσας, qua ratione etiam locutus videtur magiſter noſtri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. εἰ δὲ αὐτὸν κωλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀλήτρια) ἐνεργεῖ τὰ τῆ θανάτῳ ἔργα ἐ τὴν πλούτου ἀρχὴν ζημιοῦν (ποιήσει) Si enim λέγ τῷ κωνῷ verbum *κωλύσει* ſubaudias, contrarius dicentis ſcopo ſenſus emerget. Aliter tamen vir. doctiſſ. *Jenſius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς poſt ἔργα putat excidiſſe: quod magis probarem, ſi legeretur ζημιοῦσ. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemſterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod ſupra Critiae promiſerat Triepho, καὶ σὺ ποιῶν ἐκ' ἀληθείας ἄνθρωπος. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur poſt longiſſimam quaſi digreſſionem ad propoſitum ſermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus eſſet Triephonti, non eſſe magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque ſua eripit cum ipſo fuſo ſtamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus in transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte ſibi indicatum Deum ſe adjicere tentato ſuperius aliquoties jurijurando, ut ſcilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὲ κ.τ.] V. *Ariſtoph.* Νιφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ σὲ καρδίας] *Ariſtoph.* Νιφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ σὲ τὸ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio ſcriptoribus ſacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεῖόν τι] Γρ. ἑτερεῖόν τι. *F.G.*

Ἑτερεῖον] Alias *ἑτερεῖον* ſcribi ſolet, neque altera forma usquam, quod ſciam, apparet. Cum tamen quos vi-

tuam illam obstupescendam consternationem tristi vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre est, amet, ut istuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a spiritu sermonis virtute. Ego vero hic considebo, *Cantare, expectans, donec cessarit Achilles.*

19. CRIT. In publicam viam necessaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri insusurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumspiciens, manuque incurva superciliis circumposita, quam possum acutissime cernens exploro, sicubi amicorum aliquem videre possim. Video autem Cratonem Po-

ἢ θαυμασίαν σε ἔκπληξιν κατ' ἀνθηρὸν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν υἱὸν τὸν ἐκ πατρὸς, ἐὰν τοῦτο γένησῃ. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, λαβὼν τῷ πνεύματος δύναμιν τοῦ λόγου λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

ΚΡΙΤ. Ἀπιέναι ὅτι τὴν λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, καὶ δὴ ὁρῶ πλῆθος πάμπολυ ἐς τὸ οὖς ψιθυρίζοντας, ὅτι δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφῦντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ παπτήνας ἐς ἅπαντας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις περιλαμψας, ᵉ ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ που γέ τινα τῶν φίλων θεάσομαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολίτικον, παιδό-

ᵉ Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan*, hic & plus decies deinde, quod ubique repetere supervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκοπήσας. *V.*

videre licuit editi eam servent, mutare noluí, licet saepe in sphalmata eadem consentiri deprehenderim. De re ipsa quod est, videtur hic auctor argutari voce ἄτερον, quae sequitur, ut supra fecerat verbo ἐκπαιδεύσατο. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* c. g. Il. I, 313. Ὅς κ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζει. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐν φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κούφως μέν] Μὲν κούφως Ed. *Gesneri*; forsi. errore operarum; nam in al. Edd. recte κούφως μὲν ad versum. In *Amst.* μὲν κούφως, quod ad versum etiam bonum. In *Hom.* l.d. est: Ὅς κ' ἕτερον μὲν κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲν κεύθων ἐν φρεσὶν, ἀλλὰ δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κούφως collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Καταχριάσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὄχρός τί σου εἶλε παρία. Sed quae haec est insania: prius caveri jurejurando sibi jubet, ne malum ex auditione nanciscatur, jam eadem omnia vult ipse in se experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀπολοῦμαι] Supra ὅλον σεαυτὸν ἠλόησας. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπωδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, si cum λέγω conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi significationem, quae prima est & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praesentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipso ἀπωδῶ qua diximus ratione usus est *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θεραπαίναν σκάζοντα καὶ ἀπωδήσοντα, *de Luctu* sub fin. s. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν ἀπωδηκότας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo s. Tyranno* c. 18. ἐγὼ δὲ δίδυμα μὴ ἀπαγορεύσας λάπτειν, *de Gymnasiis* c. 24. πρὸς κρίσιν ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ὦ Διὸς τὸν φιλοσόφων ἀκούσασα. Vid. *Pe. Fab.* Agonist. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἔκπληξιν] Ut supra c. 6. κατάπληξις, pro sermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τοῦ πνεύματος] Mirum, nisi respicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τῷ πνεύματος] Conf. *J. Elsner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auscultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἔφυντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἂν ἀπέτρωγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noster loquitur, ut viderentur eos morsu sibi decerpere invicem voluisse. *J.M.G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter saltationum genera, Ἦν δὲ ὁ σκώψ τῶν λασκοπούντων τὸ χεῖρα ἄκρας τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. *J.M.G.*

79. Πολίτικον] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator seu ἰξιστὴς aliquam τῆς πολιτείας partem administraret. *Gregor. Nazianz.* epistola 197. scripta est ad τοὺς πολιτικωτέρους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odiose vocat, hoc est tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Episcopo τὸν πολιτικὸν ὑπόνομον, & p.

ὅθεν φίλον ὄντα, καὶ συμπολιτικόν. ΤΡΙΕΦ. Αἰσθάνομαι τοῦτον. Τ. ἐξισωτὴν δὴ εἴρηκας· εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλοὺς ὠθούμενος ἦκον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸν ἑωθινὸν, χαῖρε, εἰπὼν, ἐχώρουν ἐς αὐτόν.

litiscum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem accessi.

Ἀνθρωπίσκος δέ τις, τὄνομα Χαρίκλεος, σεσημμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ῥι-

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus seniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ὁ πολιτείᾳ, sunt ἐξισωταὶ, seu Peraequatores. *J.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M. du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Hesychius* per ἐπόπτης simpliciter explicant. *Varinus* addit ἀναγραφεὺς, cum quo conveniunt Glossae MSS. apud *Cangium in glossario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli satis explicat. Antiquiorem non laudari *Eusebio*, in disputatione jam dictum §. 28. Inscriptio etiam quam ad *Eusebii* l. c. ex *Grutero* 361, 1. profert *Valesius*, Constantini M. aevo non potest esse antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui polita est, Consul fuit A. D. cccxxxx. Collega *Asinlyno*, quod probavit *Th. Reinesius* classe VI. Inscript. 122. p. 459. Rem ipsam diligenter exposuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodosiani de censitoribus, Peraequatoribus & Inspectoribus.* Eo autem summa redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem seu modum census, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios servaretur. Erant igitur quasi retractatores census, unde ἐπανόρθωσις illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona scilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum suum habuit, quem rogat ut & alias aequum se praebeat, & speciatim τῷ τῶν ἱερῶν χορῷ, qui nihil pro Caesare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipsa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, sed γραφέα. In notis monetur, alios ἀπογραφέα legere, φόρων γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epist. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* ἀπὸ τῆς γραφῆς liberet. Ex epistola autem 168. apparet *Julianum* voluisse, κοινὸν sibi esse *Gregorium* τῷ κατὰ τὴν ἐπανόρθωσιν σπέρματι, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, si quid male ante constitutum sit, id corrigat. Ex his satis puto constare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3. 27. scripserit simpliciter ita: *Peraequator est, qui desertos agros patrimoniales aliis in emphyteusin dat, Censitor alibi dictus.* *J.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ δὴ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *J.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. si quid opus *Hemsterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inseruit. *J.F.R.*

85. Χαρίκλεος] Manifesto jam Christianos irridet. Quae repentina haec mutatio est? Dicam. Ab homine gentili non crederetur scriptus Dialogus, nisi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐπισισυρωμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισισυρωμένον] *Navigio* f. *vetis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐπισισυρωμένον τι, Interpres: *dissolutum & incompositum quiddam.* Quam recte, non disputo. Hic autem de screante sermo est: non absurde igitur a me versum esse arbitror. In *Gallo* c. 10. ἐτόνησε, καὶ ἐπεχρίμπτετο μύξων τι. *J.M.G.*

89. Ἐπιφθέγξασθαι] Forsan ὑποφθέγξασθαι. *F.G.*

90. Οὗτος ὡς πρόσω] Obscurissimus hic locus &, ut nostri verbo utar, διεκλημμένος. Videbo tamen, an clarior opera mea possit fieri, veniam praefatus, si non ubique rem acu tetigisse visus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Christiani aliquot, Monachi forte & Ascetae, de injuriis Juliani Apostatae in Christianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & spe meliorum temporum praesentia mala levantes, seu meliorem Juliano cui interitum vovebant, successorem spoponderint, & jam animo destinarint, cujus eos inimulat Critias; seu, quod probabilius videtur, Christi servatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conquesti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa spe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a se, ut solent qui alterum exagitant, interpolata & calumniose detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt consideranda. *J.M.G.*

91. Καταλείπει ἐλλειπισμοὺς] Forsan καθαίρει. Et ἐλλειπισμοὺς ab ἐλλειπεῖν, quod est ab ἐλλείπω. *F.G.*

Καταλείπει ἐλλειπισμοὺς] A posteriore vocabulo videtur pendere sensus verbi prioris. *H. Stephanus: ἐλλειπασμὸς dicitur logi alicubi apud Lucianum, sed perperam, ideoque Lascaris pro eo reponendum censuit ἐλλιπασμοὺς reliquiae. Alii ἐλλιπασμὸς, fastigatio, a λιπαίνω.* Ego putaverim similem vim habere apud nostrum ἐλλιπασμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἐλλιμμαίνεται, qua utuntur Graeci scriptores, cum dicere volunt id, quod Latine sunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fisco ex praeterito debentur, ut fuse docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Usu & Praest. Num. diss. 13. p. 552. seq. ubi inter alia observat, quod ad rem nostram facit, ἐλλείμματα esse Constantinei aevi, Juliani, Themistii &c. reliquos λειπὰς & λειπάδας dicere. Dico similem; non plane vim eandem. Ἐλλειπισμοὺς, puto, est conniventia circa ἐλ-

ronchos, tuſſimque imis ductam pulmonibus, enixe ſcreat. Erat vero ſputum ipſa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omiſſa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impenſas aeque ac publicas ſolvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπέδητε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον· ὁ δὲ πτύελος χυανώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καὶ ἰσχνῷ 90 μυῒ ὅτι, ὡς προεῖπον, τοὺς τ' ἐξισωτὰς καὶ ἀλαλείπτους ἐλευπασμοὺς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανείσταις ἀποδώσει, καὶ τά τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγους δέ-

ἀλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in deſcribendo & peraequando cenſu. Haec de Peraequatoris ſententia, & ſpe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in poſterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἀλλείμματα, & Peraequatoris factum ἀλλειπασμόν. Conſtat caeteroquin, parce ſatis Julianum indulſiſſe reliqua, quod Ep. 47. de ſe teſtatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae ſcimus utiliter obſervaſſe, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto ſe aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuiſſe, non ignotum, cujus rei inſignia aliquot ſpecimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodoſ. de luſtrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quaſi ſuo quodam jure immunitatem a publicis oneribus ſibi dari poſtulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Juſtinianei* tum *Theodoſiani* leges, teſtantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξισωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caeſare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quaſi praeteritiones τῶν ἐξισωτῶν ubi incenſos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἀλλειπασμοὺς refero, & τὸ καταλειπῶν explico de non novanda, ſed in ſtatu ſuo relinquenda, iſta praeteritione. Hoc quidem proprie ſignificat καταλείπω. Quod praeſens poſuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro ſecundo καταλιπῶ. Καταλύσει *Heumannianum*, aut quod alias ſuſpicabar, καταλείψει a verbo καταλείφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: ſed non ita bene ad ἀλλειπασμοὺς τῶν ἐξισωτῶν, quales deſcripſimus: quos quidem legibus poſteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate eccleſiis & bonis eccleſiaſticis conceſſa, ſatis conſtat. *J. M. G.*

Καταλύσει] Καταλύσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανείσταις] Studioſe, puto, hic cavillatur, cum Chriſtiani non de novis tabulis, diſſolvendoque per unam epiſtolam aere alieno, locuti ſint, ſed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio eſt. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam diſſolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuiſſe, docet V. G. Lucian. *Cronoſol.* p. 617. Vid. *Caſaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγους] Et hoc conclamatum eſt, niſi forte in gloſſariis recentioribus aliquid reſtet ſubſidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kuſterus.* Vid. Λεξ. c. 4. κατέπιν τῶν Καρμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγους] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγους autem ἱερομάχους Cel. *Heumannus*, ingenioſe, ut ſolet; ſed vereor ne Juliani etiam aevo ſit illud nomen recentius. Εἰρηνιτὰς Neuburii, viri & ipſius ingenioſiſſimi ferrem, ſi de Socraticis philoſophis ſermo eſſet. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, ſed quis capite diminuit & prima illos ſyllaba truncavit? Εἰρηνάρχας aliquamdiu mihi placebant, nec ſine cauſſa, quod praemium Sophiſtis dari ſolitum εἰρηναρχία, ut ex Ariſtidis vita conſtat. Vid. *Maſſon.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere ſibi Sophiſtas, qui hic inducuntur, Chriſtianos a ſucceſſore Juliani Irenarchias. Sed poſt annos xxv. redeunti ad prima noſtra cogitata, viſum eſt, nihil adhuc illis prolatum eſſe vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc ſolius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri noſtri foetus ſunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δευτέρων forte σοφώτεραι. Compoſitum nempe arbitror nomen ex εἶρα & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac poſterioris quidem haud obſcura eſt ſignificatio; de praeſtigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi ſolet. Εἶρα vel ἶρα autem concionem ſignificat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἰρὰν πρωτάρξειν κ. τ. λ. & *Heſiod.* Theog. 804. Eſſet igitur εἰρημάγης concionum integrarum deceptor, praeſtigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Euſtath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Baſil.* non ἐκκλησίαν tantum, ſed μαντείαν etiam τὸ ἶρα ex quorundam mente ait ſignificare, ut adeo εἰραμάγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum ſe, tum alios decipit, quod quidem auctoris conſilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Chriſtianorum de republica dedita velut opera deridenda ſibi ſumſerit. *J. M. G.*

Εἰραμάγους] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hiſt. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειρονάκτας. *M. V. La Croze.*

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ϗ καλεφλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὴ ἡδονῆ τοῖς λόγοις, ϗ τῷ χαυνῷ τ ἀκουσμάτων προσέκειντο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τὴν ὄνομα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, ϗ ἄσκεπτος, μετέωπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens,* co-

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδετος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ ἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis λόγου vel ὡς. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παντελῶς εὐήθεια τὸ γένος τ ἀνθρώπων λόγῳ τ τεχνῶν ἐξετάζειν, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξισωταί. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς περιτιννομένους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνην ἐπιμελοῦντες αὐτῷ τ τριβωνίου, ϗ τὴν βακτηρίαν, ϗ αὐτὸ τὸ κεκτῆσθ μηδὲν ὡς τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam pravissimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J. F. R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίκλεος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J. M. G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J. M. G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφυγημαϊκοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J. M. G.*

4. Ἀναγεγραμμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. F. G. Non desideratur, si ἐπεδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J. F. R.*

7. Ἀριστάνδρε ϗ Ἀρτεμιδώρε] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Post.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum l. 33. Temissensibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρε] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex. Strom.* 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀνάβασ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt. J. M. G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρε] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in dissert. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium apparet, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα ϗ νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος ϗ πλουσίους λύπας ϗ μερίμνας σημαίνει, ϗ θάνατον προαγορεύει. *J. M. G.*

9. Τὰ χρὴ πλεθυθῆναι)] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* II. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσοῦ κρατῶν, ἄκρατος οἷν θάλασσα· sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὅρα, ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν, λυπήσῃς ἀν-

vomam detonsus, insculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hunc auro viam inundaturum. Tum ego, *secundum Aristandri*, inquam, *Artemidorique praeceptiones, non bene haec vestra vobis somnia evenient: Sed tibi quidem augebuntur debita, pro portione qua solutionem somniasti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi super alba rupe, somnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ὕστερον τῷ χρυσῷ ἐπαλύσει τὸ λεωφόρον· ἦν δ' ἐγὼ, κἂν μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, εἰ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως· ὅστις δὲ ἐπιπολὺ τοῦ ὀβολοῦ γε φερηθήσεται, ὡς πολλῷ χρυσίῳ εὐπορηκώς. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καταδαρθέν-

ἀνεγράμμεν. *Theocritus* Idyll. 22. f. *Piscatores* ita claudit: μὴ σὺ θάσσῃς λιμῇ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat; tantas esse dicebat, quantae in insomniis apparere soleant: *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

— ἴσχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείροις
Φαίνομαι, πολλὰς μέν, ἔοις, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὅτι ἴλιγγι ἐοικυίαν ἄφθονον, τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδεα ὄνειροι.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως δὲ ἀποδῶσι.] Nisi scriptor hic alias parum accuratus esset, suspicarer illum dedisse ἀνὰ λόγον, cum praesertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui discrimine distent. Sententia aperta: quo quis plus reddidisse & dissolvisse aeris alieni somniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην
Ἠδὲ παρ' ἠελίου πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Eustath. p. 821, 4. *Basil.* ἰστέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ἄδῃ πλάττει, ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκάστης τὸ ἐκεῖ γῆς τέκνης, ἅς εἰκὸς τὸ ἠλίου ἔτι ἀπολευκαίνειν δυσμαῖς. *Aristarchus* τεκνοῦσαν universam, i. e. τὴν ὠδὴν ἀοιδὴν Odyss. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat usus: ἀλλ' ἆρα ἔοικε εἰς ἅδου λευκὴν εἶναι πέτραν; huic respondet Scholiasta minor sub initium ῥαψῳδίας, τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἰσταμένα αὐτῆς λευκαίνεσθαι. Audiamus etiam *Hesychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis descripsisse videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. ἀπὸ ταύτης λέγεται πέτρας τὰς ὀκταύνους φάραγγας. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τὸ ἀνθρώπων. ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ δὲ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀπὸ τοῦ σώματος ἀνέρχονται. Haec λευκὰς πέτρας forte est *Manalis lapis* de quo Festus, *Manalem lapidem putabant esse ostium Orci, per quod animae inferorum ad superos manarent, qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Insulam* s. Britanniam suam interpretatur Doctiss. *Barnesius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiasten, suffragatorem citat. Certe hoc illum juvare potest, quod δῆμον ὀνείρων subinde beata illa insula & bonarum rerum feracissima emittit, e quo populo forte ipsum hoc est, quod de *Albio* nobili narrat *Barnesius:* *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀμφίκτυες ἀΐδαο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Eustath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων καὶ σωματοειδῶν εἶπε, νύκτωρ ἡμῶν ἐκεῖθεν δήθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. mit. τὴν νύκτα ὁ καὶ φάντασμα) οἱ ὀνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barnes.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συναγεσθαί φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, ἔτι προσαγορεύόμενον διὰ τὸ γάλακτι τρεφομένων κ. τ. λ. quocum consentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὸν ἀέρα ψυχῶν ἐμπλεον, καὶ τούτους δαίμονας καὶ ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους, καὶ τὰ σημεῖα νόσου τε καὶ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis mysteriis ne per somnium quidem cogitasse bonum *Homerum*, sed per ὀνείρους simpliciter intellexisse defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de somniis adhiberi solita, vocat. e. g. Od. A, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. seq. ubi umbram Anchisae patris complecti vult Aeneas, sed

Ter frustra comprensa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique simillima somno.

Quod expressum est ex Od. A, 306.

Τρὶς δέ μοι ἀμφὶ χερσὶν σκιὴ ἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. — Versu 221.
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ΟΝΕΙΡΟΣ ἀπεπταμένη πεπότηται.

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille suorum.*

Sed ut tandem ad nostrum revertamur, cum somnia esse dixisset Charicleni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens esset somniorum populus, indormiisse, ut bre-

θάντες, τοσαῦτα ὀνηροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες, ὡς ἀπαγγέντες ὑπὸ τοῦ γέλωτος, ὑ τ ἀμαθίας μου καταγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μὴν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος, ὑ ὃ κτ' Ἀρίστανδρον τ Τελμισέα, καὶ Ἀρτεμίδωρον τ Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, ὑ τὰ νῦν γεννεόμενα. ὑ γὰ ὄνειροι τάδ' εἰσιν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσονται δὲ εἰς μῆνα [a] Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ὧδε τοῦ Κράτωνος, ὑ τὸ ὀλισθηρὸν τ ἀφροσύνης αὐτῶν καταγνοὺς, ἠρυθρίασα ὑπὲρ τοῦ μὴ πάνυ ἀνοήτους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους.

22. Ἦ δ' ὅς] Ἔφη ἰκαῖος. *V.*

[a] Μεσορί] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσορή.

runique indormiisse populo, cum tantum eorum strictissimis hisce noctibus somniaris.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Maleno omnia olfeci*, inquam, *aut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es ut sileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis brevissimo & quasi insecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa somnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. *Erotes*. c. 17. de longo somnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μάκιστοί εἰσιν αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philops.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, ὑ δῆλοι ἦσαν καταγινώσκοντες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noster paulo post τὸ ὀλισθηρὸν τ ἀφροσύνης αὐτῶν καταγνούς. *J.M.G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in thesauro: ἐκρινίζω ex Luciano affertur, pro naso suspendo, subsanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Basileenses*; veteres *Pollux*, *Hesychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum esse ab odora canum vi traductum, investigandique adeo seu indagandi significationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo est ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari moretur, frequentius alias cum accusandi casu jungi, ut etiam a nostro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀρίστανδρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L.BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμισσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M.du S.*

22. Ἦ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopsende*, etiam cum expressa personae mentio adjicitur, ut, ἦ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica disciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορί] Nota scenam dialogi Alexandrize esse. *F.G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum mense vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσορί, per ν. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii mensis nomen, quem recte cum Augusto comparat Scholiasta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut ostendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquissimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & disciplina somniorum. Mirum igitur non est, Aegyptio nomine hac in re nostrum uti. Minime vero ex hoc solo loco colligere licet, in Aegypto scriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum esse, satis ostendimus. Caeterum si quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falsos deprehendet Christianos, si quid de imperii conversione atque Imperatoris interitu praefagierunt; (praefagiisse autem probabile fecimus in dissert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus est Julianus, ut adeo mense Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Christianis essent. Illud etiam notari obiter potest, non male paucis ante versibus dictum ὲν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Constantinopolin allatus, hunc dialogum scribendi occasionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Christianis in viciniam solstitii, ubi brevissimam sol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορί] Mensis Aegyptiacus; sed qui etiam inter Syros usurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diss. V. c. 31. *M.V. La Croze.*

30. Δριμὺ δ' τιτυσκάδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερὸς δριμύ τε δ τιτυσκάδες αἱ ἐμὲ ἀπὸ

bui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas*, *pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, ϗ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τ Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἰς δὲ δημὸν ϗ Τιτανῶδες ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τῆς [b] λώπης, [c] ἐσπάρασε, ῥήτην ποιήσασθαι πειθόμενός τε, ϗ ἀφαιρούμενος τὰ τῆ παλαιωμένυ ἐκείνυ δαιμονίυ.

Εἰς λόγυς δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τ κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπυς ἀφικέσθαι, ϗ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μεμαθηκέναι. ϗ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, ϗ χαλκέυς ὐδόυς. ἀναβάθρας δὲ πολλὰς ἀνελιξάμενοι, ἐς χρυσέροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τ Μενελάυ φησί. ϗ δὴ ἅπαντα [d] ἐσκοπίαζον

[b] Λώπης] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* [c] Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάραξε *B1. 2.* [d] Ἐσκοπίαζον] Lege ἐσκοπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρᾳ] Ῥῆσαι, συνθῆκαι, λόγοι, * νόμοι, ὁμολογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

* Νόμοι] Γάμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

π. τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτρᾳ ποιήσασθαι] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ἀνόμασεν, ὡς παρὰ τοῦ Θεοῦ νομιζόμενα, ϗ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. ὅτω δὲ περὶ ταύτης ἐσπούδασε τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὥστε μαντεῖον ἐν Δελφοῖς κομίσαι περὶ αὐτῆς, ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, & ἔχων ὑπὲρ τούτων ῥήτρας πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δαμάγητος — ἔλεξεν, ὡς τὰς βουλὰς λαβὼν ῥήτρας, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. τ ἐν μισθῷ c. 3. ῥήτρας λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. *Toxari* c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν ὦ Σκολίδυμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos XXV. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud σεσημμένον γερόντιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*
Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211. ἄμφω δ' ἐζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. *Amboibus ſedentibus* &c. praeceſſerat: τάντων μὲν Μενέλαος ὑπερέσχεν ὐρέας ὠμούς. Addo *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρημένον δὴ αὐτοῖς — ὐδέν, *cum praedictum ſit.* Plato Crarylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες ὅπερ γεγόνασιν ἡμιθέντες ἢ θεῖς θητῆ ἢ θητὸς θεᾶς. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βύκολον δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἡμίθεη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι ϗ χάλκεον ὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσέροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*
Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τῆ νησιώτη μειρακίῳ meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὀπισθοκυφότας, καὶ καλωχριωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ὅτι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπερ τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποιναὶ [a] ὅπερ θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἰόντες, ἐψιθύριζον. μετὰ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης, ὑπόγε τῷ σχήματος, ἦν δ' ἐγώ, Ὀλίγοιγε χρηστοί, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τὸ ὄνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, τί τὰ κατὰ πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγώ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσονται· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω· δυστυχεῖ γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κατ' αὐτῶν γνώμην· ὑμεῖς πεδάρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερκῶς

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospicia-*

tis,

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Gesn. Abest artic. ab aliis. b Χαιρήσονται] Χαιρήσωνται B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλαος. V.

* Πρωτεσίλαος] Errat: de Telemacho enim sermo est. V. Hom. l. c. In Exc. G. Τηλεμάχου. M. du S.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Ποιναὶ] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πολυδότειραν Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθονὶ πολυδοτείῃ ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 20. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. J.M.G.

64. Δυστυχεῖ] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυστυχεῖ. Schol. δυστυχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖται καὶ πικρῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυστυχούντων γυναικῶν. Ἢ δυστυχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γινήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. J.M.G.

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de pleniunio velis intelligere, ad quod quidem πανσελήνῳ & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. J.M.G.

69. Ὁ

tis, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice*, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

κέφαλα ϗ τάδε γενοήκαιτε. πῶς δὲ τὰ τῆ αἰθέρ@; μὴ ἐκλεῖψει ὁ ἥλι@, ἡ δὲ σελήνη κτ' κάθετον γενήσε; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσ τ Δία, ϗ ὁ Κρόν@ ἀφαμετρήσ τ ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μὴ τῆ Ἑρμῆ συνοδεύσ, ϗ Ἑρμαφροδίτους ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν [c] πολὺν ὑπερρωννύουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ ϗ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν ϗ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, ϗ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεστώθη;

Οἱ δὲ ὡς ἄπαξ καλῶς θωκότες, καὶ ἐφλυάρουν τὰ αὐτῷ ἐράσμια, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ ϗ ταραχαὶ τὴ πόλιν καταλήψον, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τ ἐναντίων γενήσον. τοῦτο ἐκταραχθεὶς, ϗ ὥσπερ πρῖν@ καόμεν@ οἰδηθεὶς, ἀφέτορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θηγούσης ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πτυειόντων

c Πολὺν] Bene *Fl Fr. H. P.* &c. Πολλὴν prave *J.* d Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης κ' τετραγωνήσῃ] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* ϗ ἀφαμετροῦντ@ ἢ τετραγωνίζοντ@ ἢ συνόντ@ τῇ (. *J. M. G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati semimares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J. M. G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F. G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγειν formari potest, ut ex *Plut* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut κατάγειν εἰς ᾅδου ap. LXX. frequentissimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ ὑραιεῶ *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in καταῤῥίπτω, dejicio; etsi κατάγειν longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J. F. R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸ καλούμενον ἰχεῖον, ὃν ὁ κτήτ@ (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Nεφ. 291.) χρηματίζεται εἰς βροντῆς ἀπηχησιν. ὅτι δὲ ἐν τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλοῦται βροντεῖον, ἀμφορεὺς μεστὸς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τ ἰχείων ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J. M. G.*

81. Ὡς μεταλλαγῶσι] Vid. §. 34. dissert. *J. M. G.*

85. Πρῖν@] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ' ὠδῖς ὥσπερ πρῖν@ ἐμπρησθεὶς βοᾷς, ad quem locum *Eustus*: ὅτι ὁ πρῖν@ καιομένου ψόφον ποιεῖ. *J. M. G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu ἀφέτορόν τι ἀναβοήσας. *J. M. G.*

87. Θήγοῦσης ὀδόντας] Formula *Aristophan. Batr.* 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πνέοντας δορὶ & λόγχαις & λιτυκολόφοις τριφαλείαις *Aristoph. Batr.* 1048. *J. M. G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Δ. 266. *M. du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὅτι κεφαλὴν καταβήσε⟩, ὡς ⸗ παλίρδα ὑμῶν · καλατρύχελε. ϗ γὰρ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόατε, ϗ ⸗ πολυάχολον μαθηματικὴν κατωρθώκαλε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ ⸗ ἀμαθίας. γυναικῶν γὰρ εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιτολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα αἱ ⸗ γυναικῶν ὀπίνοιαι μετέρχον⟩.

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι ⸗ γνώμην, ϗ ⸗ ἀβρόνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἄπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπίνοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γὰρ ἡλίους δέκα ἄσιτοι ἀγαμενοῦμεν, ϗ ὅτι παννύχους ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώτομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δέ τί πρὸς αὐτοὺς εἶρηκας; μέγα γὰρ ἔφησαν, ϗ διπορημόν. ΚΡΙΤ.

cula ſpirantes, criſta nitentes galeas triplicique. *Verum iſta in vos ipſos veſtraque capita expetent, qui patriae veſtrae male adeo ominamini. Neque enim aut conſcenſo aethere iſta audiviſtis, aut male ſedulam mathematicorum artem edidiciſtis. Si autem vaticinia & praeſtigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major veſtra eſt ſtupiditas. Quandoquidem vetularum iſta mulierum ſunt commenta atque lndibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi conſectari ſolent naenias.*

26. ΤΡΙΕΡΗ. Quid vero ad iſta, o Ipulcher Critia, detonſis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermiſſis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Poſt decem ſdierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia ſomniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaeſtionem

a Καλατρύχελε] Sic pleraeque. Καλατρέχελε *F.* b Ἠκηκόατε] Sic Noſtrae, Ἠκηκόειτε *Geſn.* melius. An ἠκηκόατι.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo ſcribatur, tamen Scholiaſt. ad Il. Γ. 372. Τριφαλεῖς exponit — τρεῖς φάλας ἐχούσας. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J. F. R.*

91. Ὡς] Lege οἳ. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχειτε] Proprie *vexare* eſt, *atterere*. Sed ipſe deinde explicat per ἐπαφᾶσθαι τῇ πατρίδι. *J. M. G.*

93. Μαθημαλικὴν] Aſtrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheſin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos eſſe, non opus eſt ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Chriſtianos, ſed κατορθώσαι *recte tractaſſe, edidiciſſe*. Verum fuit ſaltem primis temporibus iſta laus Chriſtianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infenſis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic eſt incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* induſtria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. ſeq. concinnavit catalogum ſelectum ſcriptorum, qui aſtrologiam apoteleſmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Chriſtianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per poſticum quaſi recepta ita diu in Chriſtiano etiam orbe viguerit? *J. M. G.*

96. Γραϊδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae ſexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis eſt, conjuncta, ſuperſtitionum foecunda mater eſſe ſolet. *J. M. G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonſus mente ſive ſententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pſeudomante* c. 15. vocat τοὺς ὑγιεφάλους & τὰς παφλὰς προξυρημένους, id eſt, ut interpretor, ovium inſtar lanigerarum, tonderique ſolitarum, ſtupido hebetique ingenio praeditos: ſtatim enim ſubjicit ἀεὶ ἰσιάτας, fuiſſe illos σιτοφάγους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὲν ὑ πρόσατα ὄντας ἀληθείας. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀποκειρομένους i. e. ἀπατωμένους. Noſtri Germani non modo tondere, ſcheren ponunt pro *ludibrio* habere; ſed quidam etiam **balbiren** dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita ἀ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. eſt עֵרֶר הַקְּצוּבוֹת, ſimili ellipſi reddidere ἀγέλαι τὴν κεκαρμένην. In ipſa autem calvitie & raſo capite videtur aliquid olim fuiſſe contemtui obnoxium. Unde graviter adeo iraſcitur Eliſa pueris calvitiem ſibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus eſſent fruſtratui*, quo loco utitur *Elmenhorſtius*, ad illuſtrandum illud, quod eſt apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii ſtupidorum* (de mimis loquitur) *raſis capitibus*. Quaedam etiam in hanc ſententiam annotata ſunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctiſſimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Caſaub.* ad Perſ. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Soloec.* p. 744. Ne quid

ta-

nem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causſam ita peregi: *Etenim* vera sunt, *quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somniantibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu subridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *ista, o sublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura sunt investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes ista deblateretis, honestissima quae sunt avertsemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patriae precamini, fallacesque vestros sermones ad ipsum refertis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Θάρσει, οὐκ ἀγεννὲς, ἀντεῖπον γὼ τὰ κάλλιστα. τὰ γὼ καὶ τῶν ἀστικῶν θρυλλύμενα, ἔφην, περὶ ὑμῶν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά σου παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω σου παίρεσθαι τῆς κλινιδίου. ἢν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἄν σοὶ ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καλαπειθέντες ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, καὶ τὰ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνήμενοι τῆς βδελύγματος. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ παρὰ βυλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή σου θεὸς ὑμᾶς ἐς χάρακας βάλοι, ἀφ' τὸ τῇ πατρίδι ἐπαράσθαι, καὶ λόγους κακοῦ λους ἐκφημίζειν.

Οὐ-

[b] Ὀνήμενοι] An ἀνάρμοι? *Pell.*

tamen dissimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonsuram respicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοείμων τις, ἐξ ὁρίων παρεγγενόμενος, κεκαρμένος τὸν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonsuram in usu fuisse, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* constitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. καὶ τὰς ἐκείνου, inquit, κουρικὰς τρίχας περιελὼν κ. τ. λ. & ne nugari suo more putemus *Nicephorum*, praesto est *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τῆ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ — ἀντὶ τῆ θαυμασθείσης Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμον τινα κειροτέμνοντα κουρικὰς, εἰθὺς αὐτῷ τὰς κουρικὰς ἀπεκείρατο τρίχας. Nec parvi momenti sunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Episcopis, ubi ob ξύρισμα γυμνοὺς *coronatos* appellatos esse clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuisse jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmas.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J. M. G.*

4. Ἄσιτοι] In ipsa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abstinentia ad visiones apparitionesque sese praeparavarunt. Et cacozelia quadam rerum sacrarum factum est, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς & lustrationibus, jejuniis, animas suas ad commercium cum Deo spiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. πρωτεύουσι τῇ Ἴσι. Ex recentioribus sufficiat in praesentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Christianis omnium fere temporum nota res est, imprimis si in censum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non sunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illustratur. Vocabantur a Juliano Christiani, ait vir ἀνθρ, p. 122. seq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραιδίοις συγκαθεζόμενοι & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμιθνητες, οἱ μόνῳ ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς παννυχίοις σύσκιοι φαντασιοῦντες. *J. M. G.*

13. Σεσηρὸς] De iratorum canum rictibus adhiberi solitum verbum: *Aristoph.* Pace v. 635. ἀγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι & σεσηρότας. Schol. ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορὰ, ὅταν δὲ ὀργίζωνται σεσήρασιν ἀλλήλοις. Possis forte convertere *sarcastice subridentes*; σαρκάζω enim & σαρκασμὸς ἀπὸ τῆ σαίρω, unde & σίσυρα. *J. M. G.*

Ibid. Ἔξω — τῆ κλινιδίου] Id est, non ut alia somnia e somno & in lectulo ducunt originem, sed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de mysteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem constituto provenire Divina illa & futuri praesaga somnia. *J. M. G.*

26. Ἐκφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ subaudiendum, ut scilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, posse aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* significet: ita nulla opus fuerit ellipsi. *J. M. G.*

27. Ἐπο

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες, ἐμοὶ πολλὰ καλεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προστιθῶ σοι, ἄττινά με ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθάρμονον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνης τὴν ὕθλησιν. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ νηδύς, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον ληθεδανὸν ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκήσασα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν δὲ παρὰ πατρὸς ἐξαμολόγησαι, καὶ τὴν πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος διαθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς πολλοὶ μακρὰ βιβὰς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ὑποφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι προδραμῇς γε πολλοὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε πῃ μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciopiens, multisque refertam nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.* Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντες θυμὸν ἐχχέοντες. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐχχέοντες legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕθλους forte vidimus, ſed ubi διὰ βουλήματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἦκω ἡ Τ Δία, ὥσπερ οἱ τῶ γλαύκας πιόντες, ἰσπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἰμῦτα δὴ ὁμοῦ, οὐδὲν δ' ὧν πάθοιεν ἐπὶ πολλῷ ἐπιτιμῶν ληθεδανόν τι φάρμακον, ὃν ἠκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ὃ γὰρ ἁπλοῦν, οὐδ' ἐπικόλαιον τῆ μανίᾳ τὸ εἰκός, ἀλλά τι παλαιὸν ὑποκυροῦν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέφηνε. κ. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν παρὰ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. P. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen fallit, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini.* Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. 11. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

50 ἀαθυμαίνεις γὰρ Ὀπίπολυ. μῶν τι χρηνὸν πέπραχε; ΚΛΕΟΛ.

Πέπωκεν ὀφρῦς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν·
Καὶ Σῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.

55 ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ὅπῃ τὰ κρείττονα.
ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδιώξει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὅπῃ ταῖς ἀληθήκαις. οἶδας γὰρ ἡμῶν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς ὑποπτήσει. ΤΡΙΕΦ. Κἀγὼ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δουλευμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δούλειον ἦμαρ ἄγοντα, τὰς ἐξόδους τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' οὖν οὐκ ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, οὐ προσκυνήσαντες, χει-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *B*1. 2. Ἐκλήψει male *Fl. J. Ald. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* b Εἴτ'] Sic vett. Εἰθ' *S.* & *Amst.* Εἴ τ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ᾠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἑτῴδης πολυωνύμου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J. M. G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J. M. G.*

46. Μή τι σοφισθῇς] Vid. §. 21. differt. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J. M. G.*

Ibid. Μηδὲ παρίλθῃς] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M. du S.*

49. Καλὴ ξυμφορὰ] V. diss. §. 28. *J. M. G.*

52. Πέπωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. differt. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius. Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J. M. G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M. du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσίδος hic deesse videtur. *F. G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ Α in Ἀραβίας anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F. G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλίψει. *J. J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλήψει; quod sic ego mutavi. *M. du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἰγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔπισκ. c. 23. & Ἐνύπν. c. 34. Audi tamen, quid *Bocharus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M. du S.*

69. Δούλιον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ. & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J. M. G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς ὐρανὸν ἐκτείναντες, τύτῳ εὐχαριςήσομεν, ὡς καλαξιωθέντες τοιύτυ κράτυς ὑπήκοοι γενέσθ· τὺς δὲ λοιπὺς, ληρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, χ' ἡ παροιμία.

[a Οὗτος ὁ λόγος ἔμοι δοκεῖ εἶναι τῦ Λυκιανῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni fumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari finamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

Ε Ρ Μ.

ΠΕριπάτυς ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιύμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν ἀναπαύσεως τῆς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν χάριν βαστάσης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) ἡσυχίας δεόμενος. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτυς. προσειπὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅπῃ βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ πανδημυθίας χάριν, ἥπερ εἰώθει πρὸς τὴν ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τῦτυς ἐπιπνεούσης εὐκράτυ καὶ λιβὸς αὔρας, ἀπὸ συμποσίυ μάλιστα καλλίστυ γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέυς τῦ Ἐπιχάρυς, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

H E R M.

FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi causa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis causa, quae ad agrorum consp ectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. quirem sacram fecerit Mercurio victoriae causa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. *Hic*

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος ἐοικέναι τῦ Λυκιανῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B1.2.* Omittunt cett. P.

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athènes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσωμεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kuhl.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἶδά σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριςος. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιύτυ κράτυς] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 801. σοὶ πασῶν κράτει, id est Imperatori, τὰ τῦ κράτυς, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, cujus est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Con-*

dis

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioso *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua caussa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum caussa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπὸ τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μέλεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὸν νοῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. μνήμονες γε μὴν ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῆς τε διακονουμένων, τῶν τε ἐστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὂν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὸν πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, οὕτως ἂν ἱκανὴν καλαθοῦ τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, ποιηθὲν αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τοῦ ἀταχύου, μᾶλλον δὲ περὶ δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

Ilis Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. P. in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M.du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσκούροις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τιμ. c. 5. & Ἰκαρ. c. 24. *M.du S.*

Ἐν Διοσκούροις] In marg. P. additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, διὰ τὴν ἀφορυσίν αὐτοὺς ὑφαῖς τὰς ἄσας, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διοσκούροις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τοῦ ἀταχύου] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M.du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτην αὐτοῖς καταθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων παρακεκλημένῳ, ἐπ' ἄκροις ἤδη τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φαινέντων.

Παρῆσαν μὲν τοίνυν τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Διονίδου, καὶ Ἀριστιππος ὁ Ἀγασθένους, καὶ τρίτος αὐτός· συγκατέκειτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τι καὶ τεθρυμμένον· νῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτι. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τὴν ἐγκωμίων ἀρχὴν, πρὶν ἄν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῶς, ὑφ' ἧς εἰς τοῦτους προήχθητε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὸν ἅπαντα λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέποντές τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. χρόνον δὴ πάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀργίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τῶν ἰδιωτῶν περὶ τῶν καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipſis gratiam referre: invitatum praeſertim ab ipſis, cum in faſtigio malorum extremo periculo apparerent.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praeter caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Ariſtippus Agaſthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adoleſcentulus tener ac delicatus, ſed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio uſus. HERM. Noli, ſodalis, noli laudes prius incipere, quam & cauſſam mihi indicaveris, a qua ad hos ſermones provecti eſtis. CHAR. Fruſtra nos, vir bone, moraris, qui jam toto ſermone enarrato poteramus diſcedere. Verum quid agas, ſi quis amicus vim tibi faciat? ſcilicet quidquid ſit ſubeundum eſt.

5. Quam vero requiris ſermonum occaſionem, ea ipſe fuit formoſus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum aſſideret, multus de illo ſermo inter indoctos homines, adſpicientes adoleſcentulum, & forma ipſius ſupra modum perculſi. Igitur obliti fere reliquorum omnium aſſidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae eſſe rati, ſi de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos ſuperarent, quo ſolo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγγρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non eſſe ſuſpicor. *M. du S.*

6. Ἦ πάντα τἀλλὰ παρίντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nili interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λιχνεῖν; ita certe interpretatus ſum. Verbum σώζειν hic ſignificat *tueri, adeſſe, oſtendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φειδόμενα σώζειν ἐπειρᾶτο μένειν τὸν ὑμένα ὑποτιθεὶς &c. τ. λ. ubi etiam ad demonſtrationem, & conciliationem aſſenſus refertur. *J. M. G.*

18. Δι-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hocce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ᾗ δὴ ἥπτόμεθα τ῀ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τ῀ ἔπαινον τοῦ παιδὸς (ὃ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' οὐδὲ μὴν ὥσπερ ἐκείνους ἔτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστος τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἂν ἀπομνημονεύοι περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, ἔτως τ῀ λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινόν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τ῀ σπουδήν, αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ἔτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ ὃ σπουδάζομεν τ῀ ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι τοῦ τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τ῀ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τοῦ καλλίστου σιγῴη τ῀ ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ γε λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτοῦ λέγειν τοῦ τέλους ἡμᾶς τ῀ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν μὴ ὡς χρὴ περὶ τοῦτο ἀμαχεὶ εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὀκνῆσαι περὶ αὐτοῦ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους γὰρ δὴ πάντες μὲν ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ὀλίγοι τινὲς. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τ῀ δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τελιμμένοι. τεκμήριον δὲ τ῀ γοῦν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγεται τυχεῖν τ῀ τιμῆς, Ἑλένη δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτῷ τε μεγαλειῦναι εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

a Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. b Αὐτὸν] Αὐτὴ *Fl.*

28. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκορος ap. Nostrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J.F.R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τ῀ ἀθανασίας αἰτία γ. &c. *P.G.* Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit;

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ἐκεῖ γῆν συνεξηταςμένοις.

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

Ἀλλὰ μὴν ὅτις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεχρημάτικέναι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀναγκέσαι συμμεταχεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῶν [a] Θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαι ἡγήσασθαι εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τὸν Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτην δ' ὑπεμέλειαν ἀεὶ ποιεῖται τῶν καλῶν, ὥστ' ὁ μόνον αὐτοὺς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁπόταν γῆς ὁ, τι τύχοι γιγνόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἶτα δὴ [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic viciſſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γοῦν ἀνθρώποις γε οὐδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δὲ τούτοις δημηγορῶν, οὕτω ταπεινῇ σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque in-*

du

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θύρας *F.* *V2.* b Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λώδᾳ *F.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *F.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit, fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *F.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξηταςμένους] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis dixiſſet, ſubjicit,

Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ' Ἱππόδαμον τε καὶ ἀγλαὸν Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμφω ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ δὲ καὶ ὑπὸ γῆς τιμὴν πρὸς Διὸς ἔχουσι
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσι.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi soleret omnia, ipsam tamen adeo perterruerit, ut satis haberet nihil aliud sibi evenire, sed intra verba Jovis iram consistere: in posteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore constituerit, terram se ipsis cum hominibus suspensurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita fit mitis, & mansuetus, & aequus omnibus, ut super reliqua omnia, ipsa Jovis persona deposita, ne insuavis amoribus suis videatur, formam sumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adspicientem possit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero solus ita Jupiter pulchritudine captus est, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius ista criminose in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri possint. Sed si quis curate rem velit considerare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi caussa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi succubuisse, pudet, sed velut honoris aemulatione de se praedicari amant, cum hoc vel illo fuisse formose,*

Θρασὺς, καὶ καλαπληκτικὸς, ὡς ἐν μὲ τῇ πρωτέρᾳ δημηγορίᾳ τ' Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ὑβρίζειν αὐτῷ, ὅμως δ' αὖτ' αὖτως ἐφόβησεν, ὥς ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων εἶναι τ' ὀργὴν τῷ Διΐ· τοὺς δ' ἄπαντας θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐκ ἤθελον κατέχησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναστάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, οἷος γίγνεται πρᾶος, καὶ ἥμερος, καὶ τοῖς πᾶσιν ὑπεικὴς, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρινεῖται σχῆμα, καὶ τούτου καλλίστου, καὶ οἷος τ' ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς καὶ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲ Ζεὺς οὕτω μόνος ἑάλω τοῦ κάλλους, τῶν δ' ἄλλων θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλλιγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τοῦ κάλλους εἰρῆσθαι· ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δή, οἷον τ' μὲ Ποσειδῶν τοῦ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθου δὲ τ' Ἀπόλλω, τ' Ἑρμῆν δὲ τοῦ Κάδμου.

Καὶ θεαὶ δ' ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τούτου· ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενόμενην κα-

d Δὴ] Δὶ Fl. melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοπ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemsterh.* Vid. *Divis.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi est p. 56. sive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Davis.* vero magnas de eodem auctorum discrepantias indicat, quas repetisse aut conciliasse tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide 9. κρ. c. 3. *M. du S.*

34. Γάργαρον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖσι] Εἰς τ' ἐμοὶ scilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲ γενόμενον πόνος — τοῦτο δὲ οὐ διαταύρου] Pessime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo*. Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum conversus, modo in tauri specie.* Exempla videri possunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλλήνων ποιητῇ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἄπαντας θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷς τ' ἰσχνὰ προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici posse.* Parum accurate; non enim οἷς est *quia putat*, sed *quae potest, apta est.* δυνατοῦ, ἰσχνοῦ alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένον] Vide c. 7. & notam nostram. *M. du S.*

81. Παρι-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆας τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις οὖσα, οὐχ [b] ἑτέρᾳ ἀμφισβητεῖ, οἷς ἂν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲν τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δὲ διαμάχεται περὶ θήρας· ὡς δ' αὐτὸς Ἀθηνᾶ κἀκείνη παραχωρεῖ τὰ πολεμικῶν· τὰ δὲ γάμων, Ἥρᾳ Ἀφροδίτῃ, αὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλουμένη περὶ ὧν ἐρᾳ ξεύει· ἑκάστη δ' ὅτι καλλῆ τοσοῦτον φρονεῖ, καὶ πάσας ὑπερβάλλεας δοκεῖ, ὥστε καὶ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλος, ὅτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅπερ ἤθελε, καλάσεσθαι· ὀρθῶς καὶ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιτο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τὸ τοῦ κάλλους περιουσίαν· ὡς γὰ ἐλάττονα τοῦ μήλου, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἀνελέξαντο, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τὴν ψῆφον καθ' αὑτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα τὴν ἑτέρας εἴη τὴν ὄψιν, ἀνέρχονται πρὸς τὸν τὸν μὲν πατέρα, τὸν δ' ἀδελφόν τε καὶ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τὴν δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ καὶ αὐτὸς ἥτις ἐστὶν ἀποφήνασθαι καλλίστη· καὶ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, καὶ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι καὶ τῇ βαρβάρῳ, ὃν ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ καὶ καθαρὰν ἐξενεγκόν, ὅτι καὶ φρονήσεως, καὶ σοφίας, καὶ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ποιοῦνται, καὶ σπουδήν, ἀκοῦσαι εἶναι καλαί, ὥστε καὶ τὴν ἡρώων τε κοσμήτορα, καὶ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τοῦ κάλλους πεῖσασιν ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν οὖν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρόσβα θεὰ, ζυγάδα hominibusque praebuisse. *Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.*

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuaserint, ne aliunde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Vene-

ran-

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἰκάστη *Fl.* b Ἑτέρᾳ ἀμφ.] Consentit *Fl.*

81. Παρεχῆας] I. e. χαρίσασθαι, *dare*. Vis dare, nec dare vis. F.G.

96. Τοῦ κάλλους περιουσίαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. H.V.

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita angustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλυ Κρόνυ· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βυληθείη Τριτογένεια πρὸ τῦ Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τῦ παντὸς καλεῖσθαι χρυσῆ. ὥσθ' ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' ἐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει πῶς εἰ κρείττυς ἔχυσι περὶ τῦτο, ἀλλὰ ἡ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδὲς, τῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. ὑχῆν Ἀθηνᾶ μὲ ἀνδρίας ἅμα ἡ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προίσταλο τύτων· Ἥρα δ' ἀπάσης ἐχῆς ἡ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγορῦντ' αὐτῇ ἡ τ Δία παλαβῦσα. εἰ τοίνυν ὕτω μὲ θεῖον ἡ σεμνὸν τὸ κάλλος ἐστίν, ὕτω δὲ σπυδαστὸν τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ ἡ αὐτὸς μιμυμένυς τὺς θεύς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲ ὁ Φίλων περὶ τῦ κάλλυς εἶπεν, ἐπιθεὶς τῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς ἡ πλείω δ' ἂν τύτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν ὑπέσταλο τ ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἤπτετο τ λόγων, πολλὰ πρότερον παρακληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέυς· ὁ γὰρ ἐβύλετο λέγειν, τὸ μὴ c Φίλωνα εὐλαβύμενος λέγειν. ἤρξατο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τ βελτίστων, ἡ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲ δοκῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὺς λόγυς ὠδὲν λυσιτελῦντας ποιῦνται. ἡ διηλήλυθασιν οἱ μὲ περὶ τ αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγύμενοι τὰ ὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τ

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλον L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J.M.G.*

16. Λευκώλενος ἡ Ἥρη] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisо A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse facile observes. In L. φίλον, prave. *M. du S.*

τῶν ὐδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ὡς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τι βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὑμῶν ἐγὼ περὶ. Τ ὄντων ὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, ἢ τὸ τινῶν ἀγνοίας τ βελτίστων καθηγορεῦντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν, τ εὐηθεστέρων οἰόμενον εἶναι πάντη, τ αὐτῷ λυσιτελεστάτῳ ἢ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑπάρξουσι ποιήσομαι τ λόγων, ἢ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τὸν λόγον ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτῳ ἀφροσύνην παρέχει τοῖς βουλομένοις ἄπειρα τ περὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφικοίτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καλοῦ τινός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τὸν ἔπαινον, ἢ ἀμείνονος οἴεσθαι παρεῖναι τύχης. τὸ γὰρ οὕτω μὲν περιφανῶς ὑπὸ τ κρειττόνων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, ἢ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς οὖσιν οἰκειότατον κόσμου, ἢ οἷς μὲν ἂν πάρῃ πρὸς πάντων σπουδάζομένου, ὧν δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τίς ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μεταχειρίσας, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δυνηθῆναι; ὁ μὲν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

tim de rebus minime neceſſariis verba facimus. Quos opprtebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt accuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unusquisque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſtedere: haec vero tantam dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei ri

64. Ἀκούειν καλλίστου] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* ſignificet. Claritatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &c, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad charactera inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, ὅτω — ὥστε (ὥστε —). ἀλλ' ἢν ὅτως — ὥστε — ὅτω ὥστε —. Et ſtatim τοσαύτῳ — ὥστ' ὅτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. F.G.

89. Ὅσα θεοῖ] Pro καθ' ὅσα. F.G.

93. Ὥς' ἔτι τ ἡλικίας ὄσαν ἐντὸς] Legend. videtur, οὐκέτι τ ἡλικίας ὄσαν ἐντὸς. Οὐκέτι *nondum. Heſych.* οὐκέτι ἔχει, ἢ δ'. F.G. Quia mox diſerte ait, μήπω ἡλικίας ἡμῶν, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro ὡς. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριακοστοῦ ἐτῶν γεγονὼς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J.F.A.*

95. Οὕτω τ ὥρας ἰδεῖν ἡγεμὼν, ὥς', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero angustissima & maxime divina rerum est, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus causa agens in Peloponneso Theseus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regno firmissimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, hac si carendum esset; felicitate se praeterire universas, si haec sibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ ἐπαινεσόντων, ὥστε μόλις ἂν τ ἀξίας τυχεῖν, οὐδὲν ἀπεικὸς ἡ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆς, μέλλοντάς γε μὴ Φίλωνα ποιεῖσθ τὸς λόγους. οὕτω δὴ σεμνόταλον καὶ θειόταλον τ ὄντων ἐστίν, ὥστε ἴν' ὅσα θεοὶ καλὸς τελιμήκασι, παρθ-

90λείπω.

Ἀλλ' οὖν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, οὕτως ἐθαυμάσθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς' ἔτι τ ἡλικίας οὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμεν ὁ Θησεὺς, οὕτω τ ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὡς' ὅσης αὐτῷ καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, καὶ δόξης ὑ τ τυχούσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ,

95εἰ ταύτην αὐτῷ γένοιτο συναιχεῖν. οὕτω δὲ ἀμηχανηθεὶς, τὸ μὲ παρὰ τοῦ πατρὸς λαβεῖν ἀπεπῶν, μὴ πρ ἂν αὐτὴν αὐτὸν ἐκδῶναι πάπτων ἡλικίας ἠμεμένην, τ δ' ἀρχὴν ὑπερφρονήσας ἐκείνου, καὶ παρὼν, ὀλιγωρήσας δὲ καὶ τ ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κομισάμενος αὐτῷ τ ἁρπαγῆς καὶ Πειρίθεν παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τοῦ πατρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ Ἀττικῆς· καὶ τοσαύτην

100ἔσχε χάριν αὐτῷ τ συμμαχίας ταύτης, ὡς' ὅτου ἐφίλησε τ ἅπαντα χρόνον, ὥστε καὶ τοῖς ὕστερον ὑπὲρ παράδειγμα γενέσθ τ Θησέως καὶ Πειρίθου φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει κοινωνὸν ἐν Ἅιδου γενέσθ, τ Δήμητρ μυ-

[a] Ἠγάσθη] Constantem esse lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσθη. Nam si ἠγάσθη vere scriptum sit, oportuit & ἤν ἠρᾶτο. ut infra c. 25. ὃ δὲ Θησεὺς, ὅτως ἐγκρατὴς γένοιτο λέγεται τούτου, &c. *J.F.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Jens.* sed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτήν. sic plane apud *Philostratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recusarem ἠράσθη, si qui libri exhiberent, propter sequentia, amori propria; sed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione satis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γὰρ αὐτοὺς καὶ σωφρονεῖν ἄγαμαι & passiva illa terminatio pro ἀγάσομαι, non sit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — καὶ ἀγασθῆναι. unde & patet id plus esse quam *laudare*; nam gradatio est, quando ait: Ἄξιον δὲ καὶ τὸ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ἐπαινέσαι, ἀλλὰ καὶ ἀγασθῆναι. Si quis tamen id passive velit exponere, quia ἀγασάμην est frequentius, is memineritt *Eustathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipsum ἄγαμαι praeterit. esse passivum, aeque ac ἤραμαι, ideoque nil mirum, si & aliis in temporibus passive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἴσως ἀγασθεὶς αὐτοῦ τοῦτο τ τρόπου τοῦτο. *J.F.R.*

98. Οὐκ ἄνευ βιατῆ] *J.* Subaudi τ βίον, quod saepius additur: sed & interdum omitti, idem *Steph.* satis jam docuit. *J.F.R.*

γευσόμενον χόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παρῃνῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέλλ καθαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ τρέπεσθαι οἰόμενος αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, εἰ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσαι.

Cereris, *poſtquam multa hortatus non potuiſſet perſuadere, ut ab eo conatu ſe abſtineret, illum comitatus eſt, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum ſubiret.*

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἐχούσης καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτῃ, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπορριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι πολεμάχης ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόχασιν ὅρκον τοιονδὶ ψήφῳ κοινῇ, ἢ μὴν ἐπικουρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἤν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἔχασ οἰόμενος ταύτῃ αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. ὃ μὲν οὖν ἰδίας γάμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, τῆς κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. καὶ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῷ μὲν σωμάτων τῇ θεᾷ νικηθείς, τῷ δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτής, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχήν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὸν τῆς Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προεῖλετο ταύτης γάμον.

17. *Reverſam vero Argos, (rurſus peregre abſente Theſeo) cum jam matura eſſet nuptiis, licet haberent pulchras & generoſas mulieres, quas e Graecia ſibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc ſibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipſa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter ſe depugnantibus, communi ſuffragio juſjurandum dedere ejuſmodi, ſe adjutores fore ei, qui ipſa dignus eſſet habitus, neque permiſſuros, ſi quis injuriam vellet facere, cum nempe putaret unusquisque ſe hoc ſibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque ſententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram eſſe, ſtatim experti ſunt. Cum enim non ita multo poſt lis inter Deas de forma exorta eſſet, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque eſſe coactus arbiter, offerente Junone imperium Aſiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri poſſe poſterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνωδίας ἐκείνης τῆς τε τῶν Τρώων, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον καὶ τῆς Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἵ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio ſieret, & Europa tunc primum veniret contra Aſiam, liceretque Trojanis reddita Helena ſine metu ſuam incolere patriam, Grae-*

31. Ἢ μὲν ἐπικουρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. *qui hanc dicere dignatus fuiſſet.* debebat: *qui hac dignus eſſet judicatus.* *H.V.*

52. Αὐτοὺς ἰόντας] Αὐτοὶ. *F.G.* Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. *J.F.R.*

59. Οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. *M. du S.*

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον? *F.G.* Fruſtra rurſus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο ſpectat ad ἰδίας ἀπολαμβάνειν, idque confirmat ſequens ἀπολαύειν; ait igitur *ad hoc ipſum*, ſive ob hanc ipſam cauſſam, ut perirent, mi-

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli causſam, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac discluſos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

χεῖν τ' αὐτῆς, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἳ δ' οὐκ ἠβουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἂν πολὺ νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, εἰ καὶ ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῆς παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολουμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῷ θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῆς παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνεσαλπισαν τῷ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένῳ πολέμῳ· ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ὃ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ κάλλος θεαῖς ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὲ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων ἐδενὸς ἁπάντων ἐδαμοῦ τὸ φιλόπαν φαίνον διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους ἐμόνον τοὺς υἱοὺς ἐπιδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἕνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐχ ἁπάσαις ψήφοις πρωτίμοις ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγων καὶ ταῦτα προτρίβειν ἀεί, ἐφ' ἕτερον βέλομαι μεταβῆναι, ἐδαμῶς ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι τοῦ κάλλους ἀξίαν, τοῦ πρότερον εἰρημένων, τὴν Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τοῦ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διῳκισμένους, τοῦ ἥλιον προσοράν. ὡς γὲ ἐλάβετο ἡ ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ἐν πολλῷ τῷ μέσῳ παρεγεγυῆσαι ἑώρα,

[a] Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν *Fl.* [b] Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes: [c] Αὐτῶν] Cum spir. tenui *F. Fl.* P. Αὐτῶν *H. S.* aliaeque. [d] Αὐτοὺς] Adspirate *Fl. H. P. S.* Αὐτοὺς *F.* [e] Διῳκισμένους] Sic & *Fl.* cum *F. Fr.* P. &c.

missos. *F. F. R.*

78. Περὶ ταῦτα] An ταὐτά; F.G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. *F. F. R.*

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. *M. du S.*

87. Παρεγεγυῆσθαι] I. e. ἐκπεπεγυῆσθαι. *Aristid.* Pa-

τὸ μὲν ὥρας αὐτῆς ἀλγὸς (τοσοῦτον γὰρ αὐτὴν θέλγειν, ὥστε καὶ τὸ [a] γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν,) καὶ λαβεῖν τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὸν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βέλεσι δ' ἐκδιδόναι πλαττόμενος αὐτὸν τῷ ταύτης ἀξίῳ, τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται τὸ ἐπιθυμίας ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅπως ἐβούλετο, καλάσασθαι. ἅμα γὰρ ἅρματι, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος καὶ τὸ τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἠμιλλᾶτο πρὸς τοὺς μνηστῆρας τὸ κόρης, ἆθλον τὸ νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὸν προτιθεὶς, ἢ φέρεσθαι τὸ κεφαλῆς ἠτιμωμένους. καὶ ἠξίου δ' αὐτὸν αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τὸ ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτους ἁψαμένου τοῦ δρόμου, καὶ τὸ κόρης ἐκπεσόντος μετὰ τοῦ ζῆν, τὸ μὲν ἀποκτεῖναι πρὸς τὸ ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναί τι τῶν βεβουλευμένων, μαραικῶδες εἶναι νομίζοντες, τὸ δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλον [b] ἄλλου ἔφθασαν ἀποθανόντες, ὥσπερ δεδοικότες μὴ τοῦ τεθνάναι περὶ τὸ κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ' ἐκείνου τὸ πονηρίας μισήσαντες ταυτησὶ, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὸ κόρην ἐλεοῦντες τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρηντο τοιούτου τὸ κόρην δ' ὅτι τὸ ὥρας ἐν χρῷ χρόνον ἀπολαύσει κηδόμενοι τὸ τοῦ νέου, ὅτις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam secum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Currus enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & defixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella exciderent. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque simul & virgineum miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγεννηκόθ'] Recte ſic P. ut *Jenſ.* voluit. Γεγενηκόθ male *J. H. S. Fl. Fr. B.* b Ἄλλου] Ita *Fl. H. B1. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πέντας βασιλέως παρεγενηκὼν τοῖς ἱππεύσασι. F.G. Eadem ſibi adſcripſerat *AE.M.*

89. Τὸν γεγενηκόθ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγεννηκόθ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J. J.*

97. Ἦν εἰς] Τὸ ἦν ejiciendum videtur. F.G.

1. Ἆθλον τὸ νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἠμιλλᾶτο. Sic deinde ἠτιμωμένους, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. *J. M. G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. F.G. Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur πεπτωκότας (licet hoc ab infin. τέρπεσθαι pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἄλλοι collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 11. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J. F. R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat Pauſanias de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſex-de-

laps fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potitus est, interfecto in metis victoriae socero.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ@) ἀγωνιεῖ, ἅρμα τε χαρίζον) τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τ κόρης κύρι@ εἶναι. ᾗ γέγονέ γε τ κηδεστὴν ὀπὶ τέρμασι τ νίκης ἀπεσλονώς.

Οὕτω τὸ τῦ κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, ᾗ τιμώμενον τ πάντων, ᾗ θεοῖς ἐσπουδάσθαι πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσ δικαίως, εἰ περεργα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲ δὴ ᾗ Ἀρίστιππ@ διῆλθε τ λόγον.

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τ τῦ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τ λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τ συνουσίαν ᾗ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' εὐ ὅσα περ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τ ἑτέροις εἰρημένων, ἢ τῷ [a] αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲ δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. ᾗ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τ λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τ σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, καὶκεῖνα μάτλω ἔσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τ ἅπαντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδ@. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲ ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τῷ δυχερδῆ ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ ᾗ τ ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, ᾗ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ᾧδε τοίνυν ᾗ αὐτὸς ἐποιησάμην τ λόγον.

Εἰ

[a] Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῷ *F.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *F.P.* 2 *G.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρισὶ & δέκα ἄθλοις p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *F.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν ἀώτων] Pro τ forsan τὸ legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῆ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δή] Subaudi ὄψει, σκέψει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τ δυχερῆ. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲ πρῶτον αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἑξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκεῖναι καὶ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστον ἰδίᾳ λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστον ὅτι μέρος διεξέρχονται λόγου. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστον ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, ὃ δεῖν ἐπαίνων τὸν εἰς αὐτό. πολλὰ γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τὸ φαινόμενον ἄρτι προσαγομένοις τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μετὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπών, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς μετρίως, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] ὁ καλὸς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλοὺς δ' ὁ μόνον ὁ φθονοῦμεν τὸ ὥρας, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, καὶ θαυμαστῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ χρείττοσιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum supereſt, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, velut cogant, potius invidemus, unde non bene illis res successerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Περιόντας prave Fl. b Περίεστιν] Περὶ ἐστιν J. V2. Fr. c Οὗ] — ἴσως L. Id est, ὃ forsan delendum esse. Sed male ὃ omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, χοίη Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. J.M.G.

56. Ἐξ ἕρωσε] Pro ἐτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. F.G.

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. F.G.

67. Λέγειν ἕκαστα δόξαν] Scio, δόξαν posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricosum esse prae ornandi studio auctorem. Et mihi verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δοξαστα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse. Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo jucundius aliquis paruerit formae felicis hominis, quam non tali imperaverit, & gratiam habuerit majorem injungenti multa, quam nihil praecipienti.

85 ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν ἦν [e] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ προστάξαι τῷ μὴ τοιούτῳ, καὶ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιῶν ἐπαγγέλλοντι.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti; pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatietas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narciſſum vincamus pulchritudine; non putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne ignari a poſteris forte ſuperemur.*

90 Καὶ τἆλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς ὦμεν, οὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τῆς τυχεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέγονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἐχεῖν ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ὀπιγιγνομένοις ἂν καλὰ λιπόντες ὑφολήν.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quaſi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem ſtruere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam venimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat uſum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul paravit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

1 Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τὰ ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν παράδειγμα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ οὔτε στρατηγοὶ εἰς κάλλος μελέτην τὰ στρατεύματα συντάσσειν, οὔτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, οὔτε μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος τέλος ἐστίν· ὧν δ' εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καλασκευάζειν. τῷ τε δὴ Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας τῆς οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήττειν· καὶ δὴ διὰ τοῦθ' οὕτω πολυτελέστατος ἅμα καλασκεύασε, καὶ κάλλιστος, καὶ οὐ γνώμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ δὲ Ὀδυσσέως οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λέγεται τοῦτος, ὥστε τὸν παῖδα εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὡς εἰπεῖν Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός τοι τοιόνδε Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

e Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιλο, ἴσως L. f Γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖν λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισημένων δὲ καὶ πρόσκλισιν ἀξιωμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πράττομεν, χαίη] Lege πραττόμενα χαίη. *F.G.* Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα χαίη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγματα ἔχει εὖ πραττόμενα ſignificat εὖ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαρόποιό τ' ἄνακτος Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός πω] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. *F.G.* Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλ-
λυ τυ χάριν μιλλοπαρήυς ἦγε τὰς ναῦς,
συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν,
ἢ ὅπως τὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔσχη. καὶ
κεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βύλε-
τ τῶν τεχνῶν, εὑρήσ τάσας ἐς τὸ κάλλ ὁρώ-
σας, κ τύτυ τυγχάνειν [a] τῦ παντὸς τι-
θεμένας.

Τοσῦτον δὲ τὸ κάλλ τ ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥτε τ μ ἢ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μελεχόντων,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον τ
δὲ ταύτης τ ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ὄτιν εὑρεῖν ἐδέν, ὥσπερ [c] δὴ κ τ μὴ μέλε-
χηκότων ἀτιμότερον ἐδέν. μόνυς γῶν τὺς
μὴ καλὺς ὀνομάζομεν αἰσχρύς, ὡς ἐδὲν ὂν
εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τ
ἄλλων, κάλλυς ἐστερημέν.

Τὺς μ ὖν ἢ δημοκρατυμένοις τὰ κοινὰ
διοικῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτελαγμένυς,
τὺς μ δημαγωγύς, τὺς δὲ κόλακας κα-
λῦμεν· μόνυς δὲ τὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γενομένυς θαυμάζομέν τε, φιλοπό-
νυς τε κ φιλοκάλυς ὀνομάζομεν, κ κοινὺς
νομίζομεν εὐεργέτας τὺς τ καλῶν ἐπι-
μελητάς. ὅτε τοίνυν ὕτω μ σεμνὸν τὸ κάλ-
λ ὄτιν, ὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέ-
σει τυχεῖν, κέρδ τε νομίζυσι τὸ τύτυ
τι προσκοπῆσαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκό-
τως οὐκ ἄν τις ἐμέμφαιτο, εἰ τοσῦτον
ἔχοντες κέρδ κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντι
προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τῦτο αἰσθέ δυνη-
θέντες, ὅτι ζημιύμεθα;

Ipse autem pater adoleſcentuli (Telemachi) *non alia cauſſa ſplendentes miniio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſo examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quois aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laboriſque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo auguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῦ παντὸς τιθ.] Ita omn, Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας c Δὴ] Δεῖ male *Fl.*

20. Πατὴρ] Ulyſſes. *F.G.*
21. Μιλτοπαρήυς] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρείας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρίας. *M. du S.*

Ἀνδρείας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendationibus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue inveniri fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρῖος, ἀνδρία? vel etiam ab ἀνδρεία, virilis aetas, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρείας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Ἀν-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ καὶγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὑπερτείνομένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τὴν συνουσίας· ἧττον δ' ἤδη καὶγὼ ἀδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα λέγ' σέ.

60 [d Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τοῦ Λυκιανοῦ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca *P.* Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ὅσα κόνις. *J.F.R.*

32. Τῆς ἰδίας κεκοινωνηκότων] Ἰδέα *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδίας τοῦ κάλλους κοινωνοῦσι vel κεκοινώνηκασι, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *J.M.G.*

60. Οὐδ' ὅτῳ δ'] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit εἰ γνήσιον. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τοῦ Λυκιανοῦ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *J.F.R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

MEN.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἁ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ἁ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς τ Πελοποννήσυ, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυήρει τοῖς θαλαττευμένοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγμασι. MEN. Τῦτο δ' ἂν ἁ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ὅπη θαλάττη πόλεις, ἁ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ δὴ [b] καὐτοῖς ἀποχρῶν ὁ οἶκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βυλομένοις ἡμῖν ἀκροά-

AT Iſthmum certe perfodere, Muſoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res conſilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuiſſe Neronem. Circuitus enim illos Peloponneſi ſupra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti ſtadiorum Iſthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuiſſet, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domeſtici ſufficiant, ſi res maritima bene habeat. Haec ergo, Muſoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *B* 2. haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H* 1. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B* 1. 2. *P.* Aliae omittunt inſcript. perſon. *a* Ξυήρει] Ξυσῖρε *P.* *b* Καὐτοῖς] Bene ſic *Ald. P. H.* &c. Κἀκεῖναις male *S.* & *Amſt.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus eſt, quemadmodum facile omnibus veſtigiis colligi poteſt, ac praeſertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus ſuperſtite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opuſculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis eſt hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto ſcabro adeo ac difficili genere ſcribendi uſum) in eo certe non peccavit, quod ſupervixiſſe fingit Neroni Muſonium. Pulchre oſtendit *Olearius* ad *Philoſtr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Muſonium, non hoc velle, interfectum eſſe, ſed exilio ejectum & velut e medio ſublatum. Porro quam commode hic ad Iſthmum ſtatuatur Muſonius, inde apparet, quod idem *Philoſtratus* 5, 19. narrat, hunc philoſophum inter vinctos illos fuiſſe, quorum operis foſſa illa duceretur. Verba ſunt, Demetrius Philoſophus Μυσωνίῳ ἔφασκεν ἐντετυχηκέναι πέρι τῦ Ἰσθμοῦ, διὰ μόνῳ τε, καὶ κελευσαμένῳ ὀρύττειν· καὶ αὐτὸν μὲ ἀνευφημῆσαι τὰ νικητήρια· τῦ δ' ἕνεκα τῦ σμινύης, καὶ ὅρμωμένους τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀναπόψασθαι δὲ λυπῶ σε ἄν, ὦ Δημήτριε, τῦ Ἰσθμὸν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ κιθαρῳδῶντά μοι εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνευφημῆσαι, quod *lamentari* vertitur, malim retinuiſſet *Olearius* vulgatum ante ἀπευφημῆσαι, *deteſtari*. Caeterum hinc intelligitur, quid ſibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl* totus hic Dialogus non conſpicitur, conſulto omiſſus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ἁ σοὶ, Μυσώνιε] Qui poteſt Muſonius haec iſta de Iſthmi perfoſſione diſſerere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* eſt, atque alios? Hic autem Muſonius ſic agit, quaſi qui Neroni ſupervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam ſtili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Muſonius diu vixit poſt Neronem. Vid. *Philoſtr.* & *Orig.* contra Celſ. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium miſſus, non in-

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud serium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia abscideret illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam parvo inter-

σασθαι πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄμεινον ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βυλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς ὅτω φροντιστήριον ὅπου τῷ σπουδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἤγον, καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώταλον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾄδων. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ὃ τῶν ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Παρ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ καὶκείνας ἀπόχρων ὁ οἶκος παρὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ] Corrige ex *Aldina* καὶκείναις πόλεσι scilicet ἐν τῇ μισογείᾳ, quibus abunde ait esse proventuum, si floreat res maritima. *J. J.*

11. Καὶκείνας ἀπόχρων] An καὶκείναις ἀπόχρῃ? *Bas.* edit. καὶκείναις ἀπόχρων ferri potest. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam sanam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς ὅτω φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῆς κλειδὸς. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam abciderit Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abscissam omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suasu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex persona Musonii. Caeterum qui perfossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, f. 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας εἰσαῦθις τὴν Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἐσιέσθαι τοῖς ἔθνεσι] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Nam esse debuit

μίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐγιάζ[ει] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μὲν, φαύουσι δέ πη καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ᾆσμα οὐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπεύσαντος, ὡς τὴν ὀρυχὴν ἦξε, κροτούμενός τε καὶ ἀδόμενος, καὶ καθηκόμενος τῆς γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τῆς [c] ἀρχῆς ἐπισπευσθεῖσιν ὑπὸ κελευσάμενος ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆκεν εἰς τὸν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντα ὑπερβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ σκληρότατά τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ὁ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὀπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος οὔτω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεταγνωκότος τὴν τομήν. ἔφα-

vallo omnibus, ſplendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire geſtiunt.

3. Progreſſus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero raſtellum illi aureum porrexiſſet praeſes Graeciae, ad foſſam acceſſit inter plauſus atque cantus, humoque ter, puto, percuſſa, hortatusque eos quibus cura operis permiſſa erat, ut ſtudioſe illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a ſe Herculis ſuperatos labores, exiſtimans. Atque ergaſtulorum vincti ſaxoſa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Iſthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abſcindendi conſilio.

a Τοῖς] Bene ſic vett. Τὴν male S. & *Amſt.* b Τοῦ] Sic P. ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam poteſt ἐφορὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic eſſe in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγῳ ἐπιμίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐγιάζ[ει] τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod ſi omnes* Graecos *compendio iſto ſic inter ſe permiſcuiſſet, videretur extraneis Graeciam ſplendido quaſi epulo excepiſſe.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non peſſimis eſt, rem geſſerit. *Supra omnia autem haec,* inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter ſe miſceri poſſent, contra exteros ſplendide adeo ſtabilitum iri.* Proh Apollo & Muſae Pſeudolucianicae! Ita? ἰσθιάσθαι *eſt ſtabilitum iri?* Haud vidi magis: miſerum Lucianum, qui ſub tam lentis maxillis, & hunc Pſeudolucianum, qui ſic ſub Luciani pelle vapulat. Ἐσθιάζ[ει] autem Ἑλλάδα hic Pſeudolucianus dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione ſe referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγῳ] An ſic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγῳ ἀλλήλοις ἐπιμῖξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐς τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐγιάζ[ει] ὑπὸ τῶν ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγῳ ἀλλήλοις ἐπιμῖξαι] Legendum arbitror τῷ, quod quale ſit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσαιτο per *videri poterat* interpretatus ſum auctoritate *Heſychii*, apud quem eſt εἴσατο, δόξειν. *Permiſcere* ἐπιμίγνυσθαι eſt commerciorum ſocietate inter ſe devincire. Τὰ ἔξωθεν ſunt merces facilius jam importandae. *J. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit aſteriſco hic locus, & proclamari: hic foſſa eſt ingens! *Th. M.*

41. Ὕμνον μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An καὶ ἀ. οὐ μ. Μελικέρτῃ τε καὶ Λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, ſed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc iſto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Veſpaſian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipſe ligonem porrexiſſet, Graeciamque tamquam in tutelam commendaſſet.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate ſcriptum ſit neceſſe eſt, qua per ſeptimanas numerari jam coeptum eſſet. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἢ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philoſtr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μεταγνωκότος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Weſſ.*

filio. Dicebant autem Aegyptios, dimenſo utriusque maris faſtigio, non ejusdem illa libramenti deprehendiſſe, ſed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *ſinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad inſulam illam appellente, plane ſubmerſa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a ſecando Iſthmo neque Thales ille ſapientiſſimus, & conſultiſſimus naturae demoviſſet: magis enim ſecare illum jam cupiebat, quam *ipſum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capeſſiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Iſthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria cauſſantem: maria enim pari undique faſtigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipſas ſuburbanas regiones jam labare, & cédere. Hoc ipſi quoque heri audiſtis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Muſoni, propter quam ita furioſe Muſicus eſt, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὺς Αἰγυπτίυς γεωμετρῆντας τ' ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, ὅτι ἰσοπεδοις αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγεμένης τ' ἐκ τῦ Λεχαίυ τῇ Αἰγίνῃ δεδοικέναι. τελάγυς γὰρ τοσύτυ νήσῳ ἐπιχυθέντ@, καὶν ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τ' Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τ' μὴ τῦ Ἰσθμῦ τομῆς μᾶλλον ἂν ὁ Θαλῆς μετέσησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατ@. τῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τ' Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατ@, ὡς τῆς ἐκείνης νῦν ἀπτόμν@, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδ@ τε καὶ Ἰσθμῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τ' Ῥώμης ὁλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδύναι. τυτὶ καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσαμε τῦ προπλαίσαντ@ χιλιάρχυ.

MEN. Ἡ φωνὴ δὲ, Μυσώνιε, δι' ἣν μυσομανεῖ, καὶ τ' Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τ' γὰρ Λή-

e Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hac priores. f Ὡς τ' ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Weſſ. adſcriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Iſthmum perfodere praeter Neronem conati ſint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίυς] Idem apud *Philoſtratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμῦ] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἰσσ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor reſpicit. *M. du S.*

68. Καὶ ὀξύτατ@ ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ὀξύτατ@, (int. ἀνὴρ) ὡς τ' ἐκείνου νῦν ἀπτόμν@, eo ſenſu, quem expreſſi. Nomen viri eſt non Βίνδαξ, ſed Βίνδιξ, *Vindex*. De ὀξύτατ@ non diſſimulo, mihi in mentem veniſſe legere, αὐξύτατ@ vel ὁ ὀξύτατ@ Exconſul. ſ. Exconſule, quae ſatis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & poteſt fieri, ut conſulatu ante functus fuerit, quo reſpectu ſit ὀξύτατ@. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Auguſto inſtitutum, quos ipſe in ſuas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Conſulares eſſent, πρεσβευτὰς αὐτοκρατόρας τε ὀνομάζεσθαι, καὶν ὦσι τ' ὑπατικοῦτον ὄντες. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura. ſed refrigeravit iſtum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rariſſima vox ὀξύτατ@ itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in verſionem quidem recipere Vindicem Exconſulem auſus ſum. Interim nec illud diſſimulo, libellum mihi ſatis recentem videri, quem ὀξύτατ@ non dedeceat: ſed non aliis adhuc, quam ſtili argumentis. *J. M. G.*

69. Ὡς τ' ἐκείνης νῦν ἀπτόμν@] Melius ὁ τ' ἐκείνου νῦν ἀπτόμν@. *Th. M.*

Ὡς τ' ἐκείνης &c.] Malim ὁ τ' ἐκεῖ νῦν. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ τ'] Lege ἀπὸ. F.G. Non opus eſt, ſi loca Urbi proxima cum *Geſnero* intelligas, quamquam qui hoc hiſtoriae reſpondeat, non plane dijudico. In ipſa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teſte etiam *Tacito*, a Gallis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque patere, poſſet hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύναι] *Subſidere, fondre ſous lui.* F.G.

76. Προπλαίσαντ@] Scripſerat haud dubie προστλαίσαντ@, qua voce ſtatim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Δίμνῳ προσταξάντων] Fingitur igitur, niſi

Δήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματος, οὔτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. Φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲν φύσει, καὶ βαρύ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ὅτῳ καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόροι τῆ φθόγγων ὀπιλεαίνουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μὲν δή, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐτάλει, καὶ ἓ χαιρὸς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μέλαστῆναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶν ταῦτα.

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam ſunt, alii deriſere. MUS. Verum iſte, Menecrates, neque admirabilis eſt quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum ſine reprehenſione & mediocriter inſtruxit. Cavum autem quiddam & grave 85 praeter naturam ſonat, depreſſo ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo ſtridit ac ſtrepit. Interim toni vocum muſicarum mitigant illum, *tolerabiliorem faciunt*, cum ſibi non confidit, colorum muſicorum humanitate, & modulatione flexibili ſane, & bene compoſito ad 90 citharam cantu, & quod ubi tempus eſt ingreditur, & ſtat, & transfert ſe, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud ſolum turpitudinem habet, quod Imperator videtur ſtudioſe ac ſubtiliter iſta tractare.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς χρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτει, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲν δή, τῷ μετρίῳ πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δὲ τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

7. Quoties vero imitatur ſuperos, vah riſum! quam multus excidit ſpectatoribus, licet ſexcenti terrores impendeant, ſi quis illum derideat. Nutat enim ſupra modum collecto ſpiritu, ſummis pedum divaricatorum digitis inſiſtit, retrorſum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῷ Edd. priores.

niſi hic etiam aliquid corruptum eſt, Menecratem hunc Lemnium fuiſſe, neque inſula illa ante haec egreſſum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi ſcriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fuſca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philoſtr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ δὲ μᾶλλον φώνημα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuſcae.* Κοῖλον igitur illud ſ. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depreſſo & introrſum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adoleſcentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze*. Cumque & in L. idem adſcriptum, ſenſusque videatur poſtulare, non dubitavi ſic edere. Interim verſionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δ' ὅτῳ κατεσκευασμένα] Nihil praeceſſit de praeparatis carminibus; ſed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένῳ. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim ſequitur βομβεῖ πως — ὀπιλεαίνουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de menſ. & ponder. mox a principio, quem obſervavi indicio *Caſauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de ſeptuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἴτυς, ἵνα τόπῳ χρησάμενοι, τὴν διπλοῦν ἴτυα βόμβησιν, εἰς λειότητα μετέβαλον κ. τ. λ. Βόμβησις eſt ingratus ex repetitione ſonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus ſermo, ſemel tantum ponenda? Hoc certe diſcimus, βόμβος eſt ſonus aſperior, qui dicitur junctura λειότητα. Hoc ad noſtram rem ſatis eſt. Nam βόμβον eſſe *obſcurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, ſatis conſtat: quod cum *fuſca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόροι τῆ φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον diſtinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινή τις ἀκοὴ λέγοιτ' ἂν ἡ μόνον φωνῶν αἰσθητική, ἡ δὲ τῶν φθόγγων ἔτι τινὰ, ἀλλὰ τεχνική. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιλεαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ] Melius ἐπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὅπλ τῦ τροχῦ. Φύσ δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένυ αὐτῷ τῦ προσώπυ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, κ οὐκ ἀποχρῶν πυ δῆ.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μυσώνιε; τέχνη γάρ πυ χαρίζονται. MOYΣ. Τέχνη μὲν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίονλες, ἀλλ' ἐνθυμήθηλι, ὦ Μενέκρατες, τ τ τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὃς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι κ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζονλες. MEN. Καὶ τί τῦτο, Μυσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀνήκοός τῦ λόγυ. MOYΣ. Ἄκυε δὴ λόγυ ἀτόπυ μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένυ.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμυ κειμένυ, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδὸς νικᾶν. κ παρῆλθον εἰς τ ἀγωνίαν ταύτην πλείυς μὲν ὁ Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, κ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τῆ εἰωθότος ἐπλάττετο κ τῆ στεφάνυ ἐρᾶν, κ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τ νίκης.

d Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τῦτο. Nempe τὸ βομβῶ. Alia erant, & quidem ψευμυκοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν ἀδιεπορίαν exscripsi. *Th. M.*

94. Μόνυ τῦ] Lege μόνυ τῦ. *F.G.* Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J.F.R.*

95. Μιμοῦντο τοὺς κριτὰς νας] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J.M.G.*

8. Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες] Quid sit ὑποπαλαίειν docet *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. οἱ δὲ πάλαις τ πλούσιον — ἀποφαίνυσι ῥωμαλέον, ὑποπίπτονλες εἰ τῦ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλακλινόμεν. *J.M.G.*

10. Τὸν τ τραγ. ὑπ. ὡς Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M.du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμυ κειμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Amplissimus de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. lm. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem antecesserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M.du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praesides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thelauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημα — πανηγύρεις Ἰσθμια νικητηρίας. *J.M.G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J.F.R.*

22. Ἐπ' αὐτὴν] Lege ἐπ' αὐτῇ. F.G. Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J.F.R.*

κης. ὁ δ' ἠγριαίνετο, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὸν γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τῦτον· αὐτὸς δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τὺς ἑαυτῦ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτυς ἐλεφαντίνας καὶ διθύρας προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχῦ κίονα, κατέαξαν αὐτῦ τὸν φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos biparentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μιαρὸν ὅτῳ πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδικὰ ταῦτα νεανίᾳ τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν τάμιον, πρὸ ἧς αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράξαι ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τὸν Πυθίᾳ καλαλέξαντος αὐτὸν εἰς τὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. MEN. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δ.] Personam MEN. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τὺς ἑαυτῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui diviss in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. *F. G.* Idem notarat *La Croze.* Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum possit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellipsi τῶ, οὐ, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγφαῖσιν ἕδραις, bene habet. vel ut supra τὸν omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναβήσας. Ne plura simili ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furiosas Neronis contra oraculum describit ex *Dionis* l. 63. Xiphilinus p. 721. C. Τὸν δὲ δὴ Ἀπόλλωνα (εἴτ' ἐν ἀγανακτήσας ὅτι λυπρά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τήν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφῆλετο, καὶ τριακοσίους ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀλλ' ἐκ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἔτι, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Respicit istud Apollinis secundum quosdam:

Mi-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

ῆσαι, καὶ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ πατράσιν ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζεσθαι τὸ τοῦ θεοῦ ἤετο, πρᾳότερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων.

Ἀλλὰ μέλαξυ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημῶν, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, κελευόμενος ἡμῖν θαρρεῖν τε, καὶ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ παραυδῶ, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μουσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἄπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅτι γὰρ τοῖς νεκροῖς οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

Π Ο Δ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυστέναχτε, κωκυτοῦ τέκνον,

Ἦ

[c] Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητροκτόνος. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

42. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐσταφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄπειτ' ἀναδήσει βούλομαι στεφάνους σ' ὡς χρηστὸν ἄνδρα, τοιοῦτ' ἀπαγγέλλοντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγραν ἐγκώμιόν τι μοι ξυντάττειν ἢ τῷ τυφλῷ τινα ἢ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersitae laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' ἐρινὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ στικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἐστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ στρόβητον, οὐδὲ Σίσυφον πέτρᾳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,
Omnes

a Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludibrio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam hortari. Quod & *Semertus* c. 8. de Arthridite fatetur, „ aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelect. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυσκίοις. h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ἃ λήγουσι, *non ceſſant*. Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγίνατο exponit, ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt*. Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγίνατο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέδλω (l. ἐξέδλωσιν) ἐξέτρωσιν, ἐξεγιάσθη, ἐξεπονήσθη. ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim, *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Στικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρῷ βρέφει, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄληκτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὑποθέσει III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum μικρὸν βρέφος. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δ' ἀμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνεῶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηλεϊάδεω Ἀχιλῆος. Et ut Θέοισιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item Θεοῖς & Θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς εὔχε, ὡς ἐστι μάγοις κράτος· ἔστι γὰρ ἔστιν Θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος trifyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum; ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακῶς δεδραχότας
Τοῖς σοῖς προσάπλευ ἀρθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν ᾗ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, ᾗ πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε λῃσφίγγον πόρους
[e] Ἔσχε, ᾗ [f] μεμυκὸς ὀπιτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῇ λῃπυρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμῷ σάρκα πυρπολέμμον,
Ὁποῖα κρητὴς μεστὸς Αἰτναίου πυρὸς,

Ἡ

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς & πικρὸς χυμὸς *Pell.* *c* Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τὸ δὲ *Pell.* *d* Τῷ δὲ] Τὸ δὲ *Guj.* *e* Ἔσχει] Ἔτηξε, ᾗ διδυκὸς *Pell.* *f* Μεμυκὸς] Μεμυκὼς *Fr.*

23. Ὁποῖα κρητὴρ] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆς Περεγρίνου τελευτῆς. (c. 4.) *G.*

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lect. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, *Jenſii* obſervata in Lect. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνηῶσι βροτῶν vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe βροτοῖς; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum ἀμβλακημάτων magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet.* Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροβητὸν] Hanc vocem aliasque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἰδὶ, δὸὶ κοσῶ, ex vſ. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aacum & Rhadamanthum. Alias paſſive dicendum fuiſſet προσάπτεισθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν] *Squallidum*, *ſqualleus*. *F.G.* Syntaxis eſt: ὡς τὸ δέμας μὲ λυπρὸν & ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔσχε, ᾗ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε λῃσφίγγον πόρους πνεύματι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ. i.e. λῃ τῷ ἰχῶρι φαύλῳ. Τόδε δὲ λῃσφίγγον. i. τῷδε λῃσφίγγοντι. Accuſativus abſolutus, cujusmodi paſſim exempla occurrunt. *Ea re poros ſtringente* ob ſpiritus incluſi vim &c. pro τῷδε itaque legendum eſt τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε ſcripſit, ſed τοδὶ, calami puto, ac manus lapſu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Eſt miſere cruciatum, proprie ταλαίπωρος eſt τάλας κατὰ πόρον, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſegnes flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocumque modo valde miſer. Τὸ δέμας denique a δίδυμαι *ligatus ſum*, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔσχε] *Diſtentum eſt.* *F.G.*

Ἔσχε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. *Gavel* in Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Poteſt hic legi διδυκὸς, ut vſ. 120. — διδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάπτον τὸ ποδάγρας dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter poſitatem materiae, partim propter λῃσφυγξιν τῶν πόρων ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terrae concluſus cum terrae parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus μυκιτίας vocatur *Ariſtoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκιτμὸν etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A cauſſa efficiente, quae eſt mala diſpoſitio τῶν σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viſcus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτῇ legi etiam poſſet ἀπ' αὐ-

Ἡ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἁλιπόρῳ ῥαισφάγῳ,
Ὅπου δυσεξέλικτα [b] κυματώμασιν,
[c] Σύραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
[d] Ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἴθεον ὀλολυγὴν
Ἀπαλῷ τελεῖσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλαν
Φρυγίαν κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis fossae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana stultis lactati misere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματούμ-] Πυματ— male *P.* c Σύραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σύραξι cett. d Κυβήβης] Ex *Va.* receptum. Κυβήλης *P. S. Amst.* Κυβήσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄτει] Ἄττει *Fl.* f Ὄρεα] Ὄφια *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐὰν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] *Μανόμενοι, ἔμφρονες. G.*

σώτων, ab ipsis visceribus; ab illis enim σπλάγχνως ipsum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum angustum vix 7. stadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. angustiorem instar fistulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἁλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Investigatu, cautu & observatu difficile, & cujus insultuum tempora non satis praevideri possunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra scil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non est finis, sed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta sit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum esse pro πήγματι, uti *Gujeto* visum, sed proprie pro *fine*, *exitu*, suadent non solum adjectivum δυσέκμαρτον, sed & sequentia, praecipue vero ista: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. supra Ἀποφρ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui scribendum foret, idque versus respueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miscell. Obs. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίαν κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuisse Lydiae metropolin inter omnes Geographos & historicos constat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, usus est Phrygiae nomine latissime sumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & stabiliter constituta. Nam sic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ ἑσπέρια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐφαπτόμενα ἔχει μέχρι πρὸς Τμῶλον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ ἔστι τὰ τε Μύσων ὑποδιαιρετὰ εἶναι, ὥσθ' ἁπτόμενα εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confusionis, & patet Lucianum promiscue Phrygiae & Lydiae nomina sumpsisse, quando subjungit in sequenti versu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. à G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν est perperam pulsare instrumentum musicum. inde ὁ παραπλήξ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percussa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis.* ἀμφὶ *circum*, adverbium sine casu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vs. 53. δικρόους γόους pro γοεροὺς, similiumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non semel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut versus constet, legendum omnino: Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum existimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Basil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Paris.* ἄτιροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι ἐ ἐυάσχουσιν. Κορυβαντιᾷν habet & Noster in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Eust.* ad Dionys. vs. 524. *J. Gavel.*

39. Βριθύουσα] I. e. *Plena*, *gravida.* *F. G.*

41. Ἀῦτην] Cur ἀῦτην rescribi velim, & ita interpretatus sim, non opus est multis indicare. Proprium

&

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
[j]Αρεϊ χρέκουσα θούρῳ
Πολεμηΐαν [k] αὐτλόν.
Ἡμεῖς δέ σοι Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [l] δένδρεα [m] πνοαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν [p]Ἴτυν φένει δακρύοις
Ἀτθὶς γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

[i] Βρίθουσα] An Βρομοῦ Pell. [k] Αὐτλόν] Ἄτλῳ Edd. [l] Δένδρεα] Δένδρα Guj. [m] Πνοαῖς] Πνοιαῖς corrigit Gavel. recte. [n] Ἀδὲ] Ὅτε Guj. [o] Νύκτερος] Νυκτίφοις Guj. [p] Γόοις] Γοῶν' Guj.

& *Homericam* eſt ἀϋτή, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄτλῳ illo etiam verſus fit podagricus. *J. M. G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλοηφόροις. *F. G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοητόκοις dicuntur herbae viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina parοxytona in όα, quando aſſumunt iota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιά. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποιή aut ποιὰ pro herba, ſed πολύ ſcripſit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παφλαγόνας πνοάς. *Sinapius* Epitheton hoc χλοητόκους ad λειμῶν retulit, *gramineſ pratus*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμών, ſed αἱ ποίαι hic χλοητόκοι dicantur. *Ev. Schmid.*

47. Δένδρεα πνοαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πνοαῖς, non πνοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri cataletici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſic tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πνοαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin. Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. J.*

Δένδρεα πνοαῖς] Quid ſi πνοαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphonelin conſtituat, quemadmodum ὕρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοαῖς magis placet. *J. F. R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτίφοις, & γοῶν' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdón poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi fiet, ut νύκτερος μύνη, *Luna noctivaga* apud *Aeſchylum?* De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῷ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυσι dicuntur γόοι. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύῳ *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ παγαὶ ἃ Ἀδώνιν ὀπὶ ὤρεσι δακρύοντι.

Doricе pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Λύπαις κἀστενάζετε τῷ δακρύοντι.

Infra quoque in Noſtri *Oeypode* vſ. 132.

Στένων, δακρύεις· ἢ δέ σοι φράσαι θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem proverbium,

Εὐκτήμων ἀδάκρυς τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι πεῖνῶν,

Pa-

ΠΟΔ. Ὤμοι πόνων ἀρωγόν, ὦ τρίτου ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκλρον, ἐξέρεισέ μοι
Βάσιν τρέμουσαν, ἡ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὑπισ῾ήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τ᾽ ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ᾽ ἀπ᾽ ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὔραν, πνεύματος φαιδρῦσπάσον.
Δέκατον γὰρ ἤδη τῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ ἧς ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἦν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὀπὶ θύρας ὁρμηθῆναι.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ᾽ ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, εἰ παλεῖν μὲ ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ᾽ εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομεῶντες χερῶν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαστεφεῖς
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγυσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λελογχὼς male *Fl.* b Τε βαιὸν] Βέβαιον *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάει *Guj. ges.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id fit. *J. J.*

54. Ὤμοι] An ὦ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere. F. G.*

69. Ὅμως δ᾽ ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ὁ πτωχὸς ποδαγρῶν εἰ παλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro δεῖ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς εἶπεν αὐτοῖς τῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνόσκων τῦτο (ſupple τὸ παροιμιαζόμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτία ſit ἀκτὴ, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia πρὸς ὀδυγρικοῖς βοηθεῖ μᾶλλον τῶν ἄλλων δένδρων, ἢ τραγεία. Ita *Dioſcorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hircino collita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida. Almel.*

Ibid. Ἀκτίας] Ἡ ἀκτία, item ὁ ἀκτὸς, vel ἀκτὶς, vel ἀκτίος etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ὃ τέρον) Δελφίδος φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμνος [g] Βακχείων κωμάζει);
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, καὶ πρόεσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γάρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἄπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλὶος ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ πρὸς παγαῖς
Ζηνὸς πρόκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ὀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

f Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γεραίρουσι Edd. *g* Βακχείων] Βακχῶν *Guj.* Βακχείῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *A1.* *h* ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. *i* Ἄπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. *k* Ἁλὶος] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino imposita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτία, ἀκτῆ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχῶν. *F. G.*

82. Ἦ] Ὅν requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, essetne Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; ὃν δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τῶν κατωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἡράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ὠμίλησε καλῶς ὄντι ἓξ νέῳ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen: quia neglexere priores. Structura est κατὰ παγόνων αἰθέρος, adeoque anastrophe παγόνων ἀπὸ scribenda, unde ἄπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vs. 99. ἀμητῆρας, 110. τὰν δ' εὐγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ@ Ὀλυμπίων,		Saturnius, ſupremus coelitum;
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.		Excitatricem belli Minervam.
Τὰν δ' ἠμετέραν θεὸν ὀλβίαν		Noſtram vero Deam beatam
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις	100	Senex in mollibus ulnis
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.		Primam generavit Ophion,
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὴ σκότιον [a] φά@,		Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,		Orereturque fulgida Aurora,
Καὶ ϖαμφαὲς ἀελίῳ σέλας,		Et lucidum ſolis jubar:
Τότε χ' Ποδάγρας ἐφάνη κράτ@.	105	Tunc Podagrae vis apparuit.
Ὅτε γ' λαγόνων σε τεχοῦσα		Cum enim ilibus te enixa
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,		Parca Clotho deinde abluit,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας ὐρανῷ,		Riſit omne jubar caeli,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὐδι@ αἰθὴρ,		Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,	110	Eam vero de lacteſcentibus uberibus
[c] Εὔολ@ ἐθρέψατο Πλούτων.		Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φά@] Χά@ *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασσεν Edd. priores. c Εὔολ@] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔνολ@ Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρεσαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμ@, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγροκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδ@ *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδ@ gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμ@, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμ@. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic peperierit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μίγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγ@ poet. pro γάλα, hinc εὐγλαγὴς, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετ@, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὐγλαγ@. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. ϛραπλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόρει. *Muſaeus* 158. ἐϛαπλάϛιξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ στόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζει τροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [e] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus artuum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ἔσω μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. *f* Σιτούμεθα] Σιτούμεσθα *J.* Σιτώμιστθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδεδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *J. F. R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλικτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviitiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *J. F. R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F. G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προσπόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *J. J.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis *in* alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter effluereet, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σωλαδικὰ metra. *F. G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχίομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὅτι χυθὲν αἷμα βωμίοις πρὸ ἱμπύροις placare ſe poſſe adfirmat. *J. F. R.*

Ibid. Ἀπὸ στόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δίστομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύστομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόζω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *J. F. R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ε. & Υ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F. G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi ἀπόκοπη eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐσθίει, νέμει, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἷς [d] ἆρα κἀγὼ τῶν καλωργιασμῶν
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γ' ἡκέτω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ.
Ὑμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾀδῶν μέλος,
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲ αἰθὴς, ἡ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν
ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, scapulas, brachia, rostra, carpos,
Adedit, depascitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea facessere dolorem jusserit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Esse ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum mystis simul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum esto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, scipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitissima tu, famulisque tuis
Placida adesto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἡδὲ μηρούς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπικφυγεῖν vel ὑπεκφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἡκέτω] Ἥκοι τοι τῷ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὲν] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἡδὲ *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic versum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀμφιδύκους legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηρούς] Non satis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae sic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque versus constabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forsc. κόχωνα. *Hesych.* κέχωνε τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοσια. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κόρωνα *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον est ossis apophysis sic dicta, quia rostro τῆ κορώνης seu cornicis simulis est: praecipue ἡ κορώνη in cubito est. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er. Schmid.*

123. Ἐσθίει] Lege ἔσθει, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς] In hoc versu, qui revera vitiosus est, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἡκέτω *Gujetus* ἡκέτω τοι rescribit. Si cui haec transpositio, & ejectio τῦ, γὰρ, nimia videtur, potest vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἥκει πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενὴς. *J.J.*

Ibid. Ἡκέτω] Quidni ἱκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἡκέτω etiam tempore imperfecto scribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quasi πρευμενὴς, ex πρᾶος & εὐμενὴς. Signif. *mitem, clementem.* Exstat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Cass. 537. & 1055. *Er. Schmid.*

129. Σίγα μὲ] Anapaesti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴρ &c. F.G. Τὸ σίγα adverbium est. Et tamen phrasis usitata σίγα εἶναι. *Tacitum esse.* Eurip. *Hecub.* Σίγα. πᾶς ἴσω λεώς — *Aristoph* κάθιζε σίγα. *Er. Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* versus sic distinguuntur:

Στηριζομένη· χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,.

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere ausus sum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τῦ ἐπὶ χθονὸς &c. F.G. Quibus verbis constructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ καὶς ὅλεθ' ὑπερεμὴς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλεθ' ὑπὸ τοῦ ὑπερεμοῦς ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox ὑπερεμὴς, qua carent Lexica. *Josephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non absimilis ἃ τῦ δὲ ἱερῦ πάντας, inquit, ἦν ἐν κύκλῳ πεπερυγωμένα

POD. Quis infuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem poteſt,
Nec affuſus focis ardentibus cruor.
Non aedes ſigna divitum ſuſpenſa habens.
Quam nec Paean medicamentis ſuperare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aeſculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exſtitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miſcentes ſemper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, ſed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii conſolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Paſtinacam coctam, folia iſti Perſici,
Hyoſcyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, τ' ἐπὶ χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβιος ἀκρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν θένει,
Πάντων ἰατρὸς τ' ἐν ὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ ἧς γὰ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τὐμὸν ἐκβαλεῖν θένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰρ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρνόγλωσσα, κἠ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα ἰριδάκων, κἠ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνου [m] ἐφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβοὺς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τῆ-

k Ἀτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* *l* Ἀεὶ] Αἰὰ *Jenſ.* recte. Nihil mut. *Fl.* *m* Ἐφθὸν] Ἑφθὸν *Junt.* *n* Βολβοὺς] Βώλβους eadem. *o* Σίδια] Σίδια *Guj.*

μένα σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miſcel. Obſ. ſaepe laudatis p. 425. Sed non ſatis ſimilis mihi locus *Joſephi* videtur, qui vulgari modo ita conſtrui poſſet, ἐν κύκλῳ παντὸς ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, ſuſpenſa.* *J. F. R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Fruſtra, ut bene monet Clar. Miſcellan. Obſ. Editor. *J. F. R.*

Ἐφύη] Antiquitatem ſuam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior ſolebat eſſe, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam noſtra peregrinus & ipſe. Nam ſi Italiae fuiſſet, antiquitus Latinum nomen inveniſſet. Er. Schmid.* Verum opponi poſſet, ſic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina ſint Graeca. Sed cauſſa eſt in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, ruſtici, laborioſi ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, niſi ubi malum eſt hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρνόγλωσσα] Hanc & ſeqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioſcoride* laudari ac deſcribi, additis ad ſingula teſtimoniis eorum, notarat *Schmidius*; ſed ea addere ſpatium non ſinit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; ſed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non poſſum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenoſus, aut paluſtris. *οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων* ſunt lentes paluſtres per ſe naſcentes in ſuperficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per ſe, & cum polenta. *Dioſc.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam verſio priſtina, *Lentes de ſtercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiſſ. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in verſu ſtare non poteſt, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida eliſa legendum ψυλλιον? (Sed Clar. Obſervationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, verſui pedes non conſtabunt, nullum remedium video, niſi ſi legatur ψύλλια, & media producta ſit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid ſibi indulſerit poëta in tot herbarum nominibus in verſum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικίδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἕψουσι φρύνους, μυγαλᾶς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείρασι βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, ὄρχις, ἧπαρ, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ ἓξ τεσσάρων ἄκος,
Οἱ δὲ τὸ δὶς [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δὶς ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino, ranae sperma, collamphacon.
Cupressi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis stercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Assii.
Coquunt rubetas, mustelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum est mortalibus?
Quis non succus? quae non est lacrima arboris?
Animalium omnium ossa, nervi, coria,
Pingue, cruor, stercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, septemplex plurimi.

Alius

a Κικίδα] Κηκίδα *Gnj.* b Ἀπίφθου] Ὑπίφθου male *Fl.* c Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. d Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὶ δ' ὀκτὼ, vult *Guj.* & *Solan.* Etsi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplastrum refrigerans esse, notum. Et γυρῖνοι sunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etsi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; nisi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid sit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinosum inde confectam. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum esset φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπίφθου φύλλα] Quidquid sit de χρυσῷ ἀπίφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni significare possit etiam aurum nativum, quod statim ante coctionem sui metalli est: sed quidquid statuas de auro ἀπίφθῳ, brassicam hic non decoctam, sed *crudam* intelligere suadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπίφθου] Sinapius *brassicae crudae*, quasi esset ἀνίφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος est πολλάκις ἰψηθεὶς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis est vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Asia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* scribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Asium Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus filili vena scinditur; innutritur in eo quiddam gustu sallum, tenuissimae farinae simile, qualis in pistrinorum parietibus vilitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσίου λίθου vocatur. *Dioscor.* L. V. c. 85. Ex Asio lapide fit podagris cataplasma cum fabae lomento. — Ipse lapis Asius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota absumantur, dentibus exceptis: Vestes autem, calceamenta & similia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. scribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὸν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum selectissimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ μικρὰ *Galeni*, ἱερὰ μικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus dissolvi & potabiles purgandis propinari solent. Etsi vero ἱερὰ substantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* additque alios μικρὸν propter versum, intellecto ἱερὸν legi malle. Sed non prorsus opus credo, quia ἱερὸν anapaestus tolerari potest, primam enim habet communem. Sed ἱερὸν contractum longam. Non spernerem μικρὸν, si quis Cod. accederet, tumque ἱερὸν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄχρι ἐπ'] Ἄχρι usque ad ὁ δὶ nothi. *F. G.*

Ἄχρι ἰπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δ' ἐπῳδὴν vett. quibusdam in usu fuisse, passim liquet. Ita de Aesculapio scribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos sanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσαντέα πίνοντας ἢ γυίοις ἐφάπτων πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyss. T. 457. Ulyssis ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ σθ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. scribit ex *Theophrasto* de Ἐνθουσιασμῷ, ischiadicos harmoniae musicae beneficio doloribus suis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershusii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδὴ. Extat inter scripta Galeni hac de re opusculum; quod tamen nothum multis videtur. Et sunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

170 Ἄλλος δὲ πίνων τ ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος [e] ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζεται.
Ἰουδαῖος [f] ἕτερον μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g] ἔλλαβε ἐκ τ [h] χράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i] οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κ πειρῶσί με,
Εἰώθ' ἁπάντων μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k] Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μέλαλαβὼν τ ἐμῆς μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲ εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, κ κρότου,
[l] Ὅτε ὅπι λυτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Atlw

a Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς θελκτῶν *Guj.* f Μῶρον] Μωρὸν *Bl.* 2. g Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Jenſ.* Ἔλαβε Edd. h Κράνης] Κρανείας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* i Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *F.* male. k Ἤπιον] Ἥπιον male *P. H.* l Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν θελκτῶν *amuletorum. F.G.* Prius recte. nimis audacter poſterius: atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέτων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθετος formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret; *alius cantationibus impoſtorum deluditur.* Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *impoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν ἐπ βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An τ κρανείας; an a *calva. Heſych.* κράνη, κεφαλή. F G Κρανείας non patitur verſus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quaſi eſſet pro κρήνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τῶν λαῶν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo: Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε ὠράνης τ Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaelivere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυράνις, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἔλαβε non ἔλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τ κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὠράνης τ ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J.M.G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J.F.R.*)

Παρὰ τ κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κρήνης; at ſic laborat verſus; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνᾶ pro κρήνη. Adde quod Doriſmo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque ὠράνης τ ὠράνης. Eſt autem ἡ ὠράνη, notante *Heſych.* Χελιδόνων ὁροφὴ, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneberger* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fere idem praeſtant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praeſtigias, non medicamentum requirere, & Doriſmos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J.F.R.*

184. Atlw]

Ἄτλω γὰρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, κοὐ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, ἀλλὰ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τὴν ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πολυθενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, καλακλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασιναγαγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, καιρίως γὰρ ἦντησας ποδί,
Ἄκουε, σπεῦδω γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus; ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.
Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἶπ' ἦδ' *Guj.* *b* Πολυθενὲς] *Guj.* recte. Πολυθ. Edd. *c* Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima est brevis. *d* Βαθείης] Βαθέης *Guj.* *e* Κωλυσοδρόμα] Κωλυσιδρόμα *Guj.* *f* Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Pell.* Δοιδυκαφόβα, media longa *J. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδυκοφόβα *Amst.* *g* Περικονδυλ.] Πυρικοπ. *Guj.*

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Noitrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi κοὐ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτλω ἰκμάνω, ἵπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶφ' post Ὅμηρος, scribendum εἶφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἦδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κρᾶτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρίσθα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη τὸ μὲν θ' ἁπαλοὶ ποσὶ, τὸ δ' ἐπ' ἔδει
Πίλνανται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ἔδει πίλνανται, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto*. *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. *F. G.* Ἐπιδεσμοχαρὲς gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναθροισμοὺς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκους, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere appellat.* *Er. Schm.*

Ibid. Καταλινοῦ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δυ-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

Ἀλλ' ἔτι πρᾶξις τ' λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γὼ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ ποδὶ,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν προθῶν, εἴ τις σὸν ὑ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τ' μ' ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
Νικωμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ h τώδε φῶτε τολμηρὰ θράσει,
Ἔφρασ' ἑτέρωι λαοῖσι, κ καλωμυτίῳ,
Ὡς i οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτῶν σε θήσεσιν βίᾳ.
Διόπερ κραιαιῶς k συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖος ἥκω, τάδια χαμύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἔπλης, ἀγγέλων ὠκιστέ μοι.
Τίνος δὲ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
ΑΓ. Πρῶτον μ' ἔλιπον πέντε βαθμῶν κλίμακα,
l Ξύλων τρέμουσαν χαλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχε κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερεῖδον κρέμασιν.
Ὅπερ χαμύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἐστρω-

h Τώδε] Omiſit *Fl.* i Οὐκ ἔτ' ἐστ] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἐστι. Οὐκέτ' *i. Guj.* k Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συσγμ. male *J.* l Ξύλων] Ξύλου *J.*

200. Δοιδυκοφόβας] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *offitremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλαυσαγρύπτα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπτα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Περικονδυλ.] An πυρικονδύλ. &c. Supra σφυροτρησιτύρα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυς, ἴτος φ] Malim, Ἄκυ' ἴτος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J.F.R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit ἐκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit, Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστι σὸν κράτος σεβάσμιον. *J.J.*

215. Διόπερ] Ἐμπικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δεσμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ὄβ ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J.F.R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλῶδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερεῖδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερεῖδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ἐξέσω reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ ξυπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἐσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λιχμάτω δέ μου
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Διὰ ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βέσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένῳ.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ νωθρὸν ἐλαφρὰ κυφίζων πόδα,
Δόγμιος ἑξαίνου [g] εἰσόδου [h] πέζαν τενὴν,
Ἕως ἀπήνη παρδράμῃ προχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἤθενον.

ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἰσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Stratam ſilicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Poſt in labem delapſus lubricae viae,
Nitebar antrorſus, ſolutum ſed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti ſudor membris humidus
Fluit, per inceſſum ſoluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, ſed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc iſta nam vehicula
Urgentque, cogúntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam ſemitam viae peto,
Dum plauſtrum praetereat ſuis actum rotis.
Myſtes enim tuus nequibam currere.

POD. Non fruſtra, amice noſter, illa res tibi
Bene adminiſtrata eſt. Verum ſtudio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Iſtuc

a Ὀξέσιν] Reſtitui ex *Pell.* Ὀξέσι Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθου *P.* c Ἐκλυομένῳ] Ἐκλελυμ. *J. Gav.* d Ἔνθεν] Ἐνθενδὲ *Guj.* e Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Jenſ.* δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπιρχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* b h Πέζαν] Et ſic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῇδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. verſu legendum monet, pro λίθου, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Διὰ ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *F. G.*

231 Ἐκλυομένῳ] Ad emendationem Doct. *Gavelii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένῳ aperte in metri le„ gem peccat". ἐκλελυμένῳ abit ab *Homerica* proſodia: ſed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δίκτυον, ὁρμῆς μισεῖς, ἐκλελυμένῳ: Adſcripſit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένῳ ſuſpectum, cum nec metro ſatis reſpondeat, nec praeſens hic videatur requiri. Quid ſi legeretur: ἐκλελυμένῳ? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* ſic Sibendi. Ego omiſſo in τάδ' apoſtropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν ταδὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Jenſiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miſcell. Obſ. an. 1739. p. 429. ſic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τα δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τα δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta anguſta ſemita, forte aliquantum elatior, in quam conferre ſe poteſt, qui plauſtra in ipſa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußſteig. Εἰσόδου hic non intelligebam, ſed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac ſi legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν τενὴν. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέρας. Verum cum nullum nomen Graecis ſit ἡ πέρα, ſubſtitui πέζαν. Eſt autem ἡ πέζα, *pes*, *planta pedis*; item *fimbria veſtis*: item *extremitas*, *margo*, *limen*: ut hoc loco: adſcendebam anguſtum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit neſcio; Noſtrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἑξαίνου εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν τενὴν forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri poteſt. *F. G. Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui ſenſus ſine correctione apertus eſt. Interim inquit, dum tranſirent currus, greſſus oblique flexi, per anguſtum ſolum aditus cujusdam. Nam πέζα eſt nomen ſubſtantivum, quo praeter cetera ſignificatur ſolum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit poſt ſe praepoſitionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι eſt *ad aequilibrium rependere*, *paria facere*. Τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Dorienſium *Sacoma* nominat. Etſi autem & verbale τὸ σήκωμα in uſu eſt, ut & compoſita, ἀνασηκῶ, addo ponderi quod deeſt: ἀμασηκῶ, pondus manu aeſtimo: & hoc ἀντισηκῶ *rependo*: ſimplex tamen σηκῶ nondum a quoquam, quod ſciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐγὼ

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Pelco satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

[k] Ἔξω δέ σοι δώρημα θυμῆρες τόδε,
Ἑξῆς τριετίας πειράσῃ κύφων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίστοι,
Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς οὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὑπίστωρ σοφοί,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκλήιζετο.
[m] Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρος ὢν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [n] Πλειοθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὢν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ πέσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὢν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄνακτα [o] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα
Ἐγὼ

[k] Ἔξω] Ἔσται malit *J. Gavel.* [l] Ἐκλήιζετο] Κλῄζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* [m] Πλειοθένης] Πλησθένης Edd. hac priores. [n] Λαερτιάδλω Ὀδ.] Λάρτιον τὸν Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἑξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμιρῶν ἑξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κλῄζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὢν sequatur verbum κλῄζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κλῄζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὢν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quæ utraque expositio satis commoda; cum κλῄζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐπρίατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagræ signum in eo apparuerit: & ita podarcæ nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suæ causæ inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiæ veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλήιζετο] Vel κλῄζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, κλήιζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statue de κλῄζεται in Ocyp. vs. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus*. *J. M. G.*

Ἀχιλλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc respicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom* Il. Z. & *Pind.* Isth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειοθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πλησθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Philoctetes. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδλω Ὀδυσσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τὸν Ὀδυσσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερτιά-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς ὅτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκῆ
τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα πατροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορεῖμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δῆτα τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χρισθὲν οἷδε τἀμὸν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τῳδὲ σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαί, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τ' ἐμῷ βακχεύματων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & marc:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίσθια] Λοισθία *Guj.*

τιδῶ per συνίζησιν ſunt una ſyllaba. *J.J.*

Ibid. Λαιστρικῶς Ὀδυσσέα] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedixit Odyſſ. Λ, 135. Γηρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio. J M.G.*

Λαειστικῶς] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, aut aliquid ſimile. Λάρτιος dicitur aliquando pro Λαέρτης. *Sopho l.* in Ajace μαστιγοφ. Ἀεί μ', ὦ παῖ Λαρτίου, δίδορκέ σε. &c. *Boivin.*

Λαρτίδῶν] Ita potius lego quam Λαειστικῶς. ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόν] Piſcis. F.G.

262. Ὡς ὅτι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi paucis verbis egregie expoſuit *Vir Doctiſſ.* T. S. H. S. „(i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. „Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vi. 313. Οὐκ „ἰρίσας ἔχαρα". „aliaque hic non repetenda habet in „iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. F.G.

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er Schmid.*

268. Ἔν ᾧ] I. e. ἐν τούτῳ. Nota phraſin. *F.G.* Ἔν ᾧ pro ἐ-

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἆσον. σὺ μὲν ποδῶν ἄκρους
Φλέγμαινε ταρσοὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο,
Ἐς γόνατα λείβε [d] πικρὸν ἰχώρων [e] βάθος.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἄπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοί,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονὸς,
Ἀϊστὸς, ἀφανὴς, τύμβα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, καὶ χαλᾷ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴμοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὴ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μή

[d] Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. [e] Βάθος] Πάθος *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. [f] ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. Ba. B1. 2.

δ' ὅ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ᾧ. Id eſt δι' ὅ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τεθηπὼς οὐ ταῖς πληγαῖς. *Anthol.* I. c. 37. Ep. 14. Κάθαιρε — οὐδ' οὐ βίλει, ἀλλ' ἐπὶ σύκῳ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνος ἐν ταύτῃ δ' ἀφανὴς μειοῦται. Ubi forte legendum κὴ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Ocyp.* vſ. 95. δεινὸν οὐκ ποδῶν πάσης πόνον. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita οὐκ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐθρίψατο ἐπὶ ῥαιζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' εὐγενείᾳ ἓν πλούτῳ πρῶτον Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἦν δ' εὐγ—— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἦν γὰρ ἓν λόγῳ δυνατώτατον. *J. F. R.*

275. Δρᾶτις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*: ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχώρων βάθος] Per πικροὺς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt ἐξείας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae, & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia.* Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit B2. In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δεῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιποῦσα γαῖαν] Per γαῖαν inteligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει με;
Ἢ δηλητηρίοις ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρε, ἄναστα, φάρμακον γὰρ οὔτ' ἐμοὶ,
Οὔτ' ἄλλο, δύνασαι σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μετανοούντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἀτεγκτος ἔσομαι, φαρμάκοις δ' ἀπείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βρονταῖς, Σαλμωνέος
[b] ἤρισε βία,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεοῦ φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κεῖνος ἐπὶ δέρμα
[d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δὶ ἔριν τοκάς ἔσχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depascitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
POD. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poenitet.
Cognoscat unusquisque, me solam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obsequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marsyas,
Sed cutis ad pinum suspensa arguta resonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amst.* solae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. Vr. Ald. Fr. P. Bl. 2. H.* Πίτυϊ *S.* & *Amst.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumpsisse videtur Lucianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἰχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis *Gujeto*, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter possit emendari versus, legendo Μή τις μ' ἰχίδνης, vel Ἦ μήτις, ut vs. 78. Ἦ μή τις ὕμνος &c. cum Doctiss. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, respexisse nostrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἰχιδνης ἰὸς ὡς ἰδαίνολο. *J. F. R.*

303. Κενταύρου] Τῶ Νέσσω. *F. G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄναστα] Jam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices podagrae, quam jam Reginam suam gratiosissimam agnoscunt, i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, ideoque ei se subjiciunt, & ad solam ejus misericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἀτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* est; hinc ἀτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μύσπρα. *F. G.* Bene monet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. *J. F. R.*

Ibid. Βρονταῖς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Eustath.* ad Od. A. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J. F. R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginosi genere, vid. *Aristot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum distinctiones confundit (Odyss. Γ. 405. non invenio) H. 249. Φ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μύσπρος. *F. G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πίτυος] Τὸ πιτ in Πίτυϊ hiocorripitur. *F. G.*

Πίτυος] Parisina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu servarit, cujus arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; sed πίτυϊ cum *Jensio* in epist. lectt. Lucian. p. 391. inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etsi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J. F. R.*

317. Μαιονὶς δ' Ἀράχνη] Quia prima in Ἀράχνη brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgato succurri, apostrophum in δ' tollendo & δὲ rescribendo; tumque, si postremum α in Μαιονὶς pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo ᾱ (quippe Μαιονὶη Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur)

si-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis ausa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, sua nunc quoque stamina plicat.
Impar est iris superorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens cesset, tolerabilis, ireque sinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & consuetudo
Podagros miseros consolentur.
Unde alacriter, o consortes, deponetis

'Αλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e] Μαιονία δ'' Αράχνη Τριτωνίδος ἤλθεν [f] ἐς ἔριν·
'Αλλ' ὀλέσασα τύπον, ᾗ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ἐστὶ μερόπων,
'Ως Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἥπιον, ὦ πάνδημε, [g] φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβὲς, [h] ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i] εὔληπτον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπατον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k] Μελέται δὲ πόνων, ᾗ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθείσθω.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ [l] συναύκληροι, λήσεσθε
Πό-

[e] Μαιονίη δ'] Ap. Schol. [f] Ἐς] Restitui cum Guj. Εἰς Edd. pessime. [g] Φέροις] Φέρεις Fl. [h] Ἀνώδυνον] Ἠδ' ἀνωδ. Guj. male, nisi tum ἀνόδυνον scribas. [i] Εὔληπτον] Lego εὐλιπτον' Er. Schmid. [k] Μελέται] Μελέτη Boiv. [l] Συναύκληροι] Σύγκληροι Guj. & Poll. & λήσεσθε initium faciunt versus sequentis.

317. Μαιονὶ δ' ἀράχνης] Μαιονὶς. Guj.

sanatus erit versus. Addit *Schmid.* utraque scriptio ᾗ Μαιονία & ᾗ Μηονία in usu est, teste *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in Μηονία sub τῷ η inveniatur jota subscriptum, quiescens tamen illud jota est, ideoque Latinis etiam per e simplex exprimitur, parumque refert, scribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J.F.R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira est, sed & τρόπος, mos, item propositum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μαίυρος, τὸ ου in Πύθιος hic producitur. *F.G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἠδ' ἀνώδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ᾗ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης *immunis*. Scriptio utraque in usu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praesens metri vi hanc per o postulat: tametsi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνόδυνον secunda brevi scribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujeti* conjectura haberet; nunc vero pessime. Sed forsan est oblivio describentium & ipse ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus est spondaeum quinta sede ejicere, quemque ipse adgnovit vs. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum esse longum in ἀθάνατος ac similibus, notissimum. *J.F.R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀσάπιστοι. *F.G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiss. *Gavel* in Misc. saepe laudatis, p. 431.) ubi sic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρεν θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alcest. & Bacch. in fin. Hinc seqq. versus ejecta voce συναύκληροι, hoc pacto restitui possent:

Τοὺς ποδαγροῦντας παραμυθείσθω
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel si hoc nimis audax, aliter dirimendo septem postremos versus tentatos vid. ibid. *J.F.R.*

327. Συναύκληροι] Ejusdem navis socii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. κῦ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεός,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὼν πασχόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοιοῦν γὰρ ἔρυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

Ω Κ Υ Π Ο Υ Σ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀσταsίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὀπαδῶν ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, πάνυ ἀστεῖον. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεύς, Ἰατρός, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

a Εὗρεν] Εὗρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὗρε propter metrum. εὗρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

*ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adrecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit *PEDES AEGROS.* Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. R.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid si legamus ἢν προσκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

1 Δεινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, κ᾽ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις
πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἀρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσμδμή.
5 Γελῶ δὲ τὰς πλησίοντας [a] ὑπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τ᾽ συμφορᾶς,
Ἀλλ᾽ εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημδνους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βυκολεῖ ψευδος ομδῶν,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
10 Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ᾽ αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ᾽ ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὸ
νομα,
Πᾶσι θρίαμβος ἐμβεβάτακε φίλοις.
15 Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὅτι τ᾽ κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ ὠδέν [f] εἰμι τοῦτο δίχα μόνη.
Τοῦτ᾽ ἂν δάκνει με, κ᾽ φρενῶν καθάπτει,
Ὅτι τ᾽ ἅπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδεὶς κακόργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
20 Ἀλλὰ κατ᾽ ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κ᾽ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ᾽ ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
25 Φρονεῖ καθ᾽ ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

[a] Ὑπ᾽ ἐμοῦ] Ἡμείων ὕπο *Guj.* [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ *J.* Τ᾽ ἀτρεκῆ *Guj* [c] Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας *Guj.* Ἦγε προσκ. *Boiv.* [e] Καὶ τότε] Καί τοι *Pell.* [f] Εἰμι τοῦτο] Τῇ δι᾽ εἶμι *Pell.* [g] Δόλων] Δόλον *Guj.* ut cohaereat δόλον φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ᾽ ἔτι *Guj.* Nihil mut. *Fl. J. Fr. P.* Εἰν᾽ ἡμᾶς *Pell.*

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſurata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus *F. L. Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. *J. F. R.*

14. Θρίαμβος ἐμὸς.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. F. G.

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. F. G.

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. Foës. in Oecon. *Hippocr.* V. Ἄπτειν. Conf. hic vſ. 23. & 26. *J. Gavel.*

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ὠκύτατον. *Boivin.*

Δόλων] Recte *Guj.* δόλον, ceu δόλον φρονεῖν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. *J. Gavel.*

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδέν τι κατισχύοντος. Sic εἰς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλῳ ποδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a]χλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b]ἰχνευμένον,
Δύστην αὐτὸς ἐκ δόμων [c]προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς χτ' ποδῶν ὅτ' πα-
ρῆν,
Ἀτραυμάτιστος, ἄδατος, ἄστατος πόνος;
[d]Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, κ' [e]λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον, σμικρῷ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, κ' κώφι-
σον,
Μή πως με πίπτων, καὶ καβάλης σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me prorus.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμένον] Ἰκνευμένον *Guj.* Ἰζευμένον *Schmid.* c Προσέρχεται] Προέρχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στέμειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένον] Ἰκνεύμενον legend. forsi. i. e. νοσοῦντα. *Hesych.* ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, καθάπτει, &c. ἰκνούμενον pro ἰκνούμενον Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένον] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro ἰκνούμενον mallem ἰκνεύμενον, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνεύμενον, &c. quum Edd. ἰχνευμένον, caussam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. ellet a χολὴ *bilis*, cum sit ex χωλὸς *claudus*. Tum pro ἰχν— leg. ἰζευμένον, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem ἰζευμένον, viscо captum. ὁ ἰξὸς *viscum*, inde ἰζεύω *visco capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc ποῦς ἰζευμένος est pes viscо captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a ποῦς & ἄγρα *captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter τείνω nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post βιάζεται. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στέμειν leg. videtur, subaudito ὁ πόνος. *F. G.*

39. Τὸ τ' πονούντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Σμικρῷ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur βραχεῖ χρόνῳ, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium γογγύζων metrum aperte vitiat. Num ὄγκυλος γέρων, i. e. σεμνὸς, γαῦρος, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. Καυχώμενος τὰ πάντα μαθὼν ἐν οἴκοις. An potius τὸ γογγύζω gloſſema habendum τῇ ὑγιολογίᾳ, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, ὑγιολογήσας exponit γογγύσας. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte ἀδύνατα γογγύζων γέρων, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in ἀδύνατος. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μή σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per ἀνάγκας hic intellige τὰς τ νόσου ἀνάγκας. ἀμφισβολίαν autem sic resolve: πᾶς νέος γέρων ἐσί. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Bentin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te ſine pondere, & tibi obſequor,
Laborantemque pedem pono, & ſuſtento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, eſt
Miniſter invalidus, querulus ſemper ſenex.
EDUC. Ne, ne quid horum, ſtulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Neceſſitatibus juvenis quisque eſt ſenex.
Audi monentem. Denique, ſi me ſubtraham,
Stabo ſenex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu ſi cadas, dolore carens, ſenex cades.
Etenim voluntas promta ſenes ſequitur viros.
Nervis ſed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit ſoleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum curſu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὺ κρατῶ σε δίχα βάρους, ᾗ πείθομαι,
Καὶ τ' ποσοῦντα πόδα τιθῶ, ᾗ καρλερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἶσχ' ἐν [g] παισὶν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατ' γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μωρὲ, μή [i] με κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέ' κόμπαζε, τῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ὀξὺ νέ'.
[l] Πείθ λέγοντί· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποσπάσω,
Ἔσην ὁ πρέσβυς, σὺ δ' [n] ὁ νέ' πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπαυκας ἄπον' ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις ὐκέτ' ὀξὺν εὔτον'.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κοὐ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόν' [o] προῆλθε σῷ ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κοὖφον ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστειλα, ᾗ συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* ſpatium eſt. In *J.* omiſſum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐσ' *Guj.* [h] Μωρὲ] Sic *B1. 2.* Μῶρε *J. Fl. Ald Fr. H. P. S.* [i] Με] Moi *Fl.* [k] Ἐξὺ] Recepi ex *Fl.* ἐξὶ cett. [l] Πείθ] Recte ſic *B1. 2. V2. P. S.* Perſonam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* ſpatium eſt, quo perſonar. nomina deſignantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τῶ χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέ'] Ὡς νέ' male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔστειλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forſ. ἴτειλα, vel ἴτιλα.

Ibid. Ἐξὶ νὺς] Lege ἐσὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid ſi, τὸν χεῖρ' ἂν ὑποσπάσω, vel τὴν χέρα. &c. *F.G.* Τὸ πέρας ferri non poteſt. Addi poſſet *Gujeti* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποσπάσω, ſi ſenectutem meam, id eſt, ſenectutis meae opem tibi ſubſtraxero. vel τ' γέροντ' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum exiſtimo τὰς χέρας, ex verſu 170. Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρέστηκα] Παρέστηκα mallet Doctiſſ. *J. Gavel*, vel προθυμία γὰρ γέρου' ἀεὶ παρέσπετ') , niſi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum obſervatt. Editor animadvertit: „ Παρέστηκα deterius non videtur τῷ παρέ„ στηκα, nec tribrachys deterior anapaeſto. Secun„ da emendatio vim verſui videtur illatura, niſi ulti„ mam in προθυμία corripi poſſe oſtendatur". Certe α in προθυμία longum eſt, aeque ac in φιλία ſimilibusque, quia id α ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔστειλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἰσφάλῃ autem uſurpatum. τὸ ἴστιλα hic locum non habet. *F.G.*

Ἔστειλα] Verſus duplici mendo laborat. Prima enim in ἴστιλα contra metrum corripitur, ſecunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita deciſſe credo doctiſſimum *J. Gavel*, licet inverſo ordine excuſa in Obſervatt. ſint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἴσφηλα, quod ſenſum quidem expeditiorem facit, ſed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἰσίστικα, ex vſ. 9. vel, ſi liceret, σίστικα, ſimplici pro compoſito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμμίχθην, ſine augmento. Ad quae Cl. Editor rurſus bene monet: commode pro συμμίγνυσθαι videtur ſubjici decompoſitum συνεμμίγνυμι. Sed cur ſine augm. legeretur, neſcio. συνεμμίχθην pari quartaque ſede tribrachyn legitime efficiet, & ſolemne eſt Librariis Latinis Graecisque ſecundam praepoſitionem negligere. Conſulantur addenda ad *Liban.* Epiſt. DCCCXXVII. p. 854. „ Sed pro ἴστιλα tentat Vir Cl. ἴστικα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illuſtratum vid. in Obſ. p. 434. At Doctiſſ. *Abreſch.* in animadv. ad *Æſchyl.* p. 242. emendat ἴστιλα. Ac τίλλειν valere ἀνύειν, τελεῖν, auctoritatibus probat; quare hoc forſan praeſtat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει χερέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δή μοι πίστευε.
ΤΡΟΦ. Ποῖος γρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῇς; ψευκυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἄπαυλα ἐξ
Ὃ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀγατρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποτ' καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπην φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, κ' βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὤν, ἕκλυον ὑπὸ φίλου τινός,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀγάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, κ' σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπους, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inſerto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inſerto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. B1. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπεν, ὃς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guiet. & Pell.* d Ἵνα] Ἦν *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl.* Ψευδολογῶν *J. B1. H.* Ψευδολογῶν male ad quantitatem *P.* f Ἄπαυλα] Ἀπαύλας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὤν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm. Prov. denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, χερσὶν ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἦν legendum. Ordo: Ποῖος γρατιώτης γέγονας, ἢν σὺ πληγῇς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαί] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπους τάχ' ὡς μάθω. Εἰ γὰρ τύχοιμι μαθὼν κ.τ.λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ἢ σὸν πάθος
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπους τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξω Ὠκύπους σαφῶς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀληθεύσας. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque αὖ πάλιν. *J. Gavel.* cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴρ] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſita ἱστοσοῇ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam.* M. du S.

79. Σάλπιγ[γος] Quaſi τὸ, Σωτηριχὸς, σάλπιγγα notet; ſit σάλπιγγος εἶδος. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex, pono veſtigium.
MED. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.
OCYP. Fac ergo, ſi quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῶν πάθους τ' συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, ὦ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς [i] ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινός πόνος με τῶν ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐχ ἁπλῶν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον προσείσει, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τιν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀηδὴς ὁ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπῳ κατ' αὐτῷ, κοὐκ' ἔχεις τιν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; [n] καθακνήσω σου τ' πόδα;
Ἂν γὰρ παράσχῃς [o] μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σου κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χαμὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. k Κὐχ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κοὐκ male *F.* l Παθών;] Μαθών; *Fl.* m Γὰρ] Delet *Boiv.* n Κατακνήσω] Κατακνίσω corrigit *Gavel.* o Μοι] Τοῦτο *Guj.* omiſſo μοὶ. Μοι τόδε *Pell.*

facile eſt. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pauſan.* Corinth. p. 122, 43. Eſt autem Minerva etiam ὑγιὴς ſ. ſoſpita, v. g. *Pauſan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγιὴς denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens diſcam. Verſionis interea rationem reddidi. *F. M. G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λίμνῃ σωτήριχε in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχε eſt nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine inſigniatur, referendum fortaſſe ad τὸ ἀναπαλιστικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. καλὸν μὲν οὖν διώξει τὸ ἐγκελευστικὸν, καλὸν δὲ οὖν φυγῇ τὸ ἀναπαλιστικόν. *F. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appoſitione lanae aut limi, liquore aliquo medicali tincti. *F. G.*

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non poſſum. *F. G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) ſed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ἃ φέρω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appoſitive. I. e. ἃ φέρω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ φέρειν ſcil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφίαν, καὶ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφίαν, vulgi opinione. Sed fortaſſe τῶν τροφίων verba ſunt, non Ocypodis aegroti. *F. G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλήν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *F. Gavel*, quod faſciis iſtis caput ornare decorum ſit, pedes non item. Haud inepte profecto. *F. F. R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν εὖ σε χρὴ? *F. Gavel.* Non. Nam longa eſt prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit obſervatt. Editor (nec juvat, ſi γινώσκειν ſubſtituas, quia & hoc primam habet longam) puratque σε ſemel exciditſe, legendumque: Ἂν γὰρ παράσχῃς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρὴ. Παρέχειν σε τινί obviam locutionem eſſe. Sed confer *Gujetii* & *Pelletii* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *F. F. R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὺ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιτρόχυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπιβαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδὴς γὰρ ἔκλυες ὧν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γὰρ ἄκυέ μοι.
[e] Ἦλθεν μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, κἀπίων ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὕπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος·
Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, κἀ [g] πάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατεῖ ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀναχαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὕτως προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικρὰν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσαλο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ' νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲ [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὄντων.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, κἀ φίλοις ψευδὴ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit*?
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

F2-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *F.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2. Tp.* cum *Fr. F. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρπον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *F. P. H. B1.* &c. Κλίνῃ *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβῳ λαβεῖν *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων ἀεὶ πᾶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *F. Gaza*, Ἀεὶ male Edd. priscinae.

97. Ἡμιτρόχυλον] An semicircularem? F. G.
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. F. G.
102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ὧν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευσθεὶς γὰρ ἤκλυες ὧν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ κλύων τ' λόγων, ὧν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐπῶν. *F. Gaz.*
109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν] Conjicit *Gujet.* κἀ πάντας φόβῳ λαβεῖν, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem κἀ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Guj.* κἀ φόβῳ πάντας λαβεῖν, vel *Boiv.* πάντα ἐ φόβῳ λαβεῖν. Videndum tamen, possitne retineri φόβον & λα-

Famelico similis mandenti mastichen.
MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.
MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud insicius diri, cui junctus est, mali.
Et nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,
OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*
EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πειτῶντ' ἔοικε μαστίχην μασσωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μὲ, ὁ δὲ πονεῖς, ὅπω λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν Φράσω σοι τῦ πάθυς τ' συμφοράν;
Πάσχων γὰρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τ' πόδα,
Πλάσσει τὸ λοιπὸν ὡς θέλει κενὰς λόγυς,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευχ' κακῷ.
Καὶ νῦν μὲ [k] ἀκμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ χὴ τ' ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι Φράσαι θέλω.
Τῦτ' ἐς' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐς' ἐκεῖνό γ', εἰπὲ, κἠ τί [n] κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲ ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τῦ τόπυ μὲ, ὃ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲ ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τύτῳ σὺ πρόσθες ὅπι τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τ' δύστηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινὴ πρᾶξ ὖσα, φείδεζ' γὰρ οὐδενός.

ΩΚΥΠ.

k Ἀκμὴν] Ἀκμὴς *Pell.* *l* Εἷς] Εἷς, ἴσως L. *m* Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. *n* Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Καλέζεται Edd. ante. *o* Γέρον] Γέρων *B*1. & 2.

λαβῶν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἔξω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἔξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀκκαθήμῳ] Non male legeretur ἀγκαθήμενος μόνος. *J. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Προῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἰμοὶ] Θρηνῶν, πυρίσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αὐτὸν βάλλει, tentat *J. Gavel* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* superiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσσων [σ' ἀτρεμῶ] βάζων ἰμοί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam supplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἷς ποδῶν δεινῶς ἔχει legi posse proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄρτομαι substituit *J. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urgente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῦ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ὐδέν ἔστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χαλεπὸς [e] εἰσῆλθεν πόνος
Ποδὸς δ' ἄλλου, καί [f] μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἢ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μεθεῖναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεταστῆσαι πόδα,
Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *J.* & *Fl.* Σοι cett. male. *b* Κἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ— *Boiv.* *c* Πόνον] *B.* ῦ *Fl.* si βόν haberet, reciperem. *d* Ἦς] *J.* Ἧς male. Ἦν *Guj.* abjecto ἂν. *e* Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. *f* Μοι] Ita correxit *Solan.* Me Edd. priores. *g* Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *J. B1. 2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχώ|ριστον | ποδός.
Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro με, quod in libris nostris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί με συμπάσχει] An legend. καί μοι συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel ἢ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς με συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅστις τις ἀλγεῖ, κεῖσε ἢ τὸ νοῦν ἔχει. ait *J. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatur. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etsi licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *J. F. R.*

152. Πῶς ὅλος] Lege ὅλῳ ait *J. Gavel.* An quia πῶς praecessit? Sed aliis non videbitur satis gravis causa. Et ὅλῳ ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὁλῷ erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *J. F. R.*

156. Εἴπερ τέχνη σὴ δων.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod δυσὶ μοι primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posse docet, vel Εἴπερ τέχνη ἡ σὴ &c. vel Εἴπερ τι τέχνη, vel εἴπερ τέχνη τι σὴ δύναται. Parum abest quin illud τι τέχνη edi curem, ita se commendat. *J. F. R.*

163. Ἄφυκλον] Est asyndeton pro πάθος κακὸν καὶ ἄφυκλον. vel lege εἰς πάθος κακόν. *J. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici signif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴ δὲ ἐν κρυφαίαν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακὴν, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *J. Gavel.*

167. Ἧς οὐκ] Versus *Euripidis.* V. Orest. p. 1. & seqq. *M. du S.*

Ἧς οὐκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* sub init. *J. Gavel.*

169. Πόδων μοι τριπᾶ] Τριπᾶ πόδων μοι necessario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent,
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἀντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύναθ', μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ προδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας θελιελὼν λόγους ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν τ' ὁμιλοῦντων μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἄφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλακτον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἲ, αἲ, αἲ, αἲ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τὼ ποδὰ κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίου ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν [i] ἰδοὺ σοι πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

[g] Κάκκην] Κακὴν Edd. priores. [h] Αἲ, αἲ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald. B1.* cum acuto *J. P. Fr' S.* [i] Ἰδού σοι] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσι *J.* Ἰδού, σοι *B1. 2.* interpositio commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόδιν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύσαμαι. Eip. 1233. longa *Homero* in τρυπῶ & in τρυπάνω, Odyss. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχ ὡς ὑπ' ὠλ.] Βακχείως ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίως in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavelio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, ἀπὸ, ἐπὶ perinde ac πρὸς saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἀχθόμην ἐπὶ τῷ διοπέτει, κλάπτης ἅμα κὴ λίχνος ἐλαύνων, legendum ac distinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἀχθόμην, ὑπὸ τῷ διοπέτει — ἐλαύνων, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανῦ εἰς τ' ἑαυτῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀμάκριτόν ἐστι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν πάτριον πλοῦτον νέος ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πάτριος φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ [b] τειρόμενον πενίῃ.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πολλ' ὀπὶ μείλια δούς.

In Theronem prodigum.
Interprete *Grotio:*

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

a Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & *S.* Ed. Luciani. Τήρων male *P.* b Τειρόμενον] Sic *P.* & *Anth.* Τειρόμενον Ed. *S.* Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram„ ma, ut veroſimile fit, maluerim ἴγραψα, ut de ſe „ *Theocritus:*

„ Ἄλλος ὁ Χῖος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἴγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶ πολλᾶν εἰμὶ Συρακοσίαν.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Ἀμάκριτόν ἐστι] Scribendum videtur ἀμάκριτον a ἀμάκριτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. A. ἀμακρίνομαι, ἀμάκριτος & ἀδιάκριτος. *F. G.* Emendatio τοῦ, ἀμάκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philopſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. συτάδην γὰρ ἔστι, aliaque ſimilia, unde vulgatum ἀμακρίτου defendi queat. Adieverat & Cl. *D'Orville: Menagius* ἀμάκριτον ſcribendum autumat. ſed ἀμακρίτου recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπικλὴν ἀθέου. *J. P. d'Oru.*

1. Τὸν πάτριον] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* *f. Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἧς *ſuae.* „ γαμβρὸς *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὃν δὴ ἐγὼ γαμβρὸν ἐκρατέσατον. *Gregor.* ὅτι μὴ χολάζειν γαμβρὸν, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαμβρὸν παθοῦσιν. *Macrobius.* Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἰδίοις „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τειρόμενον] Τειρόμενον, Typogr. vitium, pro τειρόμε-

Ille sed, adspecto quod non speraverat auro,
Ad veteres fumus notaque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπὶ Θήρωνι παρ' [c] ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, ὃ κτῆμα κόσμου,
Τῇ δ' ἔσω ἡ μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνη.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἧς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
Ἐγὼ δ' ὡς ἐκ ἔτι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In sufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τὰ σὰ ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐσθλὸς ἀνὴρ σοφός ἐστ', ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ τε δαπάνῃ μέτρον ἐφαρμόσαλο.

Εἰς τὰ ἀνθρώπινα βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τ' ἀνθρώπων, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.

Hy-

[c] Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J.P.D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lectt. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiss. *C. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae non semper operae est in variantt. meminisse. *J.F.B.*

6. Ἐκμαίλιον] Lege ἐπὶ μαλλον. *F.G.* Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. atque ostendente, *Homeri* imitationem esse, pro ἐπίδας μαλλον. & desiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμαίλιον junctim scribendum demonstres. *J.F.R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. παρὰ φρένας, quod forte ex παρ' ἐλπίδας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J.P.d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjiciuntur saepe haec & aliae literae, quae secundum canonas abesse solent. *J.P.d'Orv.*

13. Ἐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. *J.F.R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol. I. Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξω improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundaene sit personae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξει, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam est paullo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τεθνήκω. *J.F.B.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Ανωνύμου, non Δυκιανοῦ esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma.

Τῆς ἀπίστου γυναικὸς, γυναικὸς δ' ἐκὸ γαμέτου ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυναικὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc distichon propter in verbis fluxum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἐκὸ ἐμοῦ prior vox male omittitur in Vaticano. *J.P.d'Orv.*

Ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo. res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὰν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲ εὖ πράσσουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis eſt felicibus una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miſeris ingens temporis eſt ſpatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις Non Veneris puer eſt, laedit qui corda, ſed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως παράφασις. Praeſcribit vitiis mens male fana ſuis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata eſt ea gratia: ſi qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a]λέγοιλο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ, πίθος ἐστὶ τέτρημμένος, εἰς ὃν ἁπάσας Pertuſus cadus eſt homo non probus: omnis in illum
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἄνθρωπος μὲ ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortaſſe latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde ſequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἧς ἄγαμος, Νεμῶνις, — quod Luciani eſſe, viri cujusdam docti manus adpinxit; ſed quum neſciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. eſſe, poſtea etiam adjiciam. *J. F. R.*

V. Τοῖσι μὲ] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J. F. R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J. P. d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J. F. R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc ſenſum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Pariſienſis:

Ἡ χάρις ἐν καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχέως δοῦναι, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE, M,*

Eod. modo eſt in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. niſi quod κενὴ duobus incluſum commatibus, quod imitatus ſum. *J. F. R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, ſ. ſine certo auctore exhibetur. In vſ. ſecundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J. P. d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J. F. R.*

IX. Ἄνθρωπος] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποιήσας in Cod. Vatic. quod ferri poteſt. Sic paſſim Codd. & vett. Inſcriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐκόμισε. *J. P. d'Orv.*

X. Θεὸν &c.] *Anthol.* 132. Maj. 5. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J. F. R.*

XI. Ἀρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Solanus* con-

fu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένη φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: ſenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἄξιος ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον γὰρ πλούσιον ἄξιον εἶναι
Κλῄζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλάτηκε, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

c Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. *d* Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. *e* Τόνδε] Τὸν δὴ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* *f* Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ἐπ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. *g* Αἰὲι] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰὲι Cod. *Vat.* recte. *h* Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σίμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. *i* Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J.F.R.*

Σφρηγὶς ἐπικείσθω] *Theognis:* Κύρν, σοφίζομαι μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι — *Herodot.* Καὶ τὰ Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, τὰ τούτων μοι περὶ εἴσομαι λείδω. σοφήμασι σφίσιν. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 131. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem ἀεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J.F.R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτῷ Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄτλω. *J.P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἄγρὸς Ἀχαιμενίδῃ γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πρόσθ' ᾤετο, κἀγὼ πάλιν ὧδε·
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ πᾶσι, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σε ῥᾳδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
[c] Ἢν πταίσῃς, [d] οὐδείς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἔχθρά, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἀν ἡ δόξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους καταγεῖ·
Καὶ σοὶ τὴν ὀφρῦν, κἂν τὸν τῦφον [f] καταπαύσει,
Κἂν τὸ λαμὸς χρυσοῦν ἁμάτιόν σοι παρέχῃ.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* *b* Σε] Σου *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. *c* Ἢν] Ἤν alii, & *Vat.* *d* Οὐδεὶς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. *e* Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. *f* Καταπαύσει] Καταπαύει *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταχέμενον. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἄγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μὲ ἐκτὸς ὑδὲς ἐπτηχῶ βροτός. Sed versus non erit, nisi inversa legas ὑδὲς ἐκτὸς, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 169. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ ἔθνει οὐδ' ἄστει Ὀδυσσῆος ἐς δῆμον ἵκει. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: ὑδὲς ἐκτὸς, vel ὕτις pro ὑδὲς. *J. F. R.*

4. Ὅλως ὑδενὸς] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Lucilii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥοπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem reflimmatis codicis. Ab alio nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μαινίῃ δ' ἐπὶ τοῦτον ἐπ' ἀντελίῳ τιτα-

νω-

Non malvas ſternit Boreas, juncosve paluſtres,
Sed veteris ſilvae robora, ſed platanos.

Οὐ θρόον, ὃ μαλάχην ἀνεμώ ποτὲ, τὰς δὲ μυρίκας
Ἢ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ καλάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Conſilium melius, tarde quod ſumitur: illud
Quod properat, poſt ſe poenituiſſe trahit.

Ἡ βραδύπους βυλὴ, ᵍ μέγ' ἀμείνων· ἢ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ʰ ἐφελκομένη ϟ μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, ſatis eſt, labor: ecce quod ultra eſt,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανάταλαι, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum ſis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre ſed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ϟ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σε τρῶγε, ϟ τρέχε τῷ στόματι.

In Impoſſibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;

Εἰς τί μάτην ⁱ νίπτεις Δεμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,

Οὐ

ᵍ Μέγ'] Reſtitui ex *Anthol.* l. c. 87. *Mεν' P.* male cum *S.* ʰ Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη *Vat.* Ἐφελκομένων alii. ⁱ Νίπτεις] Νίπτεις Codex unus.

πάσθαι Τμώλῳ ὑπ' ἠιρόεντι ἴδον Πακτωλὸς ἰδίοις Χρυσὸν ὁμοῦ λίγειν ἱφελκόμενος πλανόζων. Sed pertinent ad verba πλὴν ποταμοὺς, quibus *Brod.* etiam adſcripſit: ut Pactolus Croeſo, tametſi auriferi amnes. *J.F.R.*

2. Τοὺς μικ. ἀνάγει] *Heſiod. Ἐργ.* 5. Τῶν μὲ ἡ βριάει. In hoc occupatum Deum Aeſopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμοὺς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Schol.* Ὥσπερ ϵ τῷ Κροίσῳ ὁς ὑπὸ τῷ Κύρῳ πικηθεὶς πάντων ἐλεεινότατος γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένῳ] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. *ἰφελκομένων*. Vulgata ſatis recte ſe habet: quamvis etiam Vaticana poſſet defendi. imo a *Salmaſio* praefertur; nam *ἰφέλκειν* poſt ſe trahere. Potuiſſet etiam ſcribi *ἰφέλκουσ' ἡν μετάνοιαν ἔχει*. *J.P. d'Orv.*

Ἐφελκομένῳ] Vid. *Anthol. Lub.* 232. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod* adſcripſit: Ὑφελκομένην, eam ſtatim a tergo ſequentem. Non male; ſed vulgatum ſtare poteſt. *J.F.R.*

XVII. Ἓξ ὧραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adſcribitur: ſed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adluſio ad literam ζ. ſeptimam quaſi horam indicante, facile intelligitur cuivis: ſed ſatis frigida tamen erit, niſi notaveris literas numerales ſequentes ζ. η. θ. ι. tumque aliquid ſalis habebit. His ſcriptis video & Clar. *D'Orville* de Inſcriptione haec notaſſe: „Ἄδηλον non ſolum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut neſciam quo jure „ inter Lucianea locum ſibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmaſ.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui ſex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas poſt meridiem corpori curando impendebant. *J.F.R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σε] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum *Salmaſio* malim. *J.P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma eſt εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abeſt, in quo etiam νίπτεις. *J.P. D'Orv.*

1. Δέμας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem ſignamus. *Eraſmus* in ada-

gio-

Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] ἰδέναι γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἀμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴς [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ σαθίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδίνα] Μηδίνα emendat *J. P. D'Orv.* *b* Ὅσην] Ὅσων *Vat.* aliique. *c* Ἀγωνισάμην] Ἀγωνιτάμην *Vat.* *d* Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. *e* Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege κηρύσσετο cum Cod. *Vat.* *f* Μ' ἐκ] Με, omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vt. 2. cur non scripsit μηδίνα; sic saltem verini conjuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lub* 267. *Steph* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν ἀντὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἀσέχνως λητῶν, ἢ μηδίνα ποτὲ καλαπυγμαχησαῖα, ἅτε δὴ ἀμαθῆ τὴ τέχνης ὄντα συγμῆς οὐκ εὖ ἠκούκα· Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐστὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ὧχρον δὲ τοῦτον ἀπέκτεινεν. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad ἰδέναι, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, ἐν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας ἐστὶ Μέγαρα παραβρὶ ἃ αὐτὰς Ἄσωπος· ἔνθα Μαρδόνιον καὶ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνες βίᾳ ἐλθόντα Ἑλευθερίῳ Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco everfam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem deievissent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, κηρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κηρύξ· κήρυξ ἢ παυλός. κεκήρυσσται. κηρύσσουσι. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum κορύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut *in* contextum recipienda sit, sed & tum ὅσων ac *Ilíq* Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ σαθ'] Αἶραί μοι σαθίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ frustra adest: αἶραι, id est ἄραι. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμματικὴ φυσίζωος] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύουσα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε καὶὰ πρατὸν πεφ ἐρύσσι. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μῆνιν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἐχρῆν γὰρ ἐστὶ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῦν ἐχρῆν ἐστὶ σοὶ ἐξε-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῦσα,
Φάρμακον [h] εὑρομένη [i] μῆνιν ἄεισε θεά.
Ἐχρῆν γὰρ καὶ σοὶ τεκμαλλέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποθ' ἁνυόμενον.
Καὶ γὰρ σῇ μεσταὶ μὲν ὁδοί, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοτόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσίζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὑρομένη] Εὑρομένη Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. [k] Δωρήσασθαι] Δωμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. [l] Δέκτρια] Γράφεται ἐν λίκτρια. marg. *Anthol.*

τεκμαλλέα δωμήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

5. Καὶ γὰρ σῇ μεσταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μεστὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἁράτου μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λίκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λίκτρια, pro δέκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Σοὶ πατρίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐίθης ξείνων δέκτρια Παυσιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια. Mox δωρήσασθαι vitioſe poſitum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δέκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

εὐίθης ξείνων δέκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λέκτρια, dicax, melius legitur δέκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λέκτρια pro δέκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δυν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τῆς ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Achillis non Achillei in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν λαπαίνουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, ἡ χίμαιραν τῶν πυθέων. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπασ', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θεῖα,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου θῶς ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves,
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice sub quovis vincis, Telesella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

In *Antholog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adscriptum. XXV. *Interprete* I. F. REITZIO.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Isthmia delatus miser ad certamina vates

In-

[a] Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ᾗ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀγέλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πιμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἱπποκάπῳ. *Pindarus*: ᾗ βίᾳ οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθῶν γενύων πτίαν. Hos Jasoni Medeae pharmacis sub jugum misit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*, *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba super hoc versu, ᾗ λῆμνον ἀρδὼν ἀφτίτον ἔβησαν. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Erasmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur se hoc anxie non vestigasse. quam enucleavit *Eustathius* non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post *Herodotum* in Erato, ex superioribus *Philostratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνιον οὐ ἡγεμόνι τόδε πᾶρ πακὰ ἔργα μεμηλὸς θηλυτέρμις. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & *Aeschylus* in Agamemnone. τὸ δὲνὸν αὖ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐκ ἁρπυιῶν τὰ περ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem saginassent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ita literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θεῖα, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ᾗ γλυκερὴν μελέεσσι δόσαν τορέσασαν ἰδητύν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτου θοῦς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pausan.* in Arcad. *Philostr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten sanatum terra Lemnia sphragide fama disseminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes est Latinis, Graecis θοῦς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ὅτι τὸ χωνίον τὸ κάτωθεν τῆς ἱστίου. *Aristophanis* scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῷ ὀθονίῳ. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ἐσθόνα. *Apollonii* οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσηρὰς λέγουσιν, οἷς δὲ ἐχφοτοῦσιν ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρῷραν πρότονος, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Eustathius* Od. E. & *Calab.* L. 9. ἰσία δ' αὖθ' ἑτάνυσαν ἀμφοτέρωσι πόδεσσι. *Seneca* tragicus: *Nunc praeclato pede transversos captare notos.* *Seneca* philosophus: quia pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul secundus incidisses in pedem*, i. e. in velum, per synecdochen. Subit hac parte mirari *Erasmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem speciari scripsisse. eundem in paroemia: *amissa hyperae pedem insequeris*, pedem imam partem clavi vocasse, eundem ipsum in proverbio: *parvulacia flabitiae dat poenas, pedem clavum* vertisse. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Erasmum* reprehensum minime velim, cui praesertim subsidio sunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. οἱ γὰρ πόδα τὸν ἱστίον. qui a Porphyrio & Simplicio sublevatur. ᾗ κλῶσι δὲ ἑ τραπέζης τὰ βασιζόντα πόδα καλοῦντας, ᾗ τ' ἄνω τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tenditur velum, existimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus suffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. Fr. p. 239. *Steph.* 165. Quia versu tertio in versione omittere coactus sum καὶ πάλιν εὗρε, ecce versionem solutam: *Poëta veniens in Isthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, se superiores) *ait, faucium tumore paristhmia dicto se laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rursus invenerit* (antagonistas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythia morbo laboro.* Illustr. *Grotius* sic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvillii* didici:

Isthmia

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur, Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem, Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν ταυτὰς, εἶπε παρίσθμι᾽ [b] ἔχειν.
Μέλλει δ᾽ ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν εὗρη,
Εἰπεῖν ὁ δύνα, ᾧ παραπύθι᾽ ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis Lolliadae Stygiam venerit umbra domum? Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere, Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυν
Λολλιανῆ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα [c] μὴ, εἰ σιγᾶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὺ διδάσκειν
Ἤθελε· φεῦ, χείρω καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae, Aū-

[b] Ἔχειν] Forſan ἔχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὴ εἰ] Μόνα *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alies Pythia ſacra dabunt? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανοῦ ſed Κηρεαλίς, ſive Κηρεαλίου „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἴχω ſcribitur ἴχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρί„ σθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἰσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ ptatione tum quidem evaſiſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ ᾠδοντάλια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθιον, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J. F. R.*

Ἰσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης περὶ ζώων α. κεφ. ιϛ. ἐντὸς τοῦ αὐχένος ἅ, τε αἰσοφάγος (ἰσοφάγος male legebatur) καλούμενος ἐστὶ τῶν ἐκτοπισμάτων, διὰ τὴν μάκρος ἐστὶν αὐτοῦ. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λέγει τὸν στενότατον τοῦ φάρυγγος κληθρώσης. τὰ ἐκατέρωθεν πυκνότατα παρίσθμια ἐκάλουν. Παρίσθμια νῦν ἐστὶ τὰ φάρυγγος φυόμενα. *J. F. R.*

2. Εἶτα παρίσθμοι ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. *Fr.* 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατέδυσαν pro κατέδυν. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cylleniūs. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανοῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλλίου, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J. F. R.*

3. Μάκρι σιγῶσα] Unumquemque olim fugillans. malim tamen, θαῦμα μὴν, εἰ σιγᾶσα, non μήν. *J. Brod.* Ego μὴν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καὶ σὺ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῆ δειπναρίῳ] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λυκιλλίου eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χμνοῖς δόγμασι συμποσίυ.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμερ@· ὕτε παρ-
ἔξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμα-
χον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ἐπὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
Παύρου, ἐπὶ παύρων τ' βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχῦς, ὡς φασὶ τῦ Πανός. XXIX. *In ſtatuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, Φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παντοίων τομάτων λάλον εἰκόνα, πᾶσι μεσίν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre ſonos.
Gaudia paſtorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce ſonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, ἣ ἐν Κνίδῳ. XXX. *In ſtatuam Veneris quae eſt in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδεὶς ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὕτ@· ὁ τ γυμνὴν ἔσσαμέν@ Παφίην.

Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. ſi tamen ulli,
Viſa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίπου] Πριάπου Codd. quidam.

Τὸν τῦ διπναρίυ] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli ſuavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli noſtri leges cognoſcite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit eſſe moleſtus,
Nec turbet noſtras ars literata dapes.
V. Obſ.

Τὸν τῦ διπναρίυ] Frugalis & tenuis coenae. Id eſt Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. verſio *Grotiana* ſic habet:

Si quid noſtra placet tibi coenula, veſpere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac ſuperiorum jam erat confecta, tam Graecis ſubjicere non dubitavi. *J. F. R.*

b. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ὁ μελοποιὸς ἐρεῖ. In hunc ſenſum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec craſſum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inſcriptio in Cod. *Vat.* Ἀνωνύμυ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνυς ζήσαντα. Χρόνοι poſteriorum temporum Graecis annos ſignificant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inſcribatur: ΑΟΥΚΙΑΝΟΥ, εἰ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etſi dijudicare non valeo, cujus ſit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae paſſura fuiſſet res literaria, ſi lucem non adſpexiſſet. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adſcribatur Luciano, vulgati libri oſtendunt. Ego magis Archiae arguto ſtylo, quam Luciani naſo convenire tales luſus cenſuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἀδομένην. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα γεῆς θείκελλες ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ θεβέβλημαι χρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat visere canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, mecum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐς θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ λεηδίην.
Μύνῳ ἐνικήθη καὶ τόδε γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν τυγέει πολιὴς παναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[b] Τῆσδε] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*

Ἀφαιρήσομαι] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀφαιρήσων, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τῶν Παφίων] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὗτος] Praxiteles. *J. Br.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemisso, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr.* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut meri morem sic gerat Eutychides.
Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πρίηπον, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone, ἐπὶ τοῦ κατόπτρου τῆ Λαΐδι ἀνατιθέντι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi ansam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τοῦ αὐτοῦ. quasi non Λουκιανοῦ, sed Ἰουλιανοῦ esset. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῃ τε καὶ [a] Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ καὶ Σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λυκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce, tibi & Nereu, Matutaque & Melicertae,
Saturnoque, Sami Threïciaeque Deis,
Sospes ab insano Lucillius aequore, crines
Tondeor hic: aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρεῖ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λευκιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum, verum Lucillium, cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia*; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato, p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis, quod Lucilii nomen in ipso Epigrammate occurrit, sed non ut auctoris versuum, sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λεύκιλλος & Λεύκυλλος exaratur; sed Λευκίλιος adseritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii, constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat, *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta: *Glauce & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet: Γλαύκῃ καὶ Νηρεῖ & ὠκαλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo, quemadmodum *Gellius* animadvertit, *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae*: pro ὠκαλίῳ, *Inoo*. Sane utrumque magno judicio: cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus*: & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet, utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio*: an vero re vera sic ipse dederit Parthenius, quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius*, & *Gellius* corruptis usus sit codicibus, ὠκαλίῳ pro Ἰνοῖ exhibentibus; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur: Γλαύκῃ & Νηρεῖ καὶ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic, vel non multum diverso modo legisse videtur, quam hic exaratum sit: Νηρεῖ & Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. Scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano:

Γλαύκῃ καὶ Νηρεῖ καὶ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ.

Νηρεῖ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana sistit, quae forma placuit quoque Automedonti, L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τὸ βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*. quum sit Marinus Saturnius, sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus.
J. P. D'Orv.

1. Γλαύκῃ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur, Λευκιλλίου reponendum pro Λευκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit, Parthenii esse, videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis*, quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis, non hac barbula*, multa de coma barbaque Diis consecranda, commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait: „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos, arbitror esse Par„ thenii, quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17.
J. F. R.

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio, maris Deo, addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμοθρῄξι θεοῖς, exponunt, *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἰ τις μυηθείη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι λῃστεύεται. quae exscribere non sum veritus.
J. F. R.

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. a. ναυαγήσαντες μὲ ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες νόσου ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι, legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω radit, non ξυρῶντας ibi legendum, res ipsa clamat) Lucian. περὶ τοῦ ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ, καὶ σωτηρίαν ὡμολογον διηγουμένων, οἷα εἰκὸς οἱ πρὸς τοὺς ἱερεῖς ἐξυρημένοι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula* securi narrare pericula nautae.
J. F. R.

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi*, Ἁ Κύπρις, &c. quod cum nullo jure huc irrepserit, removimus.

EPI-

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τἤνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

[b] Ἔσβεσε τὸ λύχνον μῶρος ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

[c] Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δέ σου ἔστε βάπτεις,

Οὐ-

a Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. b Ψυλλῶν] Φύλλων *Vat.* c Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. d Γῆρας δέ σου] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς εἰς συμποσίων ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ἐπόμνημα παραβαίνοντας, ὅτις δὲ ἐν ἀντιθέσεις μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδὺν λέγοιτος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ ἐν πλοῦτον ὄντων ἀριστῆς. Οἱ δὲ τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν εἶναι καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ ἐν ὁ Ἀκίνδυνος. μέθη δὲ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐκ τῆς μέθης ἀηδία ἐν δυσαρέστησις, λύπη τῆς χαρᾶς μᾶλλον ἀπομαστμένη. (pro ἀντιθέσεις Cl. *J. J. Weist.* conjicit leg. Ἀντισθένης)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adserit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἤθελε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Εἰ πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praeposterа est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντα εἶναι,
Αἰσχρὸν δ' αἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.

In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μόνη pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem imputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet φύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poeta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὕπερθε Φοξὸς ἦν κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς τε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ὄφελ. τί μαίνεαι; ὕποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει ἢ Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἀμφιπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὡς τε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ χ' κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis;
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνειν Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπίναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech.* νικᾶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἂς ἐκτὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἴζεται ἵμερος.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἕπεσιν ἵμερος. L. VI. 421. Γηραλέων συγγίει μαρτυμένη ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθώ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τῶν παρειῶν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κέντημ. σρόφιον. ἐπισθοσφενδόνιον. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Ms. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. § 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὡς τε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. 2. κατὰ τὸ Λοκρὸν, ὃ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζουσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μιναδρος δὲ ἀλλαλλαι αὐτὰς, φησὶ, τῶν σὺ δ' ἀπ' οἴκων τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ἐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, κ' ἐδὲ τὰς παρειὰς φυκοῦν, ἐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπιτίγαν τ' γυναικῶν κόσμον φησὶ μίτρας ἀναδήσεται, πίτυρα ἐ σιδήριον, κ' κημιτρόφιον. ὄπισθεν σφενδόνην, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος ψελιόρριζα.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic grassatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπίναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδόν' ἱπαίρ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ χήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγεῖται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μέμνηται δὲ αὐτῶν ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις ᾗ θεριναῖς μόλις αἰσθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Ὦ μεγάλε μυκτῆρ, ὅτ' ἂν θάλαμον διαβαίνῃ,
Θηρεύει τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δὲ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώμασι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστής,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκὸς κόρακας, στρεπτάς τε χελώνας

Εὖ-

g Τούτῳ] Τοῦτο *Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* h Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γραπτὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsp.*

Ὁ γραπτὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* creditmus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίως] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερμαῖς] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἡμερινὰς minime addens, uti cum tradit τριακοστὸν πυρετὸν ἐντὸς τ δεκάτης ὥρας παύσαι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ δὲ θερμαῖς ὥραις cum Cl. *J. J. Weissenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώμασι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat, qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae syllabae in κοινὸν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκούς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἁμαρτάνων τ Ἡρώδου πλεονεκτημάτων, ᾗ μάλιστα τὸ αὐτοχειριάζειν ἀπέγνωκε δὲ αὐτὸ πρὸς τῇ γλώττῃ, ᾗ ὡς Καππαδόκαις ἔνεστι, ξυγχεούσῃ μ τὰ σύμφωνα τ φωνήεντι, συγίλλων δὲ τὰ μακρόγλωσσα, ᾗ μιμούμενον τὰ βραχέα. ὥθεν ἐκάλει αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα ποιοῦντα. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδω- ρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil

Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;

Πολλάκις αἰ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχυσαι Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro

Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδυσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ἀπο- ποιεῖν, Si promissa potest sapientem reddere barba,

Καὶ τράγος εὐπώγων, εὖτολμός ἐστι Πλάτων. Barbatus poterit jam caper esse Plato.

Ad-

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θεῖον] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius Ms. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J. P. D'Orv.*

Ἀσυκοὺς κόφανος] Proverbium est de raris inventu. *J. Brod.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem sugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cujus vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat. in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζειν pro αἱ versu 3. αὖ scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.
J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὔτολμος exhibet αἰτόλμος. Platonis enim nitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? *V. Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse poterit. *J. Br.*

Εὔτολμος] Εὔτολμος ornatum significat. *V. Obs.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obessent, sed bulbos esitantem. *V. Obsop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἄδολον vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εὐδόμοις & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροκερσαίτῃ] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονώδεα. album. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβον. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *sulla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et sic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipsum audi. „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue- „ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum adjecto ge- „ neris sequioris [βολβὸν τροφὴν] tanti non erat bul- „ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φιλοσοφιστὴς, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sane tan- „ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu- „ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffultissset, quod inde quoque

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῷ πωγωνοφόρῳ κυνικῷ τῷ βαλλοπροσαίτῃ

[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τ' μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέχετο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δυλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα [e] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ἃ πίνυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἥπτησεν πρὸς προσδοκίαν, καὶ ἔτραγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβοῦ τ' ἀρετὴν ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπλουτε θεὰ, μύστις πλούτου δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιταμένη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζωμένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίη πόμα Βάκχου.

Ταῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδυμεν male *Vat.* d Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* e Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* f Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. g Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. h Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στυφνὴ, *auſtera, adſtringens.* quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ἐ poſt στυφνὸν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus.* quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J.P.D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στυφνὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ὃ in πίνυτον ob caeſuram producitur. Nec στυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἐπίχυ. *J.F.R.*

6. Στρυφνὴν] Marg. *Wech.* στερεὴν, ἰσχνὴν, αὐστηρὴν, πυκνὴν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Στρυφνὸν νόον rigidum, acerbum. *J.Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τ' νοῦν maſculinum eſſe? *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοὶ. E. βόλβοι πικροὶ. *J.J.Wetſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i.e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J.F.R.*

XIII. Μισόπλουτε θεὰ] Podagra. *J.Br.*

Μισόπλουτε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J.P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J.Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρὶς ποδὸς μοῖραν λελογχὼς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τοῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J.Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J.Br.*

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται ἐδέσματα.
Τοὔνεκα [a] καὶ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οὐδόν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egestatis furiosum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
Νῦν δ' εἴπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· αἰτέομαι γὰρ
Οἶνον τοιοῦτον, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Saepe merum mihi misisti, gratesque peregi,
Sparsus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas posthac, rogo. quo mihi acetum?
Lactucis & qui caulibus abstineam.

Est etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adscriptum: sed quo chartam conspurcari nolim. Sic primum distichon se habet:

Αἱ τρίορχαί τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἂν τι *Vat.* Fr. ἀντὶ, adleverat Cl. *Brakenb.*

7. Τοὔνεκα κ.τ.λ.] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον οὐδόν. quae scriptura merito arrisit *Salmasio.* ἀχαλκεῖν & ἀχαλκεῖν dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati postes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non insolitum esset. Simul *Homero* saepe celebratus χάλκεος οὐδὸς respicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — οὐδόν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque nostrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἂν τι πλούτου. In alio codice γ in τέρπῃ in rasura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, nisi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Fr. περίποδας. At qui περίποδας vel sensui vel metro congruant, non perspicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ πανὸν —— (quod supra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τοῦ πλούτου, οἴκῳ, subaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τοῦ πλούτου. aut sic: τέρπῃ δ' εὐτυχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infestas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & simplex expositio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλοῦτον (scil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non semel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας scil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου lusus est haud inficetus. *Obsop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ἐπλοφορεῖν significare putat, quod podagrici semper sint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muscam praetervolantem pedibus infidere. Ego ad baculum podagricorum tantum respici crediderim, quo semper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Παίζεται λέγει. οἱ δὲ πλούσιοι ὑπὸ τροφῆς ἐ ἀσελγείας ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲν δὴ ποδαγρῶντες ἐ γαστρώδεις, καὶ παχύπεπλοι, καὶ πίονες εἶεν ἀσελγῶς.

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi ſequentes, Luciani non ſunt, neque Graece ſcripti etiam: ſed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praeſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBſecro te, ô Charon, ſine me ut jam navim conſcendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectaſti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipſe ſum. Sed crede coeleſtium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & oſſa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque inſuper ſolennia ſtatuerunt. Quare te oro, ô juſtiſſime Charon, patere tandem ut ingrediar. ſic proſpera ſemper ſit navigatio tua, ſit ſolida navis tua, atque inconcuſſa. CHAR. Rem juſtam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis deſiderii? Expectate tantiſper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuiſti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaſti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominaſti, qui & ſuper omnes, quos unquam viderim mortales, viſus eſt mihi ſingulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magiſterium: Par enim ſibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque ſedis tuae. Neque licebat tibi ſuccurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam niſi humato prius corpore tranſportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, ſubjectusque alienae poteſtati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias neceſſe ſit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, & meum relevare dolorem ſalva lege officii mei poſſum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perſpiciebam tot te graves aſſiduosque labores perferentem ſine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis ſolent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri poteſt, ſi angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam ſuſtinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus ſciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Fruſtra propter me dolebas, Palinure: nam nihil moleſta mihi eſt ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque ſenectus eſt mihi? Memini haud unquam ab ipſa, qua jam omnium annos ſupero, longaeva aetate mea pertaeſum me eſſe laboris mei, qui quotidie inſto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi perſuadeas. Eſt enim communis hic morbus mortalium, ut ſortis ſuae quemque diſtaedeat ſemper, vivatque contentus nemo ſtudiis ſuis, laudent vero longe, ac

beatiores existiment omnes, qui diversas a se artes atque actiones sequuntur: verum falluntur maxime opinione sua. Nam si recte intueri velint, cognoscent perspicue, nullum esse in vita eorum statum, qui non magnis scateat miseriis, quem non magnae gravesque perturbent undique molestiae & vexationes. Et si detur aliquando, ut alter in alterius studia transferatur, quam videas tunc sua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accusabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque si bene consideres, Palinure, non est ita gravis mea conditio ut censes, neque propterea quod nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem secutus, dego contentus ac laetus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quod desudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum Ditem, quamquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiae, & majores forte, quo & majore regiminis sarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, nisi quod vereor ne taedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. CHAR. Imo summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non est tibi injucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriorem ullam, quam nautarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animadvertas, quos aestus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas, quoties eos torqueri fame & siti, quoties squalore etiam teterrimo consumi contingat: si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub divo semper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil est in vita dulcius) conjugis sobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse judicabit? Praeterea Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta navigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitae usque discrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod saepe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est, qui idoneus magis quam ego testis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quae me ex Sicilia in Italiam navigantem invasit, tam saeva atque horrens, ut horrori sit adhuc mihi ejus recordatio. Non possum certe, ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tempestatis; sed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem *graviter* atque ingementem, extentisque *ad coelum* manibus beatos longe inclamantem *eos*, quibus ad Trojam oppetere contigisset, *lamentantemque* pari ab eorum morte, *ac fortissima*, a Diomedis gladio se ereptum *extitisse*. Crudelem equidem tum illuxisse omnibus ultimum, neque ex numero nostro quenquam putavi evasurum, non ipsum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe disiectas, ad summumque pene exitium adductas, nescio quae vis illa nisi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipsa die rescivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo satis unquam meo judicio enarrare posset, sed magnum doloris argumentum praestant, & gravissimas caedes, & ingentia quae saepe propter corruptas uxores bella exarserunt. PAL. Hoc plus quam vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam prae miseratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidisse ea praeditas honestate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi esse confiteor, sed eas quidem quae optimis honestissimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis sobrios & castos mores: quae sanctis parentum suorum exemplis educatae, vitam instituerunt: peccare castigatae, sapienter ad mansuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compositumque regimen rei familiaris. Quae se a thyasis, saltibus, jocis, quae se a spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra sanctitatem, quae malis institutis, perversisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, assuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quae praeterea oculis suis hauserunt matrum praesertim obscoenitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis instituant moribus, vel sancto invitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsae consecrasse videantur. Et quae secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur scelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam ostendant suam, pudicissimae tamen in vita habeantur! Quantas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscoenos amores, quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes! At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quasi pudicitiae principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes scribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam castitatis fideique earum sempiternam. An haec tristia & amara esse censes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea severitate & acrimonia recensuisti, ut caetera laeta, fausta, deliciarumque plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidissem. CHAR. Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum usum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod si ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiant, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis degustavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, *qui* inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: *sed* quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint inimicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectæ sellæ, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiæ commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suæ si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantæ istæ eorum deliciæ, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quæ distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quæ quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curæ & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quæ sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos præ caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: *subjecti* ipsis etiam quos sibi subjecerunt: *constricti* quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatæ naturæ Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quæ pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illiciat eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus *dentibusque*: ac propterea nemo est tam *bonus* tyrannus, cui non conservationis *amplificationisque* suæ gratia, multis magnas *inferre* injurias, atque ob eas illatas non *plurimum* timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in *malis*, quæ plane ita ut narrasti, vera esse *puto*, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

ſurgi ſibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerum bene geſtarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi poteſt quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certo inviſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudentur, ſi audiantur, ſi ſibi aſſurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel aſſentationis vel timoris cauſſa id fieri? Quare non eſt ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorſio magis quam exhibitio. At vero dulcior is eſt qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera iſta gloria, verus iſte honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video cauſſam cur tantopere imperia deſiderentur, deſideraque conſerventur: niſi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere poſſit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaeſtum & majorem rerum cumulationem dulceſcat. Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideant, ſuper omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis triſtia ſint atque peracerba. CHAR. Neque iſtud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, ſed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus eſt, id tantum cupit, quod neceſſitati vitæ ſufficiat. Is abunde eſt locuples, propter honeſtum, quod facilius implere poteſt, deſiderium: quod quum & impleverit, liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiſcit, pluribus indiget, quia perſeverante acquirendi inſatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non eſt judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: ſed vel rerum magis implemento, vel neceſſitate. Nam ſi multitudinem excedunt ſumptus, quomodo poteſt is credi dives, qui minus habet quam neceſſe eſſet? Quare cum neceſſitatem ſaepius magnam patiantur qui tantam imperii molem adminiſtrant, indigentiores etiam putandi ſunt privatis hominibus: quibus licet tenues ſint opes, at neceſſitatibus ſaltem ſuis vel pares ſunt, vel ſuperiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaeſtoribus ſuis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti ſunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum ſuarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos ſaltem homines liberos eſſe conſtat, qui & diligentius patrimonia ſua ipſi per ſe curare, & attentius omnia intueri poſſunt. Dicamus vero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros eſſe neceſſe eſt ad ſuſtentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque diſtribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hoſtium tum populorum ſuorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta ſoliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus eſt tanta valetudo, tantum robur, qui ſe tam vaſto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus eſt adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perſeverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quaſſari, nunquam quoque conſringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem eſſe, vel me, qui pauperrimus ſum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis puſillam lintrem poſſideo: vel Plutonem, tam lati tamque immenſi regni tyrannum? Intelligo, etſi taceas, quale de hoc ſis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum ſuo ſtatu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret huic navicularío miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas postea luci restitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Restant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam istud credam, posse his quæ modo dixisti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non possum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidissimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidissimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam soleo, demoratus sum: sed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CHAR. Ea tandem tanta est tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te scire velim, quod plurimum miseram reddit mortalium vitam instabilitas scilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censebitur, cujus summam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis disturbatio violare & auferre potest? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia sint, nulla tamen infirmior fors est atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major sit exaltatio & sublimata magis status altitudo, major est proinde, quum mutari eos contingit, casus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, eversiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaserit, qui non vel regno depulsus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & pessima morte caesus vel peremptus sit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (si tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi postea tamque amaro fine consumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales subjectos malis esse, sensimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita sit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique praesidiis circumsepta. Non possum sine dolore meminisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus haec regna penetravit: perfregit fores, invasit regem, exterruit reginam, quam & ante socii ejus rapere adorti erant, abstraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concussit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipsos judices fecit: me quoque non modicum laesit, quem erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc desolatum iri barathrum totum. Credidi tunc supremum Plutoni finem advenisse regni sui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad superos, quam tartareum canem: sed paulo humanius cum eo actum est, quam opinabar. Nam tandem sibi ac regno suo bene consultum est: neque tamen ita consultum est, quin tricipite custode suo, qui tam perneceſſarius erat, spoliaretur. Quod si opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequassent: tunc cernere fuisset, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis status esset. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuissem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi possit. privatus etiam fuissem rege meo: sed quotquot alios voluissem reges, procul dubio inveniſſem, qui ministerio meo indigentes, servitium meum perlibenter sibi delegissent: & fortasse hoc lucri feciſſem, quod pro vetusto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis solidum lembum acquisissem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amisisset: quantam in egestatem, quantam in calamitatem decidisset? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: sed si tempus sineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculsus propter bella Gigantum fuit summus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ supra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus est exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus suis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum tristius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum suorum. Vidit eversam funditus & incensam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipse quoque, quod ultimum restabat illi senectutis suæ solatium, Pyrrhi ense confossus, & crudelissima morte consumptus est. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac scapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem suam seriatim perdidici. Notus est abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo casu non potui non dolere: notus est Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota est caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota est infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc descendisse, quam illo: quo ita lassatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba sufficeret plane. Quid opus est tibi monitore ad aperiendas eorum miserias, quas tu subjectas oculis tuis habuisti? Quod si pro angustia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus crescceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud possum, quod certo scio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidisse unquam tyrannorum huc descendentium (descendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & sanguinolentæ alicujus mortis horrida signa præ se ferret. Ita mirum est videre tot ac tantos necatos, confossos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc se tantis in malis tyrannum unquam esse optabit? Quis imperia assequi quaeret, quæ jam certius certo cognosco magis fugienda esse, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audisti quibus apud superos tyranni malis torquentur: sed si intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorrescceres & longe magis eorum sortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, scelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita esse? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum est igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum post mortem & respondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: si tu, Palinure, artem tuam navicularíam vivens male exercueris, si in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiseris, si inaudiens dicto suo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, similes poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, scio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, nisi somnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me gessi. Nam magno in periculo navim simul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, nisi vigilantior ipse & cautior melius sibi consuluisset: sed poenarum satis tum ob hoc crassum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimisero, ad severos judices nostros, qui examinant & censent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, scrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ subjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam statuent. Nam quum somno peccaveris, aeterno etiam te somno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: nisi gravius sit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non sit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo nisi somni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque asinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris gravissima existimatur. PAL. Quis vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum stridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperfluis agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, *properans* ad nos, jactabunda, En, inquit, *plebeja*, tune majoribus Diis adventantibus *non* ultro cedis? Dolui injuriam *nobis immeritis* eo pacto fieri: ac nonnihil ira *concitata*, inquam, Neque tu maxima *Dea* his verbis me plebejam efficies: neque *ſi* majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

bosi', inquit. Non enim decet servos Deorum causſam ſuſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle ſuadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa ſua gladiatoria oſtendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculſi metu, fuga ſibi propere conſuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias ſcalpro, aut Archimedes horoſcopo, aut caeteri inermes adverſus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis ſuetos, bello ad ſeſe tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipſis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, deſertam, pugnis ac calcibus totam confregere, veſtes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conſcendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, menſis elapſus eſt: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adſint. Quid? Igiturne vero aliquid ſemper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus ſuſcepit curam dudum, ne cucurbitae ſiti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi ſumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui ſemper apud Deos ipſos interpres extitiſti, ut causſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio, te ſupplex oro. In te omnis mea ſita eſt ſpes atque expectatio. Da quaeſo operam, ne dum a vobis excludor, ipſis quoque mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametſi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere noſtra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem causſam te adverſus Fortunam ſuscepiſſe. Nam & Jupiter ipſe, ut caeteros omittam Deos, cum ſe ob accepta beneficia nimium Fortunae debere ſentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis aſcenſum praeſtitit: atque ubi velit, valens ſua armatorum manu ejiciet. Qua de re, ſi ſapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum ſit, latebis. VIRT. Aeternum latitandum eſt. Ego & nuda & deſpecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Baraterio dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἐξισωτεί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul caussis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam insectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia insectandi libidine non abhorreat. Olim enim effeciisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. Grabii.

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat, quod non illo imperante ſaevierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quiqui tam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (a) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. *Ἤνικα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐντύχοι, ἀνυφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, ὃ ἰδιώτης ἡμᾶς ἀνεπείσευ, κ. τ. λ.* His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur *Γαλιλαῖος, ἀνυφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας*; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter *περιφράζει*. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor, (ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.) Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(a) Quin urbis *κατ' ἐξοχὴν* mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse* : Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit ? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βασιλεύη Περσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter bellū Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit ; eodemque anno, perenne Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat ? Fatetur non debellasse. At paratum est *καταφύγειν*. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat ; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ *χθὼν Ἀραβίας*, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris ? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supersest argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisset deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM *ὀνειροκριτικὸν* scriptorem significari ? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξήγνευσα τοῖς ὀνείρασιν ;* De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-;

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. IX. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persii 5, 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*, quas affectatorie in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (*a*) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia xxx. minimum anni interceserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (*b*) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (*c*), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (*d*) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (*e*), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κανχήματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an *junioris* alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, *qui* id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non *esse* putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem *Luciano* auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, *proponamus*.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod *is quasi* in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non *nisi* validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(*a*) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(*b*) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(*c*) Lib. de anima c. 36.

(*d*) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.

(*e*) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος τελεύτατος τῶν Λουκιανοῦ. Quae procul dubio ex veteri codice adſcripta, & poſt ab aliis repetita ſunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, ſi generatim illud ſpectes, ut ad irridendam cum ſuperſtitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus inſit, ſi dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid ſi vero inſuper negem, illam ſaltem dialogi hujus partem, ubi vaniſſima ſpe tot victoriæ, triumphi tot ſpondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam ſententiam amplectare, contigit, cato illi Samoſatenſis naſo ex aſſe convenire? Certe a prudentia non tantum viri, ſed a magna ad credendum res etiam ſatis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie ſunt Luciani, ſimilitudo, tantum abeſt ut a me negetur, ut potius paullo ante ea uſus ſim ad probandum, Trajani aetate non videri ſcriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxiſſe, imitatione nimirum, ſatis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus noſtris conſtare volenti poteſt, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua perſequemur.

XIII. Victoriam de Perſis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipſam eſſe, quam celebrat ſub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos ſupra laudavi, viri doctiſſimi, aliique complures. Quibus aſſentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod ſecus factum oportebat, ſi ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium adminiſtraſſe, notius eſt, quam ut dici a me debeat. Nec eſt quod Lucium Verum ſolum celebrari dicamus, qui nimirum ſolus id bellum confecerit, ſolusque gloriam inde ſibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia ſunt geſta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut teſtis eſt JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam eſt paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) teſtimonio poteſt, triumphum pariter utrosque celebraſſe. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae ſibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum eſt Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum eſt.* Illud forte dici ab adverſa parte poſſet, Imperatorem Verum, cum iſta ſcriberentur a Luciano, jam tum fuiſſe extinctum, ſolique adeo Marco hic applaudi. Et ſane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artiſſime. Sed certum eſt, interceſſiſſe aliquot annos inter triumphum iſtum atque mortem Lucii: nec quae ſcriptor brevitatis ſtudioſus narratione conjungit, tempore ideo ſunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaeſtione careant, apud eos certe, qui aliquam cum hiſtoricis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non poſſum quin adjiciam, non videri Cleolaum noſtrum, qui ſui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut diſtinctarum magni imperii partium, ſuosque ſibi regulos habentium) mentionem fuiſſe omiſſurum, cum de futuris audacter adeo ſpondeat, ſi modo materiem epinicio illi tum praebuiſſent, quod Marco imperante contigiſſe modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale eſſe meminerimus, ut ſi nihil etiam ſit, quo labefactari convellique poſſit, (quod tamen minime ita ſe habere, eſt, puto, luculenter a nobis oſtenſum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίεργον nihil obſtare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere ſtatim neceſſe eſt, ſi vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non poſſit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.
(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perdurasse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob causam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Καίριον γάρ πάντες, inquit, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjicium: δύσκολα γὰρ ἡ πόλις, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, ἐξωλοθρεύσαντα κόσμον illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne pueres fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τιμόλαε, τὰ κάλλιστα εὑρήκεμεν ἀγαθὰ· & paullo post: τοῦτο ἄρα τοῖς πᾶσιν, αἰ ἡμῖν τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ βίος ἡμᾶς οὐ κατατρύσει. Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi praelusisse Lucianum, praevias persecutioni κωμῳδίας memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita. Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profutura. Quia ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt μιμητάτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἐξαιρημένα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam præ ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quae habemus ab eo ſcripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam aliunde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(a) In *Pſeudom.* c. 38.

(b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (*a*) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum κεβλάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius exſtet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Paleſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a Jo. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας* & *γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (*b*). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *διατάρχην* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σοφιστὴν* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Pauli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (*c*). Ad verba (*d*): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ὥφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀποῤῥήτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(*a*) c. 11.
(*b*) e.g. de *Sacrif.* p. 369. T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(*c*) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(*d*) p. 579.

Palaeſtina hominem, novorum auctorem myſteriorum, ſpretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipſamque adeo mortem, ſubire non recuſant, ut potius ultro eam deposcant. Praeterea pro fratribus invicem, ſic jubente primo illorum Legislatore, ſe habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter ſuperſtitionem ſuam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magiſtratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis ſuis legunt, ſi qui autem ſunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges ſuas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (a). Chriſtiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caeleſtem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui eſt lux incorruptibilis, inviſibilis, incomprehenſibilis, creavit, (ut didicerunt a Moſe tardilingui) cum alta nox abyſſo incubaret, lucem, quae tenebras & vaſtitatem illam omnem abegit: tum terram ſuper aquis ſtabilivit, caelum expandit, ſtellas formavit, curſus earum diſpoſuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non eſſent, ut eſſet aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur ſingulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris deſcribit, ac retribuet ex juſto ſingulis, qua die ipſe conſtituit. Praeterea per aquas ſeſe renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum veſtigia collocari credunt; quidam etiam in tertium ſe caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec ſi quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata ſunt, conferat, ſimulque illud conſideret, verbis propriis & ex Chriſtianorum diſciplina, quin ipſa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti ſolent noſtri homines, loqui, cognoſcet profecto, Lucianum ut de re parum ſibi cognita, & quam non niſi aliis temere narrantibus audiſſet; hunc vero, ut qui aut ipſe coetibus Chriſtianorum interfuiſſet, aut ſatis accurate omnia perveſtigaſſet, de hac ſecta expoſuiſſe.

XXI. Petrus Daniel Huetius, *Demonſtr. Euang.* 3, 20. poſtquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Chriſtianorum eſſent dicta, laudi ipſis eſſe potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inſcribitur Philopatris, & Luciani nomen prae ſe fert: Chriſti quippe & Chriſtianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypſi Johannis, ex actis Apoſtolorum, & ex epiſtolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Chriſtum appellat Chreſtum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam diſputaſſet, concludit: *Ex Chriſtianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani ſcriptis elucet, colligi poteſt, eum alterius eſſe auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adſcribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Chriſti ſiquidem & Chriſtianorum *nominatim* meminiſſe dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chreſtum* pro *Chriſto* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio reſpicit vir ſummus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκυρέττουσι; Reſpondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis diſtrictus ſecure nimium ſecutus eſt Huetius: *ſi quidem & inter gentes* Chrestus *fuerit.* Neque vero is ego ſum, qui Chreſtum & Chreſtianos pro Chriſto & Chriſtianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a noſtris, omen accipientibus, dictos fuiſſe negem, ſed illud dico, non videri Triephontem Chriſtum vel Chriſtianos verbis, quae modo adducta ſunt, ſignificare, tanquam proprio nomine voluiſſe. Di-

(a) c. 12. 13. 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςτ᾽ ἔστιν ἅπαντα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀναμιμνῇς, inquit, ὦ Τριφῶν, (ſupra enim jam de libris caeleſtibus, & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε, & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus, & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης ἀπόγε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit, χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat, pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur, nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim, quidquid etiam de Chreſto ſit, Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum, ut ego quidem arbitror, ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat, cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit, annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus, index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis, agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis, quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent, quam ſi quis dicat, lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum, & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS, non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili, quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητος incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis, qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina, adeo quidem, ut cum male quaedam applicaſſe videtur, vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ᾽ ὀμώμοχ᾽ ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν ; Ἡ φρὴν, inquit, (*a*) σὺ ἀλγήσεις, ἡ δὲ γλῶσσα ὅσιος ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (*b*) :

Ὡς φράτερ φράτερφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις ;

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9.

(*b*) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (*a*): ξυναγωνίσωμαι ἐπ' αὐτῷ,

Ὡς πήχυι πήχυιον ἀφήγη, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: Φῦ, Φῦ, Φῦ, Φῦ, τῶν ὕβλεων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes pellicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἐπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (*b*) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἦ δὴ πότ' ἦρ' ἦγε Ἀριστεινέτου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευωχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελαντέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐζοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὄρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιάσῃ καλῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ἔοικε θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(*a*) Anub. c. 2. (*b*) c. 42.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις ſibi velit, non apparet: ſi legas θέμισι, & ſenſus concinnior paullum erit, & metrum hac parte conſtabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & poteſt reponi, ſi tantum μὲν poſt κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνειόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaeſtico Ariſtophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora ſ. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέῃς γε πόδεσσιν legas, Metro erit conſultum; ſententia ut non ſit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis ſuavitatis Poëticae videt. Quam abſurdum illud ſit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi verſus non facit, utitur Auctor, malo ex ipſius lectione dialogi, notationumque noſtrarum cognoſci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauſeam lectoribus, ſi qui fuerint, creari.

XXIV. Copioſus mirum quantum eſt Lucianus, & varie unam rem, ſi ſaepius recurrat, effert. Hic noſter autem, quanquam copiam aliquam affectat, & ſub initium ſtatim, tum alias etiam exergaſiis utitur: tamen quaſi effuſa ſemel omni ſupellectili, eo ſubinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconſulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιτολεῖν, intra verſus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσαν τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis verſibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem diſtant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςτε ἐάσαμεν τούτους. ὥςτε ἔασον καὶ ταύτην. ὥςτε ἔασον ἅπαντα. ὥςτε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λήρους ἐάσαμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad oſtentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως compoſito, quis ferat? Creationis Univerſi hiſtoria bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente neceſſitate, narratur.

XXV. Hiſtoria porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehenſi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeſo impedita eſt, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indiſſolubilibus cum Venere vinculis conſtrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore ſilentibus, equeſtris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a muliercularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχυτον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείρασα τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ σφίσι τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptiſſima, ut in qua per quatuor verſus αὕτην ſemel, ταύτην ter repetitur, & quae ſeparanda erant, pueriliter miſcentur. Quae illa quaeſo inſania eſt, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura ſibi Critiae narratione, & is tamen ſtatim poſt jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo exiſtimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipſum locum. Statim ſequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντισρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel ſimile eſt omiſſum. Parum etiam Atticum, hoc eſt Lucianeum, illud eſt, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non ſingulare verbum, ſed plurale conſtruitur. Quae hactenus a nobis allata ſunt, ſingula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris ſcripto poſſe occurrere, longiori praeſertim, non nego: poſſim enim quam plurimis praeſtantiſſimorum hominum locis, ubi ipſorum humano errore, (neque vero libriorum ſemper a talibus culpa abeſt) aliquid peccatum manifeſto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo,* (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe &c.* Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem, Arabiam & Suſam brevi vincendam, ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Eſq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. P. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim poſt fluctuationem aliquam ponit, referri poſſint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo noſtro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Perſicæ tempore, quemcunque demum illi annum aſſignes, collegam habuit poteſtate ſibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum obſervabatur, neglectum a Sophiſta famelico, quod genus plures adulatione complecti ſolet. Deinde ſenex illa tempeſtate fuit Diocletianus, eamque cauſſam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud poteſt confici. In fine Philopatridis autem non ſibi tantum, ſed liberis ſuis ad felicitatem ſufficere ſibit Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum eſt in ſene imperatore dicere, qui ſibi Caeſarem jam aſſumſerat. Sunt caetera in illa parte hiſtoriæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris ſummis diſputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad noſtram cauſſam pertinent, controverſiam, quod ſciam, non habent. Sed puto, ipſum Moylium, ut erat vir in ſumma doctrina candidiſſimus, ſi viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, ſua ſententia relicta ad noſtram tranſiturum eſſe.

XXVIII. Occaſio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, ſcena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc ſcenam Conſtantinopolin, Chriſtianorum μέγαν οἶκον ἀνάκτων, ut ille ait (*c*), fuiſſe ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata ſunt βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέσρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπαθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα κεκινηκὰς, ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον οἰχήσονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipſam Propontidem & auſtrum, a tergo Euxinum Pontum & ſeptentriones habent. Si enim ſpiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita ſe habeant, fieri non poteſt. Igitur ad Boſporum Thracicum res geſta eſt, ſeu anguſtias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Conſtantinopoli. Non improbabilis autem conjectura eſt, hunc dialogum in ea ſcriptum urbe eſſe, quæ tum caput rerum & ſedes eſſet imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis ſolet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Conſtantini profuſum aedificandi & exornandi eam urbem ſtudium, Byzantii fuiſſe, mihi non fit veroſimile, licet moenium robora olim celebrata ſint. Neque Aegyptii menſis nomen, Meſori, ab hac me ſententia poteſt dimovere; quare enim eo utatur Auctor, ſatis puto, eſt ad c. 22. indicatum. Si igitur in Conſtantini urbe ſcriptus eſt Philopatris, certe actus eſſe fingitur; non poteſt non ſaltem Conſtantini aevo eſſe ſuppar, Luciano autem ſesquiſaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus eſſet, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud poſſet imbui, ab auctore dialogi imaginem Paulli Apoſtoli in templo viſam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non ſolitas: conſequens igitur eſſe, ut poſt id tempus ſcriptus ſit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO aſſumtum, apparet. Illud forte majorem ſpeciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum ſeu baſi icam deprehendere ſibi viſus eſt in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείσας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἐσήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Perſ. c. 18. qui etiam paſſim *ſenem* & *ſeniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiſcum Numeria. c. 14 miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiſcebatur imperium, i. e. A. CCLXX, ſe poſt multos a ſe apros interfectos nondum conſecutum eſſe promiſſum ſibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionyſ. Perieg.* verſ. 355.

(*d*) Quod viſum eſt *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A.C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπικεκυφότας καὶ κατορχουμένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde cautae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomediensi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταιτιώμενοι· πάλιν κἀνταῦθα θεσμῷ δικαιοτάτῳ ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμπε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsae Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Blancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano ſcriptoris, aut antiquiſſimi indicium credimus: cum vero antiquiſſimum non eſſe, vel ſolus Artemidorus in eo laudatus arguat, conſequens eſt ut recentiorem dicamus. Sed & hanc diſputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάτχολος μαθηματικὴ vocatur, inſolito bonis ſcriptoribus duplicandi ſeu componendi genere, & neſcio quid affectatæ fucataeque dictionis ſapiente, quæ ſeculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a priſtino candore deflectentem irrepere coepit. ξυνωρὶς apud antiquos, quantum conſtare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud noſtrum in fine dialogi τὸ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni ſcripſit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Baſilii amicitia, & ſaepius deinde apud ſequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipſo fine libelli poſitum ex Nazianzeno illuſtravimus. Sed de uſu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta ſcriptorum Graecorum copia poteſt, quibus legendis vix aetas ſufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis ſi non ſoleat ſcripto omnia obſervata ſua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quæ ſingula quidem poſſent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis eſſe impudentis, omnia velle repellere, praeſertim ſi quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin ſit, quo ſententia, quæ hoc modo probatur, everti poſſit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quæ dicere mihi propoſueram, caput, idque in tota hac diſputatione praecipuum. Nempe ſub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant noſtri, vel Apoſtatae imperio, & eo quidem tempore ſcriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Perſicæ ſucceſſu Conſtantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophiſta & ipſo, Lucianeo certe more, qui Chriſtianorum ominibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Perſicam gratulatus, felices porro ſucceſſus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum iſta ante hoſce XXV annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam ſolent ex hoc dialogo oſtendere. Hoc jam opus eſſe non puto. Niſi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, fruſtra veniam mellitiſſimis etiam verbis poſtulem. Quare ſtatim ad probandum quod ſuſcepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminiſſe te, mi Lector, velim, ſupra probabile admodum factum a nobis eſſe, in Conſtantini urbe, quæ jam tum ita vocaretur, ſcriptum eſſe Philopatridem. Nunc addendum hoc eſt, nunquam auſurum fuiſſe gentilem hominem, Chriſtiano Imperatore, acerbe adeo Chriſtianos, & ſcripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque ſibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque ſuppliciis in gentiles, ſi quiete alias ſe gererent, animadverterint ſanctam noſtram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuiſſe paſſuri, ut aperte quis illam conviciis proſcinderet. Si enim capital eſſe juſſerunt Conſtantius, Theodoſius, Imperatores alii, ſi quis gentili ritu ſacrificaret, aut haruſpicinam exerceret (*c*): ſi capite puniendum cenſuere Theodoſius & Valentinianus (*d*), qui ſervum ſeu ingenuum, invitum ſeu ſuaſione ex cultu Chriſtianæ religionis in nefandam ſectam ritumve traduxiſſet: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Chriſtianis eſſet auſus? Relinquitur igitur, ſub Imperatore Conſtantinopolitano, qui idem gentilis eſſet, venenum ſuum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniſſ. 1092. ξυνωρὶς τέκνων. Et tamen puto, uſum noſtri auctoris ſuo id eſt quarto ſeneſcenti ſaeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & ſacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apoſtatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12--29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας κατασήσας ἐσχάτης. Et c. 28. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐκ ἡ τυχοῦσα τῇ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ἰσχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβοημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ἁλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis consPirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum in c opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στηλιτ. II. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄρχειν illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἦδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέρων ἁρπαγὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur: ᾄδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνων γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν φάμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἅπασῶν ἡγεμὼν μὲν οὐδεὶς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἡδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*): nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita sua p. 45. A.

(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt: de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Bulentarum illis attributum*. Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περινοουμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris Ez. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν πενομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum: ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetae, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχαὶ τὴν πόλιν

(*a*) Apol. *pro Merced Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 213. n. 3. p. 267.

λιν καταλήψονται, τὰ κρατύπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppreſſa adhuc gentilium multitudine gemebat eccleſia; (quidni enim liceat hic transeundo quaſi confirmare quæ ſupra dicta ſunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, ſtrages exercituum, terræ motus, famem, ſterilitatem, inundationes, publica omnia mala Chriſtianis imputabant: horum vero erat oſtendere, nihil tum accidere quod non olim accidiſſet, quin nunquam fuiſſe felicius Romanum imperium, quam exorta & invaleſcente Chriſtiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non niſi maxima cum veneratione & fauſtis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut ſimile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, niſi qui in antiquorum Eccleſiæ Doctorum ſcriptis, apologeticis imprimis, plane ſit hoſpes. Speciatim Severi aetate, qua ſcriptum tamen vult Philopatrin H. Dodwellus, ita ſe rem habuiſſe, e Tertulliani Apologetico ſatis conſtat. Quod autem is quem modo laudavi Dodwellus mala Chriſtianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occaſionem perſecutioni dediſſe autumat, cui praeluſerit hac παιδιᾷ Lucianus, in eo ratio fugit virum doctiſſimum. Saltem in locis ab ipſo adductis nihil eſt praeſidii. Eusebius enim (*a*) & Hieronymus (*b*), qui illum fere ad verbum expreſſit, de Juda Chronographo diſerte affirmant, eum Severianæ perſecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Chriſti adventum, finemque mundi contuliſſe. Perſecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut Dodwellus interpretatur, praedictio Chriſtianorum de fine mundi, perſecutioni occaſionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis ſententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Chriſto ſimile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuiſſe faciem conſtat. Sub Conſtantini M. imperio, alte caput Chriſtiana res extulerat. Propenſa, quia profuſa hujus Imperatoris in Epiſcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat ſupercilium, ut jam tum iniquitatis myſterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & inſolentius efferri coeperant animi, ut mirum non ſit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneracionem defeciſſet Julianus, non defuiſſe inter Chriſtianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipſi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et ſane ingens cauſſa ſuberat, cur interitum ejus optarent Chriſtiani. Quid enim ſperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque ſupplicia? Quorſum multa ſunt in Gregorii Nazianzeni *orationibus Philippicis adverſus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, ſi id quidem nunc ageremus, poſſent adferri: Illud tamen monuiſſe liceat, gentiles etiam ſpe majoris adverſum Chriſtianos licentiæ poſt reditum Juliani obtinendæ fuiſſe erectos. Ita Libanius (*e*) ſperaſſe inter alia ſe dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio ſententia eſt, ſperaſſe, ut everſis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum reſtituerentur.

XXXVII. Probatum eſt, tum voluiſſe Chriſtianos tum potuiſſe paullo liberius de Juliano loqui: locutos eſſe, jam eſt auctoritate idoneorum ſcriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanaſio, quem, cum ab Juliano pulſus Epiſcopatu ſuo, & ur-

(*a*) Hiſt. Eccleſ. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem perſecutionis occaſionem ex *Tertulliano* adfert *Chriſtianus Kortholtus* de perſecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Vivum nimirum aſſervari alicubi credebant ut Anti-Chriſtum aut ipſe ageret ſub finem mundi, aut ejus ſaltem praecurſor eſſet. quorſum videndus *Lactantius* de mortibus perſecutorum c. 2. & *Auguſtinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulciſc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata ſunt.

urbe Alexandria excederet, dixiſſe ferunt : *cedamus, amici, nubecula eſt cito tranſitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochienſi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus : ecquid ageret Fabri filius? (Chriſtum putabat) capulum Juliano parare, reſpondiſſe traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples hiſtoriæ horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet : *quae maximis moliminibus feſtinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Perſicæ) *obtrectatores deſides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempeſtivas, indignum & pernicioſum eſſe ſtrepebant, ſtudium omne in differendo procinctu ponentes : & dictitabant his praeſentibus, quos audita referre ad imperatorem poſſe rebantur, eum, ni ſedatius ageret, immodica rerum ſecundarum proſperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis ſuis protinus occaſurum.* Quos *obtrectatores deſides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Chriſtianos eum intelligere, VALESIUS obſervat ad hunc locum, & conferri ſecundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diverſa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quæ a bello Julianum adverſus Perſas retinere debuiſſent. Cum vero eadem ſpreverit, qui tamen alias ſuperſtitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad ſtuporem eſſet deditus (*c*), videtur haud abſimile vero, ſuſpicatum fuiſſe, Galilaeorum, ut ipſe Chriſtianos vocabat, fraude ea ſibi quaſi terriculamenta objici, ne victor reverſus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid ? quod LIBANIUS Chriſtianos inſidiarum in Juliani caput ſtructarum, tum caedis etiam ipſius inſimulat. Qua in re ecquid veri inſit, jam non disquiro, neque etiam ſimpliciter vera eſſe, quæ in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quæ fuerit tum de Chriſtianis inter Gentiles exiſtimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conſpiratum ſaepe in caput Juliani dixiſſet, quaeſiviſſetque quid cauſſae ſubeſſet, quod mitiſſimus Princeps inſidiis aliquoties eſſet petitus, *ἐγὼ δὲ*, ſubjicit, *τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω.* Deinde cum ad illum locum perventum eſt (*e*), primo a ſuorum aliquo interfectum eſſe arguit, quod nemo inter Perſas fuerit, qui promiſſum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus auſus eſſet, vindicare ſibi voluerit: tum propius auctores caedis deſignat (*f*) (adſcribam enim verba, ſi forte interpunctione commoda clariora poſſim, quam primum intuenti videntur, reddere,) *οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῆν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεούς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν.* (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant ſecundum leges, ſuperſtitioſas ſcilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Chriſtianos. Vix, qui haec cum cura inſpiciet, dubitabit, Chriſtianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant auſi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis diſcedamus, quæ ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, ſunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum eſt, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Chriſtianis,

(*a*) Vid. *Ruſi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata eſſe narratur. De Didymo Alexandrino Philoſopho ſimilia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulciſc. p. 164. Maris Chalcedonenſis Epiſcopus quam contumelioſe Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multirudine Antiochienſium Chriſtianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apoſtatae a ſe editis & ex parte illuſtratis praemiſit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipſius, tum aliorum in hanc rem teſtimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. ſeq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro ſ. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Chriſtianos accuſat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suſpicioſa maxime ſunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. ſeq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum causſæ meæ & sententiæ praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (*a*): Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (*b*) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, imposiri mentionem injecisset: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviſſe Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam vèrsum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (*c*), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS *d*), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse suffecerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ εὐσεβότων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(*a*) Voce Ναζωραῖοι.

(*b*) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(*c*) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis ſ. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δὲ φύσις ὀνομαζόντων ἴχνη τ. Χριστ. κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(*d*) Orat. III. quae est invectiva I. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: *ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ.* Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus *ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους*, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe *τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν*. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. *Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ* (Trajano) *λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει.* Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem incide-

rit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A.C. 56. n. 3.

(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. xx. p. 212.

(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.

(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de *ταυτότητι* hujus epiſtolae vel *γνησιότητι* diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum plurarium de uno Trajano.

(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.

(*f*) V. *Τριβιανός*.

(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum infectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereſſet scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Iou-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐσκώπτουσιν αὐτὰ μύθοις παραδόξοις, ἵνα δῆθεν τῷ παραδόξῳ, καὶ ἀπεμφαίνοντι τὸ πλάσμα φαιδρὸν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς ἡ ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄτοπα δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν ποιητικῆς μούσης ἀθύρματα vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τὸ οὐ τῆς ἀναθυμιάσεων τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E. 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τιμῶν & ἀσεβείας Deas comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lipsi.*

Ἰουλιανῷ Λουκιανῷ σοφιστῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδίκως συνεχῶς ἐπιστέλλων, ἀντεπιστηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quæ Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam, ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quæ non iisdem pene verbis in iis, quæ Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſupersedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quæ in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quaſi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quæ utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quæ cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligar, niſi quis utraque συγγράμματια inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publicè propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendæ nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam deſerendæ; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, ſed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem To. Eckardi viri ſane docti, &, quod aeque magnum eſt, modeſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſcula contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum nihil ſit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 515.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252,
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, ſ. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpſionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polyſtrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diverſorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Proteſilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Proteſilai. 426.
Diogenis & Mauſoli. 429.
Nirei, Therſitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tireſiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Soſtrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Meliſſa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Muſarium. 295.
Ampelis & Chryſis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philoſtratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Droſe. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëſſa, Pythias, & Lyſias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipſades. De Dipſadibus. III. 234.
Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro ſ. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muſcae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epiſtola ad Nigrinum. I. 37.
Epiſtolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, ſ. Somnium. II. 703.
Gymnaſia, ſ. Anacharſis. II. 883.

H.

Halcyon, ſ. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, ſ. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, ſ. Praefatio. III. 82.
Heſiodus. Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Hippias, ſ. Balneum. III. 66.
Hiſtoria quomodo Conſcribenda. II. p. 1.
Hiſtoriae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Hiſtoriae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hoſpes, ſ. Scytha. I. 859.

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Here.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* f. *Caus.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom. Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Fov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Enn.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Axon. II. *Enn.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoïcus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Fov. Trag.* 38. III. *Here.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt.* 38. II. *Fov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Laxiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Κυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prov.* 1. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 16. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmen a. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 33. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heliodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* f. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 19. III. *Demoſth.* 12.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 43. I. *Pron.* f. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & a 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* f. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2 I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hyſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum.* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 79. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 22. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3 & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 28.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi affectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis causiae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Asin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2–6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Laps.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cons.* 23. de eo multa fabulose scripsit Homerus. II. *Hist.* 40. ejus clypeus. II. *Salt.* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Dome.* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praesignificata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poësi, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio aulicis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpion, Chariades, Phidon, Menanthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Ion.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom.* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegy-

Aegyptiorum. circa sacrificia ritus. ib. seq. neque piscibus vescuntur, neque capros mactant. II. *Astr.* 7. varia eorum sacra. ib. scribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere astrologiam. II. *Astr.* 5. ritus sepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis sanctus. II. *Astr.* 7. eorum sacri scribae sunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios signum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc.* 2. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hist.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hist.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hist.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeschines tympanistriae filius a Philippo ob eruditionem aestimatur. I. *Somn.* 12. accusato Timarcho, patitur similia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. parasitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeschyli pugillares cur emerit Dionysius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeschylus in vino tragoedias scripsit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aesculapius sanandi officinam Pergami constituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. posthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percussus. ib. II. *Pseud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aesculapio hymnos non scriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aesculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aesopi asinus. III. *Fug.* 13.
Aesopus. II. *Ver. Hist.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. saltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. astrologiae inventores. II. *Astr.* 3. ceteris gentibus sapientiores. ib. quanam re adjuti. astrologiam melius tractare possint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. sacrificant diei. II. *Jov. Trag* 42. Jupiter ad eos commissatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici casus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. sub Agamemnone respondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum discipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. seq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furiosus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hist.* II. 7. Ulyssem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus sepulcrum. I. *Cons.* 23. Ajax alter. II. *Salt* 46.
Alabastrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo distent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Milesius. II. *Hist.* 9.
Alcestes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis spes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae statuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamosus & impudicus. ib. & seq. pugnat cum scurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus fastus. I. *D. Mort.* XII. 3. res gestae. ib. 4. seq. ab Aristotele doctus. ib. 3. Homericos edidicit versus. ib. supra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falso dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. istius sepulcrum ubi. ib. 3. ejus abstinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaestionem propensio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram subegit. ib. XIV. 6. valere jussus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. seq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pseud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hist.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Aristobuli indignatur adulatione. II. *Hist.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Onesicritum historicum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentosum architecti promissum de monte ei adsimilando cur non admiserit. II. *pro Imag.* 9. Hephaestionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit consilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pseud.* 11. hujus fraudes, scelera. ib. seq. comburit Epicuri sententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. seq. miserrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Thessalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapsi.* 6.
Alisodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Cons.* 3.
Alphei & Arethusae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, s. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amastris, urbs Pontica. II. *Pseud.* 25. it. II. *Tox.* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus scala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patrocius & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Siſinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aet.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione vivrent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & aetas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſensibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antilochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingenioſa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Laſſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D. Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Nepruno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere eod. *Dial* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pſeud.* 48.
Arabiam cavam ferere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Arganthonii Tarteſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticuloſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos lûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poeta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, ſofor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulcra non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Merct.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attis, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Deor.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Herm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Lapſ.* 17.
Auguſtus Aſandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum fiſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed vaide adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind.* 5.

Ba-

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

Cabaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cons.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acheruſius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedilion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos infectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu exſtincti. III. *Dipſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Zirin clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philopſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Sals.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleo-

Cleonae. I. *Cont.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, ſacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemneſtra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occiſae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppreſſus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pſeud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miſcere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curioſi. I. *Nigr.* 33. Coena abſoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus ſententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tireſias. ib. 27. naturae ſervant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pſeud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver Hiſt.* 37.
Coloſſi Rhodii caput imponere nani corpuſculo. II. 2. *Hiſt.* 23. Coloſſi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. ſeq.
Columba non veſcuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res ſacra Aſſyriis. ib. 54.
Columbae ſacrificant Aſſyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma ſignum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narciſſi. ib.
Combabus caſtrat ſe ut ſuſpicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat ſe a ſupplicio, demonſtrata caſtratione. ib. 25. 26.
Comiſſatores, quinam iſti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae ſuum ineſt ſaltationis genus. II. *Salt.* 26. quale ſpectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam ſpernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum perſonarum quidam actionibus dehoneſtant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perſtringit eos Anacharſis. ib. 23. Comoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, ſcitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid ſit. ib. 13. quomodo juſta inſtituenda comparatio. ib. 19.
Compoſita verba faceta. III. *Trag.* vſ. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Conjugium inaequale, formoſi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. ſeq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. 2. *Hiſt.* 34.
Conſilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; conſilium mutare Epimethei, non opus eſt Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem eſſe ſua ſorte. II. *Icar.* 25. philoſophum oportet eſſe contentum. v. *philoſophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui ſervos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio ſ. elenchus. I. *Piſc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. ſeq. In convivio geſta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. ſcurrae inter moras opſoniorum inducti. ib. 18. ſermonum in conviv. habitorum meminiſſe, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, ſaltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protuliſſe unquam alterum pedem. II. *Hiſt.* 29.
Corniçes in Heſiodi ſepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus ſyllogiſmus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi eſſe aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae ſub naribus potius, quam in capite geſtandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adſuefaciendum tempeſtati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaeſtram abituri. ib. laboribus ſubjectum, ſudoris expers. ib. in eodem corpore non ſemper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur iſta exterioris ab interiori diverſitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo ſaltare juſſi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pſeudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Cotturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paraſ.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato ſaltationem odit. II. *Salt* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adſuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenſes laude ſaltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Oſtendunt Jovis ſepulcrum. III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter ſupponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pſeud.* 9.
Criſtas quatiunt milites. III. *Mercr.* XV. f.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croeſus, ejus filius ſurdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres conſecrat aureos. I. *Cont.* 11. ſeq. in rogum impoſitus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adraſti haſta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. ſeq. in ſervitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. ſq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae τοῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. 2. *Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Curum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt tomati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisscus philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Const.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

DAdis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danae. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Daudamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox.* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poetica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpiranatem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Sait.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Exn.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine *Labyrinthus.* III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae, adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaeſtum. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Q. Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeciari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ornarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praecipit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu exſtinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditi turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines, Demoſthenes, Salaria, Praemia.*
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Par. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus.*
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cloobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae, nomen, honor, fortuna.*

Femina, vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula, plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronof.* 16. f.
Festa nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo molestum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari soli convenit sapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per mensem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praestantissimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non semper in eodem homine. ib. 11. comparatur ista diversitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit tristes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis casus superveniat. ib. ea moderate utentes securi. ib. fortunae inconstantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. ¶. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Castoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres se vocant Christiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla istius. II. *Tox.* 47. seq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari sine eo. II. *Amor.* 4. e fumo se conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura: III. *Cyn.* 19. f.
Funis, omnem movere funem. II. *Pseud.* 57.
Funus, (v. *sepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq. funebres sermones perstringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furiosos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, senum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli sacerdotes Cybeles castrati. III. *Cron.* 12. stipem colligunt. ib. Deam Syriam asino circumducunt mendicantes. II. *Asin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris sese castrandi. ib. 26. & 27. cur vestes muliebres gestent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus se castrandi. ib. 51. quomodo sepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallipam pinguiorem petit conviva philosophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad osculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipf.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem simulant, sed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, salutandi formula, quid, ejusque usus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleste signum. II. *Astr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Christianarum honesti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraestus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis ostentare ossa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretiosior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam consequi, laboriosum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pseud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, assentator. I. *Tim.* 43. seq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, parasitus. I. *Tim.* 58.
Goaesi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophistae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis historia. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honestam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci instituerint. II. *Gym.* 15. seq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene instituendam. ib. 20. disciplina. ib. seq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adolescentiam exemplis animalium. ib. 37. instruunt eam Arithmetica, musica, poësi, morum scientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Astr.* 20. seq. unde ii astrologiam hauserint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum sectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. seq.

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. istius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Herm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus caussa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem confecit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cont.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn.* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diss. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 10.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytae rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. IV. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Merctr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Cor.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia*, *Tragoedia*.
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cont.* 7. it. reddit Charonti vitum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. e spectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historia omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (caecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Thersiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quondam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dom. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item salatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim auctum suum effecere meliorem. ib. 34. homines esse peccare. II. *Dom.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita*. homines a se invicem diversi. I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gym.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen*, *divitiae*, *aurum*, *felicitas*.) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus*, *notitia*, *eruditio*, *Aeschines*, *Demosthenes*.)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 12.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregr. III. *Merctr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hyscratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regia Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non extinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cons.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienfium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 9. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Merctr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus*.
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus*. Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali*.
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio*, *disciplina*, *adolescentia*.
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alteries: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop.* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspenturum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edicit Pythagoras. II. *Gall.* 18. Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum persodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Enn.* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Herm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Juno opum donatrix. III. *Merct.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 11.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf.* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* XV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expolitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Mere.* 25. labores ſuſtinere, quid prôſit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paraſitus. I. *Tim.* 58.

Lacheſis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Sals.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur femina, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.

Lerneae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam *dici* iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19, 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Dipſ.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae r. actio contra r. I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob.* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Adv.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Merct.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov. Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Q. Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Net.* 17.
Mazaca, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Saer.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, videtur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori adempto reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. *it.* 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dom. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſuripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Saer.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Crom.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Meretrix verſatior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aët.* 8. Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Conv.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mneſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exſerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Mocotis palus. II. *Tox.* 4.
Moeribus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Ambre. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Convic.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cont.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

NAſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix, nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloeciſmus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nycterion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

OBolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. *oculi fideliores auribus.* II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Cauc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Calliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ* 2. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Dipſ.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paeah. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis inſidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muſicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Parasiticam excoluere multi philosophi. II. *Par.* 32. seq. Parasitus bello ac paci idoneus. ib. 39. seq. it. 51. istius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cons.* 16. secus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus, sepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitri. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, socia veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Pasiphae, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae obliviscitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus distractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos deipicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divitionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum status melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. seq.
Pauson pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, divitiae.*
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 1.
Pelias quid sperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superimponitur. I. *Cons.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem insidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia petitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluliotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. Hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.
Pentheus. I. *Pisc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 9. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum inlitit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aspasiae egit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.
Perillaus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Enn.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Iear.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi sint in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus alatus venit in Lydiam. ib. *Andromedes* acceditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 17.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaethon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phineti ſacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phinomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Peliopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres exterui. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mors miſera. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus ill. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi parаſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Scepticus. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phocnices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus: I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paralitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Oxyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phil. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib. Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcerrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Praesules quinam Thessalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. seq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conscendunt altissimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, saltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Bosporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aër.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine insigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina respondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem restituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Mere.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demosthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proserpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protesilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad superos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, saltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. seq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praesentibus est contentus, nihilque eorum tale existimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Ptittopodes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Psyllorexotae. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis spectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Thespin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum sorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo se gerat adversus Apellem absurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. seq.
Ptolemaeus Dionysus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & synonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes suffundi, moderati est animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narcissi. ib.
Pugna philosophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac seq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum studioso. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros semper Diis gratos fuisse. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non semper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praestantissimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare specimina, non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum spectator. III. *de Domo* 2. earundem adspectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. seq. de pulchritudine dissertatio. III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes esse cupiunt, sed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mansuetum. ib. 8. de pulchritudine sua Deae magnifice sentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei studetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulicisagittarii. II. 1. *Ver. Hist.* 23.
Pulicum vestigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnasiis subjiciantur. II. *Gymn.* 28. seq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram gestat summus sacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum destinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit statuam Veneris. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Orestae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. seq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreste.*
Pylius, senex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum supervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, saltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat esse judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. seq. Epirota ab adulatoribus circumscriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices subiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potissimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Isidis edidicit. ib. sequaces ejus. ib. in Aspasiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philosophus. ib. 20. hospes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injuriose dicuntur. ib. fabarum odor. II. 2. *Ver. Hist.* 24. de transformatione istius. ib. 21. quomodo salutare consueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus scientiae. ib. 2. cujas, ubi institutus. ib. 3. transmigrationem animae statuit. ib. 5. aversatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiscitur. ib. 13. superbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. sophista. ib. 18. fabula de Pythagora sacris Eleusiniis interesse prohibito. III. *Pseudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promissa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Rádi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum ppena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colotis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cons.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poetin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dom.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cas.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. supersticiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Aët.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures recentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed tiammus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaetho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichi, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum adscit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando deprecantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum, saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia inaurata e Pataris. III. *Merc.* XIV.

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piscis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. sapientis a sophista differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Assyriorum pessimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnasse. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia festum septem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Gronov.* p. 393. seq. otium in hoc festo imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exsecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Astr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni sacerdos & sacrificium. III. *Saturn.* 1. septem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos se devorasse negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. sed senex & podager sponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia sponte nascebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronos.* 10. & 11. Castravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum descriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Hesm.* 28. scapham dicere scaphum. II. *Q. Hist.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vs. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis similes vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hist.* 36.
Sciron, justitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Scorodomachii. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Scyphis se impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta severitas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. sagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhospitales, agrestes. ib. 8. cur sacrificent Orestae atque Pyladi. ib. 5. & 6. seq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non spectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter se fides. ib. 39. seq. it. 61. pellem insidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. supplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo distent ab Alanis. ib. 51. sagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. sagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incursiones reprimi, in votis est. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae sine examine spernantur. I. *Herm.* 34. cui similes, qui uni se plane mancipant, ceteris valere jussis. ib. v. *Philosophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. seq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidisse conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. simulacrum ejus in templo Junonem ostentans colendam, non se. ib. 39.
Semivocalibus secundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pseudolog.* 27.
Septem diebus a templo abstinent qui mortuum sepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pseudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) sepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. sepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi sunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pseud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipsad.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi sciunt dominorum & honesta & turpia. II. *Asin.* 5. serviisse ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo responsum. II. *Pseud.* 27. de eo. II. *Q. Hist.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, saltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr.* 4.
Sidonius, sophista. II. *Dem.* 14. istius quoddam inventum rejicitur, utpote spem praetergredi visum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Astra.*
Sigilla solvendi genera. II. *Pseud.* 21.
Signum. vid. *statua, simulacr. imago.*
Silenus saltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus senex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia est simia, quamvis aurea gestet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii saltare docti. I. *Apol.* 5. simium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. saltare docentur. I. *Pisc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pseudolog.* 2.
Simonides ordine collocasse dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Ceï aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum spectatores ubique respiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt.* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Siſinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Siſyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, reſpublica. ib. 17. hoc ſe ſcire dicit, quod nihil ſciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemſerit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. diſſimulator. II. *Dem.* 6. ſaltatione gaudet. II. *Salt.* 25. mulicam amat. ib. reliſtis artibus Mechanicis, ad eruditionem ſe transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 23. Socrati quis locus ad dicendi ſtudium placuerit. III. *de Domo* 4. injuſte delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis ſaltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc.* 6. Solis boves aſſati exſiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis ſplendori comparatur oratio Demoſthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex ſocietate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloeciſmus in voluptate, comoedia, ſaltatione. v. *hoc titulo.* Soloeciſtae colloq. III. p. 552. ſeq. variique Soloeciſmi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeſo de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquiſſima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viſo, omnia vidiſſe. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis ſimiliter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 32. urbs. ib. 33. ſeq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus ſententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophiſtae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a ſapiente diſcrimen. III. *Hip.* 2. mali ſophiſtae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophiſtae ſermo labyrinthi ſimilis. III. *Fug.* 10. Sophiſtae laſcivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamoſi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accuſatus a judicibus abſolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Soſtrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Soſtratus victu uſus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Soſtrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Soſtratus Cnidius, Pharo exſtructa, ubi nomen inſcripſerit. II. *Q. Hiſt.* 62.
Soſtratus, latro, homicida. I. *D. Mort* XXX. 1.
Soſtratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Soſylus, equiſo. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plauſtra mendaciorum. III. *Philop.* 11. ſeq. Spectra interfectorum. III. *Merc.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter ſpem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid* 3.
Sponſa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur ſaltatoribus. II. *Salt.* 14. ſtatuae ſudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua ſine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. ejus ſtatua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Aſtra.* ſtellarum in res humanas influxus. II. *Aſtr.* 29. ſtellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Steſichorus poëta Himerenſis palinodiam ſcribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis poſtulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi caſtratum ſentit, creditur ſponte accuſaſſe apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant ſimulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hiſt.* 22.
Suſa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogiſmi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogiſmi per quaeſtiones. III. *Gym.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracuſanae menſae, i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. ſeq. Rheae multa ſimilis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, ſervus ſacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major ſacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, erro. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Conf.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi actus. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienfis, pro patria mortuus. I. *Com.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Gharacis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cone.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calumn.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Therfagoras poeta, ejusque fortuna. III. *Dom. Exc.* 1.
Therfites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Thesco. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, serviisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Mort.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall* 29 I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienfis encomium. II. *Dem* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Herm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tirefias, ejus loquendi cupidus Ulyſſes. II. *Aſtr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Aſtr.* 11. cur duplicis naturae fuiſſe dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compenſata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & ſapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tiſiae ars. III. *Pſeudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annoſus. I. *Herm.* 50. eum ipſum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philoſophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philoſophi ad cutem raſi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probroſum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris deſcriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae cauſſa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mneſippo amicitiam. ib. 62. ſeq. ejus cum Siſinnide amicitia. ib. 57. litteraturae cauſſa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. ſeq.
Trachon. II. *Tox* 49.
Tragicae veſtes intus pannoſae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharſidi peregrina. II. *Gymn.* 23. inest tragoed. ſuum ſaltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale ſpectaculum. ib. 27. in ea ſoloeciſmus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, ſpernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, perſonarum ornatum actionibus dehoneſtantes. ib. 14. Tragoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. ſeq.
Triangulum triplex quid ſignificet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pſeudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & paſſim.
Tricolor gemma. III. *Meret.* IX.
Triephonis perſona. III. *Philopat.* 2. & ſeq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philopſ.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 38. it. 35.
Trivius Deus. III. *Philop.* 12. & ſeq.
Trojanorum concionatores. II. *Here.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pſeud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid *Rex.* quidam, conſpecta hilii caede, ſe quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet eſſe generoſum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus ſub perſona Megapenthis. I. *Cat.* paſſim.
Tyrocida. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25.
Tyrrheni, arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rurſus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coeleſtis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus ſtatuam deperit adoleſcens temerarius. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, ſ. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus ceſtus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei ſurripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaeſtu ei fit ſacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant ſtudium. I. *Cont.* 21. a Croeſo veritas temta. ib. 11. ſeq. quaedam ejus epitheta. I. *Piſc.* 16. ſociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Veſta. per Veſtam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Veſtis, vid. *amictus.* veſte quidem ſuperbiens, ſcite admonetur. II. *Dem.* 41. Veſtes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim. Pauperum, cribro ac reti ſimiles. ib. 24. ſplendidae nil proſunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum eſt. ib. 16.
Via tutiſſima quae tritiſſima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis ſine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum ſollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in guſtando eo non eſt opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate ſumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeſchylus tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vites, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, ſed creſcunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium viginum fabulam adnditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adoleſcentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non ſemper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Iox.* 5. viae ad eam diverſae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quae quiddam ſit. ib. 22. eam ſemel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. ſeq. e media ad illam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perſeverandum. ib. aſpera & longa ad illam via. ib. 2. ſeq. virtutis ſtudium in quo non conſiſtat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis, I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. 2. *Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, cum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmium. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβελτερία I. Cont. 11. 505.
ἀβερὰς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμείνων inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς . ἀμείνων I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰόμενον εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς .. ἀμείνων ἢ I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾷν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. οὐκ ἀγαπᾶν] οὐκ ἄρχου ὡς I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπήσασι] ἀντὶ τοῦ ἀρκεσθῆσαι I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελος I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγύρεσις τῆς μητρὸς II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγωνεια I. Prom. 9. 193.
ἀγέραχ ϑ II. Afin. 40. 608.
ἀγιστία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλος . τοὺς μὲ Ἀγκύλας λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὸς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγω. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγωγὰ . ἐς τὴν ἀγορὰν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγωρᾶς II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀδρανεῖς I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀεὶρος Ἀχαιμενίδα γενόμενον πότε, νῦν δὲ Μιθρην· καὶ πάλιν ἐξ ἀνάγκης βάσομαι εἰς ἕτερον· καὶ γὰρ ἐκεῖθεν ἔχειν μοι δοκῶ· φέτο, καὶ πάλιν ὅτ ϑ αὖται, ἐμοὶ δ' ὅλως ἀδύνατος, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀεὶρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀεχιτεὺς I. Tim. 51. 166.
ἀεχχάμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄεω . ἤεω al. ἤδον al. ἴδον II. Gall. 18. 729. ἄεω .. ἄξεις al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑςάτῳ δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν τὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τὸ ἄδδε I. Cont. 1. 487.
ἀδικεῖν I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος . πῶς ὢν οὐκ ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τὸ ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητος . παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδοκίμως al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρότης III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Afin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρος . ἄδωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
αἰεὶ *Fenſ.* αἰεὶ III. Tragop. p. 653. conf. αἰεί.
αἰροκόμακις al. αἰροκόρδακις II. 1. Ver. Hiſt. 16, 82.
ἀέρος] an ἀέρος ; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
αἰτὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγος II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὴς Edd. ἀηδῶς III. Calumn. 14. 144.
ἀθιράπευτος I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖος I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλιος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόος I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπειδὴ γὸ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰᾶς II. Gall. 17. 728.
αἰγὶς . Αἰγεὺς Edd. ἀρχεὺς II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδισθῆς Edd. αἰδισθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδιον . ἄϊδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. *J. Gavel.* ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν — τὴ Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὀνόματι I. Cont. 24. 523.
αἱθίττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρὼν . ἡρέθη al. ἡρεῖτο al. ἡρεῖτο I. D. Deor. XXII. 3. 272.
εἷλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἵσσω . ἧξεν Edd. ἦξεν III. Mort. Per. 37. 358.
αἵτρος I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωρεῦσα. Edd. pr. ϑεωρεῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπιτήδευμα II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ. Schol. inverat in ſuo codice ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
ὁ ἀκαμεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέφαλος II. Aſin. 33. 603.
ἀκίσρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκισρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκίνυνος I. Piſc. 36. 605.
ἀκίνητος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαιοτικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ .. ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολυθία al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούει al. ἀκούεις I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόεις. Geſn. ἠκηκόεισθ. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιος al. ἀκουσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 2. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβὴς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρῖσι ex emend. *Soulii.* ἀκτῖσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ἢ ἀκροβολισμοῦ II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀμφίδρυα I. Necyom. 7. 465.
ἀμφιστεδιτί τυ] ἄμφω πεδίτυ F. I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονείᾳ al. ἀλαζονίᾳ I. D. Mort. X. 8. 369.
ἁλαπαδνὸς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλικτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μοιχὸν τ' Ἀλικτρυόνα II. Bis Accuſ. 5. 798.
Ἀλίξανδρ῟ μὲ ἐπιθύμησον III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλιξάνδρᾳ ἐπιθυμίαν προσκέφαιον III. Calumn. 17. 148. ἡγεῖσθαι τῷ Ἀλεξάνδρᾳ II. pro Imag. 9. 489.
ἀλιξίπακις II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἁλί ἀντις I. Necyom. 20. 483.
ἁλίσατ῟ I. Catap. 3. 613.
ἅλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἁλισκόμενα II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιδάμαντα βίβλον III. Conv. 12. 426.
Ἄλκυὼν I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' inſertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ ἐ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖν῟ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ὃν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκως I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλεῖχ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ῟. τρόπ῟ al. ἄλλον τρόπον I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ῟ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλιν. alii male ἄλλῳ I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλῳ μὲ διαθέντι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλαι ex emend. Geſn. ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλως al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 26. 765.
ἅλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλουργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλουργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἅλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἁλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἀλωπεκῆθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμαξα Edd. forſan ἅμαι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία . ἀμαθίας al. ἀμαθείας I. Cont. 21. 518.
ἁμάρτημα . ἁμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυώττω . ἀμβλυώττουσι I. Tim. 27. 140.
ἅμαξα . ἅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμαυσίας I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμαυρίζετ῟ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμαυρίας . . ἀμαυρίᾳ I. Tim. 30. 144.
ἀμείλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμείλει al. ἄρα I. Necyom. 15. 477.
ἀμειλίω I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμείλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμελήσαντος τῷ ὀλκῷ I. Herm. 79. 823. ἀμελούμεν῟ ἢ . . ἰγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμελίτητ῟ . . ἀμελίτητον al. ἀμελῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμελὴς ἐστι I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμεσ῟ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηχάνη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμμα Edd. pr. ἅμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμόρφως reſtitut. ἀμορφοτόμως Edd. II. Gall. 14. 724.
ἡ ἀμυγδαλ῟ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμύμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφηκὴς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοῖς δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀμφιβολίας σκώμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ῟ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex Fl. II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόν' reſtit. ex Hom. κ' αὐτόν' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μήτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἀν— μήθ' ὑπερτίθεσθαι al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλιψε vulgo ἐνέβλιψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκην II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγιγράφθαι al. ἀναγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῶ . ἀνίδῃ] ἐκφύσῃ I. Zeux. 11. 849.
ἀναδῶναι Edd. δῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῶ . ἀνέδυθι al. ἄν. θι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῷ ἀναθήματ῟ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδῶ al. ἀνίδῳ II. Amor. 28. 429.
ἀναιρῶ . ἀναλήμψεσθε al. ἀλώμεθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀναπαλῶν . ἀνεπαλεῖτο τ' τέλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τ' Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐπαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνασυνδέξι῟ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ἀναπίφαν. I. Somn. 13. 18.
ἀνακεκινῶν . ἀνακεκύκασι al. addunt τῇ ἐπετείῳ I. Cat. 14. 637.
ἀνακλᾶν M. de S. mavult ἀνακαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀνακλινδ῟ Edd. ἀνακλιν῟ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμετρῶ I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμησκομαι I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεύω II. Amor. 8. 405.
ἀνανήφω I. Somn. 13. 18.
ἄνακ. τοῦ Ἀνάκειον id eſt τ' Διοσκούρων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι῟ al. male ἄξι῟ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνάξι῟ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείσομαι al. ἂν πείσωμαι I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπερονάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλους . ἀνάπλουν al. ἀνάπλουν I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναρριπίζω . ἀναρρίψ[σας] ἀναπεμψάσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησόμενος Edd. ἀναρτησάμενος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβῶ . ἀνασοβεμύην II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρέψοιμι. Edd. ἀνασρέφοιμι I. Scyth. 4. 865.
ἀνατιῶ I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατίωνα. ἀνατιμόμβρων, lege ἀνατιμορόμβρων I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατίθεμαι τὰ παλιγγενεσίας I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιθραμμένας ex O. ἀνατριτομένας Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀνατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττων ἀντὶ τῦ ἀνειλίττων κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφέροντες *Solan.* vult ἀναπήδοντες II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἄχ ὡς Ἀνδριάντι αὐτῷ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium ſignificat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμέσητος nulla reprehenſione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμοώ. ἠνεμωμένον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
ᾧ Ἀνεξέτασον ὄδιν κελαλείπεται II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνέρχομαι al. ἀεὶ ἀνέρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθές τε II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hiſt. I. 6. 74.
ἀνέφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνέχω. ἀνέξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνήκεις I. Piſc. 4. 574.
ἀνθόσμιος III. Epiſt. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωτος . γίνονται ἐσὶ παρ' αὐτοῖς ἄνθρωπον II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σεβόμενοι τὸ ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῇς al. ἀνεὶς I. Tim. 57. 174. ᾗ ἀνίεται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνεῖναι al. ἀνεῖσθαι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῖναι C. ἀνιέναι II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
ἄνιττος. ᾗ μὴν ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδον O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε ἀναλύζων I. Somn. 4. 6.
Ἀνυβις al. ἄνυδρος I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀνταν̃δρ I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας *f.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντειρεῖν I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομία II. Aſtr. 12. 366.
τὸ ἀντίθυρον nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Piſc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἔασον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπρισβεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλον I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρον. ἀνύδρων al. ἐνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Aſin. 29. 597. ἀνυπόδητον ib. 43. 611.
ἀνύπόστατος II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Piſc. 47. 614.
ἀξένους ex emend. *Sol.* ξένους Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιος. ἀξίως i.e. ἰσόνως II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἀξιόω. ἠξίω al. ἠξίων I. Nigr. 31. 72. οὐκ ἠξίωσε I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Aſtr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἀβλήμων II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγέλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ἃς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Iud. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαντάω. ἀπαντώντων *F.* ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαντώντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ. ἀπὸ τ̃ σὺν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ὧν Edd. male ἅπαξ ἅπαξ ὧν II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102. ἅπαξ ἅπαξ al. ἅπαξ ἅπαξ I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι *S.* & *A.* ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Piſc. 39. 608.
ἀπατάω. ἠπαίτων male, *f.* recte ἠπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇσι omnes Edd. prave ἀπίσι I. Sacr. 3. 528.
ἀπίτωσαν ὁκ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειρόκαλος I. Tim. 23. 136.
ἄπειρων. ἄπειρον' Edd. ἄπειρων II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεξύετο ex *Fl.* ὑπεξύετο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπαμψα al. ἀπέπλευσα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀπέπω. ἀπεπαῦε O. ἀπέπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπερυθριάω II. Lex. 4. 327. ἀπεριθριάσαι al. ἀπεριθρίασι I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεσ̃ηκε Edd. forſan ὑπεσ̃ηκε III. Calumn. 14. 144.
ἀπέχομεν al. ἀπέχομεν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἄπεφθος I. Catap. 9. 630.
ἀπηνῆς Edd. ἀπηνεῖς vult *Solan.* III. Muſc. Enc. 2. 92.
ἀπήχης I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν δὴ Ἄπις ὁ μόγις I. Sacr. 15. 538.
ἅπλιτος II. Aſin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora *AIW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὁκ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τίν II. Aſtr. 7. 363.
ἀφ' ἑ I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐνηχόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
ἀποδιδράσκω.. καὶ ἀποδράσας] ἀποδράσας παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδράσας al. ἀποδράσας ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσκίτημα I. Tim. 3. 104.
ἀποδύω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμενος al. male ἀποδησάμενος II. Gall. 19. 730. ἀποδυσόμενον Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τ̃ ἀποθλίψεως ἐπάρχει τ̃ ἰσμαυτῦ al. ἐπὶ τοῖς τ̃ ἀποτρίψεως ἐπάρχει τοῖς ἰσμαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθήσεται I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκηρύττω. κατ' ὃν αὐτὸς μοι ἀποκηρύξαι βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀποκηρύττει *Jenſius* vult ἀπελθὼν ἀποκαρύτει II. Abd. 159.
ἀποκλείω. ἀποκέκλεικέ μοι al. μοι al. ἀποκεκλεισμένον τὸν θάλαμον I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλιόμενος al. ἀποστειόμενος I. Necyom. 12. 473.
ἀποκναίω I. Catap. 16. 638.
ἀποκόπτω al. ἐπικ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω. ἀπόκρινε I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπο-

ἀπλείπω . ἀπολιφθῆσα al. ἀποληφθῆσα I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπίλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολωλυμένων restitut. II. Par. 12. 851.
ἅπως μὴ ἀπίλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίσομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολογίαι . . ἐν τῷ τίλει τῆς Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀσυλογίας III. Diss. cum Hes. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hist. 7. 8.
ἀπόνοια] ὕβρις II. Asin. 45. 612.
ἀπόποιαν al. ἄποιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξίω I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπόξυρον. Edd. ἀπόξηρον II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
ἀποζῶ . φασὶ γνάφαλλα τὰ ἀποξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπήγω. ἀποκεκπιγμόν restit. ἀποπιγόμενον vulgo III. Diss. cum Hes. 8. 245.
ἀποράω I. D. Mort. I. 1. 331.
μήτε ἀποῤῥήτοις II. Q. Hist. 44. 57.
ἀποῤῥίπτω. ἀπερρίφθαι al. ἀποῤῥιφθαι male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀποῤῥίψαιμι al. ἀπορῥίψαιλας I. Herm. 23. 761.
ἀποσείω. ἀποσεισάμενον al. ἀποσεισαμένους al. ἀποσεισάμενον I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλάω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκιυάζω. ἀποσκιυάζῃ τὸ ἀχολίας ὠθεμένιον I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμυγέντες al. καθαγελασθέντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσαιλες al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθῆσαι al. τὴν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποστάσιος II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποστενάζω. ἀποστένᾳξε Edd. forf. ὑπεστεν— III. Calumn. 14. 144.
ἀποστρέφω . ἀπεστράφην al. ἀποστραφείην I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποστροφὴ receptum. ἀποτροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω . ἀπετάκησαν, al. ἀπετάθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτροπαῖον II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω . ἀποφαίνῃ, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφέρω . ἀπένεγκαι al. ἀπένεγκε I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφυσᾷ Edd. ἀναφέρει malit *Gesn.* III. Fug. 1. 365.
ἀποίσεσθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τῆς Ἀποφράδος III. Pseudol. 1. 161.
ἀποφράττω . ἀποφραττομένης al. ἀποσφατταμένης II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψύχω. ἀποψύξω III. Philopat. 1. 586.
ἄπρακτος al. ἀπρακτες I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
οὐκ Ἀπροσδιόνυσον al. ἐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσδόκητον . . τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος I. Somn. 9. 14.
ἄπτω I. Sacr. 1. 526.
ἀπωθῶ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθίαν . ἀπασαίφ κυδιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Asin. 4. 571.
ἆρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργεῖον al. Ἀργὸν I. Sacr. 10. 534.
τῆς Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἄργοθεν al. male ἀργᾶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἄργον. πίμπλω γὰρ Ἄργον II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ἐ ῥαθύμως ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρήγω I. Pisc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φίλον γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτον III. Philopat. 2. 587.
ἀρισταῖον I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀρισίας. Ἀρισίᾳ al. Ἀρισεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίσιππον I. Necyom. 13. 474. I. Pisc. 1. 571.
Ἀριστέλης I. Tim. 30. 144. Ἀριστέλην II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφανεῖον I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pseudol. 3. 164.
Ἀρκὰς . ἢ τὸ Ἀρκάδων ὁπλιτικὸν I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἀρκέω I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἄρνεια κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρνυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄροτον . ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σπορᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαν abest a F. ἁρπάσαι *Jensius*, sed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἢ Ἀρρίαν γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἀρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτον αὐτοπυρίτης I. Pisc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρα φύσει II. 2. Ver. Hist. 13. 112.
ἀρύω . ἀρύσωμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἀνόητον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρώαν ἀρχὴν παραλαβών I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τῶν ὅλων II. Icar. 9. 760.
ἄρων . ἄραρεν decretum est I. Catap. 8. 629.
ἄρωμα . ἀρωμάτων al. ἀκροαμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφείας al. ἀσφαλείας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφὴς . ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσιδέω I. Pisc. 33. 602.
ἀσθενὴς γὰρ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμον II. Amor. 35. 435.
ἄσποδον I. Pisc. 36. 605.
Ἀσάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀσασίας Edd. priores ἀπαρῤῥησίας II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀστεῖον . ἐ γὰρ ἀστεῖον γε τὸ θέαμα II. Icar. 4. 755.
ἀστικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀστραβῆς II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Astr. 1. 360.
ἀτυμφυλον II. Q. Hist. 11. 15.
ἀσφοδελὸν I. Necyom. 11. 471.
ἄτατον εἰ *Vorst.* ἄσατός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἄτερ II. Icar. 13. 767.
ἄτεγκτον II. Alex. 25. 233.
ἀτεκμαρτον II. Icar. 4. 756.
ἄτεκνον . τὸ ἄτεκνον τὸ πλουσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτερπὴς . ἀτερπὲς, al. ἀτερπὲς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπον . ἀτοπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτον I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρε-

ἄτρεκτος al. ἄτρυτος I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ατλικὸς . αἱ ἐ Ἀτλικὸν μὲ ἐπαινεῖν εἶπας τ Σόφον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετος I. Catap. 4. 625.
αὐθέκας II. Phal. Pr. 2. 188.
αὐθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μάτησι al. αὐθὶς μαθήσεσθ I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μιλλήσεσθε II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμως III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπος . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ὕτος I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὐτὴ II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῶ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῦ al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ ὀργῆς al. αὖ τὸ τ ὀργῆς κερδάλεον ἠλίκον ἐστὶ I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτῷ Edd. omnes F. F. R. mavult αὐτῷ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὅτε al. ὅτε τ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὖτην Edd. ἄτλη III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰς al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὸν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ Solanus, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοστολὶς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὖτως III. Pſeudol. 4. 166.
ἀφαιμηδὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρίας . ἀφαιρούμβροι I. Tim. 18. 129. ἀφαιρῶμεν, al. ἀφαιρῶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132.
ἀφαιρεμβλῶ τ συνέθων I. Jud. Voc. 8. 92.
οὐκ ἀφαιρῶς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὲς al. ἀτφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηιτάζω . ἀφηιάζουσιν εὐθὺς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηιτάσαιλις II. Bis Acc. 1. 792.
ἀφθεῖς I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκετο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀτικετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετο ib. 9. 364.
ἀφῖξαι F. ἀφίξαι f. ἀφῖξε I. Necyom. 1. 456.
Ἀφόδων Edd. ἀμφόδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης ϰ τῦ Ἄρεος II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτος I. Cont. 8. 500. ἀφυλλα Edd. male ἄφυλα I. Herm. 79. 823, ἄφυλλον Edd. ἄφυλλα II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψικορος III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρος I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδην I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζῃς al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λίμναν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάθος Guj. πάθος III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεα al. βαθυκύτεα I. Tim. 26. 139.
βάκηλος II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βακχαρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρος ἂν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάρων ex emend. Grav. Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλεπὸν I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς . ϰ τ βασιλέα εἶδον I. D. Mort. XX. 1. 413. βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ὢν βασιλεὺς I. pro Lapſ. 13. 736. ὢν ϰ τῦ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. Notas III. de Dipſ. 2. 235.
βάτραχος I. Piſc. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδάλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βέβηλοι al. βεβῆλοις I. Sacr. 14. 537.
βεβήλη . εἰ βεβήλης emend. Hemſterh. pro εἰ βεβήλη I. Halc. 1. 176.
βέα. τὴν βέαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζῃται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ ἐκὰς ὁ βίον ἐπὶ τ σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσωμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακεύσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλαξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλέπω . βλέπεις al. κλέπτεις I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθεῖν . τοῖς Φίλοις βοηθῶν εἰ ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 515.
βόρβορος al. βάρβαρος male I. Prom. 1. 23.
βορρᾶν Edd. pr. male βορέαν III. Hip. 7. 73.
βυβῶν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσος I. Piſc. 49. 617.
βουλεύομαι . ἐβουλεύσατο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βουλευομένοις] βουλευόμενοι, ἵνας L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βουλήσιως al. βολήσιως II. Alex. 4. 212.
βουλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι Edd. excepta f. βούλεσθον I. Vit. Auct. 23. 553. βουλεύουσι Edd. δουλεύουσι II. Alex. 5. 220.
βυλυτὸς I. Catap. 1. 621.

Βούσιμις Edd. male βούσυρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
βρενθύομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχῳ. πρὸς βρόχον I. Tim. 20. 131.
βρύσι῾ al. βρυττίας, al. ββρυττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάομαι. βυχαμῶν al. male βυχομῶν I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λύδιον I. Tim. 54. 191.
βυρσοδέψιν corrigend. βυρσοδήψιν I. Tim. 30. 144.
βύω. βυσσμένας I. Catap. 5. 626.
βωμὸς ἢ Ἑλὼ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλὼ II. Dem. 57. 393. εἰ γὰρ οἱοὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ restitutum pro κὲ II. Salt. 73. 307. γὰρ Solan. γε II. Dem. 3. 376. γὰρ Edd. δὲ II. Ann. 51. 619. γὰρ abest in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ absens insertum II. Salt. 75. 308. τὸ γὰρ τοιοῦτον II. Q. Hist. 17. 26. γὰρ κὲ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 289.
Γασίων III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστὴρ. ὁ τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστραπτμία II. 1. Ver. Hist. 22. 87.
γε al. γὰρ I. D. Mort. K. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένος Fr. γεγενημέν῾ al. III. Conv. 20. 434.
γεγενηκόθ', male Edd. plerasque γεγενηκόθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάσα. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλοι῾ ἐ γελοῖ῾ ἀληθέστερα II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖ῾ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ὀφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ῾ III. Pseudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pseudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epist. Sat. 22. 404.
γενναίους. ὦ γενναῖοι I. Cont. 21. 518.
γενναῖ῾ II. Phal. Pr. 5. 192.
γένησιν Edd. γένεσιν II. Salt. 44. 294.
γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιστὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον scutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αἰτίνα scuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμοιρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τ' Ἡλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τ' γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. τὸ γῆ al. ὑπὲρ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενὸς al. γενέσεως I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιτο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀσσυρίων ἐστὶ τῶ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γλύφωνα. φασὶ γλύφωνα τὸ λιθοξόον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γλύφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνάμας Pell. γνώμας II. Par. 27. 857.
γνάμαν I. Harm. 3. 855.
γνάμι῾ deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γνήσιαι προαγωγοῦσι I. Tim. 55. 172.
γνησίων. γνησιευομένων Edd. priores γνησιευομένους II. Salt. 63. 301.
γογγὺς II. Asin. 8. 576.
γόγγ῾. γογγὺς marg. Ar. III. D. Meret. 15. 323.
γράμμα. τὸ δ' τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195. γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, P. & L. γραμμικεῖα Edd. II. Tox. 18. 524. ib. 13. 519.
γραμματικὴ. γραμματιστῶν al. γραμμικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ Fl. sola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψῃ al. γράψῃ I. Nec. 2. 458.
γρίφ῾ I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθ῾ I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύζειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γυμνοπώλης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρ῾ II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππ῾ II. Q. Hist. 38. 52.
γυμνὸς al. γυμνῆ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδρομέομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικαῖ῾ I. Pisc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. ὡς ἐκ γυναικός τις III. Philopf. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐπιθύειν II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναῖκ' τ' ἰρηὶς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνω. δακὼν al. ἔχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύου I. Cat. 12. 634. δακρύσεις Pell. δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασσίας Edd. δαμασί῾ II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τε κὴ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δανακὸς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανειστὴς. Βλεψίας ὁ δανειστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. σὺ' δὲ al. δὴ ἐν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abest ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* insertum III. Philopat. 14. 600. δὲ τί μὲν omiss. τε in Edd. ib. 9. 595. σὺ' δὲ Edd. δὲ sine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Martil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipsad. 1. 234.
δῆ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. ἐδὴν γὰρ δίκαιόν μοι τοῦτο ἔχοντα III. Navig. 44. 276.
δήθεν. δήθεν al. δήλον I. D. Deor. V. 216. ἐδηδίκεσαν not. III. Conv. 12. 426. δηδίστας Edd. δηδίτης II. Par. 55. 878.

ἀδύνημι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἤδυκεν *Pell.* an ἤδοκεν I. Scyth. 2. 862. ἠδύχθη δὲ μοι I. Nec. 17. 481. διξομήν, *Fenſ.* δικρομήν cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.

δικὰς. τῇ Ἀτλικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

Δικέλεια II. Amor. 24. 424.

δίμοα. δίμοιλα al. male δίγμοιλα I. Cont. 15. 511.

δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῖνα δὲ ὅπως ἰδὼ I. Vit. Auct. 19. 558. ἓν δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δῖνα μόνον II. Bis Acc. 23. 822.

δεινός. δεινόν τινα φῆς ἓν ἅρπα II. Gall. 6. 711.

δίομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. δίομαι II. Tox. 63. 567.

Δίλτος I. Tim. 21. 131.

Δελφικός. ἐκ τῆ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.

Δελφοί. ἐν Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἐς Δελφοὺς ἔτω II. Alex. 8. 216.

δυσατοιὸς II. Bis Acc. 8. 800.

δίχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.

δίω I. Prom. 3. 187. ἰδύησαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. δεδίως I. D. Deor. XVII. 2. 246.

δῆθν Edd. δεδὴν II. Amor. 32. 432.

δῆ al. δῖ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δῖ III. Indoct. 20. 115.

δηλέω I. Vit. Auct. 19. 558. δήλω πλέον II. Salt. 38. 291.

δημίεργος I. Tim. 30. 143.

Δημητρος II. Salt. 63. 301.

δῆμος I. Herm. 82. 827.

Δημοδόκης I. Scyth. 10. 870.

δημοσοίης I. Scyth. 8. 868.

δημοτικὰς ἐσαλμὸν I. Scyth. 5. 865.

δημοτουία II. Phal. Pr. 3. 190.

δήου. διδημοῦ I. D. Mort. X. 11. 374.

ἀβάκωμι II. Alex. 35. 242. ἀβάκωμαι emendatum. δαλάβομαι Edd. III. Nav. 32, 269.

ἀγγέλλω I. Piſc. 14. 586.

δαίνω. ἐδῖν' al. male ἐδίνην I. Merc. Cond. 20. 675.

ἀγάμαι. δῖμαι I. Vit. Auct. 7. 548.

διακοσίων II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.

ἀγκοπίω I. D. Mar. VII. 1. 305.

διακόψας Edd. ἀποβρίψας II. Bis Acc. 21. 817.

ἀγκρίνω. ἀγκρίνεις al. διακρίνεις I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

ἀγμάτλω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ ἀγμάτλοιτε al. εἰ μὴ ἀγμάτλητε al. εἰ μὴ ἀγμάτλοιτε I. Prom. 1. 25.

ἀγάλογος I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.

διαλόω I. Piſc. 8. 578.

ἀγμόων recte ex *P.* διαπίμβλος Edd. II. Bis Acc. 33. 833.

ἀγμύτρος. ἐκ ἀγμύτρα I. Catap. 14. 636.

διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.

ἀγνίμω τὸ θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.

διαγραμμὸς II. Tox. 61. 565.

ἀγνία II. Lexiph. 2. 323.

διανύσαντας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.

ἀγπείρω. ἀμφότεραι διατρήτης I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.

διασιαστὸν I. Tim. 7. 113.

ἀγσκευάζω διεσκεύασε al. ἐσκεύασε I. Nec. 16. 478.

διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.

ἀγστείρω I. Tim. 21. 131.

ἀγστύρω I. Piſc. 27. 597.

διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.

διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.

διατριβὴν I. Prom. 16. 199. διατριβὸν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34, 543.

διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διατρίψῃ I. Scyth. 8. 867.

διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ἰφάντων III. Dem. Enc. 43, 521.

διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μόνῳ διέφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφύγειν *S.* διαφύγειν al. II. Imag. 21. 479.

διαφθείρω. διεφθαρμένος τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.

διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.

ἀγφέρομαι I. Herm. 81. 825.

διαφόρω Edd. ἀγφέρομαι II. Amor. 8. 405.

διαφυλάττειν al. διαφυλάττειν I. Tim. 1. 100.

διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διδάξασκε. διδάξασκέ μοι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. διδῖξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

διδάσκαλος. εἰς διδάσκαλον πέμπειν I. Somn. 1. 2.

διδοὺς al. διδοὺς I. Merc. Cond. 8. 664.

διείρω II. Alex. 26. 234.

διέξειμι reſtit. ex W. διεξέρχομαι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.

διεξέρχομαι. διεξελευθότες al. ἐξελευθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχου II. Jup. Conf. 2. 627.

διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.

διέφορτο II. Eun. 2. 351.

διευκρινῶν I. Herm. 7. 747.

διεχθάνομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.

διηνεκὴς. διηνεκῆ πεπτῶς τὸ φόβον I. Jud. Voc. 2. 84.

δίσημι. διασῆσας al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. δίσημι. διασῆσας ib. ὡς διεσῶν III. Conv. 33. 441.

δίκρανον] δίκρανα πτύα τυὰ ἐ συνιχῆ &c. I. Tim. 12. 120.

δικάσοντι reſtit. ex O. δικάσαντι Edd. II. Bis Acc. 23. 822.

δικασαὶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.

δικαίας ἐ ἀμοιρῶς III. Calumn. 8. 136.

δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνης *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.

Δικταῖος. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.

δημοφῶντος II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.

Διογένης I. Piſc. 23. 592.

διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.

Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

διομολογῶν. ἀλλ' ὑδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διομολόγει I. Nigr. 26. 66.

Διονύσια I. Piſc. 25. 596.

Διονύσος. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.

διορύσσω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διωρύξας al. διαιρήξας I. Tim. 53. 169.

δίπλεθρος II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.

δίψα. δίψος al. ἰλὺς I. Nigr. 16. 55.

δίψῶν. δίψῶντα κιναγίνει I. Merc. Cond. 28. 687.

Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.

δοκὼν I. Piſc. 15. 586. ἐδόξει Edd. & M. ἔδοξε I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δόδοται al. δέδοται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δο-

δικέω. κατὰ τὰ αὐτοῦ δικοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δικοῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδικοῦν I. Tim. 25. 138.
δικέω ex W. δικάω Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δικοῦντα Edd. male δικῶντι III. de Domo 23. 204.
δικῶ al. δικεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δίλαχ⊙] ὄνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δορέτιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορῶν. δορυφορήσαντες al. δορυφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχεῖον II. Asin. 27. 596.
δράματ⊙ Edd. πράγματ⊙ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Asin. 25. 594.
δρῶ I. Pisc. 25. 596.
δριτομένων omnes Edd. sed legendum δρεπομένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δρμὴ τι ⊖ τετανῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμων W. Edd. δρόμους II. Astr. 17. 367.
δρώμων forsan ἑρώμων dicit *Solan.* III. Musc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμενα B. δυναμένοις I. Catap. 4. 625.
δυνήσιαι emendatio *Gesn.* δυνήσῃ) vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δυνησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνασαι al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνέω. ἐδύνεον Edd. ἐδύνεον male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τ' γῆς δῦναι I. Pisc. 38. 607.
ἢ δύο τινὲς II. 1. Ver. Hist. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσελιγκτ⊙ I. Pisc. 17. 588.
δυσέρως. οἱ δυσέρωτες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθικτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκληδονίᾳ⊙ II. Amor. 39. 140.
ὦ Δωδώνη νεὺν II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδα ex emend. *Solan.* pro δυσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἐάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὸν Ἀριστέλης εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἐβδόμῳ ⊖ πεμπτῷ III. Ner. 4. 638.
ἐγγελᾶται Edd. an ἠγγέλται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ᾗδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγὺς. ἐγγυτάτω an ἐγγύτατα I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελυς. ἐγχέλυες al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλιον al. κλοιὸν I. Pisc. 12. 581.
ἐγχέω I. Pisc. 24. 594.
ἐγχυθέντ⊙ Edd. ἐκχυθέντ⊙ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυνάμενον restit. ab *Solan.* ἐκχωσάμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμεῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μου I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ἡμῶν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Pisc. 30. 599. ἐμαύτῳ Edd. ἔχουμι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Gesn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. με ex emend. *Solan.* decrat in Edd. II. Asin. 16. 583. ἡμοῖσιν II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμοὶ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδιστα W. αἴδιστα II. Q. Hist. 22. 30.
ἕδ⊙ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἑθελοκακίαν. ἑθελοκακεῖ] ἑθελοκολακεῖ F. adscriptum ἑθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτου ἐθέλουσιν &c. septem seq. verba in Edd. omissa sunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἔν γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθ⊙. λάτ' τῷ οὐ ἔθει λογομένῳ κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
εἰᾶν al. ἐᾶν al. ἰᾶσθαι I. Tim. 42. 155.
εἶδω. εἰσίδοι ex P. εἴσοιτο Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. sed ὁ legendum adscr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ ᾗ in G. deest ᾗ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ ᾗ II. Gall. 28. 745.
εἰ σθένειν Edd. εἴπερ ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσαις leg. ἁπάσαις vel εἰ πᾶσαῖς dicit *F. F. R.* II. Asin. 3. 570. εἰ omissum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἰγὼ al. ἤγω al. ἦτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδῆν ubique legitur II. Asin. 11. 580.
εἰδιχθὺς I. Pisc. 48. 616.
εἰδῶν. εἰδότες Edd. ἴδοντες I. Herm. 75. 819. ἐ ᾗ οἶδ' ὅπως III. Calumn. 21. 151. εἶδε F. εἴδοι I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδῶς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδῶμι. εἰδῶναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδῶν. εἰδότας al. εἰδότες I. Tim. 15. 126. εἶδε γοῦν τινας ib. 26. 139. ἰδῆς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. ἰδὴν al. ἰδεῖν ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἴδῃς al. εἶδες ib. XV. 1. 325. ἰδὲν al. ἂν ἰδὲν I. Pisc. 51. 618. εἶδε B· εἶδεν I. Catap. 27. 649. ἰδὲν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. εἶδε Edd. εἶδε quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκὼν. τὴν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἴκοσι Edd. ἐκτὰ ⊖ ἑκτὰ II. Q. Hist. 20. 28.
εἰκὸς ἔτι Edd. & M. εἴκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἰκὼ ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴμασα restit. ὄμμασα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐνεστωτικὸς ᾗ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἴσε deest in F. I. Nigr. 14. 53. ἐν *Jens.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. ἔ ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ἂν in al. deest I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Pisc. 6. 576. εἶναι al. εἶμαι al. ἐκείνῳ al. ᾗ I. Herm. 73. 815. εἶεν I. Catap. 1. 620. ἔστι μ' ᾗ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ' ἂν *Solan.* ἔστι, ἂν I. pro Lapi. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσαι ex L. & W. ἔσῃ Edd. III. Diff. cum Hes. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς ἐδ' εἰκὼν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἰρήνη II. Asin. 41. 609.
εἴρω. ἐρεῖν al. εἰρακέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνείαν I. Pisc. 22. 592.
εἰς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς ᾗ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

αὐδίχομαι. ἰανδίξατο F. ἰνδίξατο I. Necyom. 10.471.
ἀσδέχομαι I. Tim. 37. 139.
αὐταῦθις al. τὶς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
αὐτοκομιζομένῳ al. ἐκκομιζομένῳ II. Gall. 12. 720.
αὐτόχομαι. αὐτήρχοντο ἀπαγριαίνομαι leg. ἐβήχοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀφ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. ſed ἀφ τ̃ habent pro τ̃ ἀφ I. Herod. 2. 833. ἀφ πρώτης διωνὺς μονάδ⊙ II. Alex. 11. 219.
Βακίδη I. Sacr. 2. 528.
βακέη al. male βακέων I. Herm. 52. 793.
βακ⊙ Fenſ. βακέσι I. Herm. 26. 765.
βακέσσι II. Aſin. 29. 598.
Βακάτη I. Cat. 7. 628. Βακάτης δῶτον I. D. Mort. I. 2. 331.
βε γε Edd. βε τε II. Tyran. 14. 152.
βειν⊙ I. D. Mort. XIII. 5. 394. βεῖδε al. βεῖναι III. Calumn. 15. 145. βεῖνες ex Mſ. Gr. βεῖνε Edd. priores II. Alex. 39. 245. βεῖνε τὸν al. βεῖνες τ̃ I. Merc. Cond. 42. 704. βεῖνε W. & L. βεῖνες Edd. II. Q. Hiſt. 26, 34. βεῖνε recept. ex F. βεῖνον Edd. II. Par. 52. 876. βεῖνοι ſic Edd. βεῖνε vult Solan. III. de Domo 23. 203.
βιθηλύνομαι. βιτεθηλυμένῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
βιθόρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
βικεκώφωται Edd. βικεκάφηται II. Bis Acc. 1. 792.
βικεινόω. βιχικεύατο L. & P. βιχεύατο Edd. II. Tox. 15. 523.
βικόπτω. βιχεκόπθο Edd. βίκοπθο II. Jup. Trag. 16. 662.
βιλελυθθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
βιλελοχότας receptum pro λίαν Edd. III. Sol. 5. 563.
βιρίω I. Piſc. 10. 579.
βιτὸς deeſt in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
βιτρέψαιλες Edd. βιτρέψαιλες III. Mort. Per. 25. 349.
βιτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
βιφορέω. βίφορεῖ] ἀπήντλει, βίφορει I. Tim. 12. 120.
βιφύω. βικπεφυκότα al. βιπεφ. I. Tim. 29. 142.
βιχύω. βικχυθηνόμενα al. male βικλυθηνόμενα I. Cat. 27. 640.
βκαν. βκότης εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
βλαύνοιλες al. διώκοιλες II. 2. Ver. Hiſt. 26. 223.
τὰς βλιγυᾶς III. Conviv. 41. 445.
τῇ Ἐλίᾳ βωμῷ II. Bis Acc. 21. 828.
τ̃ Ἐλιφαντίων II. Gall. 6. 712.
βλίφας. ὅτι τ̃ ἐξ Ἰνδῶν βλίφανθα I. Sacr. 11. 535.
βλιπέτω. βλιψόμενον O. βλιψόμενα I. Piſc. 24. 594.
Ἔλλω. τὴν Ἔλκην σωιᾶσαν II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἔλκω deeſt in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Elliptis adverbii ἔνεκα, in τῶν⊙ ἀγαθοῦ ἀνῆ τοῦτο III. Adv. Ind. 5. 103.
βλιπὴς II. Sat. 81. 312.
βλόβιον. ἢ βλοβίων ὑμῶν γόνῳ III. Deor. Conc. 7. 532.
βλπίδας Edd. βλπίδα. III. Epigr. 2. p. 675.
βλπίζῃ Edd. βλπίζει II. Q. Hiſt. 39. 52.
βμαυτ⊙. βμαυτὸν al. βμαυτῷ I. Prom. 4. 188.
βμῶσαι. λὰ τ̃ βμέτερ̃ I. Necyom. 16. 479.
βμῶσιν. βμέτεροις al. βμεταῖς al. βμοαῖς. I. D. Mort. X. 8. 370.
βμῶσπαμαι ex O. βεῶσπαμαι Edd. III. Nav. 20. 255.
βὸ τὸ βμπαλιν I. Cat 15. 638. βμπαλιν ἢ al. βὸ Παλληνικὸ III. Nav. 3. 249.
βμπαρόησαν ex emend. Solan. βπαρόησαν Edd. III. Conv. 2. 419.
βπαμιπαλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
βπεξαπαρμαι. βπεπαπαρόμενος al. βπεπαπαρόμενος I. Cat. 12. 634.
βπέπτω. βπεπτὸν Edd. βμεπεπτὸν Gr. III. Pug. 2. 366.
βρὸς I. Const. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
βρεφέων. βρεφέων F. βρεφείων I. Conſ. 11. 504.
βρὸν. βνέπρι al. σωνέπρι I. Somn. 14. 19.
βὸ Edd. pr. βπὶ II. Aſin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit Solan. II. Aſtr. 10. 365. βὸ Edd. ſed G. L. βὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. βὸ γενέσιον reſtit. ex P. βὰ γενέσιον antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. βὲ ex M. βὸ Edd. III. Dea Syr. 35. 480. βὸ τι βνέπρι II. Imag. 16. 475.
τ̃ βνεγχ⊙ ἀποθηκίας II. Icar. 1. 752.
βνάλι⊙. βνάλιος ἀβέλογος I. D. Mort. I. 1. 288.
βναντίωμα. βναντιώματα Fenſ. βναντίον. I. Herm. 21. 765.
βναντ⊙ I. Piſc. 20. 590.
βναποθήσεται. εἶτα οἱ μὲ ὑμῶν βναποθήσει. I. Herm. 75. 817.
βναυλ⊙. φασὶν βναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
βναυσ. βναυσάρμ⊙ al. βγναυσάρμ⊙ I. Tim. 6. 112.
βναυσαμένη C. male βκαυσαμένη I. Prom. 18. 201.
βνδίκνυμαι II. Amor. 46. 450.
βνδιῶς al. βνδὲς I. Merc. Cond. 5. 660.
βνδὸν additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
βνδυξ⊙ I. D. Mort. XX. 1. 413.
βνεδύσατο ex M. & S. βνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
βνικα. αἰσχῖς βνικα πάντα βνιτηδεύοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
βνιεμι. βνῆ al. βὸ I. Tim. 8. 115. βὲς βνὸν II. Icar. 11. 763. βνῶ μὲν μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. βὸ τ̃ βνιέναι II. Phal. Pr. 5. 192.
βνιδυσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
βνὶ Edd. βπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
βνπάκρου⊙ I. Tim. 56. 173.
βνῶσται. G. βνῶται III. Merc. 2. 82.
βνοπλ⊙. ὁ βνοπλ⊙ I. D. Mort. X. 7. 365.
βνοχλῶ al. βὸ ὄχλω I. pro merc. Cond. 30. 689.
βνοχλέω. μὴ βνόχλει βν O. addit τ̃ μαθ' ὑπνῶν ταυτρώνα μάτην I. D. Mort. XXII. 5. 425.
βντείω I. D. Deor. XIV. 2. 239. βντέρνα I. Scyth. 1. 859.
βντι Αἰῶ. τὰ βὸ II. Q. Hiſt. 6. 8.
βντοδὰν I. Vit. Auct. 26. 566.
βὸ τοσοῦτο III. Conv. 15. 428.
βὐτιχ⊙. βὐτιχοι V. βὰτικοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
βνευγχάνω. βνευχόμενοι al. βνὐχα I. Tim. 5. 110.
βντυπόω. τὰ χρώματα τ̃ φανέντων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεστυπωμένα φάσμα I. Somn. 8. 12.
βνύπνιον] τ. κατὰ ὕπνον I. Somn. 5. 8.
βξ ἓ δέκα I. Prom. 20. 203.
βξ ἴρα⊙ al. βξάρι⊙ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
βξαγορεύω I. Piſc. 33. 601.
βξαγόρι⊙ II. Abd. 26. 182.
βξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
βξαμβλόω. τὴν ἔνεκεν τ̃ εὐμορφίαν ὕπο τυχόντος βξάμβλωσις I. Somn. 8. 12.
βξανθίω I. D. Mort. XX. 4. 416.
βξαπατάω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
βξαρ⊙. σὺν βξαρ⊙ γίνου I. D. Mort. XIV. 1. 394.
βξαρνοῦσαι II. Phal. prior 6. 193.
βξειμι I. Cic. 8. 630. βξιῶσι al. βξίωσι I. Herm. 47. 788. βξίναι ἰφιττι II. Bis Acc. 4. 797. βξίστι. βξιῶσι al. βναι I. Jud. Voc. 10. 96.
βξεργάζομαι. βξεργασάμενος al. βξεργασόμ. I. Cont. 4. 496.
βξέρχομαι. βξελθὸν v. notar III. Pſeudol. 27. 184.

ἐξήτασις I. Prom. 12. 195. ἐξαμίτου I. Piſc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hiſt. 27. 35. ταῦτα ἐξῆρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισάμενοι al. ἐξωπλισάμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 37. 100.
ἐξορκίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βάλων III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωθεῖς al. ἐξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδων ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐὸς. ἑοῦσας ἑαὶν al. ἑᾶν I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐν I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ἐπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἐπαιανίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσαι I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσειε Edd. ἐπαινέσειε II. Amor. 37. 439. ὅτι μὲν πρὸς τοὺς σοὺς πεπείρας ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινῶ variat κατεῖνον, ἐτεινον, & αἰσχύνω I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρεν al. ὑπῆρεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαιτῶ I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ἐπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειν al. ἐπαμύνειν alii addunt αὐτῷ δύνασθαι I. Prom. 1. 185.
ἐπαιωρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπαναπείθω. ἐπαναπείσαι al. ἐπαναπείσαι I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Piſc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπανιστὰς Edd. ἀνιστὰς II. Amor. 5. 403.
ἐπαυλις II. Aſin. 17. 585.
ἐπὶ al. ἐπὶ I. Prom. 16. 199. ἐπὶ al. οὔτε ἐπὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Piſc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπὶ τῷ ἐπίθυε τῷ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπὶ δὲ ἔθυεν τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Piſc. 29. 598.
ἐπεισεκυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 535.
ἐπεισκληθῆναι Kuſt. vult ἐπεισκυκληθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπεριδρύνω II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν απ. ἐπεισπεσόντος III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπεσεν ex emend. Kuſteri, ἐπεισέπεσον Edd. pr. NI. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω ſperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπιλάσεις Edd. ἐπιλύσεις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβᾶς al. ἐπεῖβας I. Tim. 56. 174.
ἐπέρριψε Edd. ἐπέρριπτε II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδι al. ἐπ' Εὐφρατίδι I. Piſc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπηγόμεθα II. Amor. 10. 408.
ἐπήκοον Solan. vult ἐπήκοον III. Philopſ. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπῆχεν II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλύγαζε II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pſeudol. 31. 171.
ἐπήρια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ἐπὸ III. Pſeud. 7. 169. ἐφ' ὅ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτῷ δίκῃ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἄρης ἀξίας ex emend. Goſſ. ἐπίσης ἀξίας Edd. III. Dem. Enc. 109. 498.
ἐπὶ κεφαλὴν al. male Ἐπικεφαλὴν II. Q. Hiſt. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἐπὶ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβουλὴ. Pell. ἐπιβούλῃ III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβουλὰς II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβαίνων al. ἐπιχειρῶν I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάτης. ἐπιβατῶν al. ἐπιβατῶν ἐδωρεάμην I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπιβουλεύσειεν al. ἐπιβούλευεν I. D. Deor. XXII. 2. 268.
ἐπίβουλος. ἐπιβουλότατον al. ἐπιβουλοτάτου I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπιβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπιγίγνετο Edd. ἐπιγίγνεται II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
ἐπιγράφων I. Herm. 70. 812.
ἐπιδιίσομαι. ἐπιδιίζεται al. ἐπιδιίξεις I. Tim. 6. 112. ἐπιδιηνύμην I. Harm. 3. 855. ἐπιδιήκμαζον al. ἐπιδιέκμαζον II. Aſin. 52. 620. ἐπιδιῆς III. Dea Syr. 25. 471.
ἐπιδιώκομαι I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξῳ Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημῶν. ἐπιδήμουν T. H. mallet ferme & merito ἀπεδήμουν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρώσκω I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπικαιρικὰς τινας λέγεις II. Gall. 23. 737. ἐπικαιρῷ τε καὶ μοναρχίᾳ II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπίκτητος II. Aſtr. 15. 367.
ἐπικαιρῶς I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμώμενον. ἐπικαλαμηνόρμους Edd. ἐπικαλαμηνόρμοις II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλῶν. ἐπικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικύρω I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλωδῶνας Edd. pr. ἐπιλιθῶνας III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούρῳ. Ἐπικούρειος W. Ἐπικούριος I. Herm. 36. 779.
Ἐπικυρεῖ I. Piſc. 43. 611.
ἐπικυρίαν pro ἐπιτυγχάνων II. Aſtr. 2. 361.
ἐπίκωπος. ἐπικώπου al. ἐπικώπτου I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπιλήπτου al. ἐπιλάπτου I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμενος al. συναπολαβόμενος I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσὸς ἐπιλαβόμενος I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλιληπρώσει al. ἐπιλιληπρώσεις male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶ. ἐπιμετρήσεται III. Philopſ. 24. 52.
ἐπιμύγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινοῶ I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοῶ. ἐπινοήσεται Edd. ἐπενοήσεται II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσεις] ἐπινοῦ Mſ. Gr. ἐπινοῆσαι Edd. & M. II. Q. Hiſt. 10. 14.
ἐπινῶς Schol. & Fl. ἐπιμανῶς ali II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπιὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίσῃ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίσταν ὄντων al. ἐπισταμένων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπιστάμενος. ἐπισταμένῳ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπιπλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισκάπτω. ἐπισκάψει al. ἐπισκάψῃς I. Herm. 31. 772.
ἐπισκλίνω. ἐπισκλιγμὸν al. ἐπισκλιμὸν I. Cont. 16. 512.
ἐπίσκοπος. ἐπισκοπὴς al. ἐπισκοπὴς I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπίσκοπος I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισκολῆ I. Piſc. 2. 572.
ἐπισκώπτω. ἐπισκώπτῃ al. ἐπισκώπτει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπίσσυρα. ἐπίσσυρα al. ὑπίσσυρα I. D. Mort. IX. 2. 360. τῶ ἐπισσύρου I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσκοπον I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἀπίσημος al. ὕδωρ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἀπισκήπτω. ἀπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἀπισκοπέω. ἀπισκόπουν al. ἀσκόουν I. Somn. 15. 20. & 21.
ἀπισκόπησον al. ἀπισκοπεῖς al. ἀπισκοπῆς I. Herm. 41. 784.
ἀπὶ σκοποῦ forſ. ἀπισκάπτει II. Amor. 16. 415.
ἀπίσκοπος ὕσα I. Piſc. 21. 591.
ἀπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἀπισπάω. ἀπισπασάμενος Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἀπισ-έλλω. ἀπίστειλε al. ἀπέστειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἀπίτηδης. ἀπίτηδις al. ἄτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἀπιτίθημι. ἐπίθω al. ἐπίθες I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἀπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἀπιτρέφω. ἀπιτεθραμμένος III. Calumn. 2. 127.
ἀπιτυχίαι] ὁρᾷ τὸ ἀπιτυχῶν κείμενον ἀπὸ τῆ ἰστυχεῖν, ἡ δωτικὴ συντάσσεται I. Nigr. 2. 140.
ἀπιφέρω. ἀπιένεγκας I. Tim. 37. 149.
ἀπιφημίζω al. ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24.
ἀπιφθέγξομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἀπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἀπιχαίνω. ἀπιχάσιτε al. ἀπιχάσητε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἀπίχειρον. τἀπίχειρα] μισθούς, τὰ ἀφ' ἧ χειρῶν κέρδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἀπιχειρέω. ἀπεχείρησε al. ἀπιχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἀπιχρεῖς al. ἀπίχρυσος I. Tim. 28. 141.
ἀπιψυχάζω. ἀπιψυχάσασαν al. ἀπισυιάσασαν I. Merc. Cond. 27. 686.
ἀπόμνυμι. ἀπομοσάμην Edd. male ἀπωμοσάμην I. Tim. 47. 160.
ἄπ. ἀπὸν al. ἀπαίων I. Harm. 4. 857.
ἀποχέω. ἀποχυμένη al. ἀπηχυμένη I. Prom. 6. 32.
ἀπτὰς ἀπ' ἧ ἀπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἀπτίτης I. Cont. 17. 514.
ἀπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἀρατὰς Edd. ἀργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἀργάζομαι. ἀργάσει] Edd. ἀργάζεται II. Lex. 21. 346. ἀργάσασθ ex emend. Jenſii, ἀργάσασθ Edd. male III. Fug. 6. 368. ἀργάσιωθ Fl. ἀργάσασθ al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἀρισχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἀπ' Ἀρέως III. Dea Syr. 28. 474.
ἀρμία. τὴν Πισαίαν ἀρημίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἄρμαιον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἀρμῆς. κοινὸς Ἀρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἀρμῆν al. Ἀρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
τ' Ἀρμῶν ἴνιας II. Sup. Trag. 43. 691.
Ἀρμιδίων al. Ἀρμηδίων al. Ἀρμαίδων I. Cont. 1. 490.
Ἀρμότιμος Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἄρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἦν ἤρη II. Icar. 31. 788. ἄρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἄρχομαι] εὔχομαι V2. leg. ἴχομαι III. Philopat. 13. 598. ἀρχόμδοι Gron. ἀρτόμδαι I. Herm. 5. 745.
ἀρώτων βεβαιοτάτης II. Amor. 36. 437.
ἀς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἄς Edd. male αἰς III. Tragop. p. 663. ἀς τὸ εἶσω al. αἰς τὸ εἶσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἄς τὸ κάλλος ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἄστειμι. ἀσιόντι al. ἀσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἀσθης. ἰσθῆτι μελαίνῃ III. Philoſ. 32. 59.
ἀσπίρα. ἀσπίραν al. τὰς ἀσπίρι al. τὰς ἀσπιρίας I. Somn. 15. 21.
ἀσία. πρὸς τ' Ἀσίας I. Herm. 35. 776.
ἀσίασις II. Amor. 10. 407.
ἄτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἀταίφα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἀταίφαις al. ἀταίρους I. Tim. 12. 121.
ἀταίρους Edd. ἀτάρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἀτηρῶ v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἄτηρ I. Tim. 43. 155. θάτερον τ' πειθῆναι III. Pſeudol. 29. 186.
ἀτήσι M. διατήσι I. Merc. Cond. 19. 675.
αὐαιθίαν II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Αὔαρχ II. Lexiph. 1. 319.
αὐγωμαι I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμοίδαν ex emend. Gr. εὐδαμοίδαν Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονεῖς I. Prom. 12. 195.
αὐδία Edd. αὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
αὐδοκιμῶ alii εὐδοκίμοις legunt I. Somn. 2. 4.
αὐξίᾳ al. αὐγλωττίᾳ I. D. Deor. XV. 1. 241.
αὐραγίστης. αὐαρχίστῳ δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 367.
αὐζων I. Catap. 15. 637.
αὐφης I. Catap. 19. 641.
αὐθυς. αὐθεῖαν al. αὐθυ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλειδης. πρὸ Εὐκλειδ' I. Cat. 5. 626. ὥσπερ τ' πρὸ Εὐκλειδ' ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
αὔλογ II. Lexiph. 1. 319.
αὐμιλῆς II. Q. Hiſt. 14. 19.
αὐμαρίως II. Aſtr. 29. 373.
αὐμήχαν al. ἀμήχαν I. Prom. 1. 24.
αὐμορφ. αὐμορφότατα priores Edd. male ἐὐμορφότατα I. Tim. 46. 159. αὐμορφότητ al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
αὔολ Edd. ἄολ III. Tragop. p. 650.
αὐπάρυφ I. Merc. Cond. 9. 664.
αὐπλοίαι I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
οὐκ εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
αὐπετρεία I. D. Deor. XV. 1. 241.
αὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
αὐπυδάκωτα Edd. ἐμπυδάκωτα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
αὔρεμα P. αὔρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
αὐρημα. καινὸν τὸ αὔρημα I. Somn. 9. 14.
αὐρίθη marg. Alw. αὐρίθης II. Amor. 1. 397.
αὐτάδ I. D. Deor. VII. 2. 221.
αὐχήμασ. Edd. male αὐχημόνας III. Dem. Enc. 47. 525.
αὐτελὴς II. Lex. 3. 323. αὐτελὰς al. αὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
αὐτρεπῆς. αὐτρεπῆ l. αὐτρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
αὔυδρ. f. ἄυδρ I. Herm. 25. 765.
Εὔφορ γένοιτο II. Gall. 4. 708.
αὐφορίαι II. Lex. 15. 337. & 341.
αὐφροσύνη Edd. male αὐφροσύνῃ II. Par. 10. 847.
αὐφυῆς. αὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
αὐχαριστῶ I. Cat. 29. 650.
αὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
αὐωχίω. αὐωχιέσθω al. αὐωχῆτω I. Tim. 43. 155.
ἀφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἄφελ II. Amor. 7. 405.
ἄφεσις I. Prom. 4. 188.
ἀφίστρια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια Palm. III. Meret. V. 291.
Ἐφεστρίδων I. Merc. Cond. 37. 696.

ἀφ-

ἐφετρὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφετρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφείδω Edd. ἀφείδω II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι. I. Piſcat. 14. 585. ἐφείμην αὐτὸ δρᾶν ib. 25. 596. ἐφιείσης O. ἐπιούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίστα Edd. ἐπίσθα II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφῳ I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχιν. ἐχίνων ſ. ἐχίδνων I. Piſc. 51. 618.
ἔχω. ἔχει al. ἔχειν al. err. typ. εἶχεν I. Halc. 6. 182. ἔξεμεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμην] ἀντὶ τοῦ ἴσχω ἦν I. Nigr. 1. 38. ἔξεις ex *Fl.* ἕξεις III. Conv. 4. 421. ἔχοι Edd. ſequiturque τρίφοι II. Aſin. 1. 568. ἔχοις al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἴσχων *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχουσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἰσχοῦσις Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἔχων, ἔχειν vel ἴσχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἔχων, ἐφῇ II. Icar, 24. 780.
ἐψάω. ἤψων Edd. G. L. ἤψησα II. Gall. 14. 723. ἠψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
ἡ οἰκίαν τὴν ἑωλουμένην III. Conv. 3. 420.
ἑωλός I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑωλὰς δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ καὶ ς'. σάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκυνθος II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μεταὶ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 26. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκάπτει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχος II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω. ζητῶ Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρος. ἐπὶ τῷ Ζωπύρῳ II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

H deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* ἢ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλῃ τινὶ reſt. ex *G.* Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον al. ἡδέως *S.* ſola ὡς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ἐκτὸν Edd. ἢ ἑκτὸν II. Alex. 23. 231.
ἤβηδὸν I. Vit. Auct. 14. 554.
ἠγοῦντο Edd. ἰδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὲ II. Abd. 3. 161. ἤδη κωμῳδεῖ ἐπὶ τροχὰ jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἦ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, καὶ ἐφ' ὅσον τις τὴν ἀπὸ ταύτης καρπὸν δρέπεται, καὶ ὅτι μάχη τῷ φάσκοντι, καὶ ταῦτα μετ' ἐπιστροφὴν δακτύλων μικρὸν ἐκτεινομένων I. Nigr. 33. 75.
ἡδονὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἥδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἡδυπαθεῖν. τὸ πᾶν ἡδυπαθεῖν I. Necyom. 4. 460.
ἡδύς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τοῦ ἡδέος ἐκείνου I. Merc. Cond. 8. 664.
ἰδιώτης I. Piſc. 51. 618.
ἤθη I. Merc. Cond. 10. 717. ἤθη. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἥκων vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλίκτρα. I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. ἡ τῆ Ἡλιαίᾳ ἑκατὸν φυλαὶ I. Tim. 51. 165.
ὁ γὰρ Ἡλιάδης II. Amor. 2. 399.
ἡλίας II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατο I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίβιος II. Phal. Pr. 5. 192.
ἧλος I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλῳ ἧλῳ ἐκκρούειν τὸν ἧλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμίφα. μίαν ἡμίφαν I. Piſc. 14. 586. λευφρὰς ἡ ἡμίφα I. Tim. 43. 155. ἡμίφα ᾄδικος II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλειαι τῶν καιρῶν ἐδίδοτο I. Necyom. 14. 475.
ἢν ἰδοὺ al. ἤδη al. εἶδον, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπάτρια σωτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπυ al. μήπω I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἔαρι I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικος Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. θάμβει ἅμα χειδίᾳ al. θάλπει ἅμα συχειδῶσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατος *Geſn.* θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμάσιος I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμαστὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θάομαι. ἰθυσσάμενοι II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σημαίας θέειν II. Bis Acc. 4. 797.
θάτερον. μᾶλλον δὲ τῷ θατέρῳ παλαλαμβάνοντα I. Tim. 49. 162.
θεῖον pl. male θέον III. Meret. IV. 288.
θέλγηθρον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. θεὸς οὐ μηχανῆς ἐπιφανεὶς I. Herm. 86. 831. θεὸς ἀπαίρων I. pro merc. Cond. 42. 704. θεὸς ἐ βροτός τις εἶναι φαίνῃ I. Vit. Auct. 6. 546. σῦ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. θεὸν *Hom.* θεῶν II. Amor. 23. 424. τὸ θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ θεοὶ ſ. *G.* monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας I. Tim. 30. 142.
θερμουργὸς] θερμουργὸς ὁ παρακεκαυμένος καὶ κάτοπλος I. Tim. 2. 103.
θεσμὸς. θεσμῶν Edd. θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
θεσπίσιος I. Necyom. 6. 464.
θεσμοφόρος. θεσμοφόρῳ] τῇ ἱερᾷ &c. I. Tim. 17. 128.
θεσπιεῖ II. Amor. 17. 417.
θέτις. οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὸν Θετταλὸν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὸν al. Θεσσαλικὸν ib.

Θεω-

θεμιτὸν I. Tim. 49. 162.
θάπτω. τεθάπται ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθάπασιν I. Piſc. 34. 603.
Θερσαμόνης II. Amor. 50. 453.
θῆμιον. ἢ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
θήρ. θηρὸς Ποντίου II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμέτερον Θησέως II. Bis Acc. 20. 816. ὦ γαῖα μὴ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
θητικός. τὸ τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
θιασώτης Solan. ἀφθιάστης male Edd. II. Alex. 47. 252.
θλίβω. θλίβων τοὺς οἰκέτας] ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὗ πλήθους τῶν οἰκετῶν στενοχωρεῖται ποιῶν I. Nigr. 13. 52.
θνήσκω. τίθνημεν ἀνυψίας τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. ἔναι ib. XXVII. 9. 444.
θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
θολερὸς al. θολερᾶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾴξι καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
θριαμβῶν II. Q. Hiſt. 31. 40.
ὁ θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
θύλαξ. θύλακα I. pro merc. Cond. 39. 700.
θυμέλη II. Salt. 76. 309.
θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
θυνοκέφαλοι al. κυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
θυρωρίαν. θυρωρεῖν al. θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
θύω. θύε χάριτι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάαχε W. Edd. male Ἰάχου II. Salt. 39. 291.
ἰατρὸς κἂν I. Herm. 1. 740.
ἰγνυς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδη. ἡ Ἴδη τὸ τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖον al. ἰδαῖον I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρῶσι. ἱδρῶσιν Edd. ἀλείψεσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἱδρύω. ἱδρύσεται I. Tim. 42. 254.
ἱερεῖον. ἱερεῖα al. ἱερὰν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανᾶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. κανὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἱπαραμπάππου II. Icar. 1. 751.
Ἱππάρχου I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν γὰρ Ἵππαρχος II. Icar. 3. 754. τὸν δὲ Ἵππαρχον τὸν γεωργὸν III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱστίομαι. μὴν ἄρασιν ἄρα ἱσαίμην II. Salt. 5. 270.
ἴσελθ' W. Edd. εἴσελθ' II. Aſtr. 10. 365.
ἴσταρ ἰσμηνίας II. Lex. 21. 346.
ἴσχιγξ. ἰλιγγ' I. Merc. Cond. 11. 666.
ἰσονία II. Jup. Conf. 8. 632. ἴσα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλίφαρον Edd. τὸ βλίφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰολαϊς I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰάνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἱππόποιος I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης ἀ φροντεῖ III. Herc. 8. 6.
ἵππ'. ἐς πεδίον τ' ἵππου I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἵσταμι L. εἶσι Edd. I. Harm. 2. 853.
ἵστη δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδιαίτους Edd. ἰσοδιαιτητὰς Solan. ἰσοδιαίτους Goſs. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδιαιτητὰς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρ' P. Μητόδωρ' I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὰς. ἰσᾶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἴσος τ' πὰς II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἰσίον II. Jup. Conf. 16. 638.
ἴχαιμ' I. Tim. 46. 160.
ἴχνυτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰσωρὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατ' Edd. ἰσαμώτατ' II. Icar. 30. 788.
ἰὼ τ' Ἰωνᾷ πλάτανε μοι δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδ' I. Herm. 81. 825.
καθαρῶς II. Demon. 40. 389.
καθενδήσεσθαι vide notam III. Conv. 47. 450.
καθευδυτάδιον I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο. Edd. καθοῦ II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθίστο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθήσειν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίστημι. καθίστασθαι Edd. κ—άμεθα II. Bis Accuſ. 12. 805.
κἀγ' al. τοι I. Tim. 20. 130. κἀγ' al. καὐτὰ ib. 2. 103. κἀγ' in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. κἀγ' in al. deeſt ib. 1. 389. κἀγ' ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. κἀγ' Guj. & Geſn. conjiciunt κἀν II. Par. 49. 874. κἀγ' al. γ' I. Prom. 20. 203. κἀγ' al. ἢ κἀγ' ib. 2. 26. κἀγ' — Ἀνδωνίδης I. Tim. 30. 142. κἀγ' σ I. Cont. 8. 500. κἀγ' ὅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. κἀγ' ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὸν al. κενὸν al. κἀν ἐν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὸς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Afin. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καίτοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. τὸς ἐν καιρῷ τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
καίω. καυσίμης al. καυσμένης I. Sacr. 5. 530.
καίω. καίειν P. male καεῖν S. καίειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
καίκιλλ' Edd. pr. καικίαν III. Ocyp. p. 673. καικιγραία I. Piſc. 5. 575.
καινοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακᾶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄνομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμε'. καλάμου al. καλάμῳ I. Nigr. 2. 41.
Καλαϊσμὸς emendatum pro Καλεισμὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαύροψ. καλαύροπα al. καλαύροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλεῖν. κάλει αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

Καλλώς & Μειδίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλιόπης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. κακοὺς I. Pisc. 4. 574.
κάλλιω Edd. male κάλλιον & ἰφασμιωτέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλωδίῳ II. Asin. 24. 593.
κάμαξ III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμβύσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηφόρῳ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπὸς. λάπτουσι τ' ἀπαθυμιώμενοι καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιακὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καρεῶτις II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρυβαρίῳ. καρυβαρῶν Edd. καραιβαρῶν II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρίαι. εἰκοθεν ὡς τ' Καρίας I. Herod. 1. 832.
καρπέων. καρπευμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφῳ II. Astr. 29. 373.
κάρχαρῳ II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσίτιδα II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μενίππου al. κὴ Μένιππῳ I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπωπιὸν II. Icar 14. 769.
καῖλαβαρίω. καῖλαβαρίσειν al. καῖλαπονήσειν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καῖλαγιελάω I. Merc. Cond. 6. 714. καῖλαγιλᾶν τὰ Edd. καῖλαγελᾶντα III. Mort. Per. 40. 361. καῖλαγιλάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καῖλαγιώσκω II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καῖλαγιγνώσκης Solan. καῖλαγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατέαγε τῇ κρανίῳ I. Tim. 48. 161.
καῖλαγωγιτεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καῖλαγώγιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καῖλαχθὼς III. Macrob. 16. 219.
καῖλαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καῖλαδύσῃ al. καῖλαλύσῃ I. Nec. 20. 483.
καῖλαδῶν I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντ@] καῖλαπλέοντ@, καῖλερχομένῳ I. Jud. Voc. 2. 83.
καῖλαλαμβάνω. καῖλαλαμβάνομεν al. κατελαμβ. I. Catap. 4. 625.
καῖλαλέγω. κατέλιξε recept. pro κατέλαξε III. Nav. 34. 270.
καῖλαλείπω. καῖλαλειπόμενον al. καῖλαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καῖλαλέλειπται al. καῖλαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλειπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καῖλαλεῖπειν reſcriptum, καῖλαλιπεῖν Edd. III. de Dipſ. 9. 240.
καῖλαλιῶν I. Piſcat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult κατάβλαξις III. Philopat. 4. 589.
καταφάτ@ I. Pisc. 1. 570.
καῖλατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καῖλατρυφῶντα ἐ φίφον II. Jup. Trag. 53. 701.
καῖλαφάγω. κατίφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καῖλαφθείρω. καῖλαφθείρας al. ἀλφθείρας I. Tim. 36. 148.
κατέφλιξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καῖλειλέω. καῖλειλημένῳ@ III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατίσπασε II. Phal. Pr. 6. 193.
κατίχω. κατίχειν ἀρχεῖθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαν I. Pisc. 22. 591. κατηγορέουσι Edd. κατηγορεῦσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφεῖ mallem κατέφει II. Amor. 16. 415.
κατέχτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. κακώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τ' Καφηρέα II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύης admiſſum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κειμηλίου al. κειμήλια I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖ@ I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὅτι σὺ χρῆ κέκαρσαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσ@. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφ@. κελυφη al. κελύφια II. 2. Ver. Hiſt. 38. 133.
κενεμβατίαν II. Gall. 26. 743.
κενοδοξίαι al. καινοδοξίαι I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72.
Κενταυρ@ης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hiſt. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Piſc. 13 581. I. Scyth. 3. 863.
ὁ Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνὸς. κεραυνὸν ὡς τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκυων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κερκώπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ ἐο κεφάλαιον III. Philopſ. 6. 34. κεφαλαιώδης ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἐκάστῳ ἔτι@ III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλέω. κεκηλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκληκότες II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστηρις. κιστήρεως al. κισσήρεως I. Jud. Voc. 4. 86.
κῆρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κηρύγματα II. Jup. Trag. 18. 663.
τὸν τ' κηρύκων ἀγῶν@ III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἤν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῇ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γέγονε I. Tim. 3. 106.
κιθαιρὼν II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἴκλαυσε ex emend. Solan. ἴκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένων al. κλαθμυριζ. I. Herm. 23. 761.
Κλειτόβιον Edd. Χρύσιππα Palm. Κρισιτόβιον Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλειτῶ@ I. D. Mort. IX. 4. 362.

κράνη v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλεῖθρον ex emend. *Solan.* κλῆθρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τῆ Κλεινία I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλεισὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτ⊙. κ᾽ γὰρ Κλεῖτον I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλεπτικὸς al. κλεπτικῆς I. Prom. 7. 35.
Κλεόκριτ⊙ B. Θεόκριτ⊙ I. Catap. 9. 630.
κλήζεται *Guj.* κληίζεται Edd. III. Oeyp. p. 671.
κληρου. τῷ — κεκληρωμένου I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνισσᾷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνισσάων I. Prom. 19. 202.
Κόρ⊙ I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab.* vult κανὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευϊκὸς. κολακευϊκάτερα *Fl.* κολακικάτερα I. Pisc. 34. 603.
κολακεύων ᾠδὴ τῆ μητρὶ I. Necyom. 13. 474.
κόλακ⊙. κολάδες al. καλάμους al. καλάους al. κολάβους I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλεψ I. D. Mar. I. 4. 290.
κοὺς κόλλοπας II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύθη. τ᾽ κολοκύθης al. κ᾽ τ᾽ κολακ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδι⊙ II. Icar. 12. 765.
Κολοφώνι⊙ Edd. Κολωφώνι⊙ II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλτ⊙. ἐς τ᾽ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾶν Edd. καμᾶν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῆ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. καροψείας al. κορυψείας male I. Prom. 8. 198.
κονδυλ⊙ I. Prom. 10. 193. κόνων II. Q. Hist. 34. 45.
κοππαφόρος emend. *Solan.* al. κοπποφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόρυζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μεμωραμμένη Ϲ μυξῶσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόροιβ⊙. ταῦτα Κοροίβῳ τινὸς III. Philopf. 3. 32.
κορ⊙. εἰδὲ ἐς κόρον τῆ φατὸς δίχρημον II. Alex. 16. 224.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 152.
κορυβαντώδης. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορυθῶν ἰδίοντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κοτιν⊙ I. D. Mort. XI. 3. 378.
κοτύλ⊙ III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὸν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κυράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυριῶ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρᾶτον II. Q. Hist. 3. 5. συστρεβέντες τ᾽ κρατῆρα I. Cont. 5. 496.
Κράτων I. Piſcat. 19. 589.
κρεας. κρειῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἄρειται II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεπέρι⊙ II. Q. Hist. 15. 21.
κρητὶς I. Necyom. 16. 479.
κρησφύγετ⊙ I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὡς Κροκόδειλ⊙ I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. πρόνιον II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν⊙ I. Prom. 3. 187. τ᾽ ἐπὶ Κρόνου βαλῆς ὦν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσιμ⊙ I. Piſcat. 10. 579.
κρότ⊙ πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμβιον *Geſn.* κρυπτόμβ⊙ III. Meret. V. 291.
κτάσιμα. διηρεῖτ᾽ κεκτῆσθ᾽ τ᾽ φύσει I. Jud. Voc. 2. 84. ᾠδὴ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ⊙. ὡς εἶδε ἴσον κύαμον I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυδίστητ᾽ Edd. κυδίστ. II. Salt. 13. 275.
κυκεὼν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλωψ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυματαγὴ. κυμαίαγον Edd. male κυματαγὸν I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρ⊙ II. Demon. 53. 392.
κῦτ⊙ ſic *Fl.* κῦτ⊙ ceterae II. 1. Ver. Hist. 31. 94.
Κυπρία. κυπρίαι Edd. Κυπρικήρια II. Icar. 18. 773.
κύφωνα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελόδους ⊙ II. Lex. 1. 318.
κύων deeſt in al. in quibusdam αὖον &c. I. Piſcat. 48. 615. ὁμοῦ γέ σοι τ᾽ κύνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Piſc. 7. 576.
κωλυπτόμβρος Edd. plurimae κωλυθρεπτόμβρος II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸς. τ᾽ κωμικὸν] Σημαίνει τὸ τῆ Εὐπολίδη L. Εὐπολίδ⊙ I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδὸν I. Piſcat. 14. 585.
κωπῃ. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

Λ.

Λαῆ I. Herm. 73. 815. λαοῦς τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύρινθ⊙. ὁ λαβύρινθ⊙ ἐστὶν III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγὼς I. Piſc. 34. 603. λαγὼς δηλεῖ ἄγχω ζῶν I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπιδηλίας αἰτίαν τ᾽ ib. λαγὼ βίῳ ζῶν ib.
λαθρηδὸν III. Calum. 21. 151.
λαιμαργίαν I. Vit. Auct. 19. 558.
κ᾽ Λακεδαιμονίου τινὸς II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Piſc. 2. 572.
λάλ⊙. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμυδάνω. ἔλλαδε Edd. ἔλαδε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμυρα I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. *Gron.* λήξειν I. Piſc. 48. 616. λελησόμενος al. male λελησθείας I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλέσθαι μὲν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λέλησθε O. λελῆσθε I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λαξ πατησας II. Lexiph. 10. 336.
λαστὸν III. Conv. 1. 418.
λάφ⊙ I. Tim. 12. 121. λάφ⊙ al. λάβραξ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Aſin. 27. 596. λαφύσσω. κ᾽ λαφυσσόμβ⊙ κτ.

ἀντὶ τῦ λαφύσσειν ἐ ἐξαπλίζειν ὦ ἀσχαρίζω I. Tim. 17. 128.
λαυδάνω I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων F. male λόγων I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλεγεν III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex Fl. λέγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγει Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγω III. Pfeudol. 7. 169. λέγοντας I. Pifc. 42. 610. πρὸς τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτουργίαι II. Salt. 79. 310.
λείψανα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβωναξ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ὦ σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσω. λεύσασιν Edd. λεύσουσιν II. Amor. 23. 423. λεῦσσουσι apud *Homer.* λεύσσουσι I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἴρις II. Amor. 2. 399.
πάντα λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρος. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τῦ ἀδύ, εἰ μὴ μόνον ψόφος ποιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ἅδε ἐς I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιβοβολίαι I. Pifc. 10. 578.
λιμώδη. χύτραις λιμῶντας III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὰς. λιπαρὴς al. ἁλιπαρὰς I. Herm. 24. 763. λιπαρὰς Edd. pl. ἁλιπαρὰς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὰς II. Afin. 3. 570.
λιχνείᾳ I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγῳ I. Tim. 43. 155. ὁ λόγῳ Cl. *F. J. Wetzel.* conjicit ὁ λόγιος III. Herc. 5. 84. λόγῳ al. τρόπῳ I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῦ λόγου II. Alex. 9. 217. συ λόγους al. συλλόγους I. Pifc. 4. 574. τῶ λόγων al. τῦ λόγου I. Merc. Cond. 2. 654. λόγους Edd. λοιποῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ἕ τους λόγους P. ἕτος ψόγους I. Pifc. 32. 600.
λοξὸς ἂν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hift. 56. 65.
λόχμιαι Edd. δόχμιαι III. Philopat. 10. 595.
λυκαυγὲς diluculum II. Gall. 33. 750.
Λυκεῖον I. Pifc. 52. 619.
λύκειος. λυκεῖός ἀνδρα ὠνοχόησαν II. Amor. 31. 431.
λύκος χανὼν II. Gall. 11. 718.
λύξω Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 20. 201.
λυπῶ I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσαν. λύσαιν II. Tox. 15. 523.
λύχνος. τῦ λύχνου II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τυμβωρύχος I. Pifc. 14 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.
μαγγανεύω I. D. Deor. 206.
μάγειρος συλοκόπας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μασῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μέμηνε al. ὃ μέμηνας I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία κεν I. Herm. 71. 814. κεν μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὴν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακρὸς. μακρὰ al. μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν al. μακρὰ I. pro Lapf. 2. 727.
μάλδαξ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μανδρόβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. τί μάθητε al. ἢν μαθητε &c. I. Pifc. 5. 574.
μανίαι I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμενοι II. Aftr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτυρόμαι. μαρτυρόμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. εἶπαθεν ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχάλη. ἕτερος μαχάλη I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῇ μάχῃ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχίαι I. Tim. 28. 141.
Μεγάρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. οἷς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μὴ I. Nigr. 1. 39.
μειζοσί γε τ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ἐ πλέον ποσὸς I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τ ἰσχὺς μειζόνως al. ὃν τύχης μειζόνως I. Merc. Cond. 12. 668.
μειδιᾷ II. Aftr. 13. 366.
μειδιάω I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ὃν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλανας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελίαγρῳ III. Conv. 31. 439. ejus λῆξις I. Sacr. 1. 526.
μέλει. ἅδε μάλα Ἐπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μελιτάω mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλιτος emend. pro Μίλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μελιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἤμελλε Edd. ἤμελλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμίλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μιμῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeft in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. infertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ κ O. μὲ ἐν κ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μέ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μένιππος I. Pifc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένσαν al. μὲ ὅσον. μείνας δὲ II. 2. Ver. Hift. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μερμηρίζω Edd. male μαρμαρίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μέραν I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος συνδιαπράττομαι I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τῦ ὅσον καθ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ τῷ μέρει I. Pifc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσαιτάτῳ III. Gronof. 18. 400.
Μεσαρὶ emend. pro Μεσωὶ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσοισι al. male μέσοσι I. Pifc. 41. 609.

μεταλαμβάνουσι al. μεταλαμβάνουσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντάγμασιν I. Nigr. 24. 64.
μεταμαθάνω. μεταμαθήσῃ Edd. male μεταθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξύ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεταστέλλω. μεταστειλάμενος II. Phal. Pr. 6. 192.
μέτειμι. al. μέγιστον ἀσκεῖ I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενέδυσε I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευσῖνι III. Fug. 22. 376.
μετεωρίζω. ἀφ' ὑμῶν μετεωρίζεσθαι I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφιστής I. Prom. 6. 33.
μετοικίω. μετοικήσομεν al. μετοικήσαμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικος. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ μὴ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτριον editum pro μετεώρων II. Bis Acc. 33. 833.
ἀδιάφ τῷ μέτρῳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μὲν Edd. vulgo μοι II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσεσθε v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μὴ & μὰ confusa I. pro Lapf. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ ἔχει πρόσωπα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat fexcentics. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδέ τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χοιρὸν II. Salt. 80. 311.
εἰ μὴ Μηδίαν II. Q. Hist. 30. 40.
μηκέθ' & μήθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hist. 33. 128.
μηλόβοτον πτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὲν pro μιν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. ἢ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήτιγξ. ὑπὸ τὴν μήτιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μητρῷον. μητρια] infertum I. Tim. 9. 116.
μητρὸς παπαπαῖ III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μισαρχος II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχανὴ. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopl. 29. 55.
μικρὸς. μιαρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίδης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρος. ὁ ὦ θεοὶ μικρὸν ἀτοπώτερον I. Merc. Cond. 4. 712. μικροῦ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινύαν μόλω II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρίων I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μιᾶς. μιᾶν τρίχις εἶσι mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐξ μιᾶς ἑκάτερον II. Jup. Trag. 25. 670.
μιμοῦμαι] ἀντὶ κατὰ μιμοῦμαι III. Dea Syr. 6. 454.
μνημοσύνη. μνημοσυνεύειν al. μνημονεύειν I. Prom. 8. 192.
Μνησαρχος II. Gall. 4. 708.
μόγις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι μολις ἡ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἴξω τὸν νόμον τῶν Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μόνος I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἔντιμόν τι βαρύνον] I. Cont. 11. 504. μόνα Edd. μόνοι II. Salt. 3. 267. ὧν μόνων I. Halc. 1. 176.
μονῳδίαν II. Q. Hist. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῶν μυστικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσάργιον I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapf. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μυθῶν II. Icar. 7. 758.
μυκτηρισμὸς. μυκτηρισμοὶ ἡγητέον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρόλατον I. Merc. Cond. 8. 664.
μυρτον II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Pisc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστῶν I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τίς μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίσιμι al. νέσιμι I. pro Lapf. 6. 733.
ναυαθὴς II. Q. Hist. 23. 32.
νάπυ II. Asin. 47. 615.
ναύσταθμον I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἐναυτιῶν al. ἐναυτίων I. Nec. 4. 461.
νεαλὴς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pseud. 19. 176.
νεῦρις & νευρὰς confusa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἶ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄκρο παιδίον III. Nav. 19. 261. ἢ νεκρῶν λόγφ I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεκυομαντεῖα I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐστὶ τόπος II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητος I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τῶν νεογνῶν pro νεογνὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαίας II. Phal. Pr. 3. 190.
νῆς τις II. Lex. 1. 317. νῆν restitutum ex W. *Fl.* νεῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεώρια I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία restit. pro ἢ θεῖα Edd. II. Amor. 42. 444. ἐν τῇ πανδήμου III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρὶς. Νηρηίδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νῆσος additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθαρὰν II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
νήφω. νῆφε δ' μίμησο ἀπιστῶν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deeft in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικάω. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νενικυίας al. male νενικυίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. καλλιφόρου &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τὸ νικᾶν ὁμοία II. Par. 34. 862.
Νικόστρατος II. Q. Hist. 9. 12.
Νίσος. κἂν τὸ νίσω ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενέμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζον Edd. ἐνόμιζον II. Astr. 25. 371.

νόος.

νόῳ. τῷ νοῦ al. νῷ I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νυμῶς. νυμῶν al. νομῶν II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
νῦν recepr. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Piſc. 23. 593.
νυξὶ. μέσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ἐδὴ νυξὶ II. 2. Ver. Hiſt. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμοι & νάνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξιναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις reſtit. pro ξυλίαις II. Alex. 31. 239.
ξυνκτοπίων I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξυνολογίαι II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Piſc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μίγνυσο al. ξυναναμίγνυσο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυσπιλαμβάνω. ξυσπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Piſc. 48. 615.
ξυφίω. ἐξυφημμένων al. ἐξηγημμένων I. Sacr. 14. 537.

Ο.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens inſertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ γὰρ αὐτὸς al. ὃ γὰρ αὐτὸς al. ὃ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὴ forſ. ὧδὴ III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 816. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hiſt. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ reſt. pro τῷ μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. τῷ δὲ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* fruſtra ὁ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τῷ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ πάντε al. τῷ al. πῶς I. Halc. 2. 479. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. τ' πάντων Edd. τ' πάντων III. Cyn. 13. 546. τ' reſtit. pro τῷ III. Pſeudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ☾ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. τάυτα reſt. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τῷ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῦτ. Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὀβολὸς. ἵνα ὀβολὸν ἐχόλιας ἤκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὀβολὸν φέρουσις II. de Luct. 10. 926.
ὁδοπόρ. ἀς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδιπόροι κατιοῦσι I. Somn. 9. 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὁδυρομένε al. ὁδυρομένου I. Sacr. 15. 539.
ὀθνεῖ II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀθόνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀθόνῃ II. Aſin. 42. 610.
οἰκεσιαν Edd. οἰκείαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκειότης I. Sacr. 10. 534.
οἰκέτης. οἰκέτιν. O. οἰκέτον. recte *Solan.* οἰκοῦν I. Piſcat. 26. 596.
οἰκέω. οἰκηθείη al. οἰκιθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομέω. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι τοὺς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσας] Edd. οἰκοδομήσας. II. Q. Hiſt. 51. 62.
οἰμωγὴ. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δὲ σε I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν *Coll.* οἴονται φασὶν II. Q. Hiſt. 5. 6. ὤμην al. ὤμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴεται al. οἴεται I. Tim. 25. 138. οἰηθῇς Edd. male οἰηθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε *F.* οἵου τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἵου τε al. οἷόν τε I. Cont. 22. 519.
οἰσύϊνος vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυΐνης II. Q. Hiſt. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλύθη I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὤκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμιεὺς III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλος al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὁλως *f.* ὅλος I. Cat. 11. 633. I. pro Lapſ. 5. 730.
Ὄμηνα. Ὀμανῶν emend. pro ὁ Μάνων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῷ Ὁμήρῳ ῥητὸς III. de Domo 17. 200. ἐν ἀρχῇ τ' Ὁμήρου ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρου ἀοιδὴν II. Aſtr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλος II. Aſin. 37. 605.
ὁμογήρων al. male ὠμογήρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὁμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς οὐχ ὅμοιος II. Q. Hiſt. 18. 27.
ὅμοιον, ſed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίας al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίας al. ὅμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμοφακίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνοσύρμοι an ὀναύλοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀναίμην al. ὀναίμεν al. ὀνασίμην al. ὀνάσθαι I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζοι I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hiſt. 41. 54.
ὄν. ἑκατέρων οἱ ὄνοι II. 1. Ver. Hiſt. 17. 83.
ὀνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ἐκ τῶν ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυγκος II. pro Imag. 20. 500.
ὅπερ Edd. ὁσπερ II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅπου τότε I. Piſc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφος I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος. τ' ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 169.
ὀπωσοῦν. ὁπωσοῦν τὸ στοιχεῖον εἴη II. Gall. 9. 716.
ὁπότε II. Q. Hiſt. 53. 63.
ὁπότε Edd. ὅς ποτε *Toll.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὁ πρότερον al. καθ' ὁ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὅπα al. ὅπου I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ὀπταμένων al. male ὀπτωμένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὀπύιες al. ὄπυες II. Alex. 50. 255. ὄπυιον reſtit. ex *Fl.* ὤπυιν al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. πρὸ δ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράᾳς I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. οὐχ ἑώρων fort. οὐχ εὗρον III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὁρᾶ σὺ δὲ al. ὁρᾷ δὲ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρῶν ὧδε II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρῶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ἑρᾶμεν ſic *Fl.* ἐμῶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταῦτα II. Bis Acc. 31. 829. ὁρώντες *Graev.* ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργὴ. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
ᾗ ὀργίλων ἐπιδοὺς III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρθοπολεῖν I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθῷ. ὀρθίαν decrat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὁρίζεται I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πλαγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὀδμὴν *Geſn.* III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισάμενος emend. pro ὁρμήσαντες III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θρὶ ων al. ὀρνιθοθήρων I. Halc. 8. 184. ὀρνίων al. ὀρείων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομανησονία reſtit. pro ὀρχησομανησονία II. Salt. 85. 315.
ὀρχησύς. ὀρχησύν τε Edd. ὀρχησήν τε II. Salt. 23. 282.
ὀρχὶς II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. οἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾧ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν *S.* ὃ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ᾧς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημώραι. ὅσαι ἡμέραι *F.* I. Nigr. 20. 58.
ὅσος I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον ᾗ αἰχροῖς al. ὅσων ᾗ αἰχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσῳ Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσου III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. καὶ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὁσαπερ, ὅπερ & ὅπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσοι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀσφρακίζομαι. ὠσφρακίσατο I. Tim. 30. 142.
ὄσφρησιν I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφρόομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέρεται I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὴ ὧδε III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτου. ὅτῳ al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὅττικιν *Solan.* ὅ, τι καὶ Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὅττου ἦν ὁ κόνιος II. Q. Hiſt. 22. 30.
ᾗ al. ἧδε I. D. Deor. IV. 1. 208. ᾗ al. ἧδε I. Jud. Voc. 11. 96. ᾗ γὰρ forſ. ἣ II. Alin. 30. 599. ᾗ μὴ ᾖ] *V.* μὴ (μέντοι). I. Tim. 6. 112.
ᾠδαμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
ᾠδὴ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ᾠδὴ Edd. ᾠδὴν II. Jup. Trag. 19. 664. ᾠδή τι & ᾠδή τι I. Vit. Auct. 6. 545. ᾠδὴν Edd. ᾠδὴ II. Amor. 37. 439. ᾠδή ὅτι emend. pro ᾠδή τι III. Calumn. 25. 156.
ᾠδῆς I. Cont. 6. 497. ᾠδήν θ' ὅτου II. Jup. Conf. 2. 627. ᾠδὴν πρὸς τ' Ὄμηρον II. Alex. 54. 258. ᾠδένα *D'Orv.* veriſſime μηδένα III. Epigr. 20. 680.
ᾠδίτερον III. Adv. Ind. 20. 115.
ᾠδὸς. ἔξω τοῦ ᾠδοῦ ἔστι Edd. ἔξω τ' ᾠδῆς ἐστιν I. Herm. 77. 820.
ᾠδῆς III. Meret. XIII. 315.
ᾠκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ᾤμωμεν al. ᾠμοιοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
ὧν al. τοιῶν I. Jud. Voc. 6. 89. ὧν ex L. ὃ ὧν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ὧν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ὠρίᾳ recept. ex O. ὡρείᾳ Edd. III. Nav. 13. 257.
ὡς. ὥσπερ κάθηται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
ὥτου I. Tim. 55. 172. ὥτου Edd. ὅτου I. Harm. 3. 855. ὥτου al. ὅτως I. Tim. 48. 161. ὥτου δὲ *Geſn.* emendat ὅτῳ δὲ II. Par. 49. 874. αὗτα Edd. αὐτὰ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῆ πατρὸς lic *Fl.* rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτων Edd. τουτοῦτον II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτον deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὅτου δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ἀφ' ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ᾗ ταῦτα an ᾗ τὰ αὐτὰ rogat *J. F. R.* II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. *Solan.* vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ὠδὶ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτους Edd. pler. εἴπως male II. Amor. 21. 421. ὅτου Edd. omnes. ὅτῳ melius eſſe *Solan.* conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὅτοις ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὅτων ex emend. *Solan.* Edd. ὅτῳ II. Alex. 11. 219.
ὄχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὀφιλῷ II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῦ ὀφθαλμοῦ al. τῶ ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καὶ μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν κατελεημόνῳ II. Icar. 15. 770.
ὄχεσιν I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθῳ Edd. πόθῳ II. Amor. 15. 413. αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθος Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδεία al. παιδιάς I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδεῖον Edd. pleraque παιδίον II. Salt. 23. 281.
παιδία Edd. παιδία *Marcil.* recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία *B.* τ' παῖδα I. Cat. 8. 630.
παιδοτριψ] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. εἶον τοῦτο πέπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

πολλάθας τ' παρειῶν I. Vit. Auct. 19.559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17.19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34.434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43.611.
παλλακὶς I. Catap. 11.632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36.778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1.209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42.154.
καὶ τὴν Παν͡δίαν εἶπας II. Imag. 13.472.
τ' πανυδαίμονα ὄντως II. Gall. 5.710.
πάντων I. D. Mort. X. 13.376. πάντας al. πάντων vide notas I. Pisc. 13.583.
πάνυ II. Par. 2.838. πάνυ, pleraeque πάντ̣ II. Alex. 20.228. πάνυ μὲ ὦν II. Jup. Conf. 2.628. πάνυ Mars. τῷ πάνυ recte II. Alex. 5.213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33.358.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5.744.
παρὰ II. Amor. 13.411. ὑπ͡ὸ al. περὶ I. Halc. 2.178. I. D. Deor. X. 2.230. & ib. XXII. 2.271. eadem confusa ib. XVII. 1.245. I. Herm. 39.781. II. 2. Ver. Hist. 16.114. ib. 33.129. II. de Luctu 16.929. περὶ S. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45.693. ὑπ͡ὸ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5.387. παρ' αὐτὸ II. Tox. 32.541. ἢ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2.413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9.95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2.297. εἰ μὴ ὑπ͡ὸ τούτου φῆς II. Jup. Conf. 12.635. παρ' ἀκόλουθον I. pro Lapsi. 2.726.
ὑπ͡οβαίνω I. Pisc. 30.599.
παράδυς͡ον. ὃν ὑπ͡οδύσῃ με I. Nec. 17.480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1.229. παρήγγελλον II. Jup. Trag. 21.665.
ὑπ͡όδυτος͡ II. Ver. Hist. 23.121.
παραδίδωμι I. Catap. 11.624.
ὑπ͡οδεισία I. Herod. 2.838. II. pro Imag. 7.487.
παραὶ restit. pro ὑπ͡ὸ III. Pseudol. 27.184.
παραινέσεις δὲ ὧν ἔφην al. ὑπ͡οφήνας δὲ ὧν ἔφην II. Q. Hist. 5.6.
ὑπ͡οχείριον. παρχείρησαι III. Saturn. 9.392.
παραιτεῖ I. Pisc. 40.574. II. Par. 2.838.
ὑπ͡οκαθίζω. παρακαθισαμένη al. ὑπ͡οκαθιζομένη I. Pisc. 12.580.
παρακεκάτευκα. παρακεκύκασι F. παρακεκύκασι I. Nec. 8.466.
παρακινῶ I. Tim. 2.103. ὑπ͡οκινησάς τὴν γαῦλον III. Navig. 45.278.
ὑπ͡οκρούω I. Pisc. 9.577. ἢ ὀθόνη ὑπ͡οκέκρουται I. Cat. 1.620. ὑπ͡οκρούομαι I. Tim. 57.175.
ὑπ͡οκαλαμῶσιν I. Pisc. 6.575.
παρακλῶ͡ν I. Pisc. 9.577.
παραλογίζω I. Catap. 4.625.
παράλογ͡ον νόσ͡ον II. Abd. 6.164.
ὑπ͡ομειδιᾶσθαι III. Epist. Sat. 22.405.
παραμυθίον I. D. Mar. IX. 1.312.
ὑπ͡ονομῶ. ἢ τόγε τοσοῦτον παρανομήσαμεν I. Tim. 45.158.
ὑπ͡οπαίω I. Herm. 27.767.
παραπόλυμι. παραπολούμενον al. παραπολλύμενον I. Herm. 21.760. παραπόλυται al. παραπόλυνται al. παραπόλλυται I. Nigr. 13.52.
ὑπ͡οφαύσῃ II. Icar. 1.751. ὑπ͡οφαύσας II. Q. Hist. 24.32.
ὑπ͡οστεῖλαι. ὑπ͡όστειλον v. notas III. Navig. 5.252.
ὑπ͡οτίθημι I. Prom. 15.198. I. Vit. Auct. 28.563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33.433.
πάρεδρος II. Phal. Pr. 1.187.
παρεμπὶ. ὁ παρὴν II. 2. Ver. Hist. 25.123. παρὼν εἶναι τῶν III. Dem. Enc. 43.522. τ' παρούσης ὑποθέσεως II. Q. Hist. 6.8. παρεσπέριον al. προσπέριον I. Merc. Cond. 42.702.
παρέλκω. οὐ τῷ παρέλκοντι II. Amor. 25.425.
παρεξίσημι. παρεσηκὴν Palm. παρεξέσησιν II. Imag. 14.473.
παρέρχομαι. παρελθόντ͡ος I. Tim. 30.142.
παρευδοκιμῶν I. Herm. 51.791. I. Pisc. 19.589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7.443. I. Pisc. 10.578.
παρέχον forsan παρέχοι III. Cyn. 1.539.
παρεχόμενον an παρεχόμενον II. Tyran. 18.155.
παρθενεύω. ἐπαρθένευεν εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1.319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9.801.
παρίσημι. ὑπ͡εσημάμεθ͡α II. Icar. 17.772.
Παρμένοντα, vulgo Παρμένιτα III. Meret. IX. 302.
παροιμία εἰς τοὺς δικόλους I. Somn. 9.13.
παροχόμενα. παροχυμένων al. παροχουμένους τε I. D. Mar. XV. 3.327. παροχυμένῳ II. Tox. 24.533.
πάρ͡οχ͡ος I. Herod. 5.835.
Participium pro inf. in βιώσας III. Macrob. 8.213.
παρωδεῖν. εἶγε παρωδεῖς I. Cont. 14.510. παρῳδῆται Solan. pro παραῴδηται II. Jup. Trag. 14.657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26.265. παντὸς al. πάντων I. Halc. 2.179. τῷ παντὸς τιθυμίας III. Char. 25.634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Πανὶ I. D. Deor. XVIII. 1.247. παντί, an πάντῃ τοῦτο II. Tyran. 19.156. πάντα εἴθις III. Ep. Sat. 37.416. πάντα al. πάντων I. Pisc. 35.604. πάντες Edd. πάντ̣ες Gron. III. Cronos. 18.400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45.787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42.483. πᾶσι forsan ταῖσι II. Astr. 1.360.
πάσῃ. πάσῃ in al. deeft II. Q. Hist. 13.18.
πασὸς I. D. Mort. XXIII. 3.429.
πάχω. πάθῃ al. πάθοι I. Cont. 2.491. πάχοις. Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23.24. πάθῃς al. μὴ πάθῃς I. D. Mar. VI. 3.304.
πατὴρ. ὁδ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4.294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1.390.
πατρῶ͡ν I. D. Mort. XII. 3.383.
πάττυσόν τι II. Gymn. 2.885.
παύω. ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2.860. παῦε ὦ Μίδα βέλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6.712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26.596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipsi. 4.236.
πεδοῖ κατάβαλε II. Lex. 1.319.
πεδοτριῶν v. notas III. Saturn. 8.390.
πεζός. ὑπὲρ πεζὸς II. Bis Acc. 33.833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9.260. πεποιθὼς al. πεποιθότα I. Prom. 3.28. ἐπείσθημεν Solan. ἐσπείσθημεν II. Tox. 55.561. σὺ δὲ μόνος πείθου &c. III. Rhet. Pr. 10.11. ὁ πειθόμενος al. ὃν ἐπιθόμενον I. Herm. 24.762. πειθόντες Edd. προθύτης II. Bis Acc. 20.816.
Πειραιεὺς I. D. Mort. XXVII. 7.441.
ὁ ὃν Πειραιῶς I. Pisc. 47.614.
πειράω. πεπειρωμένης & πεπειρωμένοις I. Herm. 75.818. μὴ πεπειρᾶσθ͡ε ἄλλης ἀνθρὸς ib. 34.776.

Πει-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθῶ I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς ᾧ ἀνὴρ πενίᾳ δεδμημένῳ I. Merc. Cond. 5. 659.
πενταγράμμῳ I. pro Lapf. 5. 730.
πενταπλασιομεδίμνους II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μόνας al. πέντε τὴν Νίκα I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκόντερον I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίσεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τὸ πέρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro ὑπὲρ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Pisc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
περιαλλοῖες al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περικλεὴς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιεργίας reſtitut. pro περιεργασίας II. Aſin. 15. 583.
περίεχω. περίεχονται al. ἀντίεχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιεχθῆ al. περιεχέθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγίομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίστημι. περιῇ al. περιστῇ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθίζομαι. περικαθεζόντες al. περι— al. παρακαθιζόμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περικειμένη al. ἐπικειμένη I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαε an Πέριλαε II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιλιχμήσατο al. male περιελικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περίμεινον al. παράμεινον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περίοιτα III. Hipp. 4. 69.
περιπέτομαι. περιπετομένας al. περιστομένας al. περιπτομένας I. Cont. 22. 519.
περίρραντηριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Pisc. 50. 617.
περιστειραθέντων Edd. περιτειραθέντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
περιτενὸν Edd. περὶ τεινὸν III. Dem. Enc. 9. 497.
περιτρίψας. Geſn. παρατρίψας III. Dem. Enc. 27. 510.
περιχύω II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὸ Πέρσῳ δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πίτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθαι τὴν μυῖαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τῇ πετρᾶι Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὴν II. Phil. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγύσα Hemſt. πάγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾶ ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ἔτι ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547.
πίρη I. Pisc. 1. 570.
πῆχυ. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκε. Ἡρακλῆς φασι τὸ πίθηκε I. Pisc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελεσέρα III. Conv. 43. 447.
πινακὸς] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πίνων I. Merc. Cond. 26. 685. πινωμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν δὲτ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσα II. Icar. 24. 780.
πισεύω. πισευτέα al. πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πιστοὶ ἐπ' ἀμφότερα II. Harm. 2. 853.
πίστης γοῦν ἀναπλησαι II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκαμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπτοκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτος. Πίτοῦ al. Πυθοῦ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλατειαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτιδας Geſn. voluit πράτιδας II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Pisc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποιειτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοθένης Edd. Πλησθένης III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτέω. μηδὲν πλεονεκτοῦσης τὴ ἀφοβίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεωνεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγη. μιᾷ πληγῇ Δατιμεὺς I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλήθω πολυ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλήθω. πλήσειεν Edd. πλησίσειεν Pell III. Fug. 20. 375.
πλημμύλημα I. Herm. 81. 825.
πλοκαμὶς I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in εσαν v. in ειδδοικεσαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλουσιῶ. πλουσίῳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτόω II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτ. πλούτῳ al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τῇ Πλούτωνι C. male πρὲς τὴ Διούτη I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύμωτι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνύξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδιὰν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθ. πόθον al. Πιεθὼ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιὰν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιῶν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. τὰ ἐπαυσαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιήσειν al. ποιῆσαι I. Nigr. 27 67. πεποιημένον al. πεποιημένον II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐπαύσαιλο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμῳ an πρίαμῳ III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τ ποιητην II. Eun. 3. 352. ποιητην Ἰμπραίον II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὁρμάτων al. ποιητικὰς τ ὁρμάτων I. Tim. 1. 99. ἥκιστα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλῳ. ποικίλλω Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτῳ reſtit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλλω II. Dem. 14. 381. ἐν τῇ Ποικίλῃ I. Pisc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικιλῇ male III. Meret. X. 306. Ποικίλλω II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμην. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμε. ὁ πόλεμος κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμιος ὢν II. Gall. 17. 728.

πο-

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀνεκπύρωτον I. D. Mort. X. 7. 367.
εἰ πολλάκις al. ἢ εἰς πολλάκις I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδύνης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύκλειτος III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. εἰ πολλοὶ al. τὸ πολὺ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ πρατοῦσιν II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. ἄλλοις I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ πολλοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλοὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχρόνης III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῶς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύουσι al. πομπεύσοις I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὸς al. σκοπὸς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας τὸ ὕδωρ I. Cont. 19. 515.
ποιῶ. ποιοῦ τὸ πάντα I. Nec. 4. 460.
ποιητὴς II. Alex. 16. 224. ποιήτατος al. παμποιήτατος I. Piſc. 27. 597.
ποιήρας εἶχον II. Alex. 16. 224. ποιήρους & ποιηροῦς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόκους I. Catap. 2. 622.
πορεία II. Aſin 49. 617.
πορθμίον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὸ πορθμεῖα al. πρὸς τ πορθμεῖα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πόρῳ an πόθῳ; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεύς. τοῖς πορφυρεῦσι II. Tox. 18. 526.
πόσαμός. ἔτιν δὲ πόσαμῶν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότερ Ι. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποτνιάομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτνιόμενος III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πουλυδεύκης Edd. πολυδεύκης III. Tragop. p. 656.
ποῦς. εἶσω τοῦ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τοῦ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. τ ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόλεσι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρέξεις II. Gall. 1. 703.
πραγματικὰ. πραγματικὰς ὑπομνήσεις al. πρ. ὑπ' ἀμαθείας ὑπομνήσεις I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πρατόρημα reſt. pro πράτημα III. Charid. 23. 632.
πρεσβεις forſ. πρισβεύσας III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πρημάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴς fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπος I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὁδοῦ ἴσης &c. II. Gall. 1. 704.
προάπτιμι. προαπίτασαι I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προεγράφην al. πρυγράφην I. Tim. 51. 164.
προδιαπαυάω. προδιαπαυημένη Edd. προσδιαπ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδυμι. προδιδυπότις anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προεισπὼν, Solan. προεισπὼν I. Herm. 15. 754.
προέλευσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 33.

προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλῶ I. Vit. Auct. 7. 547. προεκάλεσεν pro al. προεκαλήσαμεν I. Tim. 46. 160. προκαλεῖται pl. προσκαλεῖται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκωπος. πρόκωπον ἔχων τὸν ἄρπην I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενῖνα I. Scyth. 7. 866. πρόξενον ὄν vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προτίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προτονεῖν. προπετονικὰς Edd. πετονικὰς II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόσυς. πρόσοσι al. πρόσοι I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. περὶ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ὅτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. ἐν μικρόν τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῦ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ἐπὶ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομεν & προσάγωμεν II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτῶ III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσοάζειν II. Salt. 76. 309.
προσοιδάζω. προσοιδάζῃ Edd. priores ἐμοιδάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγιλάω. προσγιλᾷ al. προσμειδᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσείκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσιμος I. Piſc. 13. 582. προσιόντας al. προσίοντ I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. ἡ δὲ πρόσοψις III. Soloec. 3. 558.
προσκιμωτρίων I. Merc. Cond. 29. 688.
προσκαιρίζω. προσκαιρίζετο III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσήκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσηνὴς I. Piſc. 13. 582.
προσίημι. προσήσθαι al. προσέψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλῶ I. Catap. 26. 648.
προσκυνῶ. προσκυνήσας al. προσενίκησα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπος al. πρόκοπος I. Cat. 19. 641. πρόσκωπος I. Cont. 1. 490. F. πρόκωπος ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπαϊπαλεύω I. Cat. 13. 635.
προσρίπτω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμενος cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθεὶς, al. προστιθὲς I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφορὰς II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσένεγκε al. προσενέγκαι I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. πρόσῳ II. Amor. 52. 454.
Προταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι, προθεῖναι Edd. προσθεῖναι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότονος II. Jup. Trag. 47. 695.
πρῦγον I. Herm. 79. 823. πρῦγα III. Dem. Enc. 22. 507.
ἐν πρώῳ III. Adv. Ind. 14. 111. πρώῳ al. πρώτιον I. Tim. 47. 160.
Πρωτεύς I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ ῥιζῆς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτεῖων al. πρασσῶν I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14.111. τῷ κακοδαίμονι Πρωτέως III. Mort. Per. 42.362.
πρῶτον lege πρὸ τῆ III. Nav. 15.258.
πρῶτον. ὁ πυροβόλος ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13.337. πρώτας forsan πρῶνος II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. διῖ ἓν τὸ πᾶν ἀναθύσας τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2.451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ἀδελφῷ II. Gall. 23.737.
πτίλον. πτίλοι Edd. πλῆθοι I. Herm. 79.823.
Πτολεμαῖον σωσάντα II. Icar. 15.769.
Πυθαγόρα ὄντι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς ait Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2.541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πύλας Edd. πόλον III. Dem. Enc. 35.517.
πυλὼν. πυλάνων al. πραθύρων I. Nec. 12. 475.
πῦρ ἐν τῷ κάστρῳ βιαζομένῳ I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀναλαίοντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρᾶν. τὰ πυρᾶν σωτηρίωνες II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρετὸς I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 29. 567. ἀντὶ τῶν τοὺς Πυρρίᾳ I. Tim. 22. 133.
πυρρίχη. τοῖς πυρρίχαις I. Pisc. 36. 605.
πυρρίχιζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρος] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πῶς διῖ ἰσοφίαι intellecto συγγράφειν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνον ἀπήμονα τῇ ῥαψῳδίᾳ I. Cont. 7. 499.
Ῥία. Ῥίαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥίον I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρέματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐρρίφη al. ἐρρίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτειν. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδῳ. ὅσον τῷ Ῥοδίων Κολοσσῷ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόῳ. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. εὐ ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque εὐ I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσεὺς. Σαγαλασσέως *Spanh.* vult Σαγαλασσέως II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ἡ σάγαρις ἡ γλῶρον II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σατρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοράφιον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιβος I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ὦ θεία σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμος. ἀντὶ Σαμίᾳ Ταραγραῖ II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπείρης II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδαναπάλλου I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυράδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Lapf. 6. 732.
σαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σαυτὸν al. σαυτὸ II. Salt. 81. 312.
Σιβασσὸς. κατὰ τὸ Σιβάσσου I. Pisc. 26. 596.
σεῦζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σιληνὸν Edd. Σιληνῶν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρὴν. οὐ τὸ Σειρῆνων μέλος III. Calumn. 30. 159.
Σείριον. οἱ τὸ Σείριον κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σεμνῶς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεῦω. ἐσεύσθη I. Herm. 29. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἴδια σημεῖα I. Sacr. 5. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σής. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σιβυλλᾶν II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in τ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνι. τὸ Σικυώνιον πεδίον II. Icar. 18. 773.
σιλληφορία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνων al. ἀγασιλαίνων I. Prom. 8. 192.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκαίρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκειρωνες ἢ Πιτυοκάμπται II. Bis Acc. 8. 799.
σκελιτὸς I. Necyom. 15. 477.
σκευασὸς II. Alex. 21. 228.
σκήνη. τὸ ἐκὶ τῇ σκηνῇ ἑκάστῳ Δίῳ II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίωνι, al. Σκιπίωνι I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκήψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σοᾶς I. Nec. 13. 474.
σκινδάλαμος III. Diff. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapf. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπεῖν. σκόπει ἦ ὦ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. λόφῳ τῆ σκοπιᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπίαζον lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύβαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. Hemst. συμη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφῳ II. Q. Hist. 25. 34. ἐ σκύφα, ἄλλα Σκύφιοι τὰ βάρη III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. ἐ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῷ σοφῶν ἑαυτὸν III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπόνδυλ. ἐσπασμένου II. Phal. Pr. 3. 189.

σπο-

σφίλιγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπυδάζω. ἐσπυδάζετο ἀρχαίοις I. Tim. 49. 162.
σπυδή. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Cont. 17. 513.
σφόδιον. φέρει ἀφ' ἑαυτῆ σφόδια μίσος I. Cont. 8. 500. & masc. σφοδρὸς τριχιλίας II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σφυρὸς II. Icar. 1. 751.
σχῆμα. σχήματι ἢ δυνάμεως I. D. Mort. XI. 4. 379.
σχίσμα. ἔσχιλα v. not. III. Ocyp. p. 667. σχόλαξ Edd. σχοῖνος II. Alex. 11. 219.
στέφανος. τῷ στεφάνῳ al. στεφ. τινες I. Nigr. 32. 74.
στιγματίας I. Catap. 24. 645.
στλιγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοὰ. τὴν στοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
στοὰς II. Asin. 22. 589.
στόμα. ἀπὸ στόματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
στρατιάς Edd. στρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
στρατιᾷ Solan. pro στρατιᾷ II. Alex. 27. 236.
στρατιωτικὸν. στρατιωτικῷ al. στρατῷ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στρατονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
στρόλη I. Nec. 14. 475.
στρόλιον I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἴσι μόνον al. Στωϊκὸν ἴσι μόνον ib. 36. 770.
σωμύλος I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σὺ al. σοὶ I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σὺ al. σὲ I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοὶ omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σὲ restit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ὑμῖν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῖν al. ἡμῖν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότος Edd. male συγγεγραφότος II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιλα marg. Alw. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκαπνυμέναι. Solan. συγκαπνομένου Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκαμαι. συγκίμθην al. συγκατέμθην I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκροτέω. συγκρότει II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκύρημα I. Tim. 41. 152.
συμβαλῶν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβολος. ἡ συμβολὴ τοὺς σιας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συναγωγὰ. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συναγτέον Edd. συωτακτέον II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συνηλίθησαν Solan. συνηλίσθησαν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναστάω. συναπάστασιν al. συνάρτασιν I. Cat. 18. 641.
συνδιαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. συὼν al. συνὶν I. D. Deor. XXII. 2. 270. παλαιογελὼν al. συὼν καταγελῶ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνειλημμένου. συνειλεμμένῳ al. συνεσπειλεγμένῳ I. Prom. 13. 195.
συνεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
συνεχὴς I. Pisc. 22. 592.
συνηγορία. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συνήθη III. Calumn. 23. 153.
συνημμένως II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνίεντες al. ἀνίεντες al. συνέντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὲ, οἷας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνίεναι restit. pro συεῖναι II. Salt. 64. 303.
συνόντας Edd. συνόντας III. Philopdt. 1. 584.
συνοικεῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
συνοικία I. Cat. 15. 637.
συνουσίας II. Bis Acc. 11. 804.
συντάσσω I. Pisc. 23. 593.
συντίμων I. Pisc. 10. 579.
συντίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
συντυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τὸ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σύφος volunt al. Ἄφρος alii. III. Macrob. 22. 224. κακώσεως τοῦ Σύρου II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσπειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρίαι I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφόνδυλος. σφονδύλου sc. ὀδὸν II. Astr. 29. 372.
σφραγιστάγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφριγάω. σφριγῶντα Edd. male σφρυγ. II. Amor. 12. 409.
σχιδαίσιν III. Philopf. 4. 167.
σχῆμα, σχήματα ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲν τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σώπολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφροσύνη II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσωσιν Edd. σωφρονίσωσιν II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκος I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταπεινὸς I. Catap. 5. 626.
ἐταλαντεύθη I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
ὦ τὰν al. τᾶν ὦ amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλος I. Catap. 29. 650.
ταπεινᾶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταπιχαπολέα I. Nec. 17. 480.
Ταρτήσιος. Ταρτησίων Edd. pr. Ταρτησίων III. Macrob. 10. 274.
Ταΰγετος. τῷ Ταϋγέτῳ al. τὸ Ταΰγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 200. ταύρων ἐπὶα I. Sacr. 2. 528. ἐν Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. ἐπὶ τῆς ταφῆς al. ἐπὶ ἐκεῖ τῆς ταφῆς I. Tim. 6. 112.
τάφος. τάφον τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. πάλιστα III. Rhet. Pr. 2. 2.
τεῖνα vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 732.

τοῖχ. τὸ τοῖχ. καθημῶτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τοιμαίρω I. Herm. 1. 739.
τοῖνον. τόκνα τῇ Ἡρακλεῖ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τοιταῖνω. ἐτοιτεῖνετο II. Icar. 8. 759.
τολυπρωκτ adverb. I. Herm. 67. 809.
τολλῶ. τιλῶ al. ἐλθῶ I. Tim. 20. 130. τιλῶν ὡς ἐτοιμότατα ἴτη III. Macrob. 10. 215. ἐτολλίθημεν III. Navig. 11. 255.
τολόγος I. Necyom. 11. 471.
τομοτόμημα I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τομουργίαν II. Icar. 6. 757.
τομοτίζω. τομοτίζοντ. al. τομοττίζοντ. male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τομψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τοπρακτὸς I. pro Lapſ. 5. 731.
τόπαρα improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τόχη. τὸν τίχη al. τὰς τίχης I. Piſc. 20. 590.
τηλικοῦτ. τηλικοῦτον al. τηλικούτου δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίδι. reſtit. pro Τίδις III. Meret. IX. 304. Τίδι II. Gall. 29. 747.
τιθασὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ. Solan. Ἀτίμαρχ. III. Philopſ. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντες reſtit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δέ τις τὸ πάλιν I. Nec. 4. 461. τὸς pro τις. Guj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι, ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τισὶ γε. Gr. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824.
Τίσιας III. Pſeudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωθρώσιος al. τιτροθήσιος an τι τρωθήσιος; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοὶ al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πίθον al. aliter III. de Diſp. 6. 258.
τοιοῦτ. τοιοῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτοι I. Herm. 37. 780. τοιοῦτον al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχω ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνεκαλεῖτο τὸ τόλμης. I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ. τόποι, Solan. τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ. τὸ τοσούτῳ II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοιαῦτα confuſa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτους & τοιούτους I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε reſtitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τοτε Hemſt. πότε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὲ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγιαὸς. ὦδὸν Τραγιαὸν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγιαὸν ἐπαῦε II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίης III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς. ὁ τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. a. 321. τραῦν μικρῶν III. Pſeudol. 29. 186.
τράπε. τραπέδμοι al. τραπέδμοι I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
τρίβων I. Merc. Cond. 31. 662.
τριβώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλώχιν III. Pſeudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τρικάρανος III. Pſeudol. 29. 185.
τριπλόος. τὸν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόπος leg. χρόος I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπόω. τετροπωτικὸς I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴν οὐκ ἀπόρρητος II. Gall. 5. 710. τροφὰς al. τρυφὰς III. Pſeudol. 18. 176.
Τροφώνιος I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυγάω I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτος III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνοι Edd. τογχάνει II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχος II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 171.
τυμπάνου I. Catap. 6. 627.
τυπτίου. τιτυπημένος II. Dem. 16. 382.
τύραννος I. Cat. 1. 620. τυράννων καθηγορίας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς τὸ Σικελίας τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννους σοφοὺς πολλοὺς γενέσθ. II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hist. 20. 118.
τύφ. λαθὼν ὁ τύφ. I. Tim. 28. 140. τύφου al. πλεόνου I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχῃ. τυχὼν] γράφεται, τεταχὼν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίου. ὑδροφορίσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτρατίζειν Γ. Herm. 68. 810. ὕδατ. μιλαλαιῶν I. Piſc. 10. 579. κατὰ ὕδατ. I. Cat. 21. 643.
υἱεῖς. τοὺς Ἀλκμάνος υἱεῖς δύο I. Cont. 3. 493. Ἀλκιμάχῃ ἢ Σιμίλης υἱεῖ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Πηλέως υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ. ὑμετέρᾳ al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9, 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαπάτιον Graeu. ὑπαπάτιον Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχὰ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὑπάρχω. βιῶ τι ἀρχαῖον ὑπᾶν. I. Nigr. 26. 64. ὑπᾶσι I. Sacr. 11. 535.
ὑφίστημι. ὑπισιῶν al. ἐπισιῶν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὑπὸ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Piſc. 5. 575. ὑπὲρ τ πόδα II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἀπάντων I. Piſc. 24. 594.
Ὑπίφα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεράνω al. ὑπὲρ ἄνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπιβόλ. Ὑπιβόλῳ τάχα ὁ Κλίνει I. Tim. 30. 142.
ὑπιρλατεύω II. Eun. 2. 351.
ὑπιρλατεύομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερεκτείνω. ὑπερεκτείνειν ℞ πυρῶν ſolvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερμοιρ℞ I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφαν℞ quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Piſc. 23. 593.
ὑπερπαίνω I. Catap. 27. 649.
μηθ' ὑπερτίθεσ al. μήτ' ἀναβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω, εἰς δέκα ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπηνίω℞ I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπηνητης I. Sacr. 11. 535.
ὑπιχνούμ℞ al. ὑπιχνούμην I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. δὲ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἐπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπὸ Jenſ. ὑποπιττούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῶ al. ἐν αὐλῶ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάλλω. ὑποβαμβόρμ℞ al. ἐπιβαμβόρμ℞ I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαμβόρμ℞ αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρίχω. ὑποβεβριγμ℞ II. Gall. 8. 714.
ὑποδικνυμι. ὑποδιξαι al. ℞δειξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδιχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑποδοχὴν al. ℞δοχὴν II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
ὑποδραματυργίαν II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Piſc. 26. 596.
ὑποκιλεύω I. Cat. 19. 642.
ὑποκρυόμενον III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάσαι. ὑπολαμβάσαντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπ℞ al. ἐπίλοιπ℞ I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμωρ℞ II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθημι. ὑποθὶς νόμον II. Aſtr. 19. 368.
ὑποτίπαμαι. ὑποτιπλαμένου III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτιρ℞. ὑποπτίρων al. ὑπόπτιρον I. Somn. 15. 20.
ὑποφθισύσης Solan. al. ἐπιφθισύσης III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποστοιβάζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνω. V. ὑποφαῦ I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑπεφαίνω. ὑπέφαινε al. ἐπέφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὑπόπληξ I. Catap. 4. 625. ἔπειτα ἡ ὑπόπληξ I. Tim. 20. 130. τ' ὑπόπληγ℞ III. Calum. 12. 141.
ὑραῖον τὸ μέγα III. Pſeudol. 9. 169.
ὑφαφίαι. ὑφηφάζαντες male. ὑφηῶζ I. Prom. 9. 192.
ὑφίλαιν. ὑφίλαιν al. ὑφαλὸν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχέω. ὑφηνίοχε al. ἠνίοχε I. Somn. 15. 20.
ὑφίσταμαι. ὑποστήσομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιβρεμέτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίδων. πόσοι φαίδοντες I. Tim. 4. 108.
φαίω I. Piſc. 8. 577. φαίνομαι. φανεῖν al. φυσᾶν male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
φαλλικὸν Schol. ſcribit ἐν τῷ φαλλικῷ I. Halc. 8. 184.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
φανὸς. φανότατα Edd. φανέτατα II. Q. Hiſt. 44. 57.
φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάρ℞ Βαίν. Χάρ℞ III. Tragop. 24. 650.
φάρμακον I. Tim. 55. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Piſc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
Φειδιάδε emendatum pro Φειδίαζ II. Gymn. 35. 915.
Φειδὼς II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
φέρω. φέρει ἀλλὰ τῷ ταῦλε μέσῳ I. Cont. 8. 500. ἢν μή τι φέρῃ δόξῃ II. Icar. 20. 775. φέρεζ al. στρέφεζ I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φιμεράρχου I. Tim. 43. 155.
φεύγω. ἴφυγε reſt. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 823. ἔφυγον ἐπικλίναντες al. ἔπαυσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. φεύγειν exſulare. II. Tox. 17. 526. φυγῆ al. φύγην I. pro merc. Cond. 4. 712. φεύγειν ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. τὸ φεύγειν al. τῷ φεύγειν II. Aſin. 511. 619.
φημὶ. φῇς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φῇς al. ἴφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. φασι Solan. pro φασιν III. Calumn. 14. 144. ἴφην Edd. ἴφη II. Amor. 29. 429. ἴφην al. ἴφης I. D. Mar. X. 1. 311. εἰπέ μοι, ἴφη, ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. φησιν ex ſ. φασὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. σὺν ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ σὺν ἂν φθάσοις τις I. pro merc. Cond. 11. 720. σὺν ἂν φθάνοιτε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάοις III. Conv. 2. 419. ἔφθην & ἴφθην I. Piſc. 29. 598.
φθιριζῶν v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθόνε Edd. Forſ. φόνε III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλέτας℞ II. Tox. 7. 514. cum φιλοίτας℞ confuſ. III. Macrob. 12. 216.
φιλῶ confuſ. cum φιδίαι III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φιδιππίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
φιλόπαιγον & φιλόπαιγον II. Icar. 24. 780.
φιλοπονῶ II. Abd. 4. 162.
Φιλοτίτης. Φιλοτίτην al. Φιλοτήρων℞ I. Tim. 6. 112.
φιλομυσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλ℞. τοὺς φίλους al. τ' φίλων I. Tim. 8. 114. τίς γὰρ ἦν σοι φίλ℞; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσωντο & φιλοποιήσωντο I. Scyth. 11. 871.
φιλοσοφῶν. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφία. φιλοσοφίᾳ al. φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίας Hemſt. μυθοφορίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαν δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφ℞ I. Tim. 55. 172. φιλοσόφῳ al. φιλοσόφων al. φιλοσόφῳ I. Prom. 7. 35. ἄρτιον ℞ φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτησία I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτησίαν III. Conv. 15. 428. φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ὑποκεκισμένος III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονήσωμαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύνας III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχορ℞ I. Piſc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφίαν II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοίνιξ. ἢν μὴ φοίνικ℞ ἴσῃ βιῴῃ I. Herm. 53. 793.
φοιτάω. φοιτᾶν Ἀττικῶς ἀντὶ τῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φόλ℞. τῷ φόλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονεῦ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνῳ II. Gymn. 19. 899. φόνου Pell. φθόνου III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ⊙ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσας al. ὁ μὲν φράσας I. Tim. 43. 255.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρεπῶς III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον. φροιμιῶν al. προοιμίων II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἡ Φροντὶς Ἱππολυτίδη I. pro merc. Cond. 15. 724.
Φρυξ. Φρύγας I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τῆ φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φυκ⊙ I. Pisc. 12. 580.
φυλακικ⊙ al. φυσικοὺς al. φυλακτικοὺς I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκικῶν II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιριφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. ᾧ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ᾧ χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τῶν χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμαιτυπεῖον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. ᾧ χάριν al. χάριν τι al. ᾧ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαριεμένους al. χαριεμέν⊙ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 336.
χειμών. ἐν χειμῶνι I. Hac. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δάκτυλον ἐν τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. πλοκῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
πασὼ χρυσῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χρηίσκ⊙ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῆ III. Pseudol. 1. 162.
χρεών. ἔχρεα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. διὰ ἔχειν οἱ χρώντες I. Tim. 28. 140.
Χράπης. Χρήμητ⊙ al. Χρήμις⊙ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρὴ. οὔτε ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν al. τί δ' ἂν χρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρήμασι. ῥητῶν ἕνεκεν χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χρῆμα II. Q. Hist. 57. 66. παλιμφρονεῖν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ⊙. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρ⊙. ὦ χρᾷ I. Pisc. 46. 613.
χρυσήμοι pro χρυσοῦμοι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσῆ γὰρ εἶμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τυχὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsi. 1. 724. οὗτος τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κόλον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφορ⊙ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρας I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι ποιμαι II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρέω I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψελλὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψῆφ⊙. τὸν δίκαιον ψῆφον al. τὸ πίνειν I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορίαν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ⊙ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίαν al. ψυδρολογίαν I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρας II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ἄττα I. Herm. 55. 796.
ὠδῖνα. ὠδῖνι ὄρ⊙ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθεῖν. ὠθεῖτε al. male αὐτεῖτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ⊙ I. Cont. 1. 490.
ὦν Edd. ὢν II. Astr. 3. 361.
ὠνήσομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὤνι⊙ I. Sacr. 2. 528.
ὤρας. μὴ ὥρασιν ἐκείνοις II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν Graev. ὡρίζειν II. Par. 43. 868.
ὥρᾳ v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρια Edd. ὤρεα II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ἀρυομένων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὠρᾶν vulgo ὁρᾶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227. ὡς Edd. ὃς Mareil. III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὃς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. καὶ I. Tim. 55. 171. ὡς ἕκαστος al. ὡς ἑκάστους ἑαυτοὺς II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τ' ἐκείνης III. Ner. 5. 639. ὡς τις non ὡς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ἐδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὡσεὶ lege ὥστε III. Philops. 32. 59.
ὡς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλεια I. Nigr. 26. 65.
ὠφελῶ. ὠφελοῦσαι al. ὀφελοῦσαι male I. Cont. 20. 517.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄεσατ⊃. ἄεσατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀεδηρόθεν. --Ἔφισε I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄθρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀθραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄθροχ⊃ III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλίης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. σὺν ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. σὺν ἀ ἀγαθῇ I. Somn. 17. 22. ἢν τ̃ καλὰν, ἢ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τ̃ ἀρίστου ψήφῳ δοκιμασθεὶς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίονι⊃ I. Cont. 12. 506. ἐδείκνυτο ὡς τινα τ̃ πρωτόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστ⊃ κατὰ παιδιάν I. Harm. 4. 857. τ̃ ἄριστον τ̃ γραφίων Ὁμήρου II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γυρίζειν, vel εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τ̃ ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τ̃ ὥρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγαναξτίαν I. Tim. 9. 115. ἀγαναπτεῖν μὴ μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἠγανάκτει πίζος βασίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπᾶμεν contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τ̃ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητᾶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ἀν ἀπο πλοῦτον ἀπειρίσιον ἢ χρήματ' ἄγειραι I. Prom. 1. 25. ἀγείρων ἢ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείρειεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλεια. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη πυγμίτης III. Epigr. 24. 682.
ἄγειτος. ὑδὲν ἀγειτοῖς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δολίατι συγκαλασπάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγκοῖαι. ἢ γάρ σφισιν ἀγκοίαιαν ἐπίφκουαι II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγκοια I. Cont. 15. 511. δικὸν γε ἡ ἄγκοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγκὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγκωμον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν III. Philopſ. 10. 38. ἐν ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖ⊃ I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγρι⊃. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἄγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπτεῖν. ἀγρυπτῆ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπτία ἔχουσα ἢ ἔννοιαν τ̃ γινομένων, ἢ παντάρειμψυ I. Somn. 4. 7.
ἀγυιαὶ. πᾶσαι μ̃ ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. ὑδέποτε ἤγαγε I. Tim. 3. 104. ἤξω Edd. ἤξειν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὑπὸ τ̃ Ἀντίφιλον II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μ̃ ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατέπιν τῶ τ̃ παρόντων ἀγῶν⊃ III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγωζ πρὸς τ̃ ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὸς I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδλιον Προμηθέ⊃, ἄδλιον Παλῶ I. Prom. 2. 26. ἀκούων ἄδλιον vel ἄθλιον. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τῶ ἄδη τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδλιον II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορ⊃. ἀδιάφορα εἶναι συμβεβήκει I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. ὑδὲν ἡμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ὑφ' οἷς σαυτῷ συνήθης ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντες III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματ⊃ III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικ⊃. ὁ τοιοῦτ⊃ III. Calumn. 8. 134. πῶς ἔν σὺν ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδίνος III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητ⊃ I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμ⊃ III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſipiratio neglecta, σὺν ἁπλό⊃ III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατ⊃. ἀδυνάτων ἡμᾶς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἄεδε. ὁπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ἄεδῃ I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀειξιλι⊃. ἀειξιλίῳ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ ἢ περιφορᾶ τ̃ ἡλίου I. Prom. 6. 34.
ἀειροκίλαδ⊃ I. Prom. 7. 36.
ἀειροκόραξις II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀεφόρη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ὁπότε ἤδη σὺ τ̃ ἀετῷ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τ̃ ἀετῶν πτήσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὼν III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Haic. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ λεγ. τ̃ δόξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατ⊃. ἀθάνατοι ib.
ἀθέατ⊃ I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὑδ' εἰ αὐτὴ μοι Ἀθηᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηᾶ συνειργάζετο I. Prom. 3. 27. τ̃ Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηᾶ στρατίᾳ III. Meret. IX. 301.

Αἶναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Αἰήσι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Αἰήσι II. Alex. 38. 244.
Αἰηναίους II. Q. Hist. 15. 22.
ἀέθλιτᾷ II. Gall. 8. 714.
ἄεθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἄεθλ⊙. ἄεθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀεθυρμάτιον ἄρκτῳ σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἰγιωρ⊙ III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. καλαθίρδ⊙ ἡμᾶς ὡς αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτι⊙. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνίσχυον γενόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτ⊙ I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ἠδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπία. ἐπ' Αἰθιοπίαν vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. ταμὼν ☾ καινοτις ὁμοιοῦται περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. arr. 12. 206.
αἰθὴρ μὴ γὴν ἐκδίκεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθερ⊙ μεγάλα I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπικὸς. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιοπικὸς. λαὸν Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾧ οἰκεῖα ἡ Αἰθιοπικὴ διήγησις II. Salt. 44. 295.
αἰθὼ I. Tim. 41. 153.
αἰλ⊙ I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ὀχ αἷμα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματ⊙ II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάσσω. αἱμάξαι τὸ δακτύλε II. Gall. 26. 742.
Αἴολ⊙. αἰόλε τῷ Ἕλλων⊙ θυγατέρα I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἴρομαι. ἆρσο I. Herm. 85. 829.
Αἰσχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰσχίνης ὁ Ῥέτωρ εἶρηκε I. Somn. 12. 16.
Αἴσαπ⊙ II. Icar. 10. 761.
αἰτία. αἰτῶν τὸ γεγενῆθαι I. Tim. 49. 163. αἰτούσης III. Meret. IV. 288. αἰτούσαν ἢ αὐδὶς τ' συναισιωτῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενέσθ III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιᾶσθ I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσωσαί σε III. Pseudol. 4. 166.
αἴτι⊙. τί δ' ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἴτνη. ὡς τ' Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
ἀχμαλωτός. ἐλυσάμην αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Afin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἀκαρὴς. ἐν ἀκαρεῖ χρόνε I. Tim. 3. 105. ἐν ἀκαρεῖ τ' τοιτὸς σης III. Philopat. 21. 610.
ἀκαριαί⊙ II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hist. 45. 57.
Ἄκατ⊙ II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
Ἀκαρνανικὸν II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκέστρα. ἢ ἀκέστραν ὑπὸς &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκηδιάζω. ἀκηδιάζοιτες I. Somn. 9. 13.
ἀκήν. ἀκὴν ἐγένετο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἄκρα⊙ I. Somn. 10. 15. ἀκρατ⊙ ib.
ἄκρατα melius ἀκέρατα II. Icar. 3. 754. ἀκράτ⊙ αἵσμ⊙ I. Somn. 10. 15.
ἀκράτ⊙ II. Icar. 3. 754.
ἀκρ. ἀκρο⊙. ἀκροδρυότατον II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σαυθέα III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παραλλήλους III. Char. 19. 630.
ἄκλαυσ⊙ I. Catap. 5. 626.
ἄκλαυ⊙. ἀκλαύρους ἢ ἀδίους I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἄκμη I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴν. σὺν ἀκμῇ II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
τὸ ἀκοντίον II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλην ἀκούεις II. Asin. 4. 571. τῶν κόλακας ἢ θεοῖς ἐχθροὺς ἀκούσειν I. Nigr. 22. 60. τοὺς ἀκούοντας II. Q. Hist. 10. 14. ἀκούσῃ σίγᾳ III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρῳνιαζομένου II. Jov. Trag. 41. 688. ἢ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούειν II. Asin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλῶς dici pulcherrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούων ἃ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὐνοιαν III. Calumn. 24. 156. ἀκούσῃ III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτε III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὡς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρίδι III. de Dipf. 3. 236. & 237.
ἄκριτ⊙. ἀκρίτους τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθ ἀμφῶ III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροδρυότατον II. Asin. 44. 611.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτὶς III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτῖνα παρατεθυγμένην III. de Dipf. 2. 235.
ἀκτίνοσιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κιφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλεκτρυὼν ἱερὸς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλεκτρυὼν κάμπτε II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωνικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρε τῷ Λύκοντος ἐπιχείρει II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopf. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς εὑρὼν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἐξευρεῖν I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθὲς χρηματὴρ ib. 38. 440.
Ἀλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἁλιῤῥόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἁλοὺς πόντος III. Philopf. 2. 30. ὅτε ἑάλω ἁλίσκεσθαι μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἅλυσις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμογνῆ μου Ἅλυσιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τινὰ Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλα. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἀνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖθο I. Nigr. 8. 47. ἀλλα ϗ ἐ II. Aſin. 10. 577. ἀλλα ϗ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. εὖ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλα εἴ τι II. Q. Hiſt. 5. 6.
ἀλλαδικός. ἀλλοδαπὴν ſubaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλοκοτος metatheſis pro ἀλλόκοτος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 18. 416. τὰ ἄλλα T. H. reſcribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hiſt. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλα τε II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τ' ἄλλων τ' βελόμθυο II. 1. Ver. Hiſt. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο εἶδος II. Aſin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Carap. 1. 621.
ἀλλοτριῶ τάμνω I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἁρμόζω nullo conſilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Piſc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδίκνυσι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγιστος τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνθρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hiſt. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἄλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὲς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Feſtum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωέως υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λόγῳ II. Gall. 10. 717.
ἁμαθίᾳ μὲ Θρᾴσῃ, & ἁμαθίας ἡγεμόνας τῶν Θρᾳσσῶν I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἅμαξα τ βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρός. πρὸς ἀμαυρόν τι ϗ μικρόσομον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἔργων I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατεσκέδασεν I. Nigr. 3. 41.
ἀμελὴς I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελίτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελῶ I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελεῖν I. Somn. 13. 19. ἀμελουμένος δὲ ϵ μὴ φέρων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμετασχετὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμοῖς. ἐς τὴν ἀμοῖδα ἐνεροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντες I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Aſtr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hiſt. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἀμορφῶ I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιθαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. νήσῳ ἐν Ἀμφιρύτῃ I. Cone. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πίσσα I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ γὰρ αὐτὸς ἀμφω ἡμῖν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβαλλεσθ τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμθυος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὖριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hiſt. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀνεγνωσμένοις I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶ ἀνάγκῃ — προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη - - ὀνόματα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἴσχοῖς I. Nigr. 22. 61. ὁ τὰς ἀνάγκας III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. εὐεργέτης ἀναγεγράφθη I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδῶ. λάθ' ὅταν ἀναδησάμθυος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδυσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορίαν I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρνυμαι. ἐν τῇ λίχνῳ ἀνεθόρνυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἡ μὲ τ πέτρας ἀνέθορεν ib. καπὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδέστατον III. Cyn. 16. 548.
ἀνακίρνα. ἀνελεῖν κύτας ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ὕστ III. Pſeudol. 5. 167.
ἀνάκιτι. ἀναίτιον αἰτίαν I. Prom. 4. 188.
ἀνακείμαι. ἀνακειόθω ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακες. τῶν ἀνάκων III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προβέβλθυος κλίμακος I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλυθον in καὶ σκευάσαντί τε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί τε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρίων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τ λόγον ἀνακρούσθαι I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρουόμθυος & ἀνακρούεσθαι πρύμναν ib. 46.
Ἀνάκτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνανήφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ ἱερημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκε I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων κεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνέλυσι III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμετρέω I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσκομαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναπύω I. Somn. 13. 19.
ἀναπταγάνης I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάπτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἅπαξ χειρὶ, μόναις ταῖς χερσὶ δισπόζων I. Somn. 9. 14.
τοῦ ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἀν ἄξι, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀνάπαισον ὑπὸ τῆ χερσὶ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀνάπαισα συγκροτῶν ib. ἀνάπαισα ἐκπρεπῆ ἐπιλέγοντες ib.
ἀναπαύω. ὅτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθεὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπιτάζω. ἀναπεπταμένη ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀναπέτασον αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἄπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσειαν v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλάω. ἀναπλάσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπτύω. ὑπολύζων ἀναπτύοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδιατος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 822.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἁναρπάζω. ἁνήρπασας, τὸ δεῖν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρριπίζω. τὸ ποιητικὸν καὶ μυστικὸν ἀναρριπίσειν I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναριπτοῦσα II. Gymn. 27. 909.
ἀναρίπτω. παμπόλλας ἀναρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 20. 499. vide notas ἀναρτησόμενον II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκλοπίζω. ἀνεσκλοπίσθαι III. Macrob. 13. 219.
ἀνασπάω. ὡς πλοῦτον ἀνέσπων τὸ ἡδονῆς I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαντα τὸ ξυρὸν III. Conv. 20. 432. ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασαυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατινύω I. Catap. 4. 625.
ἀνατίλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατίλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνειν σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφορεῖς II. Alex. 25. 232.
ἀναφλὼν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφωτεῖ II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδίσης I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρείας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſic. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδρίας. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδρίας προσαμφιέσῃ I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοις τοῖς ἀνδριᾶσιν ἀκατάλιθοι ib.
ἀνδρογυνος I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογίαν Pl. Tox. 58. 563.
ἀνδρόδης. ἄρτι ᾧ ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνιγμὸν. ἀνιγμοῦ I. Tim. 41. 153.
ἀνιλίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνίλλω. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνιλλούσης τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνεμον. τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμοῦν I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνιπαγίλτου II. Jov. Trag. 37. 635.
ἀνιπόδητος I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνιπίληπτος III. Nav. 46. 278.
ἀνίσχομαι. ἀνίσχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνίσυρον. ἀνισυρῶνται ὀδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνίσχομαι. εἰ μὴ ἀνίσχη τὸ διατρῶν I. Herm. 56. 796. ἀνίσχουσι al. ἀναοίγουσι II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνίσως I. Piſc. 4. 574.
ἀνίσως I. Somn. 9. 14.
ἄνις I. D. Mort. XIV. 4. 397. ἐπότε ἄνις ᾖδα &c. ib. XXVIII. 1. 445. ζωγράφους ἄνις III. Soloec. 12. 583. κυρίδιον ἄνδρα I. Haic. 1. 178. ἄνδρας I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. προύχαιλα ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 348. ἄνδρας μικροὺς III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήροτα καὶ ἄσπορα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθέριξ. ἐπ' ἀνθερίκων ἄκραν II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἀνθέω. ἀνθεῖ παλαιᾷ τε καὶ ἀγρίᾳ ἐπιθυμίᾳ multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοδαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθρακ I. Tim. 41. 153.
ἀνθρακινος, ἀνθρακινώτερον ἀσπίδος I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθρακινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρακ εὐδαίμων I. D. Mort. XX. 5. 418. θέρμας δὲ τὰς παλαιμβῶν ἀνθράκων *Solan.* pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem *Geſn.* III. Cyn. 19. 551. ἀνέκαιε τοὺς ἀνθράκας I. Prom. 13. 195. ἀνθρακας μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζων ἐπὶ παισὶ I. Nigr. 7. 45.
ἄνιαν. ἀνιᾶσαι ἐπὶ τισὶ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς οὐ ποσὶν ἀνιᾶσαι ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἐξ τάχ' ἀνίοντες εἰς τὰς ἀμοιβὰς I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀνασταῖσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίστασθαι τέφρας ἐπιχυθείσης III. Muſic. Enc. 7. 96. ἀνασταίσας II. Dem. 22. 384.
Ἀννίκηρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια, γοητείας καὶ ἀνοίας θεολογωθείσης I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμοιον. ἐξ ἀνομοίων σπερμάτων I. Prom. 5. 30.
Ἄνυσις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνυσίμως I. Herm. 33. 774.
ἀνυσιμος I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἄντιας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξετάζεσθαι II. Abd. 16. 174.
ἀντερισθαι I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιδικάσω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιδικάσω. ἀντίδικος τῷ καμήλῳ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μοιχεύοντα II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ μὲν δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἄνω τὸ ἀντίθυρον v. notas III. de Domo 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμολπος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ἀλαλαγὴν μόγις Κάπιλον I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιεῖν. ὃ μὲν ἄλλα τὸ σπέρμα . ἀντιποιεῖται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντιποιεῖ μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. διὸ τὸν ἀντιποιούμενον σοῦ πρότερον I. Prom. 3. 29. φιλοκοσμίας σύμβολος ἀντιποιουμένης ib.
ἄντυξ. εἰχεῖο τ' ἄντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυπόδητος & ἀνυπόδητος II. Aſin. 16. 584. quales calceci jumentorum, ib.

ἀνυπόστατος I. Halc. 4. 180.
ἀνυσιμώταλον ὃ ὂν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσω II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω ϵ κατω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διὶ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. ἦσος αὐτὴ ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξίνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. τὸ ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίας εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σπάνις ἀξίους ἀνούμους II. Q. Hist. 28. 37. ἄξια ταῦτα ὠνήσω vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ὖσαι II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξίου I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφίλμον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος ϗ θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορτος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορτος al. ἄφρις ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγέλλωσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορεύω I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ὅτι φίλων, ἢ εἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγορεύων I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε σωφροσύνη I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω, τ' ἱστορίας ἀπαθανατιζούσης ἀρετάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαφθλας ἀπάτας, & ἀπί τι ἀπαίρω I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπανθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἰλιὰς v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρρησίας III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἰσχίων τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἅπας. ἅπαντα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπαντα ἰκέσθαι — Σίμουν II. Gall. 14. 722. & 723. ἁπάντων ἤδη πεχυμμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδίαν. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπαυκάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπαίκαζε I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπεῖκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἄκυρά μοι αὐτὸν ἀπαυκάζων I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἠπειλεις vulgo ἠπείλης male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπιεν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπελεύσῃ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ὦ Δάτη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπειλεύω I. Jud. Voc. 6. 89. εὖγε, ἀπειλεύομεν I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολέω I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολῶντες II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίως καὶ ὑπεναντίως I. Nigr. 36. 78.
ἀπεινωτίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπέβαν ὧν I. Tim. 2. 102. ἀπέβαν ἐν τῇ ἀποκρίσει III. Pseudol. 5. 167.
ἀπεικάσμαι. ἀπεικάσται εἰς Ῥέαν III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπίσω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστησασι μὴ ἐχὶ III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἀπλοικὸς I. Tim. 56. 173.
ἀπὸ τίων II. Astr. 7. 363. ἀπὸ τ' ἀδιαστάλων II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Astr. 21. 368. ἀπ' ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τούτου ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἀφ' ὁπόσων τολάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀπολάμπεσθαι I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθιζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβαίνω. ἀπέβλεψεν εἰς τὴν Ἀτλικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας εἰς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ὅτου ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μηλὰ ἀποδακὼν III. Merer. XII. 311.
ἀποδιδύσκομαι I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ὰν παιδὸς ἀποδῦῖαι σύφυᾶ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδυσεν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδέξαι pro ἀποδῦῖαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδιχόμαι. ἀποδιδίχατα III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδωμι I. Herm. 9. 749.
ἀποδακρύζω I. pro Lapſ. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀποδύς II. Asin. 5. 572. ἀποδυθὲν τὴν περφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πῶς ἀπόθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢν δὴ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκείμαι. ἀποκίσται III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκηρύττω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἰσχὺν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλασσαν al. ἀποκέκλεικέ μοι . . ἀπέκλεισε αἱ κὴ τὴν θάλασσαν. & ἀποκλείειν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὕσειεν ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλέω I. Nigr. 32. 61.
ἀπολαρυσσάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τ' σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαῦσαι τὸ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τ' ὁμοίων I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὴν συνεργὸν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολιπόμβοι τ' μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολιφθεῖσα al. ἀπολειφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπιλίμπανον III. Diſſ. cum Heſ. 9. 246.
ἀπολιθαύω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαύειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνίμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσι II. Par. 6. 844. ἀπολλύμενα II. Aſin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος κὴ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογίομαι. τὰ μὲ ἀπολογούμενον I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας οὐκ ἀποφέρω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπορος. ἄπορον ἀποφαίνειν II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀποξύω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόρυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλοΐαις καλαγιλάσαιλες II. Tox. 2. 509.
ἀποπνίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπνιγεὶς ὑπ' αὐτοῦ III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα πανταχῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀπορρίπτω I. Herm. 23. 761. ἀπορρίψας II. Gall. 9. 717. ἀπορρίψαιλες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἀποῤῥίψων τῶν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπερρίφθαι al. ἀποῤῥίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβησαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſiopeſin poſt ὦ δέσποτα αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκευάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλέω extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. οὐκ ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμῶ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπάσαμεν τὸ ἀετῶμα I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀπεσπάσας πάμπολυ τῶν ἱερῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπώμενον I. Piſc. 14. 585.
ἀποσπείρω. ἀποσπείρων τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποστέλλω. ἀπέστειλα al. ἐπέστειλα I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur in ὅτε ἱρέων & ſaepius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαδομένης al. ἀποφρασσομένης II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτελέω I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποτελεῖν τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἠχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτέμνω. κεφαλὴν γε ἀποτεμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro *ſacro*, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτήκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτός τι κὴ ἄσιτος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρέπω. ἀποτρέπετε ὦ θεοὶ, τὸ δεινὸν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χωρὶς τοῦ ἁρμογλυφῶν κὴ ἐπιδιφρίων τεχνιτῶν ἀποφαίνεσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄπορον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνεσα al. ἀποφαινῶ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέρω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφράς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξαντες τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀπόχρη I. Prom. 6. 190.
ἀπραγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραεῖν. κοίλῳ Ἀραῶϊν I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργειφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργέτι pro ἀργότι δηλῶ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥραν τὴν σὺν Ἄργει ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἀργύριος. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρειος πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἁρμοσκα. ἐδὲν ἰδίλιες εἶπεν ἐπεῖν ἂν μοι ἁρίσειεν I. Herm. 21. 760.
ἁρμόσκομαι. ἁρμοσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Piſc. 38. 607. ἀρετὴν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἰδρῶτι II. Bis Acc. 21. 819. ἐν τριόδῳ τὴν ἀρετὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσταρχος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσταρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀριστάρχῳ Φαληρέως ib. 1. 82.
Ἀριστείδης II. Jov. Conf. 16. 639. ὑπὸ Ἀριστείδῃ I. Tim. 24. 137.
ἀριστεῖον I. D. Deor. XXII. 3. 272.
ἐν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεῖ II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνῃ II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸ Ἀρίστωνος ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτου σκόλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀνασρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμόνιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰς τ' γε λύθης φέρουσας ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῇ παντὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοσῆς. ἐπὶ τ' ἁρμοσῆν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμοσῆν II. Tox. 17. 525.
ἄρρατος. ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄρροτον I. Tim. 17. 127.

ἀρ-

ἀρταγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἄρβαθον. τ' ἀρβαθῶνα δὲ προτίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἀρριανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἠρτημένας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμιδώρῳ III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτῆς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικιῶ III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτῳ ἐγκυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτον II. Aſin. 21. 588.
ἀρχαῖῳ II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀπόδειξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι Λυκοῦργον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖῳ pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερῳ τῶ Ἰαπετοῦ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχίμορῳ II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπῳ διατριβὴν I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδείξαι ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχετύπων καλῶς κεκοσμημένα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμίσυ παντὸς ib. ἴσασιν οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μείζων ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φημι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιβίῳ II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάνῳ II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτέκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ἐκ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένοις ἔργου III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τε, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἀρχων. ἐπ' ἄρχοντῳ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγεια. δι' ὅτου καὶ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄση III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενὴς. ὅτι ἂν ἀσθενῆς III. Columin. 19. 150.
Ἄσια. τῆ ἐν Ἀσίᾳ πόλιον III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιῳ. ἄνθος ἀσίῳ λίθῳ III. Tragop. p. 654.
ἄσιτοι III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδαμύκτῳ, μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἀσκεῖν. ἤσκηται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπεῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νίῳ II. Alex. 43. 248. διασπείρει τὰ τῶ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δέρειν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλήθη αἵματος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθαι φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάρδμος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάρδμῳ τῆ Ναύπλιον ἀπίπεμψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἄσπις. ἀσπίδι Ἥφαιστος II. Aſtr. 22. 369.
ἄσπορος III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα καὶ ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πάθος μυριζόμενον II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μυρίσκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων οἱ ἐξηγηταὶ τὸν μῦθον III. Macrob. 4. 210.
ἄστης I. Hale. 1. 178. ἀστέρα σε I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπισπάσαμεν τὸν ἀστέρα ib. XX. 5. 256.
ἀστικὸς. τῶ μὲ ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχία. τὴν περὶ ἀστοχίαν ἰδιοπάθειαν II. Amor. 16. 415.
Ἀστραῖον II. Lex. 2. 320.
ἀστράγαλον. ἐκ τῶ ἀστραγάλων μάσιγι II. Aſin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστει II. Amor. 6. 404. ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφορεῖ II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυάναξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυλογίας ὧδε ἀπορήσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολον III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφηλον III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαντικῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. ἐς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλέστατα II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλὰς ἀποῤῥίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτον I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἕτερον τ' ἄτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἄθις II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μιγνύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χαστήμιον I. Prom. 5. 31.
ἄττ' II. Amor. 17. 418. ἄτλα II. Lex. 21. 346. ἄτλα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. ἐν τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ἐδάμου Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴν δημοτικὴν τὸ σκωμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in ἐδέκισμίῳ II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλίῳ. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τῶν αὐλοῦσθμος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἐν τε βασιλικαῖς αὐλαῖς III. Columin. 10. 138.
αὐλητὴς ὄμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἀδὴ αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρακος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοφυΐας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπτης I. Tim. 24. 137.
αὐτοπροσώπου λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. καὶ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἁνὴρ Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἂν rectius ᾧ αὐτοὺς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτή σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ᾧ αὐτῇ ὅσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vult αὐτοῖ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνεγάνας II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ II. Q. Hist. 15. 23. αὐτίκ᾽ περὶ ὁρανοῦ II. Astr. 1. 360. ἐν ᾧ αὐτῆς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῇ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῇ· ἐν ἑαυτῇ sana. I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solan. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ᾧ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὡς τι ᾧ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δίξης II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ᾽ αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ᾽ αὐτὸν διεσπάτω II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ᾽ ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ θαῤῥῶν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν sc. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτων II. Astr. 22. 370. & 47. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲ ἀγνοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ᾽ αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Pisc. 32. 601. αὐτὴ δ᾽ ὅτως ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτον III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτυργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχέν. αὐχεν II. Alex. 42. 248.

αὔχημα μελάχρων II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμῶν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κεῖνο pro ἐκεῖνον vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρέω. ἀφίλατο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεῖ I. Tim. 22. 132. μαχόμενοι τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ· ᾧ μάλιστα παρακλῆτον I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφευκτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτον I. Somn. 10. 15.

ἄφθερον I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ἐκ εὐθὺς ἀφήσω αὐτὸν ὑδὲ ἄπειμι I. Somn. 7. 10. ἀφῆτας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφεῖθη II. Gall. 3. 707. ἀφεῖθητα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικτέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῶν ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδον. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἰταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἄφυης. ἀφυέστατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτον II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἰχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνον I. Halc. 1. 176. ἀφωνότερος τ᾽ σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλὺν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρας. σὺν ἄχρᾳς οἱ σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἄχρατα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 772.

ἀψίκορον III. Calumn. 21. 151.

ἀωρὶ II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρον. ἄωρα ἐν σοὶ τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ᾧ καιμιᾶσθι ὁμοίως ἐ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμιον I. Tim. 54. 170.

βάθρον. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθρον III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθρον -- τετραγμένα I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νὺξ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν εἰρκτῇ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ἄλως βαθὺ II. Salt. 81. 313. βαθείας καὶ ἀφόρων I. Tim. 4. 152.

βαῖνω. εὔρυθμα βαῖνε I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ στωτρίῳ II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ᾧ ὁ βληθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσον. πᾶς τεχνίτης ἀμφὶ πυρὸς ἐργαζόμενον I. Somn. 1. 2. τέχνη τ᾽ βαναύσων ib. βάπτησις ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαττός. βαττὸν ἰμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζεται πάμπολλα εἴτω I. Somn. 8. 12.

βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

βάρβαρον I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. βάρβαρον ἦν κὲ ὄλιθρος I. D. Mort. IX. 4. 362. βαρβαρος ὢν ib. XII. 3. 385. βαρβαρός τις πικρὸν μικρὸν leg. βόρβορός τις I. Prom. 1. 23. τ᾽ μεσὸν βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρυς. ἀγγιλίαν οὐ τοῖς βαρύτοῖς ἐπίτασιν I. Somn. 2. 3.

βάσανον. Pythagoras βασάνῳ τι πανιλαστάτῃ ἐ πολάσεις, ᾧ ἀτακτοτας πυρὶ κὲ σιδήρῳ σωστελεμένους διαθεσμοθετῆσαι dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τὴς Αἰγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς σὺν τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆα III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τινι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεὺ τῶ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς -- μάχας I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τὴς ὥθρας II. Salt. 64. 302.

βασίλιστα quae & βασίλιστα, & βασίλειστα, & βασίλιστα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσιμος ἐστὶ τυγχάνει II. Asin. 11. 579.

Βάσσον III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipl. 2. 234.

βάταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χερσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος κάμινον ἢ ἰσίαν δηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδηλὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβρυχε. ὑπὸ τῦ βέβρυχεν I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

Βέ-

βίλ☉. ἴξω βιλῶν ,. & ἐκ βιλέων I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλὸς. ἀπὸ τῦ βαίνειν βηλοῦ I. Cont. 1. 488. Θεσπεσίῃ βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαίχοντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδικίαν III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ κατὰ φύσιν I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀνέγνωκε βιβλία I. Herm. 82. 827.
βιβλ☉. τὰ βίβλια III. Mort. Per. 11. 333. βιβλίῳ τὰς Ὥρας II. Gall. 18. 728.
βί☉ ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄτοπος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκολιὸς βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τὸ βίον I. Pisc. 29. 598. τὸ μέσον β. ν II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλ☉ τοῦ βίου I. Cont. 10. 503. ἄλλον β. ον I. Herm. 78. 822. λαγὼς βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λέγω βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον πωλῶ I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίον ἡσυχίον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸν βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαραδρίου τινὰ βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ὠφελήσηται τὸν ξενικὸν βίον I. Nigr. 13. 52. βίου πρᾶσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. ὡς ὅσοις ἰδιότροπα βίοις II. Gall. 5. 710.
βιοτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημίαι I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλως ἀμοίρους II. Eun. 2. 350.
βλέπω. εἰς τὸ χρυσίον ἴδιον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρὸς. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ☉. βόθρῳ ἀρυξάμενος I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ὁ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορ☉ differentia βόρβορον inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. ἢ τῷ ὅτι ὁ βορβόρῳ βαρβαρικῷ τινι ib.
βορὸς. βορώτατε I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὰ κλῆρον — βόσκονται I. D. Mort. V. 1. 346.
βόστρυχ☉. κεκαυμένος βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοίους. τὰ Βυθοίων παρήσομεν αὐτούς I. Somn. 17. 21.
βυθύσω. λεπτὸν ἐξῆτα λαῶν ἐβυθοῦτο I. Nigr. 14. 53.
βουλεύομαι. ἐβουλεύσαντο al. ἐβουλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βουλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βουλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βουλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βούλησις. βουλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. ἢ εἰ μὲ τοῦτο ὁ ἡ παροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὲ ἐδὲν ἧττον ὁ νόμ☉ εἶναι τὸ ὀστ☉ σύμπας ib. ἃ ἂν ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βουλόμην ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βουλυτὸς. ἀμφὶ βουλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἄρστης I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ☉ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχὺς. ἐν βραχεῖ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενθύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθυόμενος fastum prae se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρέφ☉. ὀλολύζων ὥσπερ βρέφ☉ I. Somn. 4. 6. πικρῶ βρέφει III. Tragop. p. 644.
Βρόμι☉. ὑφηχόρις κατ' ἀγυιὰς Ἰσάσιν ὀργίοις Βρομίῳ χόρον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντὴ. βαρύβρομ☉, & Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντῆς ὑψομένης σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ἐμφρονας ἐτάραξαι αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτὸς. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ☉. περιαλ☉ βρόχον I. Tim. 20. 130.
βραμβολόγος III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθὸς. ὁ βυθὸς δέξει ποικίλον τὴν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. τὰ βυρσῶν τὰς ἀσκώλιας III. Nav. 4. 250.
βωλος, τοῖς βώλοις I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμὸς. Ἐλεὺ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν ἱδρῦσι ὁ τὰ Γαργάρῃ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλακ. ἀρνείων I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλὴν. I. D. Mar. I. 3. 290. γαλῆν λιπαρᾶ II. Amor. 11. 408.
γαλῆνες I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμῶρος. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμῶ I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὡς ἐγὼ Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμως τοιούτους I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμου II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Asin. 36. 604.
Γανυμήδης ὁ τῦ Δαρδάνε III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. νῦν γάρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τὸ Ἴδης ὄρ τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Jens. vult σὺ II. pro Imag. 23. 503.
γείνομαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει ὀλίγου τινος I. Somn. 12. 17.
γέλων. οὐ γελοίων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷ ὁ τοῖς γεγονόσι I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοίοις II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ὁ δυνάμενος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀναπλέως I. Tim. 54. 170.
γενεὰ. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rariſſimus in τὸ φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενεὰς I. Catap. 1. 622.
γενέσθαι. τὸ ὁ γενόμενος ὁ γενῶτα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγενημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ ἢ μεγαλοφυῆ ἦθη ὁ πάθη I. Somn. 7. 9. γενικὸν ἔνδρα ib. γενικώτατοι μάρτυρα ib.

γεν-

γωνικῶς I. Cont. 14. 510.
γόνθ. ἀξίως τῦ γόνυς I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γεραιὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρανος II. Alex. 26. 234. γέρανον ὀρχεῖσθ II. Salt. 34. 289.
γέρων II. Alex. 30. 238. γήρως II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. ἀπὸ τῦ πρώτυ γεύματ⊖ I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος ἡ δύψι⊖, & Λιδύης διψάδι γαίαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τ̃ κυματάδες γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐκ τ̃ III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τ̃ ἱρεῖον ἀναμεμίχθαι I. Prom. 9. 192. ἐφ' ἡ γῆν ἡ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὲς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνίργασον I. Prom. 11. 194. ἔλαιον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰ ἰσᾶ τῇ Γηρυόνι III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τύτυ ἀπφίρων I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω πολὺ γίγνο.το ἂν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένοις III. Conv. 20. 433. & 434. τῇ τυράννῳ γενέσθ Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγαρτα. γιγαρτός τι ἀναβοήσας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ἃ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49, 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τ̃ ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαυξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλυφὲν ἀσσίου δυνάμεως I. Somn. 2, 5.
γλῶσσα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλαστον ἔχει γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pisudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτετμῆσθαι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφαλλον. ἀμφὶ κόρσας μαλθακὸν γναφάλλον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τ̃ γνώμης μοῖρα II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνόφ⊖. γνόφῳ καλυφθέντ⊖ III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεσθ I. Somn. 11. 15.
γνωρισμὸς. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γονὴ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόνιμ⊖ III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τ̃ μίγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζουσα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμματεύσω Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεὺς. οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφυς & τὰ τοιαῦτα μιγνύοντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικὸς συντελεσθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνην γράφουσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὧν χωρὶς ἐδὲν καλὸν τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γραψάτω γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορέω. ἐγρηγόρως I. Herm. 1. 740.
γρίφ⊖. γρίφος σωτηρίᾳς I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγης χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' τ̃ γυμνασίου αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπιδεικνύειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰς πλευρὰς I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὲρ τ̃ δοκεῖν γεγυμνῶσθ II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖ⊖ I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖον τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίστει III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vorst. γυναικείαις II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγκρύπτει ἐκ Γύλωνος τι⊖ ἐν βαρβάρῳ γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμενος τῷ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκες I. Somn. 6. 8. ἀπὶ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναιξὶ τ' ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.
γύψ ἀναπτάμεν⊖ III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδοχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαίμονι⊖ τὴν σοφίαν III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δάκων τὸ κοινὸν I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατα δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δάκρυα I. Cat. 12. 634. ἰδάκρυα μᾶλα γιλαίας I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτυλι⊖ I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τ̃ δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίως αὐτῶν μεδίμνους I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίως ἐμφεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδικτὰν I. Somn. 11. 16.
δάκτυλ⊖ I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλως ἐντιμότατος II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλως καθιεκλεκὼς II. Gal. 31. 748. & 749. δακτύλως προτάτλεις I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλόν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τῦ βωμῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμόξεν⊖ I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παθενεύσᾳ I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἐς τ̃ τ̃ Δαναϊδῶν pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τ̃ Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶ⊖. Δᾶνα πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖ⊖. Δαρεῖον II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δᾶς. δᾷδι II. Alex. 47. 252. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti subjungitur accusativus III. Elect. 3. 88. f.

δάφνη. φυλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τὰ δάφνης III. Diss. cum Hes. 1. 240. δάφνῃ αὐτὴν καλοῦσιν II. Asin. 17. 585.

Δάφνιδα v. notam, si de accentu solicitus es III. Merét. VI. 293.

δὲ 1. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Asin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν δὲ τινὰ ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. καὶ πεδίον δ' ἐποίησαν II. 1. Ver. Hist. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβαλλειν γνώρισμα I. Pisc. 42. 611.

δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν εὐγνωμοσυνάτην ἐδεήθη II. Salt. 63. 301.

δεῖ & δέομαι. τοῖς διομένοις ἐπικυρήσας — τοῖς διομένοις ἐπαρχῶν — τοῖς διουμένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέομι — ἐπαρκεῖν τοῖς διομένοις τῶ φίλων I. Tim. 5. 109. ᾧ γὰρ δεῖ, J. Br. δῆ ib. 28. 141. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας III. Meret. VII. 296. ἐδεῖν δήσει με ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.

δεῖγμα I. Prom. 2. 25.

δειδω. δείδιας μὴ ἐνδείᾳ τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδισεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἅπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. δείδιως καὶ τρέμων I. Somn. 9. 13. δείδοικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

δείκνυμι. οἷαν Πολύκλειτος ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς τὰ πάντα προσοικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δείξατε II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δείξατο κατὰ τὴν παγκάεσλω I. Somn. 8. 11. δειχομένῳ II. Alex. 13. 220. & 221.

δειλινός. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.

δειλός. λαγωῶν δειλότερος I. Somn 9. 13.

δεῖνα. ὁ τοῦ δεῖνος I. Somn. 11. 15. τὸ δεῖνα I. Vit. Auct. 19. 558.

δεινός II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ἤδειν δεινὸν πάθος I. D. Mar. VI. 3. 304.

Δείνων III. Macrob. 15. 218.

δεῖπνάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.

δεῖπνον φερλικόν — δορυφορεῖν σε τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζεις II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

δεκάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.

δεκάς. τῇ Ἀττικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.

δέκτρι III. Epigr. 22. 681.

δελεάζω I. Pisc. 47. 614.

δέλεαρ I. Tim. 22. 136.

δέλτος. ἐς δέλτον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.

Δελφοὶ καὶ τὰ τῶ Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.

δέμας Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.

δένδρον. ἐπὶ τὴν κόμην τοῦ δένδρου II. 2. Ver. Hist. 42. 134. & 135. δένδρεα πνοαῖς III. Tragop. p. 647.

δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθε I. Tim. 43. 156.

δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

δεξιῶς ἐνίγκαντος III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξένιζον II. 2. Ver. Hist. 34. 130.

δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὧν δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἡ φύσις δεῖται τῶν χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1. 2. δεῖσθαι τύχης ib.

δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. ἐδὲν δέον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γενέσθαι ib. ξωνιεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι σὺ ἀφανεῖ ὂν διετάττου ib. τὸ δέον παρανέσεως ἦν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖστον ἀφιστῶντα τοῦ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.

δεῦ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. II. Conv. 4. 421. δεήσειν II. Tox. 47. 553.

δέρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

δέρμα. ἀσκὸν δερρεῖν I. Nigr. 27. 67.

δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς II. Tox. 29. 538.

δεσπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. τοῦ δεσπότου III. Bacch. 2. 77.

Δευκαλίων. Φαέθοντες ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.

δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἡδὴ I. Pisc. 42. 611. δέξαισθ' ἄν III. Mort. Per. 24. 346.

δέω. δεῖν, pro δεῖν I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε δέω III. Pseudol. 2. 162. καὶ ἐδεῖτο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδεῖσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένου τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεῖν II. Amor. 32. 432.

δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δή, ἴθι δή, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἄπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

δῆγμα. δήγματα II. Gall. 25. 740.

Δηλιος. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hist. 23. 120. & 121.

δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Δημάδου III. Dem. Enc. 15. 503.

Δημήτριος II. Salt. 63. 300. Δημητρίου II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

δημιοργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii sunt οἱ τοῦ Κάδμου καὶ Παλαμήδης τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

δημοκρατίαι I. Tim. 57. 175.

Δημοσθένους ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένην ib. 2. 492.

δημοσίᾳ II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.

Δημώναξ, περὶ δὲ Δημώνακτος II. Dem. 2. 375.

ἀφ' τοῦ πατρὸς III. Patr. Enc. 6. 230. ἀφ' τὴν ῥητορικὴν καὶ παιδιάν I. Somn. 12. 17.

ἀφοδοάω. ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένοι I. Nec. 6. 43.

διαβολή. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολὴν III. Calumn. 1. 124.

διαβεκολέω I. D. Mort. V. 2. 344.

διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.

διάδημα I. D. Mort X. 4. 365.

διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

διαζεύγνυμι. ἀλλ' ἐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ τοῦ συντραφείσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν I. Jud. Voc. 7. 91.

διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

διαίνω. θεὸς διαθηκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

διαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.

διαιρέω. διαιρεῖν II. Bis Acc. 2. 794.

διαιρῶ. διαιρεῖ κοπίδα II. Tox. 55. 560. διῃρημένοι τοὺς ἀκοιτας ib. 40. 548.

δίαιτα I. Herm. 86. 830. μονὴν δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. καὶ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτόν. I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τοῦ διαίτης I. Nigr. 12. 51.

διαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 539 & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19. 898.
Διακρίαι I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακριδὸν II. Amor. 3. 400. διακριδὸν ἔτι νόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hist. 32. 44.
Διαλλάττω. ἀλλὰ μᾶκιστα ὑ σμικρῷ διαλάττεσι I. Prom. 1. 25. σὺ δὲ δὴ τούτῳ διήλασον ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε Ib.
Διαλλάττω. διαλλάττοιας II. Abd. 20. 168. διαλλάττοις II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογος I. Prom. 5. 30. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διαλύω. ὧν τὰ μὲ σωμάτια διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμένω I. D. Mort. XXI. 1. 421. προετρέψατό με μὴ διαμένειν I. Nigr. 10. 49.
Διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διαπίμω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διαπομαὶ III. Nav. 24. 264.
Διαπείρω. διαπείρας τῷ ὄϊτῳ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
Διαπηγνυμι. διαπεκαμμένος I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσασα I. Somn. 8. 12.
Διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασείω. διασεισαμένη II. Bis Acc. 1. 793.
Διάσια festum Jovis I. Tim. 7. 114. τὸ Διασίοις III. Char. 1. 619.
Διασκαίρω I. Prom. 8. 191.
διασκινάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύρειν τοὺς τραγικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασώζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
Διατάττω. διατάττειν II. Jup. Trag. 38. 686.
διατελέω. τοῦτο τύνομα διετέλεσεν I. Somn. 2. 3. φιλῶν ἢ διατελέσω I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθέσιν II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τί διαθεῖη ἐμοὶ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά μοι διατίθης III. Pseudol. 25. 181. διατιθέντων II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρέχω. διαδραμεῖν III. Philopat. 17. 603.
Διατριβὴ. τὸ μοναγρίῳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
Διατρίβω. ἤδεα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
Διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διεφέρομεν v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἥθει καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. ἐδημόσια μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διεφθορότα ἄσμενα I. Nigr. 15. 54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξονται II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαψύχω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλος ὦν III. Conv. 6. 422. εἰς διδάσκαλε usitatius esse quam διδάσκαλος I. Somn. 1. 1.
Δίδωμι. ἐγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς κῆ τὴν ἑτέρην (χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δῴη τις ἀνθρώπῳ, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ἢν τινα αὐτῷ τίχῃλα δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείρω. διηρμένων Gr. mavult διειργμένων at non opus II. Tox. 33. 541. διείρων ib. 43. 551.
διεκδύνω. περὶ διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διεκπερώμενος. διεκπλήρωσον III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. κῆ ὡς ἐστρατεύθη τὰ πάντα ἐπελέξατο διεξιὼν I. Merc. Cond. 37. 696. διεξίων III. Philopsf. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξηται ϵ διεξέλθω I. Herm. 24. 763. διεξῆλθον II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνετε τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διεκρίνω. διεκρινοῦντα II. Gymn. 25. 908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16. 416. τί ἐ διηγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διηγούμεθα II. Amor. 42. 444.
διήγημα. ποδιδάσκων διηγήμασιν I. Tim. 46. 159.
διίστημι. διέστησεν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϰηρίζομαι I. Herm. 31. 771.
Δικαιικὸς. φορτικὰ μὲ, κῆ δικανικὰ, ἀλλῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
Δικαστήριον. τὸ τῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. ἐς τὸ δικαστήριον συνεισῆλθον II. Tox. 18. 526.
Δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
Δίκελλα. ἐπιμετρήσας τῇ δίκελλῃ I. Tim. 57. 175.
Δίκη I. Pisc. 40. 608. δίκη φωνήεσσα I. Jud. Voc. 1. 82. ὠθεῖ τ' δίκης III. Philopat. 16. 602. μήτε δίκῃ δικάσῃς III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκῃ κρίνω II. Asin. 23. 591.
δίκρανον I. Tim. 12. 120.
δικαπία I. Cont. 1. 490.
Δικοιρίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Pisc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσιος I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λέγῃ Διονύσιον τραγῳδίαν ποσὶν φαύλως III. Adv. Ind. 15. 122.
Διόνυσος III. Mort. Per. 4. 328. ἐδὲν γὰ πρὸς τ' Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπτὴς II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Δίος II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
Δίς. δὶς ἀφ' ἑσπέρας I. pro merc. Cond. 11. 719.
δισκοφόρος. τὴν δισκεφόρον III. Philopsf. 18. 45.
δισπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διστολογίαν. ἐ διστολογᾶν I. Somn. 8. 12.
δσυλλαβὲς II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἀναψάρμος διφθέραν ac simil. I. Tim. 6. 110.
Δίφυιος I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
διψαλέος. διψαλέον θέρος πίδιον I. Tim. 14. 124.
διψάω. διψῇ I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῇν πεινῇν II. de Luctu 16. 929.
διώκων II. Gymn. 19. 893. διώκοιμι II. Amor. 22. 422. διώκοιμι ἐ κατέλαβον I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ὑπάτευε Δίωνος &c. I. Nec. 13. 474.
δίωξις. κρὶς τ' διώξεως III. de Domo 27. 206.

δοκέω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκεῖς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς γραμμάτων &c. III. Cyn. 13. 546. δοκέει II. Aſtr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ἀμύστατον εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν III. Philopſ. 39. 64. δόξασά σου ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τῶν Θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. ᾗ δόξαν II. Amor. 11. 498. λέγειν ἔκασα δόξαν III. Char. 22. 632. διδόχθω I. Tim. 42. 154.

δόκιμον. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμον I. Somn. 2. 4. τῷ δοκιμωτάτῳ I. Scyth. 3. 863.

δόλιχον II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμον ἡμιτελῆ I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δοριὸς Λιβυκῆς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορίαν I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτῆρ. δοτῆρας ἐάων I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλον. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δυτέον II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροντοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἔφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δραῦμα I. Nigr. 24. 64. δραῦμα πολύμιστον I. Prom. 5. 31. δραῦμα τὸ βιολὶν v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καὶ τοὺς τῶν δραμάτων ὧν ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης σιγματίας. ὡς γὰρ τὸν δραπέτην τὰ σίγματα, ὅταν τὴν μοιχαλίδα δείκνυσι τὰ ἀνθίσματα I. Tim. 17. 128.

δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ δικαστίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἐδὺ τῶν δρεπομένων III. de Domo 9. 195.

δριμύτης. ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκαμμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. ᾗ δύναται I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεται σώζειν ἑαυτόν. ib. 8. 845. δυνάμενον II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ἐν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας ἔσας I. Halc. 8. 183. δυνάμει II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. ᾗ ἄλλως δύο I. Prom. 2. 187. δι' ὅτις I. Cont. 4. 195. δι' ὅλου II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. ἐς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διεκόπη II. Tox. 54. 559.

δυσάντητον. δυσάντητον ἐ λαπτρᾶσιον I. Tim. 5. 110.

δυσέλιγκτον I. Piſc. 17. 588.

δυσέρως, σοῦ δυσερωτίας I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητον ἦν περὶ τὰς διαλήξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυσσεβὴς. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυσσεβέσι I. Nigr. 24. 63.

δύσνυξ. τάπτ' αὖτ' ἂ δύσνυξ ἄλοσις I. Nigr. 17. 57.

δυχερὲς. ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἔσται σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 695.

E.

Ἔαρ. ἔαρ νέον ἰσαμβρίοις I. Nigr. 9. 49. τὰ ἤθη τὰ αὐτοῦ, ᾗ τὸ ἔαρ τῶν στιρῶν ib. 13. 52.

ἑαυτῆ. ἑαυτῷ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἐμὸν ὄντα II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἐάω. ἐῶ λέγειν, ὁπόσα μὴ I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμην III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖον II. Alex. 13. 221.

ἔβρον μὲ ἔστον III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστρίσθον II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγκύπτης I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφιζότης I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ἔστω II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἀλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένον I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλαμάγνυμι. λευκὸν ἐγκαλαμίζῃ φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκιράνυμι. χρωμάτων ἐγκιρασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκίφαλον II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ὀδυρμοῦ -- τὴν φωνὴν ἐνέκοπτε I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσασα III. Hippi 6. 72.

ἐγκυκλιοπαίδευτον III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχαινῶν ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελυς I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχειρίζω. τὰ ἐγχειρίζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Taſito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graev.* II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ὃς ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c. Ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκῶ II. de Luctu 5. 924. λαβόντες μοι II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν *F. G.* ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμᾶς I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῖν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῖν σὺν παισὶν III. Adv. Ind. 3. 100. παρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἔζω. ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἦσαι I. Somn. 2. 4.

ἐθέλω. ἤτοι ἐθέλουσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἐθελοκακίαν. ἐθελοκακεῖ al. ἐθελοκολακεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἔθος. ἔθους τῷ μεγίστῳ II. Dem. 51. 392. ἔθη ἄλλα μακροβιώτατα III. Macrob. 5. 210. σὺν ἔθεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μάντευμαι I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἰ δή τις II. Par. 42. 865. εἴ που III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα ἔφαμι γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἴ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἰσιόντα δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἅπαντες αὐτὸν ἠίσασιν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμι. ἤδεσαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ μοι εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπως I. D. Mar. III. 1. 295. τίς δ' ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἰδά πως κἀγὼ αὐτός I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι I. Cat. 29. 650. ἰσχὺν δὲ κἀγὼ ὅτι ἐ πάνυ εὑρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδῶ γράφουσι III. Herc. 1. 82.

εἰδῶ I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἰδὴν ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὴ δὴ οἶδας II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἔσται, ἰδ' ὅσα τε ἔσαι ὀπίσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἰδὼ μόνον I. Tim. 43. 155. ὅπως ἴδῃς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. ἴσχε κἀγὼ ἰδὼν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνον ἰδὼν, ἢ μόνος δείξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἦν ἰδού I. Pisc. 51. 618. εἴσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτόν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκαζων III. Philopſ. 24. 52.

εἰκάσης. τῶν μελλόντων — ἄρις θ' εἰκάσῃς I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσί ϵ ὀκτὼ II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hiſt. 40. 53. εἰκοτως τῇ καλαράτῃ τὰ ἴσα III. Fug. 30. 382. εἰκοτως hic eſt πρὸς την εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἴκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ ὡσεττά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικότι &c. II. Sait. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18 478. ὁ ὠσηγητὴς τῆ εἰκόνι III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς την εἴλαν Θρικίαν II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἴμεις I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐστὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapſ. 11 735. εἰ μηκέτ' ἐστιν II. Tyr. 11. 148. χρεῶς ἐστι II. Amor. 42. 444. ὁποῖά ἐστι I. Herm. 61. 802. ἐσθ' ὅτε I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ὃ δὴ ἂν καλεῖτε II. Aſin. 30. 598. & 599. περοδοῦ ἔσῃ πεπονηκὼς II. Gall. 1. 704. ἐσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἶη II. Par. 6. 844. εἶεν I. Piſc. 22. 591. εἶεν ἐπιδικτυαζ I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapſ. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἰόμαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Piſc. 6. 576. ὃ δὴ καμὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ϵ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Aſin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔστι ſed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ἂν III. Dem. Enc. 47. 525. ἅμα τυγχάνει ὕπνα την ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. οὐκ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἶπαμεν II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἶπέρ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε ὠθεῖσθαι II. Aſin. 47. 615.

εἰραμάγξης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσίᾳ τῶ πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέσιον I. Tim. 26. 738.

εἰρήνη δὲ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικὸς. εἰρηνικώτερόν ἐστι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἶπτε εἴρωσιν οὐ τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖοι εἴρωνες οὐ τοῖς λόγοις ib.

εἰρώνεια I. Prom. 1. 24.

εἷς εἶμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ὢν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς ὢν τῷ πολλοῦ δήμου I. Somn. 9. 13. μία σπουδὴ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. οὐ male III. Dea Syr. 35. 480. ἓν ἐν τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντος ἐν μυρίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποθέντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὥστε λόγῳ μὲ ἑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναφέρομεν τὸ κῦδος I. Harm. 3. 855. ἓν ἐν ἑ θροῶσιν II. Q. Hiſt. 2. 3. ἓν ἕνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro ἐν II. Aſin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καλαλύομεν εἰς II. Aſin. 17. 585. ὑπερίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μυστικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλοῦτε III. Epigr. Omiſſ. p. 692. εἰς διδασκάλου uſitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅστις τε εἴη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσιέδω. εἰσιδὼν μὲ III. Herc. 8. 86.

εἴσειμι. εἰσίναι II. Tox. 37. 546.

εἰσέρχομαι. εἰσῆλθε δὲ μὲ φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσιόντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιέω. ἐσποιεῖτε Φίρουσις αὐτούς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τῆ χωμῖε I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι ἧς &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶν σκελοῖν II. Gymn. 1. 884.

ἕκαστος ἑφιεὶς I. Herm. 26. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hiſt. 15. 81. II. Aſtr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἑκατι I. Piſc. 3. 573.

ἑκατόμπους I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ἑλας ἑκατόμπεδας ſcil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμπεδας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hiſt. 41. 103. δῆμος πανήγυιν ἐκβαλλόμενος I. Nigr. 8. 48.

ἐκδίδωμι. ἐκδιδῶμι τινες Ἑρμῆν I. Somn. 12. 18. ἐκδιδούσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδτ θ II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖθ θ I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖθεν ἐστιν I. Herm. 41. 784. ἐκεῖθι II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης ἂν ἀπέχομαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκείνῳ τι ῥᾴτερον III. Pſeudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνοι II. Aſin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δὲ σί φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης F. Br. ἐκείνῃ I. Nigr. 23. 61. ἐκείνους ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθήσκω II. Q. Hiſt. 20. 28.

ἐλα-

ἐκθορίαν. ὁκ μητράων λύθρων τοιοῦτον ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ὁκ τ' εὐνῆς ἄζως ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.

ἐκκαθαίρω τ' βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.

ἔκκαυμα. ὑπὸ τ' ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.

ἐκκλησία. προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.

ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.

ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.

ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.

ἐκκρεμαννύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαννύμενοι II. Tox. 6. 512.

ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. attoniti &c. ἐκκωφᾶν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.

ἐκλίγω exigo, I. Cont. 11. 505.

ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.

ἐκμάσσω. τὴν ποιητικὴν οἶμαι ἐκμεμυσάχθαι ὑπὸ τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.

ἔκμετρον. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.

ἐκμυζάω. ὡς παρδαλις ἐκμύζει ἔριφον — ἡ σάσις ἕλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προσπεφυκὸς ἐκμυζᾷ & κενοῖ I. Tim. 8. 114.

ἐκνέω. ἐξένευσεν εἰς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.

ἐκπίπτω. ἐξέπιπτες ἐγὼ δὲ ἐσύριττον I. Nigr. 8. 48.

ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι τὸ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.

ἔκπτυς al. ἐκείνους III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκποδὼν vel ὁκ ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.

ἐκπροθεσμῶ τὸ ἀγῶνα II. Gymn. 39. 920.

ἐκπροθερεῖν I. Prom. 4. 29.

ἔκστειν. ἐκστεῖν τ' ἄκλου I. Tim. 43. 156.

ἐκτάδην III. Nav. 39. 273.

ἔκτοπον. ἔκτοπον al. ἔκπαγλον I. Jud. Voc. 6. 90.

ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.

ἐκτραχύνω. φιλοτεκνίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνεις I. Somn. 2. 3.

ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.

ἐκφέρω. μικρῶν ἐκφερομένους I. Nigr. 34. 76.

ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.

ἐκφθείρω. ἐκφθείρω III. D. Meret. XV. 323.

ἐκφυσόω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμενον ἐσι τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.

ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.

ἔλαια. ἔλαιαν ὁκ τ' μορίας II. Gymn. 9. 889.

ἔλασεῖον. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.

ἐλαύνω. νεοζυγὶς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τ' ἐφηδύτ' &c. II. Abd. 13. 171.

ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.

ἔλεγχος. προλόγων εἰς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.

ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐληλεγχμένων. - - ὁ Σωφρονίσκος αἰδεσθεὶς ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τι καὶ ἀνημερωτοῦν II. Imag. 11. 469.

ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.

ἐλεύθερος. τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.

τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.

ἐλεφάντινος ὦμος Πέλοπος II. Salt. 54. 298.

ἔλαφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τ μ τ Δάγε πρῶτον ἐλεφάντων θήραν συσήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τ ὁμοιοτρόπων I. Prom. 4. 29.

ἔλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.

Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.

Ἑλλάς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.

τ' Ἑλλάδος ἱρεισμα III. Dem. Enc. 10. 498.

ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.

Ἕλλην. κατὰ τ' Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.

Ἑλληνικός. τ' Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.

Ἕλλην III. Herc. 2. 83.

Ellipsin verbi ἄγε vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis λὸν vel ἐκ ante τ' τίχης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶη post εὐφρόσυνα in nota III. Cyn. 4. 541. τῷ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῷ λίγε post μή μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῷ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι II. Gall. 18. 730. voculae ὀδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτην. τῷ ὁρᾶτε v. in nota ad καὶ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμον εἶναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.

ἐλπὶς τῷ φόβῳ II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.

ἑμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνακωθωνίζω II. Asin. 20. 587.

ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι ὧν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.

ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.

ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.

ἐμβροντᾶσθαι. ἐμβροντηθέντες ἀπίθανον I. Tim. 1. 99.

ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.

ἔμβρυον ἱπταμενιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.

ἔμιτον I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμίτου I. Cont. 7. 499.

ἐμίλησαν. ἐμεμηκὼς I. Tim. 45. 159.

ἐμμετρίαν. ἐμμεμετρημένῳ II. Gall. 27. 744.

ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος - - τὸ μέντοι ἐμὸν - - τὸγε ἐπ' ἐμοὶ - τὸ δὲ ἐμὸν — τὸμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.

ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.

ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.

ἐμπαροινία. μίμησο γοῦν εἴ τι μοι ἐμπαροινοῖς. & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.

Ἐμπεδοκλῆς. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.

ἐμπειρία τ' λογισμὸν φέρουσα θρασύτατα ἤκιστα εἰώθει I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 13. 553.

ἐμπήγνυμι. κολάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 232. & 223.

ἐμπίπλημι. εἰς ἐσπέραν ἐμπεπλάσμενοι & μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλησμένης II. Bis Acc. 21. 820.

ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.

ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.

ἔμπορος. ἐμπόρῳ τῷ Κάδμου III. Deor. Conc. 4. 529. καὶ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἐμπρίθω. τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνέπρισε al. συνέπρισε I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἔμφραττον. εἰ μὴ ἐμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχ- I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ὀφθαλμοῖς II. Asin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Heraſt.* I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μεγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύνθῳ II. Q. Hiſt. 38. 50. ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν διοτι II. Alex. 57. 262. ἐν γιτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς αἰὼν III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiſſ. 687. ἐν δὲ ἐ ἄλλα ξόανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Aſin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἔναγχ- II. Q. Hiſt. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγών- πους II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνυπνίῳ, εἰγε πτηνος &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοντες ἐμοὶ II. Par. 2. 839. in Προξενίδης vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔστ vide III. Cronoſ. 11. 393.
ἐναντί-. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πλείστῳ ἐναντί- τοῦ δήμου I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν ᾗ εἶπον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἐναργὴς I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὲς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλ-, ὁ ἐντὸς τ αὐλῆς. ἄθεν ὁ λόγ- ἔναυλ- ὁ ἐντὸς ἀπ τ ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδηκτον κατίδαρθον ἔτι ἔνδηκτος I. Somn. 4. 7.
ἐνδὴς. πᾶν γὰ εἰδέναι ἐνδὲς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδὲς; III. Cyn. 3. 540.
ἐνδιλίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἔνδιον. ἐνδιῖν *Fl.* ἐνδιὶς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἐνδ.δυμι. ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακιθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδυσιν II. Salt. 10. 273. ἐνδῦσα II. Tox. 11. 518. ἐνδεδῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδύντ- II. 1. Ver. Hiſt. 29. 93. τοὺς ἐνδύοντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδοθεν pro ἔνδοθι III. Char. 25. 633.
ἐνδύσιμον. τὸ ἐνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐσῆτα ἐκείνῳ ἐνδεδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνεῖδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τ ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη ἐ νέα I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθιν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ τὸ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύρι- I. Tim. 56. 173.
ἐννοέω. οὐκ ἐννοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔννοια. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι τὸ ἀεὶ οὐκ οἶδι φύσει τελισφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔννομ- II. Salt. 2. 267.
ἔνορχ-. ἔνορχον ποιησάμενοι III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἔνοχ- III. Calumn. 24. 156. ἔνοχ- τ κακοσιας II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐμπείρω. τοῖς ἀηδέσιν ἐνεπεῖρον τὸ θεῖον ἐμφυσῶν I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεστέρᾳ II. Amor. 33. 433.
ἐντελέχειά I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντίμων. ἐντίμωσεν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντιχ- I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τ ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ἔντρα ἐντραγῆ bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐντρίψατο ſc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ἡ θεῶ- I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλι- ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικανικὸν I. Somn. 17. 21. πιὰ τῦ ἐνυπνίῳ ib. 1. 1. τ ὄρνια τῦ ἐνυπνίῳ θεόν τινα φῆς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνοχία al. εὐαχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἓξ κ δίκα I. Prom. 20. 202. ἓξ ὥρας III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός μα I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξερχιεῖς II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω, ἐξάγει, *Jenſ* ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μὴ λαρτιοῦσ ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντόβιτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσι-. ὑπὸ τ ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μ ἦ ἐμοὶ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατῆσθαι male pro ἐξηπατῆσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένους II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hiſt. 37. 101.
ἔξειμι. ὑκοῦν ἐξέσται σοι ὁ χρόν- I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἐξερμινεύσεις ἐξελκομένῳ I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμασὰ πολλὰ ἐξεργάσατο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pſeudol. 27. 184.
ἔξεστι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξέσω III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξετασμέν- ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Piſc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημοτέρως ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξιστὰς III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδ-. ἐξόδοις πολλαῖς τεθυμμένοις III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχέομαι I. Piſc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῦ πατάγυ pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τῦ ἀβεβαίυ I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκόω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 23. 616.
Ἐξώδης al. Ἰξώδης. I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρ- I. Tim. 22. 132. ἐξωρων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπίσκια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τη δὲ πρὸ τ ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hiſt. 21. 30. ἐπάγων σῖτον ἐν Λύγυστῳ — κρόκον ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὸν σφαγῶν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγομένων I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῷ τύμβῳ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τὸ ἐπαίνων ἀφαιρήσομαι III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινῆ Περιφόρητα I. Nec. 9. 469.
ἐπαινῶ I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 643. ἐπαινῶ τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονταί τι I. Somn. 7. 10. τὴν δὲ τίχνην ἄπαιδες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρόσθων I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον ὅτι τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρήσομαι. ἐπανῃρημένην III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανάγομαι. οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπανειμι. ἐπανῆλθε πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντες αὐτὸ ὑπήκουον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδή. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
...αρμοῦ ἂν I. D. Mor. XV. 1. 399.
ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεὶ τι II. Par. 27. 858. ἐπεὶ male pro ἐπ. I. P. c. 42. 609. ἐπεὶ τοῖς κατηρτυμένοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς' ὃδ' ἐπῆλθ αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῆλθ' ὃ' ἐν μοι λέγειν, ἡμὸς γελᾷν ἐπῆλθ II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλέω. ἐπεισκληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισκαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισέπεσεν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸ Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπέλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπελαύνω. ἐπελαύσεσι τοῦτο III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμβαίνω I. Tim. 56. 174.
Epenthelis. per Epenthelin συγκῦραι pro συγκῦραι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέρας I. Prom. 5. 31. ἐπέρασεν Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεταί μοι παῤῥησιάζεσθαι I. Prom. 2. 26. σπουδὴ δὲ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίας δὲ ἃς τοὺς Ἰλιῶσιν ἐπῆλθ τοὺς μὲ τιμῶν τοὺς δὲ μή. ib. διαπράττεσθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφρατίδι I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπευωνίζω. νόμος ἐστὶν ἐπευωνίζειν τοῖς πένησι τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τῷ πλῆθει τῶν διδημοσιωμένων πολὺ πάντα ἐπεύνοστο — ἐπευωνισμὸν τῶν πωλῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπευωνίζομαι I. Nigr. 23. 62.
ἐφ' ἐχυρᾶς al. ὑφ' ἐχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & τὸ crebro alterius invaſit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ ὃ' ὧν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπεὶ πέρας II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τεττάρων καὶ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῇ θεῶν ἀφιγμένῳ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 645. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὰ θέατρα III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτῳ II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῇ μειδιάτῃ &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἑρᾶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸ ὀφθαλμῶν II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλάπτω. ἐπιβλίψει II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλευτος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσοί μοὶ I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπίβουν I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπιγίνεται I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὸ ἐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται. ἄπαιδες προστάτου ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδίξηται τὴ διεξέλθοι I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδέομαι II. Salt. 34. 287. ἐπιδεῖται II. Aſin. 45. 613.
ἐπιεικῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπίαι I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζήμιος τοῖς χρωμένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθόρυμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμίου. τὸ τὸ Πίσῃ θαυμάζομεν Δία γενέσθ Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικίλιται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικιρτομῶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλάμβων inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλεῖω. ἐπικλειοθῆναι leg. ἐπικλυσθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλύω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπικόπτω. ἐπικόπτῳ τῇ ἀναβάθρᾳ χρησάμβρος pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκυρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκυρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρους II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβοιτ' ἂν II. Gall. 23. 736. ἢν ποτὲ κεῦφος πτηνὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλείγω. ἐπιλειγόμβος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλίγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλίγδην γράψω δὲ οἱ ὄσιον ἄχρις ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμῆνται σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεστέρα III. Pleudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελίομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελίομαι ἐχύος ib. 7. 36. συστελλόμβος ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. H. Gall. 23. 747.
Ἐπιμενίδης. ὡσὶς τὸ Ἐπιμενίδου & τετυφωμένος σοφιστὴς λέγοντος Ἐπιμενίδου τινὰ Κρῆτα κεκωμῳδῆσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρία I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθεὺς ἁμαρτίνω I. Prom. 7. 37.
ἐπιμήκεις ὄλυς III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκιστον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κὴ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπίξιον. ἄχρι τῦ ἐπιξεσαιμόνου I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλως τινὸς αἰρισίδης ἐπιπαρόντω I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδᾶν J. Br. legit ἐπιπηδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσάντων τ Λιβύης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλήξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφίᾳ κὴ λόγων ἴριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος ἰύνη II. Dem. 1. 374.
ἐπιρρίω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιρρέοντος I. Herm. 61. 803. χιόνι συχυθησομένῃ τῦ ἐπιῤῥέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥιν III. Philopat. 12. 597.
ἐπισείω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ἐπίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκεψόμενος νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπίσκοπον I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ὡς ἐπίσασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπίσάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολή. ἐπισολαὶ πρισβυτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τας ἐπισολας de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισυρω. ἐπισσυρμῷον III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτην ἐπισωρεύειν τισὶ τοῖς πρωϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὧδε δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθηναίας Δεκέλειαν -- τυραννίδα ἐπιτειχίσειν item ἐπιτειχικὸς τῷ λογικῷ -- ἐπιτειχίσαντες τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν -- ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. καλασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀτθίδα -- Φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς καλακαχὴν τ χώρας & limilia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτηδές ἡμῶν opponitur dicipaſſim ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρῶν. ἐπιτηροῦσιν εἴ πυ III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ γὰ ἐπέθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριπτος. ἐπιτριπτότατα I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τε πράξεις ἐκεῖνον ἐπιφημίζας I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφορτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρῶ I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τὰ ἐπίχειρα — τα τ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τ ἀκαίρω παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) σὺκ ἂν θυμῶν τὰ ἐπίχειρα λαμβάνοι I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρις I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρῶ II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψηκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπεψηφισε τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἕπομαι. εἵπετο μεθ' ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπεμόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἑπόμωνυμι I. Tim. 47. 161.
ἑπουσία I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἕπω. ἔπειτα πτεροῦντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχεῖα. ἐποχεῖαι τοῖς ἁπρεμοῦσι I. Prom. 6. 32. ἐποχεμοῦν al. ἐπηχεμοῦν ib. ὠκαπαίοις μέτροις ἐποχεμοῦσι ib.
ἑπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἑπτάπους I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὁ δὲ βουλόμενος εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλως εἰπόντω II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κὴ τοῖς καλάμοις κατὰ τ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἶπέ τις I. Herm. 31. 772. ὅτωσὶ ἃ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. σὺκ εἰς τὴν βυλὴν, σὺκ εἰς τ δῆμον εἶπον I. Prom. 6. 33.
ἐπῳδὴν. τὴν ἐπῳδὴν ἐκείνῃ συστορθούσας I. Nec. 7. 466.
ἐπώνυμα. ἐπωνυμίαν συνειλῆθαι I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πειθάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τ νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἔραν I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐρασμιώτατος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐρᾶν I. Nigr. 38. 81. ἐρᾶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνέρασται I. Tim. 27. 141. τ ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ ἐρώμενον πίτευε II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. εἰργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενον II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μικρὰ I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμοιβᾶς I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τῦ ἔργου διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἕρεισμα τ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἑρμὴν indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἑρμηναίνω. ἑρμηναίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἑρμῆς. λόγων ἑρμῆς I. Tim. 9. 117.
Ἑρμιμαραγῶν I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον. τὸ κράτιστον ἕρμαιον ἂν I. Somn. 9. 13. μείζονος ἕρμαιον ποιήσεται σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμῆς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμίας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ὁ ἑρμηνεύς II. Jup. Trag. 30. 677.

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμοῦ ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ὁ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἔρομαι. ἢν ἔρηται II. Asin. 33. 602.
ἐρυθήματα I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχος II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. καὶ ἐλθεῖν ἐνθάδε I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δὲ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἔρωτες δὲ ὠδινοτόκοι I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτάω. ἐρωτῶν διδάσκειν τὸ τοῦ I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς εἶσι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπίπτουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὑπαῖθρα πρὸς τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Asin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος λιποδυτήρας II. Gymn. 36. 917.
ἔσαιμι. ἐσιόντων III. Dea Syr. 34. 479.
ἐσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἐσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐβαδίζει I. Nigr. 14. 53.
ἐσθίω. ἐσθίων τι τῶν ἀπορρήτων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἐσπέρα. ἐσπέρας δυτικὸς μέρη I. Somn. 15. 20.
καὶ μέσου ἑσπέρας &c. II. Amor. 36. 437.
ἑσπέρᾳ II. Dem. 33. 387.
ἐσχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατιὰν τραπέμενος ib. 6. 110.
ἔσχατος. ὐπ' ἐσχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωτερικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταῖραι. ἑταίραις συοῖν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄνθινα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σταθήσας τὴν οὐσίαν ὡς ἡμᾶς τοὺς φιλοσόφους καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. ποῖοι γὰρ οἱ κόλακες, ἢ τί πλῆθος ἐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τῶν ἑταίρων τις ὁρᾷ ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Geſn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι κρείττονι εἰκοῖ ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοεῖν δοκοῦσιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀφ' οὗπερ ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἧκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λυκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopſ. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapſ. 5. 730.
εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I, Merc. Cond. 41. 702.
εὐαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγένεια II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Asin. 20. 586.
εὐλάβεια III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει τύθυ τὴν εὐδαιμονίας F. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τῶν θείων ἀμφοτέρων καὶ μάλα εὐδοκιμούντων I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδόκιμον ὀλίγους I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγράφθαι I. Cont. 24. 524. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐήτριος II. Lex. 9. 335.
εὐθὺς. εὐθεῖαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τὸ πόλιος I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.
εὐκλεὴς. βίου εὐκλεέστερον I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ πάνυ III. Philopſ. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapſ. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὐμορφος. πότερον εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὔνους. ἡ Δίκη, εὐνοεῖσθαι I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὐνοῦν ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος ὑπὸ Κελτῶν II. Eun. 7. 356.
εὐποιΐαι II. Imag. 21. 479.
εὐπροσίτους II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδειον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρηται I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Asin. 35. 604. ταὐτὸν ταῖς μάλιστα ὁμοίως ἅπαν ἀρχαίαν εὑρίσκον I. Somn. 2. 4.
Εὐρώπη II. Alex. 4. 210.
εὔρυθμα μὲν τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.
Εὖρυτος I. Piſc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώτα. τὸν τοῦ Εὐρώτα πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρωπος. ὐπὸ Εὐρώπῃ II. Q. Hist. 28. 36.
εὐρωτιᾶν I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβέστατη III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια καὶ ἀγοίνησια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχέω. εὐτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ὄρος II. Amor. 7. 404.
εὐφημέω. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτη III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυᾶ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριτέω. εὐχαριτέσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. ἢ εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. ἢ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὔξασθαι δέον II. Q. Hiſt. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμενοι γενέσθαι I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔωνος. νόμισμα τίμιον ἢ εὔωνον — ὅτως εὔωνα παῖδα καὶ τὰ καλὰ — εὔωνον ῥᾴστητε τὸν λόγον — ὅτως εὔωνον ὄντας καὶ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσθαι — ἐκ εὐελπιδίας πορισμόν τε καὶ εὐωνισμὸν — εὐωνότερος ἢ ἀπεικῆ πεπραγμένων I. Nigr. 23, 62.
εὐωχίαι I. Tim. 43. 155.
ἐφεδρος II. Gall. 9. 715.
ἐφελκομένη III. Epigr. 16. 679.
ἐφέδρια III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήδομαι. ἐλαύνειν ἢ ἐφαδίνη' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφίναι σὶ τὰ τοιαῦτα ἡ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφιστάω. ἐπιστάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπιστὰς ἐμαυτὸν — ἐπιστὰς ἐλεμοσύνα — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἐπιστήσας — ἐπιστῆσαι τὸ σέλας, τὴν φυγὴν — ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς αὐτὸν ἐπιστήσας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστήσαντας — ἰδοὺ ἂν ἐπιστήσας — κἂν ἐπιστάσης διατραπῶσιν — ἐννοεῖν μὲ γὰρ ἄφνω μὴ ἐπιστήσας — ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα — ἐπιστήσας τὴν λέξιναν — ἐπιστήσαις τοῖς πράγμασι τὸ νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφιστάμενον ἐφ' ᾧ τὴν ἀπάμωσιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης δηχθείς III. Philopſ. 11. 39.
Ἐχινάδης II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τι νῦν ἔχω — εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγνοῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως ἐν σπουδῇ καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκειρισθέντα — καὶ ταῦτα ὅπως εἶχον διαπέμπειν — αὖθις χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θῶμαι — οὐχ ὅτῳ τρόπῳ μόνον ἔχεις — ὅτῳ δὲ ἔχοιλα γνώμης I. Nigr. 1, 38. ἐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γήρας I. Somn. 9. 14. ἐ γὰρ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν ἀπεῖν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκυθάσασα II. Aſin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω proculdubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε ὑδνμῷ ὑπτῷ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχοιμι ἄλις vulgo, ſed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἄλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ νεῶν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν γραληγικὴν II. Q. Hiſt. 37. 49. ἀφ' τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχησα III. Nav. 5. 251. χαλεπῶς ἔχοιλα I. Nec. 14. 476. ἔχοιλα II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκλῳ ἔχοιλες I. Nigr. 22. 61. τῷ πομπεύειν ἔχοιλες ἡλικίαι I. Somn. 1. 1. ἀπριξ ἐχομένης αὐτῶν ἐκρων I. Nec. 5. 462. ἔχετο *Jenſ.* vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἐψέω. ἥψεν II. Gall. 14. 722.
ἔψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἑωθινὸς I. pro Lapſ. 1. 725.
ἕωλος γὰρ ἡ ψυχρολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλος μυθεῖται I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τῶν παλαιῶν γραμματικῶν καὶ τὸ ζμικρὸν ἀφ' οὗ ζ κατηχήτο παρὰ τῶν ὕστερον τῇ ἀντιθέσει τοῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hiſt. 29. 39. λαγὼ βίον ἄζως I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν αἰεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι reſtituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἂν al. ζᾶα γ' ἄν I. Prom. 1. 25.
Ζαγγίτης. οἱ τοῖς Ζυγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζεύγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγος. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κύδιμ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, παγκρατὲς αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενικητὴς I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἱλεγχόμενος II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπεὶς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλεῖ Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὸν Διὸς γοῦν ὀργώμενός τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἕρμαφ (ὑπεξάγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μίγας Ζεὺς &c. I. Piſc. 22. 593. φησὶν ἐδείξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τὸν Δία μισγόμενον Ἀλκμήνῃ τρισλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ κατάπαυσαι II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τύραννε I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλε ib. 1. 98. ἡμέτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι καποτεχνήσεσθαι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν καλύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιόω I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζητεῖτο ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίρις. τὸν Ζίριν ἐσθίει II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφος. ζωγράφε III. Epigr. Omiſſ. 689.
ζωγρέω I. Piſc. 3. 572.
ζῶσον. εἰς ζῶσε II. Aſin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζεσθαι ζώπυρα τῶ Πελασγικῶ γένους — ζώπυρα ἄττα ἀπολειπόμενα τῶ παλαιῶ γένει I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωρότερον ἐμβαλὼν εἰς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζώω. ζώης ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν εἰπεῖν II. Q. Hiſt. 17. 26.
ἢ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέως οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέως οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγέεται II. Aſtr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὴ ἐμὲ ἥδη ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἤδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥδεται γὰρ τῷ βίῳ ἡδυῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονή. ἡδονὴ τὸ τρυφᾶν, μέχρι τοῦ φάρυγγος ἐφίεσθαι μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰπεῖν τι ἐν παίζειν πρὸς ἡδονὴν ib. 22. 61.

ὦμοι

ἥκω τετρῶν κυνδμάτων &c. I. Nec. 1. 456. ἦκε γὰρ ἂν σε I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκειν ὁ Διονυσίῳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἐκίτω v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸ βίον II. Gall. 16. 726. τῷ ἱκούσας II. Imag. 11. 469.

ἠλιπέρου. περὶ τῦ ἠλέκτρου III. de Elect. 1. 86. & 87. ἠλέκτρου II. Amor. 26. 426.

Ἡλιαία I. Tim. 51. 165.

ἡλιὰς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.

ἡλιακὰ ἀντίπασις II. Amor. 2. 398. πρόσωπον τὸν ἡλιακὸν I. Somn. 1. 1. τὸ ἡλιακὸν τὸ μίτρου II. Imag. 6. 464. ἀφ' ἡλιακῆς II. Gymn. 39. 920. τῷ πορφυρίνην ἔχοντες ἡλιακὴν I. Somn. 1. 1.

ἥλιος. Διὸς καὶ Ἡλίῳ I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸν ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίῳ III. Philopat. 4. 590.

ἥλιος I. pro Lapſ. 7. 733. ἥλῳ τὸν ἥλιον ἐκκρούων I. pro merc. Cond. 9. 716.

ἡμέρα ἐπιτήδιος opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μετ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάτερος &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μῆνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.

ἡμεροδρομέω I. D. Deor. XXIV. 1. 275.

ἡμίτριβος I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμιτρίβας al. ἡμιτρίβας I. Prom. 19. 202.

ἡμιθέοις II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.

ἥμισυς. πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ του ἡμίσυ παντὸς ib. ἡμισέα μὲν γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.

ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.

ἡμιτομῶ I. Piſc. 49. 617.

ἡμιφωνῶ I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.

ἦν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἦν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.

ἡνίοχος I. Nigr. 29. 68.

ἡπιάλου II. Gall. 9. 715.

Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.

Ἡρακλῆς I. Piſc. 31. 599. ὦχ Ἡρακλῆς ἑστός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὃ κατὰ τὸν Ἡρακλέα μῦθον I. Som. 17. 21. ὁ γὰρ Ἡρακλῆς ἑκὼν III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέους εὐ ἀθλήσει καλῶς II. Salt. 78. 309. πρότερον Ἡρακλῆς III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τὸν Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλεῖ εὐ τῇ Οἴτῃ καθαπαυόμενον I. Herm. 7. 746. οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.

ἡρέμα καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.

Ἠριδανός. ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ III. de Electr. 1. 87.

ἥριον I. Cont. 22. 518.

Ἡρόδικος II. Q. Hiſt. 35. 46.

Ἡρόδοτος τὸν Λύξιν v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philopſ. 2. 30. & 31.

ἥρως, ἥρωας ἐπὶ τὸν ἱππέα II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

Ἡσίοδος I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τῦ παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδος ἡμίσεα &c. I. Herm. 3. 742. τὸν Ἡσιόδου Θεογονίας ζῆλον II. Icar. 27. 785.

ἧστον. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.

Ἥφαιστος λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος λημνίου III. de Domo 29. 206. Ἡφαιστίωνι II. pro Imag. 27. 505.

ἴχνος. καὶ τὸ φανὸς ὁ ἴχνος I. Nigr. 7. 46.

ἴχνη I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. ἢ κὴ γῆν ἢ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.

Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.

Θαλὴς. Θαλοῦ στεφάνη I. Piſc. 46. 613.

Θάμβος. τῷ θάμβει αἷμα σχεδὸν I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τῦ σφόδρα θάμβους II. Amor. 14. 412.

θανάτῳ κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονῶν θανάτῳ ib. 23. 346. θάνατος. τῷ βιλτίστῳ θανάτῳ I. Cont. 17. 512. συμπλάμβανειν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸ θάνατον ὀρχούμενος II. Aſin. 19. 586.

θανατοῦσθαι II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.

θαῤῥῶν I. D. Mort. XVII. 2. 408. θαῤῥῶντι I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαῤῥεῖ I. Harm. 3. 856.

θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.

θάτερος. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.

θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.

θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ χαλεπὸν θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὰ θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι θαυμάζειν ἔπεισι I. Prom. 2. 26. ἔλεγέ τι θαυμάζειν τὸ καλασκιαζόμενον I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mſſ. ἐθαυμασάθη ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἄξιος ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.

θαυμάσιος. ὁ θαυμάσιος δὴ Ἀλκιβιάδης III. Conviv. 35. 442.

θεά. τί ὦν αἱ θεαὶ, ὦ Πανόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ τοῦ θεοῦ III. Meret. VII. 296.

Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.

θέαμα. θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα ἢ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.

Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.

θεάομαι I. Cont. 22. 518.

θεατὴς. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.

θεῖος I. Somn. 10. 15.

θέλω. εἰ μὴ θελήσεως I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς θέλουσιν II. Amor. 13. 412.

Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀπ' ἐκ Θέμιος &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.

Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.

Θεοποιῶν. Θεοποιῶν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.

Θεόπομπος II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεόπομπον III. Pſeudol. 29. 185.

Θεσπρώτου II. Alex. 41. 247.

Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένεσθε καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς ἀναίτιος I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἐκ μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἵνα Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ Θεοὶ ἐκ σῖτον ἔδωσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τὸ τελεῖον Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τῶ Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βυλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήντηκας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὦ Θεοὶ Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν Θεοῖς ἄκεσε II. pro Imag. 19. 498. ὄχ ὅπως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δώδεκα Θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύειν τὸ σκληρὸν τῦ λόγυ I. Prom. 3. 27. βούλονται τῶ μακαρίων τινες Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντος λόγυ ib. 25. 566.

Θερμαϋσρίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμοὶ ἴταξι &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοί I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρίαν. ἐθεώρησα εἰς Ὄλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρᾶγμ ἔλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θῆβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλαμίζας I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θήρα. τεθηρᾶσι I. Tim. 28. 142.

Θηριώδης. ἄῤῥιξ Θηριώδεσι III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀναστάντων τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκληδονίσεων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ὁ Δελφοῖσι ἀνακείμενος I. Somn. 2. 4.

Θητεύω. Θητεύσεις κάτω νενευκὼς I. Somn. 13. 19.

Θίβη. ὁ Θίβαις al. ὁ Θήβαις alii malunt Θήκαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θνήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θνήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμθ III. Epigr. 3. 675.

Θολεῖς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ἀδὴν αἴτι II. Q. Hiſt. 26. 34. ἡ τὸ τῦ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσ. ὁ Θράσ ἀλλὰ Θάρσ III. Muſic. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρίᾳ λογισμὸν φύσεα Θρασύνειν ἧκεν ἰόντα I. Nigr. 1. 38.

Θρῆν. Θρῆναν μιλαδὲ I. Halc. 8. 184.

Θριαμβ. ὅθεν ἡ πομπὴ ὁ Θριαμβος, ὃν προέλεγσιν ἡ κενὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίν. ὠκύπτερα Θριδακίνοις φύλλοις προσεικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ὁ τριχὸς ἀφίτε &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τε μίτωπον ἔπληξε, ἡ τῶ τριχῶν ἔτιλε I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον ὀλιγαλέον I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατὴρ. Αἰόλυ τῦ Ἕλληνος Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος Ἀτλιὸς al. male Θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21.

Θύμον I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ κρατῆσαι I. Herm. 12. 751. ἔκ Θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ἐκ μυχοῦ τ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὦ Θύραι & ἀθιζιεῖς περὶ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας ὀ' ἐπίλαθε βύβλος I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ πολὺ ἀνωμοίους ἐπὶ τὰς Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρὸν. τίθυρα μόνον ἐξόδοις πύλαις III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλείω τοῖς Θυρωροῖς συμόντες ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ὅτι Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θῶκ II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάκχυ σπαραγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἴαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καλῶς λὸ τ ἰαμβεῖον I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθ καλυόμθ II. argum. Abd. 159.

Ἴασον. τ Ἴασονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ, τὸ δὲ τ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ ἀμαρτημάτων I. Cat. 7. 628. voluit Hippocr. τοὺς τῆς πόλιος φοιτῶντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰητροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πέμψας ὦ Ζεῦ Ἄμασιν αἴτεε ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατροί. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνύην Gr. vult ἰγνὸν II. Tox. 60. 564.

Ἴδα. τ Ἴδης ὁ τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ Ἰδαῖον Δακτύλων ἔτος &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδία. πολλὰς ἰδίων φόσεις I. Halc. 4. 180. τ ἰδίας κακοηθείας III. Char. 26. 635.

Ἰδιοξυ II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδί. ἰδίον τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίω ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτιν τινὰ βίον ib. 67. 808. οἱ μ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἰδρῶ. ἰδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐγκαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Pſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ ἔχ ἑταῖρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρῳ ἱερειά τις ἔσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱέρμιος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. ὅσοι, ἀλλ' ἱεροί εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματείων III. Philopſ. 34. 61. οἱ τοῖς ἱεροῖς ἀνθήκατι II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱστρὰ II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱστο-

ἀμενὸς ἔην I. Prom. 7. 36. ἰκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἰκανὴ γοῦν σοι ἦ ἡ Περικλείης &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὴν Ἰκαρίδα λέγω Πενελόπην ib. XXII. 1. 268.

ἱκεσίου I. Pisc. 3. 572.

ἱκέτης· ἱκέτευε H. Bis Acc. 21. 819.

ἱκέσθαι. μὴ ἄρασιν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἰκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν πρασιαῖς κειμένη I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἰκτὶς v. notas III. de Dipf. 3. 236. & 237.

Ἰλίας. βίβλος τῆς Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἱλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἰλιεὺς I. Pisc. 38. 607.

ἱλὺς I. Nigr. 16. 55.

ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.

ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronos. 13. 396.

Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τὴν φύσιν I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ᾶν cur Frater non ſubſcribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro Imperativo in μενεῖν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

ἰξάλης I. Tim. 29. 142.

Ἰόλαος. Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰονικός. ἡ τῶν Ἰονικῶν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰὸς I. Nigr. 37. 78. σὺ δ' εἶ I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος III. Macrob. 24. 226.

Ἱππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίου III. Hipp. 3. 68.

Ἱππόδαμος I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνως πλήθει τε καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγως φύσεως vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥαψῳδία ἐξ ἀκάντων τε μύθων ib. Ἱπποκενταύρου δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούσασιν δοκῶ ib. 31.

Ἱππόνικος. Ἱππονίκου καὶ Καλλίου I. Tim. 24. 137.

ἱπποπόλος II. Q. Hiſt. 49. 59.

ἵππος. de equorum inſano ſtudio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. εἰς πεδίον τὸν ἵππον I. Piſc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.

Ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

Ἱροσύλος II. Q. Hiſt. 19. 27.

ἱστορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἰσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ III. Nav. 20. 262.

ἰσοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

ἴσος. σὺν ἴσῳ καὶ τῷ φόβῳ — σὺν ἴσῳ μαχούμενος — λαβόντες δὲ σὺ τῷ ἴσῳ ἤδη — ὅ τι γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας σὺν ἴσῳ — σὺ τῷ ἴσῳ φαίνεσθαι — ἐξ ἴσου φαίνηται — εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διανοίαν ἕξω — τὴν δύναμιν τῶν λόγων ἐξ ἴσου μοι καθίσαι — σὺ ἴσῳ τοῖς γραῦσιν ἄγχιμαχήσεις — μὴ μοι τοῖς παλαιοῖς σὺ ἴσος δόξῃς ἄφωνος ἔσεσθαι ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἐδεῖτο ἴσως κύριος I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἰσόν I. Tim. 44. 157.

ἰσόπεδον. τὸ ἰσόπεδον παράσιον πυραυνὸς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσορρόπου. ὡς ἰσορροπεῖ Θεόμνηστος I. Somn. 12. 16. ὁπόσα ἰσοροπίαν ἐμοῦ πρισσεύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἰσορρόπῳ vide notas ib. 32. 479. ἰσορροπίους III. Macrob. 18. 221.

ἰσορρόπα II. Q. Hiſt. 9. 13. ἰσορρόπας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70. ἰσορρόπαι II. Amor. 15. 414. τὸ ἰσορρόπον I. Herod. 2. 833.

ἰσχαίμου I. Tim. 46. 160.

ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰσχνὸς I. Nigr. 36. 78. ἐδὼν ἰσχνὸν II. Jup. Trag. 50. 698.

ἰσχὺν II. Salt. 67. 304.

Ἰταλίαν, ὡς Ἰταλίην II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰτεαμὸν II. Aſin. 6. 573.

Ἴφτιος. Ἰφτίου pro quo Φιτίου reſtit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς ἐν ταγήνῳ III. Conv. 38. 444. ἰχθῦς χρῆμα ἱερὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνευμόνα, *Sobmidius* bene vult ἰζευμόνα III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμόνες ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἴχνη ἐδὼν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώσηπος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.

Κάδμος ὁ πρωτότης I. Jud. Voc. 5. 87.

κάδος I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philopſ. 31. 58.

καθέδρα. ἡ τῶν καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθείργω. καθείρξας II. Jup. Cont. 12. 636.

καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸν θεὸν ὁμοῦ χειμῶνος καθεύδειν, item ὡς τὴν μόνην θεὸν ἀληθινὸν, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθεύδοντες ἐναχούρμοι II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.

καθευδησαίτης III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκω. καθήκοντες ὁρᾶθαι I. Jud. Voc. 6. 89.

καθήσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθίζοιτον imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῶν πρώτης II. Icar. 25. 781.

καθίημι. καθίετο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθιστέομαι. καθιστάμενον σὺν τῇ ῥαδδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καθίασαντες I. D. Deor. XX. 5. 257.

κάθοδος. ἄπιμεν εὐθὺ τὴν κάθοδον I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. εἴσεσθε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5, 189. εἰ καθυφήσετε τὴν ἀγῶνα — ὁπόσον δήποτε ἀργυρίου καθυφεῖς τὴν ἀγῶνα — καθυφεικέναι τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοὺς ἐναντίους — εἰ καθυφεῖμεθά τι τῶν πραγμάτων — ἐδεῖτο τῶν σωτηρίων ὑμῶν καθυφηκάμην — δώρων καὶ χρημάτων αἰχμῶν καθυφίετο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

καθυβρίζω. καὶ καθυβριζόμενος III. Macrob. 7. 212.

κῆ. οὗγε ἐ ἰδίῳ I. Cont. 5. 496. κῆ δὴ I. Halc. 3. 180. κῆ σὸν ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. κῆ μὴν κῆ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κῆ γὸ αὖ II. pro Imag. 7. 487. καί τι κῆ, leg. καί τοι κῆ I. Somn. 16. 21. καίτοι ἑ γὸ &c. II. Q. Hist. 36. 48. κῆ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐποίει ταῦτα I. Somn. 7. 9. κῆ εἰ τοῦτό γε Th. M. καίτοι τοῦτό γε I. Prom. 16. 199. κῆ πρὸς abundat κῆ II. Eun. 7. 357. κῆ λέγει superfluum hic est κῆ II. Par. 44. 869. κῆ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κῆ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. κῆ τῶ ἀνθρώπων I. Prom. 14. 194.

Καινὶς II. Asin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινότατον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Asin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. ἐπὶ τῶ καιρῶ I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἵ αἵ τάλαινα θυλαμὸν κακαυμένην I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μεῖζον I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τῶ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβαλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργον I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γυῖον III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμον. ὂν τῶ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλὰν. ἐκάλει δ' ὃν μὲ II. Lex. 10. 336. κεκλημένου II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴ τῶ κεκλημένων τις ἐκλίπῃ τὸν σύνεδρον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχον II. Q. Hist. 57. 65. & 66.

καλινδῶ. ἐκαλινδεῖτο ἐν τῷ πτισσῷ αὖθις βέλτιον παιῶν I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλισωνὶς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατον III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλων. ἐς τὸ κάλων ἔχειρι I. Pisc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρον II. Alex. 57. 261. κῆ καλὸς ὢν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ἐν καλῷ τῇ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. σὺν ὀλιγωρίᾳ τῶ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τῶ καλῶν ὧν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλεῖν δὲ ἐ ἐραστοιτέμεν II. Imag. 22. 480. καλλύνῃ ib. 2. 461. τῶ καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδῶν γαῖαν III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τῆ κιφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀστᾶ κακαλυμμένα τῇ πτισιλῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλον βακτρίαν I. Prom. 4. 29.

κᾶν II. Lex. 22. 347. κᾶν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κᾶν τούτῳ II. Asin. 4. 570. κᾶν τινας ἑτέρας I. Nigr. 38. 80.

Καινηύλης. ὥστερ Κανδαύλῃ II. Asin. 28. 597.

κάνθαρον. κανθάρους ἐνίοτε II. Icar. 10. 762. ἢ μᾶλλον ἢ κάνθαρον III. Pseudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλον I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλιττομένη περὶ καπτῷ I. Prom. 19. 202. κῆ καπὸς ποιητικὸς ἀτεχνῶς ἦν τῇ πατρὸς τῶ ὀνόματος I. Tim. 1. 99. καπτῶ ἐ κόμαι II. Q. Hist. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

κάρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρπον. ἀμυνῶν ὡς ἀληθῶς κάρπα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρπα φύσας III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μῦ τῶ καρὶ I. Merc. Cond. 3. 655.

κᾶρ ὁ ἀφ' Ἡρακλείης II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non *fructus*, sed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερίαν. καρτερῶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρον I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασανδρίνος v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπιον. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κασσίτερα II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ὑμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνα II. 2. Ver. Hist. 43. 136. κατὰ τῶ κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τῶ Σεβαστῶν II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὑτὰ II. Asin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἦχη κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω solvo, I. Vit. Auct. 1. 541. νύτι ὁδολοὺς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλας II. Salt. 29. 285.

καταγελάω. κῆ προσίτι γε ἐ κατεγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελᾶν τὰ male cum accus. III. Mort. Per. 40. 361. sed consule Addenda. καταγελῶντας μὲ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μοιχίᾳ κατεγνωσμένων II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hist. 20. 117.

κατάγνυμι. κατέαγα τῇ κρανίῳ I. Tim. 48. 161. κατέαξε v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφον I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξωσι F. G. καταράξωσι III. Philopatr. 24. 613. καταγόμενοι ὥσθ' σοὶ II. Asin. 4. 571.

καταγωγήν τινα σκεψάμενοι II. Tox. 57. 562.

καταδαρθεῖν. πρὶ μὲ πρῶτον ὑπνον κατίδηθαι I. Somn. 4. 7.

καταδίκαν II. Gall. 16. 726.

καταδύνω I. Nec. 20. 483.

καταθήσειν. κάτθανε' ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καταθύω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ἔνθα μὲν δὴ—καταίρεσθαί τε ἐ ἐφιεῖσαι ὁλκάδι —ἐκεῖθεν δὲ καταράπιδες ὡς λιμένα — κατήραμεν, ἤλθομεν — μάλιστα ἐπὶ Θύμου καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καταικλίσαι. καταικλίσαι dicunt Phidiam εἰς τὸ Διὸς τὸ, πᾶν τῶ ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καταικλίσας παρθενικὸν I. Tim. 17. 127. καταικλισθεὶς ἐν II. de Luctu 18. 931.

καταικλίνουσι II. Gall. 11. 719.

καταικλῶθες v. notam III. Philopat. 14. 600.

καταλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut θυχία κατελαφε τὸν βίον &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καταλαμβάνει ἀνυχία

ἐπ-

χρυσῆ βασιλίδι I. Somn. 12. 16. καλαλαβοῦσα ἐ τὸν ἐκείνῃ ἐθέτα ib. 16. 21. καλαλαβοῦσα κ᾽ τ᾽ πατέρα ib. ἀλλὰ κ᾽ κατάλαβε I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυν@ καλαλαμβάνῃ τὴν πόλω I. Somn. 12. 16. ἢν ὁ πόλεμ@ ὑμᾶς καταλάβῃ ib. ἂν μή τις μοίζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντις II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω δ᾽ μάλα κ᾽ αὐτη I. Somn. 9. 12.

καλαλείπω. καλαλείπει ἐλειπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καλαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ἐκ καλαλήψιων συγχυχυμασμβάνω II. Paras. 4. 841.

κατάλογ@ I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καλαλύω. καλαλυθεὶς τ᾽ τυραννίδ@ II. Gall. 23. 737.

καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταπλέω. καταπλήσας τ᾽ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπτάσμαι. καταπτᾶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντις II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.

καταπίπτω. καί πω καταπιεῖν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπροθύτας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.

καταρχόμαι μὲ, σφάγια δ᾽ ἄλλοισι μοίλαι I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάσχημα. ἐπὶ τῦ καταχρήματ@ I. Cont. 1. 490.

κατατιύω. κατατίνας ψόττειν II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλίσμαι. κάθησαι καταυλούμεν@ II. Salt. 2. 266. καταυλούμεν II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. κ᾽ χέρα ἐ κεφαλὴν κατεφίλει—τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ἐ δοκεῖσα δ᾽ ἐπαύω I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. ὑ θέμις ἐσί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντ@ I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲ τ᾽ πολλὰ κακτημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπεφώνει II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατιχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.

κατείλεω I. Prom. 2. 187.

κατιπείγω II. Q. Hist. 50. 60.

κατηρέπα I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ἢ τις κατέλθοι παρ᾽ ἐμὸ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντις enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅτις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορᾶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορ@. εἰ τῷ μὲ κατηγόρω III. Calumn. 8. 136.

κατισχύω. ὑδ᾽ ἂν κατίσχυσε III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζόμεν@ πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπις ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.

κατοθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόμωμα I. Prom. 3. 27.

κατωρὼν II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα λοπόνων II. Gall. 28. 745. & 746.

κατωχριάσω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασ@ I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς ἐ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυσήριον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρεαὶ III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται σὶ᾽ ἐν μύσεσι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνπισπασάμεν@ κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐπτάδιν ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο κατὰ λαν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένους III. Meret. XIII. 317.

Κεῖ@ I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρεσ@ τὸ ἔπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῷ κεκαρμένους III. Fug. 27. 378.

κέπραγα II. Icar. 31. 788.

Κεκροψ I. Tim. 23. 137.

κέλε@ I. Prom. 1. 24.

κέλευσμα I. Cat. 19. 642.

κενός. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν ἐφεθήσεσ@ τ᾽ καρπὸν III. Diss. cum Hes. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

κεφαία. λὸπ ψιλῆς τ᾽ κεφαίας II. Tox. 19. 527.

Κεφαμεικὸς I. Pisc. 13. 581. ἐς τ᾽ Κεφαμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεφαμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεφαμευτικὴ ἀπολαυσία II. Amor. 11. 409.

κέφας. κέφατα ἀναφύσις I. Herm. 81. 826. κέφατα φύσεις I. D. Mort. I. 2. 332. κέφατα ἐλεφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράσας, ἄσα III. Bacch. 1. 75.

κεραυνὸς. ἴχνη τ᾽ κεραυνὸς I. Somn. 9. 14. ἴχνι δὴ ἐ τ᾽ κεραυνὸς μῦ χεῖρα σύμβολον τᾶς δυνάστατος I. Tim. 2. 100. δικάσπηχυ κεραυνὸν ib. 4. 107.

κέρδ@. ὥστ᾽ τὸ κέρδ@ I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδ@ I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖ@ ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκυψ. κέρκωπα αὖτ᾽ ἐλευθέρα γίνεσθ I. Prom. 1. 25.

κεροιαξ. τ᾽ κεραίαιον III. Nav. 4. 250.

κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσθ ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39: κ᾽ ὧ φησι κεφάλαιον ἓ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἑκάστω ἔστι@ III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν λοστμηθεῖσα III. Musc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμὸς. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρός. κηρὸν, ὡς ἐπικλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἄνδρ κηροῦ ᾧ δικαίου δυνάμενος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. κ᾽ τὸ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύττω. κηρύττεσθαι δήσει καθάπερ λησθέντα I. Cont. 2. 491.

Κηΐξ I. Halc. 1. 178.

κίβδηλ@ I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 106.

κιβωτῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιβαρίζω. καὶ μοι - - κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κινάδρα. κινάδρας ἀτόζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδ@ III. Pseudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυν☞. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τόσος μάγιστος II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυτεύω. κινδυτεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινούμενον ὑπὸ τ῀ τῆ τιχίτε δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ἐν τοῖσι κινεομένοισι II. Astr. 6. 363.
Κίσσηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρ☞. ὦ Κλάρε I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρε. ὦ Διὸμοις II. Alex. 29. 236.
κλείω. ὅπως κλιίοις III. Diss. cum Hes. 2. 240.
κλέμμια Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέ☞ δὲ μύθων I. Halc. 8. 183.
κλεπίκός. τὸ γὰ τ῀ κλειπικῆς ἄπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλεπτεν, II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ὦ☞ τε γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χαίρειν πρόθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρ☞. τ῀ κλῆρον ὁ σφὶσ διχρημώσει βόσκειν) I. D. Mort. Va. 2. 346.
κλίμακξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίτας ἀργυρόποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπροβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. εὖγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
ἀναφίον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσαξ τὸ ὦς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμῃσι γαμφαῖσι III. Philopat. 3. 588.
κνισάω. κνισᾶν ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθορ☞ II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ἓς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς F. Br. κανὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. ἀπὸ τ῀ κοινοῦ βοηθήσουσι III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τ῀ κοινὸν ἅπαντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνέω I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες τ῀ κόλακες — κόλακες τ῀ θεοῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ἅττε κόλαξ θωπεύων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλακ☞. κολάκως ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίου II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπ☞. ὦ μύσων τ῀ κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπων II. Alex. 39. 246.
Κολυττὸς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομάω. κομῶσι, τρυφῶσι. τὸ γὰ ϵ ἐπὶ τῆ τρυφᾷν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι ϵ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμην ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ὦδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασοβεμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμην ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τ῀ παλὸν κομήτην ϕᾶ; crum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωλικὰ ἐρωτήματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτικ῀ τ῀ διεσκεύης I. Merc. Cond. 32. 690.
κόμμωλικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλ☞. κονδύλους ἐντέρψεων I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένους I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἡμῖν κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόντ☞ barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπταφόρ☞ III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἐκοπίου τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμώντινον III. Tragop. p. 656.
κοραξ I. Nec. 11. 472. κόρακες ϵ λύκοις ὦ☞ρίτερες ϵ κόλακας I. Tim. 8. 114.
Κόρδακξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ὑποπλ☞ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ὁ Κόρινθ῀ κατὰ τὸ κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιβος III. Philops. 3. 32.
κοροπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶν I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὰ κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ῀ κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας Menag. scribit χελιδόνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. ἀπὸ σ῀ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαστιτούμβας II. Alex. 9. 217.
κοσμεῖν. ἀλλὰ κοσμεῖ ϵ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνθρ῀ καὶ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσσυφος. ὁ τοῦτο δὲ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνῃ) τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθ — ὑπερβάλλειν χιόνα διάγειν, κόψυχος· ὅπερ ἐστὶ κόσσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρείων. κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κόττυφος III. Philopat. 13. 604.
κυρὰ ὁ χρῶ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καθάπερ τὰ Κρήτων βέλη χρίεται — ἄλλα δὲ Κούρητές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο τευχία περιπλήσσοντες — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ὁ τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς ὅπλοις τὰς ἀσπίδας σαυλίζουσι — τούτους δὲ ὑπόπλους ζῶν Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ὑποδιδόντας, προσκτησάμενοι μῦθον τ῀ περὶ τ῀ τῆ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑπέρογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329. κρατῖον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σὺ κατάξας ἀμφλύσω τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. διυτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τ῀ κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρά-

πράτος. τοιοῦτου πράτους III. Philopat. 29. 618.
πρέας. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰ πρέα I. Herm. 11. 750.
πρεπίρω II. Q. Hist. 15. 21.
πρίη. περὶ πρίην ἰοειδέα II. Salt. 24. 282.
πριστίς. τ' πριστίδος τὸ εὕρεθμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Πρίς. ὑπὸ τ' Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρίτη. λέγουσι τὴν Κρίτεν ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρίτεν παλαιστὴν III. Philopat. 9. 594.
πρωκτὸς I. Nigr. 2. 40.
προπρόσωπ@ I. Sacr. 14. 536.
πρῖσις. ἡ πρῖσις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν πρῖσιν III. Char. 10. 624.
πριτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κρῶν@ III. Philopat. 5. 591. τ' Κρόνου υἱὸν ὀξυτικώτερον II. pro Imag. 20. 500.
προαιδέσιλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρέπος al. πρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
προκοπὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Κρονίδης. βυθὶν Κρονίδην III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνε σοὶ τέθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδέξαι I. Nigr. 3. 41.
πρότιον. τ' μὲ πινόντων ἰσίων δὲ προτούτων I. Nigr. 31. 72. προτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάρην II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
πρότος al. πρόπος malunt I. Nigr. 31. 72. πρότων. τ' ἀμφὶ πρότοπα I. Vit. Auct. 6. 546.
προῦμαι. ὑπὸ προύμασι II. Salt. 2. 267.
προῦν I. Jud. Voc. 10. 95. προύνοις τὸ πτηρὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναι προυκάμμεν II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
πρύπτω. κίπρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτάομαι. ἔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κάπτηται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένην II. Asin. 11. 580. καί μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτείνω I. Pisc. 3. 573. κτείνομεν II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
πτῆμά τι — ἢ ἀγάπισμα II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησί@ III. Macrob. 22. 224.
πτυχίον. ἰσυχίαν ὦ θρηγυλίλας τοῖς πτυκτοῦσι II. Salt. 63. 302.
πύαμ@ I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τ' πυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὥσθ' τὸ εὐ Κυβέλα πόλει Φρυγίας τιμᾷς — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρακλείτης δὲ Κυβέλιόν φησι πόλιν Φοινίκης. ἔστι ἡ Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελ@ I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβ@. ἀναμφίβολον τ' κύβου I. Harm. 3. 855.
πυδιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλ@ III. Macrob. 1. 208.
πύελι@ II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θυσίᾳ I. Sacr. 4. 529.
πύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικώτερον τ' κύκνων I. Tim. 47. 161.
πύλᾳ. ἐπὶ τῇ πύλαι I. Tim. 55. 171. μογιάλιν τὴν πύλαιαν ib. 54. 170.
Κυλάκιδες I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλίν@ III. Epigr. 26. 683.
πυματωγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
πυματώδης. ἐπὶ τῶν πυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
πυμβαλίζω. ἐπυμβάλισέ τε III. Calumn. 16. 147.
πύμβαλος. σὺν αὐλοῖς ἢ πυμβάλοις III. Cronol. 12. 395.

πυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
πυνηγετίου. κυνηγετήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπρι@ τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρισεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον αὐτοῦ κτηδικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σὺν κυριωτάτῳ sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον & ἡγεμονικώτατον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρ@. ἐδόκει θεῖον εἶναι, ἢ σωφῶς ὑποχωρῆσαι τ' ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτ@ I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτ@ II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τῶ κύτους μὴ ἐόντος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελόδυτος II. Lex. 1. 318.
κύω. osculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων ὁ φύτης I. Tim. 14. 123. ὑδὲ ἡδὺ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἴλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀνασῶσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρυγὸς κύων ὄνομα Κάστορος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κύδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ὤχετο ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μόγις κώκυσεν I. Somn. 4. 7.
κωμασὴς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν δημοφέρωμα II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς δημοφέρωμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζειν III. Ner. 9. 641.
κωμῳδὸς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. ἢ κωφοῦ σιωπῆσαι II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕστου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ib. 2. 5.
λαγώς. ἢ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, ἢ θηρίου, ἢ ἐρίφου, ἢ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λαῖνος I. Pisc. 5. 575.
λακιστὴς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τ' ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλίαν. λαλίοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τράπε II. Salt. 52. 298. λαλίσεται III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδάρια λαμβάνει ἐν ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεταί μου II. Asin. 23. 591. τῇ βίᾳ λαμβάνοντας — τοῦ πυρίτου λαμβάνεσθαι — αἱ ὑπὸ τ' δικαστῶν λαμβανόμεναι I. Nigr. 37. 80. εἰ μόνον λαφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δὶ ἕκατα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὡς ἐλελήθεσαν δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἰ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λάθεν ἥλπισας I. Pisc. 48. 616. λελαθότος furtim II. Amor. 13. 411.
λάφος I. Merc. Cond. 3. 657. λάφου βίον λέξειν I. Somn. 9. 13. εἰλήφασι (κέρφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τ' ἀλογίστων ἀνθρώπων ἢ ἀνοήτων· καλοῦσι δὲ κοινῶς λάφους τοὺς

εὐήθεις φαμὲν ἔτω δὲ ϵ κέφους — λάρου βίον ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάροι I. D. Mar. III. 1. 295.
λάσιος. ὁ λάσιος ὀκ τοῦ σκιλοῦ II. Bis Acc. 9. 800.
λατρεύω I. Nigr. 15. 54.
λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἂν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγους II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἄκυσα τ. τὸς λέγοντος I. Herm. So. 824. τοῦτο λέγοντες ἰμὶ II. Par. 2. 839. ϗ μὴ λέγοιλας ἀτρικῆ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.
λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδιέκυνται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἔαρ τῇ πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τῷ λειμῶνος εἰς τὴν ὁμιλίαν I. Nigr. 13. 52.
λειπόντεως qui navem deserit I. Cont. 1. 487.
λειριόεις III. Herc. 4. 84.
λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.
λέξις πολιτικὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξεων lege λεκτέων dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.
Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.
λεοντῆ. ὡσὸ τῇ λεοντῇ III. Philopf. 5. 34.
λέπιδ. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.
λεσβιάζω III. Pfeudol. 28. 184.
Λεσβώναξ II. Sat. 69. 305.
λευκός. τὴν λευκὴν παρα σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. Ἥττον ἔχ λευκους κόρακας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.
λίαν κρόκη δεθεὶς I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λίαν τρισπερ vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.
Λιβυίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.
λημάω I. Tim. 2. 104.
λημωδία. τὴν λημωδίαν II. Imag. 4. 462.
λήμων. ϗ τῇ λήμῃ σύνεσιν I. D. Deor. XV. 3. 242.
ληρέω I. Herm. 81. 826.
λῆξις II. Amor. 22. 422.
λῆρ. ϗ λῆρον ὁσὸκ ὀλίγον, ϗ ὕβλης &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆροι ϗ φλύαφοι I. Somn. 7. 10.
ληϛὴς I. D. Mort. XII. 4. 386.
Λητώ. Λητοῦς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.
Λιβανίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.
Λιβύες I. D. Mort. XIV. 5. 398.
λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.
λιθοκόπ. I. Somn. 12. 18.
λιθοξόος. ἀγαθὰ πορίζῃ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.
λίθος ἀλληλιμμῶρος II. Alex. 30. 238. λίθα τῷ ἀληφανεῖ ib. 21. 228. & 229. λίθα ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.
λιθαργυκὴ. ἄριϛος τὴν λιθάργυκὴν I. Somn. 12. 18.
λιθάργυς I. Somn. 12. 18.
λιμνὴ I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑσὰς I. D. Mort. XVII. 1. 406.
λῖνον I. Tim. 22. 132.
λιπαρὴς II. Q. Hist. 1. 1. ϗ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.
λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.
λίπ. ὀκ λίπας αἰγείῃ II. Alex. 22. 230.
λίσσομαι. λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.
λιχανὸς I. Tim. 54. 170.
λιχνεία. ὅ, τι περ λιχνείας ϵ ἀπλυσίας ὄφελ. I. Tim. 55. 171.
λογίζομαι I. Cont. 18. 515. ἀ πρὸς τὰλάκιχιόν τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ὕπνου τε ϵ λελογισμένου αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.
λόγι. I. pro merc. Cond. 2. 709.
λογισμός. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα, θρασύνεσθαι ἤκιστα εἰώθει I. Nigr. 1. 38. τῶ λογισμῶν μηδένα &c. II. Amor. 23. 423.
λόγ. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγ. ἀποδίδοται II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώπος μεμνήσεται λόγ. I. Halc. 1. 177. τῷ λόγῳ II. Q. Hist. 13. 19. τὸ τῷ λόγῳ quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγῳ τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγῳ ἑρμείας, ἐκκλησίας, ϗ τυχὼν ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. ϵ ἄνευ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ἑδνοῖ λόγῳ τιθέναι II. Jup. Trag. 20. 665. διξαι τ λόγου I. Scyth. 10. 869. ϗ πολὺ πρότερον τ λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγου II. Aſin. 10. 578. κατὰ τ χείρω λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ϵ ϑαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϗ τοὺς λόγους ἐποιοῦτο I. Piſc. 32. 601.
λοιδορέω. λοιδορεῖσθαί σε II. Gall. 15. 725. λοιδορεῖσε τοῖς II. Icar. 30. 787.
λοιπὸς. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθέσαιλα I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Aſin. 20. 588.
Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ ὦ πρᾶτίλιε I. Nigr. 1. 37.
Λούκ. II. Aſin. 1. 566.
λούω. λουομένοις τισὶ παρεϛῶσιν I. Nigr. 22. 61. λούμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 34. 98. λουσάμενον II. Gall. 7. 713.
λύγδινο κλαίειν I. Somn. 4. 7.
λυγίζω III. Tragop. p. 651.
Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὡσὲὶ τ Λυγκέως I. Herm. 29. 759.
Λυδία. ἐν Λυδίᾳ που I. D. Mort. XVII. 1. 406.
Λύδ. ὑπερικὸν τι τ Λυδὸν III. Meret. XV. 322.
Λυδὸς. ἐπὶν Λυδοὺς I. Cont. 12. 506.
λύζω. ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μιᾶξύ. I. Somn. 4. 7.
Λυκῖν. I. Herm. 48. 789. Λυκῖν ϵ Θεόμνης II. Amor. 1. 396.
λύκ. τοὺς μισεῖν τ λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.
Λύκουργ. II. Aſtr. 25. 371.
Λυκίφρων II. Lex. 25. 350.
Λυκωρεὺς I. Tim. 3. 106.
Λυπὴ vide notas III. Pſeudol. 16. 174.
λυπεῖν. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται γὰρ ἃ μικρῶν στερούμενοι I. D. Mort. II. 1. 336.
λυπρὸς. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.
Λυσανδρ. I. D. Mort. XIV. 4. 397.
Λυσίμαχ. I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.
Λυσίων II. Tox. 12. 518. & 519.
λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσιως II. Amor. 34. 435.
λυττᾷν III. Philopſ. 40. 64.
λύχνος. τ λύχνον ϵ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.
λύω. λύσιντο χρησμοὺς II. Alex. 51. 256.
λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ ἡδ τ Ἄπιον II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δί' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX, 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρ- I. Prom. 10. 193. μαγείρων II. Salt. 29. 286.
μάγ- II. Alin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὃ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν εἰς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματικὴν III. Philopat. 25. 614.
μαθητής. γελῶντος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιανδρι- I. Nec. 16. 478.
μαινίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονία εἰ' ἀρχὴν III. Tragop. p. 662.
μαιόμαι. μαιώσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mart. XII. 3. 385.
μάκελλα. ἀστεί τις μακέλλᾳ τετυλάμ- ἐοικὼς χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακίτις II. Alex. 6. 214.
μακρὰ οἰμώζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. sed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακράν. σὺν εἰς μακράν I. Tim. 55. 172. ac saepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μαλάττειν II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τὸ Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχειν I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hist. 25. 91.
μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν εἰκότων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα σὺν ἂν δύναιτό τις σωθείναι, τί ποτε Φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — σαφέως μάλιστα στοχαζόμενοι I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα Φυλαττόμ- ib. τ ἄνδρα ἐν τοῖς μάλιστα ib. στέργ- ὅμοια τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδραβύλ- I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα παθευδεῖς — ἀλλ' ἤδη ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσι, — οἷον ὑπὸ μανδραγόρᾳ καθευδόντας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνειν ὑπ' ἐκείνοις I. D. Mar. II. 4. 293. μεμαθηκὰς σοι II. Abdic. 24. 180. μάθεε an μάθοις; I. Herm. 61. 802. ὅτῳ μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, εἰγε ἐλπὶς II. Q. Hist. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικός. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μαννάριον III. Meret. VI. 292.
μαντείας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὤν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, ἢν ἀπὸ τ ἄστρων &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δῆ ὦ φίλε μαντεῖον ἀκοῦσαι II. Astr. 23. 371.
Μαραθών. Μαραθῶνι ϗ Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 718. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μαρτυρ. τὴν πεῖραν ἐκαλέσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Masculinam termin. feminino generi junctam in τελείας ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγέται III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασχάλη I. Pisc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασχάλης II. pro Imag. 24. 504.
μάσχ. ἀφ' πληγῶν ϗ μασχάλην πειρᾶς I. Nigr. 27. 67. μασχάλην III. Mort. Per. 28. 351.
μασχ. οἱ μασχοὶ ἀπεστάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τ μασχῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ἢ &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματήρ γε ἔσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλίαι I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον Σκυτικὸν I. Pisc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μιγαθ- III. Dea Syr. 28. 473.
Μεγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχίαν I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλεργίαι III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλιφωνότατος τ ποιητῶν III. Musc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφρονήσας II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπένθης I. Catap. 8. 629.
Μεγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρ- ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τοῦ ἓν μέγα λέγω — ἐγὼ μὲν τ θάνατον αὐτῷ μέγαν τι ϗ κακὸν γεγονέναι — μέγα τι ἡμῖν ἐγένετο ἔτ- & similia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγα & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τί μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.
μέγεθ-. ϗ τὸ μεγέθους τ λόγον I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγεθος κολοσσαῖον II. Imag. 17. 477. μέγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὰ μεγέθη ib.
μείδημ- I. Tim. 57. 175.
μειδιάσημαι. μειδιάσησομαι III. de Domo 14. 198.
μειδύσκω I. Nigr. 6. 43.
μειδύω. μειδύων ὑπὸ τ λόγων — ἥρωτι μειδυσκόμ- — μειδύων ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μειδύων ἐθελήσεις I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύσωμαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀσσύριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ἀραῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολάω I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελάγχ-. τὴν Αἴγυπτον μελάγχιον ὖσαν I. Somn. 2. 3.
Μελέαγρ- II. Salt. 50. 296.
μέλει. κἄδηλός αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἐμέλλεν αὐτῷ II. Q. Hist. 29. 40.
μέλλον al. μέλλων I. Nigr. 9. 48.
μελετάω I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hist. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 23. 263. θείᾳ μέλιτ- I. Halc. 7. 182. ϗ τὸ γλυκίων μέλιτ- II. Imag. 13. 471.
μελίζω, ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μαλάκρωλος I. Nec. 9. 467.
Μελιτα῀ῖ. I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μελίτ῀λα. μελίτ῀λαν σοφὴν I. Halc. 7. 182.
μελιτ῀οτροφος I. Jud. Voc. 8. 93.
μείλω. ὅτου ἤμελλες I. Harm. 3. 854. ἐμέλλησας al. male ἐμείλησας al. ἐμέλησας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλ῀. τ῀ μελλῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μέλλ῀ ὅτου κατασκευασόμ῀ος III. Ner. 6. 640. τ῀ οἱ αὐταῖς μελλῶν II. Dem. 12. 380.
μελφδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἰχοῦντα III. Philopſ. 33. 60.
Μεμφίτης ἄνῃ III. Philopſ. 34. 61.
μέμφομαι ἀκόσας σοφοὶ II. Altr. 1. 361. μέμφετο τῷ ταύρῳ τ῀ δημιουργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρ῀ I. Tim. 55. 170.
μὲ δ῀ I. Herm. 43. 784. ἃ μέ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ὅσ῀ μὲ III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μὲν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μαφοῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. οὐ ἐκείνῃ γε ἔμειναν II. Q. Hiſt. 15. 22. μίνασαι al. μὲ ὕσαι I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμ῀οι πόθ῀ II. Salt. 58. 299.
μέρ῀. τὸ ἐμὸν μέρ῀ — ὅσον αἰς τὸ μέρος τιμὰν βεβούλημαι — ὅτι τὸ ἐμαυτοῦ μέρ῀ ἀδεξοτέραν τὴν πόλιν ῳ῀ργασκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολίτου II. Alex. 4. 211. τὸ μέρος I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκ῀ II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτι῀ II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσ῀. τέτμεσεν II. Abd. 29. 184.
μεσὸς I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, τῆς λιμένος ἐ τὰ εὐρύχωρα τ῀ πόλεως τ῀ καθίκασα ἐκτὸς μέρος I. Nigr. 16. 54.
μετὰ. μ῀ τ῀ θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μετ' ἐμοῦ ἔπτετο III. Nav. 1. 247.
μεταβαλλόμεθα I. Prom. 7. 37.
μεταγιγνώσκω. ὅτου λέγοντας μεταγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μεταγνοὺς τὸν τόμον III. Ner. 4. 638.
μεταδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μετοιχόμενον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεταχινῶ ὅλον τ῀ Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεταλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνειρα I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ πρώων I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπ῀ II. Dem. 31. 386.
μεταρσίων. ὅπως μεταρσιοῦσ῀ ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μεταπίθεμαι. παπίθου δὴ ἡμῖν μεταπίθεσ῀ &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μέτειμι. μετεῖσι τῇ τιμωρίσει I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεισιν II. Alex. 10. 217.
μετενδύω I. Nec. 16. 478.
μετέρχομαι. μεταλεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετέρχω. ἐν τῷ μεταχῷ videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέρχομαι Goſs. vult μετέρχομαι II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρ῀ ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετέωρα πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μεταφρένῳξ I. Prom. 6. 32.
μεταφυτεύω I. D. Mort. II. 1. 336.
μεταχίζω. τ῀ Κρόνῳ τ῀ Ῥέας ἐς τὴν γῆν ὑπὸ Φειδίᾳ μεταχισμὸν I. Somn. 8. 11.
μετεωρομάζω. μετεωρομαστὰς I. Tim. 22. 135.
μητρέων. τῇ γαστρὶ μητρεύοντες τὸν εὐδαιμονέων — τὸ εὐδαίμονα γαστρὶ μητρεῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μητρεῖ I. Nigr. 15. 54.
μήτηρ ἐπίσω πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μήτηρ εὐδαιμονίας τὰς τ῀ γαστρὸς ὑδρίας τιθέμ῀οι — πάντα μήτηρ ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πόρε τῇ μήτρᾳ II. prolmag. 17. 49. πατραμήτορες τοῦ αὐτοῦ μήτρᾳ ib. 21. 502. μήτρα ἀναλάπτων II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτε ἐπὶ τ῀ μήτρᾳ βίβαντα II. Bis Acc. 33. 833.
μίτυπον. ὑπὸς τὸ μίτυπον ἐπῆρεν I. D. Mort. X. 9. 373.
μίχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φόβου v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισάμ῀οι II. Phal. alt. 6. 203. μὴ πράξειάς III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῆτ῀ &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατίσῃ III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀλλότριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πάντ῀ II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδὲς. ἄχρις ἂν ἕ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ἂν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὃν τὸ τῦ ἀρχητοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδὲν in L. ἕως μηδὲν III. Nav. 43. 276.
μὴ μέμψιόν τι τῇ λεπαρᾷ &c. III. Macrob. 9. 213.
μᾶλλον. μᾶλλα τ῀ ἱερᾶν τῦ θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μᾶλλα λιπαδιαγμένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήρις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρίον. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔπεστα — ἀλλὰ ταῖς σωζομέναις μηρία καίομεν ταύρων ὧδ' αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηρὸν. μηρὸν πάνυ φιλοπαίων I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρὸς. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ ἔχω II. Aſin. 24. 593. μηρῶν τε τ῀ σῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μήθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητρ῀. τύχα τ῀ μητρὸς ἴσα αὐτοῦ ſubaud. ἐμοῦσα I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεσρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίᾳ υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανέομαι. μηχανήσατο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἰδιμία τῦ ἀμφιγυῆ I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μετακαθίσθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι τῇ θεᾷ τῇ ἀνθρώπου δίκαια I. Prom. 1. 25.

μοι-

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικρῷ δὴ I. Jud. Voc. 10. 95. ὃ γὰ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν λιπαρύσασθαι II. Bis Acc. 20. 816.

μικροψυχία I. Prom. 9. 192.

Μινώης. ὁ Μινώης μόνος II. Alex. 2. 209.

μίξις ἐναρμόνιος I. Prom. 5. 30. ἡ ἀσυλλογίστως ὕπνος μίξεως III. Philopat. 11. 596.

μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρυσῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀπούρας τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μαγείλῳ III. Philopſ. 16. 44.

μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.

Μισόδημος I. Somn. 2. 3.

μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρας τὸν κόμιον ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.

μνᾶ. ὦ δὶ μνᾶν, ὦ δὶ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.

μνάομαι. μέμνησο] ὥρα σύνταξιν τοῦ μέμνησο I. Nigr. 9. 48.

μνημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.

μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.

μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὶ τῆς μοίρας III. Philopat. 14. 599. δύο μοῖραι I. Tim. 50. 164.

μοιχεύω I. Prom. 16. 199.

μολύβδινος II. Alex. 25. 233.

μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.

μονάγριον. τὸ μοναγρίῳ ποιεῖται τὰς ἀλφιτρίδας I. Nigr. 18. 57.

μονονυχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.

μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.

Monosyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.

μονοχίτων III. Cron. 11. 394.

μονῳδία II. Q. Hiſt. 1. 2.

μόνωσις. μώνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.

Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.

μορφή. μορφῆς ὦ ὑπούσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.

μόρφοι II. Alex. 51. 256. & 257.

Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μουσῶν ὕπαιον I. Somn. 15. 20. αἱ δὶ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.

μουσικὴ ἁρμονία I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.

μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὴς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.

μουσομάστας I. Jud. Voc. 5. 88.

Μυσῶν III. Ner. 1. 636. & 637.

μοχλός. λαβόντας τὸν μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.

Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.

μυελίζω σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.

μυελοὺς. παλαιοὶ ἀνθρώπους μεμιθύσται λόγος I. Halc. 1. 177.

μυῖδες I. Halc. 8. 183. μυῖδες Bidonis II. Salt. 21. 278. ἡ Ὕδρας μυῖδες II. Gymn. 35. 916. μυῖδες ἀντὶ μυῖδος ἄμοιψας II. Imag. 12. 470. μυῖδος ὄμοια II. Tox. 56. 561.

μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.

μυῖκαν. πάντα μᾶς μύκωνος I. D. Mort. I. 3. 334.

μυλαῖον. ἡ μυλῶνα I. Tim. 23. 136.

μυριὰς. μυριάδες ἐστὶ II. Q. Hiſt. 20. 29.

μύριοι I. Piſc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.

μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.

μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρρόη F. G. conjicit μυρίνη III. Adv. Ind. 3. 101.

Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

μύρτον. μύρτα ἢ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.

μυρτὰ I. Halc. 8. 184.

μυῶς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.

μυστιλάομαι II. Lex. 5. 329.

μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.

μῶν. ἐμοιγὲ μόνῳ I. Scyth. 8. 868. εἰ μόνοις βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.

Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.

νᾶες pro νῆες, ut Φοινίσσας λὰξ νάσσε, & νᾶσος ἱμὰς Ἑρέτειρα Τύρου ad I. Jud. Voc. 5. 87.

ναυαγίαι ἐπὶ τῇ Δειπαλίου ἐγένετο I. Tim. 3. 105.

ναυαγὸς. λὰξ ναυαγῶν III. Epigr. 34. 686.

ναυπηγὸς I. Somn. 12.

νεύτλου I. Jud. Voc. 5. 88.

νεῦς. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πανσκαφὴν τόλες hic praeſtat νέων II. Salt. 52. 298.

ναυτολέω II. Lex. 2. 320.

νηδὺς ἡ λύσσα I. D. Mort. VIII. 1. 358.

Νεῖλος. ἡ Νεῖλον ἀναγίτου I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὴν Νεῖλον ἔστιν ὕδη μῶσα ἀνασκολόπια II. Tox. 27. 536.

νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.

νεκρικῶς σκιλάρθροι III. Philopſ. 32. 58.

νέκταρ. πρῶ τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἔκχεον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῇ νέκταρος τετάρτῃ ib. IV. 4. 211.

νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.

Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.

νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.

νεογὸς. τὸ νεογὸν &c. I. Zeux. 6. 844.

νεόκλυστος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.

νέος I. Nec. 1. 456. εὐφυὴς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.

νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 105.

νεοττιὰ I. Halc. 2. 178.

νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετριγότες αἱ νεοττιαὶ I. Tim. 21. 132.

νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.

Νέφος ἢ &c. III. Ner. 1. 636.

Νέφος οἵ' οὐκ ἔλαθεν ἰκὴν III. Mort. Per. 31. 352.

νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνάθους αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.

νηφάλιος I. Prom. 6. 34. τῆς νηφάλιος παιδὸς &c. II. Salt. 42. 293.

νηυλιὲς. νηυλιέσας, τὸ πνεύμασιν ὑφέμενον subductio navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.

νεύστου I. D. Deor. XXIV. 1. 275.

νεὼς I. Tim. 4. 106.

νεὼς Gujet. vult νεὼ III. Nav. 40. 274. νεὼς ἡ μεγάλης φορτίδος ἰσοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

τὸ Δία II. Gall. 11. 718. τὸ Δίε vide notam III. Cyn. 11. 545.
τὸδυμος. Δία δ' ὅτε ἴχε τὸδυμος ὄντος I. Tim. 6. 110.
τὸπτος H. Salt. 79. 310.
τὸπι. τῷ ὄντι γὰρ τὸπι ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.
Τὸπη I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.
τοσιότης ἐκεῖνος I. Scyth. 9. 869.
τῆσος I. Cont. 14. 509. τὴν τῆσον τὴν πλειομβίην I. D. Mar. X. 1. 314.
τήφω. νῦν τηφῶ ἐς σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. τῆφε I. Herm. 47. 788.
Τιγρῖνος I. Nigr. 1. 37.
τιμᾶν I. Tim. 50. 163. τιμήσας I. Harm. 1. 850. & 851.
Τῖνος. ἡ Τῖνος μὲ ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.
τομαλὴ λίθος Δρακοκοπηθεῖσα III. Hipp. 6. 72.
τομίζω. τομίσατε II. Tyr. 19. 156.
τόμιμος. τόμιμον δὲ ἡ προφανὲς ὁδὸν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ σὺν αἰτησομεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρεκτεύσεις vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἐμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκυρος λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θεσσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.
τόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥστερ τὸ τομισμάτιον II. Par. 4. 842.
τόμος I. Nigr. 26. 66. τὸν τόμον γαμετὸν I. D. Deor. V. 2. 212. τόμον ἐπεποίητο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς τόμους II. Gall. 14. 722. & 723.
τόνος. ἀτενεῖ τόνῳ I. Nigr. 4. 43. τῷ νῷ II. Abd. 19. 174. τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τ νοῦν ἐσχεν II. Alex. 4. 212.
τοσεῖν. ὁδὲ νοσεῖν χολάζουσι I. Nigr. 22. 61.
τόσος. τόσῳ ξυνοῖτε II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
τόσιμος. ὅπερ ἦν τοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.
τουμηνία. ἀπὸ τ μεγάλης τουμηνίας τρίτη III. Pseud. 7. 168.
τοῦσος I. Somn. 4. 7.
τύκτερος ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.
τῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε καὶ σὲ ἤδη ἰλεῶ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.
τύξ. τυκτὸς μὲ ἐξεπεφόβηκε I. Nigr. 22. 60. τυκτὰ προσιόντες III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν τύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ τυκτὶς ib. 21.
τώνυμος II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε καὶ Μυρτοῦ I. Halc. 8. 184.
Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.
ξεναγίαν I. Cont. 1. 488.
ξενίαν κελεῦσαι II. Salt. 40. 291.
ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.
ξένιον. ξενίοις ἐργαζόμενος αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.
Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.
ξένος. μὴ τὸν ξένον I. Prom. 3. 28.
ξένος. μὴ ξένον προσιόντα I. Vit. Auct. 10. 550.
Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.
Ξενοφίλου πέντε ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.
Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.
ξέον. ξέειν λίθους I. Somn. 12. 18.
ξυρόν. ἐπεὶ δὲ τὸ ξυρὸν αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ξύρη ἐλιφαντόκοπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξύρεσιν ἐτέμοντο τοὺς πώγωνας II. Asin. 37. 605.
ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλιστα ὁμοίως ἴσμεν ἀρχαῖον I. Somn. 2. 4.
ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.
ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καὶ κεκλεισμένα II. Tox. 29. 538.
ξυλοχίσης I. Somn. 12. 18.
ξυμῳδαίνω. τοῦτο ξυμῳδαίνει I. Herm. 67. 808.
ξυμπαράδουα I. Pisc. 12. 580.
ξυμπας. ταῦτα μὲ αἱ ξυμπάσης &c. I. Herm. 33. 775.
ξυμπλοκὴ καὶ σωμάτων ἕν I. Cont. 1. 488.
ξυνάγω. δεῖ σε πολλὰ αὐτὰ ξυναγωγεῖν I. Prom. 7. 36.
ξυναγωνίζεσθαι ἡμῖν II. Jup. Trag. 4. 646.
ξυναμφότερον I. Prom. 5. 31.
ξυναρμοστής. λίθων ἐργάτης καὶ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνιημι. μηδὲ ξυνεὶς I. Cont. 8. 500.
ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ὅταν ξυντίθεται I. Herm. 36. 778.
ξυρᾶν I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.
ξύσις exponitur ἔνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὅ, τι II. Abd. 20. 176. ὅ, τι δόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὸς — ὦ βέλτιστε τῶν ἡμῖν ἐκλειπόντων; — Ἀρκεῖ ἂν σοι πάντα τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ὁ δοκῶν βουλεῖ, τῷ εἶναι, σεαυτὸν φαίνε, καὶ ἱκανὸς ἴσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ καλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τὸ τε — τὸ πλεῖν I. Herm. 26. 765. τὸ τῆς ἄρας τῆλιφε — τῆ τ Πειρέσιον — τῆ τι ἄλλο σωμάτων τῆ Νείλε — τῆ τιν οἰκείων εἶναι — τῆ τινι γναμίμων — τῆ τινι πλεονείαι — τῆ εἰς γίγαντας I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ ὀσφὺς &c. II. Ann. 6. 573. τῷ μὲ — τῷ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὁ μεῖον τῷ ὦβε τοῖς πλείοσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνόρος correctum ὑπὸ τἀιδρὸς II. Tox. 15. 522. τῷ δὲ τῷ I. Somn. 14. 19. τῷ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτε] ante τι ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῷ τρίτῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τ λόγου al. τ male III. Pseudol. 4. 166. τ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὴν τῦφον ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἑβδόμην δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. ταῦτα I. Herm. 59. 799. & 800. ὅπως δὲ τὰ τούτων σωθῇ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τ δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τ εἶτον ἡμιμόρια v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Peritus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τοὺς δὲ II. Pnal. Pr. 11. 199. καὶ ταῦτ φασι καὶ ταῦτ I. Pisc. 20. 590.
ὀβολὸς. ὀβολὸν μὴ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τ ὀβολῶν τ ῥῶπον II. Icar. 30. 787. τ ἐλπιζομένων πέντε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697. δυ ὀβολους II. Alex. 19. 226. πέντε ὀβολους ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.
ὄγμος III. Herc. 1. 82.
ὀδηγητέον I. Herm. 2. 742.
ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδῦ πεφύργων I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὰν ὕτω τ ὁδὸν

ὁδὸν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὴν ὁδὸν τῆ ἀκοντίῳ ὑπελθὼν I. Nigr. 36. 78.

ὀδοὺς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρίεσθαι, ἐμπρίειν, ἀλαπρίειν, ἐμβρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναίρεσθαι II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἐδοῦσι καὶ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὀδύσαι, Ὀδυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆ χειρίας II. Par. 11. 849. Λαιρτιάδῃ Ὀδυσσέϊ III. Tragop. p. 660.

ὅθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἐσπαλμένη ταῖς ἐθνικαῖς I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδαλεύς. τὸ Οἰδαλεῖ I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκάδε pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτης δισπότῃ (προϊέναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τῆ οἰκετῶν ἀποκλειόμενοι ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκέω. οἰκῶ μὲ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιστον δίκυσι II. Alin. 3. 570.

οἴκησις Ἀλκμαίωνος II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ δ' οἰκία θυρωρὸν οὐκ εἶχεν I. Nigr. 22. 60. εἶναι εὐεπικαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἴκοθεν πλούσας I. Herod. 1. 832. πῶλόν μοι ἀφελεῖν οἴκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμενος οἴκοι τὰ πολλὰ καθεμένη I. Nigr. 18. 57. οἴκοι δίκονται III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. καὶ οἶκοι ἀνάσσαιοι III. Calumn. 1. 126. μέσῳ ἵστασθαι τῆ οἴκων II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μηκέτι οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.

οἰκουρέω I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ καὶ τῆ &c. I. Nec. 16. 479. φίτο ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἶσι II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ὁ Οἰνεὺς I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τὸν οἶνον οἱ ἐν ἁλόαις χρωτίζοντες & κινναμώμους & κρόκους ἐφθονοῦντες — λαμπτῆρων δεῖ τόσων, ὡς ἀποῤῥῆξαι, οἴνου πολλοῦ μοῦραν, κρόκου I. Nigr. 31. 73. τὸν οἶνον ὁ τοῖς συμποσίοις μὴ κρόκων τε καὶ ἀρωμάτων ἐπιχύσεις ib. 72.

οἰόθυμοι ἀκούειν III. Bacch. 5. 78.

οἰόθριξ II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἷη III. Conv. 41. 446. οἷος γὰρ ἂν ἦς I. Somn. 9. 14. εἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷόν εἰσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷα τὰ ἐρῶντα προσαγαγεῖν III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4, 290. οἵα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἰσός. σὸν οἰσὸν I. Tim. 40. 150.

οἰσυίνη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ἐκ τῆ Οἴτης ἐκαυσάμην — κατίσχυψε τὸν βίον ἀφ' ᾧ ἐν Οἴτῃ πυρᾶς κεκηδευμένος I. Tim. 6. 112. ἐν Οἴτῃ I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεταί σε λαὸς ἅπας ἀνωλεθρίαμβος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκελλᾶς I. pro Lapſ. 5. 729.

οἰκεῖος. οἴκειον II. Gall. 26. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὅλεθρος. δίκη τῆ ὅλεθρον I. Tim. 34. 146.

ὄλεθρος ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθροι II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκής. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγῳ δέοντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγῳ ὅσον ἡμιςάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγῳ ἀλφοῖοι II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλούσιος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη & ζηλωτὴ δοκοῦσα ἐν ὀλίγαις ib. πομπὴν ὁπομαδὸν ἐν ὀλίγαις ὑφαιμένῳ ib.

ὀλιγοχρόνιος δισπότης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγορία II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλιθος. τὸ ὄλιθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὀλκὸς I. Herm. 79. 822.

ὄλκυμοι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόκληρος II. Amor. 24. 425. II. Alin. 33. 602.

ὅλος. ὅτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐνίοτε & τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἰχέ με I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τῆ ὅλων μιμητὰς I. pro merc. Cond. 15 722. ὅλας κριθὰς II. Alin. 28. 597.

Ὀλυμπίαι I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια φιφῆναι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κεχρημένον πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμου ἀγωνισαμένῳ Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας ᾄδειν I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὄμαια III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ἐμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὄμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσιως λαχὼν διαζούσης I. Somn. 2. 5. Ὅμηρε Ὠδυσσεῦ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὅμηρε εἰδὼς ἀνάκτορος II. Par. 44. 869. τῷ τῆ Ὁμήρῳ Διὶ ἑαυτὸν II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλέω. ὁπόταν ὁμιλεῖν αὐτῷ ἐξέσται I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίᾳ ὁμιλήκασι II. Salt. 2. 266.

ὁμογενῶν I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. οὐκ ἔστι δὲ ὃς εὐξαιτ' ἂν ὅμοιός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. καὶ τοῦθ' ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ καὶ τέμνοι ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τῆ Θρᾳκῶν ὅμοιον τοῖς μάλιστα τῷ βαρβαρικῷ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲ γὰρ ἄλλα οὐκ τῷ ὁμοίῳ ἕπρατται I. Prom. 1. 25. ὁμοίοις λόγοις — ὁμοίοις πολέμοις — ὁμοίοις γήραις — ὁμοίοις θανάτοις I. Nigr. 1. 39. ὁμοίως I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὁμοίως τοῖσι πλουσιωτάτοισι I. Somn. 2. 4. ὁμοίως τὰ ὁμοιώματα κεῖται I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενεῇ δὲ καὶ χρήμασι τῷ πρώτῳ Περσῶν I. Somn. 2. 4.

ὁμοῦ

ὁμολογέω. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τὸ ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογικὸς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκιον II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότιχον I. Prom. 7. 35.
ὁμοστράτιοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχροΐαν II. Q. Hist. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιδόμβος ὑπὸ τ' Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμον I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλουτῶν II. Gall. 1. 704. εἰδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολίαν. ὀνειροπολήσας τὴν δυσκόλου αἰνηγάθην I. Som. 4. 7.
ὄνειρον. τριόπτιρον ἂν ἰδεῖν ὅτι εἶδον τ' ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hist. 34. 129. δήμιον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὕτως ὀνείμιλον τούτων III. Philopsf. 27. 54.
Ὀνησίκριτον II. Q. Hist. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. λὰξ τ' ὠτήσιος τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνότατον & πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρᾶτλον ἐπὶ ὀνόματι τ' Θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Astr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομαζοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτωρ I. Merc. Cond. 10. 665.
ὄν. ὁ Κύμη I. Pisc. 32. 600. περὶ ὄνυ σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνυ εὐφημίας II. Asin. 56. 625. λύρᾳ & ὄνυ I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀληθινὸν II. Asin. 15. 583.
ὄνυξ. τ' ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκας I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυηγμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξύς. ἢν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺν διδραμὼν III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per 21. 345. ὀξύτατα συρίξομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξόχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὅπερ & αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομον I. Tim. 53. 169. τ' ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πυζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. σὺ ὅπλοις II. Salt. 8. 272. σὺ τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορῶν III. Epigr. Omiss. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπότερον I. Prom. 11. 194.
ὅπου I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπου quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὀπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαρίεντα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — εἰσὶ φύσις ἀνθρώπων πολὺ ἀμφίβιον ὀφθῆναι ἀκάλλιον τὰ περὶ τὴν ἁλιείαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπτα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ᾗ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως αἱ δύναιτο II. Par. 32. 860. ᾗ ὅπως sc. ὁρᾷ I. Prom. 5. 189. οὐχ ὅπως ib. 8. 192.
ὁπωσοῦν II. Q. Hist. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 2. 432. ἄλλως τι ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τ' ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τ' Δημοσθένης ὁρᾶ μοὶ βίον I. Somn. 12. 16. ὁρᾶμεν II. 2. Ver. Hist. 43. 136. ὁρᾶν δὲ πολλοὺς I. Pisc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τ' ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθηκοῦσι ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρᾷ τι δεινὰ II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μᾶλλον τ' ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. εἶδε πηλίκαι τοῖς καλοῦσιν ὀργαὶ πρωτιζώσουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομούσι III. Calumn. 24. 153. δέξασά πω ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μαλεῶν I. Somn. 4. 7. τὰς Ὀργὰς III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἰργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ὕτω μὲ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Pisc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρίξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρίστης. εἰς τοὺς Ὀρίστας τι III. Ner. 10. 642.
ὀρεσκόμος al. ὀρεσκίμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὀρθός. τὸ ὀρθιον II. Bis Acc. 11. 804.
ὀρθῇ. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὀρίζω. ἡμῖρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μίγιστος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶς τῆς ὁρμῆς II. Q. Hist. 2. 4.
ὅρμος II. Salt. 12. 274.
ὄρνεον Νομαδικὸν I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνεα ὰ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τ' ὀρνέων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀρσίτης I. Cont. 14. 510. Ὀρσίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ὕτος ἀκριβὴς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὀπόσους τοσοῦτα ὄρη II. Imag. 11. 470. ὄρει Cippi, III. Macrob. 14. 218. τ' ὄρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρος. τὰ μιγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὀρφός. ἀνεφλέγη ὁ ὀρφὸς I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιτὼν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεύς. Ὀρφέως κάλλιον ὁμοῦσαι μοίλης I. Nigr. 23. 61. ἢν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Astr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστὴς. τ' ὀρχηστὴν δεῖ πεπληχόθην ἀπεκρεμᾶσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὧρτο ἐς φάος ἀνθρώπους I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipf. 6. 237. ὃς τις ἢ γένυς — ἴσχει II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γελοῖον I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὑρητικὸς I. Herm. 67. 809. ὅ γὰρ ἐσθ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὔκ ἐσιν ὅ, τινα σὺν οἰκείῳ ἐνόμιζε I. Somn. 9. 14. ὃν ὅσπερ ζῶν II. pro Imag. 20. 501. ὃς μὴ τοῦ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπᾶν, ἃ II. Amor. 12. 409. πλησίας ἃς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ' ὅσιον οἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapf. 12. 735. ὅσων ἐδέκτω II. Icar. 22. 777. ὅσον ὑ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον ὑδέπω I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύητόν ὅσον I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νύμφαι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἔχοιτες III. Ep. Sat. 20. 403.

ὅσπερ. ὅπερ *f.* ὥσπερ I. Pisc. 47. 614.

Ὄσρόης II. Q. Hist. 19. 27.

ὀστέον. ὀστᾶ παραθεὶς I. Prom. 7. 34. ὀστᾶ κεκαλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.

ὄστις II. Imag. 3. 461.

ὄστρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφραινόμενος τῷ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν τι I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲ παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι κῇ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲ ἦν scr. ὅ, τι μὲ ἦν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμην III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἀφ' ὅτου I. Zeux. 7. 845.

ὅ γε I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὅ γε ἦν καλαβὰς II. Asin. 30. 598 & 599. ὅ γε ἀπ' II. Par. 49. 873. ὅ γε ἂν I. Tim. 7. 113.

ὅ μάλιστα II. Lex. 24. 348 & 349. ὅ μὴ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὅ μὴν II. Amor. 37. 438. ὅ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὅ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὺ.

ὁδαμᾶ II. Astr. 6. 362.

ὁδὶ γε ὁδ' II. Q. Hist. 51. 62. ὁδὶ II. Alex. 34. 242. ὁδὶ ἴ τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὶ al. ὅ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὶ γε II. Amor. 36. 436. ὁδὶ γε ὁδί — ὁδὶ γὰρ ὁδ' ἄκαν ὁδὶν ἔθηκεν ὀρθῶς ἴχον — ὁδὶ γε ὁδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἔτι τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὶ γε ὁδὶ ἐπεδέχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπυδαῖον μὲ ὁδὶ commentatores volunt ὁδὶν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὁδίτου' III. Epigr. Omiss. 688.

ὁδοιπόρους II. Dem. 7. 378.

ὁδὸς I. Vit. Auct. 27. 568. ἐς ὁδὸν δίον frustra, I. Prom. 4. 189. ὁδὸν I. Pisc. 52. 618. ὁδὸν & ὁδὸν II. Par. 3. 840. ὁδὸν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὸν ὅ μὴ III. Philops. 40. 65. ὡς ὁδὸν ὄφελ III. Conv. 34. 441. ὁδὸν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὸν ἴσ' ὅτ' αὐτοὶ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἄξω τῆ ὁδοῦ ἐσι I. Herm. 77. 820.

σὺκ ἐσι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σε σὺκ ἤδεισαν III. Pseudol. 22. 179. σὺκ ἂν ἐπὶ παίδων II. Amor. 27. 428. σὺκ ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. σὺκ ἂν δόξαι εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. σὺκ ἔσιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὡ.

ὠκοῦν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

ὠλεμηφόρῳ πεύκη I. Somn. 17. 21.

ὠλὴ I. Somn. 3. 6.

ὠλοχύτης I. Somn. 3. 6.

ὤμεσαν I. D. Mar. XIII. 2. 320.

ὠμὸς II. Asin. 39. 608.

ὤνομα. τὸ ὄνομα III. Dea Syr. 1. 451. ὠνόμαζε ib. 2. 453.

Οὐολόγισο II. Q. Hist. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

ὀφειλέτης. τὸ μέλι ὀφειλέτη τῆ ὀφεως III. Fug. 17. 374.

ὄφι II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

ὄφις. ὄφεα μεγάλα III. Bacch. 2. 76. ἀποφράττειν τὰ ὄφεα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὄφεα κηρῷ φραξάμενοι I. Nigr. 19. 57.

ὄφρα τι I. Merc. Cond. 5. 658. ὄφρα χίμαιραν III. Epigr. 24. 681.

ὄχθις I. Cat. 14. 636. ὄφρα II. Salt. 85. 315.

ὄφρα I. Pisc. 32. 600. ὄφρα ἐκεῖνος I. Somn. 11. 16. ὅφρα ὅτος μὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ ὅτός ἐσιν II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κῇ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κῇ τοῦτό ἐσιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο —ἴχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο *F. G.* vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτη τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῃ I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ ὄφρα II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κῇ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

ὄφροσι II. Eun. 10. 358. ὄφροσί μὲ, ὅτι Κέρβερός ἐσιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

ὄφρα I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. ὄφρα κῇ I. Prom. 13. 196. ὄφρα —ἴμελλες I. Harm. 3. 854. ὄφρα βᾶσον II. Tyr. 15. 153. ὄφρα καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

ὄφρας I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. ὄφρας ἁλοὺς ib. 2. 740. ὄφρας *f. Br.* vult ὄφρα I. Tim. 33. 146.

ὀχ ὅπως II. Abd. 18. 175. ὀχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in ὅ, & σὺκ.

ὄφελος. μέγας ὄφελος I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμιακὰς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθος τὸ σὺ τῷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. ὁ ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδιδυκότων I. Tim. 17. 128. τὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὅτας ὀφθαλμῶν ἀπισότερα II. Q. Hist. 29. 38. ἡ γὰρ ἀσύλλογισα κὴ δι' ὅταν κὴ δι' ὀφθαλμῶν κὴ παλαχόθεν εἰσδύεται — ἡ τὸ ἀσέμνων θεαμάτων κακία, ἡ ἀφ' τὸ αἰσθητήριον τὸ ὀφθαλμῶν ἐς τὸ ἀκοῆς, ὥσπερ ἀφ' τινων θυρίδων τὸ λήθη ἐπεισάγυσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. σὺ ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τὸ ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῷ ὀχήματος I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κιχρημένοι ὡσεὶ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τὸ ὄγκον, κῇ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πιθανὸν ἀφοφύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματος τὸ φήμης πορευόμενος δηγεῖ τὰ ἄκρα I. Somn. 15. 20. κατίδοι λὸ τὸ μέτρον, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἰσορία I. Prom. 6. 32.

ὄχλος ἀκολουθῶν I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ δείλην ὀψίαν ἐπαναγὰς II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. σὺ ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθος. ἐπὶ τῷ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδιαί. παιδιάς περι II. Imag. 16. 475.
παιδιάς. παιδιὰν II. Salt. 23. 281.
παιδιρασῖν δὲ ἰφείδω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδεύω. δημοσίᾳ πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιά. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ὁι παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδεῖον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρασκάμμ. III. Philopf. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τῦ τυχόντος παιδισκαρίυ I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοτοιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τ κήμωνα δαιμόνιον ὁ κ τὰ ἄλλα χλεύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ℭ παιδιὰν ποιῆται I. Nigr. 20. 58. παίζεις ἴχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τ ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφίων παῖδες I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ὁι παίδων II. Tox. 27. 536. ὁι παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτλω II. Imag. 7. 465.
παλάθη τ καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰχάδων I. Piſc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τούτων πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιϛικός. παλαιϛικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſic. Enc. 7. 96.
πάλιν τρέχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. κ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ℭ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμιγίθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. παντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἰκεῖ I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Παὶ τούτῳ ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
παναρίϛη III. Fug. 30. 382.
Πάνδημ III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμυ III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῇ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. ἡ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τ Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
παυλωνεῖτ II. Tox. 24. 533.
παυοπλία. τὰς παυοπλίας II. Gymn. 32. 912.
παυεργία. ὁι τῇ παυεργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παυτυχία. παυτυχίαι σωρηδὸν προικουίζοντο — σωωδιδομένων δραχμῶν φορμηδὸν — ἁρμαμάξαι ϛοιχηδὸν ὑπὸ μιᾶς ἐψεν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ἡ πάνυ μορφὴ σύφωλος ἔχοιλες I. Somn. 2. 4. ἐδὲ πάνυ καρίεσσαν II. Q. Hiſt. 4. 5. ὁι τοῖς πανυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρ' I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρ' αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ἅνα II. Salt. 12. 274. παρ' τοσοῦτον ἦλθον ἀφθῆναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρὰ τ βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοις III. Dea Syr. 14. 461. ἡ μεῖον τῦ παρὰ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. πηγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſaepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μενίππυ ὅλης vid. not. I. Nec. 1. 455.
παράβολος ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
παραβύω. τὸ παραβύσω πυ I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμεν II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παράγιγνεται gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ὑπὸ τ Ἡσιόδυ I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προβίμβρου II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσήσαται I. Somn. 18. 23.
παρεδωκεν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παραθεωρέω I. Herod. 8. 838. & 839.
παράβυρ I. Nigr. 31. 74.
παραιτοῖαι II. Q. Hiſt. 62. 68.
παράκαιρος. ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παρακίαται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μή τι παρίλιπεν II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθῆται τὰς συμφορὰς ib.
παραοῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομῶν I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθεῖαι I. Herm. 79. 818.
παραπαιδαγωγίαι. παραπαιδαγωγικῶν ℭ συχηματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κ τὸ χῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν ἀφ' τὸ εὐξελιγκτὸν I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρεσβύτα ξωνδιασώτα τῦ λιμῆν ℭ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παράπεμπε I. Nigr. 22. 61. παραπεμπέτωσαν III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παραπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραῤῥύην. παραῤῥύειν λάθη III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτ II. Lex. 6. 331.
παρισκαίομαι. τιθημι ἀπαρισκαυτμῖ τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμαῤῥὺ παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥύματ παρεσύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρίπω. παρατριψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παμ-

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάρρου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
παρεδρος. θεᾷ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. πάρεδρος II. Phal. Pr. 1. 187. παρέδρους Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
πάρειμι. τὸ παρὸν εὐθύμως I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἃ πάντα ταῦτα παρόντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὸν Mſ. παρεὶς πεσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισφθίνω. παρεισφθίνουσι III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάρεργον — τὰ θεῖα ἐν παρέργῳ τίθεσθ I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρήρχετο εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται δ' ἔν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πράττειν παρέχοντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καθαπλεύσας παρθενεύει ib. 17. 127.
Παρθυῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριών I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίσημι. τὸ δὲ παρισάμωμον I. Cont. 13. 507. ὠθήσασθαι σάμφος τὸ ὑποκριτὴν II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. χολῇ δὲ λογογραφῶν σωρηδὸν ἐπειτο τὰς παρῳδούς I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθαίνω II. Gall. 26. 742.
παροπτᾶν. ἐ ἢ παροπτᾷ III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενον πᾶσαν τὴν μυτρὶν — βοῦς ἐπὶ γλώσσαν τοὺς παρα (T. H. vult legi πᾶσα) τὴν δέντα παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδεῖν II. Jup. Trag. 14. 657.
παρωθεῖν I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θνητὸς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς ὕπνος πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῷ παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπλῆθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ὁκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης ἢ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παυ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πάντης III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καθαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων Fl. παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἢ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὶς ἀφ' πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἐκλαῖε II. Aſin. 22. 588. & 589.

Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένος vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τῆς παταγῆς τὸ ὄνομαται I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γαῖα II. Aſin. 55. 622. & 623. εἶκαν τῇ τῆς πάτρος ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατέρα II. Alex. 56. 260. πατρᾶσιν ἐπιβουλεύσας I. Prom. 16. 199.
πατρικῆς δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. πατρίδας σφαγὰς III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ἀστὴρ ὑπόπτιος γεωργὸς, πᾶσαν χεδὸν ἐπεδράμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παῦε. ὦ, παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τὰ κακίω I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ἐδὲ παυσομένου μου, an ἐδέπω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχυδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἰὸν III. de Dipſ. 4. 237.
πεζὰ III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέης II. Amor. 29. 430.
πειθὼ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπίκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπείθη I. Somn. 9. 14. ἐπείθημεν Solan. vult ἐσπείθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὲν τῆς ξένης αὐτὸς πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινᾶν. πεινῶν I. Nigr. 27, 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἔνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειρᾶν. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καθαφρονήσας ἐπειράμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τῶν ναυπηγικῶν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτῃ ἢ γέρρῳ I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV, 1. 324. πεμπομένη σωρηχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 475.
πεπεθεῖν. ἔοικε πεπεθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πέπθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πεπλοκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τῶν πεντήκοντα νέων σόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆς ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τῆς μυτρίης II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲν &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸ Περιεγρίνου τελευτὴν III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in ασαι v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τοῦ βίου I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περίανδρος. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιαχολέω II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περιβαλὲ — τῇ ἀράμβοι I. Zeux. 7. 844. περιβαλλοῦσιν II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περίδλεπτ☞ I. Nigr. 21. 59.
περιορμοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περίρχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιστὰς II. Lex. 23. 348.
περίχω. περιεχημένον I. Tim. 31. 145.
περιγίομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίτημι. ἐς γελοῖον περίσχη τὰς γνώμας II. Q. Hist. 1. 2.
περιστὰς πορφύρεόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθίζομαι. περικαθεδόντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικείρω. τοὺς πλοκάμους περικειρόμ☞ I. Tim. 4. 107.
Περικλῆς Ὀλύμπι☞ Ἥρματ', ἱερόντα, σωτῆρα τῆς Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλα☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περιόδ☞. ἰατροῖς παρίχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιμένω. ἐλπίδα περιμένουσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ὡς περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☞. ὁ Περιπάτω II. Icar. 21. 776.
περπέρω I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περπίστομαι I. Cont. 22. 519.
περπίπτω. μὴ περιπίπτῃς σαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περισπείρω II. Q. Hist. 29. 39. περισπειρῶδαι III. de Dipl. 6. 238.
περισπούδας☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτέμνω. οἷνας περταμνέμεν I. Nigr. 9. 49.
περιττός. εἰ περιττά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περχρίω ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσιφόνεια ἐπαινῆ I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀκόλουθοι καὶ φιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τὸ παρειῶν τὸ μειζονων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ὁ Ἀσυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὀλίγω μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἐλαμφόρους I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμέν☞ III. Philopf. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τὸ πηδαλίων II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκον ποτὲ ἐγενέσθην III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶ χυτρίων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κεροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶ πλινθουργῶν I. Prom. 1. 24. ἄδικα Προμηθέ☞, ἄδικα πηλοῦ ib. 2. 26. ἐν πηλῷ ἔτοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πῆρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημέν☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πῆρη I. Pisc. 1. 570.
πῆρον I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανὸς. ἐξευρηκυῖαι πιθανὸν ὄντα τὸν πρᾶξιν ὑπὸ θεὸς — εἶναι πιθανὸς δοκεῖ τῆς ἐγγραφῆναι Ἀλέξανδρος, ὃς ἐ ταῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πῖλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τὸ ἀπὸ γεωμετρίας χρημάτων I. Nigr. 2. 40.
πινακὸς. τὸ ἰσθῆτ☞ τὸ πινακοῦ I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☞. τῆ Πινδάρῳ II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἔνθεν ἔπινε III. Column. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίονται τὸ ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμεθ☞ τῆ ἐλπίδος II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἠξίωσα πιπρᾶσ☞ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῆ μύτρα I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτουσιν ὄφεις &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστης ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑποπηλ☞ II. Gall. 24. 739, ὡς πίττης Βρυττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦ☞ III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπτης. Πιτυοκάμπαι καὶ τραγέλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταύρων τε καὶ αἰγῶν πιοτάτα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ὡς μέσῳ ἀλαζονείας ἐ φιλοσοφίας πλαζόμεθα. I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάω. ἄλλως πλανώμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικεῖ☞ πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθου ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνις☞ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμαστὸς I. pro Lapf. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μέμνηται I. pro Lapf. 6. 733.
πλεθριαῖον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τῆ λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae καὶ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῆ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλέοντας εἰκοθεν ὡς τὴ Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγὴ. πληγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελεῖν. ἐδὲν ἐπλημμέλησα II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριώτερ☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλη-

πλημμυρῶσιν II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῆ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγῆσιν προσδυκῶν I. Somn. 9. 13.
πλύθω I. Cont. 11. 505.
πλυνεργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσαιμι II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμος. τοὺς πλοκάμους ἀποκειρόμενος I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ὑγιαίνω vide III. de Domo 23. 203.
πλούσιος ἢ αὐτὸς ὢν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τοὺς τῶν πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδιδάκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτίω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 377. ἀφ' οὗ πλουτῶν ib. 23. 62. ἔτι ὡς οὐκ ἔχει πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀπολέγοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. Σωκρατικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τι ἢ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτου I. Herm. 9. 748. εἰς Πλούτου III. Epigr. Omiss. 692. ἢ Πλούτου II. Tox. 45. 552.
Πλούτωνι I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτωνα ἐβρίψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῷ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
πνθενιός. οὐκ ἔτι πνθενιὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν ἦν — τί δ', ἤρεσκέ μοι ῥύσακι; πόθεν; — πόθεν, ἀπό τινος μέρους ἢ μεθ' ὑποκρίσεως ἀντὶ τοῦ ἔτι I. Tim. 8. 115.
ποιέω, ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ἔτοι δὴ τί ποιήσειν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσωμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειέν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ ποιοῦντα I. Prom. 7. 34. πρὸς οὐδὲν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐποιοῦντο ἂν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορα ἡμᾶς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμου ποιουμένου II. 2. Ver. Hist. 33. 129. ποιουμένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορα ποιησαμένους III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὄρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικὸς. κατὰ τὸ ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλος ταῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι, ποικίλαι ὑδοὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμὴν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς ἢ Ἐρινύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστου ἐκδικοῦσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποία δέ τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμεῖν I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἀπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰν II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χάριν II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ οἱ πολιορκίας III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τῶν Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις οἱ Ἰταλίᾳ II. Salt. 32, 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἷς τῶν οἱ τῇ πόλει μάχιμος II. Par. 43. 866. & 867. ἢ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τῆς πόλεως I. Cont. 22. 518. εὖ χρῶσι τοῖς οἱ πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολίτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορφῆς εἴδωλον II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδίψιος I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου ἢ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18. 46. ὁ τῆ Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθίας II. Salt. 33. 287.
πολυπραγμοσύνη II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ὠμὸν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὴ II. Par. 14. 852. ἀφ' οὗ πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὑ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λόγου I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορεῖσθαι, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκώπτειν — πολλὰ καθαράσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶν πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς ἢ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλείω II. Asin. 10. 577.
Πολύχρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολύτιμος ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῇ πομπεύειν ἐχούσῃ ἐλικίᾳ I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
ποσὸν. τῷ σώματι ποσῷ I. Somn. 9. 12. ποσοῦ τὸ πόσον I. Nigr. 33. 76.
ποτηρὸς I. Herm. 10. 749.
ποτήρης ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πότος. τῷ πότῳ II. Bis Acc. 20. 815. πότου ποτηρὸν &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πότος. εἰς βαθυκήτους πότους I. Tim. 26. 138. ἐς τὸ μέλλειν πότου III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πότηριον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον ὃ ἥκομεν naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμία II. de Luct. 10. 926.
πορπάω. ἢ τηνδὶ (ἀλένην) ὧν πόρπασεν ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ὑ πόρρω τῆς πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 41. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτοσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν πρόδρομος III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλαμος ὁ ὀλίγοισι μύγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ὁ τῷ πόλαμῳ I. Nec. 9. 468. ἄνω τὸ πόλαμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πόλαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότ῾ vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότ῾ σωισκροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πῦς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τῷ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὑ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ὁκ ποδῶν ᾗ χερῶν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πρᾶραν II. Jup. Trag. 47. 694. ὁκ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἑδὼς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ὁ ποσὶ ταῦτα κινήσας II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ὁ ποσί μοι — ξυλίνης ἀσφαγάλης ὁ ποσί, contrar. ὁκ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ὁ ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ᾗ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῷ πράγματ῾ ἀφεῖκεν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ὁκ τῷ πράγματ῾ I. Merc. Cond. 28. 686. μ῍ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχειρίας ὄντως ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τε ἦν τὸ βάδισμα ὁ σιμὸς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοτικὸν ᾗ πρᾶον γενέσθ῾ I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τε πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ᾽ αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ ἀφροῦσι; I. Pisc. 47. 614. ἀμείλει ᾗ πράττων ταῦτα διτάλει I. Nigr. 26. 65. ἀφτελεῖ τὰ ἄριστα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Alin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοὶν III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρίτω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσβυς. πρέσβεις Gesn. πρισβείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισβύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμωνὶς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ῾ παῖδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμ῾ ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπ῾ II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἢ πρὶν ἀσχολίᾳ II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ὕπνον &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκ῾ II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐς προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμεν῾ III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγον῾. ἴμπαλιν οἱ πρόγονοι ὑμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀναβλέποντες II. Q. Hist. 42. 56.
προδικασάμενος II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προΐοντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προέλευσις. ἡ πομπὴ ᾗ τὸ πέμπτον ἐπὶ θριαμβικῆς προελεύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προέλευσιν ib. 31. ὅθεν ᾗ πομπὴ ὁ θρίαμβ῾, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεως ποιεῖν τῷ βασιλῆ ib.
προεξέρχομαι. ᾗ δῆ τινα προεξελθόντα ἀφικνεῖσθαι τῷ ἄκμῳ τι μ῍ μικρὸν ὕστερα I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — ἔτ᾽ ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην τὸ πατρὸς ἐξ ἴσου ἔθους ἀφορμὴν σφίσιν ἐπὶ τὴν θέαν προελθεῖν ib. ἐς ἐκκλησίαν καλούμ῾ παρητήσατο προελθεῖν ib. τῷ ὑποκρίτῃ προερχομένῳ ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ᾗ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τῷ Κατων῾ προελθόντ῾ ib.
προέχω II. Q. Hist. 55. 64. προὔχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγμένως γὰρ πολλοῖς λόγου πρᾶξαι II. Amor. 9. 407.
προθέσεις. ἐὰν αἱ προθέσεις ὁκ προθέσιαν ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τ῾ προθεσμίας ἐνιεὶς II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προϊημι. προΐεται εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προισχόντων II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαθαχθήσομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ὁ μέσῳ ᾗ σιδηρίου τι τ῾ ἀπὸ γεωμετρίας χαλκῷ γραμμούμενον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τ῾ εἰς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δῆ προκεκρῖσθ῾ I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπ῾ III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ῾ μαντίων τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ὁ τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μ῍ τὰ πρώγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, εὐλόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἑδαμῶς ib. 14. 196. ἀδέλφ Προμηθέ῾, ἀδελφῷ Πηλεῖ ib. 2. 26.
προμήτρια ὁ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόπ῾ III. Dea Syr. 30. 476.
προνοίαι. τῇ μ῍ λίθῳ προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ὁκ προνοίας I. pro Lapsi. 14. 737.
προνοιαία II. Abd. 23. 179.
προξενίαι. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόοδ῾. προμνῆσαι δῆ καταπεμπόμενον τ῾ πρόοδον τὸ σύνθημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόοδον alii τὴν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. ἐστέλης τὴν πρόοδον I. Prom. 6. 33. ὃ γὰρ ἐπ᾽ ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγειν ποιεῖται τὴν πρόοδον ib. συμβῆναι δὲ τὰς προόδους ποιεῖσθαι ib.
προοιμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προσ-

προοίμιον. τὸ προοίμιον τ' Ἰνδικῆς ἤδη συντίτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω Ϲ μετόγαια τ' μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προσράω. τό, τε ἄμεινον ἢ χείρον ϲὺ τῷ ἀφικνεῖ ἔτι προσάπτα μάλιϲτα I. Somn. 10. 15. προσαράμῶ δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρισκευασμὸς al. male προπαρασκευασμὸς, ſed ego credo auctorem ſcripſiſſe προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρισκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματ☉ III. Mort. Per. 28. 351.

προπέμπω. ἡ προπέμψεις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπίοντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

πρόῤῥησις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὅμηρα vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἔπ☉ ib. 19. 227. ἡδὺ πρὸς ἔπ☉ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ὂς λιγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀπέχοντα τ' ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἱκέτη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ἡδὺ πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum, ſcil. comparatus, nihil ad illam, ſcil. ſi ſpectes & ſimilium copioſa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῖν ποδοῖν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτῶν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ' ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hiſt. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ὕβριν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί μοι I. Herm. 53. 792. ὤμῳ τάχα μίντοι Ϲ αὐτὸ τοῦτο προσάγειαϹ αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hiſt. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαιϹ τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσήρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολή. ϲὺ προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖϹ προσεοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ὧν I. Zeux. 1. 839. τ' προσόντων II. Q. Hiſt. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.

προσέρχομαι. προσέρχειϹ τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τ' νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηβ☉ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖϹ ὢν ἔτι πρόσηβ☉ ib. 2. πρόσηβ☉ κοῦρ☉ ib. 1. πρόσηβ☉ — τὴν ἡλικίαν idem eſt qui ἀντίταις ib. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηβ☉ ib. παῖδες πρόσηβοι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an προηγορίαν I. Piſc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημ☉ται dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τ' τῆ γιγνηθσομέν☉ ῥώμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hiſt. 14. 20.

πρόσιτ☉ II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσίσαϹ II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ' Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρῆχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνήσαι v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

πρόσοδ☉. πρόσοδον ποιεῖϹ I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἐπιγράψαϹθαι ib. τ' γῆ βελῆς τ' ϲὺ Ἄρειῳ πάγῳ προσόδου ποιεμένης πρὸς τ' δῆμον ib. ὅτ' ἂν ἐθέλῃϲι προσόδων ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖϹ ἀρίϲτοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαίλαλεύω I. Cat. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ' Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.

προσπτύομαι I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Piſc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῇ ἡδυῇ nunc exhibetur melius πισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προστίτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφέροιας forſan προφέροιας III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφίω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσπιφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ' ἰμαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50. προσωπείοις μεμιμημένοις III. Philopſ. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Aſin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτραπ☉ II. 1. Ver. Hiſt. 19. 85.

πρότερ☉. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γ' I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερ☉ II. Amor. 9. 407. ἃ πρότερον ἔφη ἐρεῖν II. 1. Ver. Hiſt. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰϲ μέϲον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότο☉ II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Ϲωκράτει I. Somn. 18. 23.

προφανῶϲ II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τ' Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸϲ II. Alex. 60. 264.

πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναι χρυσάμφιαι II. 1. Ver. Hiſt. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺϲ ἐπρυτάνευϲι III. Deor. Conc. 14. 536.

πρώρας ἐπιμελητὴϲ II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωϊαγωνιϲτὴϲ III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺϲ III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτ☉ II. Amor. 20. 420. I. pro Lapſ. 3. 727. ὦ πρῶτηϲ II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτ☉ I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρηϲῷ Ϲ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μὲ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. ἐχὶ πρῶτον μὲ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τῦ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερύσσω I. Piſc. 35. 604.
πτερόω. ἐπτέρωται ὃ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῦ Πτολεμαίου τὰ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ἄκρον' Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσαν' ἐυκτιμένον πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πτυγὴ. ῥαφαὶδὶ τὴν πτυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρα II. Alex. 40. 246. ὦ Πυθαγόρα II. Gal. 4. 709.
πυθέω III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμὴν. τῷ πυθμένι σέσηπε ὃ ἀνάπαλιν I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθώ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλη. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν παιδεύεις I. Nigr. 16. 54. *πύλλω Solan.* dicit, lege πόλιν II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μονόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρέω I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνη; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυνθάνεσθε II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τ χειρῶν ἀποῤῥίπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῦ πυρὸς ἀπεκέκαυτο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλεψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρεταίνω I. Scyth. 2. 862.
πυρίτης καύσων σφοδρότερος III. Philopſ. 25. 52. πυρετῶ ἰχόμενοι ib. 20. 48.
πυρέττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὶ ἐνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυῤῥίᾳ I. Tim. 22. 132.
πυῤῥιχίζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. ἐχ ἑωρακέ πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ἐν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείμενον III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς ἄν ἔν al. ἅπας γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μὲ γὰρ ὀνομάζοντας συγγενεῖς—πῶς ἂν ἢ πόθεν; I. Tim. 2. 103. ἔστ ζῶν μὲ ἤδη ὀβολὸν ἤδυκε τῶ Σίμωνι· πῶς γὰρ; ὃς ἤδη αὐτὸς ἥπτητο τ χρημάτων ib. 102. πῶς ἄν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δὲ σοι πῶς ἀπίθανον; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάδ I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥᾴδιος τ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾷον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ἔτι I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾷον II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἴσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾳδίως. ἀ ὀκ τῦ ῥᾴστου I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδίαν I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥάπτω ἤδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδίαι μικτὴ ἐξ ἁπάντων τ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ὑ δὲ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμενα ἰδρῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀποτείνειν I. Prom. 6. 190. ἁπλῆ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ ἀλφιβόλῳ Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ με λέξαι τ χαρᾶ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντες εἰ τοῖς ἀθυρμασῖς ib. 11. 50.
ῥητήν τινα προσπάσαι II. Alex. 19. 227.
ῥητὴρ. ῥήτορες μύθοντε, καὶ οὐ ἀγορῆσιν ἄριστα Νείκεια τ ἰδύειν καὶ τειρομένοισιν ἀρήγειν I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῦ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόνος τ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγόω I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρος I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμος I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τ ῥινὸς ἅλκαρ I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς εἴφισθαι I. Nigr. 32. 75. κορύζης τὸ ῥῦμα μυζᾶς I. D. Mort. VI. 2. 347. πιχίας ἑστὸς τὴν ῥῖνα ἔχοντες I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀναλίσκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιπαυστέον II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτη. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνη ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥυτιδία II. Alex. 39. 245. Ῥυτιδιανὸς II. Alex. 30. 237. καὶ τ Ῥυτιδιανὸν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμὸς. ἐν ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. καὶ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτὶς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖος. οἱ πλεῖστοι τ Ῥωμαίων συμπροιόντας ἔχουσι τοὺς πλείστους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδαλάχου II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακαύρακις v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ἐστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς Διὸς μαπεῖν ἴρριψε Σαλμωνὶς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδαναπάλου I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἰκτῖνος ὄλεθρος II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τ σαρκὸς ἀσχλὲς II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρος I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρος ὁ Δ. I. Nec. 16. 479.
σαφὴς, παντί πω σαφὴς I. Somn. 8. 11.

σάφ-

σβέννυμι II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεβαστός. κατὰ τὸ Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβηριανὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεβηριανὸν θάψας ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὴν I. Nigr. 3. 41.
σίλλυος. ἐπὶ τὰ σίλλυα II. Lex. 3. 323.
σελήνη. ἡ σελήνης ἔκλειψις II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ἡδὺ οὖν ἡ σελήνη III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη ἀμφθιρίτεως ὑπὸ τοῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνὸς. παρὰ τὰς σεμνὰς θεάς II. Bis Acc. 4. 797.
Σευηριανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. ἐς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὃ μύγισόν ἐστι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμυρὰ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σῆας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίελος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὴ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδὼν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίελος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικινὶς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. ἢ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σιναρβοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀπεκτάϊνας καὶ Σίνιν τὰ πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφῳ II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπή. ὑπὲρ τὴν ὀρχηστικὴν προσώπων σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπαίναν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτει ὁ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τοῦ σκελοῦ λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκίπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴν μοι ἦν πολυτελὴς II. Asin. 48. 616. σκιὴν — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιᾷ ἢ κιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνὴ. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τῆς σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὰς καλούσας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐπῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκινδαλαμῶ III. Diff. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδης. ἀπὸ τῆς Σκιρωνίδων I. D. Mar. VIII. 1. 307.
σκληρόδης πίτυρα I. Somn. 12. 18.
σκοπῶ. ἆρα ταύτῃ μοι σκοπεῖν I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. λάπη ἡ σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. λάπη ἡ σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλε. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεφόριος I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. δημώδης Ἀττικὴ τὸ σκωμμάτιον I. Prom. 1. 24.
σμαραγδος. τὸ σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυραϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... ἐν τῇ ἀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπικλάβους I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀνασκολοπισμένον σοφιστὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστὴν III. Philops. 16. 43. σοφιστὰ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφανέστεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐστὶ σοφεῖ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ τοῖς τοῦ πλουσίου θύραις ἀλφιτρίζουσι I. Nigr. 22. 60. τινὸς τῶν σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπάνιος I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀπὸ Σπαρτιάτης II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἀνάδεσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοῦ τινας ἀναβεβλασηκέναι III. Philops. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐπισυρομένους II. Tox. 19. 528.
σπειραῖος. ἐσπειραμένης III. Philops. 22. 50.
σπιδὼν. σπιδόντα καὶ αὐτὸν ὡς Σκαπαλείς — τί μὴ σπιδόντα καὶ αὐτὸν ἐτρύπεις; I. Nigr. 6. 44.
σπίλος II. Amor. 15. 413.
σπιθὴρ, σπιθῆρα ὀργῆς — οὐκ ἂν ὑδέπω φυλαττούσης σπιθῆρα τίφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμοῦ λέγοντος σπιθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζοῦσι (ῥιζοῦσιν) ἐνίοτε αὐτοῖς σπιθῆρα καὶ κουφίσας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σποδὴ. σποδὸς πέμπουσιν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τῶν κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπυδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπυδάζομεν ὑπὲρ τῶν γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπυδαῖος II. Icar. 4. 755.
σπυδὴ μοι ἐπιλήλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἦττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
στάδιος. στάδιοι II. Icar. 6. 757.
σταδίους III. Nav. 16. 259.
σταθμοὺς τινας καὶ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σαυρὸς. ὁ δὴ σαυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. οὐκ ἂν σαυρῶν III. Philops. 17. 45.

σείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
σείω, ἐσμλμένη I. Scyth. 3. 863. σείων II. Alex. 11, 218.
σέμματα II. Alex. 58. 263.
σενὸς. βιᾷ κοιμᾷ σενός, I. Somn. 1. 2.
σενοχωρέω. ἀλλὰ σενοχωρᾷ εἶπεν I. Nigr. 13. 52.
σέφανᾷ I. Tim. 43. 157. σεφάνᾳ τ' τοπον (μὴ ἴσασι) — δότε δ' ἀέθλων ἐκείνων σεφάνους δ' οἷς (Casaub. legit ὅπως πυκάζω τὰ μ. τ. π. μ. πικαίει. — τὴν κεφαλὴν τοῖς σεφάνοις διὰ θ. σμῖ I. Nigr. 32. 74. & 75. σεφανόω 10. 3. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐσεφανώκοτων III. Pem. Enc. 45. 523. σεφῆναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῆθος. τὸ σῆθος ἡ τὴν δεξιὰν καθαφιλεῖ I. Nigr. 21. 59.
σή. ἡ. σηκὸν παλαιοῦ ἱερὸν οὐτίαν I. Tim. 5. 110.
Στησίχορος II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σίγμα. σίγματα ἐπὶ τ' ψυχὴς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας ἁρπάστης I. Tim. 17. 128.
σιζῶται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπαφῶμεν Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σκιδάζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὁποσάπερ τὸ σοιχεῖον εἰπὴ II. Gall 9. 716. τὸ σοιχεῖον ἐξάπαν III. Cronol. 17. 398. & 399.
σόλος. ἐπιμήκεις σόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ χημαλισμὸς τὸ σόματος I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα ἀνοιξας σν &c. III. Philopl. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ἡμᾶς προσιέναι I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Catap. 4. 624.
σοχαστικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιότης. ἡ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στραλιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στρατονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρωτοπιδὴν. δεῖ στρατοπίδα I. Nigr. 13. 52.
στυφὸς. στυφὴν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκὸς. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξίᾳ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Prisc. 22. 592. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιάζ I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν *Jens.* corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοὶ II. Salt. 4. 268. ἐγὼ σοὶ II. pro Imag. 1. 484. & 485. ὅτις ἐστί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τι κ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ σὺ' ὦ θεῶν &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Prisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενὴς I. Tim. 49. 161.
συγγνώμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμμάτιον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφει II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαθασπάω. συγκαθασπᾶν ἑαυτοὺς ἄλλως — Φρούρια πρότερον εἰς τὴν Συρων ἐπικράτειαν συγκαθασπασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαθαφλέγω I. Nigr. 30. 72.
συγκεῖμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω. τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένῳ — κάλλιστον δὲ πάντων ἓν πολεμικὸν κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε I. Nigr. 10. 49.
συγκροτέω. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκροτημένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωκύζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωσεσίαν II. Bis Acc. 17. 812.
συκιν II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hist. 41. 54. τὰ σῦκα σῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλᾶν. συλᾶν τὰ ἠδη ἀπατεθύτα II. Phal. alt. 2. 202.
συλαθῆ I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλαμβάνω. σωειλάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. σωειληφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. σωειλεχότα II. de Luct. 20. 932. σωειλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. σωειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. σωισβουλευόμην τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιᾷ rogo ut mihi consularis. II. Phal. Pr. 5. 191. σωισβουλεύσατε ἀν ib. 193.
συμμαχέω. Ἀθηναίοις συμμαχίσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαιεδρεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
σύμπασ' Edd. male σόμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. ἡ συμπότου II. Asin. 7. 575.
συμπολικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπρεσβεύομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφεῖν I. Herm. 11. 750.
συμφορὰ. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφυὼν. ὁ συμπεφυκὼς III. Musc. Enc. 3. 92.
σὺν συναγωνισαὶ III. Epigr. 20. 680.
σωαπασπάω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωαρμοσῇ II. Tox. 32. 540.
σωδιαπτύω I. Nigr. 22. 61.
σύνδισμος I. Jud. Voc. 6. 90.
σωδιάτορος I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένον II. Imag. 9. 467.
σωεκπίπτω. σωεκπίπτει δρᾶμα I. Nigr. 8. 48.
σωεπιλαμβάνω. σωεπιλαμβάνεσθαι al. σωεπικαλεῖσθαι I. Prom. 13. 195.
συνειδὼς. ἐμαυτὴν κακόηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέρχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
συνεσις. σοφὴ τῇ συνέσει χρώμενος II. Alex. 22. 229.
σωστὸς. τὰ πολεμικὰ συστὸς ὢν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. ὁ σωστώτατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν φίλων I. Jud. Voc. 7. 91.
συνθετὸν. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ I. Prom. 5. 31.

συν-

σύνθημα. ὡς ἐδεξάμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
συνίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνίεναι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιέναι al. συνιῶσι II. Q. Hist. 37. 49. συνίης δὲ, οἵας II. Alex. 32. 240. συνίησι leg. συνίης δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιέναι II. Salt. 64. 302. συνισομένης v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνίστημι. συνιεῖσα ὁρᾷς III. Philopf. 29. 56.
συνεδρεῖον I. Herm. 13. 753.
συνοικέω. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνουσίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσίᾳ. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντασσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ὅτου ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 1. 495.
συντρίφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίβω. μὴ ἐσ συντρίψω πω σιτὸν τὴν ὄρνιθα, ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφία ἐ πενίᾳ σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πενίᾳ μᾶ αἰεὶ σύντροφός ἐστι I. Nigr. 12. 51.
συνωρὶς πωλικὴ I. Tim. 50. 164.
σῦρον. τὸν συρὸν τύρον λεγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν καὶ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέπιπλες, ἐγὼ δὲ εὐρίττιον ib. 48.
Σύρος. ὁ Σύρος τὸν &c. III. Philopf. 16. 43. Σύροι μὲν ἔσμεν III. Tragop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνεσπακὼς τοὺς δακτύλους — ἐρᾷς τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ἐν τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλάμου sphaerae hujusm. πρικωτοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τῆς ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ὥσπερ σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμια σφίγγα II. Afin. 10. 578. & 579.
σφυρήλατος III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χεδία. ἐπὶ τὰ χεδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. χῆμα δελοφρενὲς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημος ἀπὸ τοῦ χήματος — κόσμιος ἀπὸ τοῦ χήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τοῦ χήματος ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα εὐσταλὲς I. Tim. 54. 170. χηματά μοι τὰ φαινόμενα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τεθαμώνισε I. Somn. 5. 8.
σώζω. τὸ σώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Afin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμαιάθατο λιθοξόου τὴν τοῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτης εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτης ἐρᾶς I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ Φροντίσης ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἀνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τοῦ μὲ σώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τοῦ σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius ψυχῆς legunt I. Somn. 8. 10. τῷ ᾧ τούτῳ σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καταναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διαφθαρεὶς τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπέρογκον ἢ τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς sepulcrum, ib.
Σώστρατος I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ εὐφρήτην I. Tim. 5. 116.
Σωτήριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ ὁσίως I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐκείνη I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέλαγὼς I. Cont. 1. 488.
ταναρᾶς ἀνυγραώτατος II. Amor. 3. 401.
ταλαιπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαντον. ἀπὸ ταλάντου πίνε, ὧν εἶχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Τάλως. οἱ μὲ τὸν Ἀτάλαντης Παρθενοπαῖον φασὶ γρατεῦσαι, ἄλλοι τὸν Τάλεω, οἱ δὲ ἄλλοι ἀμφοτέρω καὶ Καλαὸν προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopf. 19. 47.
ταμιεύω I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ἀ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως καὶ ἡ τάξις τῶν γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξισι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνώμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. τὸ Ταραντῖνος ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον veltis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττεσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάττω. τετάχατο I. Ver. Hist. 13. 80.
Ταΰγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος ἐκεῖνος ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταῦρον εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύρων τε καὶ αἰγῶν I. Tim. 9. 117.
ταφὴ. τὴν ἐκεῖ σὴν ταφὴν I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἔμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὴς. ταρφεῖς ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
ταρφὺς I. Cont. 23. 523.
ταχὺς II. Q. Hist. 56. 65.
ταχύς. θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
τάχιστα I. Pisc. 29. 598. ἐπειδὴ τάχιστα simulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου τικτὸς, οἷον ταὼς I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε οὐρανοῦ, ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμηραῖο I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τῆς καλάμου II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλεος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσιλλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέσρια frustra Olear. pro τυμπανίσρια. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορεῖα I. Prom. 5. 30.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτὴ Νικίᾳ II. Q. Hist. 38. 51. ἔνθα τελευτὴ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ὦ θεὰ τὴν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hist. 35. 48. τελεῖ ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μὴ τυμπάνοις τελεῖ I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦντες ἀεὶ τέλος ἔσχ εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ὑδὲ τερπνὸν ἐν αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 13.
τέρπω. ἐτερπόμην ἐν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ δ' εἰς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τέτρακις III. Mort. Per. 35. 356.
τετρακτὺς I. pro Lapf. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τετραποδιστὶ I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέτταρες. ἃ σὺ δοκεῖς τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα I. Herm. 36. 778.
τετταρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοὺς ἄλλοισι ἐν εὐπολίτοισι ἀγῆτας τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴπερ τέχνη τι δύναται III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τ' τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μίτρα τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὸν τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς μὲ ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τὼς ἐντοίσας I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικούτως I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηλοῦ II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν ἀπεθεούτας II. Tox. 1. 508. & 509. τὸ χορὸν ὦ πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἡ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τ' ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῷ τι δὴ Τίμωνι ib. 15. 124.
τιμωρέω. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἄν; ἐχρῆν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τι ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστιν; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἂν εἴη II. Jup. Trag. 33. 683. τι κέντρον an τό; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μᾶν ἐν σύ τινα ἔστιν ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ ἐν ἐσὶ; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινὰς ἔδη I. Scyth. 2. 862. τινὰ αὐτούσας I. Merc. Cond. 16. 672.
τῇ Τισίᾳ τὸν τίχνλω οἶδα III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανόδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τρώσαντα — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔστω — τὸ τοῦ λόγου, ὁ τρώσας ἰάσεται I. Nigr. 38. 82. τὸ τρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Rrom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapf. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαθον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. ἐν ὁμοίοις τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν ἐκβάλλουσι I. D. Deor. XV. 1. 241. τοῖσι τοιαῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχῳ ἄρχων τοῦ δεξιοῦ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχίου II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κιφαλὴ τοκογλύφος I. Nec. 11. 472.
τόκος. ἀποδίδωσι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τοῦ τόνου ὑφαιρεῖν III. Philopf. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρι. καίρου ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξῳ II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. ἐν τοσούτῳ — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος — ἡ ἔρις δὲ ἐν τοσούτῳ — ἐν τοσούτῳ δ' ἐμακαρίζετο I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτον ἐ τοιοῦτον II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπέπεσε III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους ἃς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. πού γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπέκτεινεν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδίαι ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἐξέπαθε III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς. τραγῳδοῖς καινοῖς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τραπέζα διλφινὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοσὶ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνου I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τ' τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι F. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δ' ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τίλραμμένῳ τὴν χροιὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γεννικῶς I. Soma. 7. 9. τρέφει II. Asin. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν ποιῶσα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πόθεν ὁ ἀρισεὺς θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. δραμὼν πρὸς τ' ἄρχοντα II. Asin. 54. 622.
τριαινα. κατάξας τῇ τριαινῃ I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν I. Cont. 7. 498.

τριμηνίσιος I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίοδον II. Dem. 48. 390.
τριοδίτιν ἔχων πολέμαρχον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνα ἐντελῆ I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνα τηλεῦ I. pro Lapſ. 5. 729.
τριόστιον I. Somn. 17. 21.
τρικοσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριόρεις καλαφλίξας. III. Hipp. 2. 67.
τρίκκη II. Alex. 11. 218.
τρικυμίαι I. Merc. Cond. 2. 653.
τρίοδον I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμον I. Prom. 1. 24.
τρισόλβιοι. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα διερχόμενοι τέλη Μέλανα εἰς ἅιδαν· τοῖς δὲ ἦ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτον. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτῃ II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. ἐς τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριτωνομώδητις II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλης τῶν Καμικῶν οἷς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τὸν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτο τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῃ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τοῦτον τὸν τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τῖλοπτημένην II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφάτω μόσις I. Tim. 43. 155.
τρυφὴ. τρυφὴν καθειμένην II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτὸς ὀϊστὸς III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὃ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ τοῦτο τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐτύχει τις ἐ μουσικῆς ἐ φιλοπόνου τυχών, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τε ὀλιγῆς τῖλυχικὴς ib.
τύλη. τύλαι ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὥσει τισμακέλῃ τῖλυλώμενος ἐνθεν χῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβος. Solan. pro ἑκατόμβαις vult legi τύμβοις optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ἐκ τυμπάνου I. Cat. 6. 617. τύμπανα ἐκαλαγεῖτο III. Bacch. 4. 78.
Τύνδαρις. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννεύω. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννον I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τυρσὶς. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ἐκ Γυθίου III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν ἐ οἶνον κάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὃ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. εἰδὲ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς III. Calumn. 1. 126.
τυφλὸν. ὀχὶ τὸ σῶμά ἐστι τὸ τυφλοῦν τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τρυφή. I. Prom. 7. 35.
τυφὸν. τῖλυφωμὸν, ὁ ἐπημὸν ἐ ἀλάζων, ἴξω φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ δαίμονα — τῇ τύχῃ λογιεῖα — τὸ τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τῶμυρις I. Cont. 13. 508. Τάμυρις ἐκείνη ἐστὶ I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλου. ὑάλῳ ἀφυχρᾷ II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβρις. τούτων ἁπάντων ἦν ὕβρις ὀτᾶλον μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὕβρις ὀτᾶλον Jo. Br. placet ὑβριστικώτερον ib.
ὑγιὰ I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τὸ ὑγιὲς ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρὸς. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 42. 689.
ὑδριῶμαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι' ὕδατος ἐ μυκήματος III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιξεμένον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χρεώμενος III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετὸς. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 109.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. τὸν ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ. II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πενθοῦντι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρα al. ἡμετέρα I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ μὲ ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμέττος I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ὃ ναὸς ὅλος v. III. Tragop. p. 652.
Ὑπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοντα. βίᾳ ὑπαρχόντων ἐ ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τῆς πλουσίης I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τοῦ σφετέρου III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἀνθρώπου I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τὸ ἀκίνθου III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τῆς θεραπείας ἐλπίδος II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς προταφρεῖς II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερανθρωπίλλω. ὑπερανθρωπούμενοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέραντλος. ἔσωθεν ἐπικυθείσης τῆς θαλάσσης ἡ ναῦς γενομένη — μὴ τὸ σκάφος ὑπέραυλον γίνηται — ὀλκάδος ὑπεράντλου γενομένης — ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπέραντλος ἐστί I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράνω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράνω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπέρανω γενόμενος II. Dem. 3. 376.
ὑπερατλικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλας ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπερβολὴ. ὑπερβόλη τάχα ἡ Κλίμαξ I. Tim. 30. 143.
ὑπεργηρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπεριδὼν. ὑπεριδεῖς τὸ πίττον τῷ μέτρῳ I. Tim. 1. 99. Φυχὴ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετέω. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπηρχω. πρὸς τὸ ὑπηρχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπηρφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπηρφάνευε. ἢ προσαγορεύσης ὑπηρφάνε] ἢ προσαγορεύσεις ὑπηρφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζάω III. Nav. 15. 258.
ὑπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονέω I. Cont. 13. 509.
ὑπερῷον οἴκημα II. Afin. 45. 612. & 613.
ὑπευθυνος II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπημι I. Sacr. 6. 531.
ὑπνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν *Pell.* conjicit ὑπηρέτην II. Icar. 10. 762.
ὑπηχέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπιχούμην III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπνος. μικρὸν ἐλ' ὕπνῳ λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνῳ II. Afin. 7. 574. ὁ Ζεὺς ἀσπερ ὁ Ὅμηρός τὸν κωμαδοῦ Ζεὺς ὃν τῷ μακροῦ ὕπνῳ διυπνίσας I. Tim. 6. 110. ὕπνος ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Afin. 42. 610. ὑπὸ τῷ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῶν παιδὸς ἀπίθανα II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὴ (al. δὴ) ῥεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. Τ ὑπὸ τὸ ψεῦδος τέλαγμων III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπον III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241. χαλκυργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλεσίων σπεδάζεσθ III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὐτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίως ὑπ' ὠλένας III. Ocyp. p. 673. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβριχω. ὑποτεθρεγμένον III. Philopat. 4. 590. ὑποβεβρεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογαστρος σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὸ ὀφθαλμῶ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαθρὰ ὑποδήματα I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ἐκ Σικυῶν III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδιάφθερ I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδεδυκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μιγίστην ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αἰτήσῃ τινας ὑποθέσεις III. Pſeudol. 4. 166.
ὑποθορυμαι I. Prom. 4. 29.
ὑπέθυμος ἐ ὑποθυμικὸς γέφυροι παρ' Αἰολεῦσι ἐ Ἴωσιν, ὃς περὶ τοὺς τραχήλους ἐξαιτίζετο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ ἐ συντρίψω πυ πεσὸν τ' ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰομάδων κακῶς ὑποκρινόμενος ἱππότρητας ib. 11. 50. ὑποκριουμένῳ προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτης I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοῖος I. Nigr. 8. 47. ἐδοξέν μοι ἐργιζῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητης ὑποκριτῇ κακῶς ἐλαττίζοντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτην, &c. ib.
ὑποκρουω. ὑπίκρουσον III. Conv. 12. 426.
ὑποκρυπτω. ὑπεκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβοις rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἄπερα τούτων ὑπομένοιμι I. Nec. 7. 462.
ὑπομιμήσκω. ὑπομιμησκόμενος αὐτὸν τὸ ὁ Ῥάμη τρυφῆς I. Nigr. 19. 87. ὑπομιμήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑπονοίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρίω. ὑπεξυρημένῳ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπεξυρημένῳ τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. θαμύρων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερ I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑποπτεύουσι μὰ Δί' II. Abd. 3. 161.
ὑποπτησσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑποῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑποχέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑποσασις. κατὰ τὴν ὑπόσασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσίλβων II. Icar. 12. 765.
ὑποχέσεις. ὑποχίσεσιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ ἢ δ' ὑποχέσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπετάραττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρισσαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμεν ἐπιόντας II. Tox. 36. 544.
ὑπαπιον. τὰ ὑπάπια II. Gymn. 13. 892.
ὑπαχρ I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοβαφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίης III. Macrob. 16. 219.
ὑσπληγξ I. Tim. 20. 130. τ' ὑπλιγγ III. Calumn. 12. 142.
ὕστερ. ὥσπερ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀτλικούς I. jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλ II. Salt. 48. 296.
ὑφίλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίσημι I. Tim. 40. 150. ὑμῶν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφορόομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψ. ὕψεσι πάνυ λιπτόμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαβαρῶ. λὰπὶ Φαβαρίτε II. Dem. 12. 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαίθων I. Tim. 4. 108.
φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Piſc. 8. 576. οἷα μηδ' ἂν ὑπ' ἀνθρώπου πραχθέντα πομπα φανείη I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ἴτι I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δι' ὁμωμάτων ἰδίλοι φανῆναι I. Somn. 8. 11. χὴ ταῦτα φαίνῃ I. Prom. 1. 24. ἔλεγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίης τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακὴ. τὸ ταρίχ ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hiſt. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάσ ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρμακον — τὴν μισοπονηρίαν III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δυσοσμία II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσκω I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ὁ φαῦλος σωφρονίσας ὑπόδειγμα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸ Φάωνα III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδειξε τὸ Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιτο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίαν III. de Dipf. 9. 239. v. notas.
Φείδομαι. φείδε μὴ I. Cont. 5. 497.
φειδὸς. ἐπὶ φειδοῦς καθήμενοι II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae fruſtra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φέρω. τόνδε φέρω Διὸς &c. I. Tim. 35. 147. φέρωσι *Solan.* vult φορέωσι III. Dea Syr. 10. 457. φέρε δὴ τόδη I. Somn. 14. 19. σὺν ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεικε III. Dea Syr. 16. 462. φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐνέσκλον II. Icar. 13. 766. φέροιτε ἐπιτρέπω I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσποιεῖται φέροντες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρεσθαι III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεως φεύγειν I. Somn. 12. 17. φεύγων Ἀντίγονος τὸ μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
φημὶ. ὡς φὴς I. Cont. 18. 514. φησὶ Edd. φήσει vult *Solan.* III. Pſeudol. 13. 172. φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν εἶναι III. Calumn. 27. 158. ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἐφὼ II. Q. Hiſt. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἦ δ' ὃς II. Lex. 2. 319. αὐτὰς ἔφαν I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐ αὐτὸς ἂν φαίης. II. Q. Hiſt. 15. 23.
φθάνω. σὺν ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. σὺν ἂν φθάνοι καὶμὲ μάντιν λόγων III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245. ὥστε σὺν ἂν φθάνοις ἀνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. εἶγε μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
φθείρω. φθειρῇ ἀπ' ἐμοῦ II. Aſin. 56. 624.
φθόγγος. τόνοι τῶν φθόγγων III. Ner. 6. 640.
φθονῶ I. Nec. 2. 458. ἐφθόνει τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
φθόνος. κόλις φθόνος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸ φθόνου III. Calumn. 5. 132.
φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιαλίτερος III. Macrob. 12. 216.
φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
φιλάνθρωπον. σὺν τῷ μύδρῳ &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
φιλανδρίων ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
φιλέω. ἀπὸ τοῦ φιλῶ I. Pisc. 20. 590. φιλήσας — δεξιὰν I. Sacr. 12. 536.
φιλήκοος I. Somn. 5. 8.
φιλήμων I. pro Lapſ. 6. 732.
φιλιππίδης ὁ ἡμιτροφοποιήσας I. pro Lapſ. 3. 727.
φιλίππη Μίθας III. Dem. Enc. 5. 494.
φιλισορίων I. Prom. 4. 29.
φίλος. I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτης ποῦς III. Epigr. 24. 682.
φιλομασία. ἐπαινῶ τὴν φιλομασίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὴ τοῦτο τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
φιλονικία, φιλονικῆται II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
φιλόνικος al. φιλόκαινος quod melius. II. Icar. 24. 780.
Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸ Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
φιλόπονος, βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hiſt. 1. 1. τὸ φίλων II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopſ. 24. 52. ὦ φίλτατε Κίλιξ II. Alex. 1. 206.
φιλοσοφία. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Piſc. 37. 606. τὸ φιλοσοφεῖν προσποιεμένων I. Nigr. 24. 63.
φιλοσοφία. φιλοσοφίας ὁ παρουσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλύς ib. 33. 76. φιλοσοφίας — ὁμιλητικὸς II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ μὲν βέλτιον καὶ σεμνὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, σχῆμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος ὁδὸν I. Vit. Auct. 27. 568. φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. φιλόσοφα τὸ χρῶμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκροι φιλόσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ὅτοι μὲ φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἰδή τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυμμένον περὶ τὰς αὐλὰς ἐ πρόπυρα σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. φιλοσόφως παρασιτία σπουδάσαντας ἐδείξα II. Par. 37. 863.
φλυαρῶ. λῆροι καὶ φλυαροι I. Somn. 7. 10.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοβέομαι. εἰσῆλθε δὲ μοι οἷον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
φόβος. σὺν ἴσῳ κεῖσθαι τῷ φόβῳ I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ σὺν συρκεῖ φόβῳ καθεσάμενοι, καὶ ἀκηλιζόμενοι I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβον λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas fruſtra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φοινίζω III. Pſeudol. 28. 184.
φοῖνιξ. καθάπερ οἱ φοίνικες II. Icar. 1. 752.
φοιτᾶν. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτᾶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
φοιτητὴς de diſcipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
φόλος. ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
φονικὸς. τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν φονικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
φόνος. ἐμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. φόνευς ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370.
φορὰ. φορᾶς ἀντιδόξου II. Par. 29. 859.
φορτικὸς. ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μέν, καὶ δικανικὰ, ἀληθῆ δέ I. Somn. 17. 21.
φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoriſto imperativi in ἐπαινέσω v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum 1. circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

φρα-

φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρετηρης. ὡς ἂν φρετήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον II. Q. Hiſt. 14. 20.
φρόνημι. ὅ, τι φρονεῖν II. Amor. 50. 453.
φρόνησις I. Halc. 6. 182.
φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μίμῳ φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίον I. Harm. 1. 850. Φρυγίῳ κατ' ἄρας Τμώλῳ III. Tragop. p. 646.
Φρύη I. Catap. 22. 643.
φυγή. ἐν φυγῇ ὤν I. D. Mort. XII. 6. 387.
φῦκος III. Epigr. Omiſſ. 688. ὑπεφαίνετό δέ τι τὴ ψιμυθίου καὶ φύκους I. Piſc. 12. 580.
φυλακὶς I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φυλάσσω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξασθαι δὲ ἐπὶ τὰ ἡμερίων &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττω μοι II. Aſin. 4. 572.
φυλέτης. φυλέται δὲ τῇ φράτορες I. Tim. 43. 155. εἰς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
φυλὴ I. Tim. 49. 162.
φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγεγραφθαι τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
φῦλον I. Nigr. 16. 55.
φυσᾶω. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
φύσις δεξιὰ I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲ φύσει εὐδενὸς ἴσμεν κύριος I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
φωνὴ II. Q. Hiſt. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀλλοτρίᾳ φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μιγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδὶ φωνὴν ib. 2. 381.
φῶς. ἔτι εἰς τὸ φῶς προάγουσας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
φὼς vir ol παλαιὶ φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωσφόριος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτε Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
χαίρω. ὡς ἔστι χαίροντας III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δ' ὑμῶν &c. I. pro Lapſ. 2. 726. χαίρειν κελεύειν ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲ τὴ Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδοὶ. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
χαλκὸς I. Prom. 9. 192. ὕδωρ χαλκοῦν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. ἐν τοῖς χαλκεπτήρια δῶρον I. Somn. 2. 3.
χαλκοῦς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκεον ὕδωρ vide not. III. Epigr. Omiſſ. 692.
χαλκεὺς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75.
χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
χαλκηδόνα II. Alex. 9. 216.
χαλκεῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδιδάσκαλος. εἰς χαμαιδιδασκάλὶ φοιτῶντα I. Somn. 1. 2.
χαραδριὸς. χαραδριοῦ τινα βίον ἀμφιζῆν I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγων I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις II. Q. Hiſt. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honeſtos, II. Jup. Trag. 48. 696.
χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαρισαμένους I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεὶς I. Somn. 15. 20. ἐπόσαις Χάρισιν II. Imag. 9. 467. Χάριτι θεᾷ II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάροψ & Χάροπος aliaque ſimilia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τῇ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὸν πυθὼ II. Demon. 10. 379. πυθοῖ τις ἐπικαθίζειν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὕπνος I. Somn. 17. 21.
χειμὼν. μέσῳ χειμῶνι I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀμφίρυτας ταῖς ὑδρίαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὸν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι χῇ I. Scyth. 11. 872. ταῖν χεροῖν II. pro Imag. 9. 488. χερῶν ἄναξ. vid. χειρώναξ. ἐν ταῖς χερσὶ τύλας ἔχοντα I. Somn. 6. 9. ἐν χερσὶ — χάρτην ἀμφὶ χειρὶς ἔχοντα — ἔχων βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχει αὐτῆ τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν ſed tutari, imminentia mala avertere, quod multis probatur contra Cuperum & Gronov. ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὀρέγοντα III. Calumn. 5. 131. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτονία II. Salt. 78. 309.
χειρώναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄνακτ μύσαις ταῖς χερσὶ θεσπίζων ib.
χιλιοῦν ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χελώνη. τῇ χελώνῃ II. Jup. Trag. 30. 677. χελώνης II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χελώνης II. Aſin. 53. 621.
Χειρώνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χῆρα. χήρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον πιναρὸν & χῆμα δυλοπρεπὲς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἱκόμην τὴ χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῆ Χοάσπη ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοιρίνη περὶ ταῖς κνήμαις II. Q. Hiſt. 23. 31.
χορδή. ἐπτὰ χορδῶν I. D. Deor. VII. 4. 224.

χόρ℞ pro χάρ℞ I. Nigr. 16. 54.
χρώμαι. ἐθῆτι δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ὧ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πατρώᾳ τέχνῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶν πραγμάτων χρῆσθαι τῷ βελτίονι I. Prom. 2. 26. συμβιωταῖς χρώμενον I. Nigr. 18. 57. χρωμένη sed requiritur accuſat. II. Tyr. 11. 148. χρωμένους II. Aſtr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυθῆσαι III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει ib. 20. 607.
χρειὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένε I. Herod. 5. 834. πάντοθεν τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσεύρετον ὄντα χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἢ χρηματίζεσθαι τ' ἐπιμέλεσθαι τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρῆν δὴ κἀσοί III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopſ. 7. 36.
χρησιμ℞ I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὁ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὁ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diſſ. cum Heſ. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς δὲν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μὲ Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ δήγματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χριστιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰ. τῖραμμένος τὴν χροάν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόν℞ I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόν℞ I. Nigr. 18. 57. τ' ἀεὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνων, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρᾶς, cutis. ἐν χρῷ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἕδραιον I. Somn. 15. 20.
χρύσε℞. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δίξιον ἡμίτομον II. 2. Ver. Hiſt. 21. 119. χρυσοῦς ἀναστήσας ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀναστῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσία κρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποσπάσμου I. Piſc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππ℞ I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς veſtis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοπηὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰη δ' ἔμοι γε μήτε χρυσὸς ἐν δήμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ κ' ἐλέφαντ℞ ξυνειργασμέν℞ II. Gall. 24. 738. & 739. γενέσθαι χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαέν℞ III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τὲ μύρῳ II. Aſin. 51. 619. Conf. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἴσχῃς II. Gall. 11. 718.

χωρίον. ὅπως μὲ ταῦτα χωρήσει ἄδηλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ἑτέρου χωρίου &c. II. Aſin. 31. 600.
χωρίον κηδεμόνες II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλέξανδρ℞ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίστης III. Pſeudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μηδαμοῦ τῶν πραγμάτων ψευδῆναι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδ℞. κ' ψεῦδ℞ I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίστης III. Soloec. 1. 552.
Ψευδοφίλιππ℞ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μὲ ἦν σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφορεῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Piſc. 12. 580.
ψιττόποδες II. 1. Ver. Hiſt. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήμαθ' — ἁνηρώτ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἄλλοιτο — ψυλλῶν πηδήμαθ' καλαμαυκώμους I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύτλαν III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαν I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. τ' ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς κάθαρσιν ταμιεύσας I. Nigr. 27. 67. ἀπὸ ψυχῆς ἴχνη III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίαι ἅλ℞ I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὠδὴ. πολυώνυμ℞ ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ὠδή τις ᾠδὴ πρόσεστιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδῖνα δὲ κ' ὄντα πρός τινας ἐξεπιῶν I. Nigr. 6. 44. ᾠδίνουσαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ὠκεῖαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ὠλένη. τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. καὶ ηγόρουν πολλήν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὧν pro ἦν II. Aſtr. 3. 361.
ὠνῆ δ' ὅμως III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠν℞ ἀρετὴ I. Nigr. 25. 64.
ὠόν. ἴκ τι ὠῶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν ἐκ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὥρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὅρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ſed ὥρα σοι κ' τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκέλευε II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραισιν ὥραι ἐκοίμων II. Sult. 5. 270. & 271. μὴ ὥραισιν ἐκοίτο male peream, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραίζειν II. Par. 43. 868. v. notam *J. G. G.*
ὡραί℞ I. Nigr. 16. 54.

Ὡρῶν φέρα τ Καλλιόπα III. de Domo 28. 206.
Ὡρ῀ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἀδὴν ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τ Τίμαιον, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — κ᾽ ταῦτο ἀλύσω ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παῖδας εἰ ἴδοι οἵησ᾽ ἄπαιδας ὡς πρός σε, & ſimilium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γύναιος — ἔχω II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί ταῦτα; I. Nec. 8. 467. κ᾽ ἐξύστατ῀ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐτολμήσατο III. Philopat. 21. 608.
ὥσπερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥσπερ τοῖς ῥήτορι II. Q. Hiſt. 51. 62.
ὥστε μὴ II. Aſin. 42. 610. ὥστε τ μ᾽ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ᾽ ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὄφελον III. Fug. 11. 371.
ὀχῶ῀ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὀχῶν κ᾽ ἁμαξῶ῀ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῦσιν pro δυσὶν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρην quum in textu ἐχρῆν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. ῳδέ τι edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. ῳδέ τι habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τι pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῦ ποτ᾽ ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ᾽ ἔμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πυθῆσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τι & τῳ ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ—ἐπιθυμίας.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum δίψης vocabulum, quod αὐχμὼν comitem habere ſolet, & quia verba δίψῃν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκεπτέον δ᾽ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσ῀) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν πυρήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπάνθει ὠχρόλευκ῀, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foëſ.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξηνθηκὼς de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς ἡ ἀπεσύρη τὸ δέρμα, κ᾽ φλυκταίνας ἐπινωτίους ἐξηνθηκε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλοῖς ἐπανθησαίλης δόμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθ῀ & νόσ῀ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθ῀ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αἷθις ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμῶν nondum probatum video ſic *junctum* ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut θε῀

de

de omni magno ac laudando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ἐρώνιος Ἄτα de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐπ— & ἐξανθεῖν, non vero in ſimplici ἀνθεῖν ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθρακιῶν, leg. ἀνθρακίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. ἁλοῦσι] δαπῶσι etiam *Solanus Junianae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἆρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Senſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ Διΐ & περὶ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. Bl.* & 2. *P. S.* Παρὰ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπισκ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. ὦ καλλίνικε δίψῶσι, τῷ ὕδατι αὐτοὺς οὐχ ὑπομίνοντι. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: δίψῶσι τῷ ὕδατι, & ſic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομίνον ait fore διαλεκτικῶς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi φεύγων ὕδωρ.

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰπὲ l. εἰπέ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἴ ΤΙ φαῦλον εἶδες, αὐτὸ ΤΩΝ ΔΕ ἀποτροπὴν λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἴσχουσιν ΟΤΟΥ ὀνήσεσθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ἂ τυχεῖν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν τὴν ὁμόφωνον ἐπαυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ὁμόφωνον, tentabam ἐδύφωνον; jam velim ὁμοόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ὁμόφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἐπαυλεῖν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἴξιδι cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καλαμασησάμενος, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνου pro ſanguine Plin. 21, 16. ſ. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi ſanguineum ſuccum funderet. Qua de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲ γλῶσσα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἦσα, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος· idque Εὐριπίδιόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ἀναμένων vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἁλιευτ. c. 22. κατιχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἔσι.

P. 576. 24. ἀχαριςίᾳ l. ἀχαριςίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμιλίμενον. leg. ἀπεσμιλίμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀπεσμῶν, ſequiturque etiam τὸ γιλπιότερον ποιεῖ τὸ ἄνθος. Quare jam & illic ἀποσμιλίμενον reſtitutum vellem pro ἀποσμιλμένον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπολήσεν. Ita ex *P.* remanſit. Sed lege ἀπημπόλησεν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπολήσει χιλίαν δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, ἐμπ— non ἠμπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eurip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Calo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχαιρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὖον eſſe κύων legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἰρῶ, ἢ καίπαυσόμαι ἐ ἀναπαύσομαι Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, σὺ δὲ τούτων ἀπεσήμανε, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio nº. 42. Γαλέπαινε. l. Χαλέπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ἀδῖν. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυ— l. ἐγγυ—

P. 633. 48. εἰ οἷον τε εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ σὸν χερσὶ παρεὶς κέρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορυσκὸν, l. ὑποκορισ — Et in nota ad id, pro Ὑποκρίζεσι, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερον & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάσηθι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philopſ.* c. ult. ἐδὲν ἐ μὴ ταράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπίτριπτον. l. ὑπ' ἀτρ.

P. 663. b. Ἐχίτω τινὰ συγγνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *eredas*, *crederes*, pro *credas quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παραγυσαχ pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum δίδωχ. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφοις. l. Εὐπαρύφοις. *Ibid.* vſ. 3. λακὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγυ, l. λόχυ.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμίμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῇ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Ψευδομ. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλυ, pro Μανδροβούλυ; poſtea vero frequenter etiam Μανδρο. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλυ *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρα. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλυ. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλυ, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέτας· vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu ποιήσας, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne ποιηρῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπεριθεὶς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπεριθεῖς corrigendum erat, quia eſt *circumcurſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὠδαψάμην legendum ut in textu, non παραψώμην. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παρεψόμην. certe legendum λιμοῦ ὠδαψόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὠδαψόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τιν tolle, & poſt ἐπιπαρόντ pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπελλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταύτῃ.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. πεφυγμένων, emenda πεφυγμένον.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ὦ φρυτὶς Ἱππαλεκτρύων operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλήρη pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱερὸν τί ἐς.

P. 740. a Nº. 21. Dubitavi num ἐγρηγόρως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ῥίπωλας, l. ῥίπολας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατεῖς, *humi conculcas:* quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετεῖς mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὠδαλεῖν retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic* I. c. 71. f. ἢ μυγίσας πλείτας ἔχον, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt πολλῶν.

P. 782. b. In not. *Bourd.* οἶδ, l. εἶδ.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790. 14. punctum excidit post οἶδε.

P. 793. 93. post εἶτα potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. t. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero molestus esse pergas, forte etiam aqua iri perfusum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. versus fin. notae meae male expressum καυκηλικὸς & καυκηλικὴ, l. κακηλικὸς & κακηλική.

P. 800. 53. post *manssisse* omissum, *Ulyssis illius instar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in versione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ἂν ὃ δράσεις;] Doct. *Abresch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeschyl. T. I. p. 510. ut sit per hyperbaton, pro δράσον ἄν, ὃ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ἃ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενίσθω, aliisque id probat, nec displicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem nostram hic cum Graecis contulerit, illum nihil absurdi amplius in iis deprehensurum. Sed clariora erunt Graeca, si primo observes, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμενον, deinde, si post αἰτιᾶσθ incidas; Latina autem illustriora erunt, si in verbis, *a vi ME liberes*, ME illud vel omittas simpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de se quidem loquitur, quo respectu *me* mihi in mentem venit, sed loquitur in tertia persona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit post ἐπισκοποῦντα.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, insere ἤδη.

P. 814. 78. comma illud ante φατέον delendum.

P. 816. 44. εὐθὺ σκοπεῖν. Clar. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit εὐθὺς, me non contra nitente, quia ab sequente σ facile absorptum sit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθὺς de qua *Ammon.* non observatur. Sed quia longe frequentissime tamen observatur, praestat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam suscepi, illud etiam favet, quod ea, quam restitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, si inventa esset in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuisset vel personam adscribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planissimam, in τισὶ γε mutare. Si quid in hac arte firmum est, illud profecto est, non mutatam esse lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diversam. Neque sic errant descriptores, neque sic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adspirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχεῖ, l. ἐπιωχαὶ.

P. 830. a. frustra miratus sum cur *Graev.* dubitet quid sit ἤρισε; nam ille non de ἤρισε, sed de ἤρησε dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit post γιγῶσιν. Pag. seq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ὃ ex Par. male remansit; sed omnino leg. ὃ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νεμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare possum τὸ μίτρων ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae sine dubio in partibus est, licet expressa partium mentio non fiat. Etiam qui μίτρων habent libri, ipso accentu produnt, fuisse in Archetypo μίτρων. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticismus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περίβαλε — ἢ ἀράμενοι] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hist. I. 4.

P. seq. a. vers. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In versione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vs. 3. notae meae dixi: *sine accentu scriberem.* Adde: sed quia usus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apostrophum, bene κεἰν' scribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Gesner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Wesseling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus sit, & conf. *Demosth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Gesnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum post πάντας.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jensii* adde: *Wopkens* in Lect. Tull. p. 306. refutat *Jensium*; at non satis similibus exemplis, saltem non ubi ἢ adsit. Quare adhuc *Jensio* adsentior, quia ἢ hic non conjungit, sed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & vicissim ib. vers. seq.

P. 857. 29. Ἐπαίνων σκιαὶ sunt etiam apud Michaëlem Apostolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipse Luciani locus videtur respici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano restitui jubet *D. W. Trillerus* observatt. Critt. p. 52. operis elegantissimi, & auctorem suum ex asse referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis scholion bis positum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν & πίμπλειν. Abit a *Gesneri* sententia *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, sed participio utendum. Immo & Infin. usitatus. *Long. Past.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* νήμιν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορεῖν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τῷ τοξεύειν. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῷ γράφειν.

P. 862. 61. ὁμόγλωσσον. l. ὁμόγλωσσον.

P. 865. 21. *sit.* l. *sis.*

P. 868. in var. lect. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. sub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma post ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενον, l. ἀναδῦσα.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vs. 55. ὁπόσοῦν ex P. relictum. l. ὁπωσοῦν ex aliis, ut sensus requirit, idem igitur ib. in not. sic emenda.

Ibid. b. in notae vs. 6. γλῶσσα, l. στόμα.

P. 15. 51. ἐσκευασμένων, l. ἐσκευασμῶν.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδει μὴ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, & *inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus* & *induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιμμένον probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιμμένον τὸ δίφρον. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ὀρθίαν (quod forte correctori *Juntinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J.M.G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ἰχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδος, l. Ἀτθίδος.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τιθηγμένον, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J.M.G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τεθυγμένον, l. τεθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατεπαύγη hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J.M.G.*

P. 64. 15. γίνεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γένηται.

P. 72. 41. τὸ Ὁμήρε, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφοντας pro συγγρ.

P. 75. 15. ὁμοιοτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῃ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μή τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τῷ χείρι, l. τὴν χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλει] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξένια, ſcil. δῶρα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἅπαν τὸ ποταμίων, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe *Meurſius* gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J.M.G.*

Ibid. b. notae ad κῦτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῦτος τ' ἀγγεῖα. *capacitas alvi.* Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύρια, l. πυρῶα.

P. 97. 15. ἀντιπόδοις, l. αὐτόχθοσι.

P. 100. 88. τοὺς φυλάσσοντας, fraſer monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντήχει τὸ κῦτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντήχει τὸ κῦτος, quod κῦτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc munera, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῇ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Eccho, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμπλακέντας, l. ἐλαθ—.

P. 112. init. *ſuecta*, l. *erecta*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἐμιλεῖτο, l. ἐμιλλᾶτο.

P. 141. 5. ἐφ' ἁμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελλόντων, l. μαλλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poetae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J.M.G.*

Ibid. 54. προσαιπαιτεῖς, l. πρασαι.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protalin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J.M.G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ἐστὶ μὴ, l. μὰ.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῷ.

P. 172. 64. συγκώμιλω l. συγγ.

P. 173. 71. ὁμολόγει l. ὠμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem*. *J.M.G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γεγομένης. excidit ν.

Ibid. 7. γυμνῶν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ἔσχεν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, πάλασιν, εὐθύνας ὑπέχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J.M.G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαλα.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſummi viri*. *J.M.G.*

Ibid. Nondum poenitet τῷ σώῳ in verſione ſervati.

vati. Sermo eſt de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio ſatirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδιξαμένου, l. ὑποδύξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ἄλλῳ adde. Sic iterum ſubſt. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλίβῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pſeudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non ſit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμέρας eſſe genitiv. pro *interdiu:* ſic noſter ſolet ponere, ut *I. Ver. Hiſt.* c. 10. Et *Tax.* c. 52. vſ. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur εἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. verſ. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἔχρα ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma poſt ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Caſſ.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum poſt εὐθύς.

P. 246. 93. in verſione, *patratum eſt*, l. *— eſſet.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσει, l. ἐπιχρύσει.

P. 249. 71. Mὶ, l. Mὴ.

P. 256. 19. adde comma poſt φωνῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omiſſus.

P. 262. 59. μιτεωρισθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετεωρισθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expreſſum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vſ. 14. pro IA. 16. leg. Iſthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vſ. 5. leg. γυμνοπαιδίᾳ γυμνοπαιδίαν ſubſtituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. θριτίσμασι, l. τριτίσμασι.

P. 278. 91. διξιλιλύθα μὲ, l. junctim διξιλιλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. ſuam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phraſis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὸς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit verſionem accommodare, *tertia aſſumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. verſ. penult. leg. *Pontanus* pro *Juntanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀπλικῆς, l. Ἀτλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non eſt, & alias a nobis quoque oſtenſum, Latinis etiam *Sparſos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vſ. 6. a fin. pro *Apollod.* leg. *Apollon.* & mox ἰαχεῖν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In verſione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipſo init. punctum excidit poſt ἰσιάσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λικιθόπωλις, l. λιχιθόπωλις.

P. 325. a. notae ad ψύλλαν adde: ſed ψύλλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προαισθόμενον ψύλλας παρά τινων φύγῃ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθῦς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rurſum poſuere operae 333. & ſic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum eſt, ut uterque numerus, & verus & falſus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vſ. 6. leg. Pſilothris, & ἀνακάταξις, itemque ὑποκάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam noſtram de λάλης θηγάνῃ libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipſo init. poſt ἐμοῦ punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ἀνεμπτώτως feſtinatione quadam Cl. *Hemſterh.* nomen poſitum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum poſt αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ὑπόματα, ut paullo ante. Ibid. vſ. 52. adde comma poſt ἤγειρεν.

P. 369. 22. Ὁμῶρ τῶ ποιητῶν] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὄμπρον putide-abundare dicit, ſed optime reprehenditur a Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὄμωρον τὸν ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto ſubſcr. quia ab ἥκω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν poſſet ſtare.

P. 378. 75. προσεμιλήσαμεν, l. προσῆμεν.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρκεσ. l. ἐν Ἄρκεσ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν vſ. 1. ἁρπασθῆναι l. ἅρπ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν ἀποσπάσαι ſana credo, & αὐτὸν maſculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum reſpicere; licet enim minus obvium ἀποσπάσαι τινὰ pro εἴς τινα, tamen Scholiaſtae ſtilo hoc dandum, & propemodum ſic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε καὶ ἀποσπάσαντες τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non ſatis eſſet, ad uſum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυόμενον, l. ἀφρυάμενον, vel ἀφρωμένον.

P. 401. b. n°. 77. vſ. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo ſanari poſſit hic locus, me viſurum promiſi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidiſſe credo; & deſpero de ſanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀκαμᾶ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφίτην. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum ſcripſiſſe ὑπογεγραφίτην. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte conſtruxiſſe credo.

P. 414. 47. καταιχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vſ. 4. ἀπκρύπτομαι, l. ἀποκρύπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξωρχοῦντο, quod pro ἐξορχοῦντας jam interpretando ſubſtituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἐκρωτηρίαζε reſpondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. verſio: *a nobis invicem, quaſi interjecto pariete, abſtineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; ſed ſibi ſumere Charicleam τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῆς γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Weſtenius* ſuſpicatur, in Graecis p. 429. vſ. 85. five tertio, a primordio paginae, pro Χρόνε legend. Κρόνε — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νἱὸν Διόνυσον.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas,* ro-

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. νομίζομεν. Frater junior *Carolus* malit νομίζωμεν. cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud μὴ, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, rectèque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, θεατὴς & θεὸς, cui omittendo θεατὴς occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. δυσίρωτα κῶμον omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum κῶμος ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano ψευδομ. c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt διηγώμεθα, illud adoptaverim prae conjectura mea διηγοῦμαι, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter τοῦδε & τοῦδ' negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro κούφην facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro κωφὴν vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. Εὔοικα] Adde noſtrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub ἐναργῆ.

P. 459. 23. Εἰρηνικώτερον puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto εἰρηνικὸν accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in ὅστις, illudque pro ὅτις poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad Σμυρναῖον, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M.V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. παιδίων, l. παιδίον.

P. 476. 92. μιμηλότατοι, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen μιμητότατοι.

P. 514. in *Schol.* ad φιλίτιρ, pro quo φιλίταιρ malebam, notat frater. Quidni a φίλ & ἕτιρ derivemus, quod idem erit ac φιλίταιρ.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλουν. ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. τοὺς δὲ πολίτας βοῶντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.

P. 550. a. in not. vſ. 1. ἀνωμότους, l. ἀνωμότας.

P. 555. 84. Τράχων, dederam τράχων, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. ὁρκομοτοῦμεν, l. ὁρκόμοτ.

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam διῃρημένον eſt a ἀφαιρέω *divido.* διῃρμένον a ἀφαίρω *tollo.* vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* addde I. 1. Et *Soph.* Aj. flag. 80. εἰς δόμους μένειν.

P. 578. 41. *videns*, l. *ridens.*

P. 580. 77. Ἐπὶ τούτοις *in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. πῦρ, l. πῦρ.

P. 591. 74. οἰσόμεν, l. οἴσομεν.

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici λαμβάνειν λύκκ τὸ ἄτταν, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. ἡ λαθομένη μου τὸ πεδὸν.

P. 596. 21. Καυδαύλη. Forſan & hic Ταυτάλῳ legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſt.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt ἴδιοι addere, & poſt ἑτέρας delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *huc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. ἰχθύομαι ἐπὶ τῷ διηπάτῃ. Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat ἐπὸ τῷ δ.

P. 622. 40. γιγωνάς. Frater monet emendandum γεγωνός. etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed recte jam credo *Horreum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: πᾶς ἄνθρωπος ἐσι συμφορή. omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per* τοιαῦτα, l. *pro* τοιαῦτα.

P. 638. 92. ἀπεκτονώς, l. ἀπεκτονώς.

P. 641. 56. ἐπίτονον. Cl. *Weſſel.* conjicit ἐπίκοινον probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. καθεζίσθωσαν, l. καθεζέσθωσαν.

P. 659. 18. ἄεσα, l. ἄεσο.

Ibid. 24. εὐρωτιῶντας. *Geſn.* in ſua correxerat εὐρωτιῶντ, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. ἀδαήτοις reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius παραχόντας cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. εὐρωτιῶντας habet. Vulgatum tamen non movi, quia παραχόντ ad λιβανωτῷ relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. Ὦ θεία Σαλαμίς, l. θεῖα, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. Εὐρισθεὺς, l. Εὐρυσθεὺς.

P. 675. 32. Mihi ſatis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀναδέξεσθε *recipietis*, *aequi bonique conſuletis*. Ἀνέξεσθε tamen nec ipſum damnare auſim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνέξεσθε] vſ. 8. ὄρνια, l. ὄρνις.

P. 683. 52. λάπκρινε ex *P.* male expreſſum, l. λάπιζινα.

P. 687. 45. 46. ψινδῇ. Dele punctum ſubſcript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic *P.* ſed ἐμβάτας *J.Bl. H.S.* Ergo ſic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἐμβάται male operae pro οἱ. Sed rectius haec diſtincta & expreſſa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Geſn.* adſcripſit *Weſſel.* V. *Heſych.* φαληρὶς, & *Dion. Chryſoſt.* p. 412. D.

P. 694. vſ. 95. & 96. in verſione omiſſa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque ſervavit.*

P. 695. b. a fin. vſ. 5. ἀνεργετικῶς, lege ἐνεργ—

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὐτοῖς. *J.M.G.*

P. 703. a vſ. penult. Schol. ἰφῶτι, conjiciebam ἰφοίτα, Cl. *Weſſel.* melius ἰφ' ᾧ τι.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῇ κερδᾶς, l. Ἑρμῆ κερδῶς.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Weſſeling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνῶ hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus ſcenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori ſubjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνοις δὲ πανταχοῦ προσκυνῶ. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro ſtilo ſui temporis hoc verbo uſus videri poſſit, non reſpiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄνυν] l. Ὦνυν.

P. 733. not. 69. & ſeq. Ter Διοσκόρῳ cum puncto ſubſcr. id punctum auſer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. τ' ἐς γῆς ἔτεμον ὡς πολλὴν, καὶ σῖτον ἀνεκόμισαν.

P. 740. 34. verba καὶ ἐποίας πολυπλόκους, neglecta in verſione: inſere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀριστάῳ, emenda Ἀριδαίῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάτων leg. quia de tragicis ſermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte adminiſtratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel a. ab initio, in verſione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μετέωρός εἰμι — & ὡς τ' ὦτων ἀπαρτημένων. Adde *Conſt. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνδριάντι εἵπετο ἀληθῶς ἐ ὅλως ἥρτητο, καὶ ἐκρίματο ἐξ ὦτων, ὥσπερ τι κιρωμῶν ἀγγεῖον τοῖς λόγοις τῶ μωσαχοῦ. Ita ſcripſiſſe exiſtimo *Libanium* Epiſt. 559. ubi de Rufino: ὥτ@· νῦν ἐκκρίμαται τ' ἀγγείων (l. ὦτων) καὶ τ' αὐτὸν ἰδοὶς ἂν νῦν μὲ γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τ' ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὴν γνώμην τριπόλμον. *J.F.Weſt.*

P. 761. a. Schol. 16. vſ. 3. κάκιστον ἄθλιον σῶμα. *J.F. Weſtein* recte conjicit emendandum κακίστῳ &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me neſcire, cur *Sol.* τὴν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbaſſe propter ſequens ἀφλεγόμενον; ſed tum temporis credebam Cod. qui τὴν exhibet, etiam ἀφλεγομένην certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidiſſe ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *ſolus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* poſuiſſem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Theſſalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jaſonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλυμένων. Alexander vero Polyſperch. non in Theſſalia, ſed Peloponneſo regnavit. *J.F.Weſt.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτην κομιδῇ νέον ὄντα τ' Δημήτριον ἔπεισιν, ὁ πατὴρ, οὐκ ὄντων αὐτῷ καθ' ὥραν, ἀλλὰ πρεσβυτέραν λαβεῖν· ἀπροθύμως δ' ἴσχοντι &c. quod Luciano ſuſpicionem praebere potuit. Non obſtat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuiſſe, cum eſſet junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epiſt. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *ominibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gujetus* ait τ' Ἀυδὸν *Midam* eſſe; ſed *Groeſius* eſt.

P. 797. 27. λάπληρεῖν, l. λάπαληρεῖν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Geſn.* l. *quam Geſn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, ſed Polemonem. Cauſam interſerit, judices allocuta, ὅπως καλαμώδηται, ὃν τρόπον ἀφέκειται πρὸς ἐμοῦ, quae verba, re denuo perpenſa, jam ſic de *Eraſmi* ſententia, interpretanda arbitror, *uti diſcatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus ſit*, qualis jam homo ſit, poſtquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξιτάζεται, l. ἐξετάζετε.

P. 817. b. vſ. 6. a fine poſitum video *i.e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, ſcribe τριώβολον, quod melius; etſi utrovis more ſcriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμωδικὰ ἐρωτήματα] Adde, quod me humaniſſime monuit Cl. *J. J. Weſtenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *eſt*, *& quaſi per ſententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem ſemper admoneo Lectorem, ut non ſuperſtitioſis adquieſcat interpretationibus, & quae* commatice *pro fingentium dicuntur arbitrio; Sed conſideret priora, media & ſequentia, & nectat ſibi univerſa quae ſcripta ſunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienſes reſpicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque ſuam profitentur.* *J.M.G.*

P. 852. 29. Quid ſi πολλὴ refertur ad τύχην, & αὐτὴ ad totam phraſin τοὺς καρποὺς ἀπολαμβάνουσι. *J.M.G.*

Ibid. poſt γὰρ ponendum fuiſſe comma, ex nota ſubjecta adparet.

P. 855. 23. βαναύσους, l. βαναύσους.

P. 880. 82. διημάλλητας, l. διημίλλητας.

P. 885. 39. adſcripſit frater παταχθέντ῾ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὑτῷ legendum; ſi vero αὑτῷ retinemus, etiam ſtructura πάλαχθέντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὸς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερ῾. Frater optimus *C. C.* conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263. 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμεν῾ bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζεσθ῾ notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ῾ tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολ῾. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ ὃ᾽ ἐτι μάχεσθ῾, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. Γ. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείσ῾ ποιεῖσθ῾ huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὑ ποιήσομαι περὶ πλείον῾ τὸ ζῆν τ᾽ ἐλευθερίας· quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἠψαμένης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκηψαμένης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διιξιόντις ad Ἐρινύας referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν δυσκφόρον ὁδὸν abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπηρήτης, l. ὑπηρέτης.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Cante narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa καὶ προσιτὶ τῇ ἄλλῃ εὐφυΐᾳ κεκοσμημένον. *& praeterea cetero adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἔχοιμις· τίρτον ὑπαγὲς, καὶ &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T. I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πένθος, *plenam* luctus *tragoediam*. *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάσσαι ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάσσας ὁ Χί῟, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἁλίμων. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μαίνομαι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. ἢ ἀντὶ γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem ampliius declarare. Teneamus modo, *illud* ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθώς. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελύθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαύσατο τ᾽ ὁρμῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔριθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ὃ

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ὑ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρι; l. ἀντίθυρ.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reiskii doctiſſime*, illud τί ad ὅταν adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὁτεύρατι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τι τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χωρασμίοις. Sed *Steph.* de urb. Χαράσμιοι prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀθῶτας. Vid. *Steph.* Ἀκρόθωοι, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Συαρθοκλῆς. anne Συαθρούκης; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum *pisces* illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, *nili* de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. Graev. l. ὀξυκίνητον, & ἀλφιχόμβον.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς ὐκ ὑποχομβῶν. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi muſae.* Ἡ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παρασίῳ ſ. παρασιῷ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἱσίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράστιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παραστάω derivare, quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράστιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit στιπάριον, aut συπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἰσοῦ legitur pro ἰσίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ἀτοσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoënſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγγυον, l. ἐχιγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ᾧ σου ὠθεῖ τὸ φανῆναι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ᾧ σοὶ πάρα τὸ φανῆσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἐκτάδα. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦρ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lect. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίῳ, l. Μυσωνίῳ.

P. 361. 40. καλαγυλᾶν τὰ Τ ἀτοήτων. Igitur καλαγυλᾶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγύλα ἄνθρωπον ὅτου ἐν πικρίᾳ. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſententem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἴλιγγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱστιοδρ. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δισ. ὁ νοῦ, legit librarius, Δισσ. νοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter σ literam, & inter ι, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Montefalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. τοιχοῖον, l. τοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῇ.

P. 405. 2. ἡ πυ, l. ἢ που.

P. 430. no. 57. pr. ἐπιπόκυ, l. ἐπιπώκυ.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾶδι ſublato puncto ſubſcr. malim τοιῶδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσίῃ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίεται, ἀπαιρίεται ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμώητον ex *P.* remanſit, l. ἀμώνητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμώνητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex varianrt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσιν ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσσιν, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐπιδιίξατο, l. ἐπιδ—.

P. 637. 15. βυλομένοις, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κόρυνα. Pollux vero aliique κορυνὴν, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia &c.

J. M. G.

P. 655. 173. B. F. quod in viam me reduxiſti, *Reitzi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J. M. G.*

P. 667. 48. ἐσὶ, l. ἐσὶν, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦν, l. ἁπλοῦν.

P. 672. 146. πρόχωλον Cl. *Geſn.* refert ad πώνω. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Aἲ, αἲ, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaereſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γρυπὸς recte; at unde in notis p. ſeq. bis γρυπνὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.